

108 Thiếu Nữ Lương Sơn

Contents

108 Thiếu Nữ Lương Sơn	2
1. Chương 1: Ta Là Nữ Nhân Của Người	3
2. Chương 2: Hàng Tinh Giả Cùng Tinh Thiếu Nữ	6
3. Chương 3: “thiên Dị Tinh” Xích Phát Quỷ	10
4. Chương 4: Ngân Kiếm Nghịch Chuyển	12
5. Chương 5: Di Tích Cổ Cồn Ngô	16
6. Chương 6: Thôn Tinh Giao	18
7. Chương 7: Giải Bí Đắc Bảo	20
8. Chương 8: Khắc Ấn Của Thiên Hùng Tinh	22
9. Chương 9: Sao Băng Cùng Thiên Khôi Tinh	25
10. Chương 10: Đụng Phải Nữ Yêu Tinh	29
11. Chương 11: Lạn Vĩ Độn Pháp	31
12. Chương 12: Nhìn Sơn Là Sơn, Nhìn Thủy Là Thủy	33
13. Chương 13: Tầm Thiên Đạo Trưởng	37
14. Chương 14: Các Người Còn Chưa Đủ Tư Cách	39
15. Chương 15: Thiên Ti Vạn Lũ Triền Ti Thuật	42
16. Chương 16: Khám Phá Bí Mật Mê Cục	44
17. Chương 17: Thái Tử Câu Chỉ	48
18. Chương 18: Thiên Hồi Bắc Đẩu Trận	51
19. Chương 19: “thiên Cơ Tinh” Ngô Dụng	55
20. Chương 20: Ta Chúa Tế Chính Mình	58
21. Chương 21: Thiên Lôi Địa Hỏa	64
22. Chương 22: Lưu Luyện Một Ngàn Năm Mới Có Một Lần	66
23. Chương 23: Tam Tinh Tề Vũ	69
24. Chương 24: Một Viên Đan Cuối Cùng Cho Người	71
25. Chương 25: Thiên Dị Tinh Ngã Xuống	74
26. Chương 26: Song Mỹ Phụng Chủ	76
27. Chương 27: “địa Linh Tinh” An Tổ Vấn	79
28. Chương 28: Quý Thủy Thần Lôi	82
29. Chương 29: Thiếu Nữ Y Quan Thắng Tuyệt	84
30. Chương 30: Lôi Hỏa Sa	86
31. Chương 31: Luyện Khí Cùng Luyện Đan Thuật	89
32. Chương 32: “địa Khôi Tinh” Chu Vũ	92
33. Chương 33: Cơ Quan Thiết Quan Mộ	94
34. Chương 34: Cổ Trùng Âm Hồn	97
35. Chương 35: Tổ Tuyệt Kiếm Và Kim Ti Ngư Lân Giáp	99
36. Chương 36: Cung Thái Vi	102
37. Chương 37: Thi Quỷ Thiên Uy Tướng Quân	105
38. Chương 38: Uy Áp Của Bảo Tử Đầu	108
39. Chương 39: Anh Tiên Quận Chúa	112
40. Chương 40: Thăng Chức Lên Tinh Văn Kỳ	115

41. Chương 41: Thủy Lục Pháp Hội	117
42. Chương 42: Không Vào Long Huyết, Sao Được Long Tử	121
43. Chương 43: Quỷ Thủy Yêu Mãng	123
44. Chương 44: Huyết Vũ Hồ	127
45. Chương 45: Thần Bí Nhất,lãnh Diễm Nhất,cường Đại Nhất	129
46. Chương 46: Đấu Với Thiên Hà	133
47. Chương 47: Mỹ Nhân Xuất Dục Đồ	136
48. Chương 48: Hàn Yên Ngọc Cùng Quý Thủy Giao	139
49. Chương 49: Thiên Khúc Hàn Tinh Chân Pháp	141
50. Chương 50: Giao Long ‘dâm’	143
51. Chương 51: Mộng Xuân Vô Ngân	147
52. Chương 52: Đấu Tinh Giai Đoạn Hai “sinh Thần Cường”	149
53. Chương 53: Vào Rừng Làm Cướp!	152
54. Chương 54: Thiên Hạ Đệ Nhất Tặc!	154
55. Chương 55: “ Địa Tặc Tinh” Thời Thiên	157
56. Chương 56: Mặc Gia Cơ Quan Thuật	160
57. Chương 57: Ôm Mỹ Nhân Qua Ải	162
58. Chương 58: Vạn Dặm Trường Lang	164
59. Chương 59: Thiên Cơ Giáo Và Hành Lang Gấp Khúc Vô Tận	167
60. Chương 60: Ma Bĩ Tư Hoàn Cơ Quan	169
61. Chương 61: Đồng Nhân Con Rối	173
62. Chương 62: Mặc Công Cơ Quan Lục	175
63. Chương 63: “địa Ma Tinh” Vân Lý Kim Cường	178
64. Chương 64: Bốn Gã Tinh Tướng Hấp Dẫn	182
65. Chương 65: Luyện Hóa Thần Lôi Cùng Noãn Thủy	185
66. Chương 66: Kẻ Sĩ Chết Vì Tri Kỷ	188
67. Chương 67: Phan Giang Thần “đồng Dao”.	191
68. Chương 68: Tiểu Tặc Kiếm Tông	194
69. Chương 69: Già Thiên Tán	196
70. Chương 70: Nụ Hôn Của Địa Tặc Tinh	199
71. Chương 71: Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư	201
72. Chương 72: Hôn Ước	205
73. Chương 73: Kết Nghĩa Huỳnh Muội, Tổ Vãn Rung Động.	207
74. Chương 74: Biện Kinh Bí Văn	209
75. Chương 75: Thanh Hư Bảo Điện, Giao Long Hội.. . . .	212
76. Chương 76: Phân Giao Cùng Côn Ngô Sa	214
77. Chương 77: Ra Về Đạo Mạo, Bản Chất Lang Sói	219
78. Chương 78: Phong Ma Kiếm	222
79. Chương 79: Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương Nhất Tinh	226
80. Chương 80: Phân Thủy Phục Long Vong	229
81. Chương 81: Thời Viện Gặp Nạn	233
82. Chương 82: Người Nam Nhân Của Thời Viện	236
83. Chương 83: Hoàng Giai Thương Pháp - Phong Tuyết Liên Trường Dạ	239
84. Chương 84: Thiên Kiếp Phù	246
85. Chương 85: Ma Hỏa Trảm Bách Lý	248
86. Chương 86: Tam Mỹ Hầu Chủ, Thập Minh Truy Sát	252
87. Chương 87: Thu Hoạch	254
88. Chương 88: Thiên Cường Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành Kiếm	257
89. Chương 89: Lưu Tinh Tiên Và Tiểu Na Di Trần Pháp	260

108 Thiếu Nữ Lương Sơn

Giới thiệu

Tên truyện gốc là "Nương Sơn 108 Tình Thiếu Nữ", nhưng truyện dựa trên Thủy Hử truyện 108 anh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/108-thieu-nu-luong-son>

1. Chương 1: Ta Là Nữ Nhân Của Người

Thiếu tá Tô Tinh, năm nay 21 tuổi, là phi công ưu tú nhất trong những phi công trẻ tuổi của nước cộng hòa được vinh dự chấp hành nhiệm vụ nghiên cứu bay thử chiến cơ đời thứ tư J14. Lần diễn luyện này đặc biệt quan trọng. Quân ủy chủ tịch và tướng quân nước cộng hòa cũng đích thân tới tham dự.

Tô Tinh đang diễn luyện tại độ cao 10.000 mét, sau khi bật chức năng xuyên tốc độ siêu âm thì đột nhiên lâm vào một mảnh ánh sáng. Sau đó vô số ảo giác xuyên qua đầu óc, cảnh tượng huyền ảo nối tiếp cảnh tượng liên tiếp hiện ra khiến cho đầu óc đau như búa bổ.

"Bộ chỉ huy! Đây là chim ưng 00, phát hiện tình huống dị thường!"

Tô Tinh cắn chặt răng, chịu đựng thống khổ cố truyền thông tin về bộ chỉ huy tại mặt đất báo cáo khẩn cấp.

Hệ thống thông tin một khoảng trầm lặng...

Liên tục vài lần, Tô Tinh kinh ngạc phát hiện hệ thống điện tử của phi cơ hoàn toàn không hoạt động.

Không gian trong phi cơ dần nóng lên, Tô Tinh có cảm giác như đang ở trong lò thiêu xác.

"J14-00 mất đi không chế, điều khiển viên Tô Tinh thỉnh cầu xin được nhảy dù!"

Tô Tinh phát ra thông tin khẩn cấp, từng hạt mồ hôi lạnh chảy dần dựa xuống mắt khiến Tô Tinh thấy cay xè.

Chết tiệt.

Tô Tinh thầm mắng một tiếng.

"J14-00 đang mất đi không chế, điều khiển viên Tô Tinh xin phép được nhảy dù!"

"..."

"J14-00 đang mất đi không chế, điều khiển viên Tô Tinh xin phép được nhảy dù!"

"..."

"J14-00 đang mất... cảm ơn quốc gia đã bồi tài, ta nhảy trước đây!"

Lương Sơn đại lục.

Thiên Thừa Quốc, Thanh Dã cao nguyên.

Khói bụi cuồn cuộn, vó ngựa từng trận.

Một đội ngũ sáu mươi kỵ binh đang truy đuổi rất nhanh trên thảo nguyên, tiếng hò hét, hoan hô như sấm dậy, tư thế rất hào hùng, rất đặc ý.

Con mồi bị truy đuổi phía trước không phải sài lang, cũng không phải hươu nai, mà rõ ràng là một cô gái chừng 17, 18 tuổi.

Cô gái đang chạy nhanh như gió cuốn, so với đội kỵ binh phía sau chỉ có nhanh chứ không chậm hơn chút nào.

Tuy nhiên sức người cuối cùng có hạn, mấy phút đồng hồ sau cô gái bước chân dần chậm lại. Đội kỵ binh phía sau nhân cơ hội này tách ra, tản ra xung quanh bao vây cô gái lại.

Một gã thanh niên áo trắng tiến lên cười nói: “Mỹ nữ, tốt nhất là người ngoan ngoãn theo bản thiếu chủ ta đi. Chẳng lẽ người cảm thấy bản thiếu chủ không phải là kẻ biết thương hoa tiếc ngọc sao?”

Cô gái đứng đó ngẩng đầu, ưỡn ngực. Bị đội kỵ binh vây quanh nhưng trên mặt không có chút nào hốt hoảng. Đôi mắt đen nháy anh khí ngời ngời mang theo chút khinh thường: “Người có tư cách này sao?”

Gã thanh niên áo trắng hắc hắc cười: “Các huynh đệ, ỹ nữ kiến thức chút lợi hại đi!”

Thảo nguyên vang lên từng tràng rít gào hưng phấn.

Hơn năm mươi kỵ binh cầm trong tay cường mâu, cường thương, phác đao các loại vũ khí phi ngựa chồm tới.

Cô gái mặt không đổi sắc, có chăng chỉ là khóe miệng hiện lên một tia khinh miệt: “Muốn chết ta sẽ thành toàn cho các người!”. Hai tay hư không nắm chặt, một thanh trường thương liền nắm trong tay.

Trường thương giơ lên, sát ý mãnh liệt từ đó phát ra. Căn bản không ai thấy chuyện tình xảy ra như thế nào, hai gã kỵ binh lao lên đầu tiên liền gục xuống. Mũi thương lại đâm thẳng tới mang theo đạo hào quang chói mắt, một gã thiết giáp kỵ binh vừa mới giơ trường mâu lên ánh mắt đột nhiên mơ màng nhìn xuống ngực mình, một cái lỗ lớn từ đó hiện ra. Cô gái cũng không có thu hồi trường thương, mượn lực nhảy tới quét ngang cây trường thương theo hình vòng cung. Chỉ nghe trong không khí từng tiếng gãy nát của kim loại vang lên, sau đó là hơn mười cái đầu bay thẳng lên trời.

Cả đám kỵ binh phía sau chưa kịp xông lên đồng thời hoảng sợ, tay cầm đao múa may loạn xạ.

Cô gái thân thủ cực nhanh, sát phạt quyết đoán khiến cho người ta biến sắc. Cô gái trong đám kỵ binh cứ vậy mà xuyên qua, cước bộ tiến thoái không thể nắm bắt. Không khí xung quanh dần chìm trong một làn sương mù màu đỏ, âm thanh khiếp sợ liên tục vang lên.

Vốn tự tin tràn đầy, gã thanh niên áo trắng đã sợ đến mức mặt xám như tro tàn.

Không đến một lát, hơn năm mươi kỵ binh vốn oai phong lẫm lẫm đã biến thành năm mươi thi thể không toàn vẹn nằm la liệt khắp nơi.

Khi cô gái đưa cặp mắt lạnh nhìn đến người thanh niên, tên này đứng quần đã ẩm ướt, nghiêm nhiên đã sợ tới mức không thể khống chế.

“Chỉ bằng vào bộ dạng heo chó này của người cũng muốn cho ta biết lợi hại?”. Cô gái cười lớn lên.

Chém giết năm mươi người, vậy mà cây trường thương đang cầm trong tay cô gái hoàn toàn không dính chút máu.

“Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương?!”.

“Người là Thiên Hùng tinh Báo tử đầu Lâm Xung!”.

“Hiện tại người đã biết sao?”. Cô gái hơi chuyển động cây trường thương trong tay, cười lạnh: “Kẻ muốn trở thành người đàn ông của ta trong thế giới này còn chưa tồn tại!”.

“Vâng... vâng. Cầu nô tài có mắt không trông, xin Lâm Xung đại nhân tha cho tại hạ một mạng”. Gã thanh niên run run nói, trong lòng kêu rên – trời ạ, thiếu nữ này tự nhiên lại chính là Thiên Hùng tinh, khó trách nhanh nhẹn dũng mãnh như vậy, truyền thuyết Báo Tử đầu tính tình cương liệt, kiêu ngạo, tới bây giờ còn

chưa có nghe nói có ai có thể trở thành người đàn ông của Lâm Xung, thật không biết lần nào mình gặp xui xẻo kiểu gì, tự nhiên lại chộc tới cái loại nữ ma đầu này.

“Xem ngươi kiểm chế bản thân khó khăn như vậy, hay là để ta giúp ngươi một chút đi”.

Lâm Xung nở nụ cười mỉa mai, sau đó ánh sáng lóe lên. Gã thanh niên áo trắng chỉ cảm thấy đưng quần đột nhiên dâng lên một cảm giác lạnh lẽo, sau đó phun ra một luồng máu đỏ ảm ảm. Nhất thời từng tràng kêu thét như heo bị chọc tiết vang lên.

“Hiện tại rút đi.”

Trường thương biến mất, cô gái lau miệng, cũng không nhiều lời liếc mắt đến loại rác rưởi này thêm một cái.

Gã thanh niên áo trắng nào dám nói thêm cái gì, có thể giữ mạng từ tay nữ ma đầu này coi như đã phải cảm ơn tổ tông 18 kiếp. Hắn cố nén từng cơn đau hạ bộ truyền lên, lên ngựa vung roi phóng thẳng về thành, đẩy lòng đem Lâm Xung ra mà nguyên rửa không dứt.

Cạnh dòng suối trong một khe núi của Thanh dã nguyên.

Cô gái tháo dây lưng, xoa tóc rối tung. Một khối thân thể thướt tha mềm mại hiện ra. Kiểu đòn vãnh lên, thân hình đầy đặn. Cô gái bước vào dòng suối mát lạnh. Vừa đùa giỡn được một lát, đột nhiên cô gái ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên trời hiện lên một đám hỏa cầu thật lớn đang nhằm thẳng dòng suối mà rơi xuống.

Cô gái sắc mặt hơi đổi, muốn đem y phục mặc lại nhảy khỏi dòng suối, nhưng đã muộn một bước, hỏa cầu tốc độ nhanh quá mức tưởng tượng, trong chớp mắt đã hiện lên to gấp mấy lần, ầm ầm rơi xuống.

Tiếng nổ ầm ầm như sấm.

Lửa cháy khắp trời.

Cách đó vài dặm xa xa Tô Tinh đang dùng cây dao đặc dụng của quân đội chặt đứt dây dù.

“Thế là thanh danh nhất thế anh tài của ta đã hoàn toàn bị hủy”. Tô tinh ngồi trên đám cỏ thảo nguyên nhìn đám khói đen ngập trời từ xa xa bốc lên. Là phi công ưu tú nhất của nước cộng hòa. Lần đầu tiên bay thử đã làm ra cái hiện trạng thế này, thật là từ nay không dám gặp ai nữa mà.

Kiểm tra trên dưới toàn thân đều không có trở ngại gì, Tô Tinh đứng dậy nhìn xung quanh một lượt, không nhìn được dâng lên một cảm giác cổ quái.

Lần diễn luyện J14 này diễn ra tại khu căn cứ không quân bí mật, chung quanh đáng ra phải không có loại bình nguyên thế này mới đúng, chẳng lẽ J14 sau khi vượt qua tốc độ siêu âm tốc độ quá nhanh, chỉ phút chốc đã vượt ra ngoài phạm vi? Tuy rằng cảm thấy khó hiểu, Tô Tinh cũng lười suy nghĩ thêm, việc cấp bách trước mắt vẫn là đến khu vực xảy ra tai nạn xa xa kia xem một chút.

Tô Tinh chạy vội đến khe núi, hình ảnh trước mắt làm hắn càng nhìn lại càng đau lòng.

Phi cơ J14 đời thứ tư - niềm tự hào mới của nước cộng hòa giống như là bị người ta dùng xe ủi cán qua vậy, đã trở thành một đồng sắt vụn bẹp dí.

Tô Tinh vòng vòng qua lại, đột nhiên nhìn thấy cạnh bờ suối thấp thoáng gần đó thân ảnh một cô gái đang nằm bất tỉnh. Đáy lòng nhảy dựng lên, thầm nghĩ không tốt. Không quân vốn có quy định nghiêm ngặt. Trong quá trình bay thử, nếu xảy ra sai sót đột biến nào mà dẫn đến thương hại cho người khác. Dù là phi công ưu tú như Tô Tinh cũng sẽ phải bị xử phạt nặng. tại y

Hắn vội vàng chạy qua, định đem cô gái từ mé suối lên bãi cỏ mịn gần đó.

Nhìn qua cô gái chắc là đang tắm rửa ở đây, toàn thân còn ướt sũng, trên thân chỉ khoác một cái áo dài, nội y, dây vớ cái gì cũng chưa mặc. Đang lúc Tô Tinh ôm nàng lên, cái áo vì lý do vừa mới được khép hờ tự động theo hai bên tách ra, một cặp tuyết phong cao ngất cứ vậy hỗn nhiên bình thản nhô ra làm Tô Tinh cảm thấy huyết mạch như sôi lên. Tuy nhiên nhờ ý chí quân nhân đã được trải qua rèn luyện như sắt thép,

Tô Tinh vẫn còn bảo trì được một tia lý trí, đem cô gái đi thẳng một mạch lại bãi cỏ, sau đó lấy tay khép cái áo đang mở rộng lại.

Cô gái sắc mặt tái nhợt, toàn thân không có vết thương nào, chắc là chỉ bị sóng xung kích khi phi cơ rớt xuống làm cho hôn mê bất tỉnh, xui xẻo là lúc ngất xỉu lại còn nằm tại mé nước, chắc đã phải uống không ít nước a.

Thấy vậy, Tô Tinh vội vàng đặt cô gái ngay ngắn lại, tay phải nắm cái mũi thon thon của nàng lại, hít một hơi thật sâu, cúi xuống nhắm ngay cặp môi anh đào của cô gái mà làm hô hấp nhân tạo.

Đang khi hai người môi liền môi, đột nhiên Tô Tinh cảm thấy từ trong miệng cô gái xuất ra một cổ hấp lực cường đại, đưa môi hắn gắp gao dính chặt lại, một thứ gì ướt ướt thơm thơm mang theo mùi kem sầu riêng ngọt ngào tìm lưỡi hắn mà quấn chặt lại. Trong đầu Tô Tinh như có gì nổ vang, toàn thân đột nhiên vô lực dính sát vào trên người cô gái. Sau đó cứ tự nhiên mà hoạt động theo bản năng của một nam nhân. Tô Tinh ý thức dần mơ hồ.

Từ trên cao những tia nắng theo đám khe lá chiếu xuống. Chim hót, mùi hoa bay trong gió thoảng thoảng.

Tô Tinh chậm rãi tỉnh lại, cảm thấy dưới thân mềm mềm như đang nằm trên nệm bông thượng hạng, hắn theo ý thức nhắm bên dưới bóp một cái.

Một tiếng nứt nổ ngay từ bên dưới truyền lên khiến cho Tô Tinh giống như là bị tát chậu nước lạnh, vội vàng mở mắt ra, thấy dưới thân cô gái sớm đã tỉnh lại từ bao giờ, khuôn mặt đang ửng đỏ nhấp nháy đôi mắt đen tròn xấu hổ nhìn bàn tay hắn đang xoa xoa đôi nhũ hoa của nàng ta.

Tô Tinh mặt không đổi sắc nhìn nàng ta nghiêm trang giải thích: “Người thân thể có khỏe không? Ngày hôm qua sợ người cảm lạnh...”

“Hừ.”

Cô gái vùng ngồi xổm dậy, làm Tô Tinh bị bắn sang một bên.

Tô Tinh thấy nàng vẻ mặt hoảng hốt, coi bộ tâm sự trùng trùng liên lần la xích lại gần muốn bắt chuyện.

Cô gái vén những sợi tóc đang che trước trán lên, sờ sờ, một cái tinh phù hoa lệ chói mắt từ đó hiện lên, cô gái toàn thân run run, năm ngón tay trắng bệch vì dùng sức quá nhiều khi bóp vào trán, ánh mắt lạnh như băng. Cô gái lắc đầu, hung hăng khừ ý tưởng đột ngột dâng lên trong đầu, chính là nam nhân chết tiệt trước mặt này đã dàng dàng hoàng hoàng nằm trên thân mình mà ngủ một đêm a, hơn nữa, hơn nữa...

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đột nhiên xuất hiện trên tay, không một tiếng động lóe lên. Tô Tinh vừa mới phát hiện sắc mặt cô gái có điểm không thích hợp, mới xích sang bên được một bước thì phát hiện mũi thương sắc bén mang theo từng tia lạnh lạnh đã nằm kề bên cổ họng hắn, tốc độ thật sự là quá nhanh.

Cô gái đột nhiên cắn răng quát.

“Tại hạ là Thiên Hùng tinh Báo tử đầu Lâm Xung, từ hôm nay trở đi ta chính là nữ nhân của ngươi!”

Tô Tinh đột nhiên thấy từ trong lòng một cảm giác lạnh lẽo cứ vậy mà dâng lên.

2. Chương 2: Hàng Tinh Giả Cùng Tinh Thiếu Nữ

Nước miếng đều bị nuốt đi xuống, có chút còn theo lỗ mũi chảy ra. Tô Tinh thiếu chút nữa bị cô gái kia lớn mật lên tiếng làm sặc chết.

Chậm đã, chậm đã, Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung? Hắn không nghe sai chứ?

“Ngươi lặp lại lần nữa?” Một hồi lâu Tô Tinh hồi tỉnh.

“Từ hôm nay ta là nữ nhân của ngươi.”

Nét mặt Lâm Xung trở nên hồng hào e thẹn. Nàng dồn tất cả những xấu hổ tức tối dọc nhần rõ từng chữ, nếu không phải ngại thì lúc này nàng rất muốn chém nam nhân giả bộ vô tội trước mắt kia thành hai nửa.

Tô Tinh vội phân trần.

“Không phải, câu phía trước. Lâm Xung?”

“Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung đúng là tại hạ.”

Lâm Xung trầm giọng, thu hồi cương thương khuôn mặt cũng trở lại trạng thái bình thường

Tô Tinh đưa tay sờ sờ cổ họng ánh mắt trông rất cổ quái nhìn chằm chằm cô gái

“Có đúng không? Ta cũng có mấy chiến hữu rất thích xem bộ này.”

“Thiếu chủ người đang nói cái gì?”

Lâm Xung chau mày, vị thiếu chủ trước mắt có phải là có bệnh thần kinh, hơi ngu ngốc một chút? Nghe được đại danh của nàng sao lại có thể thờ ơ.

“Lần này ta có thể được lời rồi, nếu người thật là Thiên Hùng Tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung, ta không nhìn người không một mảnh vải tức là ta đã phụ công ông trời, vả lại lương tâm ta cũng không ngại đâu.” Tô Tinh giật mình.

Tô Tinh cười hắc hắc, nhìn kỹ cô gái trước mắt: “Đôi hàng mi giống như lá liễu, đôi mắt đẹp giống như sao băng, đồng tử phản minh ánh lên những lung linh, tư thế thì oai hùng, bồng bồng phần chấn, nếu đặt ở thời cổ đại thật sự đây là một cân quốc đại tướng.”

“Thiếu chủ, còn điều gì cần hỏi mời cứ nói!” Lâm Xung mặt vẫn lạnh như băng nói.

Thấy nàng không có một chút ý tứ gì gọi là nói giỡn. Nụ cười dần dần biến mất, Tô Tinh hỏi:

“Đây là địa phương nào? Có phải là ở cao nguyên Mông Cổ?”

“Cao Nguyên Thanh Dã thuộc Thiên Thừa Quốc!” Lâm Xung mặt vẫn lạnh như tiền trả lời mà không một chút gì thay đổi.

Cao nguyên Thanh Dã? Nước Thừa Thiên? Hai cái tên này có ngược dòng lịch sử cũng chưa bao giờ nghe qua, Tô Tinh đáy lòng có chút linh cảm không lành, hần nghĩ ngợi rồi nói: “Năm?”

“Năm Tinh Kiến thứ 975!”

Niên đại quý quái nào?

“Thế giới nào?” Tô Tinh thống khổ ngồi ôm đầu.

“Lương Sơn đại lục!” Dừng một chút, Lâm Xung nhin không được một tiếng cười lạnh: “Thiếu chủ hỏi cái này loại nhất tuổi tiểu hài tử đều biết đến vật gì, cảm thấy tại hạ thực ngây thơ sao?”

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, rõ ràng là ban ngày, lại có thể nhìn thấy cả trăm ngôi sao lấp lánh, ở xa hơn thậm chí còn nhìn thấy có một cột đá trắng trong biển mây, giống như cột chống trời bình thường, đó là thế giới trước kia, thế giới này tuyệt đối không có khả năng xuất hiện phong cảnh như thế.

Xuyên qua không gian?

Trước kia, Tô Tinh có nghe bàn bè nói vui nhưng tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi có một ngày chính mình cũng sẽ gặp gỡ hoàn cảnh này.

“Lâm Xung còn không biết thiếu chủ tên gọi là gì?” Lâm Xung lên tiếng hỏi.

“Cứ gọi ta là Tô Tinh được rồi, thiếu chủ cái gì chứ, tuy rằng ta rất có hứng thú, nhưng nghe rất phong kiến thực sự rất không tốt, ta dù sao cũng chỉ là một đẳng viên thôi. Ha ha.”

“Tuy nói Lâm Xung không thích gọi thiếu chủ nhưng nếu đã chấp bút ký vào Đấu Tinh khế ước thì phải tuân theo.” Lâm Xung lúc này thực không tình nguyện nói.

“Đấu Tinh khế ước là cái gì?”

Tô Tinh mắt tròn mắt dẹt: “Chiến tranh giữa các vì sao?”

Giọng Lâm Xung trầm xuống, nói: ” Ý thiếu chủ muốn nói cho tại hạ là ngay cả Hàng Tinh giả, Đấu Tinh; thiếu chủ cũng không biết đường đi?”

Tô Tinh mở ra hai tay nhún nhún vai — Đúng như Lâm Xung sở liệu.

Lâm Xung mím chặt môi nghiêng chặt răng mạnh đến mức muốn chảy máu. Nàng, Thiên Hùng tinh Lâm Xung, rốt cuộc là như thế nào lại bị một nam nhân hoàn toàn không biết gì cả, đây khác nào một bi kịch.

Cảm giác như nam nhân này có thể không hiểu được tình cảnh của mình hiện tại. Lâm Xung lại cố giải thích:

“Đấu Tinh” vốn là một sự kiện Lương Sơn đại lục. Sau mỗi 108 năm bầu trời sẽ dâng lên đúng 108 ngôi sao sáng nhất, cùng với 108 ngôi sao ấy còn có thêm 108 ngôi sao thiếu nữ, tất cả các nàng có được vũ lực cùng pháp lực mạnh nhất.

Tất cả các Tinh thiếu nữ (gọi là Tinh Tướng) sẽ cùng với 1 người nam nhân có tinh lực (gọi là Tinh Giả) ký kết Đấu Tinh khế ước, các Tinh tướng sẽ tôn sùng Tinh giả đó là thiếu chủ, cả đời theo chủ nhân, lúc đó Tinh giả ký hết khế ước được gọi là Hàng Tinh giả

“Khi Tinh giả cùng Tinh tướng ký kết khế ước, thì người chiến thắng cuối cùng của Hàng Tinh giả sẽ là Nữ Lương Sơn địa phương.”

“Ký kết Đấu Tinh khế ước để làm gì?” - Tô Tinh hỏi lại.

“Tất nhiên là để chiến đấu.”

“Vậy chiến đấu lại là vì cái gì?”

“Đương nhiên là vì dã tâm.”

Truyền thuyết đương nhiên không chỉ dừng ở đó, Tinh thiếu nữ là Tinh tướng hay thiếu chủ cuối cùng dựng dựng sinh ra người kế thừa thì lúc đó Nữ Lương Sơn sẽ gặp và ban thưởng cho người có thể theo đuổi hết sứ mạng.

“Kia là Nữ Lương Sơn.” - Lâm Xung chỉ vào cột đá từ trên trời cắm xuống như là cột chống trời.

“Nhưng mà ta vì cái gì nhất định phải thực hiện giống như trong tiểu thuyết? Đặt ra những sứ mạng bắt buộc phải theo đuổi để nguy hại đến tính mạng?”

Tô Tinh mím môi chau mày nói.

Lâm Xung sững sốt, nàng chưa từng nghĩ tới chuyện này. Nhưng Lâm Xung cũng không dám thừa nhận với nam nhân ngu ngốc (nàng nghĩ vậy) đang đứng trước mắt mình rằng mình lại quá nông cạn. Vấn đề nan giải. Nàng trừng mắt nhìn liếc một cái: “Chỉ cần là mọi người có ý chí. Thiếu chủ chẳng lẽ không có mong muốn gì đó sao?”

Tô Tinh có chút hiểu ra: “Xem ra ta cũng vậy, là người rất bình thường.”

Tại nơi này, không thể trở thành Nữ Lương Sơn, nhưng có lẽ trở về với thế giới thực tại cũng là một loại mong muốn?

Bấy giờ tại thành Thanh Dã

Trong phủ Thành chủ vang lên tiếng kêu rên khàn cả giọng, cho dù ở ngay ngoài phủ dân chúng cũng có thể nghe thấy. xem tại y

“Ta nhất định phải giết nha đầu thú kia, ta muốn nàng trở thành nô lệ của ta. Nàng phải chết.”

Nằm ở trên giường, gã thanh niên gào khàn cả tiếng. Hắn chính là người đã bị Lâm Xung hoạn, thiếu chủ Thanh Dã Thành.

Lúc này, mẩu thân của hắn nước mắt tuôn ra như mưa, không ngừng an ủi con: “Minh nhi, đừng lo lắng, mẩu thân nhất định sẽ làm chủ cho con.”

Người đàn ông đứng bên cạnh chủ lại không đồng ý: “Gieo gió gặt bão! Ta đã nói rồi, khỏi ”Hàn Vân Băng Phách” kia tuyệt đối không phải là thường, người không nên đuổi theo, những người hàng sát tinh này có thể tùy tiện hàng phục sao?”

Người đàn bà quay đầu oán giận nói: “Lão gia, người nói gì vậy, Minh nhi đã bị nữ yêu tinh ngoan độc kia đánh tới mức tuyệt hậu, thân là chủ thành đứng đầu, người còn nói giúp cho nữ yêu tinh kia sao?..”

“Phụ thân, hãy giúp con tìm lại công lý.” Ngụy Thanh Minh khóc rống nước mắt lưng tròng.

“Nghe nói cùng Tinh Tướng ký Đấu Tinh khế ước có thể cải tử hồi sinh. Vì hương khói của Ngụy gia, lão gia nhất định sẽ đem sát tinh kia trở về.” Người đàn bà khóc kể.

“Cần quý” Người đàn ông vô tình trách mắng: “Đó là Thiên Hùng tinh Lâm Xung, Thanh Dã thành như thế nào mà khiêu chiến với người ta?..”

“Con ta số khổ mà.” Nữ nhân thấy vậy, kêu khóc vang trời đất.

“Đại nhân, ngoài cửa có một gã tự xưng Tuân Hoặc Hàng Tinh Giả cầu kiến!” Một tên nha dịch bên ngoài vào bẩm báo.

Người đàn bà vừa nghe thì vội vàng ngừng khóc nói: “Lão gia...”

Thành chủ thế nào lại không hiểu ý từ của vợ mình, hừ hừ cười: “Hàng Tinh giả tới thật đúng là thời điểm!”

Tại sảnh đường.

Một gã thanh niên trẻ khoảng 23 tuổi đang ngồi ở trên chiếc ghế thượng phẩm trà, gã này mặt trắng như ngọc, tuấn tú lịch sự, vận một bộ quần áo màu xanh. Theo hầu có một cô gái mặc một bộ áo dài dáng người thon thả, thoát nhìn rất nổi bật có vẻ như là một người rất phi phàm.

Thanh Dã thành chủ càng để ý là người nữ tử trẻ tuổi bên cạnh.

Một người có ánh mắt rất sáng, ánh mắt đều là huyết tinh chu sắc, liếc qua Thanh Dã thành chủ bỗng có một chút lo sợ.

“Tuân công tử giá lâm bản phủ không biết có chuyện gì?” Thanh Dã thành chủ cung kính nói.

Tuân Hoặc thần nhiên nhìn thoáng qua, buông trà nói: “Nghe nói quý phủ có một vật hiếm thấy là ”Hàn Vân Băng Phách“, nói đến cũng khéo, tại hạ vừa lúc cần dùng, mới tìm đến nhờ thành chủ, tại hạ muốn mua lại.”

Thanh Dã thành chủ cười khổ: “Chỉ sợ công tử phải thất vọng.”

“Không muốn bán sao?” Cô gái theo hầu đập tay xuống bàn, trong lời nói mang theo một tia đe dọa. Cái đập tay đó khiến cho cái bàn bị nứt vài khe nhỏ.

Tuân Hoặc phát tay. Nha đầu theo hầu lập tức dừng lại ngồi yên tại chỗ tiếp tục theo dõi câu chuyện.

Ngụy Thành chủ bộ dạng vô cùng đau đớn phân bua: “Thật sự là không dám giấu diếm, trước đó không lâu có một gã đã đến đoạt ”Hàn Vân Băng Phách” đem đi, khuyến tử mang theo một đội nhân mã đi đoạt lại, cũng không nghĩ đó là Tinh Tướng, chẳng những toàn bộ đội nhân mã kia thiệt mạng, khuyến tử cũng bị Tinh Tướng kia đánh trọng thương cũng may vận mệnh chưa tàn nên mới thoát trở về.”

Tuân Hoặc liếc sang phía cô gái khê gặt đầu. Cô gái liền dùng thần thức tìm tòi, đảo mắt qua nội thất trong phủ, bất nhả cười ha hả: “Thật đúng là thái giám...!”

“Cũng biết kia là Tinh Thiếu nữ?” Tuân Hoặc nhấp chén trà vẫn giữ khẩu khí lạnh nhạt.

“Một chút sai lầm đã khiến mấy chục binh sĩ bỏ mạng một chút phiền giáp cũng không còn, nào biết đâu rằng.” Thành chủ thở dài.

Gặp Tuân Hoạch, Ngụy Thành chủ liền nghĩ ra một âm mưu lập tức thay đổi khẩu cầu nói: “Nếu công tử nguyện ý vì khuyển tử báo thù, Thanh Dã thành ghi khắc đại ân.” Nói xong hai tay nắm quyền hạ một ánh mắt.

Bên ngoài một gã quan binh mang đến một thùng, bên trong liếc mắt đã thấy, ước chừng có một trăm lượng hoàng kim cùng một chút trang sức quý hiếm.

“Vừa lúc ta muốn đi đòi lại khối băng phách kia, tại hạ sẽ giúp đại nhân đem nạng ta trở về ký kết khế ước.” Tuân Hoạch vừa nói khoe miệng vừa mỉm cười.

“Khuyển tử vô năng không đảm đương nổi việc hàng Tinh giả, mọi việc giao cho công tử xử trí thì tốt rồi”. Thành chủ sợ hãi xua tay, hắn cũng không ngờ, Tinh Tướng trong “Đấu Tinh” đều vì các thiếu chủ mà tự chém giết, người nào Hàng Tinh giả đại đột đem mối thù đến cho Tinh Tướng chính là gây thù chuốc oán, huống chi đó là Báo Tử Đầu Lâm Xung, cũng không biết hắn có thể thu phục hay không.

“Tại hạ nguyện ý phái binh mã dẫn thiết kỵ hiệp trợ các hạ.”

“Không cần, cho ta một con tuấn mã là được rồi, nhiều người lắm lại vướng bận.” Tuân Hoạch bữu môi, hấn vung tay lên, cái hòm tiền vàng đã biến mất.

“Ta lập tức cho người đi cùng, phải nhanh lên. Cấp cho Tuân công tử đây một con bảo mã nhanh nhất!” Thành chủ quát lớn.

3. Chương 3: “thiên Dij Tinh” Xích Phát Quỷ

Bầu trời trên thảo nguyên rất đẹp. Ngân hà như một sợi dây thắt lưng bằng gấm kéo dài. Trong những ngôi sao trên cao có một vài ngôi sao không giống bình thường, đặc biệt phát ra hào quang chói mắt, những ngôi sao này mang theo một vầng ánh sáng bên ngoài, phát ra một màu đỏ đậm bất đồng với các ngôi sao khác.

“Anh Mi, những ngôi sao kỳ quái kia là 108 khẩu Tinh Tướng mà người nói?”. Tô Tinh ngẩng nhìn lên đỉnh đầu, một sự kính sợ từ trong sâu kín cứ vậy dâng lên.

Thuận tiện nhắc tới: cô gái này có cái tên thật kêu là Lâm Anh Mi, về phần Lâm Xung chỉ là chiến đấu tinh danh, chuyện này khiến cho Tô Tinh cảm thấy rất được an ủi, ít nhất cũng phải cứ luôn miệng kêu Lâm Xung Lâm Xung...

Dựa vào khối nham thạch, Lâm Anh Mi khẽ nhú lông mày, không có bao nhiêu hứng thú trả lời vấn đề nhàm chán này.

“Anh Mi, ngôi sao màu đỏ kia có ý nghĩa gì?”. Tô Tinh đối với thế giới này tò mò không thôi, cũng không bởi vì đối phương không thèm nhìn mà mất hứng.

“Ngôi sao kia được gọi là Xích Tinh, đại biểu cho ngôi sao ký kết khế ước với Đấu Tinh”. Lâm Anh Mi lãnh đạm nói.

Tô Tinh đếm một chút, ít nhất có trên ba mươi ngôi sao mang màu đỏ.

“Ngôi sao đại diện cho chúng ta ở đâu?” Tô Tinh tiếp tục ngắm các ngôi sao màu đỏ.

Lâm Anh Mi nhìn lên đầu, chăm chú nhìn một lát, cuối cùng hừ một tiếng, đại khái là không tìm được.

“Như người nói, Đấu Tinh đã bắt đầu được một năm rồi, mà đến bây giờ mới hơi ba mươi cái khế ước được ký kết, hiệu quả thoạt nhìn cũng thật là đáng thương hại”.

“Thiếu chủ, người nên biết khế ước chuyện này là việc phi thường thận trọng”. Lâm Anh Mi đối với giọng điệu của Tô Tinh bình thường không tán thành, lông mày nhăn lại. Đấu Tinh khế ước mà xem như cơm nguội vậy sao. Trên thực tế, các Đấu Tinh thiếu nữ lúc chọn Hàng Tinh Giả nhân giới thường là tương đối cao, bởi vì việc này liên quan đến vận mệnh cả đời của các nàng sau này, tất nhiên không thể qua loa đại khái được. Các Hàng Tinh giả cực mạnh tất nhiên là được hoan nghênh nhất, tiếp theo là các Hàng Tinh giả sở hữu những vũ khí lợi hại. Tuy rằng không thể loại trừ một số trường hợp có một ít Tinh Tướng bởi

vì tình đầu ý hợp linh tinh mà lựa chọn Hàng Tinh giả bình thường, nhưng những trường hợp này tỷ lệ thật sự rất nhỏ.

Nghe vậy Tô Tinh nhướn mày. Tinh Tướng này cũng thật sự là quá thật thà.

“Phải chăng người đang nghĩ là ta đây sẽ liên lụy người?” Tô Tinh nói tiếp: “Có cách nào để giải trừ khế ước không?”.

Đang dựa lưng nhắm mắt dưỡng thần, Lâm Anh Mi nghe xong những lời này liền mở mắt ra, xa lạ nhìn chằm chằm Tô Tinh: “Thiếu chủ, người đang nói gì vậy?”.

“Nếu Hàng Tinh giả quá trọng yếu đối với Tinh Tướng như vậy, ta tất nhiên sẽ không muốn trở thành gánh nặng cho người, giải trừ khế ước cũng không sao cả”. Tô Tinh là đáng nói chuyện thật lòng, vốn đến từ một thế giới văn minh. Khế ước khế ung mấy loại tất nhiên là không lưu luyến gì.

Nhưng mà đối Lâm Anh Mi mà nói, lời nói của Tô Tinh khiến cho trong nội tâm nàng dâng lên một cơn sóng động trời. Lương Sơn đại lục vô số tinh giả vì có thể ký kết khế ước với một Tinh Tướng, không có một trò hề nào mà không giở ra. Đặc biệt chuyện có thể cùng Thiên Hùng tinh Lâm Xung ký kết khế ước là chuyện mà bất cứ Tinh giả nào cũng nằm mơ.

Thấy Tô Tinh nói vô cùng thành khẩn, một chút làm cho ra vẻ cũng không có. Khiến cho khuôn mặt Lâm Anh Mi đang lạnh như băng có thoáng dịu đi, nhưng ngữ khí vẫn cứng rắn như cũ: “Thiếu chủ, người đây là đang vũ nhục Lâm Xung ta, chuyện ký kết khế ước vốn là vận số, tại hạ dù có tan xương nát thịt cũng sẽ theo bảo hộ thiếu chủ suốt đời!”.

Một con ngựa đang phi như tia chớp đột nhiên dừng lại, ngồi trên ngựa gã thanh niên nhìn dãy đồi núi chập chùng phía trước neho mắt lại, ánh mắt mang theo tia thâm thúy thần bí, ngồi phía sau cô gái nhìn nhìn một lát cười khẩy: “Kia dấu vết còn rõ ràng, hẳn là cách không xa đây”.

“Thanh Nhi, người nói Tinh Tướng này là thuộc ngôi sao nào?”. Tuân Hoắc có chút suy nghĩ.

“Bất kể nàng thuộc ngôi sao nào, tóm lại ta nhất định sẽ đem nàng thiêu trụi một chút dấu vết cũng không còn”. Cô gái ngữ khí vang lên thập phần bá đạo: “Chẳng lẽ thiếu chủ người sợ hãi?”.

Tuân Hoắc thoáng lên vẻ khinh thường: “Ta chỉ là cảm thấy chuyện này có chút kỳ quái, vì cái gì mà có Tinh Tướng giống trống kua chiêng xuất hiện ở Thanh Dã nguyên, tinh đấu đã bắt đầu, các Tinh Tướng yếu nhược đáng ra nên nấp trốn để tự tăng cường thực lực mới phải”.

“Thiếu chủ người cảm thấy lần này Tinh Tướng là Thiên Tinh?”. Thanh Nhi tàn nhẫn cười nói: “Nếu vậy thì quá tốt, hấp thu Thiên Tinh, đối với tinh lực của thiếu chủ nhất định sẽ trợ giúp rất nhiều”.

“Tóm lại, lần này không cần nhiều lời, gặp được lập tức người hãy dùng đến Hoàng giai chiến pháp!”.

“Hắc hắc hắc hắc”. Cô gái tóc đỏ phát ra tràng cười lạnh lạnh.

Ở vùng đất bằng phẳng Thanh Dã nguyên này đã đi được suốt hơn 10 ngày, rốt cục thấy trước mắt một vùng núi non trùng điệp như rồng nằm hổ phục, khí thế trùng trùng. Đây đúng là Kiên Bích sơn, là một trong Lương Sơn đại lục ngũ sơn mạch. xem tại [t_r.u.y.ệ.n.y_y](#)

Lâm Anh Mi lần này đến Thanh Dã nguyên mục đích là để tìm kiếm một loại tài liệu gọi là “Côn Ngô Sa”, loại tài liệu này nếu dùng để rèn vũ khí, có thể khiến cho vũ khí cực kỳ cứng rắn. Tuy rằng gặp việc bất ngờ xảy ra là ký kết khế ước, nhưng mà do vừa đến Lương Sơn đại lục, chưa có kế hoạch cụ thể gì, Tô Tinh dĩ nhiên là rất sáng khoái để bồi tiếp nàng.

Hai người đang muốn lên núi, đột nhiên, một viên hỏa cầu mang theo tiếng động ầm ầm đánh tới.

Lâm Anh Mi vội vàng vận lực, xuất ra một đạo lam quang nhằm hướng hỏa cầu đánh tan đi.

“Muốn tìm hai vị thật không dễ dàng”.

Một nam một nữ phi xuống gần trước mặt bọn họ.

Từ trên người bọn họ dao động mà xem, gã nam nhân kia cũng hoàn toàn không đơn giản, ít nhất tinh lực đã đạt đến Tinh Trần hậu kỳ; mấy ngày nay, Tô Tinh cũng nâng cao hiểu biết của hắn đối với Tinh giả. Trình độ của Hàng Tinh giả đại loại được phân ra thành các cấp bậc: Tinh Trần, Tinh Vân, Tinh Hà, Tinh Hải, Tinh Không và Hóa Tinh Yên Diệt.

Người có tinh lực càng cao lúc chiến đấu tất nhiên là càng chiếm nhiều lợi thế.

Hiện tại Tô Tinh tinh lực cũng đã bước vào Tinh Trần sơ kỳ.

“Các người biết hai ta?”. Tô Tinh đề phòng nói.

Tuân Hoắc liếc mắt nhìn Lâm Anh Mi đánh giá, hơi có chút giật mình, có điểm nhìn không thấu trình độ của nàng đến mức độ nào.

Cô gái tóc đỏ hung tợn nói: “Không tưởng được là một Thiên Tinh, lại đây để ta cùng người thống khoái giao đấu”.

“Ta không muốn cùng muội muội người chiến đấu”. Lâm Anh Mi thần sắc lãnh đạm nói.

“Người gọi ai là muội muội?”. Cô gái thét lên, toàn thân phát ra một đoàn tinh quang màu đỏ, sợi tóc cùng ánh mắt càng lúc càng đỏ hơn lên, từ trong ánh mắt xuất hiện ra một cái tinh phù, sau đó một thanh quỷ đao màu đỏ sậm quỷ dị hiện lên trong tay nàng ta.

Đao chia làm chín khúc, tỏa ra sát khí lạnh người.

Chích Luyện Cửu Ngục Đao!

“Thiên Di tinh Xích Phát Quỷ?”. Lâm Anh Mi sắc mặt hiện lên một tia dị biến.

4. Chương 4: Ngân Kiếm Nghịch Chuyển

” Đờng sợ, sợ hãi bây giờ đâu có ý nghĩa gì.” Cô gái cười nhạt, ánh mắt của nàng chuyển hướng Tuân Hoắc, chờ đợi hắn ra lệnh: ” Thiếu chủ?!”

Tuân Hoắc đối mặt với Lâm Anh Mi vẫn rất bình tĩnh tuy nhiên vẫn có chút kiêng kỵ, nhưng mà lúc này hắn đã chấp nhận thì không được chần chừ. Tinh Tượng sớm muộn gì thì cũng phải chém giết, thừa dịp đối phương vừa mới ký thành công khế ước khi còn chưa đạt tới cảnh giới hài hòa, lúc này xử lý là thích hợp nhất.

Tuân Hoắc gạt đầu.

‘Xích Phát Quỷ’ Lưu Đường nở nụ cười ác quỷ, giơ lên Chích Luyện Cửu Ngục Đao hướng tới Lâm Anh Mi, một đao bổ tới.

Lưỡi dao bắn ra ra cuồng liệt hỏa diễm khiến cả vùng không khí xung quanh trở nên sáng rực.

Leng keng!!

Trong không khí phát ra hơi lạnh thấu như băng giá.

Lưu Đường đệ nhất đao vẫn chưa đắc thủ, Lâm Anh Mi nháy mắt tiến hành nhập trạng thái Tinh Tượng, cái trán cũng hiện ra một cái tinh phù, nhằm phía trước phi thân nhanh từng bước vững trãi, thương phong giống như con rắn độc xảo quyết ngậm cả chiều Lưu Đường hỏa diễm.

Sát khí lạnh như băng sát giống như là thủy triều tầng tầng lớp lớp ập lên Lưu Đường.

Cô gái thu hồi đao chuyển từ công thành thế phòng thủ, chiêu thức cũng chậm, không chặt chẽ và mình mẫn nữa.

Lâm Anh Mi đang trên đà công kích rồi bỗng nhiên dừng lại, biến chiêu. Hàn quang biến hóa ra một đường quỹ dị, đang thẳng bỗng biến thành đường cong lập tức hướng về phía ngực Xích Phát Quỷ.

Tiếng âm âm vang lên liên tục.

Luồng ánh sáng cong của Lâm Anh Mi đánh trúng một luồng kinh lực khác đã có người thứ ba tham chiến. Lâm Anh Mi đúng là hết sức mạo hiểm khi tiếp cả hai cùng lúc.

Quả đúng như dự liệu người thứ ba xuất thủ chính là Tuân Hoặc.

Thừa dịp này, Thiên Dị tinh Lưu Đường đã lui lại đến một khoảng cách an toàn.

Lâm Anh Mi vẫn tiếp tục truy kích. Nhưng bên kia Tuân Hoặc chỉ có ý đánh dụ Lâm Anh Mi ra xa khỏi Tô Tinh, ngay khi có thời cơ thì một cái phỉ thúy hoàn ở giữa không trung vừa chuyển hướng, nhằm thẳng Tô Tinh đánh tới lúc này đúng là ngàn cân treo sợi tóc, trong tay Tô Tinh không có lấy một tấc sắt.

Lâm Anh Mi lập tức lắc mình biến hóa.

Chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện ở trước mặt Tô Tinh, nàng quát một tiếng, lập tức phỉ thúy hoàn thoái lui.

”Lâm Xung, người quả nhiên là Lâm Xung!!” Thiên Dị tinh (Lưu Đường) Lưu Thanh Nhi kinh ngạc kêu lên.

Tuân Hoặc thần sắc biến đổi, không thể tin nổi. Hắn nhìn chằm chằm vào Lâm Anh Mi.

“Thanh Nhi, người nhận sai người rồi, Báo Tử Đầu Lâm Xung là người như thế nào mà lại cùng một kẻ vô năng Hàng Tinh giả ký hạ khế ước? Chẳng lẽ cô ta yêu hắn?!”

Bị địch thủ đánh giá là vô năng Tô Tinh đáy lòng căm tức nhưng là nói không nên lời phản bác vì hắn cũng không làm gì được vào lúc này.

Đến Lương Sơn đại lục đã được hơn mười ngày, đừng nói là vừa rồi Tuân Hoặc công kích Lâm Anh Mi bằng Pháp Khí, cho dù là pháp quyết, kiếm quyết loại vật gì thì khả năng Tô Tinh chống đỡ cũng không có, cho dù nếu có một thân tinh lực cũng chỉ có thể ở bên nhìn Lâm Xung vì chính mình mà chiến đấu lại mấy người mà mình thì lực bất tòng tâm.

“Thiếu chủ, tuyệt đối đúng vậy, kia chính là thanh Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đúng là Lâm Xung thiên mệnh!” Lưu Thanh Nhi cười thập phần tà ác.

“Một khi đã như vậy, chúng ta giải quyết Hàng Tinh giả trước!”

Tuân Hoặc không chút do dự nói, ký hạ khế ước của Lâm Xung căn bản không cần e ngại, chỉ cần xử lý nàng chủ của khế ước kia Lâm Xung tự nhiên thần thức bị hao tổn, có cố gắng chống đỡ cũng không được bao lâu.

Diệt được Lâm Xung Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, như vậy hắn có thể như hổ thêm cánh.

Nghĩ vậy, Tuân Hoặc vỗ túi tiền, lưỡng đạo lục sắc tiểu kiếm theo túi tiền bay ra, vọt tới.

“Chút tài mọn.”

Lâm Anh Mi cười lạnh, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương bắn ra hai đạo hàn quang đánh rơi kiếm của Tuân Hoặc.

“Lâm Xung, để tại hạ tiếp người mấy chiêu.”

Lưu Thanh Nhi quát lớn một tiếng, thân ảnh nhanh như tên, nhằm thẳng hướng Lâm Anh Mi phóng tới.

Thế vô tới ào ạt, hỏa diễm quỷ đao tấn công trực tiếp nhưng bị Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương của Lâm Anh Mi hướng giữ thế phòng thủ, một vùng tinh lực hung mãnh giáp bọc trường thương chắn giữ Lưu Thanh Nhi. Hai luồng kinh lực va chạm vào nhau khiến “Chích Luyện Cửu Ngục Đao” bị rơi khỏi tay.

“Đi!”

Lâm Anh Mi xoay người mặt đối mặt Lưu Thanh Nhi phía sau, nhắm vào ngực của Lưu Thanh Nhi.

Thời cơ này là rất tốt không còn gì để nói. Đáng tiếc đối tượng lại là một đoàn hỏa. Trường thương đảo cả bốn phía lưu diễm.

Lưu Thanh Nhi rất tinh thông đao pháp lại có sức mạnh nên cứ giây lát lại tiến đến.

Thiên Dị Tinh cũng không phải đơn giản, Thiên Hùng Tinh không thể xem thường.

Tuân Hoắc đã có thời cơ hành động, hắn đang tìm kiếm cơ hội để lấy mạng Tô Tinh. Nhưng chính Lâm Xung lại có võ nghệ siêu phàm, hai người hoàn toàn không có được cục diện tốt, luôn gặp khó khăn.

Đứng gần Hàng Tinh giả là Tinh Trần sơ kỳ (ý nói Tô Tinh là người mới). Nhưng Lâm Xung lại là người lợi hại vô cùng khó có thể địch lại được, sau này nếu Tô Tinh trở thành một cao thủ thì khó mà chống lại được sức mạnh này. Tuân Hoắc càng kiên quyết giết cho bằng được Tô Tinh. Tuân Hoắc lưu ý niệm đó trong đầu.

Thiên Dị Tinh Lưu Thanh Nhi thâm nhập vào ý thức Tuân Hoắc lập tức thoái lui, tay giơ lên Chích Luyện Cửu Ngục Dao.

Một luồng hỏa diễm cùng Chích Luyện Cửu Ngục Dao hợp nhất với Cửu Ngục Dao.

Hỏa diễm nhịp nhàng ăn khớp, hợp nhất làm một.

“Lâm Xung, hãy tiếp chiêu Hoàng Giai Dao Pháp của ta!”

Lưu Thanh Nhi quát lên một tiếng, thân ảnh vọt lên giữa không trung, Chích Luyện Cửu Ngục Dao nhắm thẳng hướng Lâm Anh Mi. Một đao bổ tới với kinh lực vô cùng mạnh mẽ.

Một hình thù kỳ dị hỏa diễm màu đen mạnh chưa từng có bùng lên ở Chích Luyện Cửu Ngục Dao. Lưỡi dao nhanh chóng hội tụ sức mạnh kỳ lạ ấy và bùng lên dạng như lửa cháy, lửa cháy hung mãnh dường như không thể điều khiển được. Chiêu thức này nhắm thẳng vào hướng Lâm Xung phóng tới.

Trong lúc đó, trời đầy giống như đều bị hỏa diễm này bao trùm.

Đây chính là Thiên Dị Tinh Xích Phát Quỷ Hoàng Giai Chiến Pháp!

“Cửu Địa Hỏa Quỷ Liên Hoàn Trảm!!”

Tên dài thật.

“Thiếu chủ cẩn thận!!”

Lâm Anh Mi vẫn nắm chặt Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, tinh lực ngưng tụ, đối mặt cùng với hỏa diễm giao trảm trận.

Chín đạo hỏa diễm liên hoàn đánh sâu vào Lâm Anh Mi, trong vòng trăm mét thảo nguyên biến thành một mảnh đất khô cằn.

Hỏa diễm giây lát đã nuốt cả Lâm Xung.

Bị sóng nhiệt độ thổi cách trăm mét Tô Tinh xem ra rất lo lắng nhưng cũng chỉ là lo lắng suông, muốn ra tay trợ giúp. Nhưng ngoài cây súng lục mang theo trên mình tuyệt nhiên không có lấy một thứ vũ khí gì.

Tô Tinh cũng không biết khẩu súng này có hiệu quả gì hay không nhưng theo bản năng của một Thiếu tá lập tức cũng rút ra, đây là khẩu súng lục rất đẹp trên thân súng còn khắc cả những họa tiết nhằm nâng tầm giá trị của khẩu súng, cây súng này lúc trước là vật kỷ niệm hắn tặng chúc Thiếu tá của nước cộng hòa tối tuổi trẻ đặc biệt trao tặng, súng có được sự cứng rắn và sắc bén của lưỡi đao, tên là ” Ngân kiếm ”.

Tuân Hoắc đứng ngoài nhìn thấy Lưu Thanh Nhi cuốn lấy Lâm Xung sau đòn hiểm. Hắn không chút do dự liền thi triển võ công nhằm đánh úp Tô Tinh, năm ngón tay thành ưng trảo chuẩn bị một chiêu sẽ lấy mạng Tô Tinh.

Dù sao nhìn qua này thì Tô Tinh, Tinh Trần sơ kỳ Hàng Tinh giả không chịu nổi dù chỉ một đòn tấn công của Tuân Hoắc, trên tay hắn không có lấy một Pháp Khí dù là nhỏ nhất.

“Bang bang!!”

Tô Tinh liền bắn ra hai phát đạn. Viên đạn căn bản không thể đục lỗ luồng tinh lực của Tuân Hoặc.

“Người đang gãi ngứa sao?” Tuân Hoặc cười to.

Tô Tinh rất căm tức, ở địa cầu dù tốt xấu gì hắn cũng là Thiếu tá oai phong lẫm liệt. Lạc đến Lương Sơn đại lục lại phải nhờ một nữ nhân bảo vệ, thật sự là buồn bực, nghĩ vậy chợt Tô Tinh nghĩ ra một kế.

Tô Tinh vốn là thiếu tá cũng từng luyện tập võ công thân pháp khá nhanh nhẹn cũng tránh được vài ba đòn ưng chảo của Tuân Hoặc. Tay giữ cò súng, đem tinh lực trên người ngưng tụ, nhắm ngay Tuân Hoặc bắn một phát.

Màu bạc viên đạn phát ra một đoàn ánh sáng trắng.

Tuân Hoặc làm dáng chuẩn bị chặn đứng chiêu thức ruồi bọ này, một chương đánh tới. Dị biến nổi lên.

Viên đạn trực tiếp xuyên thấu lòng bàn tay hắn và theo đó đục lỗ bả vai của Tuân Hoặc.

Tuân Hoặc hét lên một tiếng thảm thiết.

Tô Tinh đáy lòng vui vẻ, không cần nghĩ ngợi liền nạp thêm hai viên đạn.

Thêm vào tinh lực viên đạn dữ dội hung mãnh. Tuân Hoặc liều mạng ngăn chặn ba viên đạn liên tục của Tinh Trần hậu kỳ. Tô Tinh lúc này không lùi mà tiến tới. Một quyền đánh xuống.

Không có pháp khí đã có quyền đầu. Tuân Hoặc làm sao dự đoán được người kia yếu đuối như thế, nhưng khi lâm trận thì lại có ý chí hung hăng. Bị một quyền đánh trúng thiếu chút nữa phun ra mật.

Một thân ảnh xinh đẹp ngăn ở trước mặt Tô Tinh, thân nhiên chặt đứt đòn hiểm ác của Tuân Hoặc.

“Thiếu chủ, người không sao chứ?” Lâm Anh Mi nhìn Tô Tinh, ánh mắt nghiêm túc, một lòng lo cho sự an nguy của Tô Tinh

Tô Tinh cảm thấy lo lắng, gật đầu, không nghĩ tới chính mình trong tay “Ngân Kiếm” còn có thể hữu dụng như vậy.

“Người thật là một phé vật, ngay cả một cái Tinh Trần sơ kỳ tinh giả không có chút võ công cũng làm không xong.”

Xích Phát Quỷ Lưu Thanh Nhi nhìn thấy Tuân Hoặc đã bị thương nói.

“Người này có tà môn Pháp Khí.” Tuân Hoặc đã bị một nỗi nhục thật lớn

Lưu Thanh Nhi oán hận trừng mắt nhìn Tuân Hoặc, thái độ không còn một chút tôn kính như trước. Nàng lại quay sang Lâm Xung, cười lạnh: “Không hổ là Thiên Hùng tinh Lâm Xung, tại hạ đã dùng đến cả chiêu Hoàng giai chiến pháp ‘Cửu liên hoàn Địa Hỏa quỷ trảm’ chỉ là thiêu một chút quần áo của người. Thật sự làm cho người ta không thể đồng ý với kết quả.”

Tuân Hoặc bị thương ký như trên khế ước Lưu Thanh Nhi cũng bị tổn thương không ít. Tô Tinh bên này cũng lập tức chiếm thế chủ động, hướng chi Lâm Anh Mi xem ra vẫn có thừa sức chiến đấu.

“Thiếu chủ, giết bọn họ không?” Lâm Anh Mi nắm chặt Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương phát ra hàn khí lạnh đến xương tủy.

Độ ẩm không khí trong đột nhiên hạ xuống, cây cỏ đã bị lửa cháy đốt cháy đất khô cằn kết sương.

Lưu Thanh Nhi cùng Tuân Hoặc sắc mặt bỗng cuồn cuộn.

Không tốt.

Ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo! Text được lấy tại [.]om

“Giết!”

Tô Tinh lạnh như băng phun ra một chữ.

5. Chương 5: Di Tích Cổ Côn Ngô

Lâm Anh Mi thân hình lại nhoáng lên, trường thương mang theo một đạo hào quang mãnh liệt điểm tới.

“Người thật là khinh thường ta quá rồi”. Lưu Thanh Nhi sắc mặt đỏ lên, liễu mạng cầm đao bỏ lại.

Trường thương của Lâm Anh Mi và cương đao của Lưu Thanh Nhi chạm mạnh vào nhau, tia lửa bắn ra chói mắt.

Đang lúc hai nàng say mê quần thảo nhau, một đạo kinh hồng bỗng nhiên xuất hiện ở giữa hai nàng. Tiếp đó một đồ án nhìn giống như là hình Thái Cực hiện ra, nhẹ nhàng đẩy tách hai nàng ra hai bên cách nhau xa đến mười mét mới gượng đứng lại được.

Một màn này làm cho đám người Tô Tinh đồng loạt ngạc nhiên.

“Các muội muội, nên tương thân tương ái, đừng động đến tay chân mới tốt!”.

Một cô gái thân mặc áo dài đột nhiên xuất hiện. Chỉ thấy cô gái này da thịt trắng hơn tuyết, thân hình uyển chuyển mềm mại như nhành liễu đang đung đưa trước gió. Dung nhan tựa Đắc Kỷ, ánh mắt sánh Tây Thi. Thật là nhìn vào liền khiến cho người ta phải chảy nước miếng. Nàng ta cứ tự nhiên đứng ở đó, tuy không cố ý nhưng có một sự uy nghiêm không thể diễn tả bằng lời cứ vậy mà bắn ra bốn phía.

“Tránh ra, đừng đứng đó trở ngại ta!”. Lâm Anh Mi dấy mắt hung quang xuất ra, sát khí đằng đằng.

“Hàn Tinh Lân Nguyệt thương?” Không nghĩ tới cư nhiên lại đụng tới Lâm Xung muội muội ở đây, đó là nam nhân của muội muội sao?”. Cô gái thần bí che miệng đánh giá Tô Tinh đang đứng sau Lâm Anh Mi. Tiếp đó, thân hình khẽ nhoáng. Lâm Anh Mi chưa kịp phản ứng nàng ta đã lách qua Lâm Anh Mi, đứng sát trước Tô Tinh.

Tô Tinh chưa kịp hoảng sợ, đã ngửi thấy một làn hương thơm như hoa quỳnh hoa cúc xộc vào mũi.

“Người rốt cuộc đã ký kết khế ước với Lâm Xung muội muội ở đâu?”. Cô gái tửm tửm cười nói.

“Thiếu chủ lui lại!”. Lâm Anh Mi vội quay lại hốt hoảng, tiếp đó quát lên một tiếng khiến cho người ta điếc hết cả tai. Cầm thương phóng thẳng lại.

Cô gái thân nhẹ như chim yến, thoải mái bay ngược ra sau tránh đòn công kích của Lâm Xung.

“Vô công người rốt cuộc là đã đạt đến cảnh giới nào?”. Lâm Anh Mi nắm chặt trường thương, toàn thân co lại như đang lâm đại địch. Chỉ giao đấu chốc lát nhưng Lâm Anh Mi đã có thể cảm giác được, vô công cô gái trước mắt so với cô ta không biết là mạnh hơn biết bao nhiêu lần.

Cô gái thần bí cười mà không đáp, nhìn chung quanh một lát rồi nói: “Vừa rồi ta đang ở trên núi, cảm nhận được kinh lực do hai muội muội giao đấu phát ra nên tới xem. Thôi thì nể mặt tỷ tỷ, mà ngừng tay lại đi.”

“Người lấy tư cách gì mà ra lệnh cho ta?”. Thiên Di tinh Lưu Thanh Nhi giọng nói bá đạo vang lên.

“Vừa rồi hình như là ta đã cứu người một mạng”. Cô gái cười nói: “Bằng không giờ này người và Hàng Tinh giả của người chắc là đã phải nằm thẳng cẳng ra rồi cũng nên”. mới nhất ở truyện/y/y

Lưu Thanh Nhi cùng Tuân Hoạc nghe vậy sắc mặt đột nhiên cực kỳ khó coi.

Tuân Hoạc cũng biết bởi vì hắn bị Tô Tinh đả thương nên lúc này đã làm liên lụy đến Lưu Thanh Nhi, nếu giờ còn đánh tiếp thì đúng là dữ nhiều lành ít, nghĩ vậy rồi liền chấp tay nói: “Tại hạ nghe lời các hạ vậy”.

Lưu Thanh Nhi cũng hừ một tiếng lời lỏng đề phòng, rút chích luyện cửu ngục đao lại cái rặng.

“Còn vị Hàng Tinh giả này không biết ý thế nào?”. Cô gái xoay ánh mắt lại trên mặt Tô Tinh cười cười. Hiển nhiên là không xem trọng Tô Tinh cho lắm.

“Đánh không lại người đành phải đồng ý thôi chứ biết sao”. Tô Tinh hiểu ý nụ cười của nàng ta có chút không vui nói.

Cô gái vui vẻ cười rộ lên: “Như vậy có phải quá tốt không”.

“Thật đúng là ăn no rửng mỡ, tự dưng xía vào chuyện người khác”. Lưu Thanh Nhi hậm hực cười lạnh.

“Thiếu chủ!”. Lâm Anh Mi thần tình cũng có chút không thỏa đáng, tay nắm chặt trường thương.

Tô Tinh lắc đầu, bước lên một bước ngăn nàng lại. Trước mắt bị cô gái thần bí này xía vào. Với bản lãnh của nàng ta cho dù Thiên Hùng tinh cùng Thiên Dị tinh có liên thủ lại, cũng không là đối thủ của nàng ta. Thôi thì đành nhịn vậy.

“Thương thế của nàng như thế nào?”. Tô Tinh nhìn Lâm Anh Mi toàn thân vết máu loang lổ, vừa rồi Lưu Thanh Nhi xuất ra “Cửu liên hoàn Địa Hỏa quỷ trảm” cũng không dễ tiếp tị nào, cực kỳ khó mà thoải mái được a.

Lâm Anh Mi lắc đầu, lấy kiện trường bào lúc nãy vớt dưới đất khoác lại.

“Hai vị nếu đã ngưng chiến, tỷ tỷ ta có chút việc, muốn nhờ đến sự trợ giúp của hai vị muội muội đây”. Cô gái thần bí nói rồi ha ha cười lên. Nàng này tuy nói là “nhờ”, hàm ý thật sự ai cũng hiểu là không thể cự tuyệt.

“Chúng ta có thể giúp người chuyện gì?”. Tô Tinh nói.

“Tại hạ ở trên núi phát hiện một cái Thái Cổ Côn Ngô cổ tích, nhưng đáng tiếc là bên ngoài có một đạo cấm chế, cần phải có tam tinh mới có thể mở ra được! Tại hạ vì việc này mà đang rầu rĩ.”

“Nếu đúng là Côn Ngô cổ tích, vậy giúp người một lần cũng được!”. Lưu Thanh Nhi hừ một tiếng nói.

Tô Tinh thấy sắc mặt Lâm Xung cũng có vẻ động tâm, liền gật đầu đáp ứng.

Đoàn người hướng trên núi đi lên, bởi vì có cô gái thần bí dẫn đường, ven đường không gặp qua trở ngại gì.

Màn đêm buông xuống, lúc này mọi người tự tản ra chung quanh tìm chỗ nghỉ ngơi. Tô Tinh dựa vào một tảng đá, lấy khăn Ngân Kiếm ra lau đi lau lại. Lâm Anh Mi tuần tra một vòng rồi về ngồi ở phía đối diện, nhìn thứ vũ khí loang loáng màu bạc trong tay Tô Tinh mà trong đáy lòng thấy thập phần khó hiểu. Cái loại vũ khí hình dạng thế này mình thật chưa gặp qua bao giờ. Bề mặt lại không thấy có chút pháp lực gì dao động, nhìn qua hoàn toàn chỉ là một khối sắt vụn không hơn không kém. Có điều lúc Tô Tinh dùng khối sắt vụn này đả thương Tuân Hoắc là một Hàng Tinh giả đạt đến Tinh Trần hậu kỳ, Lâm Anh Mi quả thật là đã chính mắt nhìn thấy. Cái thứ vũ khí quái dị này so với Pháp Khí cấp độ cao cũng không có kém hơn chút nào, hơn nữa thứ này còn có thể xuất ra liên tục, lại không cần thần niệm để khống chế, thật là thứ tốt. Gã thiếu chủ này không những cổ quái, đến cả vũ khí hắn dùng cũng thật cổ quái không kém.

“Anh Mi, cô gái kia là Tinh Tướng cấp bậc gì người biết không?”. Tô Tinh lau súng xong rồi nhìn cô gái thần bí đang nằm nghỉ ngơi nhàn nhã trên một nhánh cây xa xa tò mò hỏi.

Lâm Anh Mi nhìn thoáng qua, ngũ khí có điểm đắn đo: “Nàng ta không có sử dụng võ công chính thức, cho nên cũng không thể biết thân thể nàng ta được. Nhưng đối với ta mà có thể áp đảo như vậy thì trong hàng Tinh Tướng thật sự là không có mấy kẻ”.

“Có thể là Tổng Giang hay không?”. Tô Tinh cười hỏi, Thiên Khôi tinh Tổng Giang đó, tức Lương sơn đệ nhất nhân vật.

“Chắc là không phải!”. Nói rồi Lâm Anh Mi nhìn Lưu Thanh Nhi hai người biểu tình có chút khinh thường: “Thiếu chủ thử cân nhắc chuyện hai người kia chút đi, dựa theo lý mà nói thì Thiên Dị tinh Lưu Đường tuyệt đối sẽ không cùng một Hàng Tinh giả vô dụng như tên kia ký kế khế ước, chắc là tên kia còn có thứ gì đó đủ khiến để Xích Phát Quỷ cũng phải động tâm”.

“Tiến vào trong di tích rồi tìm cách tách bọn họ ra”. Tô Tinh nói.

Lâm Anh Mi gật đầu, tán thành đề nghị của hắn.

Bên kia Lưu Thanh Nhi đang lạnh lùng nhìn Tuân Hoắc: “Người lần này thiếu chút nữa đã hại chết ta!”.

Tuân Hoắc nao nao nói: “Tên kia pháp khí cũng thật là quỷ dị đi, lần sau ta tuyệt đối sẽ cẩn thận hơn”.

“Hừ, tốt nhất là như vậy”. Lưu Thanh Nhi lại nhìn chằm chằm vào cô gái thần bí liếc mắt một cái: “Chúng ta trước mắt cứ từ từ chữa trị thương thế cho tốt, đợi đến khi bình phục rồi chờ gặp cơ hội tốt sẽ xuất toàn

lực giết phút Lâm Xung và Hàng Tinh giả của nàng ta. Lần này xuất thủ, người nhớ lấy ra kiện Tinh Vân Pháp Khí kia của người, không thể đại khái qua loa nữa được.

Tuân Hoặc nhìn Tô Tinh sát khí sôi trào: “Tên tinh Trần sơ kỳ này, ta nhất định sẽ đưa hắc bầm thây vạn đoạn”.

“Tốt nhất là như thế!”. Lưu Thanh Nhi mặt không chút thay đổi nói.

Hai ngày sau, mọi người hữu kinh vô hiểm mà đến nơi muốn đến.

6. Chương 6: Thôn Tinh Giao

Côn Ngô cổ tích được che giấu trong một cái núi nhỏ, nhìn từ ngoài vào thật sự không có chỗ gì đáng khen: đồ trang trí quý phái, thú canh uy nghiêm, thậm chí một chút điêu khắc hoa lệ cũng đều không có. Ngoài cửa lớn toàn bộ là cỏ dại, nếu không phải là Tiểu Nhi dẫn đầu bọn họ tuyệt đối sẽ bỏ qua.

“Đây thật sự là Côn Ngô cổ tích trong truyền thuyết sao?” Tuân Hoặc nghi ngờ.

“Đây là tiểu Côn Ngô, nhưng mà cũng không ít điều thú vị, đối với Hàng Tinh giả mà nói các người cứ thoải mái đi.” Tiểu Nhi cười hì hì, Tinh Tướng không thể sử dụng các loại pháp khí, phù bảo ở trong này nên nàng mới nói vậy.

Những gì trong lời nói của cô gái cũng làm Tô Tinh cùng Tuân Hoặc rục rịch:

“Vậy thì không khách khí”.

Tiểu Nhi đứng ở trước cửa, hai tay kết ấn, một đạo cấm chế âm âm triển khai đưa bọn họ đứng tại ngoài cửa.

“Cấm chế này tên là ”Chu Thiên Tuần Tinh kết giới” tại trong đó có 3 điểm mấu chốt mà mọi người phải sử dụng võ công của chính mình đánh tan” Tiểu Nhi nghiêm túc nói.

Lâm Anh Mi cùng Lưu Thanh Nhi gật đầu, vũ khí cầm trong tay nhắm ngay điểm mà Tiểu Nhi nói tới.

Tại hai điểm kết giới bị công kích, cấm chế nhất thời như sóng nước uốn éo, mọi người đưa mắt nhìn vào Tiểu Nhi. Nếu loại cấm chế này phải do chính võ công của Tinh Tướng mới đánh tan như vậy thì Tô Tinh thực muốn xem Tiểu Nhi sẽ làm sao trước mặt Tinh Tướng.

Tiểu Nhi khẽ cười tựa hồ cũng không nghĩ thân phận mình bị bại lộ nhưng bỗng một tiếng nổ nhẹ vang lên tiếp theo là một đạo kim quang chói mắt bằng bàn tay bay lên.

“Ầm”

Chỉ thấy cấm chế nhất thời đã tan rã.

“Ha ha, rốt cục cũng mở ra” Tiểu Nhi cao hứng vỗ tay nói.

Sau khi mở cửa ra thì trước mắt mọi người là một cái hành lang dài không thấy điểm cuối, cả hành lang được tạo thành từ những tảng đá bích điệp lớn. Theo hai bên tường là những mảng phi thủy phát ra ánh sáng màu xanh đem toàn bộ những cổ tích bên trong chiếu rọi, sự huy hoàng so sánh với cảnh hoang tàn bên ngoài thì rực rỡ không biết bao nhiêu lần.

Tiểu Nhi lập tức chạy nhanh vào trong như một mũi tên.

“Hừ” Tuân Hoặc liếc nhìn Tô Tinh một cái. Đại khái cũng không muốn làm người đến sau, liền cùng Lưu Thanh Nhi tiến vào trong.

“Chúng ta cùng đi”

Thông đạo này sâu không thể đoán được, trong chớp mắt giống như không có điểm cuối. Tô Tinh đơn giản cũng chẳng phải chờ lâu, đã có người đi trước dẫn đường vậy hắn cũng bình tĩnh đi theo vào.

Hắn ung dung thưởng thức những tảng đá hạt bên của hành lang, trong lòng âm thầm thán phục người đã tạo ra nó. Một hành lang dài có thể nói là tinh tế, các khối gạch màu xanh được cố ý xếp thành tầng tầng lớp lớp nhìn giống như long lân thật.

“Kiến tạo cũng quá dụng tâm” Tô Tinh thở dài mới nhất ở truyện/y/y

“Truyền thuyết Côn Ngô cổ tích ẩn tàng một bí mật, người phá giải được bí mật sẽ nhận được một vật phẩm tên là ”Trầm Tinh Bích Bảo” ở cuối cổ tích”. Lâm Anh Mi nói

“Thật sự?” Tô Tinh nghe thấy mắt lập tức sáng ngời Tinh Bảo nghe nói là một vật từ Tinh Giới rất xuống, có pháp lực cường đại, mà thậm chí tới cường tinh tinh thông pháp khí cũng không thể so với Tinh Bảo.

“Nhưng mà Côn Ngô cổ tích cũng đã từng có rất nhiều người đến hóa giả bí mật nhưng cũng chưa nghe qua có ai tìm đc Trầm Tinh Bích.”Lâm Anh Mi không tin ở tiểu Côn Ngô này có thể có vật gì,cho dù là có thật thì mấy trăm năm trước chỉ sợ đã có người cầm đi.

“Bí mật kia có người phá giải rồi sao?” Tô Tinh đang vuốt ve vách tường đột nhiên hỏi.

Lâm Anh Nhi lắc đầu thể hiện chưa có nghe qua điều này.

Thông đạo thật dài đi suốt mấy canh giờ rốt cục cũng đã đến được cuối

“Các người thật là chậm quá” Tiểu Nhi vì phải chờ lâu nên khi nhìn thấy bọn họ đến liền cười ha ha.

” Vì sao lại ko đi tiếp?” Tổ Tinh nói, một mắt nhìn xuống đánh giá. Cuối thông đạo là một đại điện rộng. Chính giữa đại điện có một bức tranh lớn, vẽ một cái học minh châu Thanh Long. Ở hai bên bức họa là hai lối đi khác tối đen. Trừ những thứ đó ra còn có bảy cột đá, cột đá ở chính giữa được làm từ một khối bảo thạch dài ẩn chứa linh quang loang loáng.

“Cái cột đá này có gì sao?” Tiểu Nhi chỉ vào cây cột đá ở giữa hỏi.

“Có cái gì đó không đúng.” Tô Tinh có chút kỳ quái ” Cột đá như vậy sao những người đã tới không có ý nghĩ đánh cắp?”

Lập tức Tiểu Nhi hỏi ngược lại: ” Đi tới bây giờ các người đối với Côn Ngô cổ tích có suy nghĩ gì?”

” Xem ra tiểu Côn Ngô cũng không có cái gì.” - Tuấn Hoắc khinh thường trả lời - ” Một kiện kỳ bảo pháp khí đều không có.”

Tiểu Nhi vẻ mặt tươi cười hỏi Tổ Tinh: “Người cảm thấy sao?”

“Rất sạch sẽ.” Tô Tinh chau mày, khi cô gái này nói mới cảm thấy cổ di tích này rất sạch sẽ. Theo như Lâm Xung nói, di tích này đã trải qua nhiều năm như vậy thì không có khả năng sạch sẽ như thế này mới phải.

“Người so với hắn thông minh hơn. Có lẽ đã biết vì cái gì mà sạch sẽ như vậy” Tiểu Nhi khen.

” Chẳng lẽ bảo thạch này có liên quan?” Tô Tinh bộ mặt khó hiểu.

Tiểu Nhi cười hi hi: ” Đó chính là Tinh Giới Bảo Thạch”

“Tinh Giới Bảo Thạch!!!” mọi người đều ngạc nhiên.

Tinh Giới Bảo Thạch danh chấn đại lục theo truyền thuyết là từ núi Lương Sơn, bảo thạch là thiên nhiên tự tạo, có thể dung nạp nhiều vật. Đại đa số các Tinh giả hành tẩu tại Lương Sơn đều mang theo “Tinh Giới Túi” chính là vì như thế. Tinh Giới túi bên ngoài là một túi bình thường nhưng được gắn một khối Tinh Giới bảo thạch nên có thể chứa các loại trang bị lớn nhỏ.

Nhưng mà Tinh Giới Bảo Thạch cũng cực kỳ hiếm, cứ 108 năm một lần Đấu Tinh Thịch Yến trên thượng giới mới theo Tinh Tướng rút xuống phạm trần, bởi vậy loại vật phẩm này trân quý mà có thể sánh bằng Tinh Bảo.

Trước mắt có một khối Tinh Giới thật lớn mọi người thật sự còn không tin.

” Kìa, còn chờ gì nữa?” Tuấn Hoắc lộ ra vẻ tham lam, lập tức tiến lên.

” Ngu Ngốc! ” Tiểu Nhi mặt biến sắc mắng.

Ngay khi Tuấn Hoắc bước vào đại điện, cột đá bảo thạch thứ nhất đột nhiên sáng ngời, tiếp theo các cột thứ 2 thứ 3 cũng cảm ứng mà theo thứ tự sáng bừng lên. Tuấn Hoắc bị cảnh tượng cổ quái này làm cho kinh sợ.

Ở trong Bảo Thạch dần xuất hiện một bóng đen, bóng đen ngày càng lớn như muốn phá bảo thạch mà thoát ra.

Tiểu Nhi cũng vọt vào đại điện, khi đó hắc vật từ trong bảo thạch thoát ra kèm theo 1 cơn gió cuốn quanh đại điện.

“Thôn Giao Tinh!” Lưu Thanh Nhi kêu lên.

Thôn tinh giao thuộc loại giao long nhất hệ, nhưng lại cực kỳ nhỏ, toàn thân chỉ dài tầm 1 xích (1/3m) nhưng có thể bay rất nhanh nuốt các vật gặp được ở không trung. Nhiều thôn giao tinh như vậy đem mọi người ở đây ăn sạch sẽ chắc cũng chỉ mất vài giây.

Lưu Thanh Nhi lấy ra Chích Luyện Cửu Ngục Dao. Một đao vỗ xuống, sóng nhiệt tứ phía dâng lên, nhưng mà Thôn Giao Tinh này cũng thuộc loại kỳ thú, chẳng những cắn nuốt tinh khí mà các loại vật dụng sinh ra linh lực đều được chúng coi là thức ăn ngon miệng vì vậy hỏa diễm hung mãnh trong nháy mắt liền hấp dẫn chúng tiến đến.

Lâm Anh Mi tay cầm trường thương vung lên mãnh liệt tạo ra những đợt gió, nhưng chính tại hình thể nhỏ bé của Thôn Giao Tinh này làm cho những công kích bình thường trở nên hiệu quả.

Thôn Tinh Giao nhìn hung mãnh đáng sợ nhưng hiện tại đứng lên cũng khó. Tiểu Nhi băng qua chính điện đi vào bên phải thông đạo rất nhanh, Lưu Thanh Nhi liều mạng thúc dục Chích Luyện Cửu Ngục Dao hỏa diễm uy lực rẽ đường đi vào thông đạo. Lưu Thanh Nhi dẫn theo Tuấn Hoắc bị dọa ngã người đi vào thông đạo bên trái.

“Thiếu chủ chúng ta đi mau” Lâm Anh Mi vội vàng nói.

Tô Tinh gật đầu liền dùng tinh lực thị uy nhằm hướng yêu thú đánh sang một bên rồi theo thông đạo rời đi.

Ngay khi sắp tới cửa, Tô Tinh đột nhiên dừng lại, hắn nhìn lại phía sau các vách tường của thông đạo chính là màu long lân kéo dài vào đại điện và trực tiếp đến chính giữa trên bức họa. Theo những gì vừa thấy quả thật chính là công sức của trời, giống như vừa rồi đi qua dung đạo là long thể bình thường.

Lại nhìn dáng vẻ của Thông Giao Tinh. Tô Tinh trong đầu chợt hiện lên 1 cái ý niệm ” Không lẽ đây chính là bí mật?” Tô Tinh kinh ngạc nói.

“Thiếu chủ, người đang nói gì vậy?” Lâm Anh Mi cẩn thận.

“Anh Mi, chúng ta đi đến trung tâm”

Tô Tinh quay lại hướng bích họa chạy đi. Thân là Tinh Tướng, Lâm Anh Mi bắt buộc đi theo

7. Chương 7: Giải Bí Đặc Bảo

Lúc Tô Tinh đi đến khu trung tâm đứng trước bức bích họa, Thôn Tinh Giao lao đến có vẻ càng lúc càng hung mãnh hơn. Lâm Anh Mi ở sát phía sau cất lực bảo vệ cho Tô Tinh. Nàng ta hiện đang cực kỳ thắc mắc bức họa này có gì hay mà Tô Tinh cứ đứng đó ngẩn mãi không chịu đi tiếp.

Tô Tinh ghé mặt sát vào bức bích họa, quan sát càng gần càng thấy bức bích họa này được điêu khắc thật là quá sống động. Hình Thanh Long trong đó cứ như muốn từ bức họa mà lao ra. Trong miệng Thanh Long ngậm một hạt châu, trên hạt châu này lại thấy có 7 ngôi sao nhỏ nhấp nháy. Trong đầu Tô Tinh như có gì đó lóe lên, không chút do dự, hắn hướng về một ngôi sao trong đó ẩn nhẹ xuống một cái. Chỉ thấy ngay khi ngón tay tiếp xúc, ngôi sao kỳ dị này phát ra một luồng bạch quang mỏng manh.

Tô Tinh thấy vậy, liền đem bảy ngôi sao, cùng lúc toàn bộ ẩn xuống, trong lòng tràn đầy chờ mong sẽ có dị biến phát sinh. Không giống như Tô Tinh chờ mong, cả bảy ngôi sao kia chỉ là cùng lóe lên một cái, sau đó cái gì cũng không có tiếp tục biến hóa.

“Thiếu chủ, Thôn Tinh Giao từ Tinh Giới Bảo Thạch bay ra càng lúc càng nhiều, chúng ta phải nhanh rời khỏi đây!”. Lâm Anh Mi thanh âm thấp phần kích động vang lên, nàng ta là cực kỳ không muốn bị biến thành bữa ăn ấy cái thứ Thôn Tinh Giao này, mùi vị đó chắc là sẽ không thú vị chút nào.

Tô Tinh quay đầu lại nhìn chăm chăm vào bảy cái cột đá trong đại điện, lại nhìn các ngôi sao trong hạt châu, cách sắp xếp của hai thứ hoàn toàn tương đồng.

“Tiếp tục kiên trì một chút”. Tô Tinh tâm tư xoay chuyển như chớp, lại nhắm vào bảy ngôi sao nhấn xuống. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Trên hạt châu bảy ngôi sao nhỏ lại lóe lên, một âm thanh trầm đục vang lên. Hạt châu đột nhiên tụt xuống, sau đó tảng đá bên cạnh di động sang một bên, lộ ra một cái thông đạo. Lâm Anh Mi và Tô Tinh nhìn thấy cùng đều ngây người ra.

Tô Tinh cũng không cần nhìn kỹ thêm rốt cuộc thông đạo sâu nông thế nào, vung tay lên quát một tiếng: “Đi!”. Lâm Anh Mi vận sức quét ngang Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, sau đó theo sát sau Tô Tinh lên vào thông đạo.

Sau khi lên vào trong thông đạo bốn bên lập tức tối đen như mực. Ánh sáng của các minh thạch bên ngoài không có một chút có thể lọt vào trong này. Có điều, chuyện này cũng có điểm tốt là các Thôn Tinh Giao bên ngoài cũng không vào theo. Bởi vì các Thôn Tinh Giao chỉ công kích được mục tiêu nhờ ánh sáng của các minh thạch đó mà.

Châm một cây đuốc lên. Lâm Anh Mi mặt mũi rạng ngời hỏi: “Vừa rồi thiếu chủ người đã làm gì mà mở ra cơ quan được vậy?”.

Tô Tinh không có trả lời, trực tiếp từ túi tiền lôi ra mấy vật phẩm, một khối ngọc và một tảng phi thúy.

“Đây là?”. Lâm Xung phóng thần niệm qua các vật phẩm một cái, nét mặt đột nhiên kinh ngạc: “Trầm Tinh Bích!!”.

“Không thể nào, người gọi mảnh ngọc này là Tinh Bảo Trầm Tinh Bích?”. Tô Tinh sửng sốt, cẩn thận đánh giá lại khối ngọc trên tay, xem qua từ trên khối ngọc cũng không có chút pháp lực gì dao động, nhưng nếu Lâm Anh Mi đã nói cái này là Trầm tinh bích, chắc là sẽ không sai.

Tô Tinh lại đánh giá khối phi thúy bên cạnh. Đây chỉ là một khối phi thúy bình thường không hơn không kém.

“Vận khí tốt thật, nhanh như vậy đã nhặt được Tinh Bảo”. Tô Tinh cười cười.

Lâm Anh Mi nhìn Tô Tinh nheo nheo mắt, nàng ta hoàn toàn không tin cái gọi là vận khí mà Tô Tinh nói. Nghĩ đến hành động cuối cùng của Tô Tinh. Chắc chắn hẳn hoàn toàn nắm rõ bí mật của Côn Ngô cổ tích này. “Thiếu chủ, rốt cuộc là như thế nào mà người phát hiện ra bí mật vậy?”. Lâm Anh Mi cảm thấy không thể lý giải.

Tô Tinh nói lại chuyện hẳn phát hiện ra sự tương đồng giữa bảy cột đá và các ngôi sao. Lúc đó hẳn cũng không liên tưởng nhiều lắm, chỉ là lúc đó Lâm Anh Mi ở phía sau cứ liên tục giục hẳn đi khiến hẳn nghĩ đến một khả năng. Khả năng nói ra chỉ sợ là Thiên Hùng tinh Báo Tử đầu cũng sẽ không tin tưởng. Lúc đó Tô Tinh cảm thấy đại điện đó bày trí bảy cây cột Tinh giới bảo thạch, trong đó lại nuôi dưỡng nhiều thượng cổ kỳ thú Thôn Tinh giao như vậy, chủ nhân của cô tích này chắc là sẽ không có rảnh hơi như vậy, mà là sẽ có hàm ý khác.

Bởi vì quá rõ ràng là, các Thôn Tinh giao kia thoát nhìn thì rất lợi hại, nhưng mà muốn thực sự nguy hiểm thì phải cần một thời gian mới có thể tạo ra. Tô Tinh lúc đó liên tưởng đến khả năng là chủ nhân cổ tích nuôi dưỡng Thôn Tinh Giao kỳ thật không phải để đối phó với những người xâm nhập cổ tích, mà chỉ dùng để làm cho những người đó sợ hãi, mà nhanh rời khỏi đại điện, làm như vậy nguyên nhân chỉ có một: Bí mật của Côn Ngô cổ tích nằm ở trong đại điện.

Nghe Tô Tinh phân tích, Lâm Anh Mi liền cảm thấy choáng váng. “Thiếu chủ, như người nói, vậy cơ quan kia làm sao mà mở ra được? Dù sao trước nay cũng đã có rất nhiều người xâm nhập cổ tích.”

“Ta nghĩ là vì do Thôn Tinh giao quá nhiều, làm cho bọn họ kích động, đều tự rời khỏi đại điện mà không để ý đến mật mã”.

“Mật mã?”. Lâm Anh Mi nhíu mày, bởi chưa bao giờ nghe đến danh từ xa lạ này.

“Mật mã chính là thứ dùng để mở cơ quan, còn nhớ rõ bảy cây cột đá không? Ta chiếu theo thứ tự sáng lên của các cột đá mà ẩn hạ cơ quan, không nghĩ tới là thật sự có thể mở ra thông đạo”. Tô Tinh nói đến đây bật cười: “Kể lặt ra cơ quan này cũng thật là dụng tâm”.

Lâm Anh Mi thở dài một tiếng, từ trong lòng dâng lên một cổ thán phục. Nếu nói lúc trước còn có điểm khinh thị Tô Tinh, trải qua việc này Lâm Anh Mi đã hoàn toàn bị thuyết phục. “Thiếu chủ tâm tư thật lợi hại, có thể trong nháy mắt mà liên tưởng đến nhiều việc như vậy? Ta nghĩ trước nay đã có rất nhiều tinh giả và Tinh Tướng tiến vào, có điều đều vì bị Thôn Tinh giao quá nhiều mà không để ý đến cơ quan.”

Tô Tinh cười nhẹ, thân là thiếu tá trẻ tuổi ưu tú của nước cộng, các tố chất như bình tĩnh, nhanh nhạy trong mọi hoàn cảnh vốn là nghề của chàng. Cơ quan trong cổ tích này tuy là bố trí khá xảo diệu, nhưng còn xa mới bằng những cơ quan mà Tô Tinh thường luyện tập. Còn nhớ có lần Tô Tinh từng thử khiêu chiến với bí mật của “Tổ long chi mộ”, các cơ quan trong đó mới gọi là khiến cho người ta ớn lạnh.

“Thiết kế cơ quan trong cổ tích này như vậy làm gì, không biết là có phải do kẻ đó thừa thời gian không nữa”. Tô Tinh bật cười.

“Thiếu chủ có điều không biết, Côn Ngô cổ tích là dùng để khảo nghiệm Tinh Giả!”.

“Tô Tinh khó hiểu: ”Khảo nghiệm Tinh Giả làm gì?”.

“Mỗi đại Đẩu Tinh lúc bắt đầu, sẽ đồng thời có rất nhiều cấm địa xuất hiện. Trong đó có nơi sẽ xuất hiện thượng cổ kỳ vật mà ai cũng mơ ước, cũng có cấm địa có kỳ vật ít quý báu hơn. Đặc biệt cũng có cấm địa bởi vì cơ quan trong đó thiết trí quá phức tạp, mà nhiều tinh giả vào rồi lại phải lui ra hoặc mất mạng mà không lấy được gì”.

“Nếu các cổ tích này mang đến nhiều lợi ích như vậy cho Tinh Tướng và Hàng Tinh giả, ta trước sau gì cũng sẽ vào hết một lượt thử qua mới được”. Tô Tinh nghe vậy cười nói.

8. Chương 8: Khắc Ấn Của Thiên Hùng Tinh

Thời gian đi ở đoạn hành lang sâu thẳm này, cũng khiến Tô Tinh học tập theo Lâm Anh Mi được nhiều điều. Trong ý nghĩ cũng đã hiểu phần nào về kế ước Đẩu Tinh và một ít bí văn, mà kế ước Đẩu Tinh này cũng không đơn giản như vậy, ký hạ kế ước chỉ là bắt đầu. Vì cuối cùng có thể đến được thánh địa của tinh thiếu nữ là Nữ Lương Sơn, các tinh thiếu nữ sẽ đem hết những khả năng có được để tăng cường thực lực của chính mình, các nàng thường giấu tài, che dấu năng lực chỉ sợ so với tưởng tượng của Tô tinh còn vượt xa hơn.

Bởi vì không chỉ có là tinh thiếu nữ, mà tất cả các tinh giả ký kết kế ước với họ cũng là địch nhân.

Ánh sáng đã xuất hiện ở cuối hành lang.

Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đã nói chuyện xong, đi đến cuối hành lang, vì đã ở trong bóng tối lâu nên ánh sáng có chút chói mắt, Tô Tinh còn chưa kịp thích ứng khiến cho ánh mắt chớp chớp liên hồi.

Trước mắt là một cái sơn cốc bốn mặt núi bao bọc, cây cỏ xanh tươi nhưng có phần ẩm thấp, trăm hoa đua nở kiều diễm, trong gió quện theo mùi hương hoa thấm lòng người.

“Lâm Xung muội muội, sao mà trễ vậy mới đi ra, có phải phát hiện gì đó thú vị hay không?” Một âm thanh nhẹ nhàng theo gió bay tới từ trên cây liễu.

Tô Tinh ngẩng đầu, ngoài Tiểu Nhi còn có thể có ai.

Cô gái ung dung nằm ở trên cành cây cao, thân thể so với liễu chi có phần muốn mềm mại hơn.

“Đây là trong cổ tích sao?” Tô Tinh hỏi.

“Cổ tích?” Tiểu Nhi bật cười: “Người thật buồn cười, đây là một mặt khác của cổ tích.”

Cái gì?

Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đều giật mình.

Sơn cốc này là một mặt khác của cổ tích. Tô Tinh và Lâm Anh Mi cùng ngẩng đầu lên nhìn trước mắt họ sơn cốc hiện ra không khác một sơn cốc bình thường đứng sừng sững ở trước mắt. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

“Chúng ta cứ như vậy đi ra?”

Tô Tinh có điểm không nói, Côn Ngô cổ tích này khỏi lẽ nó quá đơn giản, nhưng mà ngẫm lại, Lâm Anh Mi đã nghe qua Côn Ngô cổ tích ở cuối chặng đường có dấu bí mật, nếu đi từ hai bên, đại diện xem như là điểm cuối.

“Người làm như vậy chẳng lẽ là vì cái này sao?” Lâm Anh Mi hỏi.

Tiểu Nhi khoa trương cười nói: “Trời ạ, Lâm Xung muội muội, tuy là cất giấu sơn nhưng Lương Sơn đại lục ngũ đại sơn mạch, chiều cao vạn trượng, cho dù ngự khí phi hành đều vô ích hướng chi đi bộ, đương nhiên người ta phải đi lạc rồi.”

“Nhưng mà việc này đương nhiên cũng có thu hoạch.”

Tiểu Nhi xuất ra một cái chai, cái chai có hình nửa như cái bình màu xám.

Lâm Anh Mi vẽ mặt trầm xuống, đây là nàng muốn tìm được Côn Ngô sa.

“Người từ đâu lại có thể tìm được?” Tô Tinh hỏi.

Tiểu Nhi chỉ vào cửa đi ra đường hầm, ở ngoài cửa động quả nhiên có một chút dấu vết.

“Trong Côn Ngô cổ tích ngoài cái phiêu miểu cũng không tồn tại truyền thuyết Trầm Tinh Bích, đặc điểm lớn nhất chính là tại đây chút cổ tích chung quanh chỗ này sẽ xuất hiện Côn Ngô Sa.”

Thưởng là thưởng nhưng mà nhìn đối phương nhanh chân đến trước, Lâm Anh Mi cũng chỉ có thể bỏ cuộc, nhưng mà nghe nàng nói Trầm Tinh Bích truyền thuyết vẫn cảm thấy có một tia kiêu ngạo.

“Đúng rồi, ta cũng không phải là đến để nói việc này với các người. Thiên Dị tinh Lưu Đường tìm đến trước các người, nhưng ta lừa nàng ta rằng các người đi về phía tây rồi rồi đi. Các người cũng nên cẩn thận một chút, nàng ta nhất định sẽ tìm đến các người, chỉ mong sau này vẫn còn có thể nhìn thấy các người.”

Tiểu Nhi ha ha cười, chỉ thấy ngón tay bắn ra một luồng sáng, thân ảnh lập tức liền biến mất không để lại dấu vết.

Dụng thần niệm đã muốn tìm nhưng đến cả hơi thở của Tiểu Nhi cũng không còn, Tiểu Nhi hiển nhiên đã không muốn tiếp chuyện.

“Thì ra Tinh Tướng cũng có lòng tốt?”

Tô Tinh rất bất ngờ, vốn hấn cảm thấy nếu Tiểu Nhi này lợi hại như vậy, dù sao sớm muộn gì thì ở Nữ Lương Sơn cũng phải chém giết, hấn còn tưởng rằng sẽ thừa dịp này để giết bọn hấn, nhìn qua thì nàng ta cũng không có quyết định này: “Có phải tất cả tinh thiếu nữ không ký khế ước đều như vậy, vẫn còn cái gì đó rất đúng quy củ?”

Lâm Anh Mi mặt không chút thay đổi, đứng bên cạnh Tô Tinh đang rất hoang mang.

“Quên đi, chúng ta vẫn phải đi nhanh.” Tô Tinh nhìn đến hai người tình cảnh thực sự là không ổn, ở trong cổ tích bị Thôn Tinh Giao hấp thụ đại bộ phận tinh lực. Hiện tại là thời khắc hai người yếu ớt nhất, cho dù có một Tinh Bảo Trầm Tinh Bích, nhưng chống lại Thiên Dị tinh chỉ sợ cũng khó có thể lạc quan.

Nghĩ vậy, Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi liền hướng đến một hướng khác đi vội.

Màn đêm buông xuống, sơn dã hiện lên một khung cảnh yên tĩnh.

Tô Tinh lật tới lật lui Tinh Bảo Trầm Tinh Bích cũng không phát hiện ra cái gì, thử đưa vào một ít tinh lực nhưng mà đều không hề hiệu quả.

Tô Tinh nằm ở trên cỏ, ở xa xa trên đồi núi, Lâm Anh Mi đang ở luyện tập thương pháp, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương được ánh trăng chiếu rọi làm cho những ánh sáng đẹp thành băng hàn sắc, mỗi một lần vũ thương đánh ra một làn gió lạnh, dưới ánh trăng sáng rọi đôi mắt Lâm Anh Mi kiên định khiến Tô Tinh thập phần tán thưởng.

Chỉ chớp lát, Lâm Anh Mi ngưng luyện tập, nhìn Tô Tinh nói:

“Thiếu chủ, cũng nghĩ tới sao?”

Tô Tinh lắc đầu: “ Ta lần này ở không đi.”

“Ta cùng thiếu chủ ký hạ khế ước, như vậy ta có thêm một ít kinh nghiệm thì thiếu chủ cũng sẽ có một ít kinh nghiệm trên người, chỉ cần rèn luyện một chút có thể kích phát đi ra.” Lâm Anh Mi nói.

“Sự thật? Nói như vậy thì ta cũng có thể giống người như vậy?”

Lâm Anh Mi khẳng định gật đầu.

Tô Tinh muốn hỏi làm như thế nào để kích phát, thì nhìn thấy Lâm Anh Mi đứng ở tư thế sẵn sàng nghênh chiến thì lập tức hiểu được. Cách tối nhất kích phát tiềm năng một người chiến đấu chính là chiến đấu.

“Người phải cẩn thận.” Tô Tinh xuất ra ngân kiếm.

“Cứ việc phóng ngựa lại đây đi!” Lâm Anh Mi thanh âm lạnh như băng dị thường.

Lời nói chưa dứt, một đạo hàn quang dài giống như một tia chớp xẹt qua.

Tô Tinh đã muốn tiến công qua lại đáp.

Lâm Anh Mi tay cầm trường thương rung lên, hàn quang văng khắp nơi, như tia chớp bàn bắn về phía Tô Tinh.

Cho dù lấy thêm vào tinh lực đón đỡ, bị súng nổ thì nháy mắt đạo hàn quang cũng có thể như còn rắn sống quay đầu phản kích. Căn bản chiêu này đã không cho Tô Tinh chút thời gian thở dốc.

Đây là Lâm Xung thương pháp?

Bang bang phanh!!

Tô Tinh không chút do dự, viên đạn sắc bén lặng yên không một tiếng động bắn ra, giống như là một thích khách đáng sợ.

Tiếng súng cùng kim chúc liên tục giao đấu, Lâm Anh Mi lần đầu tiên tiến công liền bày ra thực lực Thiên Hùng tinh.

Công kích chẳng những vô cùng nhanh, hơn nữa ở thế phòng ngự không thể bắt bẻ.

Viên đạn cùng kiếm phong quỹ tích ở trong ba trượng, hình thành một vật kỳ dị lạnh như băng.

Lúc này tiềm năng trong người Tô Tinh bắt đầu chậm rãi bày ra cho dù ngẫu nhiên bị ép đến góc chết của chiêu thức, nhưng Tô Tinh vẫn rất chính xác nhanh chóng phán đoán né tránh cũng đủ trong vài giây có thể tự giải vây chỉ trong nháy mắt, vì một cái đã có thể di ảnh đến trước mặt Lâm Anh Mi.

Quyền đầu tiên đánh ra lạnh như băng hơi thở mạnh đánh xuống cô gái, trong mắt bị bám một mảnh màu lam quang.

Lâm Anh Mi mặt không chút thay đổi, bước chân nhanh như gió, nghiêng người bên này hiện lên nhất kích, bên kia nở rộng phong hình cung đựng tới mặt đất trước đột nhiên thay đổi phương hướng, từ tiến công thẳng hướng biến thành quét ngang, công kích tốc độ cùng lực lượng đã mạnh thêm mấy lần, mà Lâm Anh Mi cũng sớm có chuẩn bị, biến chiêu thương thành công địa chặn lại nhằm Tô Tinh quét ngang một thương.

Mũi nhọn hàn khí mà chiêu vừa rồi đánh ra không thể không khiến Tô Tinh lui lại.

Sau đó Lâm Anh Mi trong nháy mắt này đảo khách thành chủ.

Cho dù chuẩn bị tâm lý thật tốt cũng dùng vô khí trấn áp, nhưng Lâm Anh Mi vẫn bá đạo công kích như thường thật không thể khi dễ, sức tấn công của Lâm Anh Mi rõ ràng mạnh hơn nhiều khiến các chiêu thức của Tô Tinh trở nên vô dụng, Tô Tinh nhất thời bị đẩy văng ra xa mấy thước, nhưng vừa tiếp đất trong nháy mắt, hắn đã lấy lại thăng bằng.

Một tiếng hừ nhẹ.

Khẩu hạ cò súng.

Mấy vòng xoay tròn đạn phóng ra khô khốc khói đục ngầu như nọc rắn.

Cơ hồ như Lâm Anh Mi chuẩn bị phản kích trong nháy mắt, phi thân lên không trung và xoay tròn mấy viên đạn liên chèn chúc tấp tới.

Lâm Anh Mi không có chút do dự, khẽ nói trong tiếng hỗn độn Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương phóng tới viên đạn.“Thiếu chủ, làm được không sai đâu.”

Tô Tinh này công kích rất kỳ dị cũng được Lâm Xung tán thưởng.

Tinh phù ở trán Tô Tinh bắt đầu lóe ra, một cảm giác thoải mái chạy dọc thân thể đã thông toàn bộ kinh mạch

9. Chương 9: Sao Băng Cùng Thiên Khôi Tinh

Tô Tinh cũng cười, lạnh lùng quát một tiếng, ngân kiếm vũ chuyển động đem phiến đá lớn màu xanh phóng về hướng Lâm Anh Mi, giống như một cỗ máy lớn nghiền nát bề gãy cơn lốc, đem Lâm Anh Mi bao phủ bên trong đạo kiếm ảnh.

Nhưng mà, luận ra Tô Tinh công kích góc độ nào,xảo quyết cỡ nào, tốc độ biến hóa cỡ nào cũng không thể làm tổn thương một chút tới Lâm Anh Mi. Chuôi kiếm u quang mũi nhọn của Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương bao quanh Lâm Anh Mi giống như một vách tường kín không một kẽ hở đẩy mũi kiếm của Tô Tinh bay trở lại

Tô Tinh lần đầu tiên vào trạng thái Tinh Tướng công kích nhưng không có một chút hiệu quả,miệng hít vào 1 ngụm lãnh khí

Thiên Hùng Báo Tinh đầu tử Lâm Xung quả nhiên lợi hại,hắn cơ hồ đem hết thảy những gì mình có thể làm, toàn bộ thân thể đều được nâng tới mức tối cường, nhưng mà đối phó với Lâm Anh Mi cũng đều không có tác dụng gì.

“Thiếu chủ,cảm giác thế nào?":Lâm Anh Mi quan tâm hỏi

“Anh Mi,người chưa ăn cơm sao? dùng chút lực”

Tô Tinh thập phần hưng phấn.tế bào toàn thân đều sinh động đứng lên,cái trán tinh ấn theo tâm tình của hắn thay đổi lóe sáng

“tại hạ hiểu được!”

Lâm Anh Mi nói song liền tiến lên một bước trường thương điểm.

Nhìn đến thiếu chủ trạng thái hung dữ ngẩng cao đầu.trong phút chốc thân ảnh Lâm Anh Mi giống như u linh từ địa ngục,cơ hồ không nhìn khoảng cách hai người lúc đó,lập tức xuất hiện trước mặt Tô Tinh,thân hình như chạm tới mặt đất trên người còn tỏa ra những hắc vụ còn sót lại,Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đã muốn chém ngang ra.xuất hiện trường thương bằng quang mang.

Bóng đêm như bị bỏ ra.Tô Tinh ko nói lên lời trên môi tái nhợt cổ tai run lên đình chỉ bắn,ngân kiếm lợi nhân đc gỡ lên.

Hắn không tính dùng lực lượng đàn đực mà chủ ý là lấy tốc độ để thủ thắng, dùng trường kiếm đảo qua khe hở ở giữa đánh bại mục tiêu.

Tô Tinh hai tay nắm chặt vũ khí, mũi kiếm lạnh như băng tựa như một đạo lôi điện từ phía trên tản mát ra sát khí cường đại bao quanh Lâm Anh Mi. trong nháy mắt phá tan đi bóng đen.

Thân hình Tô Tinh như một cái ảo ảnh chợt lóe qua

Tiếng vũ khí va chạm phát ra “leng keng”

Lâm Anh Mi bỗng dừng bước đồ chiều trường thương vẫn duy trì tư thế tấn công trường thương của nàng giống như tên gọi tựa một đỉnh núi cao ngất sừng sững đầy ngạo nghễ.

Đối mặt với sự tấn công quý dị đầy bất ngờ của Tô Tinh sắc mặt nàng k đổi

Tô Tinh khoe miệng khê nhích, trường kiếm như ánh điện tốc độ kinh người mũi nhọn hướng thẳng ngực Lâm Anh Nhi đánh tới.

Tất cả chỉ phát sinh trong nháy mắt nhưng với khoảng cách giữa hai người mà nói, khoảnh khắc kia như bình tĩnh cả hai trong hồi lâu

Cuối cùng Tô Tinh khê đồ chiều mũi kiếm mang một mảnh áo trên người Lâm Anh Nhi cuốn đi

Vũ khí xuyên qua áo Lâm Anh Mi cùng với quán tính thật lớn kéo Tô Tinh gần như ôm lấy Lâm Anh Mi.

Thời gian như trầm xuống

Ánh mắt Lâm Anh Nhi nhìn vào trong lòng nam nhân, bộ ngực rắn chắc truyền đến một cảm giác kỳ lạ khiến Lâm Anh Mi từ trong khiếp sợ bừng tỉnh lại

Ánh nắng rọi xuống khiến nỗi khiếp sợ của Lâm Anh Nhi như tăng lên

Tô Tinh đã biểu hiện ra gần như toàn bộ lực chiến đấu

Hắn ngồi thở toàn thân giống như tan ra, thậm chí sức để bóp cò súng bây giờ cũng đều không có. nếu Lâm Xung tái khởi công kích hắn cũng chỉ có thể ngồi chờ chết, bó tay chịu trói

Lâm Anh Mi thu hồi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương

Tô Tinh mất đi khí lực sắc mặt tái nhợt

“Thiếu chủ! ”

Lâm Anh Nhi kinh hô, vội vàng ôm lấy hắn, chăm chú nhìn biểu tình kiên cường, Thiên Hùng Tinh không nhận được mỉm cười

“làm được không sao đâu, thiếu chủ ”

Trong thời gian kế tiếp tìm Côn Ngô Sa. Tô Tinh mỗi ngày đều cùng Lâm Anh Mi tiến hành mấy hiệp đấu luyện tập. Tiến bộ của hắn rất rõ ràng, mỗi lần đều khiến Lâm Anh Nhi thốt lên kinh hãi

Nàng vẫn là lần đầu tiên thấy được nàng nhanh như vậy dung hợp tinh kỹ Hàng Tinh Giả. giống như nàng chính là vì Tô Tinh mà sinh ra và tồn tại

Tô Tinh cũng cười, lãnh quát một tiếng, ngân kiếm kiếm vũ động đem đại phiến màu xanh phong sắc hướng Lâm Anh Mi, giống như là một cỗ bễ gây nghiền nát cơ lốc, đem Lâm Anh Mi gạt gao địa bao phủ ở đạo quang kiếm ảnh bên trong.

Nhưng mà, vô luận Tô Tinh công kích góc độ cỡ nào xảo quyết, tốc độ biến hóa cỡ nào thường xuyên, hắn công kích vẫn như cũ không thể thương đến Lâm Anh Mi một phần nhất hào, chuỗi này phiếm u lam quang mũi nhọn Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương ở Lâm Anh Mi thao túng hạ toàn vũ, giống như là kín không hề hở thiết vách tường, đẩy ra Tô Tinh chém ra mỗi một kiếm.

Tô Tinh lần đầu tiên tiến vào Tinh Tướng trạng thái công kích không có nhắm nháp đến nhận chức gì hiệu quả.

Tô Tinh hút khẩu lãnh khí.

Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung quả nhiên rất lợi hại, hắc cơ hồ đem chính mình hết thảy có thể làm đến đều làm, toàn bộ thân thể là từ trước tới nay tối cường trạng thái, nhưng mà đối phó Lâm Anh Mi vẫn là kém một chút hỏa hậu.

“Thiếu chủ, cảm giác thế nào?”

Lâm Anh Mi quan tâm hỏi.

“Anh Mi, ngươi chưa ăn cơm sao? Dùng chút lực!”

Tô Tinh thập phần hưng phấn, toàn thân tế bào đều sinh động đứng lên, cái trán tinh ẩn theo tâm tình của hắn thay đổi lóe sáng.

“Tại hạ hiểu được!”

Lâm Anh Mi nói xong tiến lên trước một bước, trường thương thương phong điểm.

Nhìn đến thiếu chủ trạng thái dữ phát ngẩng cao, trong phút chốc, Lâm Anh Mi thân ảnh thật giống như một chi đến từ địa ngục u linh. Cự nhiên không nhìn hai người trong lúc đó khoảng cách, trực tiếp xuất hiện ở Tô Tinh trước người, toàn bộ thân hình cơ hồ hoàn toàn gần sát mặt đất. Trên người bùng tán hắc vụ chưa tiêu, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đã muốn chém ngang mà ra!!

Tia chớp bàn thương quang!!

Đêm tối bóng dáng bị bỏ ra bình thường.

Tô Tinh không nói được một lời, mân nhanh tái nhợt môi, cổ tay run lên, đành chỉ bắn, giơ lên ngân kiếm lợi nhận.

Hắn không hề tính mượn dùng viên đạn lực lượng, mà quyết định đơn thuần lấy tốc độ thủ thắng, ở trường kiếm đảo qua kẻ hở trung đánh bại mục tiêu.

Tô Tinh dùng hai tay nắm chặt vũ khí, lạnh như băng mũi kiếm tựa như nhất đạo lôi điện, từ phía trên phát ra sát khí đem Lâm Anh Mi bao phủ.

Trong nháy mắt phá tan bóng đen!

Hoặc là nói, Tô Tinh giống như là một cái ảo ảnh, chợt lóe mà qua.

Leng keng va chạm trung.

Lâm Anh Mi triệt bước, đổi chiều trường thương, vẫn duy trì thương phong điểm đột thứ tư thế, của nàng trường thương tựa như của nàng tên, giống như cao ngất sơn mạch, ngạo nghễ sừng sững. nguồn y

Đối mặt Tô Tinh quỷ dị đánh bất ngờ, Lâm Anh Mi bất động thanh sắc.

Tô Tinh khước miệng dâng lên một chút cười lạnh, trường kiếm như điện, tốc độ cực nhanh khiến cuồng phong theo không kịp, vũ khí mũi nhọn đâm thẳng hướng Lâm Anh Mi trong ngực.

Hết thảy chỉ phát sinh ở trong nháy mắt, nhưng đối với giao phong khoảng cách nội hai người mà nói, kia ngắn ngủn khoảnh khắc lại bình tĩnh cả đời nhất thế bàn dài lâu.

Tô Tinh ở cuối cùng một khắc độ lệch làm vũ khí ngọn gió theo Lâm Anh Mi quần áo gian mặc đi qua!

Vũ khí theo ngay mặt xỏ xuyên qua Lâm Anh Mi quần áo, thật lớn quán tính tác dụng hạ, Tô Tinh cả người đã muốn chùng tiến Lâm Anh Mi ôm ấp.

Thời gian tựa như trầm mặc xuống dưới!

Lâm Anh Mi hoạt kê nhìn nhào vào trong lòng nam nhân, thân thể cứng ngắc.

Bộ ngực truyền đến kỳ dị xúc cảm, khiến Lâm Anh Mi theo khiếp sợ trong chuyển tỉnh.

Ánh trăng chiếu rọi xuống, Lâm Anh Mi biểu tình chẳng những khiếp sợ hơn nữa khoa trương.

Đã muốn bị Tô Tinh biểu hiện ra ngoài chiến đấu tiềm lực hoàn toàn kinh diễm một thanh.

Tô Tinh thở, toàn thân giống tan cái, thậm chí ngay cả khẩu hạ cò súng khí lực đều không có, nếu Lâm Xung tái khởi xướng công kích, hắn cũng chỉ có thể ngồi chờ chết, thúc thủ chịu trời.

Lâm Anh Mi thu hồi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương.

Tô Tinh mất đi khí lực đi phía trước tái đến.

“Thiếu chủ!”

Lâm Anh Mi kinh hô, vội vàng đưa hắn ôm lấy, chăm chú nhìn Tô Tinh kiên cường biểu tình, Thiên Hùng tinh nhện không được mỉm cười.

“Làm được không sai đâu, thiếu chủ!”

Kế tiếp trong thời gian đang tìm tìm Côn Ngô Sa, Tô Tinh liền mỗi ngày cùng Lâm Anh Mi tiến hành loại này chiến đấu luyện tập, hắn tiến bộ vô cùng rõ ràng, mỗi một lần luôn khiến Lâm Anh Mi kinh diễm một thanh.

Nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn đến có thể nhanh như vậy dung hợp năng tinh kỹ Hàng Tinh giả, giống như nàng chính là vì Tô Tinh trời sinh mà tồn tại.

Nhưng mà cũng có không đủ địa phương, thì phải là tại đây loại luyện tập trong, không tránh khỏi phải hao tổn rất nhiều tinh lực, đang ở bị Thiên Dị tinh đuổi giết thức tỉnh cũng từng ném thử giữ lại lực lượng, nhưng mà một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, thức tỉnh liền cảm thấy máu đều sôi trào, căn bản cũng không tưởng, thậm chí thống khoái đầm đìa chiến đấu một lần

Một buổi tối hơn mười ngày sau.

Bầu trời đột nhiên xuất hiện một cảnh lạ.chỉ thấy toàn bộ bầu trời đêm đột nhiên sáng bừng lên,108 ngôi sao,trong đó có một ngôi phát ra ánh sáng quang lam chói mắt,toàn bộ bầu trời ban đêm sáng ngời như ban ngày

Tô Tinh và Lâm Anh Mi đều nhìn lên trời.

Chỉ thấy nhưng xích tinh kia phát ra quang mang đẹp mắt,một đạo sáng màu đỏ liền hướng Đông Phương lãnh địa bán xuống theo đó khóa xích tinh từ bầu trời hướng về Nữ Lương sơn.

“sao băng a”Lâm Anh Mi khẽ thốt lên

“sao băng?Người nói là có Tinh Tướng thất bại?”Tô Tinh lập tức hiểu đc ý của nàng

Lâm Anh Mi bình tĩnh gật đầu“đúng vậy!sau khi có một Tinh Tướng thất bại đại biểu xích tinh sẽ theo bầu trời ngã xuống,chúng ta gọi là sao băng”

“Đã chết sao?”Tô tinh cảm thấy có điểm nuối tiếc

“phải nói là trở lại nơi quy túc”Lâm Anh Mi dùng thái độ bất đồng,mắt nhìn Nữ Lương Sơn không biết có ý gì.

“cũng không biết thế nào là khóa tinh”

“nói không chừng chính là thiếu chủ sùng bái Thiên Khôi tinh Tổng Giang” Lâm An Mi liếc mắt nhìn Tô Tinh

Tô Tinh chợt dạ mỉm cười.trong giọng nói Lâm Anh Mi có một tia chua xót,sao có thể không hiểu suy tư của nàng.

“nhưng mà Tổng Giang có người nói như vậy không chịu nổi sao?”

Tô tinh vẫn là không nhin đc hỏi,nghe ngữ khí của Lâm Anh Mi nàng đối với thủ lĩnh làm gia 108 khóa tinh tựa hồ tràn ngập không cho là đúng thậm chí có ý khinh miệt.

Chẳng lẽ Nữ Lương Sơn tinh đấu cũng cùng tiểu thuyết giống nhau,đều coi Tổng Giang là bọc mủ?

“nếu chỉ là chiến đấu tài hoa trong lời nói nàng so với thiếu chủ còn không bằng” Lâm Anh Mi quả quyết.

“theo tại hạ biết, mỗi đại đấu tinh, Tổng Giang bị giết chết trước tiên”

“đó có phải là vô năng sao”

“phải nói các hữu chuyên tấn công, mà vừa rồi Thiên Khôi tinh thấy rất vô năng” Lâm Anh Mi lắc đầu.

Theo nàng nói, Tô Tinh hiểu biết Tinh Tướng chia làm võ đấu, pháp thuật cùng năng lực hiện nay của hắn. võ đấu cùng pháp thuật là năng lực chiến đấu quan trọng nhất, mà năng lực của hắn cần một cái cường đại hàng tinh giả phối hợp mới có điểm hữu dụng.

Mà năng lực của Tổng Giang trong sách sử đc đánh giá là rất thấp, thời đại sau đều không thấy Hàng Tinh giả cùng Thiên Khôi tinh ký hiệp ước.

Lâm Anh Mi giải thích: “bởi vì Tổng Giang không có năng lực gì lại ngồi ở trên đệ nhất đeo giao y, Tinh đấu có một quy tắc đánh bại Tinh Tướng có thể đạt đc tinh tướng tinh lực. Thiên khôi tinh tinh giả đối với một gã Hàng Tinh Giả chẳng khác nào uông một bát canh đại bổ.

To tinh nghe xong cảm thấy Thiên Khôi tinh này cũng thật đáng thương, quả thật giống với ăn thịt đường tăng a

“Anh Mi, người cũng muốn làm như vậy”

Lâm Anh Mi cười nhạt ; thiếu chủ quá coi thường tại hạ, Lâm Xung đối với người nhu nhược, vô năng giả không có chút hứng thú động thủ. đương nhiên nếu là thiếu chủ hạ lệnh tại hạ cũng làm theo”

“đối phó với địch nhân không có phản kháng, ta cũng không có hứng thú”

Hai người như không mưu mà hợp. nhưng mà Tô Tinh nghĩ đến, nếu đem cập Thi vũ Tổng Giang thu cũng không sai đâu

10. Chương 10: Đụng Phải Nữ Yêu Tinh

“Anh Mi, Côn Ngô Sa này cũng thật là khó tìm a, người không có cách nào để rút ngắn thời gian tìm kiếm lại được sao?”. Liên tục hơn mười ngày nay Tô Tinh và Lâm Anh Mi tìm khắp vùng sơn linh quanh đây cũng không hề có thu hoạch được gì, Tô Tinh hiện là đang hoài nghi có phải Lâm Anh Mi sai lầm tìm kiếm sai chỗ hay không.

“Quả thật là có chút phiền phức...”. Lâm Anh Mi nhìn Tô Tinh ánh mắt có chút suy nghĩ, dường như đang cân nhắc gì đó, cuối cùng lại tự lắc đầu.

Tô Tinh đoán không ra Lâm Anh Mi rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì. Nhưng mà hắn thấy Lương Sơn đại lục này diện tích thật là bao la bát ngát. Như cái thảo nguyên này mà nói so với sa mạc Sahara ở địa cầu trước đây đã lớn hơn gấp mấy lần. Tại đây mà muốn tìm kiếm cho ra loại Côn Ngô Sa kia thật đúng là còn khó hơn mò kim đáy biển a.

“Thời gian là vàng bạc a, hiện tại đã có bốn mươi khóa xích, cứ tìm cách này thì đợi cho đến khi có toàn bộ 108 khóa xích tinh cũng chưa chắc đã tìm ra được Côn Ngô Sa”.

“Ý của thiếu chủ là?”.

Tô Tinh nhìn hồ nước gần đó, nói: “Ta đi tắm rửa trước, người cứ thử từ từ suy nghĩ xem có biện pháp nào để tìm kiếm hiệu quả hơn không. Cứ tìm kiếm loạn xạ ngẫu nhiên bây giờ cũng không phải là cách”.

Lâm Anh Mi gật gật đầu nói: “Để tại hạ đi loanh quanh các khu phụ cận xem một chút”.

Đến Lương Sơn đại lục cho đến nay tính ra cũng đã được hơn một tháng. Chuyện khiến Tô Tinh ấn tượng nhất ở đây là khắp nơi sơn minh thủy tú, phong cảnh đâu đâu cũng đẹp như trong tranh vẽ. Khắp nơi đều là cái loại thiên nhiên nguyên thủy, chưa bị bàn tay con người phá hoại gì. Cởi hết quần áo ra, Tô Tinh nhảy cái ùm xuống nước. Cảm giác mát lạnh thấm vào tận tâm phách khiến hắn thoải mái không cách nào

hình dung. Đang định nhắm mắt lại dưỡng thần, bỗng hần nghe từ rừng cây bên cạnh phát ra tiếng động ào ào.

Tô Tinh mở to mắt, liền kịp lúc nhìn thấy một cô gái có thân hình thon thả từ rừng cây đi ra, cô nàng mặc một dạng như kiểu áo váy, chỉ dài đến đầu gối, khoe ra cặp chân trần đầy sức thanh xuân. Cô ta nhìn thấy Tô Tinh liền trừng cặp mắt đen nháy lên.

Tô Tinh hai tay vội vàng che lại phía dưới.

Còn đang tưởng cô gái có thể kêu thét, lại bỗng nghe cô gái phát ra thanh âm ngọt đến tận xương cốt: “Công tử, cứu mạng!”.

Tô Tinh còn chưa hiểu trắng sao gì, cô gái đã như chim yến lướt đến phía Tô Tinh, vùi đầu vào lòng Tô Tinh, ngược cặp mắt nhấp nháy như sao lên nhìn hần thỏ thẻ: “Công tử, cứu mạng!”.

Ta mới nên kêu cứu mạng a, Tô Tinh buồn bực, bị nàng ta nhanh như chớp đã chui vào lòng mình, nếu nàng ta mà là thích khách, có phải mạng hần đã phải ô hô ai tai rồi không.

Ôm thân hình mềm mại như bông gòn của cô gái trong lòng, chỗ đó của Tô Tinh tự nhiên cứng lên, vừa lúc lại chạm nhẹ vào ngực của cô gái. Cô gái hình như không để ý đến điều đó, chỉ thấy cô ta sẵn giọng: “Công tử, cẩn thận mặt sau!”.

Rống rống!!!

Hổ gầm vang vọng rừng cây, một con hổ cao gần ba mét lao ra, đôi răng nanh dài bằng cả năm gang tay khiến người ta nhìn thấy mà rợn người, miệng phun ra khí tanh nồng nặc. Bọn đang xem tại Y - .

Tô Tinh thầm kinh hãi không biết đây là loại hổ gì.

“Rống!”.

Lão hổ lại gầm lên tiếng lớn, khiến cho nước mặt hồ cũng sôi trào lên, sóng kích cường đại khiến cho Tô Tinh suýt nữa ngã ngửa ra sau.

Lão hổ thấy vậy có vẻ lại càng thêm tức giận, bước về phía Tô Tinh chộp một cái. Tô Tinh thấy vậy không kể gì đến chuyện mình còn chưa mặc quần, nhảy một cái khỏi mặt nước, cao đến cả năm sáu mét về phía khẩu Ngân Kiếm đang để cạnh bờ, quay lại nhắm vào lão hổ xả liền hai phát.

Từ giữa trán lão hổ xuất hiện hai lỗ máu, quang mang từ đồng tử dần ảm đảm lại, run lên vài cái rồi gục hẳn xuống tuyệt khí đương trường.

Cô gái nhìn Tô Tinh hoa dung thất sắc: “Người... người không có sao chứ?”. Thì ra lúc nãy tuy Tô Tinh nhanh chóng nhảy khỏi mặt nước, nhưng đã bị bàn chân trước của lão hổ sớt nhẹ qua chân phải của hần, làm cho hiện giờ hần thấy xương cốt chỗ đó như đã bị vỡ ra làm nhiều mảnh.

Cô gái lúc này mới để ý chuyện Tô Tinh còn chưa mặc lại quần áo, mặt hơi ửng đỏ lên, nhưng rất tự nhiên hào phóng cầm nội y quần lót Tô Tinh vứt cạnh đó đến gần nói: “Để ta giúp người mặc vào nha!”. Sau đó nàng lại nhìn nhìn cái quần lót của Tô Tinh, chắc là bởi vì chưa nhìn thấy quần áo loại này bao giờ.

Bị một cô gái đoan trang như vậy cứ sầm soi cái quần lót của mình, Tô Tinh tí nữa thì đã chết đứng vì ngượng, vội đoạt lại các thứ nội y từ tay cô gái tức giận nói: “Người quay lại để cho ta mặc quần”.

Cô gái hì hì cười.

“Các người làm gì đó?”. Bỗng nhiên một thanh âm kinh ngạc thốt lên. Thì ra Lâm Anh Mi đang ở gần đó nghe được động tĩnh vội cầm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương lao đến.

Cô gái a lên một tiếng, còn chưa có kịp phản ứng gì, đã bị trường thương lạnh như băng kề ngay cổ. Lâm Anh Mi nhìn đến vết thương trên chân Tô Tinh, đồng tử nhất thời tràn ngập sát ý.

“Không có việc gì, chỉ là vừa bị lão hổ vồ một cái”. Tô Tinh không tưởng, vừa rồi mới giờ hiệu quả chiêu anh hùng cứu mỹ nhân, giờ mà mỹ nhân lại bị Lâm Anh Mi một thương cho châu ông bà ông vải thì thật là khôi hài a.

Lâm Anh Mi nghe vậy mới thu trường thương lại, đến gần bên cạnh giúp Tô Tinh mặc quần áo. Nói đến Lâm Anh Mi về phương diện này thật là mù tịt, loay hoay mãi mà không giúp Tô Tinh mặc xong cái quần, lại mấy lần vô ý chạm vào tiểu đệ của Tô Tinh khiến tiểu đệ Tô Tinh tự nhiên dựng thẳng lên. Lâm Anh Mi thấy vậy mặt đỏ hân lên, không biết làm sao phát tiết liền quay sang cô gái thét: “Người làm gì mà tự dưng đưa lão hổ tới đây, suýt nữa làm hại thiếu chủ ta?”.

“Thực xin lỗi, người ta không phải cố ý”. Cô gái hai tay đan đan vào nhau thập phần áy náy nói.

“Quên đi”. Tô Tinh cũng không muốn truy cứu thêm mấy cái sự tình loại này.

“Tiểu nữ tên là Tống Lộ, ở trong Tống gia thôn ở phụ cận gần đây, công tử có muốn vào thôn trị liệu thương thế một chút không?”. Tống Lộ quan tâm hỏi.

Tô Tinh gật gật đầu, cái tình trạng của hắn bây giờ có muốn đi đâu cũng thập phần gian nan a.

Lâm Anh Mi hừ một tiếng, đem lão hổ toàn bộ đều thu vào trong túi, muốn quay lại dìu Tô Tinh đi, lại nhìn thấy Tống Lộ kia đã đến một bên dìu Tô Tinh, lại có vẻ làm rất tốt nên thôi.

“Cái pháp khí người dùng cũng thật là lợi hại, nhẹ nhàng như vậy đã đem lão hổ giải quyết”. Cũng không biết nàng Tống Lộ này cố tình hay vô ý, bộ ngực mềm mại của nàng ta cứ cạ cạ vào tay của Tô Tinh.

Tô Tinh nhìn Tống Lộ bộ dáng thẹn thẹn thùng thùng, nhớ tới trước đây không lâu lúc tán gẫu với Lâm Anh Mi có nhắc đến Thiên Khôi tinh, một ý nghĩ kỳ lạ bỗng hiện lên, không biết nàng này có phải là Tống Giang hay không?

“Công tử đang suy nghĩ chuyện gì?”. Tống Lộ bỗng nhiên thấp giọng.

“Ta gọi là Tô Tinh, kia là đồng bạn của ta tên là Lâm Anh Mi”. Tô Tinh trả lời.

“Cô ta thật là nữ trung hào kiệt”. Tống Lộ sùng bái nói.

Tô Tinh gật đầu.

“Vừa rồi công tử đã cứu tiểu nữ một mạng, tiểu nữ sau này xin làm trâu làm ngựa theo hầu công tử”. Tống Lộ ngữ khí như tơ thổ thổ thêm: “Nếu công tử muốn tiểu nữ làm loại mã để công tử cưỡi tiểu nữ cũng nguyện sẽ đồng ý”.

Tô Tinh nghe vậy khoe miệng tư dương giật giật như nhìn thấy quỷ.

11. Chương 11: Lạn Vĩ Độn Pháp

Thôn Tống gia có hơn một trăm hộ gia đình cùng sống quây quần ở một khu đất phong thủy khá đẹp, Trong ấn tượng của Tô Tinh thì nó không quá đặc biệt vì đây là một miền quê chính hiệu hắc hắc.. Tô Tinh nhìn quanh thấy khói bếp lượn lờ uyển chuyển trên không trung, đâu đó vang vọng tiếng chó sủa và gà gáy. Tống Lộ tìm đến đây để trị thương trong thôn có duy nhất một lang y, nghe đâu ông lang này có bài thuốc là “Hoàn cân tán” chỉ cần uống thuốc này và nghỉ ngơi ba đến bốn ngày là khỏe hẳn.

Ông thầy thuốc nói Tô Tinh có tố chất rất tốt bên cạnh đó lại là người khỏe mạnh nên mới bị thương nhẹ còn nếu người thường bị Hoa kim hổ tấn công xương cốt bị gãy là chuyện thường thậm chí có người còn bị tàn tật cả đời, Tô Tinh may mắn chỉ bị thương ngoài da không đáng lo ngại.

Tin Tô Tinh giết chết hoa kim hổ truyền ra ngoài rất nhanh ngay tại thôn này thì đâu đâu cũng nói rào rào, tuy nhiên nhiều người lại nói loài mãnh thú xem ra cũng không thiếu không cẩn thận lại mang tai họa đến cho tổng gia thôn mang, toàn bộ người trong thôn nam nữ già trẻ đều tìm tới xem người lạ và xì xào bàn tán qua lại, nếu không phải Lâm Anh Mi kiềm chế thì đã ấy tên thường nhân này vài chiêu nếu vậy thì cả Tống gia thôn này đều bị phá nát trong nháy mắt.

Trường thôn Tống Lộ đề nghị Tô Tinh dưỡng thương đến khi khỏi hẳn, bởi vì tự cảm thấy chính mình có chút thất trách, Lâm Anh Mi cũng không phản đối chuyện này.

“Công tử, người cần gì có thể cứ việc giao phó, đây là tiểu thư nhà ta nhưng nguyện vì người mà làm trâu làm ngựa.”

Tổng Lộ trừng mắt nhìn, mang theo ái muội tươi cười.

Lâm Anh Mi nghe xong lời của lão, nhướn mày, lão này ăn nói lỗ mãng ngữ khí làm nàng không thích chút nào.

“Nơi này có sách sao? Nếu có thể tìm mấy bản Lương Sơn đại lục bộ sách thì tốt rồi.”

Tô Tinh làm bộ như không nghe thấy gì, hiện tại đối với hắc Lương Sơn đại lục còn có rất nhiều nơi không rõ, Lâm Anh Mi lại không mang sách về điều này theo người, mà cô gái này tính cách cũng rất cứng rắn nhiều khi không khác một nam tử chút nào. biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Binh Pháp Tôn Tử đơn giản này Tô Tinh sao có thể không biết.

“Công tử bà con trong thôn tìm đến thăm hỏi.” Tổng Lộ nháy mắt và lập tức đi ra phòng khách.

“Thiếu chủ, phải cẩn thận một chút!” Đợi cho nàng vừa đi khỏi, Lâm Anh Mi liền nhắc nhở không chút khách sáo.

“Người cảm thấy người là Tinh Tướng sao?” Tô Tinh cầu nhàu đáp lại.

“Tô Tinh cảm nhận sức mạnh của nàng ta không đến mức này, nhưng mà có khả năng nàng có sức mạnh tiềm ẩn rất cao, cũng có khả năng nàng chính là một người bình thường.” Lâm Anh Mi lắc đầu, nàng lại không có hoạ nhân kim tinh, chưa chắc đã phải Tinh Tướng.

“Ta đủ cảm thấy nàng có điểm giống Tinh Tướng.” Tô Tinh cười nói.

Lâm Anh Mi ánh mắt hiện lên khó hiểu: “Thiếu chủ vì cái gì nói như vậy?” Bạn đang xem tại Y - .

“Đại khái nàng rất thanh thoi đi.” Tô Tinh nghĩ đến lần đầu tiên gặp được cô gái sau một lần gặp mặt. Tổng Lộ chưa bao giờ toát ra gì của một người bình thường, đối mặt loại người này cục diện hẳn sẽ có biểu tình gì đó, nàng giống như là một người có tố chất huấn luyện, kinh nghiệm phong phú, cho dù chính mình không có cách xử lý đầu kia của hoa kim thú, nàng hẳn là cũng có biện pháp đào thoát, làm nước cộng hoà vĩ đại quân nhân, Tô Tinh đối loại người này rất khó phán đoán vẫn là thập phần miễn cưỡng, thường thường phán đoán một người thân phận đều mười phần đúng chín.

Lâm Anh Mi nếu có chút suy nghĩ, thanh âm lạnh lùng nói: “Cần diệt trừ nàng sao?!”

“Nàng không có sát khí.” Tô Tinh hiện tại nhớ tới việc phải đảm đương trông Tổng Lộ vì hẳn có thể nhanh chóng tiếp cận chính mình mà mình không hề hay biết, nguyên nhân chính là Tổng Lộ không có cái loại sát khí này, một người đang dấu diếm dã tâm như vậy, vô luận hẳn nguy trang cỡ nào tốt đến mấy, Tô Tinh cũng có thể cảm giác được tâm lý đối phương, Tổng Lộ cũng không có loại này dã tâm này, cho nên hẳn mới có thể không chút do dự bay tới Tổng Lộ.

“Lần này là tại hạ thật là đáng trách.”

“Không cần để ý, nam nhân là người biết chịu đau khổ.” Tô Tinh khoát tay: “Ta cũng không có khả năng tùy cơ ứng biến cho người bảo vệ, vừa nãy đúng lúc cơ hội cho ta rèn luyện.”

Lâm Anh Mi không có phản đối, thân là Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu, trên thực tế Tô Tinh theo như lời trong lời nói vô cùng độc đoán, nàng thậm chí cảm thấy nàng Lâm Xung chủ nhân nên là cái dạng này.

Chỉ chớp lát, Tổng Lộ liền dẫn theo vài cái á ma túi vào phòng, nhìn đến nàng kia mang gói nặng và to, Tô Tinh quát: “Tổng Lộ, ngươi sẽ không đem thôn thư đều lấy đến đây chứ.”

“Đúng vậy mà, nơi này là tổng gia thôn từ cổ chí kim tất cả bộ sách văn hiến tư liệu, có một số đúng từ xưa đến nay mà trưởng lão làm, toàn bộ đưa cho công tử.” Tổng Lộ hai má xuất hiện hai cái cười nộm đồng tiền nhẹ nhàng

“Đúng, người không phải đến cướp đi.”

“Không phải, nghe được công tử muốn xem thư, người trong thôn liền toàn bộ phát động đứng lên, bởi vì công tử là chúng ta thôn đại ân nhân thôi.” Tổng Lộ cười hắc hắc: “Nghe nói nơi này còn có vài bản từ xưa bí tịch cất dấu, nhưng mà trong thôn chúng ta đã sớm có nhiều người xem những không hiểu.”

Bí tịch?

Nghe thấy, Tô Tinh trước mắt sáng ngời, hắc hiện tại đang lo không có bí tịch, phải biết rằng, tinh giả tu luyện tinh lực tu vi nếu có một quyển tốt nhất tâm pháp, công pháp phụ trợ sẽ được tăng lên.

Tô Tinh lập tức khiến cho Tổng Lộ tìm ra nàng theo những lời của mấy bản bí tịch, đáy lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ ta thật sự như vậy, gặp may mắn, ta làm không tốt như người khác nhưng lại tìm được bí tịch

Nhưng mà xem xong rồi Tổng Lộ đập bí tịch vào đầu Tô Tinh như rót một chậu nước lạnh, kia thể nào là cái gì truyền thuyết bí tịch à, cái gì lên trời xuống đất duy ngã độc tôn công, hô phi yên diệt não tàn chưởng, phiên giang đảo hải phát lãng quyết, tên là ngư xoa rầm rầm, bên trong nội dung quả thực chính là một cái thư sinh nói hươu nói vượn, tu luyện duy ngã độc tôn công đầu tiên phải tự cung, tu luyện não tàn chưởng phải trước não tàn, tu luyện phát lãng quyết phải phát tao, càng kỳ quái hơn còn có một cửu chuyển kim thân bất diệt quyết, ngay cả quyết lời viết sai rồi, còn muốn chết trước một lần.

Ngày hôm sau!

Nhưng thật ra một quyển bí tịch lạn vĩ độn công pháp khiến Tô Tinh có vẻ có hứng thú, bởi vì bản bí tịch này có đề tên “Kim thiềm chân nhân”, nghe tên còn có điểm kỳ bí, nhưng quan trọng là bên trong bí tịch hướng dẫn từng bước công pháp như thế nào.

Tô Tinh liếc mắt qua một chút bí tịch này có vẻ như rất hữu ích, có trật tự, còn đặc biệt nhắc tới tu luyện công pháp này phải tinh lực, hơn nữa đặc biệt thuyết minh này độn thuật có sức mạnh vô cùng, một khi sử dụng thì phải là thiên hôn địa ám, thần ma cũng phải bạt khóc.

Cứ làm theo những gì mình thích không cần tuân theo một đạo luật nào, chẳng sợ thân thể không trọn vẹn, chỉ cần còn có một tia Thần Niệm có trong người đều có thể bỏ chạy, có thể nói độn thuật là vô cùng lợi hại, cho dù là người có tinh lực mạnh nhất trở cũng chỉ là thuộc Level thấp hơn.

Luyện này độn thuật cần Ý Chí rất mạnh mẽ để chống đỡ những sự việc xung quanh tránh làm phiền nếu không đều trở nên vô dụng.

Tô Tinh phát hiện bản độn thuật này nhưng thật ra không thích hợp chính mình, hỏi Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ về kim thiềm chân nhân, Tổng Lộ cũng không rõ ràng lắm, Lâm Anh Mi suy nghĩ nửa ngày cũng chỉ có thể đưa ra câu trả lời kim thiềm chân nhân thích phiêu bạt giang hồ đến khi đã già thì viết ra bộ bí tịch này nhằm truyền cho hậu thế nhưng mong không bị thất lạc những gì mình tạo nên, Tô Tinh lấy một viên thuốc an thần giả vờ uống vào rồi đi ngủ, quả nhiên là thật là khó khăn, hắc đã luyện thử trước rồi mới tham khảo ý kiến của mọi người sau.

Theo như những gì trên sách viết, tu luyện công pháp này điều kiện tiên quyết là thân thể phải tự mình đánh thương chính mình trên một bộ phận bất kỳ trên cơ thể, nếu thân thể hoàn hảo tuyệt đối sẽ không có thành quả gì, Tô Tinh vẫn nhất quyết luyện bí tịch này cũng may lúc này trên đùi hắc đang bị thương.

Tiếp theo Tô Tinh bắt đầu luyện tập Lạn vĩ độn pháp, đầu tiên đó là đem tinh lực trong cơ thể gom lại tự tấn công vào chỗ đang bị thương, “Bị thương” chính là điểm kỳ quặc của lạn vĩ độn pháp, những tinh lực tụ tập lại nén vào chỗ miệng vết thương, Tô Tinh liền thôi phát lực ở trong cơ thể nhằm ngăn chặn đau đớn tàn sát bữa bãi thân thể, tinh lực trong cơ thể dần dần như đao kiếm sắc bén, đi theo miệng vết thương nhắm thẳng tấn công khiến cho những đau đớn thấu tận xương cốt.

“Đau quá!”

Tô Tinh mở mắt khẽ nói một tiếng

12. Chương 12: Nhìn Sơn Là Sơn, Nhìn Thủy Là Thủy

Lâm Anh Mi ở bên cạnh đến cổ họng cũng khô rát, hai con mắt lo lắng nhìn về phía Tô Tinh.

Không đến một phút đồng hồ, Tô Tinh liền xóa mũi nhọn tinh lực, đau đớn cũng giảm đi khá nhiều

“độn thuật này cũng quá biến thái”. Tô Tinh thầm nghĩ, thể này mới chính là bắt đầu mà thôi, dựa theo kim thiềm chân nhân giáo, lạn vĩ độn tổng cộng chia làm bảy bảy bốn mươi chín trọng thiên, nói cách khác

khiến tinh lực ở miệng vết thương trải qua bốn mươi chín lần chuyển biến, mỗi một lần đều đã so với tiền một lần đau hơn ba phần, mãi đến mình đầy thương tích, đau không biết đau, lạn vĩ độn liền đại thành

Hơn nữa lạn vĩ độn này một ngày không thể tu luyện quá ba lượt. theo kim thiên chân nhân thí nghiệm như thế đã là đạt đến giới hạn của tinh giả nếu vượt qua chỉ sợ sẽ không chịu nổi đau đớn mà chết

Tô Tinh cuối cùng có thể hiểu được vì cái gì này bản bí tịch tràn đầy tro bụi, không người hỏi thăm, vô nghĩa, vừa mới vừa mới bắt đầu liền thống khổ ai còn có hứng thú chịu này tội.

“Thiếu chủ, có nên bỏ cuộc đi?” Lâm Anh Mi đau lòng

Tổng Lộ cũng sợ hãi “độn pháp này vẫn là đừng luyện, chưa nghe qua có người thành công a”

“hôm nay ta không luyện thì không thể thành công!” Tô Tinh hừ một tiếng

Không phải vì này lạn vĩ độn thiên hạ vô địch độn pháp, gần là vì này khiêu chiến ý chí cực hạn cảm nhận sâu sắc, Tô Tinh vốn nghĩ đến hắc Ý Chí Lực cũng đủ cứng cỏi, nhưng mà vừa rồi vẫn là kêu lên

Thân là vương bài quân nhân, này thật sự là cái sỉ nhục a, Tô Tinh không nên luyện hoàn mới thôi, xem này lạn vĩ độn rốt cuộc có hay không hẳn nói như vậy thần kỳ

Kế tiếp Tô Tinh tiếp tục luyện này lạn vĩ độn, lần thứ hai thống khổ tiến đến khi, Tô Tinh đã muốn có thể tiếp tục chịu được, lần thứ ba cũng kiên trì xuống dưới, nhưng mà hẳn không có chiếu thư thượng nói chích luyện ba lượt, cảm giác được tinh thần lực còn cũng đủ thanh tỉnh, Tô Tinh luyện lần thứ tư, lúc này đây thật là đau chết đi sống lại, quả thực như là toàn thân như có cháy.

Nhưng mà hẳn vẫn cố cắn răng chịu đựng được làm cho Lâm Anh Mi và Tông Lộ tỏ ra vài phần kinh hãi

Những ngày tiếp theo, Tô Tinh mỗi ngày chính là tu luyện này lạn vĩ độn thuật còn không thể không đem miệng vết thương duy trì đi xuống; mỗi ngày đem chính mình muốn làm sống không bằng chết sau, trong thời gian này Tô Tinh cũng không nhàn rồi Tổng Lộ đưa đến mấy trăm bản sách cổ văn hiến cũng bị hẳn giống như đối độc đủ thứ, trải qua kia không cách nào hình dung thống khổ sau còn có thể xem đi xuống, loại này Ý Chí Lực không thuộc mình bình thường, cho dù là Lâm Anh Mi đều động dung không thôi

Nhưng mà cứ như vậy nhưng thật ra thật to tăng cường Tô Tinh Ý Chí Lực, tu luyện này lạn vĩ độn cũng đủ phát thuận buồm xuôi gió

Ở ngày thứ bảy sau, Tô Tinh liền thật đáng mừng đột phá đệ thập trọng thiên, lạn vĩ độn tiến vào chút thành tựu giai đoạn.

Một ngày này, Tô Tinh luyện xong mỗi ngày 4 lần đau nhức đến tận xương tủy, bây giờ hẳn đang nằm trên xích đu nhìn lên một quyển sách viết về Lương Sơn đàn anh chị. quyển này tuy có thêm những phần về cổ tích và rất nhiều chuyện không thể tin nhưng đối với phương diện hiểu biết về Lương Sơn trên đại lục của hẳn mà nói thì vẫn có ích

Bản này xem hoàn không có quên sau, Tô Tinh lại tùy tay nắm lên mặt khác một quyển tổng thôn bí văn, đọc sách danh còn tưởng rằng chính là giới thiệu tổng gia thôn, nguyên bản tưởng liếc mắt một cái đảo qua, nhìn đến cuối cùng, một đoạn truyền thuyết nhắc tới Tô Tinh hứng thú

“Không thể tưởng được nơi này cũng có?” Tô Tinh kinh hãi kêu lên.

Đang ở luyện tập thương pháp Lâm Anh Mi đình chỉ luyện tập, đi hướng Tô Tinh: “Thiếu chủ, người đang nói cái gì.”

Vừa lúc Tổng Lộ đi vào sân, Tô Tinh hỏi: “Tổng Lộ, này thư thượng nói gì đó có phải hay không thật sự?”

Tổng Lộ đi qua đi vừa thấy, nguyên lai Tô Tinh nói là về tổng gia thôn một ít lịch sử, trong đó có một lịch sử nói, ở đời thứ ba tinh đấu bắt đầu sau, một gã đắc đạo cao tăng đi tới Tổng gia thôn phụ cận lấy một người lực xây dựng một cái mê cục “Sơn thủy di tích”, tham phá mê cục nhân đem được đến hẳn tối đắc ý tâm pháp

“Nhưng thật ra nghe qua, ngay tại sơn thủy cốc phụ cận. Lại nói tiếp, cái sơn cốc kia tên cũng là bởi vì này được gọi là.” Tổng Lộ nghĩ nghĩ.

“Mang ta đi nhìn xem!” Tô Tinh có chút nóng lòng muốn thử, trước đó không lâu liền cởi bỏ Côn Ngô cổ tích câu đồ, hẳn còn chính cảm thấy ý do chưa hết

“Nhưng mà thiếu chủ, chân của người thương?”

Tô Tinh cười, bỗng nhiên chỉ quyết một tá, đi theo bóng dáng của hắn ở sân mơ hồ đứng lên, trong nháy mắt liền xuất hiện mấy chục mét có hơn.

Hai cái cô gái đều là cả kinh, Tống Lộ có chút khiếp sợ, Lâm Anh Mi còn lại là cảm thấy kinh hãi.

“Thiếu chủ, lạn vĩ độn thuật người luyện thành sao?”

“Ân, chút thành tựu, độn cái ngàn mét hẳn là không thành vấn đề.” Tô Tinh cười hắc hắc.

“Công tử, thật là lợi hại!” Tống Lộ ngây người.

“Nhưng mà này lạn vĩ độn tên thật sự rất bất nhã, về sau luyện tới đại thành, nhất định phải đổi cái tên.” Tô Tinh nói, “Tống Lộ, hiện tại đi đâu cái sơn thủy cốc nhìn xem thế nào.”

Tống Lộ ngẩng đầu nhìn thiên, đã muốn ánh nắng chiều, nhân tiện nói: “Không bằng ngày mai đi, hôm nay quá muộn, sơn thủy cốc cũng không phải thực an toàn đâu, hơn nữa công tử hôm nay luyện như vậy thống khổ, cũng cần hảo hảo nghỉ ngơi.”

Tô Tinh nghĩ cũng đúng, nếu độn tới cái gì cơ quan không có tốt trạng thái cũng không được.

Bên cạnh Lâm Anh Mi tâm đều nhắc tới cổ họng mất, hai đám toàn trắng bệch, sợ Tô Tinh gặp chuyện không may.

Không đến một phút đồng hồ, Tô Tinh liền tán đi mũi nhọn tinh lực, đau đớn mới tốt chuyển, lúc này trên đầu đã muốn nổi lên tầng tế hãn.

“Này độn thuật cũng quá biến thái.” Tô Tinh thầm nghĩ, thế này mới chính là bắt đầu mà thôi, dựa theo kim thiềm chân nhân giáo, lạn vĩ độn tổng cộng chia làm bảy bảy bốn mươi chín trọng thiên, nói cách khác khiến tinh lực ở miệng vết thương trải qua bốn mươi chín lần chuyển biến, mỗi một lần đều đã so với tiền một lần đau hơn ba phần, mãi đến mình đầy thương tích, đau không biết đau, lạn vĩ độn liền đại thành.

Hơn nữa này lạn vĩ độn một ngày tu luyện không thể vượt qua ba lượt, theo kim thiềm chân nhân thí nghiệm, này đã muốn là tinh giả có thể chịu nại cực hạn, vượt qua này số lần liền khả năng thật sự danh phù kỳ thực đau đã chết.

Tô Tinh cuối cùng có thể hiểu được vì cái gì này bản bí tịch tràn đầy tro bụi, không người hỏi thăm, vô nghĩa, vừa mới vừa mới bắt đầu liền thống khổ ai còn có hứng thú chịu này tội.

“Thiếu chủ, phải không bỏ cuộc đi.” Lâm Anh Mi đều nhìn đau lòng.

Tống Lộ cũng đứng lòng còn sợ hãi, “Này độn pháp vẫn là đừng luyện, chưa từng có nghe nói qua có người luyện thành.”

“Hôm nay ta phi luyện thành không thể.” Tô Tinh hừ một tiếng.

Không phải vì này lạn vĩ độn thiên hạ vô địch độn pháp, gần là vì này khiêu chiến ý chí cực hạn cảm nhận sâu sắc, Tô Tinh vốn nghĩ đến hắn Ý Chí Lực cũng đủ cứng cỏi, nhưng mà vừa rồi vẫn là kêu lên.

Thân là vương bài quân nhân, này thật sự là cái sỉ nhục a, Tô Tinh không nên luyện hoàn mới thôi, xem này lạn vĩ độn rốt cuộc có hay không hẳn nói như vậy thần kỳ.

Kế tiếp Tô Tinh tiếp tục luyện này lạn vĩ độn, lần thứ hai thống khổ tiến đến khi, Tô Tinh đã muốn có thể tiếp tục chịu được, lần thứ ba cũng kiên trì xuống dưới, nhưng mà hắn không có chiều thương nói chích luyện ba lượt, cảm giác được tinh thần lực còn cũng đủ thanh tỉnh, Tô Tinh luyện lần thứ tư, lúc này đây thật là đau chết đi sống lại, quả thực như là toàn thân như hỏa đốt cháy.

Nhưng mà hắn vẫn là cắn răng chịu được lại đây, cũng khiến Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ kinh hồn táng đảm.

Luyện xong rồi bốn lần, lạn vĩ độn bốn mươi chín trọng thiên đã đột phá thứ nhất trọng. Lúc này, Tô Tinh cũng đứng đến cực hạn.

Những ngày tiếp theo, Tô Tinh mỗi ngày chính là tu luyện này lạn vĩ độn thuật còn không thể không đem miệng vết thương duy trì đi xuống; mỗi ngày đem chính mình muốn làm sống không bằng chết sau, Tô Tinh này hần thời gian cũng không nhàn rỗi, Tống Lộ đưa đến mấy trăm bản sách cổ văn hiến cũng bị hần giống như đối đọc đủ thứ, trải qua kia không cách nào hình dung thống khổ sau còn có thể xem đi xuống, loại này Ý Chí Lực không thuộc mình bình thường, cho dù là Lâm Anh Mi đều động dung không thôi.

Nhưng mà cứ như vậy nhưng thật ra thật to tăng cường Tô Tinh Ý Chí Lực, tu luyện này lạn vĩ độn cũng đủ phát thuận buồm xuôi gió.

Ở ngày thứ bảy sau, Tô Tinh liền thật đáng mừng đột phá đệ thập trọng thiên, lạn vĩ độn tiến vào chút thành tựu giai đoạn.

Một ngày này, Tô Tinh luyện xong rồi mỗi ngày bốn lần đau đến mức tận cùng tu luyện sau nằm ở xích đu thượng nhìn một quyển Lương Sơn đàn anh chí cổ điển diễn nghĩa tiểu thuyết, này bản chính sử cùng đã sử tướng hỗn hợp tiểu thuyết giới thiệu Lương Sơn trên đại lục hạ mấy ngàn năm đến các loại anh hùng sự tích, tuy rằng có thể thải tín không nhiều lắm, nhưng mà đối với phiến diện hiểu biết Lương Sơn đại lục lịch sử vẫn là rất có trợ giúp.

Này bản xem hoàn không có quên sau, Tô Tinh lại tùy tay nắm lên mặt khác một quyển tổng thôn bí văn, đọc sách danh còn tưởng rằng chính là giới thiệu tổng gia thôn, nguyên bản tưởng liếc mắt một cái đảo qua, nhìn đến cuối cùng, một đoạn truyền thuyết nhắc tới Tô Tinh hứng thú.

“Không thể tưởng được nơi này cũng có?” Tô Tinh kinh hỉ kêu lên.

Đang ở luyện tập thương pháp Lâm Anh Mi đình chỉ luyện tập, đi hướng Tô Tinh: “Thiếu chủ, người đang nói cái gì.”

Vừa lúc Tống Lộ đi vào sân, Tô Tinh hỏi: “Tống Lộ, này thư thượng nói gì đó có phải hay không thật sự?”

Tống Lộ đi qua đi vừa thấy, nguyên lai Tô Tinh nói là về tổng gia thôn một ít lịch sử, trong đó có một lịch sử nói, ở đời thứ ba tinh đấu bắt đầu sau, một gã đắc đạo cao tăng đi tới Tống gia thôn phụ cận lấy một người lực xây dựng một cái mê cục “Sơn thủy di tích”, tham phá mê cục nhân đem được đến hần tối đắc ý tâm pháp.

“Nhưng thật ra nghe qua, ngay tại sơn thủy cốc phụ cận. Lại nói tiếp, cái kia sơn cốc tên cũng là bởi vì này được gọi là.” Tống Lộ nghĩ nghĩ.

“Mang ta đi nhìn xem!” Tô Tinh có chút nóng lòng muốn thử, trước đó không lâu liền cởi bỏ Côn Ngô cổ tích câu đồ, hần còn chính cảm thấy ý do chưa hết.

“Nhưng mà thiếu chủ, chân của người thương?”

Tô Tinh cười, bỗng nhiên chỉ quyết một tá, đi theo bóng dáng của hần ở sân mơ hồ đứng lên, trong nháy mắt liền xuất hiện mấy chục mét có hơn.

Hai cái cô gái đều là cả kinh, Tống Lộ có chút khiếp sợ, Lâm Anh Mi còn lại là cảm thấy kinh hỉ.

“Thiếu chủ, lạn vĩ độn thuật người luyện thành sao?” tại y

“Ân, chút thành tựu, độn cái ngàn mét hần là không thành vấn đề.” Tô Tinh cười hắc hắc.

“Công tử, thật là lợi hại!” Tống Lộ ngây người.

“Nhưng mà này lạn vĩ độn tên thật sự rất bất nhã, về sau luyện tới đại thành, nhất định phải đổi cái tên.” Tô Tinh nói, “Tống Lộ, hiện tại đi đâu cái sơn thủy cốc nhìn xem thế nào.”

Tống Lộ ngẩng đầu nhìn thiên, đã muốn ánh nắng chiều, nhân tiện nói: “Không bằng ngày mai đi, hôm nay quá muộn, sơn thủy cốc cũng không phải thực an toàn đâu, hơn nữa công tử hôm nay luyện như vậy thống khổ, cũng cần hảo hảo nghỉ ngơi.”

Tô Tinh nhất tưởng cũng đúng, nếu dụng tới cái gì cơ quan không có tốt trạng thái cũng không được.

Ngày hôm sau, nếm qua bữa sáng, Tống Lộ đứng hẹn mang Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đang đi trước sơn thủy cốc.

Ở trên đường Tô Tinh tựa như Tống Lộ hiểu biết về sơn thủy cốc nghe đồn.

Về này sơn thủy di tích ở Lương Sơn đại lục có một đoạn thời gian còn là phi thường nổi danh, bởi vì tên kia đặc đạo cao tăng cũng đúng cái nhân vật lợi hại, hắc tâm pháp được xưng “Phá Thiên hạ vạn pháp”, từng vô số tinh giả xu chi như vụ, mỗi đại tinh đấu sơn thủy cốc tích đều là tất cả tinh giả tất đi nơi, vì thế sơn thủy cốc cũng không chỉ phát sinh quá một lần thảm thiết đại chiến.

Nhưng mà mấy trăm năm đi qua, cũng không có người nghe nói cỏi bỏ quá mê cục, gì vật gì một khi vượt qua thời gian bảo đảm chất lượng kỳ liên biết mất đi lực hấp dẫn, sơn thủy cốc tích còn chưa nghe nói qua không ai có thể hiểu thấu đáo, dần dần này cốc tích liên cùng này hắc cốc tích giống nhau bị quên đi.

“Không có tham phá không phải đại biểu càng có hi vọng sao?” Tô Tinh đối Lương Sơn đại lục tinh giả nhóm tâm tính cảm thấy khó hiểu.

“Không biết a, nghe nói cái kia cốc tích là ở hồ lộng nhân.” Tống Lộ cười cười.

“Hồ lộng nhân?”

“Đúng vậy, tổng gia thôn cũng từng có tinh giả quang lâm, nói lên cốc tích đều là tiếng mắng không dứt đâu.” Tống Lộ nói: “Người ta cũng từng mộ danh xem qua.”

“Kết quả thế nào?”

“Bọn họ nói đúng.” Tống Lộ trả lời.

“Ta đây đồ càn có hứng thú.” Càn là người khác không có khả năng gì đó càn có thể kích phát hắc hảo thăng tâm.

“Này hắc đi cũng đều giống công tử như vậy đâu, nhưng mà nhìn cốc tích sau liền hoàn toàn bất đồng.” Tống Lộ chớp mắt.

“Đúng rồi, về này cốc tích còn để lại một câu châm ngôn, tham phá này châm ngôn nhân có thể được đến bí mật đâu.”

“Cái gì châm ngôn?”

Tống Lộ vuốt má nhìn lên thiên nghĩ nghĩ, một hồi lâu mới nhớ tới nói.

“Nhìn sơn là sơn, nhìn thủy là thủy; nhìn sơn không phải sơn, nhìn thủy không phải thủy; nhìn sơn vẫn đang là sơn, nhìn thủy vẫn đang là thủy.”

“Này tính cái gì mạc danh kỳ diệu!” Lâm Anh Mi cười nhạt.

Tô Tinh lắc đầu, cười nói: “Anh Mi, nói không thể nói như vậy, đây chính là nhân sinh tam trọng cảnh giới, xem ra có điểm ý tứ!”

13. Chương 13: Tầm Thiên Đạo Trường

Cảnh vật xung quanh thật yên tĩnh chỉ thấy cây cối cỏ thụ mọc rất nhiều, suối nước róc rách nhẹ nhàng chảy như cô gái đang e thẹn bước trong vườn. Hoa tươi khắp nơi khoe sắc, từng cụm mây trắng lơ lửng lơ trôi, non thanh nước biếc thế này khiến cho Tô Tinh tuy đã tới Lương Sơn đại lục được một tháng nhưng vẫn không nhận được quay đi quay lại nhìn ngắm khắp nơi.

“Công tử, thưởng ngoạn phong cảnh mà cũng choáng váng sao?”. Tống Lộ trêu đùa.

Tô Tinh nhún nhún vai.

Dọc theo đường nhỏ đi không được bao lâu, từ đồi núi trước mặt dần hiện lên hình bóng của người đang đứng một nơi nghị luận chuyện gì đó. Lúc đến gần đoàn Tô Tinh dần loáng thoáng nghe được một trong bốn người nói: “Mẹ nó, thật là uống công đến đây mà, có tâm pháp chó má gì đâu chứ”.

“Đã sớm cảnh cáo người không nên tin tưởng, cái gì mấy trăm năm mới có một lần, làm gì mà đến phiên người phát hiện chứ?”. Nguồn tại [c]om

Nhìn thấy đoàn người Tô Tinh, bốn người kia trao đổi ánh mắt với nhau rồi đình chỉ nói chuyện với nhau. Tô Tinh đánh giá bốn người một lượt. Ba nam một nữ, tu vi tối thiểu cũng là Tinh Trần trung kỳ, trong đó gã đạo sĩ cầm phát trần tu vi cao nhất, chắc là đã tiến nhập Tinh Trần hậu kỳ đỉnh phong.

Chỉ thấy gã đạo sĩ thấy Lâm Anh Mi thì nhìn chăm chăm, khiến cho người ta thấy mà ngứa hết cả mắt.

“Các người cũng tới đây thám hiểm sao?”. Tổng Lộ hỏi một cách thân thiện.

Thấy Tổng Lộ trên người hoàn toàn không có tí dao động gì của pháp lực, bốn người kia chỉ nhìn thoáng qua rồi đem tám con mắt tập trung trên người Tô Tinh và Lâm Anh Mi.

“Vị đạo hữu này vì nghe tin tức của Sơn Thủy di tích mà đến đây sao?”. Đạo sĩ cười hỏi.

Đạo hữu?

Lần đầu tiên bị gọi như vậy khiến cho Tô Tinh có chút cảm giác khó thích ứng, hắc ha ha nói: “Vừa lúc đi ngang qua đây, tiện đường ghé vào thôi”.

“Đối với các Tinh Trần tu sĩ như chúng ta mà nói, loại di tích thế này thật là rất trọng yếu a, đáng tiếc là sẽ làm đạo hữu thất vọng rồi”. Đạo sĩ âm thanh có chút nuối tiếc nói.

“Nghe nói Sơn Thủy di tích này đã có trên năm trăm năm lịch sử, ta cũng không có ôm quá nhiều hy vọng”. Tô Tinh lơ đãng.

Lâm Anh Mi thần sắc từ đầu tới giờ vẫn lạnh như băng, trước sau chưa liếc đến bọn người kia một cái: “Ta đi vào trước nhìn một cái”.

Tô Tinh khẽ trao đổi ánh mắt cùng Lâm Anh Mi, sau đó hướng phía trước đi đến. Ba gã tu sĩ đang đứng hướng đó này giờ vẫn nhìn Lâm Anh Mi không chớp mắt tránh sang bên một chút nhường đường cho bọn Tô Tinh đi qua, sau đó đều tự xuất ra pháp khí, cũng muốn đi vào di tích. Truyện

“Các vị không nên hành động thiếu suy nghĩ”. Gã đạo sĩ kia thần nhiên cất tiếng làm cho cả ba gã tu sĩ khẽ khựng lại: “Tâm Thiên đạo trưởng nói vậy là có ý gì?”. Một nữ nhân trong đó quay lại, vẻ mặt có hơi chút bất mãn.

“Hiện tại không phải là cơ hội giết bọn hắc tốt nhất sao?”. Một gã đại hán đầu bóng lưng đang cầm thiết chùy vừa cười hắc hắc vừa nói.

“Chỉ là một Tinh Trần sơ kỳ mà thôi, để ta giải quyết cho”. Gã nam nhân cuối cùng thần nhiên nói.

Tâm Thiên đạo trưởng lắc đầu, khẽ cầm phát trần đảo qua, cười nói: “Chẳng lẽ các vị không phát hiện cô gái bên cạnh hắc sao?”.

“Cũng chỉ là một Tinh Tướng thôi!”. Gã nam nhân châm biếm, trong mắt thoáng lên chút ghen tị.

“Nguyên nhân là vì Tinh Tướng kia nên ta mới muốn giết bọn họ, ai cũng biết nếu giết được Tinh Tướng có thể trợ giúp được tu vi ra sao, thậm chí còn có thể qua đó mà tiến nhập Nữ Lương Sơn”. Nữ nhân duy nhất trong bọn thanh âm chua ngoa cất lên.

Tâm Thiên đạo trưởng nói: “Cô gái kia chỉ sợ không phải là Tinh Tướng bình thường”.

“Có gì mà phải sợ chứ. Cứ nhìn vào tên Hàng Tinh giả kia thực lực quá tầm thường mà suy, thì cô gái này cũng không phải là Tinh Tướng lợi hại gì”.

“Chẳng lẽ Tâm Thiên đạo trưởng lại sợ hãi? Gặp cơ hội tốt thế này mà còn không ra tay thì quá đáng tiếc. Ta cũng không muốn đã bỏ công đến đây cuối cùng lại phải tay không mà về”.

“Không bằng chờ một lát”. Tâm Thiên đạo trưởng chậm rãi nói: “Truyền thuyết nói các di tích trên Lương Sơn đại lục đều vì các Tinh Tướng mà sinh ra, nói không chừng bọn kia có thể phá giải được bí mật nơi này”.

Ba người kia cùng gật gật đầu suy nghĩ, cuối cùng cũng tán thành. Dù sao cái tên Hàng Tinh giả què chân kia, muốn chạy cũng không thể thoát được. Nghĩ rồi cả bọn cùng nhắm hướng di tích đi vào.

“Anh Mi, xem ra thân phận chúng ta đã bị phát hiện”. Tô Tinh nói khẽ với Lâm Anh Mi.

Thiên Hùng tinh mặt không chút thay đổi ừ một tiếng, tựa hồ đã tiên liệu loại chuyện thế này sẽ phát sinh: “Chỉ là mấy con kiến mà thôi, không cần sợ hãi”.

Nghe Lâm Anh Mi nói như vậy, Tô Tinh cũng liền cười cười không nói gì nữa.

Đi một mạch đến trước bức bích họa trong di tích, nhìn bức bích họa bởi vì lý do thời gian trải qua mưa gió đã quá lâu mà đã có mang nhiều nét bị tàn phá Tô Tinh vừa lẩm bẩm đoạn châm ngôn

Nhìn sơn là sơn, nhìn thủy là thủy.

Nhìn sơn không phải sơn, nhìn thủy không phải thủy.

vừa suy nghĩ đến huyền cơ trong đó.

Bởi lần trước Tô Tinh đã giải khai được “mật mã” của Côn Ngô di tích nên lần này Lâm Anh Mi cũng hết sức trông chờ Tô Tinh sẽ phát hiện ra bí mật. Cứ ngược cặp mắt sáng long lanh động lòng người mà nhìn Tô Tinh.

“Các vị đạo hữu không biết là còn có chuyện gì?” Tô Tinh quay lại nhìn đám bốn người kia cũng đang theo đi vào.

“Vị đạo hữu này trên đời không biết sao mà bị thương, bản đạo lần này lại có mang theo một ít linh dược trị thương rất tốt, nên muốn giúp đạo hữu trị thương một chút a”. Gã đạo trưởng vừa đi đến vừa cười cười nói.

“Không cần”. Tô Tinh thẳng thắn cự tuyệt khiến Tầm Thiên đạo trưởng có điểm bất ngờ. Tuy rằng hắn cũng không phải thật sự có ý muốn trị liệu giúp Tô Tinh, nhưng bị cự tuyệt kiểu này vẫn khiến hắn cảm thấy ngạc nhiên.

“Chỉ là vết thương nhỏ, không cần phải phiền đến đạo trưởng”. Tô Tinh nói tiếp.

“Bản đạo pháp danh Tầm Thiên đạo trưởng, không biết hai vị xưng hô thế nào?”.

“Tô Tinh, nàng này là Lâm Anh Mi, còn đó là Tống Lộ”. Tô Tinh theo thứ tự giới thiệu.

Mấy gã kia nghe vậy đều tiến lên, người một câu ta một câu làm bộ hàn huyên một hồi. Ý định chắc là để dò la thân thế của bọn Tô Tinh và để biết làm sao Tô Tinh bị thương.

Tô Tinh nhìn thoáng qua là biết tổng, hắn vô đã được huấn luyện qua khoa “Điều tra cùng phản trình sát”, mấy trò các tên này bày trước thật là quá non tay, nhân cơ hội này Tô Tinh liền tương kế tựu kế, nói bóng nói gió một hồi để dò hỏi lại sự tình của bọn kia.

Nói được một lát Tầm Thiên đạo trưởng chiều hướng câu chuyện có vẻ đi không đúng như hắn mong muốn, cười hắc hắc nói: “Nghe nói cao nhân trước đây đã lưu lại cho nơi đây một câu châm ngôn, tham phá được câu châm ngôn đó có thể cởi bỏ được sơn thủy mê cục nơi đây, hay là chúng ta thử cẩn thận xem xét lại nơi này một chút, biết đâu lại tìm được manh mối gì”.

“Hảo”. Tô Tinh thần nhiên đáp lại, thật ra từ này đến giờ tâm tư hắn vẫn đặt trên di tích này. Mà thiết kế của khu di tích này, khiến Tô Tinh càng nhìn càng cảm thấy thú vị a.

14. Chương 14: Các Người Còn Chưa Đủ Tư Cách

Di tích cổ Sơn thủy có thiết kế tương đối thú vị và lạ mắt, trên các vách tường có nhiều bản điêu khắc và nhiều bức tranh miêu tả lại thời gian huy hoàng của di tích, đi qua hành lang dài là một cái phòng hình vuông, bên trong trên tường có nhiều hình vẽ trang trí nhiều thứ lạ mắt, nhưng bởi vì niên đại đã lâu, phòng đã bị cướp sạch đồ đạc không còn gì lưu lại.

Chỉ có một tảng đá hình cô linh linh nằm ở kia.

Tảng đá là khối bình thường, mặt trên tảng đá có một câu châm ngôn.

“Nhìn sơn là sơn, nhìn thủy là thủy” “Nhìn sơn không phải sơn, nhìn thủy không phải thủy” “Nhìn sơn vẫn đang là sơn, xem thủy vẫn đang là thủy.”

“Thật đúng là dị thường khó coi.” Tô Tinh nói một câu, trong lòng dâng lên một cảm giác bồi hồi, nhìn kỹ bích họa này muốn nghĩ ra ý nghĩa chắc là nát óc a.

Tầm Thiên Đạo cười dài giải thích.

“Đạo hữu, nghe nói từ trước các tu sĩ bởi vì tìm không thấy huyền cơ, đã cho nổ khu di tích này đến long trời lở đất, cho dù là vài thước tảng đá cũng đều không buông tha, nhưng mà cũng chưa nghe nói là có thể tìm được tâm pháp của cao nhân nào lưu lại?” Nguồn tại [c]om

“Phá hư đến trình độ này, cho dù có cái bí tịch gì cũng đã sớm bị người đầu tiên vào đây mang đi, sau đó giả bộ như không có phát hiện gì tốt, để cho người khác lãng phí thời gian.” Tô Tinh tùy ý nói.

Tầm Thiên đạo trưởng gật đầu, ” xem ra điều rất có này khả năng!”

“Nhưng mà này di tích chẳng lẽ không có lấy một cái bẫy hay cơ quan nào sao?” Tô Tinh còn nhớ rõ tiểu Côn Ngô kia nói vẫn còn có dấu vết của “Thôn Tinh Giao Tinh Giới” linh thạch, loại này là cơ quan rất nguy hiểm độc nhất vô nhị, cho dù là người mới nhập môn hay là một người cấp cao cũng rất khó qua.

Nhưng mà nhìn qua, Sơn thủy di tích này thật đúng là giống cái phế tích bị lãng quên, bị thời gian tàn phá, khiến Tô Tinh nhin không được nhớ tới một câu:

“Phồn hoa bại tẫn, hư hoa điêu linh”.

“Có lẽ trước kia có, nhưng là nhất định đã bị phá hủy.” Tầm Thiên Đạo chắc chắn trả lời.

“Ồ, không biết sao đạo trưởng có thể cởi bỏ châm ngôn?” Tô Tinh lại hỏi.

“Hở thẹn, hở thẹn. Bàn đạo đạo hạnh quá nhỏ bé, đến nay lĩnh ngộ không được.”

“Đạo trưởng!”

Tô tinh nhìn tu sĩ này đã tu luyện đến mức được phong là Tầm Thiên đạo trưởng cùng Tô Tinh nói chuyện như vậy quả không có một chút đúng sai, nhin không được nhắc nhở một tiếng.

Tầm Thiên đạo trưởng xin lỗi Tô Tinh qua loa. Bọn họ nói chuyện rất nhỏ đến nỗi Tô Tinh cũng không khó nghe đến bọn họ đang nói chuyện gì.

ánh mắt Tô Tinh một lướt qua gian phòng một lần nữa rồi trở lại gian phòng ở, suy nghĩ những điểm chung của khu di tích.

“Công tử, có đoán ra huyền cơ của câu châm ngôn kia sao?” Tống Lộ gặp Tô Tinh về mặt còn đôi chút hoảng loạn, tò mò hỏi.

“Nơi này có rất nhiều điểm liên quan với sơn thủy, đáng tiếc nó đã bị phá hỏng không chịu nổi sự khắc nghiệt của thời gian, qua nhiều năm như vậy, cho dù có mạnh mẽ cũng đều bị tiêu diệt, còn muốn tìm cái gì đã muốn khó như lên trời.” Tô Tinh mân miệng, đã có bộ dạng muốn hoàn toàn hết hy vọng.

Tống Lộ có chút thất vọng.

Nhìn đến bộ dáng cô gái thất vọng, Tô Tinh nghiêng ngẫm nở nụ cười thâm, không chút để ý liền hỏi: “Tống Lộ, người có biết nơi này tổng cộng có bao nhiêu câu châm ngôn có liên quan gì đó sao?”

“Nghe nói có mười bảy loại.”

“Nhiều như vậy?” Lâm Anh Mi bắt ngờ nói.

“Coi như vẫn thiếu vì theo ta được biết, có người thậm chí tìm ra ba mươi loại xem sơn xem thủy có chút liên hệ.” Tống Lộ lắc đầu.

Tô Tinh gật gật đầu, Ánh mắt hướng đến bức bích họa.

Theo những gì có trên bức bích họa này thì huyền cơ trong đó đại khái là từng người một đã đến đây trong nhiều năm và lập nên khu di tích này, Tô Tinh có hứng thú đánh giá một phen, ở chỗ khác Tầm Thiên đạo trưởng cũng nhìn vào bức tranh như đang thưởng ngoạn, bộ dạng nhàn nhã, chẳng hề để ý đến ý kiến của Tô Tinh.

“Đạo trưởng?”

Nữ tu sĩ ánh mắt lạnh như băng liếc ngang.

Tầm Thiên đạo trưởng giơ tay trái lên, ý bảo đừng quá sốt ruột.

Hắn cũng là người đi tìm kiếm dấu vết của khu di tích lại thuộc hàng đặc đạo mà không nói thì những người khác cũng không dám nói nhiều, tất cả cùng im lặng không khí trầm xuống.

Một lát sau, Tô Tinh ngáp một cái thật mạnh.

“Anh Mi, chúng ta đi thôi, không có gì xem đâu.” Tô Tinh xoay người hai tay nắm quyền chào.

Tầm Thiên đạo trưởng liền quay về phía Tô Tinh ra chiều quan tâm hỏi: “Vị này đạo hữu xem xong rồi, không biết nhìn ra cái gì sao?”

“Đã mấy trăm năm rồi, người khác cũng chưa nhìn ra cái gì, ta từ đầu chỉ uống mấy chén trà nhỏ liệu có năng lực nhìn ra cái gì.” Tô Tinh cười nói, người ở bên ngoài đối với khu di tích này quả thật mất đi hứng thú a.

“Như vậy vị đạo hữu quả cũng không có biện pháp a.” Đạo trưởng tiếc nuối nói.

“Quả là như vậy tạ hạ xin lui gót, Đạo trưởng không cần tiễn.”

Tô Tinh mang theo Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ bước đi.

Tầm Thiên đạo trưởng mỉm cười bỗng biến thành một nụ cười lạnh, hắn liếc nhanh đối ba gã đệ tử đứng gần đó, ba gã tu sĩ lập tức tuân lệnh lộ ra những khuôn mặt dữ tợn.

“Đi!”

Bốn người cùng nói.

Bốn thanh kiếm lóng lánh liền được rút ra nhắm hướng Tô Tinh từ sau lưng không hề do dự vọt tới.

Tiếng những thanh kiếm va chạm phát ra tiếng động Lâm Anh Mi xoay người lại.

Tứ đạo kim quang bị nhất đạo hàn của Lâm Anh Mi một chiêu đã đánh rơi.

“Các vị đạo hữu làm cái gì vậy?” Tô Tinh cười lạnh.

Nhìn thấy Lâm Anh Mi chỉ trong nháy mắt đã phá được đòn công kích của bọn họ, mấy người mặt cùng biến sắc, nhưng mà nghĩ đến bốn tên đạo sĩ này đều là người đức cao vọng trọng liền lấy lại bình tĩnh hạ giọng.

“Bọn ta chính là muốn thỉnh giáo vị Hàng Tinh giả này, các vị rêu rao là mang theo Tinh Tướng xuất hành chẳng lẽ sẽ không biết đề phòng nguy hiểm sao?” Tầm Thiên Đạo nói ý là muốn giảm sự phẫn nộ của Tô Tinh.

“Tinh Tướng? Các người đang nói cái gì a.” Tổng Lộ kinh ngạc nói.

Tô Tinh nhìn nàng một cái, mặt không chút thay đổi sau đó quay lại nói với bốn tên tu sĩ: “Các hạ là có ý tứ gì?”

” Một tên tu sĩ không giữ nổi kiên nhẫn liền chém ra một cái thiết chùy, sát khí đập nhắm mặt Tô Tinh hướng đến.

Không gian này quá hẹp khiến Tô Tinh không có đường thoái lui, mắt thấy thiết chùy đang đánh tới nếu không nhanh sẽ nện ở ngay trên đầu hắn, Tô Tinh vẫn bất động khuôn mặt không biến sắc, thậm chí có điểm bỏ mặc coi thường.

Một tiếng va chạm giữa 2 món binh khí âm thanh ở khu di tích rất im lặng nên tiếng va chạm vang rất to khiến cho ai cũng bị chói tai.

Một thanh thiết thương màu bạc đã cản lại thiết chùy của tên tu sĩ, chỉ kịp thấy ánh sáng lóe lên, hơi lạnh bao phủ tứ phía cái lạnh đến thấu xương cốt.

Rõ ràng là Lâm Anh Mi đã hoành thương ở phía trước mặt Tô Tinh.

“Quả nhiên là Tinh Tướng!!” Vài tên tu sĩ quá kích động kêu lên.

“Xem bốn đại gia ta đem người ra đập thành thịt vụn.”

Tên tu sĩ lấy lại bình tĩnh cười ha hả, tập trung toàn lực ở cây thiết chùy tiếp tục bổ xuống.

Một tiếng khinh thường hừ nhẹ, Lâm Anh Mi lắc lắc trường thương xoay ngược lại một cái, hàn quang giống như tử thần xẹt qua.

Đột nhiên cây thiết chùy bị tách ra làm hai nửa.

Đang trên đà tấn công tên tu sĩ lập tức biến sắc ánh mắt kinh ngạc, một dự cảm sợ hãi cảm xuất hiện trong ý nghĩ của hắn, tên tu sĩ theo bản năng đã nghĩ đối phương sẽ xuất chiêu phản kháng, nhưng mà một lực siêu nhiên nào đó đã giữ hắn lại khiến cho hắn không thể điều khiển nổi hành vi của chính mình.

Mọi việc diễn ra quá nhanh căn bản không có ai kịp nhìn thấy gì.

Lâm Anh Mi xuất chiêu đâm ra một thương, đầu thương liền trực tiếp xuyên qua trái tim tên tu sĩ xuyên thủng qua bên kia.

Vài tên tu sĩ kinh hãi.

“Cẩn thận hắn là Vô Đẩu Tinh Tướng!!”

Tầm Thiên đạo trưởng cũng xuất hiện trong nháy mắt, hắn liếc mắt một cái đã nhìn ra Lâm Anh Mi là người phi phạm võ công cao cường, lập tức cấp phát trần đảo qua, một đạo pháp lực Tinh Trần hùng hậu bắn ra.

Hai gã tu sĩ đứng trước sau cũng xuất thủ, một thanh phi nhận, một cái phi lăng liền nhắm hướng Tô Tinh phóng đi, bọn họ cũng biết cách đối phó với Tinh Tướng, giết Hàng Tinh giả là phương pháp đơn giản nhất. Truyện

Lâm Anh Mi cười lạnh, bước chân một cái lao về phía trước, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương dễ dàng phá nát mấy cây pháp khí của bọn tu sĩ. Đám lâu la này hoảng sợ tột độ khi chúng nhìn thấy pháp khí của mình không chịu nổi một đòn công kích của đối phương, nhìn đến chính mình Pháp Khí như thể dễ dàng bị phá.

Chúng nhận ra rằng Hàng Tinh giả cũng không phải dễ đối phó như vậy.

“Muốn làm tổn thương thiếu chủ, các người còn chưa đủ tư cách!”

Lâm Anh Mi lạnh lùng ngắt lời.

15. Chương 15: Thiên Ti Vạn Lũ Triền Ti Thuật

“Lâm Xung, nàng là Báo Tử Đầu Lâm Xung!”. Nhìn thấy Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, Tầm Thiên đạo trưởng sợ hãi hét lên.

“Không có khả năng, ta chưa nghe Lâm Xung cũng đã ký kết Đẩu Tinh khế ước!”. Hai gã tu sĩ kinh hoàng, đến nữ tu sĩ lúc này vừa hùng hùng hổ hổ to mồm nếu có gặp Lâm Xung cũng không sợ, nay vừa nghe đến đại danh Thiên Hùng tinh thì mặt hoa như chàm đỏ.

“Đừng hoảng hốt, lập tức giết chết kẻ chủ của nàng ta!”. Vẫn là Tầm Thiên đạo trưởng trấn tĩnh lại đầu tiên, hắn vẩy phát trần liên tục, miệng lầm bầm: “Thiên Cương bắc đẩu, vô lượng trần lâu, khởi!”. Chỉ thấy phát trần nhất thời giống như vật sống, ngàn vạn sợi tơ biến hóa đủ loại hình dạng rỗng rần, như một cơn lốc xoáy cuốn thẳng tới hướng Lâm Anh Mi. Gã đồng bạn thấy vậy, cũng không chút do dự xuất ra đòn sát

thủ là một pháp khí gì đó có hình dạng như lưỡi mác. Nữ tu sĩ cũng nhấc tay lên, một cái vòng tay xanh biếc theo đó liền bay ra, nhằm vào Tô Tinh đánh thẳng tới. Tuy rằng đây chỉ là một pháp khí cấp thấp, nhưng nàng ta đã đưa toàn bộ pháp lực vào đó, khí thế không thể coi thường được.

“Anh Mi, cẩn thận một chút!”. Tô Tinh dặn.

Lâm Anh Mi khước môi khê nhếch, trường thương rung lên một cái. Chỉ thấy hàn quang chia thành ba hướng lóe tới. Một âm thanh vỡ vụn thanh thúy phát ra, vòng tay xanh biếc đã bị chém thành bột phấn. Lưỡi mác bên cạnh cũng đã bị nhất đạo hàn quang chém thành hai nửa. Tầm Thiên đạo trưởng bên cạnh vừa bị nhất thương đẩy lùi, vội hét lên: “Đạo hữu nương tay!”.

Một tiếng hét thảm vang lên, nữ tu vừa thấy vòng tay bị hủy, đang kinh tâm thất đảm định xoay người chạy trốn, trong nháy mắt này vô tình đã lộ ra nhược điểm không thể bỏ khuyết. Lâm Anh Mi liền không chút khách khí, một thương từ sau lưng nàng ta đâm tới cái roẹt, máu hồng bắn ra tới trước hơn cả bảy thước. Gã nam tu sĩ hốt hoảng, tay chân múa may loạn xạ ngẫu cả lên, chợt thấy trên cổ như có một khối băng chạm nhẹ vào, thì ra cây trường thương đã xỏ qua cổ họng gã như người ta xỏ cá rồi. Máu tươi từ miệng ồm ộc tuôn ra, gã tu sĩ trợn to hai mắt, tựa hồ không thể tin vào chính mình, rồi nhẹ nhẹ nhàng nhàng, cứ như vậy mà đi bán muối.

Tầm Thiên đạo trưởng sắc mặt khó coi đến cực điểm, không nghĩ đến Tinh Tướng lại cường hãn đến như vậy, vừa đối mặt đã đem ba tên đồng bạn của hắn toàn bộ giết đi. Hắn không do dự chút nào, Tinh Trần hậu kỳ pháp lực không giữ lại chút nào, phát trần ngàn vạn sợi tơ dựng đứng lên, hét to một tiếng: “hãy ném thử Thiên ti vạn lữ triển ti thuật của ta”. Phát trần như Giao Long giỡn nước nhằm ba người Tô Tinh đánh thẳng tới. Khí thế thật là làm cho người ta sợ hãi.

Tổng Lộ sợ tới mức vội vàng tránh ra sau Tô Tinh. Lâm Anh Mi vừa nhấc trường thương lên đã bị phát trần cuốn lấy, tùy ý Lâm Anh Mi thúc dụ như thế nào cũng không rút ra được. Tầm Thiên đạo trưởng thấy vậy nhe răng cười: “Phát trần này của ta là Tinh Vân pháp khí, người cho dù là Thiên Hùng tinh cũng không thể không chết!”.

Lâm Anh Mi thấy Hàn Tinh Lăng Nguyệt thương hoàn toàn bị cuốn lấy, đối phương có tu vi Tinh Trần hậu kỳ lại cộng thêm Tinh Vân Pháp Khí trợ giúp, Báo Tử Đầu sợ hai người Tô Tinh ở phía sau nhất thời có gì không may xảy ra vội lui lại đến bên cạnh Tô Tinh: “Thiếu chủ, đi mau!”.

“Hiện tại đến phiên ta bảo hộ ngươi”. Tô Tinh nhìn vào phát trần khí thế như giao long rời bến bình tĩnh nói.

Tầm Thiên đạo trưởng cười lạnh: “Ngươi chỉ là một tên Hàng Tinh giả vô năng mà cũng dám xuất khẩu cuồng ngôn, hôm nay bản đạo sẽ cho ngươi phải hối hận!”. Đạo sĩ miệng lại lẩm bẩm khẩu quyết, tay múa phát trần càng nhanh hơn, trường thương bị cuốn trong đó dần đã không thấy bóng dáng.

Tô Tinh lông mi nhướng lên, tiến tới phía trước, đột nhiên giống như là hơi nước vậy, tự nhiên nhòa đi rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Không thấy Tô Tinh thi triển đòn pháp thế nào, đã biến mất trước mặt hắn làm Tầm Thiên đạo trưởng bị dọa nhảy dựng lên, hắn vội vàng tế xuất thần niệm.

Đúng lúc này, từ sau lưng hắn truyền đến một cỗ sát ý lạnh như băng.

Không tốt!

Tầm Thiên đạo trưởng sợ hãi nhìn thấy Tô Tinh từ sát một bên khước mắt hắn xuất hiện, trong tay hắn nắm một thanh Pháp Khí màu bạc. Tầm Thiên đạo trưởng phát trần thập phần lợi hại, nhưng phát trần quá dài, chỗ Tô Tinh xuất hiện lại là một cái góc chết, phần trần nhất thời không thể công tới được. Tô Tinh trong tích tắc này giờ ngân kiếm lên.

“Pằng!”.

Ngân quang xẹt lên, nhằm đầu lâu của Tầm Thiên đạo trưởng xuyên thẳng tới.

Đạo sĩ còn chưa muốn tin trước mắt phát sinh chuyện gì, đã cảm thấy đầu mình như bị cái gì xuyên qua. Cũng khó trách hắn, Lương Sơn đại lục làm gì có loại Pháp Khí dạng này, tốc độ thật là quá mau đi, vừa

nhìn thấy lọt ra khỏi pháp khí đã đến nơi rồi. Tốc độ so với Tinh Vân Pháp Khí thật là nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

“Ta, không, cam, tâm!”. Tầm Thiên đạo trưởng khóc thét, hai mắt tròn to, hấn chết thiệt là không nhắm mắt mà.

Theo hấn vừa chết, phát trần không có pháp lực truyền vào nữa, khí thể đang như Giao Long rời bến biển mất, rớt xuống đất trở thành bộ dạng một cây phát trần như cũ.

Tô Tinh khê hôn nhẹ nòng ngân kiếm, cúi xuống xem thân thể gã đạo sĩ. Text được lấy tại [c]om

Lâm Anh Mi thấy vậy nhẹ thở hắt ra, cũng cảm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương bước lại. Còn Tống Lộ một bên thì đang ngây ra như phỗng, nàng thật ra vì ánh sáng của phần trần, lại bị lưng của tên đạo sĩ che mất, không biết chuyện gì phát sinh. Chỉ nghe một tiếng kỳ quái vang lên, đã thấy tên đạo sĩ nằm vật xuống đất rồi.

Nhìn nhìn Tô Tinh, tia kinh hoảng trong mắt Tống Lộ chỉ khê lóe lên rồi biến mất, chớp chớp cặp mắt trong suốt cười cười có vẻ hơi chút quỷ dị, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì.

16. Chương 16: Khám Phá Bí Mật Mê Cục

Bốn gã tu sĩ này quả thật quá keo kiệt, trên người ngay cả một cái túi Tinh Giới cũng không nhìn thấy, điều này làm cho Tô Tinh có điểm thất vọng.

Đám tu sĩ nghèo này đúng là thượng vàng hạ cám không có lấy một quyển mật tịch hạ đẳng nhất còn tiền bạc thì Tô Tinh tuyệt nhiên không có chút hứng thú, suy đi tính lại vẫn là Tầm Thiên Đạo có vẻ có chút tiền đồ.

Một cuốn Tinh Vân Pháp Khí “Phước long trần”, mấy viên huyết thạch, một lọ “Bổ khí thủy”, một lọ “Ngũ cốc hoa màu hoàn”, hai tấm “Thanh phong phù” không biết là dùng làm gì, trừ những thứ đó ra còn có thêm một la bàn chỉ nam, cùng một quyển mật đồ giới thiệu khu di tích.

Đem quyển mật đồ mở ra thì thấy đều là một ít tư liệu khu di tích cổ.

Trong quyển mật thư đã có mấy chỗ được đánh dấu vòng tròn như là đã có xem qua và toan tính nhất định, hình như lão đạo trưởng này vì quyển mật thư này mà đến tìm bảo vật a.

“Thiếu chủ tuy rằng không có tham vọng khám phá sơn thủy mê cục, nhưng là cũng không uổng công đến đây một chuyến, đạo sĩ này thật đúng là tri kỷ!”

Lâm Anh Mi nhìn thi thể đạo sĩ chết không nhắm mắt cười lạnh không thôi, trong tay Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương hấp thụ linh khí thiên ti vạn lữ triển ti thuật, hiện tại trường thương ảm đạm vô sắc.

Chỉ sợ đây là nguyên nhân khiến Thiên Hùng tỉnh tức giận.

“Sơn thủy mê cục cũng không phải như vậy khó a.” Tô Tinh vẽ thần bí cười cười.

Hai cô gái ngây ngẩn cả người.

“Chẳng lẽ thiếu chủ hiểu thấu đáo thâm ngôn sao?” Lâm Anh Mi không quá tin tưởng. Tống Lộ cũng giạt mình nói: “Công tử, người đang nói gì vậy? chính công tử nói người khác mấy trăm năm cũng không thể hiểu, công tử uống mấy chén trà nhỏ để ngẫm nghĩ thật sự có thể hiểu sao?”

“Đoán mò thôi.” Tô Tinh lập tức đứng dậy hướng đi ra ngoài, “Ta cũng không dám khẳng định, bên trong này không khí rất nặng nề, chúng ta đi ra bên ngoài đi một chút đi.”

...

Sơn thủy cốc phong cảnh thanh tú tao nhã, không khí trong lành vui vẻ thoải mái, dạo qua khu di tích trong áp lực nặng nề như thế này sẽ dễ dàng giảm áp lực.

Tô Tinh bước đi chậm rãi trong cốc, thần sắc rất nhàn nhã.

Hai cô gái đi theo hần phía sau, không hiểu ra sao, nếu dựa theo lời Tô Tinh nói là có đã hiểu hết mê cục, hần là hần sẽ lập tức đi lấy bản truyền thuyết đỉnh cấp tâm pháp, chứ đâu có thì giờ tản bộ thể này.

Đi vòng vo trong sơn thủy cốc vào vòng cuối cùng Tô Tinh cũng đi tới thác nước nơi sơn cốc, nhấp một ngụm nước mát Tô Tinh tùy tiện ngồi lên tảng đá cao nhất thường thức âm thanh sủ sả của thác nước.

“Công tử, người rốt cuộc là làm gì a?” Tống Lộ trừng mắt nhìn.

Ngồi ngắm phong cảnh Tô Tinh không trả lời mà hỏi lại: “Tống Lộ, ta hỏi người một vấn đề?”

“Công tử xin đừng khách khí nữa.” ánh mắt Tống Lộ nhìn chăm chăm vào Tô Tinh.

Tô Tinh mặt không đổi sắc nói: “Sơn thủy cốc này người nói là vì cái di tích kia mà thành tên gọi, ta muốn hỏi người là có phải là do đám đạo sĩ kia không?”

“Tiểu nữ cũng không rõ lắm đâu, nhưng là nghe nói sau khi khu di tích tái lập lại, trong thôn tổng gia mỗi ngày vào lúc bình minh và lúc hoàng hôn đều nghe tiếng chuông và tiếng trống, nghe nói là từ cốc này vọng tới vì thế mới có tên sơn thủy như ngày nay.” Tống Lộ ra chiều dăm chiêu suy nghĩ, lập tức hỏi lại: “Công tử, tại là làm sao mà biết được?”

“Như vậy a, xem ra đã có điểm hy vọng.” Tô Tinh cười hắc hắc, hần cởi áo khoác, chỉ để lại một chiếc quần lót trên thân thể.

“Thiếu chủ, cẩn thận vết thương!” Lâm Anh Mi tuy rằng biểu hiện không hề bận tâm, nhưng mà nhìn Tô Tinh gần như trần truồng vẫn là theo bản năng ánh mắt nhìn chăm chăm, chắc cũng có chút xao động a.

Tống Lộ tương phản lộ ra ái muội tươi cười: “Công tử, là muốn cùng chúng ta đến tràng uyên ương dục sao?”

“Các người chờ một chút.” Tô Tinh nói xong nhảy vào trong hồ.

Chỉ chốc lát, Tống Lộ liền nhìn đến hần thân ảnh xuất hiện tại mặt sau thác nước, còn chưa suy nghĩ cẩn thận, Tô Tinh đột nhiên bay lên không bám vào các mô đá nham nhỡ, sau đó lại vươn mình đến các nhánh cây mọc gần.

Lâm Anh Mi nhin không được nghi hoặc thoáng nhìn. mới nhất ở truyện/y/y

“Công tử đây là làm sao vậy?” Tống Lộ khó hiểu.

“Thiếu chủ tự nhiên khác có toan tính.” Lâm Anh Mi mặt không chút thay đổi.

“A, chẳng lẽ công tử thật sự muốn phá giải cái câu đố kia sao?” Tống Lộ ngữ khí vẫn là không quá tin tưởng.

Lâm Anh Mi đã thay đổi chút sắc mặt, ánh mắt nhìn đối diện Tô Tinh tràn ngập những chờ mong.

Tống Lộ bán tín bán nghi.

Qua một hồi lâu, Tô Tinh đang trên cây nhảy xuống dưới, ở trong nước mò mẫm tìm cái gì, hơn mười phút sau, chợt nghe đến âm thanh Tô Tinh phát ra đầy hưng phấn.

“Tìm được rồi.”

Tô Tinh trở lại trên bờ, lấy quần áo mặc vào, vừa rồi ở trong nước sờ soạng nửa ngày, nguyên lai chính là tìm một tảng đá có hình dạng kỳ quái.

“Cái đó và mê cục có liên quan sao??” Tống Lộ trừng mắt nhìn, ánh mắt đối Tô Tinh tràn ngập hưng phấn.

“Đi theo ta.”

Tô Tinh dọc theo bên bờ hướng thác nước đi đến, Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ cũng theo đi lên.

Mặt sau thác nước là một vách tường nham nhỡ, nhìn không ra có cái gì kỳ quái.

“Đây là...” Lâm Anh Mi kỳ quái kêu một tiếng.

Thiên Hùng tinh nhìn nhanh một lượt, liếc mắt một cái thì nhìn thấy trên vách tường có một chỗ lõm xuống, nếu là nhìn qua cũng không có nhiều đặc biệt, dù sao kỳ thạch đặc biệt có chút giống nhau nhiều lắm, nhưng tảng đá mà Tô Tinh mang lên từ đáy thác nước và chỗ lõm kia là hoàn toàn trùng khớp.

Tô Tinh đem tảng đá lên giấu nghĩa một chút rồi nhấn vào chỗ lõm, đúng lúc này, chỉ nghe đến một tiếng ầm vang trầm đục, Một cánh cửa lớn theo vách tường kia mở ra, tất cả mấy người đều giật mình trợn mắt há mồm.

“A, thì ra mặt sau thác nước lại có một cơ quan mật!” Tống Lộ che miệng, nhìn Tô Tinh cảm thấy hết sức khâm phục.

Nhưng mà còn nhiều điều ngạc nhiên hơn nữa, cả ba người vừa bước vào bên trong đã thấy bên trong là một công trình điêu khắc, Trên bức tường có khắc một câu Tô Tinh lẩm nhẩm gì đó trong miệng.

Rõ ràng kia chính là câu châm ngôn xem sơn là sơn, chẳng qua phía dưới hơn có thêm một dòng nhỏ

“Chúc mừng thí chủ vào tham quan mê cục —— Minh Kính!”

Tại đây lại xuất hiện một cái hộp.

“Chẳng lẽ nói!!!”

Lâm Anh Mi toàn thân đều lạnh run.

“A, đây chính là Huyền cơ mà vị cao tăng kia để lại.” Tô Tinh nhẹ nhàng thở ra.

“Không lẽ...?” Tống Lộ khiếp sợ nói, “Không lẽ lại ở chỗ này.”

“Lầm rồi a.” Tô Tinh cười cười.

“Cái gì?”

Tống Lộ không rõ là có ý tứ gì.

“Câu châm ngôn kia các người nghĩ là có ý tứ gì trong đó?” Tô Tinh hỏi lại nàng.

“Đương nhiên là có gì đó liên quan.” Tống Lộ nghĩ nghĩ, trên thực tế muốn phá giải huyền cơ thì nhóm đạo sĩ kia phải tìm được chỗ đột phá.

“Đây chính là chỗ sai lầm đó a hắc hắc.” Tô Tinh giải thích: “bọn đạo sĩ kia ngỡ rằng huyền cơ ở ngay trong khu di tích nhưng kỳ thật huyền cơ lại chính là ở chỗ này!”

“Nhưng mà công tử lại là làm sao mà biết được?” Tống Lộ nhú mày, toàn bộ Lương Sơn đại lục tinh giả mấy trăm vạn bị lầm đạo lý này, Tô Tinh lại dùng thời gian uống mấy chén trà nhỏ mà khai giải.

Này cũng quá khoa trương.

“Đó là bởi vì rất có ý tứ.” Tô Tinh cười nói, sơn thủy cổ tích có rất nhiều hội họa, phù điêu, văn tự thậm chí là một ít núi giả giả thác nước giả, các loại núi cùng nước có liên quan gì đó ở cổ tích trong thật sự nhiều lắm, Tống Lộ cũng nói qua ít nhất có hai mươi loại có thể liên tưởng đến châm ngôn tồn tại.

Muốn hiểu rõ thì phải hiểu những liên hệ đó, nhưng Tô Tinh nghĩ đến đầu tiên là nhiều như vậy sơn thủy gì đó càng như là cố ý an bài, thật giống như cố ý đem những điều này hấp dẫn người khác.

Nếu là cố ý hấp dẫn nhân lực chỉ có một nguyên nhân: hẳn muốn dời đi tiêu điểm.

Tô Tinh đối này cũng không xa lạ, binh pháp có nói, dương đông kích tây, cho dù là hiện đại không quân tác chiến hệ thống cũng tồn tại lý thuyết này, đương nhìn thấy nhiều di tích như vậy lại nghe đến vô số tu sĩ từng nói di tích nằm sâu trong lòng núi ba thước thì càng thêm xác định cái này gọi là di tích, chính là chướng nhãn hiểu biết. Cho nên khi đi dạo ở sơn thủy cốc, Tô Tinh liền hứng thú đi thăm dò.

“Thiếu chủ, nhưng mà người như thế nào lại phát hiện mật thất này.” Lâm Anh Mi vẫn đắm chiêu suy nghĩ ra chiêu không hiểu lắm, mật thất này ở sau thác nước che dấu vô cùng tốt người ngoài hoàn toàn không phát hiện đến.

“Đương nhiên là câu châm ngôn kia.” Tô Tinh trả lời: “Nhìn sơn là sơn, nhìn thủy là thủy, chỉ không phải sơn thủy cổ tích mà là sơn thủy cốc, cho nên sơn chính là sơn, thủy chính là thủy.”

“Vậy còn câu nhìn sơn không phải sơn, nhìn thủy không phải thủy lại giải thích như thế nào?”

“Ảnh ngược!”

Tô Tinh cười.

Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ sững sốt.

“Di tích ở gần thác nước, mà xem theo mặt hồ ảnh ngược, mấu chốt gì đó vẫn là dưới nước. Mấu chốt cái chìa khóa vẫn là khó tìm.”

Tô Tinh nhẹ nhàng bằng quơ miêu tả giống như là một chuyện vô cùng đơn giản, nhưng mà nghe xong sau, Lâm Anh Mi vốn liền tính tình lãnh ngạo thiện còn có thể duy trì bình tĩnh, nhưng mà Tống Lộ khiếp sợ muốn hét lên.

“Công tử, người quá lợi hại, Lương Sơn đại lục mấy trăm năm cũng chưa người khai phá, công tử dùng vài cái canh giờ liền hoàn toàn hóa giải. Có phải hay không, Anh Mi?” Tống Lộ kêu lên.

Lâm Anh Mi gật đầu.

“Thiết kế mê cục này vị đại sư mới thật là lợi hại a.” Tô Tinh cười cười, cùng tiểu Côn Ngô câu đố bất đồng, lần này sơn thủy cổ tích không có cường đại cấm chế cũng không có cơ quan đáng sợ, hoàn toàn chính là thao túng lòng người đem tu sĩ từ cổ chí kim đùa bỡn trên bàn tay.

Không hổ là đắc đạo cao tăng!

“Công tử, tiểu nữ hoàn toàn muốn lấy thân mình ra đáp lễ.” Tống Lộ ngượng ngùng.

Tô Tinh liếc mắt một cái xem thường: “Vẫn là xem đại sư này để lại cái gì mà phải đem cổ tích thiết kế phức tạp như vậy còn trên đùa tất cả tu sĩ.”

“Tốt.” Lâm Anh Mi cũng có chút khẩn cấp.

Mấy người đang tìm tòi trong mật thất, trừ bỏ bãi đá thượng địa phương không còn có một cái hòm.

Tô Tinh hít một hơi thật sâu, quan sát hòm một lần.

Hòm không có gì khóa cũng không có cơ quan, thực dễ dàng có thể mở ra.

Đương nhiên khi thấy rõ ràng bên trong hòm không có thứ gì, Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ cùng trợn mắt há hốc mồm.

Tô Tinh mắng một câu

Tiên sư cái lão con lừa ngốc chó má đại sư.

Hòm bên trong quả nhiên là trống không một vật!!

“Như thế nào?” Lâm Anh Mi không thể tin cầm lấy hòm, Ánh mắt rất nhanh đảo qua.

Không được gì dù là tầm thường nhất Lâm Anh Mi tức giận nói.

“Không thể tưởng được mê cục chính là cái âm mưu.”

Tô Tinh cẩn thận ở bên trong xem qua một lần, cuối cùng không thu hoạch được gì lắc đầu, hết hy vọng.

“Nếu không là có người nhanh chân đến trước thì cũng phải là người cuối cùng lấy đi.”

“Chẳng lẽ trừ bỏ thiếu chủ cũng có người phá châm ngôn mê cục này sao?” Lâm Anh Mi lạnh lùng nói.

“Không phải là không có khả năng đâu, chuyện tham phá, cái chìa khóa sẽ không sẽ còn ở trong nước.” Tống Lộ chần chờ.

“Quên đi, nếu vô duyên cũng còn muốn, chúng ta đi thôi.” Tô Tinh bình tĩnh, xoay người đi ra khỏi mật thất.

Không hề nổi giận, không có nhớ nhung, giống như chưa từng tới chỗ này.

Tô Tinh lạnh lùng khiến Lâm Anh Mi cùng Tổng Lộ dao động thâm cảm phục trong lòng.

17. Chương 17: Thái Tử Câu Chỉ

Hùng Quan thành là một trong những thành trì lớn của Thiên Thừa quốc, cách Tổng gia thôn chừng ngoài ba trăm dặm. Tổng đốc ở đây hiện nay là thái tử Câu Chỉ.

Nói đến thái tử Câu Chỉ, đang trong giai đoạn tranh đoạt ngôi vị hoàng đế kịch liệt thì lại bỗng tự tiến cử mình đến Hùng Quan thành làm Tổng đốc đã từng khiến cho dư luận cực kỳ phản cảm, âm thầm phỉ nhổ hắn là kẻ không có chí lớn, nhưng thật ra mọi người đều không biết rằng, Câu Chỉ đối với việc có thể trở thành Hàng Tinh giả, còn là hứng thú hơn nhiều so với việc có thể đăng quang ngôi vị hoàng đế. Câu Chỉ đến Hùng Quan thành này rồi, âm thầm chiêu mộ các tinh giả làm khách khanh, tôn làm thượng khách, chỉ mới một thời gian ngắn Câu Chỉ tại đây đã chiêu mộ được một lực lượng tinh giả đáng gờm. Hiện nay trong Hùng Quan thành, cũng đã có đến hai gã khách khanh có tu vi đạt đến Tinh Vân kỳ.

Mà từ lúc Đấu Tinh bắt đầu, Câu Chỉ cũng đã thuận lợi tự mình đột phá vào hàng tinh giả, sau đó giám thị nghiêm ngặt khu vực Hùng Quan thành và xung quanh, hy vọng nếu gặp Tinh Tướng nào xuất hiện liền có thể đánh bại, để có thể trở thành Hàng Tinh giả và sau này có thể tham gia đại hội Nữ Lương Sơn.

Hôm nay cũng giống như mọi hôm, Câu Chỉ đang đứng trong thư phòng ngắm nhìn 108 ngôi sao thì bỗng thấy có một ngôi sao lóe đỏ lên.

“Lại thêm một viên xích tinh”. Câu Chỉ biểu tình khó coi lắm lắm. Cứ mỗi lần Câu Chỉ hắn thấy có thêm một ngôi sao hóa thành đỏ đậm, tâm hắn lại tựa như bị cửa vào vậy, bởi vì điều đó đồng nghĩa với việc Lương Sơn đại lục lại có thêm một Hàng Tinh giả xuất hiện.

“Thượng thiên không có mắt, bản cung có điểm nào không xứng để trở thành Hàng Tinh giả?”. Câu Chỉ đẩy lòng căm giận nguyên rủa.

Phát tiên một lát, Câu Chỉ lại tiếp tục quát thủ hạ chú ý các tu sĩ qua lại nghiêm ngặt hơn, hy vọng có thể gặp được Tinh Tướng.

Bỗng nhiên lúc này, một gã binh lính chạy vào báo: “Điện hạ, ngoài cửa có người cầu kiến”.

“Loài loại người nào?”. Câu Chỉ lạnh nhạt hỏi.

“Hắn không cho biết, chỉ nói điện hạ nhìn phong thư này sẽ hiểu được”. Tên lính hay tay trình lên một phong thư.

Gã tu sĩ đang đứng cạnh hắn đi qua lấy phong thư giao vào tay Câu Chỉ.

Vừa mở thư ra, Câu Chỉ biểu tình nhất thời biến đổi: “Mau, lập tức khiến hắn tới gặp ta!”.

Một kẻ toàn thân đầu tóc đều che dấu dưới một cái áo choàng thùng thình đi theo binh lính tiến vào, Câu Chỉ nhìn lên xuống đánh giá hắn vài lượt sau đó ra lệnh: “Các người đều đi xuống!”.

Thư phòng rất nhanh chỉ còn lại hai người.

“Tin tức của ngươi là thực? Thật sự có thể khiến ta trở thành Hàng Tinh giả, hơn nữa là Thiên Tinh Tướng?”. Câu Chỉ nhìn không nổi mở miệng hỏi, giọng nói có phần kích động.

“Tại hạ tuyệt không dám nói đùa!”. Một âm thanh có phần nhu hòa phát ra. Câu Chỉ đi tới đi lui, ánh mắt tựa hồ muốn nhìn thấu tấm áo choàng của kẻ đối diện: “Ngươi vì sao không lộ mặt ra?”.

“Ai xem mặt ta, sẽ phải chết!”. Thanh âm vẫn nhu hòa như trước cất lên.

Câu Chỉ cả người run lên, trong lòng dâng lên một cảm giác kỳ quái: “Ngươi muốn có thù lao gì?”.

“Thông thiên lệnh bài!”.

“Cái gì?”.

“Người có thể trao ra không?”. Đối phương thản nhiên hỏi. mới nhất ở truyện/y/y

Câu Chỉ do dự, để có Thông thiên lệnh bài hắn đã phải mất rất nhiều công phu mới từ tay một tên tu sĩ mà lấy được. Có lệnh bài này mới có thể vào “Thông thiên cổ mộ”, một trong “Thất cổ mộ” trong truyền thuyết. Việc này đến cả hai tu sĩ khách khanh có tu vi Tinh Tân kỳ là hai kẻ hắn rất tin tưởng hắn cũng không cho biết. Kẻ này làm sao mà biết được?

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu không có Tinh Tướng, hắn cũng không dám có gan tiến vào cổ mộ a.

Đắn đo một lát, Câu Chỉ cắn răng hạ quyết tâm: “Chỉ cần người thật sự có thể khiến bản cung trở thành Hàng Tinh giả, lệnh bài kia ta chẳng những cho người, mà còn trả cho người ngàn lượng hoàng kim làm thù lao!”.

“Tốt lắm!”.

“Nhưng mà ta chỉ muốn ký hạ khế ước với Theien Tinh, người có thể làm được không?”. Câu Chỉ có chút khẩn trương nhìn kẻ đối diện.

“Ta sẽ đưa đến cho người càng nhiều hơn nữa...”. Hắn im lặng rồi tiếp: “Thiên Hùng tinh Lâm Xung như thế nào!”.

“A?”. Câu Chỉ há hốc mồm, nghĩ mình nghe lầm: “Cái gì, Lâm... Lâm... Lâm Xung?”.

“Đại danh鼎鼎鼎鼎 Báo tử đầu Lâm Xung!”.

“Không có khả năng, Thiên Hùng tinh bản cung tất nhiên biết, chưa từng có ai có thể cùng Lâm Xung ký hạ khế ước!”. Câu Chỉ khiếp sợ.

“Người chỉ cần chiếu theo lời ta đi làm là được...”. Đối phương bình thản trả lời.

Sau một lúc lâu.

“Đến lúc điều kiện đạt thành, đừng quên người phải làm gì”. Đối phương để lại một câu thản nhiên cuối cùng, trước khi bỗng nhiên biến mất trong phòng.

“Chẳng lẽ là Liệt tinh giả?”. Câu Chỉ quyền đầu nắm chặt, đáy lòng kích động vạn phần, hắn lớn tiếng kêu lên: “Nhanh truyền lệnh hai vị thượng khách tới gặp ta, có chuyện quan trọng thương lượng!”.

Ở Tổng gia thôn đảo mắt cái đã qua một tháng. Tô Tinh từ lần giải khai châm ngôn thất bại ở di tích trở về tuy có chút buồn bực, nhưng mà cũng không có ảnh hưởng gì nhiều, ngày ngày chuyên tâm tu luyện Lạn vĩ độn, khi lại luyện thương pháp với Lâm Xung. Hắn hiện tại trải qua nhiều ngày khổ tu, Lạn vĩ độn rốt cuộc cũng đột phá tầng thứ mười ba.

Lạn vĩ độn chia làm bảy bảy bốn bốn chín tầng, mỗi bảy tầng lại là một giai đoạn. Chỉ cần Tô Tinh có thể đột phá giai đoạn hai, lúc gặp lại Tuân Hoắc cũng không cần phải lo lắng như trước nữa a.

Hôm nay mới sáng sớm, ngoài thôn đột nhiên truyền đến từng tràng vó ngựa vang lên, tốc độ cực nhanh, vừa nghe từ xa thoáng đã sát lại, một cỗ sát khí đằng đằng khó thể tả cũng từ hướng đó mà ép tới.

Lâm Anh Mi đang ngồi một bên quan sát Tô Tinh luyện tập lập tức nhướng mày đứng vụt lên: “Thiếu chủ!”.

“Từ từ xem tình hình trước”. Tô Tinh phân phó.

Tiếng vó ngựa ngày càng gần, chưa đến vài cái chớp mắt sau.

“Phanh”.

Viện môn bị đá văng ra, chỉ thấy một đám thiết kỵ xông vào đem cái sân vây quanh chặt như nêm cối, ánh mắt nhìn chăm chăm Tô Tinh hai người.

“Tổng Lộ ở đâu?”. Một tên quan binh có vẻ là kẻ cầm đầu quát lên.

“Các vị quan gia tìm tiểu nữ không biết có việc gì?”. Nghe được tiếng la, Tống Lộ đẩy cửa phòng ra, vừa nhìn cảnh tượng hùng hổ trước mắt liền không còn chút máu.

“Người chính là Tống Lộ?”. Tên quan binh lạnh lùng nhìn Tống Lộ liếc mắt một cái.

“Tiểu nữ tử chính là Tống Lộ”. Tống Lộ vội vàng trả lời.

“Đem nàng ta bắt lại!”. Tên quan binh lại lạnh lùng quát lên.

Vài tên binh lính nối nhau nhào đến chỗ Tống Lộ.

“Các người làm gì vậy?!”. Tô Tinh lạnh lùng quát.

Mấy tên lính thấy khí thế dọa người của Tô Tinh chợt khựng lại, Tống Lộ liền vội vàng trốn ra phía sau Tô Tinh.

“Tiểu tử, người là ai, nhanh cút đi, nơi này không có chuyện của người!”. Tên quan binh cầm đầu hét.

Lời này vừa nói ra, một đạo bóng đen đột nhiên nhảy lên, thì ra là Tô Tinh đã đem tên quan binh cầm đầu một đạp rớt xuống ngựa.

Mấy tên kỵ binh đi theo đầu tiên là ngẩn ra, không ngờ tên trẻ tuổi này mới nói một câu đã động thủ, mãi đến khi tên quan binh rớt xuống ngựa phát ra tiếng kêu như heo bị chọc tiết, bọn họ mới không chút do dự hét lớn bỏ tới.

Tô Tinh chỉ quyết thúc dục, tinh lực đánh ngược ra, chỉ bằng một đòn chấn lui toàn bộ lại.

“Tinh giả!”.

“Là tinh giả!”.

Mấy tên lính thất kinh kêu lên, chạy tán loạn như ong vỡ tổ, tinh giả ở Lương Sơn đại lục này vốn địa vị như thần tiên vậy, thử hỏi mấy tên lính quen này làm sao dám đánh tiếp chứ.

Tô Tinh cũng không để ý đến bọn chúng, nhắm phía tên quan binh đi lại.

“Đại tiên tha mạng, tiểu nhân chỉ là phụng mạng làm việc...”. Quan binh giết heo ông ổng kêu lên, khó coi vô cùng: “Tiểu nhân chỉ là phụng mạng thái tử đến đây bắt Tống Lộ a”.

“Thái tử muốn bắt Tống Lộ làm gì?”. Tô Tinh vỗ vỗ mặt tên quan binh hỏi.

“Tiểu nhân thật sự không biết...”. Tên quan sợ hãi kêu lên.

“Công tử, để hần đi thôi”. Tống Lộ lúc này mới thở dài lên tiếng, rồi hướng đến tên quan binh cầm đầu nói: “Nói cho thái tử điện hạ, thỉnh thư thả cho Tống Lộ mười ngày, Tống Lộ nhất định sẽ tìm được vật kia đưa cho điện hạ”.

“Vâng, tiêu nhân nhất định sẽ chuyển lời của Tống Lộ cô nương”. Tên quan binh bò dậy, như được đại xá chạy thoát ra ngoài.

Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đồng thời đem ánh mắt hướng lại trên người Tống Lộ, chờ đợi nàng giải thích. Bấy lâu nay Tô Tinh được Tống Lộ chiều cổ, đã khiến hần có không ít hảo cảm với cô ta a.

“Kỳ thật lần đó công tử gặp và cứu tiểu nữ, là lúc tiểu nữ đang muốn tìm kiếm một loại có tên gọi là Côn Ngô thạch a...”. Tống Lộ thở dài nói.

Theo lời Tống Lộ giải thích, nàng ta thân phận là tham tướng của Câu Chỉ thái tử, cái gọi là tham tướng này là để chỉ những kẻ chuyên đi tìm kỳ ngọc tinh thạch cho thái tử hần.

Tống Lộ từng một lần tại vùng phụ cận tìm được một khối Côn Ngô thạch xong, Câu Chỉ thái tử lòng tham nổi lên lại phái này ta tới vùng đó tìm thêm.

“Câu Chỉ thái tử đến làm Tống đốc ở Hùng quan thành cũng đã được năm năm, trong năm năm này hần luôn cố tìm kiếm kỳ ngọc tinh thạch để dùng làm vật mua lòng các tu sĩ...”.

“Người không nghĩ đến việc đào thoát sao?”. Tô Tinh hỏi.

“Ai, tiểu nữ tử không có ai để nương tựa, làm sao có thể trốn nanh vuốt của thái tử điện hạ”.

“Ta giờ là một tinh giả, chuyện thế này ta sẽ không đứng nhìn bàng quan, từ nay cứ yên tâm theo ta”. Tô Tinh nhẹ nhàng cười nói.

“Thiếu chủ, Côn Ngô thạch như lời Tống Lộ, có thể nào là Côn Ngô sa mà ta muốn tìm?!”. Lâm Anh Mi ngữ khí có phần kích động.

18. Chương 18: Thiên Hài Bắc Đẩu Trận

“Ngày mai chúng ta...”

“Thiếu chủ, có nghe vào lời tiếp theo không!” Lâm Anh Mi bẻ đôi câu nói hần, ngữ khí mang theo một tia khẩn cầu.

Tô Tinh gật đầu, ý bảo nàng nói.

“Lúc này đây có thể khiến ta một mình đi giải quyết sao?” Lâm Anh Mi nói.

“Người sợ là ta liên lụy người?” Tô Tinh nở nụ cười, lập tức hạ giọng: “Nhưng mà ta tốt xấu ra sao rồi rồi cục cũng tăng lên Tinh Trần trung kỳ.” Lâm Anh Mi lắc đầu nói: “Nếu nàng nói đúng, Câu Chỉ thái tử này nhất định nuôi không ít tinh giả lợi hại, thực lực thiếu chủ vừa mới vừa có chút tiến triển, Lâm Xung tin tưởng thiếu chủ nhất định sẽ có lúc không chế được tại hạ, nhưng mà lúc này đây thì xin cho tại hạ đi làm!”

“Không được, người giống ta cũng có nguy hiểm như nhau!” Tô Tinh lắc đầu, tuy rằng Lâm Anh Mi nói thực có đạo lý, nhưng mà chuyện này hần vẫn là không thể yên lòng. “Không bằng như vậy đi, chúng ta cùng nhau vào thành, đến lúc đó chính người sẽ hành động, nếu có tình huống như đã nói.”

Lâm Anh Mi suy nghĩ, cũng chỉ có thể như vậy, xem ra trước mắt thiếu chủ cũng không sợ nguy hiểm.

Cách thiên, Tô Tinh, Lâm Anh Mi cùng Tống Lộ nói một tiếng đi trước Hùng Quan thành.

Thiên Thừa quốc ở Lương Sơn đại lục chính là một quốc gia nhỏ, nhưng Hùng Quan thành này lại khí thế phi phàm, tường thành cao 15 mét, dài chừng hơn mười dặm, trên tường thành cách mỗi 150 mét lại có một tòa tu điện đài địch, điện đài địch trong lúc đó khoảng cách một nửa, vừa tầm cung tiễn sát thương, dễ dàng bắn chết địch nhân công thành. Đi vào Lương Sơn đại lục lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Tô Tinh tiếp xúc thành thị thế giới này.

Hùng Quan thành có thể lớn hơn mấy lần Tống gia thôn, tường trắng ngói xanh, điêu lan ngọc thể, một mảnh đình đài lầu vũ san sát nối tiếp nhau, không ít thân các màu trang phục trong thành này xuất khẩu ra ngoài, quả đúng là phái phần hoa khí.

Sau khi tiến vào Hùng Quan thành, Tô Tinh đề nghị đi trinh sát trước để thêm phần chắc chắn. Lâm Anh Mi không có chút lo ngại, Tô Tinh cũng vô tâm vô tư ở lại Hùng quan thành, đi thẳng đến thái tử phủ.

Dựa theo Tống Lộ tình báo, Câu Chỉ thái tử này kinh doanh nhiều ở năm Hùng Quan thành, dưới trướng chẳng những có toàn bộ một vạn năm ngàn binh mã Hùng Quan thành, còn có hơn mười danh tinh giả lui tới, trong đó đáng giá chú ý chính là hai vị trưởng lão khách khanh.

Hai vị trưởng lão chẳng những đều thông thạo Tinh Vân kỳ, còn có được sổ kiện Tinh Vân cấp Pháp Khí. Tinh Vân cấp Pháp Khí, Tô Tinh cũng đúng là kiến thức quá lợi hại ở chỗ, ở trong sơn thủy cổ tích, tìm Thiên Đạo dài chỉ bằng một kiện phục long trần Tinh Vân Pháp Khí đem mấy người bức đến tử địa, khiến Lâm Anh Mi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương đều mất đi tác dụng, nếu cuối cùng không phải lạn vĩ độn pháp, chỉ sợ kết quả sẽ rất khó liệu.

Hai vị trưởng lão này Thần Niệm khổng lồ, tinh giả gì ở hùng quan thành chỉ cần hơi chút thúc dục tinh lực đều có khả năng bị phát giác, bởi vậy Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi cũng phải che dấu từ hơi thở.

Ở bên ngoài phủ quan sát một lát, lúc này, nhất hỏa nhân mã hồi phủ.

Ngồi đó một lát thì thấy một nam nhân mặt như quan ngọc, thân vận cẩm bào, thần thanh khí爽, vẻ mặt đặc ý. Ở bên cạnh hần là một già một trẻ, mặc một kiện trường bào, lão già tay cầm một thanh mộc

kiếm, còn gã trẻ cầm một cái vòng tròn hình cầu, bọn họ thần thái nhàn hạ tao nhã, hai tu sĩ có vẻ không hợp nhau, một loại có tư thái bề ngoài, không cần đoán chỉ biết là Tống Lộ nói là trưởng lão.

“Thật sự là phải chúc mừng điện hạ rồi, nếu thật sự có thể trở thành Hàng Tinh giả, đến lúc đó cũng không nên quên lão phu mới đúng.”

“Ha ha, đến lúc đó bản cung còn muốn dựa vào hai vị trưởng lão mới phải.” Câu Chỉ thái tử ha ha cười nói.

“Nếu tối nay ta bước vào hàng ngũ tinh giả, có lẽ cũng có thể trở thành Hàng Tinh giả đâu.” Một tiếng còn trẻ tiếc hận.

“Văn Hòa đạo hữu thiên phú dị bẩm, không giả thời gian định có thể Hóa Tinh Yên Diệt, đến lúc đó Lương Sơn Tinh Tướng lại bị cho là cái gì đâu.” Câu Chỉ thái tử lấy lòng khen tặng.

Tuy rằng ngay cả tinh giả giai đoạn thứ ba Tinh Hà đều xa xa không hẹn, nhưng mà Câu Chỉ thái tử trong lời nói vẫn là làm thiếu niên kia tâm tình sung sướng không ít “Điện hạ cũng không nên quên tháng này đáp ứng tại hạ, tại hạ ”Ngũ hướng Quy Nguyên đan” nhưng mà chờ thật lâu.”

“Bản cung sẽ không quên đâu, đã muốn có tham tướng tìm được rồi.”

“Vậy tốt nhất.”

Cả đám người cùng bước vào phủ đệ.

“Đợi lát nữa ta sẽ đi khắp nơi này đốt đuốc dẫn dắt trưởng lão rời đi, người sau đó lại đi thám thính, hiểu chưa?” Tô Tinh an bài nói.

Lâm Anh Mi gật đầu ngập ngừng nói: “Nhưng mà đến lúc đó, muốn thỉnh thiếu chủ...”

Tô Tinh làm sao không biết nàng muốn nói gì, “Ta biết, người một khi bại lộ thân phận, bọn họ chỉ biết người là Tinh Tướng, trưởng lão này nhất định sẽ tìm người kế chủ, dù sao giết chết ta so với giết chết người càng dễ dàng, yên tâm đi, ta cũng không phải không rõ lý lẽ, đến lúc đó ta sẽ cách thái tử phủ này rất xa.”

“Thỉnh thiếu chủ thông cảm!” Lâm Anh Mi nói thầm.

Tô Tinh nở nụ cười nhẹ nhàng bí hiểm, đứng vụt dậy rời khỏi, bỗng nhiên xoay người hỏi: “Lâm Anh Mi, người sẽ không hối hận khi ký kế ước này, nếu đổi làm trước kia người căn bản là không cần phiền toái như vậy có phải hay không?”

“Từ giờ trở đi, Lâm Xung đã và sẽ không hối hận!” Lâm Anh Mi nghiêm túc nói.

“Chính người đó, hãy cẩn thận một chút.”

“Thiếu chủ cũng vậy.” Lâm Anh Mi nghiêm túc nói.

Nhìn bóng dáng Lâm Anh Mi, tự đáy lòng Tô Tinh có một cảm giác không nở, dự cảm thấy lần này sự tình sẽ không thuận lợi như vậy. Nếu hắn công lực ở lúc cao điểm cũng sẽ không cần phiền toái như vậy. “Loại này cấp không thể a.” Tô Tinh lầm bầm lầu bầu, lắc mình biến mất ở tại chỗ.

Lâm Anh Mi ẩn núp ở thái tử phủ chung quanh.

Sau đó không lâu, một vài chỗ quanh Hùng Quan thành bốc lên khói đặc, Lâm Anh Mi toàn thân căng thẳng, biết thiếu chủ đã bắt đầu hành động, tiếp theo các nơi khác trong Hùng Quan thành đều bốc lên khói đen, cấp báo khoái mã vào thái tử phủ, chỉ chớp lát, một đạo hồng quang bay ra, đúng là tên tu sĩ kia còn trẻ, tiếp theo khói đặc càng ngày càng nhiều, cho dù ở chung quanh thái tử phủ đều có thể nghe được lệnh cứu hỏa truyền ra.

Một ít quan binh ở thái tử phủ tập trung xuất phát, nhưng kia mà tên kia Tinh Vân tu sĩ đi ra sau, mặt khác một gã trưởng lão cũng không đi ra qua, Câu Chỉ thái tử này xem ra cũng là người rất cẩn thận. Lâm Anh Mi biết không có thể chờ đợi, lập tức liền biến hóa ra Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, bước đi như bay trên tường bao trong phủ Thái Tử.

“Có thích khách! Có thích khách!!”

Một tên gia nô nhìn thấy Lâm Anh Mi liền lớn tiếng kêu.

Hơn trăm quan binh trong phủ dường như là đã sớm chuẩn bị dẫn theo đám binh lính, từ nhiều nơi trong phủ nơi vọt ra truy kích Lâm Anh Mi.

Lâm Anh Mi khẽ hừ một tiếng, túng thương chém xuống, Hàn Tinh Lân Nguyệt thương uy chấn đám này binh lính giống bị một kích giống như cây cỏ bị bão tố đốn ngã, đám binh lính này so với trước thời điểm xâm nhập Tổng Lộ có tố chất cao hơn không ít, cho dù biết được Tinh Tướng cũng không có ai lùi bước, liều mạng bỏ tới.

Đối với đám binh lính này, Lâm Anh Mi chỉ hừ khẽ một câu —— Giết!

Hàn Tinh Lân Nguyệt thương chém xuống một kích hình cung, thương quang như điện, lại lại chiến minh, quan binh khóa giáp, vũ khí yếu ớt không chịu nổi, thương kích, chỉ trong giây lát, sân phủ đệ đã bị máu nhuộm đỏ tươi.

“Các người đi xuống!!” Đột nhiên tiếng quát lớn vang lên.

một bóng người mạnh mẽ hướng tới Lâm Anh Mi nhắm đỉnh đầu đánh xuống, pháp lực cũng không phải hạng thường.

Lâm Anh Mi mắt lạnh thoáng nhìn.

Hàn Tinh Lân Nguyệt thương cản lại đòn đánh vừa vặn, tiếp theo Lâm Anh Mi thương phong giờ lên, một đạo thương quang hùng hậu quét ra trực tiếp đem mặt sau một tòa lầu cất thành hai nửa, tên đạo sĩ mặt tái như tro tàn.

Đối phương thối lui, miệng thổ ra máu tươi.

Lâm Anh Mi vừa muốn vung thương truy kích, đột nhiên nghe phía sau truyền đến một lời kêu gào ngạo mạn.

“Khiên dẫn cửu thiên, ngự lôi cương tuyệt, đi!!”

Một thanh lôi phù kiếm đột nhiên treo ở trên đỉnh đầu Lâm Anh Mi, chỉ thấy theo kiếm chuyển động, lôi phù rất sống động, một đám mây được đánh ra, cuồng sét nhắm đầu Lâm Anh Mi đánh xuống.

Toàn bộ sân bị nổ tung, một ít binh lính thối lui không kịp đã lập tức bị mất mạng.

Sức mạnh thật khủng khiếp đã khiến cho hậu hoa viên trong cảnh đổ nát.

“Thế nào?”

Câu Chỉ thái tử từ trong nhà bước ra hỏi lớn.

Lão giả thần Tinh Vân kỳ thần sắc ác liệt, cầm trong tay cổ kiếm cùng một đạo bùa, không dám có chút thả lỏng, mặt khác một gã trưởng lão còn trẻ cũng đứng gần đó mồ hôi lạnh toát ra như tắm, cổ sức trấn tĩnh tay lăm lăm Tinh Vân Pháp Khí “Lôi minh kiếm”.

Khói bụi tan dần, không khí căng thẳng như dây đàn.

Lâm Anh Mi xuất hiện ở mọi tầm mắt, ở chỗ tầm sét đánh xuống Lâm Anh Mi không khỏi bị thương nhẹ. Truyện được copy tại Y

“Người chính là Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung!!”

Câu Chỉ thái tử không sợ ngược lại còn lộ ra vẻ hiếu chiến.

“Chính là tại hạ!”

Lâm Anh Mi thu thương lại, mới vừa đi từng bước, bỗng nhiên trong lúc đó. Một đạo quang hình tròn theo mặt đất trống rỗng dâng lên, một cái Tinh Không đại trận nhất thời vây Lâm Anh Mi ở trong đó, Lâm Anh Mi chỉ cảm thấy toàn thân lực lượng bị khống chế, thân thể như là bị một tòa Thái Sơn đè nặng, không thể nhúc nhích.

Lâm Anh Mi lạnh lùng nhìn.

Này trận pháp?

“Thiên hồi bắc đầu trận, Lâm Xung, chờ chính là ngươi!!!”

Câu Chỉ nói lớn.

Không tốt rồi, có cạm bẫy!

Thiếu chủ có nguy hiểm!

Lâm Anh Mi sắc mặt trắng nhợt.

Không hay rồi, Lâm Anh Mi có nguy hiểm!

Một mảnh kỳ dị lôi vân bỗng ra cuồng lôi làm cho cả hùng quan thành lâm vào

Một mảnh kỳ dị lôi vân nổ tung tạo ra một âm thanh cự kỳ lớn làm cho cả hùng quan thành đều khiếp sợ, Tô Tinh đang châm ngòi thuốc nổ bỗng dâng lên một dự cảm không lành.

Không có gì do dự, Tô Tinh rút ra ngân kiếm hướng thái tử phủ phóng đi.

—o0o—

Thái tử phủ

Rất nhiều người vây quanh ở thiên hồi bắc đầu trận, nhìn Tinh Tướng bị bao vây bên trong.

“Quả nhiên ngươi là Thiên Hùng tinh!!” tay trưởng lão lộ ra hoảng sợ.

“Xem ra hãn không có gạt ta!!”

Câu Chỉ cố nén xúc động.

Lâm Xung a, nàng là Báo Tử Đầu Lâm Xung a, nghĩ đến có thể cùng Thiên Hùng tinh trong truyền thuyết ký hạ khế ước Câu chỉ không khỏi mừng rỡ như điên, không uống phí hãn hao hết nhiều công sức như vậy, bao năm kinh doanh tài lực dồn để chuẩn bị thiên hồi bắc đầu trận.

Trận pháp này chuyên khắc chế Thiên Hùng tinh trận pháp nhìn như cường hãn, nhưng có một hạn chế phải là vừa ký hạ khế ước không bao lâu, khế chủ hơn nữa không tại bên người mới được.

Khi Tinh Tướng cùng khế chủ tách ra, hai khế ước cùng ký lẫn nhau lực lượng này liền bị phân tán cho này trận pháp có cơ hội giành chiến thắng, nhưng nếu không lấy năng lực của Thiên Hùng tinh, trận pháp này coi như cũng không có tác dụng gì.

“Không nghĩ tới thật sự không ai có thể ký hạ Thiên Hùng tinh.”

Trưởng lão trẻ tinh giả đem lôi minh kiếm, nhìn Lâm Anh Mi ánh mắt tràn ngập bất khả tư nghị.

“Các vị trưởng lão, còn chưa thể cao hứng quá sớm, không thể để cho khế chủ của nàng tới gần phủ đệ, nếu không Thiên Hùng tinh có thể phá tan trận pháp này, cái này không dễ làm lại đâu.”

Câu Chỉ thái tử ôm quyền. “Còn khẩn cầu trưởng lão ngăn cản.”

“Chuyện này không thành vấn đề, Thiên Hùng tinh bị trận pháp này vây khốn, xem ra khế chủ của nàng tu vi còn chưa tới đạt Tinh Vân kỳ, phải bóp chết hãn ngay không còn cách gì hơn cách này, chúng ta hãy giúp thái tử điện hạ giải quyết hậu họa.”

“Các ngươi dám...” Lâm Anh Mi cắn răng, muốn đứng lên, nhưng trong trận đầy sao lập tức biến lượng khiến nàng phí công vận công.

Hai gã trưởng lão trước sau bay ra phủ đệ, đi tìm khế chủ của Lâm Anh Mi.

Câu Chỉ quay đầu, nhìn Lâm Anh Mi lộ ra tham lam.

19. Chương 19: “thiên Cơ Tinh” Ngô Dụng

“Cảm giác có phải hay không rất tệ” Câu Chỉ khinh thường cười lạnh, lời nói đem theo sự đắc ý, không biết từ khi nào một áo choàng nhân xuất hiện

Câu Chỉ trên mặt âm tình bất định, lộ ra vẻ lấy lòng tươi cười “ít nhiều được các hạ tương trợ nếu không sao có thể khinh địch như vậy thành công, nhưng mà không tưởng Lâm Xung như thế đã muốn ký hạ Đầu Tinh khế ước...”

“Không cần lo lắng ta sẽ giúp người giải trừ khế ước” đối phương thân nhiên nói

“Như thế nào giải trừ?” Câu Chỉ sững sốt

“Khi Lâm Xung suy yếu đến cực hạn mà thiếu chủ của nàng không có xuất hiện thì Đầu Tinh khế ước liền sẽ tự động giải trừ”

Câu Chỉ giật mình như thể có nghe thấy, nghe nói là vì ký hạ song phương là tốt rồi so với một đạo công xiềng, đồng cam cộng khổ. Tinh Tướng khi thực hiện khế ước sẽ đem một phần tinh lực của mình chia ra cấp cho Hàng Tinh giả, đồng thời Hàng Tinh giả cũng phải thực hiện một số nghĩa vụ, bởi vậy một khi Tinh Tướng gặp tai nạn mà đối phương bỏ chạy thì khế ước sẽ tự động bị xóa bỏ

Đương nhiên khi xảy ra chuyện này cho dù chủ quan thượng phản bội hay khách quan thượng sai lầm cũng không ai có thể phán đoán, bởi vì Đầu tinh từ xưa đến nay việc giải trừ khế ước là vô cùng hiếm có, việc ghi lại cũng tương đối mơ hồ

“Tóm lại, người không thể để Hàng Tinh giải của nàng tiếp cận, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc”

“Hừ, Hàng Tinh giả của Lâm Xung tựa hồ tu vi không được tốt cho lắm, hai đại trưởng lão đã muốn canh giữ xung quanh, chỉ cần hần dấm tiếp cận chắc chắn sẽ chết không toàn thây. Hắc hắc, nghe nói giết Hàng Tinh giả khế ước cũng dễ giải khai, không biết là thật hay giả?” Câu Chỉ thái tử chỉ cười lạnh

“Ít nhất vô nghĩa” đối phương không nóng không lạnh nói “ta có thể cho người đến được Lâm Xung khế ước cũng có thể tùy thời hủy diệt người, người hần là hiểu được hiểm ấy.

Câu Chỉ liên tục gật đầu liền theo đầu trong lấy ra một kiện lệnh bài, mặc dù có chút luyến tiếc nhưng trước mặt thần bí nhân kia không dám chậm trễ. Có thể khiến Lâm Xung nhập cục loại người này dù có ăn gan báo hần cũng không dám trêu

Đối phương vung tay lên, lệnh bài liền biến mất

“Lâm Xung muội muội, thật xin lỗi, công tử ta sẽ thay người hảo hảo chiêu cố” một giọng truyền âm truyền tới tai Lâm Anh Mi

Lâm Anh Mi đang bị thiên hồi bắc đầu cuốn cuộn không ngừng trừu thủ tinh hồn, ý thức mơ hồ nhưng vẫn là theo âm thanh kia truyền ra một tia manh mối, Báo Tử Đầu lộ ra một tia khó tin

“Là người!”

“Tinh Tướng các vì chủ này, tại hạ rút cuộc cũng tìm ra một thiếu chủ hoàn mỹ, còn thỉnh muội muội lượng giải, chỉ tiếc Hàng Tinh giả không thể ký hạ người thứ hai nếu không tại hạ cũng nguyện ý cùng Lâm Xung muội muội hầu hạ thiếu chủ.... tại hạ cam đoan tới lúc đó sẽ trả cho người một thân tự do, chính là hiện tại phải đắc tội”. Trong đầu một âm thanh nhu hòa mà bất đắc dĩ thở dài

Lâm Anh Mi nguyên biểu tình lạnh lùng nhất thời trầm mặc xuống “bảo vệ tốt thiếu chủ!”

“Ân!”

“Các người đang nói cái gì?” Câu Chỉ không hiểu ra sao

Áo choàng thân ảnh hờ lạnh một cái xoay người độn quang đi xa

Phía sau chỉ để lại tiếng thở dài thật sâu

Nàng Báo Tử Đầu Lâm Xung nguyên lại cũng có thời điểm tiếc nuối.

”Hừ Lâm Xung người ngoan ngoãn trở thành Tinh Tướng của ta đi, bản cũng sẽ không bạc đãi người
Phanh!

Một tiếng chấn động khắp nơi gào rít dữ dội

Lâm Anh Mi đứng lên Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương đổ sập đại địa,thế nhưng thiếu chút nữa đâm xuyên qua mắt trận.Câu Chỉ sợ đến nỗi hồn cũng bay đi mất

“Tại hạ Thiên Hùng Tinh Báo Đầu Lâm Xung kiếp này chỉ có một thiếu chủ.”

Mấy đạo hàn quang phóng tới cản trở đường đi của Tô Tinh

Tô Tinh dừng lại cách đó hơn năm mét,thì thấy người được kêu là Văn Hòa trưởng lão đứng lại ngăn cản đường của Tô Tinh,hắn đứng đánh giá Tô Tinh, chán lóe lên tinh phù chặc chặc nói “Người chính là Lâm Xung thiếu chủ?cũng không có hơn cái này.Lâm Xung đúng là mù mắt đương nhiên cùng người ký kết ước,thật làm người ta không giận hờn a”

Tùy tay nhất chiêu

Lòng bàn tay một cái thiết cầu hư không tiêu thất xuất hiện ở chỗ Tô Tinh

“Oành” mặt đất bị nổ tung thành một cái động lớn

“Thật sự là phế vật,dễ dàng có thể giết chết”

Văn Hòa khinh thường cười cười

Tiếng xé gió gào thét bên tai

Đồng tử Văn Hòa co lại,tia chớp xoay lại quanh người.lôi minh kiếm che ở trước người,chỉ nghe thất tiếng oanh minh truyền đến,một lực lượng cường đại thiếu chút nữa đem hắn đẩy lui,tuy thế người vẫn từng đợt run lên

“Như thế nào sẽ” Văn Hòa nhìn động đất trống rỗng không thể tin đc hắn có thể thoát đc phá lôi châu của chính mình

Tô Tinh ám thối một tiếng,Tinh Vân tu sỹ quả nhiên cùng Tinh Giả lúc trước gặp không phải là cùng một bậc, thêm vào viên đạn tinh lực lớn nhất cũng không có tác dụng gì.

Nhưng mà Tô Tinh cũng không mún cùng hắn dây dưa,Tâm tư của hắn đều đặt trên người Lâm Anh Mi,không rõ dự cảm mãnh liệt, thấy viên đạn không thể tạo ra trở ngại hắn liền sử dụng lạn vũ độ

“Đây là cái loại độn pháp gì?”

“Văn Hòa ngạc nhiên lập tức cảm thấy mình bị sỹ nhục liền giận dữ cười ”chỉ một cái Tinh Trần tinh giả trung kỳ nho nhỏ cư nhiên đứng trước mặt ta mà xin chết”

Thân hình Văn Hòa chợt lóe lên như tên rời cung chớp mắt đã thấy sắp đuổi kịp Tô Tinh nguồn y

Lạn vũ độn của Tô Tinh tuy rằng inh nhưng là có di chứng nếu thường xuyên sử dụng sẽ làm vết thương càng trầm trọng,sau vài lần sử dụng Tô Tinh liền cảm thấy đau tân xương cốt

“Lôi Minh kiếm,đi!”

Tinh Vân sơ kỳ tu sỹ quát lạnh một tiếng

Một đạo hàn quang mang nhất thời vọt tới tốc độ cực nhanh,lạn vũ độn mới tu luyện mới tu luyện ở giai đoạn thứ nhất căn bản không cùng cấp độ liền bị kiếm phong ngăn cản ở phía trước lôi phù đột nhiên xuất hiện chỉ thấy mây đen tụ tập lại, một đạo lôi minh như thiểm điện xuất hiện

Theo lôi minh kiếm liền hiện ra một mũi nhọn lập tức khiến Tô Tinh nửa bước khó đi

Văn Hòa chỉ quyết một tá tinh lực thúc dục,một đạo lôi quang lập tức xuyên qua bảo vai Tô Tinh lập tức toàn thân như bị thiêu đốt nhất thời làm cước bộ giảm lại

Văn Hoàn thừa dịp này lập tức không chế Lôi Minh kiếm

Bỗng nhiên trong lúc đó một đạo bóng đen bên cạnh tiến vào trong phạm vi lôi minh kiếm,Tô tinh còn chưa thấy rõ ràng đã bị giữ chặt đi theo lá bùa đối phương ném ra,“bình”một tiếng vang lên mặt đất như bị nứt ra, trong nháy mắt hai người hoàn toàn bị biến mất

Văn Hòa giật mình liền dùng thần niệm tìm tòi nhưng người đã sớm không thấy đâu hẳn liền thu lại Lôi Minh kiếm

“Độn địa thần phù,hừ!con chuột chết tiệt!”

Văn Hòa mắng một tiếng đem bùa xé thành mảnh nhỏ

.....

Tô Tinh cảm giác như chính mình di chuyển trong lòng đất, vài ý nghĩ hỗn loạn đi qua,đợi cho khôi phục đã thấy mình xuất hiện tại một mảnh đất trống trải trên thảo nguyên

Tô Tinh nhìn người đang giữ chặt hắn, một người mặc áo choàng,hắn muốn cố xem bộ dáng của người này nhưng bả vai đầu đón lại liên tục sử dụng lạn vĩ độn khiến hắn cảm thấy như linh hồn bị rút ra chịu thống khổ không thể chịu nổi, lập tức lâm vào hôn mê. Cuối cùng mơ hồ thấy một người mặc váy ngắn xanh thẫm,trát đuôi ngựa đoản biện,là một cô gái xinh đẹp với vẻ mặt lo lắng

Cũng không biết qua bao lâu,Tô Tinh chậm rãi mở mắt

Toàn thân cảm thấy một cổ ấm áp thoải mái,một khối động lòng người,da thịt mềm mại dán tại trên người hắn.Tô Tinh chấn động,vừa lúc nhìn lên một thân hình cô gái trần như nhộng mềm mại ghé vào trên người hắn,từ trên người đối phương truyền lại một cảm giác làm cho toàn thân hắn như bị thiêu đốt,dường như....

Cô gái không phải ai khác, đúng là Tống Lộ

“Công tử người định đi lên sao”Tống Lộ mở to mắt,mơ mơ màng màng hồn nhiên không để ý cảnh xuân chợt tiết

Tô Tinh nhìn thiên nhiên, dường như đã là hoàng hôn,đã qua mấy canh giờ cũng không biết Lâm Anh Mi thế nào nghĩ vậy Tô Tinh mặc quần áo vào muốn đi

“Công tử người không cần đi! ”

Tông Lộ sốt ruột thân thủ bắt được Tô Tinh

“Đủ rồi ngươi không cần cần ”

Tông Lộ sửng sốt:”Công tử người làm sao vậy

“Tống Lộ người cho rằng kẻ của người rất ỉn ừ” Ánh mắt Tô Tinh lãnh khốc,ngón tay đặt vào cò súng: “Anh Mi vừa lúc gặp chuyện không may,người vừa lúc xuất hiện cứu ta, ngươi muốn nói hết thấy đều là trùng hợp sao? thật sự có lỗi ta lại không tin là trùng hợp.” lần đầu tiên gặp mặt Tô Tinh đã cảm thấy hoài nghi thân phận chân chính của Tống Lộ

Chẳng qua sau khi Tống Lộ thể hiện thập phần thành ý cho nên Tô Tinh không có quá để ý dù sao cũng nghe Lâm Anh Mi nói qua Tinh thiếu nữ nếu không thể hiện cường lực cực đại chính là giấu tài,có lẽ Tống Lộ chính là người như thế

Sau khi gặp lại Câu Chỉ thái tử Tô tinh lại sinh ra nghi vấn đối với Tống Lộ chính là loại nghi vấn này không có bao lâu, Lâm Anh Mi đã bị hấp dẫn bởi Côn Ngô sơn

Hiện tại nhớ lại Côn Ngô thạch có lẽ chính là một cái âm mưu lôi kéo Lâm Anh Mi mắc mưu,nếu không trong lời nói ấy lấy thực lực Lâm Anh Mi vô luận hai cái tinh vân kỳ tu sĩ không đủ khiến hắn cùng Lâm Anh Mi đoạn tuyệt liên lạc chỉ có phải từ phủ mới có chuyên môn làm cho Lâm Anh Mi rơi vào cạm bẫy,thế nên Thiên Hùng tinh mới không kịp đề phòng

Tầm mắt dời đi một hướng khác,nơi này không phải là Sơn thủy mê cục sao

“Người muốn phủ định sao.”

Tống Lộ sững sốt một lát dần dần khôi phục bình tĩnh, nàng lộ ra nụ cười yếu ớt nhìn xoáy vào, trừng mắt nhìn: “Công tử lợi hại, tiểu nữ tử còn tưởng rằng kẻ này không hề sơ hở cũng không có lưu lại chứng cứ gì, không hổ tiểu nữ tử hướng cả đời hầu hạ chủ nhân!”

“lợi dụng tín nhiệm của người khác đối với mình để phản bội, cái này không thể nói ra là ỉn” Tô Tinh lạnh lùng nhìn Tống Lộ “nếu Lâm Anh Mi có chuyện gì ta nhất định sẽ giết người.”

Tô Tinh vừa muốn xoay người lúc này Tống Lộ hô: “Công tử nếu tưởng có thể cứu Lâm Xung muội, tiểu nữ có một kế rất tốt.”

“Người nói cái gì.”

“chỉ cần công tử nguyện cùng Lâm Anh Mi giải trừ khế ước cùng tiểu nữ ký hạ tân Đấu Tinh khế ước, thiên hồi bắc đẩu trận nho nhỏ kia làm thế nào vậy được trụ Thiên Hùng tinh!” Tống Lộ mặc nhanh đại y, hai chân khép lại

Tô Tinh lạnh lùng nhìn nàng một cái không để ý

Tống Lộ kêu lên: “Công tử, người nếu muốn rõ ràng, Hùng Quan thành nhất vạn nhiều binh mã trấn thủ, hai gã Tinh Vân tu sĩ tọa trấn, công tử, người đi chỉ có thể là chịu chết, cùng tiểu nữ tử ký hạ khế ước chẳng lẽ không đúng càng sáng suốt lựa chọn sao? Tiểu nữ tử có thể đảm bảo, chỉ cần công tử biết tại hạ thân phận, liền sẽ minh bạch cùng tại hạ ký hạ khế ước so với Lâm Xung cũng có tiền đồ!”

“cái này đã ở trong kế của người sao” Tô Tinh xoay người ngữ khí nghiến ngấm Dùng các loại tuyệt cảnh đem mục tiêu bức đến tuyệt lộ, sau đó cho hắn một cái hoàn mỹ hy vọng đạt thành nguyện vọng của người — hoặc là nói là dã tâm, người thật sự là khiến ta nhìn với cặp mắt khác xưa a!” Nói xong lời cuối cùng, đã muốn có một tia lạnh như băng thấu xương

“Xem ra cái gì đều man không đến công tử đâu, này cũng khiến tại hạ càng thêm hưng phấn cùng công tử kết hợp đâu.”

Chỉ thấy Tống Lộ mỉm cười, thân thể của hắn dần hiện ra một mảnh mông lung màu lam quang hoa, trong đêm tối có vẻ tựa như ảo mộng, đây đúng là Tống Lộ Tinh Tướng tư thái.

Một thanh quạt lông xuất hiện ở Tống Lộ trong tay, một bộ chỉ điểm giang sơn khí tràng.

Tinh xảo bố cục, xảo diệu trí tuệ, nắm trong tay lòng người âm mưu, không cần Tống Lộ giới thiệu, Tô Tinh đều đã muốn đoán được thân thể của nàng phân.

Ở trong Lương Sơn, người như thế chỉ có một.

Ngồi ở Lương Sơn thứ ba tướng giao y.

“Thiên Cơ tinh ”

Trí Đa Tinh Ngô Dụng!

20. Chương 20: Ta Chúa Tể Chính Mình

“Tại hạ Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng, tên thật Tâm Giải”

Cô gái long long áo choàng mỉm cười tàn ngập kiêu ngạo: “Sau khi nhìn công tử cởi bỏ chân ngôn mê cục, tiểu nữ tử liền quyết định làm tùy tùng của công tử, chỉ cần công tử nguyện cùng tâm giải liên thủ, Lương Sơn đại lục muốn vãn cảnh địa, vạn phá kỳ môn liền có thể liên phủ phá giải, đến lúc đó danh chấn Nữ Lương Sơn cũng dễ như trở bàn tay”

Tô Tinh không nói một lời, khuôn mặt như cười mà không cười

“Công tử biết vì cái gì mà người phá bỏ chân ngôn mê cục lại không thu được gì sao?”

Ngô Tâm Giải liền xoay người, cổ tay vung lên, kim quang theo bọc hành lý Tinh Giới bên phải Tinh Tướng bay ra, một quyển sách xuất hiện trong lòng bàn tay, cô gái tràn ngập tự hào

Thực hiển nhiên, người nhanh tay đến trước phá giải châm ngôn mê cục chính là nàng

“Bản tâm pháp chân như minh kính cục này đúng là Tâm Giải phá mê cục lấy được, chỉ cần công tử cùng Tâm Giải kết hạ khế ước Tâm Giải liền hai tay dâng lên.” nói xong khuôn mặt Ngô Tâm Giải ánh mắt khẽ mở nhìn nàng phong tình vạn chủng, nhẹ nhàng đi tới: “Anh Mi lạn như băng vậy, chẳng lẽ công tử không muốn một cái Tinh Tướng nhưng phải trả cái giá càng nhiều hay sao,”

Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải thần thái vô cùng tự tin, tuy rằng Tô Tinh đem mê cục của nàng phá giải vô cùng nhuần nhuyễn nhưng đối với Thiên Cơ tinh mà nói đó không phải là vấn đề, mà vấn đề là Tô Tinh đang gặp phải khốn cảnh

Lâm Anh Mi bị nhốt tại thái tử phủ, lấy lực lượng một người của Tô Tinh cũng không thể cứu nàng, cũng chỉ là đâm đầu vào chỗ chết

Người thông minh thường đều có một nhược điểm khi phải đối mặt với sự thỏa hiệp bọn họ càng hiểu được tình cảnh của chính mình cũng biết việc hành động lỗ mãng sẽ gây đến hậu quả gì, mà việc tuyệt đối dẫn tới cái chết kia khẳng định những người này không có làm

Hơn nửa Thiên Cơ Tinh Ngô Tâm giải đứng thứ ba trong Nữ Lương Sơn hơn hẳn Thiên Hùng Tinh ở vị trí thứ sáu kia, tu vi Tô Tinh mới nhập môn cùng mãnh tướng Thiên Hùng tinh bậc này hợp tác cũng không phải lựa chọn sáng suốt. Nàng Thiên Cơ Tinh tu vi ở bậc này có thể giúp cho hắn một ít, cho nên sự tình trước mắt Tô Tinh chỉ có một sự lựa chọn

Thâm chí Thiên Cơ Tinh Ngô Tâm Giải đã nói ra ý muốn dùng năng lực của nàng giúp việc cứu thoát Lâm Anh Mi, cũng sẽ làm cho Tô Tinh mất đi cảm giác phản bội

Đây là kế hoạch rất hợp ý của Ngô Tâm Giải

“Thiếu chủ khiến cho Ngô Dụng đi theo người đi” tự đáy lòng Tâm Giải đang không ngừng chờ đợi

Tô Tinh nhìn Ngô Tâm Giải trầm mặc một lúc bỗng nhiên cười to, giống như thấy được cái gì đó rất đáng chê cười, làm cho cô gái không hiểu ra sao

“Thật sự, thật sự.” Tô Tinh giơ ngón tay cái phát ra tư thế khen ngợi: “Người thật sự rất giỏi, ta đột nhiên cảm thấy có điểm thích người, kế sách của Thiên Cơ Tinh khiến cho ta cả đời cũng không thể quên, ngay cả phản bộ cũng làm cho người ta cảm thấy cam tâm tình nguyện a... rất giỏi...”

“Này chỉ vì cứu Anh Mi.....” ngữ khí Ngô Tâm có chút kích động

Tô Tinh trên mặt cười như vậy nhưng lại mang đến một cảm giác lạnh như băng

Ngô Tâm Giải có lẽ đã tính kế trọn vẹn hết thảy nhưng nàng vẫn là hơi xem nhẹ tâm lý Tô Tinh

Thân là quân nhân có một cái nguyên tắc sắt là tuyệt đối không vứt bỏ đồng bạn

Tuyệt đối không

“Nếu như ngươi nghĩ rằng có thể không chế ta thì tuyệt đối sai!”

Tô Tinh trào phúng nhìn nàng không chút do dự xoay bước đi, Ngô Tâm Giải dù có lấy ra thêm nhiều điều kiện dụ hoặc cũng đề không để ý

Cô gái kinh hãi thét lên: “Công tử, người đến đó là đi chịu chết, bọn họ nhất định sẽ chui là thứ ngu ngốc.”

“Sợ chết, vậy không phải là một chiến sỹ,”

Tô Tinh lạnh lùng bỏ lại những lời này hóa thành Lan vũ độ bỏ lại Ngôn Tâm Giải ở phía sau không chút lưu luyến

“vì cái gì”

Chẳng lẽ Thiên Cơ tinh ta lại kém hơn so với Thiên Hùng tinh hay sao

Lần đầu tiên sự tình hoàn toàn không giống với mình phán đoán Ngô Tâm Giải suy sụp ngồi xuống đất thần sắc mờ mịt, đại ra

Nàng không hiểu, thật sự không hiểu

Cùng lúc đó tại Hùng Quan thành Thái tử phủ

Bóng đêm dần dần dày

Trong phủ đại viện tinh quang ánh sáng ngọc, thiên hồi bắc đầu trận vẫn như cũ đang không ngừng trù thủ Lâm Anh Mi tinh lực, người bên cạnh đã muốn xem choáng váng.

“Đây là Thiên Hùng tinh sao?” Câu Chỉ nuốt nuốt nước miếng, tham lam đã muốn theo Lâm Anh Mi ương ngạnh biến thành kính sợ, hẳn thậm chí có chút không dám tiếp xúc với ánh mắt quyết đoán của cô gái kia

“Tại hạ Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng, tên thật Tâm Giải.”

Cô gái long long áo choàng, mỉm cười tràn ngập kiêu ngạo: “Đang nhìn đến công tử cởi bỏ châm ngôn mê cục sau, tiểu nữ tử liền quyết định tùy tùng công tử, chỉ cần công tử nguyện cùng Tâm Giải liên thủ, Lương Sơn đại lục muôn vàn cấm địa, vạn pháp kỳ môn định có thể liên thủ phá chỉ, đến lúc đó danh chấn Nữ Lương Sơn cũng đúng dễ như trở bàn tay.”

Tô Tinh không nói được một lời, chính là tựa tiểu phi tiểu.

“Công tử biết người vì cái gì phá giải châm ngôn mê cục lại không thu hoạch được gì sao?”

Ngô Tâm Giải lê xoáy biến thâm, tổ vung tay lên, kim quang theo Tinh Tướng đặc hữu Tinh Giới bọc hành lý trong bay ra, một quyển sách xuất hiện ở trong tay, cô gái tràn ngập tự hào.

Thực hiển nhiên, cái kia nhanh chân đến trước phá giải châm ngôn mê cục chính là nàng Trí Đa Tinh.

“Này bản tâm như minh kính cực chân tâm pháp đúng là Tâm Giải phá mê cục được đến, chỉ cần công tử nguyện ý cùng Tâm Giải kết hạ khế ước, Tâm Giải liền hai tay dâng.” Nói xong, Ngô Tâm Giải xinh đẹp trên mặt, ái muội trừng mắt nhìn, nàng phong tình vạn chủng, mị thị yên đi, lượn lờ đi tới: “Anh Mi lạnh như vậy băng băng, công tử chẳng lẽ không muốn một cái nhưng nghĩ đến người trả giá càng nhiều Tinh Tướng sao?”

Trí Đa Tinh ngô Tâm Giải thần thái vô cùng tự tin, tuy rằng Tô Tinh đem của nàng cực phá giải vô cùng nhuần nhuyễn, nhưng mà đối với Thiên Cơ tinh mà nói, này không là vấn đề, vấn đề là hiện tại Tô Tinh sở gặp phải khốn cảnh.

Lâm Anh Mi bị nhốt hùng quan thành thái tử phủ, lấy Tô Tinh một người lực cũng không có thể cứu hạ nàng, đi không khác là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Người thông minh thường thường đều có một nhược điểm —— thì phải là đối sự thật thỏa hiệp, bọn họ thường thường càng hiểu được chính mình tình cảnh cũng biết sở tác sở vi sẽ mang đến hậu quả, mà một cái tuyệt đối dẫn đến cái chết kết cục là những người này không có khả năng đi làm.

Hơn nữa, Thiên Cơ tinh ở Nữ Lương Sơn thứ ba tướng giao y hàng đầu hơn xa thứ sáu đem giao y Thiên Hùng tinh, Tô Tinh tu vi mới tính nhập môn, cùng Thiên Hùng tinh bậc này mãnh tướng hợp tác cũng không phải sáng suốt lựa chọn, nàng Thiên Cơ số tử vi phản có thể cho dư hấn càng nhiều gì đó, cho tình cho để ý, trước mắt Tô Tinh chỉ có một lựa chọn.

Thậm chí, Thiên Cơ tinh ngô Tâm Giải đã muốn thiết hạ một đạo tối dụ hoặc cục —— cùng nàng năng lượng liên kết thuận lý thành chương cứu Lâm Anh Mi, cũng sẽ không cho Tô Tinh mang đến gì phản bội cảm.

Đây là ngô Tâm Giải thiên y vô phòng kế hoạch!

Thiếu chủ, khiến cho Ngô Dụng đi theo người đi.

Ngô Tâm Giải đáy lòng kêu gọi.

Tô Tinh nhìn Ngô Tâm Giải, trầm mặc sau đột nhiên cười to, giống như là thấy được một cái tốt lắm chê cười, muốn làm cô gái đều có chút không hiểu ra sao.

“Thật sự, thật sự.” Tô Tinh giơ ngón tay cái lên, phát ra từ phẩy phẩy khen: “Người thật sự rất giỏi, ta đột nhiên có điểm thích người, Thiên Cơ tình gặt hái khiến ta cả đời khó quên a, ngay cả phản bội cảm đều là như vậy làm cho người ta cảm thấy cam tâm tình nguyện a... Rất rất giỏi...”

“Này chỉ là vì cứu Anh Mi...” Ngô Tâm Giải ngữ khí có chút kích động.

Tô Tinh tươi cười rõ ràng là như vậy như dục xuân phong, chính là lại mang theo một loại cự nhân ba thước lạnh như băng.

Ngô Tâm Giải có lẽ tính kế đến hết thủy, chính là nàng vẫn là xem nhẹ Tô Tinh tâm lý.

Thân là quân nhân, có một cái thiết bình thường chuẩn tắc ——

Tuyệt không vứt bỏ đồng bạn!

Tuyệt không!

“Nếu người cho là có thể không chế ta liền mười phần sai!”

Tô Tinh trào phúng nhìn nàng, không chút do dự xoay người bước đi, Ngô Tâm Giải sờ lấy ra nữa các loại dụ hoặc giống như là rác rưởi bình thường khinh thường nhất cổ.

Cô gái kinh hãi, không thể tin hết lớn: “Công tử, người đây là chịu chết, bọn họ nhất định sẽ xử lý là cái ngu ngốc!”

“Sợ chết, vậy không phải một cái chiến sĩ!”

Tô Tinh lạnh lùng bỏ lại những lời này, lặn vĩ độn nhất hóa, liền theo Ngô Tâm Giải trong mắt biến mất, sạch sẽ không mang theo chút lưu luyến.

Vì cái gì!

Chẳng lẽ ta Thiên Cơ tình liền so ra kém Thiên Hùng tình sao? nguồn y

Lần đầu tiên sự tình hoàn toàn không ở chính mình nắm trong tay trung ngô Tâm Giải suy sụp than ngời ở địa, thần sắc mờ mịt, đại ra.

Nàng không hiểu, thật sự không hiểu.

Hùng Quan thành, thái tử phủ

Bóng đêm dần dần dày

Trong phủ đại viện tinh quang ánh sáng ngọc, thiên hồi bắc đẩu trận vẫn như cũ đang không ngừng trêu thủ Lâm Anh Mi tình lực, người bên cạnh đã muốn xem choáng váng.

“Đây là Thiên Hùng tình sao?” Câu Chỉ nuốt nuốt nước miếng, tham lam đã muốn theo Lâm Anh Mi ương ngạch biến thành kính sợ, hẳn thậm chí có chút không dám tiếp xúc cô gái cặp kia lãnh liệt quyết đoán ánh mắt.

Nơi đó tràn ngập đâm vào cốt tủy rung động.

“Lập tức nàng cũng chỉ có thể tùy ý thái tử điện hạ bài bố.” Lão giả lạnh lùng nói.

“Bản cung thật sự có thể trở thành Lâm Xung chủ nhân sao?” Câu Chỉ đã muốn là không có tin tưởng.

“Ký hạ khế ước liền không phải do nàng.”

Nghe xong lão giả trong lời nói, Câu Chỉ mình an ủi gặt đầu.

Lúc này, lão giả đột nhiên ánh mắt phát ra một đạo duệ quang, lộ ra nhe răng cười.

“Lâm Xung Hàng Tinh giả cư nhiên sấm đến đây, thật sự là muốn chết!”

“Lập tức truyền bản cung khẩu dụ, phong tỏa hùng quan thành, phái ra binh mã đuổi giết, lúc này đây tuyệt không có thể khiến hắn chạy.” Câu Chỉ lớn tiếng mệnh lệnh nói.

“Điện hạ không cần lo lắng.” Lão giả khinh miệt nheo lại ánh mắt: “Văn Hòa đã muốn tiến đến, lúc này đây, hắn không chạy thoát được đâu.”

“Vậy không còn gì tốt hơn.”

Tô Tinh tưởng trước tiên đuổi tới thái tử phủ, nhưng Tinh Vân tu sĩ cường đại Thần Niệm hiển nhiên là một đạo khóa nhưng mà đi hạm, vô luận người che dấu thật tốt, loại này Thần Niệm một khi triển khai, giống vậy một cái chính xác chỉ đạo radar tập trung muốn chạy trốn liền thập phần khó làm, hướng chỉ đối phương tu vi xa ở hắn phía trên.

“Người cư nhiên còn đi tìm cái chết.” Tinh Vân tu sĩ Văn Hòa đã bị sự sợ hãi cực lớn nhìn qua gương mặt non nớt kia: “ta đây sẽ để người sống không bằng chết.”

Hắn đại hé miệng, một quả thiết cầu hạt châu phun ra.

Như là một đạo sáng ngời tia chớp.

Lúc này đây Tô Tinh không có chạy trốn, hắn giờ lên ngân kiếm, khẩu hạ cò súng, làm vương bài phi công khi động thái thị giác trải qua tinh lực rèn luyện sau nghiêm nhiên có tăng lên, viên đạn liên tục ra thang.

Không khí hỏa xuất thiêu đốt thanh âm.

Ngân quang ở Văn Hòa đồng tử mắt nháy mắt thành lớn, thả người nhảy dựng tránh được phóng tới viên đạn, tùy theo bốc lên chỉ quyết, đánh tới tan biến châu bực phát ra cuồng bạo lực lượng đem Tô Tinh sở trạm địa phương tạc hoàn toàn thay đổi.

Một thân ảnh, như là u linh gió lốc mà lên.

Văn Hòa bất khả tư nghị nhìn Tô Tinh xuất hiện ở tại bên cạnh.

“Người, tinh giả chết tiết này.”

Văn Hòa cắn răng, thân hình né tránh khai, ngón tay vội vàng nhất câu.

Chuẩn bị gọi hồi phá diệt châu.

Thế nào liêu Tô Tinh xem cũng không thấy, bàn tay đến phía sau liên tục nổ súng.

Họng súng bắn ra sáng lạn khói lửa, giống như là lưu tinh dày đặc hướng tan biến châu ném tới, liên tục hơn mười viên đạn rốt cục lấy được thành quả, phá diệt châu bị thành công ngăn trở hạ.

Văn Hòa ngạc nhiên, hắn cảm thấy về Pháp Khí lý giải đều bị trước mắt tên cấp đảo điên, kia là cái gì Pháp Khí, cư nhiên có thể đánh lui hạ hắn phá diệt châu?

“Xem ra người cũng không phải tưởng như vậy vô năng.”

Văn Hòa lạnh như băng phun ra vài, nhất thời giờ lên lời mình kiếm.

Kiểm động lời mình, một đạo sét đánh lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ đối với Tô Tinh bỏ tới, Tô Tinh cũng không dám đón đỡ, theo bản năng tránh đi, Văn Hòa vùng lời mình kiếm bỏ ra một đạo lại nhất đạo thiểm điện.

Tia chớp giống như là hung mãnh hỏa xà đem này quảng trường bị cắn phá thành mảnh nhỏ.

Tô Tinh vài lần gian nan né tránh.

Văn Hòa thần sắc càng ngày càng ngưng trọng, Tô Tinh nhanh nhẹn cùng phản ứng thật to vượt qua hắn phán đoán, xem ra Hàng Tinh giả cũng không thể ẩn lẽ thường đi phán đoán, lập tức, hắn cũng không tái không chút do dự, cười lạnh tăng vọt, bỗng nhiên trong lúc đó, ánh mắt nhất ngưng, quát: “Chân lôi tru tà, vô vật bất phân!! Tru Tà Thần lôi!” Đã muốn bị Tô Tinh làm cho nhất bụng hỏa Văn Hòa liền sử xuất chính mình tối cường pháp thuật.

Lôi mình kiếm hóa thành một cái cự mãng đối với Tô Tinh mở ra bồn máu mồm to, chỉ thấy điện quang lóng lánh, đem tới bị ánh một mảnh tái nhợt.

Này đạo lôi điện thật sự quá nhanh, Tô Tinh căn bản không thể làm ra cái gì phản ứng.

Cự mãng một ngụm cắn hạ.

Cuồng lôi mãnh thiểm, lấy Tô Tinh vì trung tâm mấy chục mét nội hết thấy vật thể đều bị đánh nát.

“Ha ha ha ha, nhìn người còn không tử!!”

Văn Hòa cười to.

Bính.

Bỗng nhiên, một đạo ngân quang xé rách đêm tối, hóa xuất một đạo thẳng tắp đường cong.

Văn Hòa kích động hạ vội vàng tránh đi, trên mặt tươi cười đã muốn không hề.

Tru Tà Thần lôi thối lui sau, Tô Tinh hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ thấy hắc toàn thân bị một mảnh màu trắng quang hoa bao phủ giống như là cho hắc phủ thêm một tầng áo giáp, tru Tà Thần lôi hoàn toàn bị ngăn cách.

Không có khả năng, mới Tinh Trần trung kỳ tu sĩ mà thôi, như thế nào khả năng đỡ hắc tối cường thần lôi thuật.

“Đó là!!”

Văn Hòa mạnh thấy được Tô Tinh tay trái nắm một khối ngọc bích, đúng là theo này khối ngọc bích chảy ra cường đại tinh lực phù hộ hắc.

“Tinh Bảo!!!”

ăn Hòa hoảng sợ tuyệt luân, vội vàng thúc dục chính mình pháp quyết.

Tinh Vân cấp Pháp Khí lôi minh kiếm tuôn ra bệnh tâm thần bàn rít gào tiếng sấm.

Nhưng mà tất cả lực lượng đều bị Trầm Tinh Bích hút đi vào.

Văn Hòa xoay người đã nghĩ trốn, Tô Tinh cũng đã lấy một cái lạn vĩ độn trước tiên xuất hiện ở trước mặt hắc, ngân kiếm hòng nhắm ngay hắc, ngân quang trấn hiện.

Văn Hòa hai ngón tay một chút, Tinh Vân kỳ pháp đủ sức để đánh khai viên đạn, nhưng này nhưng mà chính là Tô Tinh hấp dẫn hắc lực chú ý dẫn đường thôi, ngân kiếm lợi nhận nhất thời đâm vào Văn Hòa không hề phòng bị cổ

Văn Hòa vẻ mặt hoảng sợ, tuyệt vọng kêu lên: “Người đến tốt cùng là loại người nào!!”

“Thiên Hùng tinh thiếu chủ!”

Tô Tinh khấu hạ cò súng.

Viên đạn động năng giảo nát Văn Hòa ngũ tạng lục phủ, tu sĩ trên mặt vạn vẹo vô cùng, cuối cùng Tô Tinh thuận thế dùng cánh tay ninh chặt đứt hắc cổ.

Văn Hòa sắp chết cũng không thể tin được lấy hắc Tinh Vân sơ kỳ tu vi cư nhiên chết ở một cái Tinh Trần trung kỳ tu sĩ trong tay.

Tô Tinh thở hổn hển khấu khí, xử lý Văn Hòa cũng đúng hao phí hắc đại bộ phận pháp lực, Tô Tinh xuất ra trước đó không lâu theo tìm Thiên Đạo trưởng được đến một lọ bồ khí thủy, một ngụm uống cái tinh quang, pháp lực hơi chút chiếm được khôi phục, tiếp theo Tô Tinh lại xuất ra cuối cùng hé ra “Thanh phong phù”, cũng ít nhiều này thanh phong phù khiến chính mình thân như tạt phong, mới có thể thuận lợi giải quyết đối phương.

Nhưng mà còn không phải nhả ra khí thời điểm, Tô Tinh biết còn có một càn cường đại, tu vi tới Tinh Vân trung kỳ địch nhân, này cũng không phải là Tinh Vân sơ kỳ tốt như vậy đối phó.

Tô Tinh cắn răng lấy qua Văn Hòa gì đó, lại đi nhanh mà đi.

Thái tử phủ.

Lão giả vẻ mặt rồi đột nhiên vô cùng ác liệt, nhìn phương xa hồi mộng mộng bầu trời tràn ngập khiếp sợ.

“Tu trưởng lão, phát sinh chuyện gì, Văn Hòa trưởng lão đem tên kia giải quyết sao?” Câu Chỉ lòng nóng như lửa đốt.

“Hắn cư nhiên giết chết Văn Hòa.” Tu trưởng lão thật mạnh ói ra khẩu trọc khí.

“Cái gì!!!”

Câu Chỉ mặt xám như tro

21. Chương 21: Thiên Lô Địa Hỏa

“Hắn chẳng phải là tên tu sĩ quèn sao? Văn Hòa trưởng lão làm sao lại bị hắn hạ độc thủ.” Câu Chỉ kêu lên.

“Đánh bại Thiên Hùng tinh, xem ra không thể khinh thường.”

Tu trưởng lão ngưng không nói, Thần Niệm nhập định dò sét nhất cử nhất động Tô Tinh, phát hiện đối phương luôn luôn ở trong thành chung quanh lương khổ, binh khổ, quân doanh chờ thời điểm phóng hỏa, hoàn toàn không rõ hắn tính cái gì, Hùng Quan thành lại một lần nữa phong hỏa tràn ngập, ánh lửa thông thiên, tu trưởng lão ngồi không nổi nữa, hắn không thể dễ dàng tha thứ tên Tinh Trần trung kỳ tu sĩ ở trước mặt hắn như thể không kiêng nể gì chằm ngồi thổi gió, quả thực là không đem hắn để vào mắt.

Bên kia, Câu Chỉ thái tử cũng sốt ruột, lúc này toàn bộ hùng quan thành đều sợ bị tinh giả kia thiêu chết.

“Tu trưởng lão!”

“Lão phu liền đi thu thập hắn, nhưng mà này Văn Hòa trưởng lão bỗng lộc...”

Sự cho tới bây giờ, lão thất phu này còn không nhớ thương đồng bạn hảo hữu, Câu Chỉ thái tử tự đáy lòng thầm mắng, mặt ngoài vẫn là mang danh tôn tử cười nói: “Chủ yếu có thể giết tinh giả này, chuyện bỗng lộc của Văn Hòa trưởng lão, bản cung nhất định sẽ thực hiện đúng.”

Tu trưởng lão vừa lòng gật đầu, lộ ra tươi cười, giải quyết Tô Tinh không phải là chuyện nói chơi, tay cầm một kiếm cùng một đạo bùa liền phi thân ra.

Phần Lâm Anh Mi bọn họ đối thoại một chữ cũng không nghe vào trong tai, nhin không được thở dài.

Thiếu chủ, vì cái gì??!

-oOo-

Hùng Quan thành lâu các

Tại đây trên đỉnh lầu một cô gái xinh đẹp áo hồng, đang đứng hướng gió, trên tay thanh bát xà mâu, ánh mắt quan sát rộng lớn hùng quan thành, các nơi bị thiêu đốt khói phong tỏa khắp nơi làm nàng nhin không được gọi lên khóe miệng, nàng thích loại hình ảnh hùng lực thiêu đốt này.

Cô gái này xinh đẹp đứng bên cạnh còn một gã mặt như quan ngọc, tuấn tú lịch sự tài tuấn, chỉ là trong giờ phút này ánh mắt hiện ra một tia khiếp sợ.

Bọn họ đứng là Thiên Di tinh Xích Phát Quỷ Lưu Đường cùng Hàng Tinh giả của nàng Tuân Hoắc.

Bị tiểu nhi lừa đi một phương hướng sau không thu hoạch được gì mới thấy mắc mưu, lại một lần nữa đụng tới Thiên Hùng tinh, nàng và kẻ chủ lại không nghĩ rằng phát sinh tình huống như vậy.

“Hàng Tinh giả của Lâm Xung thật sự là ngu ngốc a, ngang nhiên dám đơn thương độc mã xâm nhập Hùng Quan thành, hắn nghĩ đến không có Lâm Xung hiệp trợ, chính mình có thể đối phó hai tên Tinh Văn tu sĩ sao?”

Tuân Hoắc cười nhạo, những phát sinh trong Hùng Quan thành hết thảy đã bị hắn để trong tầm mắt, Lâm Anh Mi bị nhốt đối với hắn cảm thực sự bất ngờ, mà Tô Tinh cứ ngang nhiên “độc sấm dầm rỗng” hang hổ lại khiến hắn cười ha ha.

“Kìa, thiếu chủ cảm thấy hần làm như thế nào mới tốt?” Xích Phát Quỷ Lưu Thanh Nhi thản nhiên hỏi, trong lời nói đã có một tia khác thường.

Tuân Hoặc không hề nghĩ ngợi, thốt lên đáp

“Đương nhiên là trốn càng xa càng tốt, Tinh Tướng không còn có thể sẽ tìm lại, nhưng mà sinh mạng chỉ có một cái, đã chết thì cái gì cũng đều không có.”

“Thiếu chủ thật sự là lời vàng ngọc, Thanh Nhi hiểu được.” Lưu Thanh Nhi bỗng nhiên cười.

Tuân Hoặc cảm thấy khắp cả người toát mồ hôi lạnh, trong lòng thất kinh, nguy rồi, lúc này hần mới nhớ tới Lưu Thanh Nhi cũng là Tinh Tướng, đã biết vậy rồi mà vẫn nói vậy, chẳng phải tự khai là hần sẽ tùy thời cơ bỏ Tinh Tướng, Tuân Hoặc vội vàng biện giải nói.

“Thanh Nhi có nguy hiểm, ta đương nhiên sẽ kiệt lực đi cứu, nhưng mà tình thế này của Thiên Hùng tinh Lâm Xung, Hàng Tinh giả kia căn bản không khống chế được thì làm gì nữa chỉ lãng phí thời gian, tại hạ chính là có ý tứ này.”

Hay cho câu “kiệt lực”.

Lưu Thanh Nhi liếm môi, trong mắt ánh lên lửa thiêu đốt.

“Không cần hơn nữa, thiếu chủ quyết định là chính xác, nếu kẻ chủ bị giết đối với Tinh Tướng sẽ mang thương tổn nghiêm trọng thậm chí tử vong, rời xa chính mình Tinh Tướng càng tốt, chẳng những có thể cam đoan chính mình an toàn, mà Tinh Tướng cũng có thể tìm được một đại kẻ chủ, cơ sao mà không làm. Nếu có một ngày Thanh Nhi cũng gặp được loại này nguy hiểm còn thỉnh thiếu chủ cách càng xa càng tốt!”

Tuân Hoặc cũng không rõ Lưu Thanh Nhi nói là thật tâm thực lòng hay không, nhưng mà nàng nói cũng có lý, nhất thời Tuân Hoặc chỉ có thể xấu hổ cười cười.

Lưu Thanh Nhi liền xuất ra chích luyện cửu ngục đao, trên đao xuất hiện một con hoả long lượn lờ.

“Hiện tại là cơ hội tốt giết chết Lâm Xung.” Tuân Hoặc lộ ra điên cuồng.

Lưu Thanh Nhi liếc mắt nhìn hần, ánh mắt lạnh như băng thậm chí mang theo một tia chán ghét.

Đồ vô dụng.

Nàng thăm mắng một câu.

Một đạo cường lực ập tới sức mạnh như biển, Tô Tinh chỉ cảm thấy chân như bị trói, nửa bước cũng khó đi nổi.

Bất ngờ một gã trưởng lão lạnh lùng xuất hiện ở trước mặt hần, trên mặt mang theo một tia gian manh.

“Không thể tưởng được ngươi có khả năng giết Văn Hòa, nhưng mà ngươi cũng chỉ có thể làm đến đây thôi.”

Tu trưởng lão tây cầm mộc kiếm, ở trên thân kiếm hé ra một đạo bùa, tùy theo nhoáng lên một cái.

Niệm một chữ.

“Đi”.

Bùa hóa thành hỏa cầu đầy trời giống như là trong đêm đen mấy chục cái thái dương tiên hạ.

Thân hình Tô Tinh độn thổ, tránh được hỏa cầu oanh tạc, còn chưa kịp rút ra ngân kiếm, tu trưởng lão đã muốn tập trung hành động. Tinh Văn trung kỳ Thần Niệm dữ dội cường đại lại xuất ra, ngay tại chỗ Tô Tinh vừa đứng, tu trưởng lão liền xuất ra một thanh kim kiếm.

Kiểm quang lóe lên liền đuổi theo Tô Tinh nhắm thẳng thân thể xuyên thấu đi qua.

Tàn ảnh?

Tu trưởng lão sửng sốt.

Thanh phong phù phát lực, trong nháy mắt Tô Tinh xuất hiện ở bên kia, liền bắn ra một loạt đạn, bất chấp đạn được chẳng còn bao nhiêu, hơn mười loạt đạn hướng tu trưởng lão tập tới.

“Hừ.”

Tu trưởng lão cười lạnh, một kiếm vung lên, một đạo pháp lực bắn ra, đem Pháp Khí cổ quái đó vây lấy thành từng mảnh nhỏ, đột nhiên viên đạn trong đó phá tan đạo bùa vẫn cứ tiếp tục phóng tới khiến Tu trưởng lão biến sắc.

Phá diệt châu?!!

Oanh!!

Phá diệt châu cực mạnh phát tán ra cường đại uy lực vây lấy tu trưởng lão. Tuy rằng Tinh Vân Pháp Khí Tô Tinh còn không có thể sử dụng, nhưng mà phá diệt châu này cũng không cần đưa vào pháp lực, nó giống như là một viên bom hẹn giờ vẫn cứ đi theo đường của nó và thương tổn khó lường.

“Hỗn đản!!”

Tu trưởng lão bất ngờ không kịp phòng bị, bị đạn bắn trúng đầu không chịu nổi, nhưng mà còn chưa mất mạng, một bóng dáng đã xuất hiện ở bên cạnh hắn, thân ảnh tựa như một tuyệt thế thích khách.

Tu trưởng lão là người như thế nào chứ, Tu vi cực kỳ cao, Pháp Khí lại rất mạnh, nhưng mà lại có một nhược điểm, có lẽ hợp lại pháp lực, tu vi, Pháp Khí lại Tô Tinh cũng không là đối thủ, nhưng nếu là gần người, Tô Tinh tuyệt đối nắm chắc giết chết tên tu sĩ này.

Ngân kiếm hướng tu trưởng lão đâm tới.

Chiêu này chỉ có thể hạ Văn Hòa thôi, Tu trưởng lão tức giận hét lớn, pháp lực giống như là thủy ngân từ đất mà tuôn ra, mắt thấy mũi nhọn cách cổ tu trưởng lão chỉ có một tấc. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.chấm

Cường lực bẻ gãy nghiền nát đánh trúng Tô Tinh, một luồng lực phóng ra đánh trúng bức tường làm cho bức tường bị lõm một vùng rộng.

“Thái thượng nhận lệnh, Thiên Lôi Địa Hỏa!”

“Phật!!”

Tu trưởng lão tức giận, một kiếm hóa thành đỏ bừng, nhất thời chính là một chiêu “Thiên Lôi thuật”, chỉ thấy một kiếm hóa ra một đạo hỏa lôi đỏ bừng nhắm hướng Tô Tinh đứng tạc cái tan xương nát thịt.

“Nho nhỏ Tinh Trần tu sĩ, cư nhiên khiến lão phu vận dụng ”Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm“, ngươi cũng coi như chết có ý nghĩa, hừ hừ.”

Đang cười lạnh, tu trưởng lão đột nhiên ngưng trọng.

Hơi thở Tô Tinh còn chưa tán đi.

Đương hỏa lôi sau khi biến mất, Tô Tinh giống như là một pho tượng vẫn cứ đứng sừng sững không ngã, vẻ mặt của hắn mang theo một tia tự tin như là thực hiện được điều gì đó.

“Hiện tại, Lâm Anh Mi hẳn là được cứu trợ rồi.”

“Người nói bậy bạ gì đó?”

Tu trưởng lão ngạc nhiên.

22. Chương 22: Lưu Luyện Một Ngàn Năm Mới Có Một Lần

“Không thành thật trốn đi, chạy đi tìm cái chết, còn muốn cứu người? Buồn cười!”

Tu trưởng lão cười một tiếng, ánh mắt mỉa mai, so sánh với Thiên Hùng tinh hiện tại hẳn thực là hơn nhiều.

Hàng Tinh giả sống sót sau chiêu “Thiên Lôi thuật” khiến hắn càng cảm thấy hứng thú.

Hắn thấy nắm bên trái thủ ngọc bích trong suốt hào quang bừng sáng một cảm giác thư thái bình tĩnh bao phủ.

“Tinh Bảo, khó trách có thể cùng Lâm Xung ký hạ khế ước, không thể tưởng được quả nhiên có loại bảo vật này!!”

Tu trưởng lão lộ ra tham lam sắc, Tinh Bảo ở Lương Sơn đại lục cực kỳ hiếm thấy, loại này bảo vật bình thường cũng chỉ nghe nói có, Tinh Không kỳ loại này biến thái tu sĩ mới dám rêu rao khắp nơi, nếu không dễ dàng có thể đưa tới họa sát thân.

Tu luyện nhiều như vậy năm, tu trưởng lão cả đời cũng bắt quá chỉ hai lần thấy được Tinh Bảo, lần đầu tiên là một kiện tên là “Hoàn tinh nguyệt khấu” Tinh Bảo, thiếu chút nữa bị một gã Tinh Hải cấp tu sĩ biến thành một khối giẻ lau, lần thứ hai đó là khối Tinh Bảo trong tay Tô Tinh.

“Lúc này đây đến phiên ngươi.”

Tu trưởng lão kích động kêu to, pháp lực đưa vào mộc kiếm, kiếm hóa thành một thanh gương nanh múa vuốt đỏ bừng lòe quang, giống như Giao Long phải thoát lao mà ra, phần nộ rít gào, đúng là “Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm” nguyên hình thái.

Chỉ một thoáng, hùng quan thành hỏa lôi cùng lửa cháy hợp làm một màu, đất trời đỏ bừng một mảnh.

Thái tử phủ

Đám cận vệ ở phủ lúc này ai cũng sợ, sắc mặt e ngại, Chính là vì Câu Chỉ cũng lộ ra thái độ bất an vì lần đầu tiên hấn bị một tên Hàng Tinh giả đe dọa tính mạng.

Tu trưởng lão tu vi tới Tinh Vân trung kỳ căn bản có thể giết Tinh Trần kỳ tu sĩ, cho dù hấn là chủ nhân Thiên Hùng tinh, huống chi tu trưởng lão còn có “Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm” cho dù là Lâm Xung đều khó có may mắn thoát khỏi.

Câu Chỉ an ủi mình ánh mắt chuyển hướng cô gái trong trận pháp.

Bỗng nhiên lúc này, một cô gái mặc áo xanh váy ngắn vừa xuống ngựa đã nhắm thẳng hương phủ thái tử đi đến.

Toàn thân nàng được bao phủ bởi một ánh hào quang kỳ lạ.

“Đứng lại!”

Thị vệ quát lớn, giơ lên trường thương.

Cô gái xem nhẹ, ánh mắt nhìn Lâm Anh Mi.

Vài tên thị vệ không đành, trường thương hướng nàng đâm tới.

Một chiêu tung ra ngay lập tức đã đánh lui toàn bộ đám thị vệ.

“Tuy rằng tiểu nữ tử không võ thuật cũng không pháp thuật, nhưng cũng không phải các ngươi có thể hô to gọi nhỏ”

Cô gái cười khê cười, xiềng xích ở nàng cổ tay như là có linh tính, xích hình thoi lợi nhận mặc kim phá giáp, chém sắt như chém bùn.

Nàng đúng là Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải.

Câu Chỉ thần sắc biến đổi, Tinh Tướng?

Trước kia muốn nhìn Tinh Tướng đều không thấy, lần này như thế nào đến hai cái, hơn nữa nhìn qua lại là cái mãnh tinh.

Ngô Tâm Giải nhoáng lên một cái, tung ra mấy chiêu hương thiên hồi bắc đầu trận đánh tới vài cái, đại trận quang mang khoảng cách ảm đạm, Câu Chỉ nhìn nàng tưởng phá hư trận pháp, vội vàng kêu lên: “Nhanh lên, giết nàng cho ta!!”

Vài tên lính trong phủ xông ra tay lăm lăm vũ khí nhắm thẳng Tâm giải mà đâm tới.

Ngô Tâm Giải vung tay vận nội công một luồng sức mạnh phát ra ngăn toàn bộ đám lâu la lại, vút một cái nàng đa phi thân lên trên lao tới, chiêu Phong Quyển Tàn Vân xuất ra như hằng trăm cánh tay, vài tên lâu la còn chưa kịp phản ứng đã bị cắt đứt yết hầu.

Ngô Tâm Giải thuận thế liền ném ra một trận bùa pháp, phù chú nổ đánh địa, địa chấn ốc diêu, mặt đất vỡ ra, thiên hồi bắc đẩu trận hoàn toàn vỡ tan, khoảng cách ánh của sáng ngọc tinh quang đã tắt hoàn toàn.

Câu Chỉ thấy thiên hồi bắc đẩu trận bị phá, nét mặt thống khổ, Thiên Hùng tinh có thể mặc hấn bài bố. Lại nhìn thấy Lâm Anh Mi mặt lạnh đôi mắt như đao phong, toàn thân lông tóc hấn lúc này dựng đứng, thâm nghĩ nguy hiểm cận kề liền xoay người bỏ chạy.

Có vẻ như hấn gặp may mắn, Lâm Anh Mi không hề đuổi giết hấn, không phải là nàng không nghĩ, chính là vì mới từ đại trận thoát vây, thiên hồi bắc đẩu trận vốn là để Hàng Tinh giả dùng thu phục Tinh Tướng, máu chốt của trận pháp này là hóa giải từ từ tinh lực của Tinh Tướng, khi bị lâm vào trận pháp này sức mạnh của Tinh tướng sẽ bị giảm đi bảy tám phần, cơ bản sẽ không thể phục hồi ngay được.

Vì có chỗ dựa là Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, Lâm Anh Mi mới có thể đứng vững.

“Lâm Xung, ngươi còn có thể chiến đấu sao?” Ngô Tâm Giải hỏi.

“Là thiếu chủ bảo ngươi làm như vậy đúng không?”

Lâm Anh Mi lãnh đạm nhìn Ngô Tâm Giải, tinh phù của nàng vẫn còn, nói cách khác Tô Tinh vẫn chưa vút bỏ nàng.

Ngô Tâm Giải lắc đầu cười nói: “Tâm Giải đột nhiên cảm thấy ngươi thật sự là quá may mắn, còn có người thiếu chủ nào có thể biết rõ là chết cũng vẫn còn tới cứu ngươi đâu? Cái này thật sự không phải là ngu xuẩn sao?”

Nàng nhìn lướt qua thành thị một lần.

Từ phía Tô Tinh lại đổ bùng ánh lôi điện giống như là ác ma, phong cuồng bạo mưa khủng bố lôi điện cơ hồ đem một chỗ hùng quan thành phá hủy thành bình địa, mỗi một đạo lôi điện khi lóe ra, đều đã làm cho đáy lòng người ta chột lạnh.

“Thiếu chủ!!” Lâm Anh Mi tâm như đao cắt, lợi đều cắn ra máu, nắm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương muốn trợ giúp một tay. tại y

Ngô Tâm Giải vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Thiên Hùng tinh thể này hoảng sợ biểu tình.

Nam nhân hạnh phúc cỡ nào a.

Ngô Tâm Giải tươi cười bước tới, đỡ Lâm Anh Mi ngồi xuống. “Bộ dạng này của ngươi đi sẽ chỉ làm công tử phân tâm!”

“Tại hạ... Không thể... Khoanh tay đứng nhìn!” Lâm Anh Mi thở hổn hển, toàn thân đều phát run, đôi mắt tràn ngập lo lắng.

Ngô Tâm Giải nhìn Lâm Anh Mi bộ dáng im lặng, “Ngươi thật sự tưởng rằng mình giúp được giúp công tử sao? Cái này có lẽ có thể giúp ngươi...”

Nàng xuất ra một viên đan dược, đan dược có màu vàng nhạt, ở giữa bên trong là màu vàng đậm.

“Toái tinh Kim Đan! Có thể cho ngươi trong thời gian ngắn khôi phục đến trạng thái tốt nhất, nhưng mà khóa đan này có tác dụng phụ, tình trạng của ngươi đang ở trong trạng thái nhất quá, kinh mạch tụ hợp, từ nay về sau trở thành phế nhân, mãi không thay đổi!! Lâm Anh Mi, ngươi còn muốn dùng sao?” Ngô Tâm Giải chậm rì rì thuyết minh.

Thiên Hùng tinh quét ngang ngàn quân từ nay về sau tay trói gà không chặt, chuyện này có lẽ so với giết nàng còn khổ hơn.

Lâm Anh Mi quả nhiên ngây ngẩn cả người.

Ngô Tâm Giải nghiêng ngả cười nói: “Anh Mi muội muội, người còn có vài phút thời gian cân nhắc, tên Tinh Vân trung kỳ tu sĩ kia, công tử không có khả năng là đối thủ, hắn có thể kiên trì đến bây giờ chỉ sợ có cái pháp bảo gì đó trong người, nhưng mà chung quy chống đỡ không được bao lâu, nếu người thật sự muốn cứu hắn thì đây là phương pháp đơn giản nhất, đương nhiên có khi Tô Tinh này có đòn sát thủ giấu cũng nói không chừng.”

Khi một đạo cuồng sét đánh thẳng trên không khi, Lâm Anh Mi rõ ràng cảm nhận được Tô Tinh có điểm kiên trì không được, nàng cầm lấy toái tinh Kim Đan, không cần nghĩ ngợi liền nuốt vào, một luồng tinh lực nhất thời theo kinh mạch trong tràn ra.

Ngô Tâm Giải nói đúng, quả nhiên hữu dụng.

“Nếu tại hạ chết trận, về sau thiếu chủ liền giao cho người.”

Lâm Anh Mi lạnh lùng bỏ lại những lời này, độn quang đi xa.

Ngô Tâm Giải cười khổ không thôi, nàng cầm quạt lông, cảm khái.

“Thật sự là đánh bại a đánh bại a.”

Nàng nghe lời Lâm Anh Mi mà rợn cả người toái tinh Kim Đan chỉ dùng để thử Lâm Anh Mi, không nghĩ tới nàng cũng hoàn toàn không vì chính bản thân mình mà cân nhắc.

Tinh Tướng cùng Hàng Tinh giả ký hạ khế ước tuy nói đồng cam cộng khổ, nhưng mà đều ôm mục đích trở thành người thắng, nếu trên đường xảy ra tình huống bất lợi, trở mặt, chạy trốn loại này cũng không phải chưa từng có; giống như Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi, một tử vong vì không có tu vi, một cái khác đổi biến thành phế nhân cũng thờ ơ.

Lương Sơn đại lục một ngàn năm, một ngàn năm lịch sử yên diệt, một ngàn năm Thiên Hùng tinh một lần duy nhất dính vào tình ái.

23. Chương 23: Tam Tinh Tề Vũ

Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm của Tu trưởng lão khẽ rung lên, ánh lửa lóe ra hơn trăm thước. Hắn đối với Tinh Bảo chính là không đến tay không cam tâm. Cuối cùng đã quyết định xuất ra tuyệt chiêu của mình. Chỉ thấy khắp nơi lửa khói ngập trời, cả khu phố lớn nhà cửa nối nhau đổ sập, binh dân bá tánh, binh lính kêu thét rầm trời đất dấy nhau chạy như đang đến ngày tận thế.

Tô Tinh nấp sau một pho tượng gần đó. Về mặt lo lắng nhìn lực lượng của Tinh Bảo đang dần dần ảm đạm. Liếc mắt lên nhìn Tu trưởng lão giáo hoạt múa may Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm, toàn thân được bảo hộ trong một đạo lôi quang kết giới phòng ngự. Lấy thực lực của Tô Tinh hiện giờ mà nói, căn bản không có khả năng xuyên thủng tầng phòng ngự Tinh Trần trung kỳ này.

Vô kế khả thi? Tô Tinh thở hắt ra, ánh mắt rực sáng suy nghĩ kế sách. Đột nhiên Tô Tinh rút ngân kiếm ra, liên tục nạp đạn. Nguồn tại [c]om

“Pằng”. Một tia chớp lóe lên.

“Phanh!”. Viên đạn chạm đến luồng lôi quang quanh thân Tu trưởng lão thì lạng lẽ rơi xuống.

Tu trưởng lão nhướng mắt, thúc giục Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm như mây vùn gió dục. Cả trăm mét xung quanh Tô Tinh hiện thời như một bãi bình địa, gạch ngói đổ nát, thê lương, trong gió còn truyền đến mùi khen khét cháy.

“Người còn muốn chạy đi đâu?”. Tu trưởng lão nhe răng cười. “Có thể dưới thần binh lợi khí của ta mà kiên trì lâu như vậy, người đã có thể tự hào chết mà nhắm mắt được rồi”.

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh từ phương xa vụt cái lao vút qua, thả người nằm ngang lại, thương quang nhảm thẳng đầu Tu trưởng lão đâm tới.

“Lâm Xung!”. Tu trưởng lão kinh ngạc kêu lên.

“Thiếu chủ, chỗ này giao cho ta!”. Lâm Anh biểu tình ngưng trọng, mắt đẹp trợn trừng không chớp, toàn thân toát ra hàn khí lạnh người.

Nhìn thấy Lâm Anh Mi bình yên vô sự, Tô Tinh nhẹ nhàng thở ra. Minh như vậy mà đúng, Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải quả thật đã cứu Thiên Hùng tinh.

“Nếu không địch nổi thì chúng ta chạy cũng được”. Tô Tinh dặn. Đối với Tinh Vân trung kỳ tu sĩ, hấn xác thực không có biện pháp gì.

“Ta sẽ khiến hấn phải hối hận!”. Lâm Anh Mi kiên định nói.

“Lâm Xung, người không phải đang bị nhốt à? Sao có thể thoát ra được”. Tu trưởng lão không thể lý giải, hấn nhớ tới lời Tô Tinh lúc nãy đã nói, chẳng lẽ hấn đã có chuẩn bị trước? Tên Tinh Trần tu sĩ chết tiết này, vậy mà dám đem hấn ra mà đùa bỡn.

“Cho dù người thoát ra được thì đã sao? Giờ ta sẽ cho người đi đoàn tụ tổ tiên”. Tu trưởng lão nắm chặt Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm quét ngang, khí thế tăng vọt lên.

Nói thì chậm. Chỉ thấy nhất đạo lôi điện lóe lên mang theo tiếng sấm ầm ầm hướng tới hai người bổ tới.

“Bắn!”. Tu trưởng lão quát lên. Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm trong tay chợt bắn ra.

Chỉ thấy lôi quang chói mắt. Lâm Anh Mi nghiêng người một cái, Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm lao thẳng qua bên cạnh xuyên thủng tường thành phía sau thành một lỗ hổng to tướng. Lâm Anh Mi thuận thế xoay người một cái cực kỳ tuyệt mỹ, rồi nhảy lên cầm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương nhắm thẳng địch nhân đâm tới.

Tu trưởng lão này thật sự là lợi hại. Sau khi bắn ra Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm liền từ trong ngực lôi ra năm sáu mươi cái bùa phao, đem vứt thẳng ra trước, các bùa phao lập tức hóa thành hỏa cầu ngăn lại trước mặt Lâm Anh Mi lại.

Lâm Anh Mi bình tĩnh từng thương đem hỏa cầu chém nát. Nhưng chỉ thấy Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm sau khi xuyên thủng tường thành phía sau, không biết đã quay lại trong tay Tu trưởng lão từ lúc nào. Hấn vùng tay lên, nhắm thẳng ngực Lâm Anh Mi chém tới.

Đang vừa chém nát một hỏa cầu bên phải, bị Tu trưởng lão nhắm vào đúng nhịp này mà chém tới khiến Lâm Anh Mi muốn rút thương lại đỡ cũng đã muộn. Mắt thấy khó thoát khỏi kiếm này, bỗng một tia lôi quang màu trắng lạnh nổ vang lên, Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm mới chém tới gần sát Lâm Anh Mi lại dội ngược ra sau, chút nữa đã vượt khỏi tay Tu trưởng lão.

Thì ra là Tô Tinh thấy Lâm Anh Mi gặp nguy, không do dự chút nào đã xuất ra Trầm Tinh Bích cuối cùng, may mắn cản trở thành công Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm.

Tu trưởng lão thấy vậy thất kinh, định quay đầu ra sau bỏ chạy.

Lâm Anh Mi làm gì cho hấn cơ hội này, nhân tiện đà thương đang rút lại, nhắm ngay vai trái Tu trưởng lão đâm tới, xong rồi đem Tu trưởng lão như là đồng rác vứt sang bên.

Cùng lúc đó, Tô Tinh cũng không có cho Tu trưởng lão cơ hội, giơ súng nhắm chỗ Tu trưởng lão rút xuống bóp cò.

Nhưng mà Tu trưởng lão tốc độ cũng cực nhanh, vừa rút xuống đất lập tức bấm quyết độn thổ biến mất khỏi đó ngay lập tức.

“Hai tên chết tiết các người, ta phải đem nguyên thần các người tiêu diệt!”. Tu trưởng lão hiện ra cách chỗ vừa rút xuống hơn mười mét, mặt lạnh lùng nói.

“Khi dễ Lương Sơn tỷ muội chúng ta, còn đòi câu diệt nguyên thần, lão già người khẩu khí cũng lớn quá!”. Một âm thanh châm biếm đột nhiên vang lên.

Tu trưởng lão cả kinh, vội vàng múa Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm hộ giữ quanh người.

Nhìn lên chỉ thấy một cô gái xinh đẹp mặc áo đỏ, tóc đỏ đang đứng ở mái hiên gần đó, khoe miệng lộ ra vẻ ngạo mạn cười nhạo. Một thanh đao đang cầm trong tay bốc lên hừng hực hỏa diễm. Đích thật là Xích Phát Quỷ Lưu Đường.

“Lão nhân gia nên an hưởng tuổi già, đi lung tung thế này đánh đấm coi chừng không có ai nhật xác cho đâu a!”. Lưu Đường nói tiếp.

“Lưu Đường muội muội, người như vậy là không biết kính bậc cao niên rồi!”. Một thanh âm khác từ sau lưng Tu trưởng lão vang lên. Trí Đa Tinh Ngô Tâm Giải hi hi cười đi ra.

Nhìn Ngô Tâm Giải toàn thân tản mát ra tinh lực cường đại khiến Tu trưởng lão toát ra mồ hôi lạnh. “Lão nhân gia đừng để ý lời nói của muội muội tiện nữ, người chết không toàn thây, không cần sợ không có người nhật xác đâu”.

Đến đây Tu trưởng lão đã hoàn toàn khiếp sợ gần chết đứng.

Ba gã Tinh Tướng!

Cứ tự tự nhiên nhiên mà xuất hiện ba gã Tinh Tướng!

Tu trưởng lão hoảng sợ nhìn Tô Tinh, người này rốt cuộc là loại người nào, cư nhiên đồng thời đưa tới ba gã Tinh Tướng.

“Ít nói nhảm đi!”. Thiên Hùng tinh Lâm Xung nắm chặt Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, hướng Tu trưởng lão đâm tới.

Thiên Dị tinh Lưu Thanh Nhi hừ lạnh một tiếng, Chích luyện cửu ngục đao mang theo hỏa diễm hừng hực. Cuối cùng là Trí Đa tinh Ngô Tâm Giải mặt cũng nghiêm túc lại, ném đồng khóa cùng một quả “Phong sát” phù tới.

Đối mặt với bao vây của ba Tinh Tướng, Tu trưởng lão mắt lóe lên nét tuyệt vọng gào lên: “Lão phu tử có chết không toàn thây cũng phải kéo nam nhân các người đi cùng!”

Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm nhất thời vang lên từng tràng âm thanh như sấm, nhắm Tô Tinh đang đứng cười gần đó đâm tới.

24. Chương 24: Một Viên Đạn Cuối Cùng Cho Người

Tô Tinh sớm đã có phòng bị, khoảnh khắc Tu trưởng lão xuất thủ Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm, liền vội vàng nghiêng người tránh đi.

Tu trưởng lão đầu chịu ngồi chờ chết, bùa trên người, Pháp Khí tất cả những gì vài chục năm tích tụ không hề giữ lại, tam tinh tề vũ, bức này trận thế không thể so Tinh Vân trung kỳ tinh giả kém cỏi. Chính là cũng coi như lần này gặp vận đen, gặp phải tam tinh chẳng những tất cả đều là Thiên Tinh, trong đó hai đại mãnh tướng còn có một trí mưu siêu nhiên như Thiên Cơ tinh.

Ngô Tâm Giải “Phong sát phù” hóa thành vòng vây phong khiến cho tu trưởng lão không chỗ động, ngay sau đó, Lưu Thanh Nhi vùng chích luyện cửu ngục đao lưỡi dao khóa liệt hừng hực phóng ra một đạo hỏa diễm một đao bổ tới, lửa khói liền dễ dàng thiêu hủy bùa của tu trưởng lão.

Tinh thần nhật nguyệt hàn quang nổi gót phóng tới, Lâm Anh Mi thương pháp nhanh nhẹn lưu loát, trăm toái này thậm chí còn chưa kịp rút Pháp Khí.

Tam đại Tinh Tướng thật mạnh vây quanh, nhất thời Tu trưởng lão liền lâm vào tuyệt cảnh.

Lưu Thanh Nhi tung ra một đao thật mạnh bổ vào trên người Tu trưởng lão, huyết tuyến tiên xạ ở giữa không trung đã bị đao thượng hỏa diễm bốc hơi lên, tu trưởng lão thảm kêu một tiếng lại thấy hàn quang xẹt qua đem tay hấn nhất tề chặt đứt, cuối cùng Lâm Anh Mi đã xuất hiện trước mắt, ánh mắt sắc bén có thể giết người, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương một chiêu đã xuyên qua cổ họng tu trưởng lão.

Tất cả mọi thứ bỗng trở nên im lặng tĩnh mịch.

Cho dù chết, ánh mắt cuối cùng Tu trưởng lão còn nhìn chăm chăm Tô Tinh, trong mắt oán hận biểu lộ không thể nghi ngờ. Nếu hắn còn có ý tưởng trong lời nói, đại khái sẽ nhớ tới thật lâu trước kia lần đầu tiên gặp Tinh Bảo “Hoàn Tinh Khẩu Nguyệt” đến khi hấp hối, nhưng mà lúc trước là dựa vào vô số thi thể tinh giả tu sĩ chồng chất mới may mắn tránh được một kiếp.

Mà lúc này đây thậm chí kịch lại trình diễn.

Nhưng mà hắn đã không có cơ hội hồi hận nữa.

Mới lúc trước hắn còn đẩy Tô Tinh vào thế bị truy sát gắt gao mà giờ đây đã bị ba tên Tinh Tướng giết chết.

Thấy cảnh như vậy, bất giác Tô Tinh trong lòng dâng lên một cảm giác sợ hãi, kỳ thật cũng không thể ngờ Tu trưởng lão lại không chịu nổi nhất kích, ở trong lúc cùng Tô Tinh chiến đấu, vì đoạt được “Trầm Tinh Bích” hắn không tiếc vận dụng “Thiên Lô Địa Hỏa kiếm”, cái này thần binh lợi khí uy lực mười phần, nhưng mà sử dụng cần không ngừng đưa tinh lực của tinh giả cuộn cuộn chảy vào mới có thể duy trì, nếu không Thiên Lô Địa Hỏa kiếm liền phát huy không được tác dụng.

Đợi cho đến khi hắn đem “Trầm Tinh Bích” phòng ngự đánh tan, chính mình pháp lực cũng tiêu hao hơn phân nửa, đợi cho đến khi tam tinh tề vũ, tu trưởng lão lại nỗ lực hết đà, bởi vậy chỉ biết đại thế đã mất. Lâm tướng Tô Tinh đã đến đường cùng, đáng tiếc hoàn toàn làm tốt việc đề phòng Tô Tinh nhưng lại không đề phòng đến việc xuất hiện câu 3 tinh tướng, việc này đã đập tan mọi tính toán của hắn.

Tô Tinh ánh mắt ngấm đến Thiên Lô Địa Hỏa kiếm, bởi vì mất đi pháp lực nơi phát ra, Thiên Lô Địa Hỏa kiếm đã biến thành một thanh mộc kiếm màu đỏ bình thường. Tô Tinh cũng không thấy nhiều, hắn thu lấy pháp bảo đưa vào túi rồi lại đứng đó, ánh mắt nhìn chung quanh đánh giá một vòng, phát hiện Thiên Địa tinh thiếu chủ không có xuất hiện.

“Lưu Đường muội muội, không thể tưởng được có thể ở trong này mà vẫn đứng tới người đâu, thật sự là may mắn.”

Ngô Tâm Giải cười khẽ cười, đồng liên biến mất.

Giải quyết xong Tu trưởng lão cũng không có nghĩa là hết thấy mọi chuyện đều chấm dứt, Lâm Anh Mi nắm chặt song thương, mắt không chuyển nhìn chăm chăm Lưu Thanh Nhi, nàng ta lúc này có chút dị thường, Lãnh Nguyệt thương không chút do dự đã lập tức phóng ra.

Xích Phát Quỷ chuyển động chính luyện cửu ngục đao, thi triển thế thủ chuẩn bị đấu tiếp.

Ngô Tâm Giải tươi cười liền biến mất rất nhanh, nàng cũng nhận ra hai người này có gì đó không bình thường.

“Hai vị muội muội, các người không phải là ở trong này quyết đấu đấy chứ? Nếu vậy ta xin phép lui qua một bên!”

Lưu Thanh Nhi chăm chọc liếc mắt một cái nhìn Ngô Tâm Giải, rồi quay lại nhìn Lâm Anh Mi: “Lâm Xung, vừa rồi liên thủ chỉ là vì ta cảm thấy rất ghét lão tu sĩ già kia, nhưng người đừng cho rằng chỉ vì chuyện đó mà ta có thể hóa giải những hận thù với người.”

“Như tại hạ mong muốn!”

Lâm Anh Mi không hề bận tâm buông một câu rất nhanh không cần suy nghĩ. xem tại y

“Các người còn chết vì mạng miêng!”

Tuân Hoắc xuất hiện, hắn mặc một bộ trường bào thái tử, cầm trong tay nhất điệp bùa, xem ra khi Tô tất cả mọi người đang chiến đấu cùng Tu trưởng lão thì hắn đã đi loanh quanh trong Câu Chỉ phủ lượm lặt những thứ đó, cũng khó trách hiện tại hắn tự đắc như thế, hắn đang nắm chắc thắng lợi nên thần thái có vẻ rất thoải mái.

“Hiện tại tinh lực ngay cả sơ học cũng không có, các người định đấu như thế nào lại chúng ta!”

Bọn họ cũng nhìn ra Lâm Anh Mi tinh lực suy yếu rất nhanh, mà Tô Tinh càng không nên nói nữa, trải qua hai lần cùng Tinh Vân tu sĩ ác chiến, có thể kiên trì trụ không ngã đã xem như đáng quý.

” Nữ Lương Sơn quyết đấu không lẽ được không?” Ngô Tâm Giải nhú mày.

“Cơ hội như vậy chúng ta như thế nào sẽ bỏ qua, Thanh Nhi, sát!” Tuân Hoặc quát, đồng thời mấy chục nhiều trường bùa tung, hơn mười trường bùa hóa thành quang vồng, đây đúng là “Kết thiên chu vồng phù”, mục tiêu không phải Tô Tinh, mà là Ngô Tâm Giải. Xem ra Ngô Tâm Giải chính là chương ngại, chiêu này chính là khiến nàng không thể nhúng tay.

Về phần đã muốn loại bỏ Tô Tinh, Lâm Anh Mi, Tuân Hoặc căn bản khinh thường nhất cổ.

Lưu Thanh Nhi quát một tiếng, chích luyện cửu ngục đao hỏa diễm tướng khẩu, tầng tầng lớp lớp, chiêu thứ nhất đã không hề giữ lại Hoàng giai đao pháp.

Cửu liên hoàn Địa Hỏa quỷ trảm!!

Ngập trời lửa cháy “Thiên Lôi Địa Hỏa” kém cỏi vừa rồi muốn so sánh một chút cũng không nổi, Lâm Anh Mi vùng trường thương phát ra một mảnh ánh sáng lạnh, dùng chút tinh lực cuối cùng miễn cưỡng hóa giải, Lưu Thanh Nhi xem cơ hội đã đến, chích luyện cửu ngục đao nhắm đầu bổ tới, một mảnh lửa đỏ bùng cháy quét về phía Lâm Anh Mi, căn bản không có đường sống quay về, Lâm Anh Mi cũng không thể không chống đỡ hai tay nắm thương toàn lực thân thể cứng rắn đứng đợi, nhưng mà cường ngạnh đao thể không có nguyên nhân này sinh ra chút trì trệ.

Lưu Thanh Nhi đã vận chiêu, lực lượng chột thành lớn.

Lâm Anh Mi cảm thấy cổ tay thay đổi trầm trọng, bộ pháp của nàng bắt đầu dao động, nghênh diện đã thấy Lưu Thanh Nhi một đao chém về phía cổ chính mình.

Tác dụng phụ của Kim Đan đã bắt đầu phát tác, Lâm Anh Mi cảm thấy thân thể bắt đầu mệt mỏi, chỉ có thể tránh lui, tạo ra khoảng cách.

Nhưng mà Lưu Thanh Nhi một đạo lãnh diễm đao phong vẫn là theo Lâm Anh Mi chém ra một đạo thâm có thể thấy được xương ở miệng vết thương.

Thừa dịp Lâm Anh Mi hành động chậm chạp, Lưu Thanh Nhi không cần nghĩ ngợi xông lên trước, chích luyện cửu ngục đao thị huyết mà đến.

Phanh!

Thanh thúy chấn minh theo bên cạnh truyền đến.

Một ngân tuyến xẹt qua Lưu Thanh Nhi cày vào khoảng không gian giữa Lâm Anh Mi và đối thủ, khiến cô gái bất ngờ không kịp phòng sau, hồi đầu gian nhà, người nổ súng đúng là Tô Tinh.

“Thanh Nhi, hẩn giao cho ta!”

Tuân Hoặc cười lớn, hơn mười kim kiếm bắn ra.

Lưu Thanh Nhi hồ hững, lại đem chích luyện cửu ngục đao hướng Lâm Anh Mi chém tới, trường thương cùng đại đao liên tục va chạm, Lưu Thanh Nhi công kích lực càng lúc càng lớn, tương phản Lâm Anh Mi tắc bắt đầu ủ dũ phát triển chiêu thức chậm chạp.

Chống đỡ đều bắt đầu miễn cưỡng.

Tô Tinh nhìn Tuân Hoặc trong lòng thâm nghĩ.

“Tuân Hoặc, đúng là đồ ngu, lần trước buông tha người còn chưa ăn đủ giáo huấn sao? Người chẳng lẽ không một chút bản sự cùng nàng ký hạ khế ước sao?”

“Người hãy nói chính người đi.” Tuân Hoặc oán hận nói: “Lần trước là người gặp may mắn, lần này sẽ không cho người cơ hội.” Chỉ thấy Tuân Hoặc vỗ túi tiền, một cái hồng ảnh từ túi bay ra.

Hồng ảnh ở giữa không trung bỗng tốc độ tăng vọt hướng tới Tô Tinh phóng tới với vận tốc khủng khiếp.

Tô Tinh chờ chính là cơ hội này, thân hình hắn nhoáng lên một cái sử dụng lạn vĩ độn pháp, hư không tiêu thất ngay lập tức xuất hiện ở ngay tại trước mắt Tuân Hoắc.

Tuân Hoắc nào biết đâu rằng Tô Tinh mấy ngày nay trong thế bị truy sát nhưng lại học xong kỳ môn độn pháp, hắn còn tưởng rằng Pháp Khí “Ma hỏa hương mật” của mình bắt được Tô Tinh.

Chính lúc đang đắc chí, đột nhiên khỏe mắt hắn có một tia hàn quang của ngân kiếm chiếu đến một chút lạnh lạnh chạy dọc sống lưng.

Tuân Hoắc trên mặt nhất thời trắng bệch.

Đây là chuyện gì?

“Một viên đạn cuối cùng tặng cho ngươi.”

Tuyên ngôn vô tình, lạnh như băng run run.

Trong bóng tối một tiếng nổ vang lên như tiếng đàn đứt dây.

Có tiếng người gào thét...

25. Chương 25: Thiên Di Tinh Ngã Xuống

Tuân Hoắc đã sớm chuẩn bị đề phòng cái Pháp Khí quái dị của Tô Tinh, nhưng cũng không dự đoán được Tô Tinh còn có càng thêm quái dị độn pháp, đợi khi cho hắn phát giác, Tô Tinh đã xuất hiện ở phía sau hắn, hòng ngăn kiếm để lên đầu Tuân Hoắc, liên tục phóng ra.

Nếu làm phương pháp này cũng thế, Tuân Hoắc hộ thân tinh lực còn có thể lưu có thừa địa, nề hà Tô Tinh súng lục Lương Sơn đại lực chưa bao giờ nghe thấy, viên đạn ra khỏi nòng khi động năng thêm vào tinh lực có thể so với Tinh Vân cấp Pháp Khí, hơn nữa khoảng cách gần vậy như liên tiếp không ngừng bắn, cho dù là Tinh Vân sơ kỳ cũng không nhất định có thể thừa nhận, miễn bàn mới là Tinh Trần hậu kỳ Tuân Hoắc.

Một tiếng ô hô ai tai, màu bạc duyên đạn xuyên qua Tuân Hoắc đầu, phá đi đầu óc, từ mắt phá ra.

Từng cái chết ở Tuân Hoắc thương hạ vong hồn đều là một cái biểu tình, lộ vẻ khiếp sợ không thể tưởng tượng, Tuân Hoắc đã ngã xuống, nghiêng nhiên hơi thở lấy tuyệt.

Bên kia, Xích Phát Quỷ Lưu Thanh Nhi lấy bài sơn đảo hải chi thế, chích luyện cử ngục đao vượt mọi chống gai, đánh Lâm Anh Mi liên tục lui về phía sau, khó có thể chống đỡ, Thiên Hùng tinh đã muốn là dựa vào thân mình trực giác đến miễn cưỡng trụ cùng Lưu Thanh Nhi đang điên cuồng tấn công, đao thượng va chạm liên tục khiến Lâm Anh Mi không ngừng xuất hiện thương thế.

“Lâm Xung, chẳng lẽ ngươi sẽ không xuất Hoàng giai thương pháp của ngươi sử dụng sao?”

Lưu Thanh Nhi một tiếng khê kêu, chích luyện cử ngục đao quét ngang, đao hỏa lượn lờ, hóa thành một tia máu.

Lâm Anh Mi một tiếng khê kêu đã trực tiếp trúng chiêu.

“Vẫn là nói, ngươi căn bản không có linh ngộ đâu?!”

Thiên Di tinh cười lạnh, chích luyện cử ngục đao biến thành một màu đỏ tươi, mơ hồ lộ ra ám sát sắc. “Vậy khiến muội muội đưa ngươi đi Nữ Lương Sơn đi!”

Khí thế sóng to, đao phong giương lên.

Lâm Anh Mi lão đảo một cái lui về phía sau, lộ ra sơ hở lớn.

Lưu Thanh Nhi không chút do dự một đao chém xuống, đúng lúc này, toàn thân như là bị định trụ giữ chặt không thể cử động, một loại Hồn Phách hút ra cảm nhận sâu sắc này lên cổ họng, mạnh mẽ theo vết hầu phun ra huyết vụ. mới nhất ở truyện/y/y

“Thiếu chủ!!” Lưu Thanh Nhi hoảng sợ, hồi đầu gian vừa lúc nhìn đến một màn Tô Tinh xử bắn Tuân Hoắc.

Tâm thần nhất thời câu toái!

Tinh thiếu nữ cùng Hàng Tinh giả nhất vinh đều vinh, nhất tổn hại đều tổn hại, vô luận ký hạ khế ước sau Tinh Tướng đối chính mình thiếu chủ có bao nhiêu sao bất mãn cùng xóa nhiên, ở chiến đấu thời điểm đều đã toàn lực cùng chính mình chủ nhân hợp tác, Lưu Thanh Nhi lường trước đến thiếu chủ mình tu vi so với Tô Tinh cao hơn rất nhiều hơn nữa đối phương vừa trải qua ác chiến, rõ ràng tinh lực đã muốn cạn kiệt. Lưu Thanh Nhi cảm thấy thiếu chủ tuy có điểm khiến nàng thất vọng, nhưng ít ra cũng có thể chống được Tô Tinh giúp nàng đi xử lý Lâm Xung.

Căn bản không có nghĩ đến trước sau ngắn ngủn mới mấy phút đồng hồ, Tuân Hoặc đã bị xử lý.

Khế chủ vừa chết, Lưu Thanh Nhi Nguyên Khí đại thương, nội tâm kinh hãi đã tưởng thừa dịp này một đao kết thúc Lâm Xung rồi nói sau, nếu là đối người khác cùng hấn là địch nhân, có lẽ còn có cơ hội, nhưng mà nàng đối mặt là Lâm Xung, Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung, một tuyệt đối mãnh tướng.

Ở khế ước vừa dứt, Lưu Thanh Nhi thất thần chỉ một thoáng lộ ra sức chiến đấu kẻ hở, Lâm Anh Mi không cần nghĩ ngợi, hoàn toàn là dựa vào bản năng thân thể, gót chân bật mạnh, thân thể phóng đi phía trước.

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương phóng ra một đạo kinh diễm bạch tuyến, Lưu Thanh Nhi kinh hãi cầm lấy chích luyện cửu ngục đao hoành khảm chống đỡ yếu ớt.

Ngân lượng hàn quang cùng lửa khói lần lượt thay đổi, thời gian giống như ngừng lại.

Lưu Thanh Nhi giương ánh mắt nhìn trường thương xuyên thấu qua phòng thủ chích luyện cửu ngục đao nhắm trái tim của nàng ma đi qua.

“Lâm Xung, thật sự là ghen tị ngươi có thiếu chủ như vậy!” Lưu Thanh Nhi nắm thương thanh, lộ ra đồ kỵ trong ánh mắt, chích luyện cửu ngục đao hỏa diễm bắt đầu tắt.

“Hảo hảo phụng dưỡng hấn đi!”

“Tại hạ biết!” Một chân đang quỳ Lâm Anh Mi ngẩng đầu ánh mắt dừng ở Lưu Thanh Nhi.

“Hừ, nhưng mà ngươi còn không có học được Hoàng giai thương pháp.” Lưu Thanh Nhi bỗng nhiên kêu to, giờ chích luyện cửu ngục đao.

Lâm Anh Mi đang quỳ một gối dưới đất nghiêng mạnh người, rồi đột nhiên rút ra trường thương, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương dính đầy máu tươi.

Lưu Thanh Nhi bị rút ra tất cả khí lực, ánh mắt ngơ ngác nhìn Tuân Hoặc hay là Tô Tinh, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài, thân thể hóa thành hỏa tinh, phân tán trần thế.

Trên bầu trời một viên xích tinh xuất hiện phát ra ánh sáng ban ngày giống quang mang chiếu sáng cả đại lục địa, màu đỏ khí trời bắn thẳng đến tiến vào trong cơ thể Tô Tinh, còn lại màu lam tinh thần tựa như mất đi chống đỡ, xẹt qua tạo nên một đường cong duyên dáng rơi vào phương xa kinh thiên chi trụ —— Nữ Lương Sơn!

Thiên Dị tinh, đã ngã xuống một kết cục buồn nhưng mọi chuyện rồi cũng sẽ đến khó mà ngăn cản được.

Khi hào quang màu đỏ trụ tiến vào trong cơ thể Tô Tinh, Tô Tinh lúc này cảm thấy toàn thân tựa như hỏa, một tinh lực hùng hậu ở trong cơ thể bành trướng và phát triển, Tô Tinh khó chịu không thôi, loại cảm giác này so với tu luyện lạn vĩ độn khi còn muốn khổ hơn gấp mấy lần.

Đột nhiên binh mã cùng những lưỡi mác theo đầu phổ rầm rầm tới gần.

Hùng quan thành trải qua mấy trận ác đấu đã bị phá hủy vô cùng thâm trọng, ngoại thành cơ hồ như đã bị san thành bình địa, mà thái tử phủ như đã bị một ngọn lửa hỏa thiêu đỏ bừng sáng cả một vùng trời.

“Vì thái tử báo thù!”

“Bất thích khách!”

Hơn một ngàn tiếng hô hào của đám quan binh phát ra liên tục đinh tai nhức óc âm thanh từ bốn phương tám hướng vọng lại liên hồi.

“Chúng ta đi mau!” Ngô Tâm Giải vừa nói vừa nâng đỡ Tô Tinh.

Lâm Anh Mi gạt đầu, hai tay nắm thương, đem một chút tinh lực cuối cùng ngưng tụ, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương chém xuống một cái thật mạnh tạo nên một con kênh lớn ngăn cản bước tiến của quan binh.

Ba người lập tức lui lại rời khỏi Hùng quan thành.

—o0o—

Cách Hùng Quan thành hơn mười dặm trong một sơn động.

Tô Tinh đang trong tư thế ngồi thiền nhập định, điều hợp tinh lực, tinh lực cuồng bạo dung nhập vào cơ thể chạy xuyên suốt kỳ kinh bát mạch, trong cơ thể tinh lực cũng đã tăng lên một phần, lúc này thân thể nóng rực thay đổi càng thêm nóng cháy, Tô Tinh mồ hôi lạnh đầm đìa, chịu chích nung, chỉ quyết một tá, bỗng nhiên trong lúc đó, hơn mười ánh hào quang theo đầu ngón tay bay ra ngưng tụ ở trước mắt Tô Tinh, chậm rãi tụ hợp, ánh sáng vừa tắt thì hiện ra một thanh đao.

Chích luyện cửu ngục đao!

Tô Tinh đem một đạo Thần Niệm trước mắt, chích luyện cửu ngục đao phát ra thanh thúy chiến minh, khẩu khóa lay động, rồi sẽ có lúc cần dùng tới hãy thu vào trong túi Tinh Giới.

Ngô Tâm Giải nhìn hết thấy, nhin không được than nhỏ: “Thiên Di tinh thật sự là tự làm bậy không thể sống a.”

Tô Tinh im lặng.

Trải qua trận chiến này, ba người cũng đã sức cùng lực kiệt, hơn nữa Lâm Anh Mi lại ăn một viên “Toái tinh Kim Đan” hiện tại đã suy yếu không chịu nổi, nàng đứng tựa vào trên vách tường sắc mặt trắng bệch một chút khí lực đều không có, nhìn thấy Tô Tinh không có trở ngại gì mới chậm rãi nhắm mắt lại nghỉ ngơi lấy lại sức.

Tuy rằng là khổ chiến một hồi, nhưng thu hoạch cũng đúng là rất to lớn.

Tô Tinh có Tinh Giới túi đã có một số bảo vật đáng giá, Tinh Vân cấp Pháp Khí Tầm Thiên đạo trường “Phước long trần”, Văn Hòa “Lôi minh kiếm”, Tu trưởng lão “Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm” cùng Tuân Hoạch “Ma hỏa hương lạt”, này hắc đan được, được liệu tinh thạch, bùa lại rực rỡ muôn màu.

Nhưng mà tối bất ngờ phải kể tới Tinh Bảo thiên mệnh chi võ “Chích luyện cửu ngục đao”, Ngô Tâm Giải nói, Tinh Tướng sau khi ngã xuống, vũ khí liền thuộc về người thắng trong trận quyết đấu, chỉ cần không ngừng luyện hóa chích luyện cửu ngục đao này, ngày sau đạo pháp của Thiên Di tinh cũng có thể chính mình sử dụng.

May mắn là vì Lưu Thanh Nhi đã lĩnh hội Hoàng giai đạo pháp, cho nên Tô Tinh cũng có thể trực tiếp bắt đầu, nhưng thật ra muốn luyện tiếp đạo pháp, phải cần “Xích tâm quỷ hỏa” luyện hóa chích luyện cửu ngục đao, xem ra còn phải tiêu phí không ít công phu.

“Ngô Tâm Giải, người nghĩ muốn cái gì cứ việc đem đi đi, nơi này có một phần công lao của người.”

Tô Tinh mặt không chút thay đổi nhìn Thiên Cơ tinh: “Tuy rằng người thiết cục, xem ở người cuối cùng có công giúp ta một phần, chúng ta thanh toán xong, từ nay về sau ai tự đi đường người đó.”

“Nếu người hiện tại muốn đại chiến một hồi, ta cũng phụng bồi!” Tô Tinh trầm giọng.

Nghe lời nói vô tình như thế, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải liền không cam lòng cắn môi, mẫn hàm u oán.

26. Chương 26: Song Mỹ Phụng Chủ

Ngô Tâm Giải đang muốn mở miệng, đột nhiên, bên cạnh Lâm Anh Mi ngã xuống trên mặt đất.

Tô Tinh cũng không kịp quản chuyện của nàng, vội vàng chạy đến bên cạnh Lâm Anh Mi. thân thủ tìm tòi. cô gái suy yếu vượt quá tưởng tượng

“Đây là có chuyện gì” Tô Tinh nhìn Ngô Tâm Giải kinh ngạc hỏi

Thiên Cơ tinh nhú mày giải thích: “đại khái là Toái Tinh Đan phát sinh tác dụng”

“Người rốt cục cấp Lâm Anh Mi ăn cái gì” Toái Tinh Đan? nhất nghe được cái tên này Tô Tinh có điểm dự cảm xấu

Toái Tinh Đan xem như là một loại bí dược ở Lương Sơn đại lục,nó có thể khiến tinh giả tinh lực dư thừa,loại dư thừa này không những có thể khôi phục tinh lực hơn nữa có thể đem trạng thái tăng lên đến điểm tối cao,có thể nói Tinh Tướng gần cơn song dữ đòn sát thủ,đương nhiên không có đại giới,tuy rằng không khoa trương giống như Ngô Tâm Giải,kinh mạch phế lạc.nhưng tinh lực cạn kiệt cũng sẽ khiến đương sự suy yếu một đoạn thời gian

“Công tử không cần sốt ruột mang Lâm Anh Mi tới Tinh Thai nghỉ ngơi lấy lại sức,hơn mười ngày có thể khôi phục.”Ngô Tâm Giải an ủi

“Tinh Thai ở đâu?” Tô Tinh nhú mày

Ngô Tâm Giải sững sốt trừng mắt nhìn Tô Tinh,hi hi nói: “Công tử,chẳng nhẽ Lâm Anh Mi ngay cả điều này cũng không nói với người sao?”

Tô Tinh lắc đầu

“Thật đúng là rất giống tác phong Thiên Hùng tinh.”Ngô Tâm Giải che miệng cười

Nguyên lai Tinh Thai này là do tình hình đặc biệt lúc Hàng Tinh Giả cùng tinh thiếu nữ kết hạ khế ước sinh ra một loại Tinh Giới không gian,loại không gian này lấy tinh phù lẫn nhau mở ra,ký hạ khế ước Tinh Tướng sẽ gặp ký sinh ở bên trong Tinh Giới tu dương điều tức,bởi vì Tinh Tướng không thể tu luyện tinh lực mà ở trong Tinh Thai có thể chia sẻ khế chủ tinh lực bắt đầu tăng trưởng.này cũng là một trong những nguyên nhân vì sao Tinh Tướng cùng Hàng Tinh giả kết khế ước

Chỉ có thể làm như vậy,địa tinh lực này mới có thể siêu việt cao nhất cấp Thiên Tinh Tướng mới nhất ở truyện/y/y

“Thế nhưng còn có loại chuyện này.”Tô Tinh cứng họng

Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giai cảm thấy đương nhiên: “Rất bình thường à,ký hạ Đấu khế tinh khế ước chẳng những ý nghĩa cùng này hẳn Tinh Tướng là địch, cho dù là này tu sĩ cũng đúng địch nhân lớn nhất, tướng tinh đem nắp trong tinh thai trong có thể che nhân ánh mắt, che giấu tung tích, nếu không, còn chưa tới Nữ Lương Sơn sẽ chết hơn trăm lần”

Tô Tinh nhất tưởng cũng đúng, nếu Tinh Tướng liền như vậy quang minh chính đại đi theo bên cạnh, có điểm nhân lực mọi người có thể nhìn ra thân phận, đến lúc đó Hàng Tinh giả chết như thế nào cũng không đủ. Nhưng mà đối với Lâm Xung mà nói, đem chính mình ẩn thân tinh thai trong có lẽ là một loại khuất nhục đi.

Ngô Tâm Giải tiếp theo liền nói cho Tô Tinh phương pháp mở ra tinh thai

Kỳ thật cũng rất đơn giản, Tô Tinh lấy tay chỉ vào trán Lâm Anh Mi, trán tinh phù trên cô gái lại bắt đầu sáng lên, Lâm Anh Mi mở một tia mi mắt

“Anh Mi, vì người hảo, tạm thời đi tinh thai trong tu dưỡng một đoạn.” Tô Tinh không tha cự tuyệt mệnh lệnh nói.

Lâm Anh Mi khẽ ừ, lại nhắm hai mắt lại.

Hai người tinh phù bắt đầu lẫn nhau chiếu rọi, giây lát trong lúc đó, Lâm Anh Mi thân ảnh giống như là một đạo ảo ảnh hư không tiêu thất.

Tô Tinh cảm thấy một loại linh hồn chiếm được khác thường, trong ý thức tựa hồ nhiều ra một phần phân lượng.

“Nhưng mà Anh Mi suy yếu như vậy, cũng chịu không nổi thương, nếu công tử muốn cho nàng khôi phục nhanh lên, Tâm Giải có một thần y bằng hữu có lẽ có thể có chút bí phương nga, Tâm Giải có thể mang công tử đi.” Ngô Tâm Giải ái muội nói.

Tô Tinh làm sao nghe không ra của nàng ngụ ý.

“Ta thực cảm tạ người giúp ta nhiều như vậy, nhưng mà chúng ta vẫn là như vậy mỗi người đi một ngã đi.” Tô Tinh thái độ kiên quyết, cùng một cái thiết kế hãm hại người của chính mình ra đi, cho dù nàng cuối cùng vẫn hồi rồi điếm sai lầm, Tô Tinh cũng không nài phân tâm tư tự ngược.

Trời biết Thiên Cơ tinh này tức trí đa mưu lại sẽ đùa giỡn ra cái gì hoa chiêu.

“Vì cái gì?” Ngô Tâm Giải khó hiểu.

“Người nói vì cái gì?” Tô Tinh hỏi lại.

Nghĩ đến gặp được hùng quan thành, Ngô Tâm Giải sâu kín thở dài, “Cho dù Tâm Giải có thể cấp công tử tâm pháp cấp cao nhất, cường đại bùa, Pháp Khí, công tử cũng không sẽ động tâm phải không?”

Tô Tinh không có trả lời, biểu tình cam chịu lời của nàng.

“Tốt lắm a, Tâm Giải chỉ có một cái yêu cầu cuối cùng!” Ngô Tâm Giải cắn môi, chưa từ bỏ ý định.

“Cái yêu cầu gì?”

Ngô Tâm Giải đến gần, chớp mũi thiếu chút nữa dán tại Tô Tinh trên mặt, thần nhiên hải đường hương xông vào mũi.

“Nếu công tử có thể cùng hai gã Tinh Tướng ký hạ khế ước, công tử nguyện ý cùng Tâm Giải ký hạ khế ước sao?”

Tô Tinh gật đầu, trước không nói nàng là Thiên Cơ tinh, chỉ bằng mấy ngày nay đến chăm sóc, liền đối nàng cử có hảo cảm.

Ngô Tâm Giải cười khê cười, đột nhiên nhắm mắt lại, kiễng chân, hôn lên môi Tô Tinh, giống như là một đạo sáng ngời hỏa diễm, Tô Tinh cả người đều giật mình.

Cô gái đình hương lưu luyến, lan hương xạ phế, mạnh mẽ, Tô Tinh cảm thấy toàn thân không chịu nổi, một loại giống như đã từng quen biết như là bị hấp dẫn cảm giác theo trong cơ thể tràn ra, cái trán phát ra hào quang, chính là bất đồng, không có cái loại này rõ ràng nóng rực, giống như là dòng nước như vậy mềm nhẹ an ủi che mặt bằng.

Ngô Tâm Giải mở to mắt, cặp kia mắt to trong suốt lộ ra kinh ngạc cùng hưng phấn, Thiên Cơ tinh hôn càng thêm nóng cháy cùng triển miên.

Ngắn ngủn mấy chục giây so với một thế kỷ còn muốn dài lâu.

Tô Tinh nuốt nuốt nước miếng, nhìn Ngô Tâm Giải tràn ngập giật mình, nhất là cái trán nàng kia khối hoa lệ đến đẹp mắt khắc ấn hoa cả mắt.

Cô gái có vẻ so với hắn còn muốn giật mình nhiều, nàng nhảy nhót sôi nổi, rất giống một cái đứa nhỏ.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Tô Tinh còn không thể tin được.

Ngô Tâm Giải bình tĩnh trở lại, yêu mị liếm liếm môi, “Thiếu chủ, Tâm Giải về sau có thể cho người ”Làm ngựa” ác...”

“Thật sự ký hạ Đầu Tinh khế ước?” Tô Tinh vượt cái trán, hắn cũng không có cảm giác được cùng Lâm Anh Mi gián đoạn khế ước, nói cách khác?

“Chúc mừng thiếu chủ trái ôm phải ấp.” Ngô Tâm Giải ngượng ngùng mặt đỏ.

Tô Tinh nghĩ đến Đầu Tinh khế ước chỉ có thể ký một cái, không nghĩ tới còn có thể ký hạ thứ hai danh, nhưng mà nhất tưởng, này cũng không phải cái gì chuyện xấu, đánh đay lòng trong, hắn cũng không phải rất muốn cùng Ngô Tâm Giải là địch.

không tưởng được Ký hạ khế ước này sau Ngô Tâm Giải cũng đứng đảo qua suy sút, khoái trá thật, cơ hồ là chuyển nhà dường như đem Tinh Giới túi trong một cỗ nào gì đó toàn bộ đem ra, trừ bỏ bản tâm như mình kính cực chân tâm pháp, còn có một quyển ba mươi sáu lộ ẩn tinh pháp là về ẩn nấp tinh lực pháp thuật, bởi vì không có biện pháp tu luyện cho nên toàn bộ đưa cho Tô Tinh, trừ lần đó ra nàng còn có cùng mấy trăm trương dê cấp bùa, mấy chục trương trung cấp bùa cùng hể ra cao cấp bùa.

Hắn tinh thạch linh ngọc này cũng không tái số ít.

Nhìn đến này “Tiên hỏa phù” “Phong sát phù” “Dẫn lôi phù” “Độn địa thần phù” thậm chí hể ra khủng bố “Thiên kiếp phù”, Tô Tinh đầu đầy đại hân, nếu vừa rồi thật sự cùng Ngô Tâm Giải động khởi thủ đến, chừng đó bùa đủ hắn uống nhất hồ. Bởi vì Tinh Tướng là không thể sử dụng Pháp Khí, số bùa đó cũng tựu thành vì Ngô Tâm Giải thủ đoạn bảo mệnh, Tô Tinh cũng không có phải của nàng.

Nhưng mà thật không hổ là bài danh thứ ba Thiên Tinh Tướng, cũng không biết làm sao muốn làm đến nhiều thứ tốt như vậy, đối này Thiên Cơ tinh giải thích là: nàng không có siêu nhiên vũ lực cũng không có cường đại pháp thuật, vì về sau thiếu chủ suy nghĩ tự nhiên là tốt hảo chuẩn bị một phen, dù sao nàng là Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng, gả cho thiếu chủ không thể rất keo kiệt nha.

Nếu đã muốn ký hạ khế ước, Tô Tinh lại nghĩ tới Ngô Tâm Giải nói thần y bằng hữu: “Người cái kia bằng hữu thật sự có thể chữa khỏi Lâm Anh Mi sao?”

“Đương nhiên.” Ngô Tâm Giải cười hắc hắc, “Toái Tinh Kim Đan chính là nàng muốn làm phối phương.”

“Lợi hại như vậy? Nàng cũng đứng Tinh Tướng?”

“Đúng là “Địa Linh Tinh” Thần Y An Đạo Toàn!!” Ngô Tâm Giải trừng mắt nhìn

27. Chương 27: “địa Linh Tinh” An Tổ Vấn

Ba tháng sau.

Dạng Ba quốc ngoài Thiên Thủy thành thiên hà, một con thuyền dò hướng tới bến tàu chậm rãi sử đến.

Một gã mặc áo dài trẻ tuổi thanh lịch trạm ở đầu thuyền nhìn xa lâu các lâm lập thiên hà thành, lẩm bẩm nói: “Đây là Thiên Thủy thành a?”

Ngư dân đưa đồ nghe được hắn trong lời nói sau ha ha cười nói: “Vị khách quan này đến đúng là thời điểm đâu, Thiên Thủy thành gần nhất đang muốn mời dự hợp thủy bộ pháp hội, khách quan có thể may mắn thấy được.”

” Thủy bộ pháp hội này có thể hay không giới thiệu cho tại hạ?” Người trẻ tuổi tò mò hỏi.

Người đánh cá cũng đúng thích lời nói: ” Thủy bộ pháp hội này nhưng mà Dạng Ba quốc mỗi năm mười năm một lần việc trọng đại, bệ hạ sẽ triệu thiên hạ kỳ có thể dị sĩ, ở long quỳ thai cầu phúc lấy cầu mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an, nghe nói lên trời nếu nghe được cầu phúc liền biết đánh xuống thủy lôi bất khả tư nghị, lấy đáp lại yêu cầu bệ hạ...”

“Hừ, không biết, quỳ thủy thần lôi cũng không biết.”

Nghe chính xuất thần, bên cạnh đột nhiên truyền đến một cái ngạo mạn thanh âm.

Người trẻ tuổi theo bản năng nhìn thoảng qua, đối phương là một người thanh niên hai mươi bốn hai lăm, trưởng không công tịnh tịnh, một bộ dạng thư sinh, tựa hồ biết thủy bộ pháp sẽ một ít tin tức, nghe được người đánh cá trong lời nói không khỏi khinh miệt.

“Quỳ thủy thần lôi? Ta đồ nghe nói qua quỳ thủy tông, không biết hai cái có cái gì quan hệ.” Người đánh cá ngượng ngùng hỏi.

Thanh niên biểu tình lãnh đạm, cũng không để ý tới, chờ thuyền cập bờ sau, ngạo mạn thông dong mà đi.

Người trẻ tuổi cũng hạ thuyền, nếu có chút suy nghĩ nhìn cái kia thanh niên liếc mắt một cái.

“Công tử, này quỳ thủy thần lời muốn hay không hỏi thăm một chút?” Trong đầu truyền đến một cái thanh âm cười khê.

“Nghe đứng lên là cái nguy hiểm gì đó, quên đi, đi trước tìm cái người người nói bằng hữu kia Địa Linh Tinh đi.” Người trẻ tuổi lắc đầu.

Hắn đúng là Tô Tinh.

Liên tục treo non lợi suối ba tháng mới rút cục theo Thiên Thừa quốc tới Dạng Ba quốc.

Thiên Thủy thành là Dạng Ba quốc quốc đô cùng Hùng Quan thành so sánh với hơn một phần tráng lệ, ban công cao ngất đền ở Thiên Thủy thành tùy ý có thể thấy được, ngay cả tinh giả cũng nhiều lên.

Theo tiến vào cửa chính sau, Tô Tinh liền ít nhất cảm ứng được hơn ba mươi danh tinh giả.

Kiên khang thảo đường!

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn xem bảng hiệu, lối chữ thảo cứng cáp hữu lực, đúng là nơi này vậy.

“Khách quan, xin hỏi là xem bệnh hay bốc thuốc?” Trong điểm tiểu nhị khuôn mặt tươi cười đón chào.

“Ta muốn tìm chương quỳ các người.” Tô Tinh nói.

“Không biết khách quan tên?”

“Nói Tâm Giải tìm hắn.”

“Thỉnh chờ một chút.”

Tô Tinh ngồi ở dài ghé dựa, nhàn rỗi đánh giá hạ thảo đường này, sạch sẽ, sáng ngời, không khí mang theo một tia thảo hương, một gã bốc thuốc tiểu nhị cùng một gã đại phu xem bệnh chính đầu vào đẩy chiếu cổ lục, thoát nhìn gọn gàng ngăn nắp. Nếu không phải Ngô Tâm Giải nói lão bản nơi này là nương sơn đệ năm mươi sáu đem giao y Địa Linh Tinh Thần Y An Đạo Toàn, Tô Tinh còn thực không thể tin được.

Chỉ chớp lát, tiểu nhị liền đi ra. “Khách quan, thỉnh vào bên trong!”

Tô Tinh bị mang vào một gian nội thất, “Chương quỳ đang ở luyện dược, mời khách quan trước chờ đợi.”

Đợi cho tiểu nhị rời đi, một đạo ảo ảnh theo trên người Tô Tinh thoát ly mà ra, một cô gái xinh đẹp liền xuất hiện.

“Tinh thai trong thật sự là nhàm chán đã chết đâu.”

Ngô Tâm Giải vỗ vỗ mặt.

Tô Tinh đối nàng một cái xem thường, “Người không phải chính mình muốn đi tinh thai sao.”

“Công tử, này không có biện pháp a.” Ngô Tâm Giải ủy khuất nói: “Nơi này cũng không so với tổng gia thôn hẻo lánh đâu, lui tới rất nhiều tinh giả, nếu ta cùng công tử dãi cùng một chỗ, nếu như bị có tâm giả treo lên sẽ cho công tử mang đến phiền toái.”

Biết sẵn sóc của nàng, Tô Tinh cũng liền cười cười, nhưng mà nói lên Tổng gia thôn, hắn nhớ tới một sự kiện.

“Người nếu tên thật là kêu Ngô Tâm Giải, như thế nào sẽ là Tổng gia thôn nhân?”

“A, này a?” Ngô Tâm Giải tròn mắt vừa chuyển, giảo hoạt cười nói: “Đó là bởi vì Tổng gia thôn đã cho ta là cùng công tử gặp nhau nga.”

Tô Tinh sửng sốt, lập tức liền hiểu được của nàng ý tứ, cảm tình Ngô Tâm Giải này tự xưng Tổng gia thôn nhân cùng hắn liên quan, ở trước mặt hắn lại tự xưng là Tổng gia thôn nhân, đem hai bên đều mang đến, “Kinh điển không đối xứng tin tức lợi dụng!” Tô Tinh thật sự là rất bội phục tâm tư Thiên Cơ tinh. Truyện được copy tại Y

Nhàn rồi không có việc gì, Tô Tinh đi đến trước giá sách, mặt trên bày rất nhiều bộ sách thảo dược, về đan dược thuật Lương Sơn đại lục, Tô Tinh cũng biết rất chi ít, vì thế cảm thấy hứng thú cầm một quyển giải tinh vi luận mùi thơm lật xem.

Đọc sau khi liêm mặc rút ra, Tô Tinh buông trong tay thư, thấy một cô gái thân thể xinh đẹp thướt tha đi đến.

“Tâm Giải tử, thật lâu không thấy.” Cô gái thanh âm ngọt, nhìn đến Tô Tinh, đại mi một điều: “Vị công tử này, Tâm Giải tử cực nhỏ hạ sao?”

“Tâm Giải thiếu chủ nga.” Ngô Tâm Giải hắc hắc cười nói.

Cô gái che miệng, trong mắt rõ ràng toát ra kinh ngạc: “Công tử hảo phúc khí đâu, tiểu nữ An Tố Vấn.”

“Tô Tinh.”

Tô Tinh nhìn này Địa Linh Tinh mảy liễu con mắt sáng, như nước trong veo mềm mại đáng yêu, ánh mắt tràn ngập tinh luyện.

“Tố Vấn, ngươi còn không có tìm khế chủ sao?” Ngô Tâm Giải hỏi.

“Tố Vấn chỉ biết cứu người làm sao giết người.” An Tố Vấn cười trừ: “Tâm Giải tử tỷ không phải mang theo thiếu chủ đến thăm Tố Vấn đơn giản như vậy đi?”

“Trên thực tế, ta có một gã đồng bạn muốn cho ngươi xem.” Tô Tinh nói, ở trong ý thức hỏi một câu, Lâm Anh Mi ừ một tiếng, chỉ thấy một đạo quang hoa.

Lâm Anh Mi cũng xuất hiện ở tại trong phòng.

An Tố Vấn trừng lớn hai mắt bộ dáng rất là đáng yêu. “Hai cái...”

“Tâm Giải thiếu chủ là cái thiên tài đi.” Ngô Tâm Giải đắc ý nói.

Lâm Anh Mi hừ lạnh một tiếng.

Tô Tinh liền ngăn gợn giới thiệu, đem Lâm Anh Mi tình trạng nói cho An Tố Vấn, tiến vào tinh thai tu dưỡng điều tức ba tháng, Lâm Anh Mi mới khôi phục từ trước ba phần mười tinh lực, chiếu loại này tốc độ ít nhất còn phải bảy tháng, Tô Tinh có thể chờ, nhưng mà Lâm Anh Mi nhưng chờ không kịp.

“Anh Mi tỷ tỷ sử dụng toái tinh đan Nguyên Khí đại thương, phải nhanh điểm khôi phục cũng không phải không có khả năng.” An Tố Vấn bắt mạch sau hạ phán đoán.

“Có biện pháp nào?” Tô Tinh hỏi.

“Biện pháp rất đơn giản, chính là sẽ làm tại hạ...” An Tố Vấn do dự hạ.

“Tố Vấn, đừng lè mề, có thể khiến Anh Mi rất nhanh khôi phục lại, Tâm Giải ta khiếm người một cái nhân tình.”

“Nếu Tâm Giải tử nói như vậy, vậy được rồi.” An Tố Vấn bất đắc dĩ cười nói.

Tô Tinh muốn làm không rõ ràng lắm nàng muốn làm gì, chỉ thấy nàng đem nội thất đại môn nhắm chặt, tiếp theo An Tố Vấn cầm cổ tay Lâm Anh Mi, vẻ mặt nhập định, Tô Tinh nhìn đến nàng toàn thân phát ra ánh sáng nhạt nghiêm nhiên tiến nhập Tinh Tướng trạng thái, một cỗ hơi thở mỏng manh chậm rãi truyền tiến Lâm Anh Mi thân thể, Lâm Anh Mi khởi sắc cũng bắt đầu hảo chuyển đứng lên.

“Đây là Địa Linh Tinh Thần Y Hoàng giai pháp thuật: linh khí phân tâm!” Ngô Tâm Giải vụng trộm nói: “Có thể khôi phục mục tiêu tinh lực, còn có thể bổ sung Nguyên Khí.”

Tô Tinh gật gật đầu, còn cử thần kỳ.

“Hi, công tử đáy lòng có phải hay không suy nghĩ đem nàng cũng thu đâu?” Ngô Tâm Giải hì hì cười.

“Ta còn không như vậy phát rồ đi.” Tô Tinh tức giận nói.

28. Chương 28: Quý Thủy Thần Lôi

Thời gian một nén nhang qua đi, An Tổ Vấn một đốm mồ hôi đầm đìa mới chữa thương xong.

“Thế nào?” Tô Tinh quan tâm hỏi.

“Công tử thật sự là rất giỏi, Anh Mi tỷ tỷ tinh lực cuộn cuộn không ngừng, Tổ Vấn cũng chỉ có thể miễn cưỡng khôi phục một chút.” An Tổ Vấn thử một lần cũng hiểu được Lâm Anh Mi tinh lực rất phi phàm, trong lời nói hiện lên một tia tôn kính.

“Chẳng lẽ Thần Y người đều không có biện pháp?” Ngô Tâm Giải hỏi.

An Tổ Vấn chỉ có cười: “Ta sẽ lại đi điều phối một ít hời thương thủy, đến lúc đó mượn dùng ”Linh khí phân tâm“, của ta đại khái hơn mười ngày có thể khôi phục. Nhưng mà như vậy sợ công tử phải đợi ở Thiên Thủy thành vài ngày.”

Tô Tinh vừa nghe chỉ cần hơn mười ngày có thể khôi phục lại, cũng nhẹ nhàng thở ra, tổng này so với bảy tháng tốt hơn.

“Ta sẽ ta sẽ bảo tiểu nhị an bài khách phòng cho công tử.” An Tổ Vấn lau mồ hôi, xem ra thật sự là mệt sâu.

“Kia phiền toái.” Tô Tinh nói.

Chờ sau khi nàng ra phòng, Ngô Tâm Giải liền ái muội cười nói: “Công tử, Thần Y không sai đi.”

“Nàng thật sự không tính ký hạ Đấu Tinh khế ước sao?” Tô Tinh khó hiểu, Lương Sơn 108 khóa tinh hấn vốn tưởng phải ký.

“Công tử hoàn toàn hiểu lầm.” Ngô Tâm Giải lắc đầu, sự thật đều không phải là như thế, ở Nữ Lương Sơn 108 tinh thiếu nữ, Đấu Tinh xem như rút ra mở màn, mà mở màn này chính là tinh thiếu nữ cùng Hàng Tinh giả ký hạ Đấu Tinh khế ước, thành công ký hạ khế ước Tinh Tướng còn có tư cách đi Nữ Lương Sơn. Nhưng này đó điều kiện cũng không có bao hàm phải ký hạ khế ước điều kiện, trên thực tế Tinh Tướng sở dĩ sẽ cùng tinh giả ký hạ trừ bỏ có thể chia xẻ tinh lực, có giúp một tay đồng bạn bên ngoài, còn có một nguyên nhân là ký hạ khế ước sau mới có thể có tư cách đi lên Nữ Lương Sơn đỉnh cấp.

Lịch sử qua lại trong Đấu Tinh, kỳ thật cũng có rất nhiều tinh thiếu nữ tự mình siêu phàm đối khế ước là khinh thường nhất cổ.

Thiên Hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung xem như ví dụ tốt nhất, từ đời thứ nhất Đấu Tinh bắt đầu, mỗi một đại tinh thiếu nữ liền chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào ký hạ khế ước; nhưng mà Đấu Tinh là quy tắc bầu trời xích tinh vừng mãi, Nữ Lương Sơn mới có thể mở ra, bởi vậy không có ký hạ khế ước Tinh Tướng tất nhiên chỉ có một kết cục -không phải nàng giết chết tất cả Hàng Tinh giả chính là nàng trở thành bàn đạp của tinh giả.

“Công tử cũng thấy được, An Tổ Vấn căn bản sẽ không giết nhân thuật, Hàng Tinh giả cùng nàng ký hạ khế ước trong lời nói liền tất nhiên trở thành mục tiêu Lương Sơn đại lục đuổi giết, thử hỏi, ai muốn ý làm như vậy đâu?” Ngô Tâm Giải thở dài.

Nghe xong Thiên Cơ tinh nói, Tô Tinh đối tinh đấu Nữ Lương Sơn có càng thêm nhận thức tàn khốc.

Sáng tạo tinh thiếu nữ nương sơn kia rốt cuộc là cái gì đến đây? Tô Tinh cũng xác thực tò mò không thôi.

Nhận thấy được tâm tình có chút phập phồng, Tô Tinh ngồi xếp bằng ngồi xuống, vận khởi tâm pháp pháp kính cực chân, ngay cả đánh ngũ trọng pháp quyết sau một cổ ôn nhuận hơi thở giống lưu thủy nhuận qua trong cơ thể lục phủ ngũ tạng, chỉ một thoáng, Tô Tinh chỉ cảm thấy đến tâm bình khí hòa, mắt sáng ngời, tính cả trong cơ thể tinh lực cũng tăng lên không ít.

Bản tâm này như minh kính cực chân tâm pháp không hổ là Lương Sơn đại lục mấy trăm năm đến bị vô số người theo đuổi tâm pháp, tâm pháp tổng cộng có ba cái cảnh giới, mỗi tầng mười trọng pháp quyết, tầng thứ nhất tâm tình chỉ thủy tu luyện tu giả tâm tính, gặp Thái Sơn băng đỉnh mặt không đổi sắc, lợi dụng cực thiệt tình pháp chẳng những thuận lợi tiêu hóa Thiên Địa tinh lực thậm chí ở tu luyện lạm vĩ độn

khi đối cái loại này muốn sống không thể, muốn chết không thể đau nhức cũng giống như trấn định tề, hai người hỗ trợ lẫn nhau luyện đứng lên như cá gặp nước.

Trong ba tháng, Tô Tinh chẳng những đột phá hạn vĩ độn giai đoạn hai mươi tám trọng, ngay cả tinh lực cũng đứng vừa mới vọt tới Tinh Trần hậu kỳ, hiện tại Tô Tinh rõ ràng cảm thấy trong cơ thể khối bụi bần tinh lực đang ở chậm rãi tụ hợp thành vân trạng, đã muốn đến “Tinh Trần” tụ vì “Tinh Vân” mầu chốt thượng.

Lại thử ngưng tụ Tinh Vân, tinh lực lại luôn cuối cùng tán đi.

“Xem ra không phục dùng lực triều Quy Nguyên đan kia không được a.” Tô Tinh mở mắt ra, thực bất đắc dĩ. Lực triều Quy Nguyên đan là Tô Tinh ở kiểm tra văn cùng Tinh Giới túi khi phát hiện hé ra đan phương, chỉ dùng để đến phá tan bình cảnh, Văn Hòa trưởng lão này xem ra cũng nhanh đến đạt Tinh Vân trung kỳ, đan phương mấy vị dược liệu đều thu thập không sai biệt lắm, chỉ kém một mặt vụ vân tử, nhưng mà theo hần vừa chết, đồ tiện nghi Tô Tinh.

Sau đó không lâu, An Tổ Vấn mượn một lọ “Hồi thương thủy” cấp Lâm Anh Mi ăn vào, đặc biệt dặn loại thuốc trị thương này dùng sau ở mười canh giờ nội không thể vận dụng tinh lực.

nàng Nhìn đến tri kỷ chiếu cố như vậy, Lâm Anh Mi cũng đứng lộ ra một tia cảm kích.

“Toái tinh Kim Đan dù sao cũng là Tổ Vấn luyện chế, Tổ Vấn nên chỉ mình một phần trách nhiệm.” An Tổ Vấn nhưng thật ra rất Thần Y ý thức trách nhiệm.

Tô Tinh lúc này nhớ tới ở đến Thiên Thủy thành khi người đánh cá theo như lời trong lời nói, tò mò hỏi: “Tổ Vấn muội tử, người có biết Quý Thủy Thần Lôi là cái gì sao?”

“Quý Thủy Thần Lôi?” An Tổ Vấn nghe được tên này, lộ ra kinh ngạc, “Công tử nguyên lai cũng đứng muốn đi lấy thần lôi sao?”

“Này Quý Thủy Thần Lôi rất lợi hại?” Ngô Tâm Giải trừng mắt nhìn.

“Ngay cả Thiên Cơ tinh tỷ tỷ cũng không biết sao? Nhưng mà tỷ tỷ phiêu bạc Lương Sơn đại lục, không biết cũng thực bình thường.” An Tổ Vấn giải thích nói: “Kiền Kim, Khôn Mộc, Quý Thủy, Cách Hỏa, Tốn Thổ, Lương Sơn đại lục Ngũ Hành kỳ lôi, đâu chỉ lợi hại, có thể ở trong cơ thể luyện hóa Quý Thủy Lôi, ý thao túng, Tâm Giải tỷ tỷ cũng có thể biết này đại biểu cái gì.”

Tô Tinh động dung. Ở ba tháng trước Hùng Quan thành hần liền chính kiến văn rộng rãi hai cái khổng lôi tinh giả, một cái tru Tà Thần lôi, một cái là Địa Hỏa Thiên Lôi, đã ở này lôi thuật hạ ăn đủ rồi đau khổ, chẳng qua này hai loại lôi pháp phải dựa vào thân mình Pháp Khí pháp lực mới có thể sử dụng đến, nhưng cho dù như thế kia cũng đứng uy lực không thể khinh thường.

Một cái tinh giả có thể luyện hóa thần lôi, không có gì cũng có thể sử dụng, tưởng tượng liền đủ đáng sợ.

Ngô Tâm Giải mắt mạo tinh quang, có ý niệm trong đầu.

“Thủy bộ pháp hộ có quan hệ sao?” Lâm Anh Mi hỏi.

” Nghe nói thủy bộ pháp hội kỳ thật là Quý Thủy Kiếm Tông thủ thuật che mắt, Tổ Vấn tiếp đãi quá không ít Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử, theo bọn họ trong miệng nghe nói năm mươi năm một lần, thiên hà long quỳ thai liền biết mở ra một đạo quỳ long huyết, Quý Thủy Kiếm Tông liền biết phải đệ tử xâm nhập “Quỳ long huyết” khứ thủ Quý Thủy Thần Lôi.”

“Nhưng mà người cho là công tử thủ lôi vì cái gì?” Ngô Tâm Giải lộ ra nóng lòng muốn thử sáng rọi: “Chẳng lẽ nói công tử cũng có thể khứ thủ sao?”

“Muốn đi vào quỳ long huyết tinh lực phải kết làm vân trạng, thấp giả cao giả đều đã bị Quý Thủy hóa giải, bởi vậy phía sau chẳng những Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử, Lương Sơn đại lục mười quốc, trăm đại môn phái, ngàn danh tán tinh giả đều đã ý đồ vọt vào quỳ long huyết. Nhất là Đẩu Tinh bắt đầu, các nơi tinh giả sợ sẽ càng ngày càng nhiều, theo Tổ Vấn biết, trước mắt Thiên Thủy thành còn có ít nhất bốn ngàn danh tán tinh giả.” An Tổ Vấn lắc đầu thở dài: “Quý Thủy Kiếm Tông cũng đứng đối đầu kẻ địch mạnh, xem ra đến lúc đó nếu nhắc lên một phen tinh phong huyết vũ.”

Mấy người Tô Tinh nghe ghen hòng nhìn trôn trời, này cũng khó trách, nếu tinh giả được đến Quý Thủy Thần Lô không thể nghi ngờ tương lai trong Đẩu Tinh có thể chiếm được thật lớn ưu thế, cũng khó trách sẽ hấp dẫn người nhiều như vậy dục niệm, chính là Tô Tinh nghe xong đều rục rịch. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

“Nhưng mà quỳ long huyết Tinh Tướng là không thể tiến vào, cho nên công tử muốn đi tốt nhất cân nhắc rõ ràng, từ xưa đến nay, ở quỳ long huyết Hàng Tinh giả ngã xuống không ở số ít.” An Tổ Vấn sẵn sóc nhắc nhở.

Tô Tinh gật gật đầu, việc cấp bách sợ là trước muốn đem tinh lực tăng lên tới Tinh Vân mới là, nếu không tương nhiều như vậy cũng không có gì dùng.

“Đúng rồi, Tâm Giải tỷ tỷ, Thiên Thủy thành phía nam gần nhất xuất hiện một khối cổ mộ mê cục, nếu có hứng thú, Tâm Giải tỷ có thể đi thử phá giải đâu, gần nhất đến tinh giả đều đã đi chỗ đó, nhưng còn không ai có thể cởi bỏ câu đố kia.” Đột nhiên nhớ tới chuyện này đến, An Tổ Vấn nhợt nhạt cười.

29. Chương 29: Thiếu Nữ Y Quan Thắng Tuyệt

Trong thâm tâm An Tổ Vấn đã biết đến, phái nam Thiên Thủy thành cổ mộ là thông tin quý mới bị người hữu tâm công khai gần nhất, bên trong cổ mộ có một đạo cường đại cấm chế, nghe nói trong nghĩa địa ẩn chứa một cái cơ quan, chỉ cần giải được câu đố này cơ quan liền tự mở ra. Nhưng mà điều đáng quan tâm là bên ngoài cổ mộ không có gì nêu lên manh mối để háo giải cơ quan, chuyện này coi như là hiểm thấy, hơn nữa rất nhiều tu sĩ đi xem qua đều không hiểu ra là ngụ ý gì.

Chuyện này cũng gợi lên cho Tô Tinh cùng Ngô Tâm Giải chút hứng thú, vì là câu đố càng khó, hai người càng mạnh hơn và càng nhiều kinh nghiệm hơn.

Mười mấy phút sau, Tô Tinh đã tới khu cổ mộ, tại đây tụ tập không ít tu sĩ thảo luận chung quanh cái cổ mộ. Vì tránh cho phiền toái không cần thiết, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải liền ẩn vào tinh thai trung, dù sao ở trong tinh thai nàng cũng có thể cảm nhận được ý thức của Tô Tinh.

Tô Tinh dừng lại nhìn qua một lượt tất cả mọi thứ xung quanh quả nhiên giống như lời An Tổ Vấn nói, tinh lực phần lớn đều ở Tinh Vân giai, xem ra đúng là vì Quý Thủy Thần Lô mà đến.

“Chút gợi ý cũng không có, xem ra là trêu đùa người khác.”

“Ân, đạo hữu cũng không thể đoán được sao?”

“Quên đi, đi thôi, không có gì hay để xem.”

Ở đây mỗi nhóm tu sĩ lại có vẻ mặt khác nhau, có đau khổ suy tư, lại có người rung đùi đắc ý lật xem điển tịch, còn có một số người phẩy tay áo bỏ đi, còn lại là một đám tu sĩ kỳ quái, bọn họ không cố gắng tìm hiểu để giải câu đố, cũng không rời đi, tự tạo thành một đoàn thể nhỏ, ánh mắt nhìn chằm chằm tràn ngập giáo hoạt.

Loại bộ dạng này khiến Tô Tinh không khỏi nhớ tới sơn thủy cổ tích gặp được một đám người của Tầm Thiên đạo trưởng.

Xem ra là muốn lập sát Tinh Tướng a.

Tô Tinh dưới đáy lòng cười lạnh, cũng không để ý đến bọn họ.

Ngoài cổ mộ bộ thực rất bình thường không có gì linh tinh trên mộ bia, bên trong lại thô ráp không chịu nổi, bên trong có vẻ như là bị cố ý hủy hoại, hai cỗ quan tài ở bên trong đã bị phá, quan tài làm từ tinh bằng sắt tạo, không có quan cái, cũng không biết có phải bị cướp sạch hay không, trong quan tài trống rỗng.

Trừ cái đó ra, cổ mộ này không còn có gì đặc biệt, nếu không có cỗ quan tài thì không ai nói đây là mộ huyết.

“Nơi này thực sự có cơ quan sao?” Ngô Tâm Giải cũng không hiểu chút nào, nơi này có gì đặc biệt để mọi người cho rằng có cơ quan mật, Ngô Tâm Giải còn chưa thấy qua như vậy có thái quá không đây.

Tô Tinh nhìn kỹ cổ quan tài, lực chú ý đều ở mặt trên cổ quan tài.

“Cổ quan tài này nhất định là cơ quan manh mối.” Ngô Tâm Giải đoán.

Tô Tinh ừ, lấy tay sờ soạng, lại nhìn chung quanh một vòng cau mày nói nhỏ.

“Trong mộ chỉ có một bộ quan tài, Tâm Giải, ngươi cảm thấy đây là cái gì ý tứ?”

“Chẳng lẽ nói phải cho hai cái thi thể đi vào?”

Tô Tinh đầu đầy âm mưu, Thiên Cơ tinh ý tưởng thật đúng là đủ thiên mã hành không.

“Xem ra cũng không làm khó công tử đâu, công tử, muốn cùng Tâm Giải so tài hay không?” Ngô Tâm Giải hì hì cười nói. “Xem chúng ta ai có thể trước khám phá ra cơ quan của cổ mộ này.”

“Vậy ngươi khai giải được rồi sao?” Tô Tinh đột nhiên hỏi lại ánh mắt đầy nghi ngờ.

“Tiểu nữ tử còn muốn nghĩ thêm.” Ngô Tâm Giải trả lời.

Tô Tinh cười hắc hắc.

“Tâm Giải, vậy ngươi thua chắc rồi.”

“Oa?” Trong đầu Ngô Tâm Giải có chút hoang mang. “Chẳng lẽ công tử giải khai được rồi sao?”

“Ừm, ta nghĩ không sai biệt lắm.” Tô Tinh có chút suy nghĩ.

“Không thể nào!” Ngô Tâm Giải ngây dại cả người, mới đi vào cổ mộ chưa được bao lâu mà Tô Tinh đã có thể hóa giải câu đố, cái này cũng quá nhanh đi. “Công tử, ngươi nhất định là đang lừa Tâm Giải đúng không?”

“Cho ngươi một cái gợi ý.” Tô Tinh vuốt cằm, ánh mắt quỷ dị cười nói: “Thiết quan tài không phải dùng để đặt thi thể!”

“Cổ quan tài này không phải đặt thi thể!”

Một âm thanh trong trẻo đồng thời vang lên ở bên tai, Tô Tinh sửng sốt, vừa lúc nhìn đến thì thấy một nữ tử đang nhắm hướng Tô Tinh đánh tới, không suy nghĩ Tô Tinh cũng lập tức xông vào đánh lại một cách công bằng.

Dánh vể mảnh khảnh cùng đôi nhũ hoa khiến Tô Tinh có chút hứng thú khác lạ đoán biết ngay đây là một cô gái, theo bản năng Tô Tinh liền vươn tay bắt lấy tay cô gái tay còn lại túm chặt vai vắn một cái rồi giữ chặt lấy nàng.

Cái khăn che mặt khê bị gió thổi tung lên, thoáng nhìn kinh diễm tuyệt sắc dung nhan chợt hiện ra.

Cô gái phản ứng cũng vô cùng nhanh chóng, cổ tay vừa lật lên một luồng sức mạnh lạnh như băng theo bàn tay chém ra, hàn chuồng liền đem Tô Tinh một chuồng đẩy lui ra xa, khiến hắn không hưởng thụ được một cái nhuyển ngọc ôn hương nào.

Thiếu nữ Y Quan Thắng Tuyết, hạt bụi nhỏ cũng không bám, đôi mắt trong trẻo, cùng Báo Tử Đầu Lâm Anh Mi so sánh cũng không kém là bao a.

Kinh sương canh diễm, ngộ tuyết do thanh!

Tám chữ này dùng cho nàng quả thực là không sai chút nào.

“Ngươi không sao chứ!” Cô gái nhìn Tô Tinh buông một câu.

Tô Tinh nhìn lại bàn tay, một lớp băng tuyết mỏng phủ bên trên, chuồng lực này thật đáng sợ chúng đâu thì chỗ đó nhất định bị đóng băng.

“Đó là Hàn Băng chuồng??”

“Đây không phải ”Thiên băng thánh cung” tuyết học sao?”

“Nữ nhân này là ai a?”

Trong cổ mộ những tình giả nhìn thấy đã bị dọa tránh đi ba thước, đứng lên nhỏ giọng nói với nhau điều gì đó.

“Cô nương thủ hạ lưu tình.” Tô Tinh chỉ đùa một chút.

Cô gái mặt vẫn thản nhiên không có chút thay đổi, ánh mắt nhìn lướt qua lạnh lùng: “Vừa rồi mạo phạm, tại hạ tưởng mọi chuyện đi quá xa ấy chứ.”

Mọi chuyện lại bình thường co gái liếc nhìn Tô Tinh theo một chút thâm ý.

Tô Tinh làm bộ như không biết, cười cười. “Không biết cô nương danh tính cô nương? Tại hạ Tô Tinh!”

“Có duyên sẽ khắc tương phù, sao phải nói đến!”

Cô gái thản nhiên nói, xoay người, áo trắng nhẹ nhàng, váy giác bay lên, quả thực giống như là tiên tử xuất trần. Tô Tinh không nhận được một tiếng thở dài.

“Công tử, người đã chạm trúng chỗ kín người ta sao?” Ngô Tâm Giải chưa nói.

“Nói bậy.” Tô Tinh lắc đầu, ở quân doanh ngày đã lâu không ra ngoài khiến hắn bị sắc đẹp hấp dẫn, chính là cô gái này khí chất thật sự rất hơn người, cảm giác giống như ngày trước xem võ hiệp tiểu thuyết, Tô Tinh khó tránh khỏi xem lâu chút.

“Thiếu chủ, nàng là Tinh Tướng sao?” Lâm Anh Mi quan tâm hỏi.

“Cảm giác có điểm kỳ quái.” Tô Tinh cũng đoán không chuẩn, nếu này cô gái thật sự là Tinh Tướng trong lời nói, hẳn thật là có điểm không đúng.

“Vừa rồi nàng cùng thiếu chủ nói, trong lời nói có chút giống nhau.” Ngô Tâm Giải kỳ quái nói. “Là trùng hợp sao?”

“Buổi tối thì sẽ biết.” Tô Tinh nói, “Chúng ta đi trước đi.”

Nói xong Tô Tinh liếc mắt nhìn quanh, Ngô Tâm Giải ngậy cả người, Tô Tinh lúc này có vẻ như không quan tâm tìm manh mối để phá giải cơ quan của mộ huyết nữa, Thiên Cơ tinh không nói gì: Nếu là nàng sẽ không như vậy, nàng sẽ tìm mọi manh mối. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Đi ra khỏi mộ huyết, chung quanh đám tu sĩ giang hồ đang bàn tán về cô gái áo trắng vừa rồi.

Tô Tinh nhìn cô gái trong treo nhưng bóng dáng lạnh lùng, lúc này thấy một người ở tình theo đi lên.

“Công tử, anh hùng cứu mỹ nhân sao??” Ngô Tâm Giải cười.

“Nàng cần ta cứu sao?” Tô Tinh xem thường, nghĩ đi nghĩ lại vẫn là quyết định đi xem, nói không chừng có thể biết được cô gái thần bí này rốt cuộc là từ đâu đến đây.

30. Chương 30: Lôi Hỏa Sa

Những tình giả này cùng với Tô Tinh đều có ý tưởng giống nhau, một đám tụ hợp lại bắt đầu hăm he. Đám người kia hiển nhiên cũng sẽ không ngu xuẩn ban ngày ban mặt giết người cướp của, đi đầu là một gã công tử tuấn tú, phe phẩy quạt giấy, rất phong độ hẳn lập tức đã ôm quyền mời cô gái gia nhập đội ngũ của mình, cố ý thể hiện một chút tu vi Tinh Vân trung kỳ của bản thân.

“Không có hứng thú.”

Cô gái cự tuyệt không thương tiếc, cũng không thèm quay đầu nhìn lại.

Huých mũi một cái gã công tử ngượng ngùng chỉ biết cười, nhìn bóng dáng cô gái trong mắt tràn ngập giận giữ.

Những tu sĩ này gặp chuyện không thú vị đều tự tản ra.

“Cổ mộ này có khi lại là trò đùa của ai đó, đi thôi.”

“Nghe nói Quý Thủy Kiếm Tông tình phường không sai, đi chỗ đó so với chỗ này đều có ý tứ.”

“Ân, nói không chừng có thể mua được một số thứ tốt.”

Tinh phường?

Nghe được tên này Tô Tinh trước mắt sáng ngời, như là cái phường thị, không biết có thể nghe được Côn Ngô sa cùng vụ vân tử tung tích, nghĩ vậy, Tô Tinh liền bảo Ngô Tâm Giải hỏi thăm tình địa điểm của phường này.

Thiên Cơ tình đối Tô Tinh không biết cảm thấy bất ngờ: “Không thể nào, công tử, người ngay cả tình phường cũng không biết sao?”

“Lúc trước tình giả là cái gì vẫn là do Lâm Anh Mi nói cho ta biết.” Tô Tinh cũng không có gì giấu diếm.

“A, công tử, tình giả như vậy nhưng thật ra rất ít gặp.” Ngô Tâm Giải cười khê cười nói.

Tinh phường ở Lương Sơn đại lục là phi thường nổi danh, chỉ cần là tình giả không ai không biết, cũng khó trách Ngô Tâm Giải thực bất ngờ, bởi vì đại bộ phận tình giả cần gì đó đều trao đổi mua bán ở đây, dần dần hình thành cái tình phường này, tình phường được các môn phái mạnh trên giang hồ che chở cho nên tình giả cũng không cần lo lắng.

“Quý Thủy Kiếm Tông tình phường ở cách chỗ này không xa đâu, Tâm Giải lúc trước cũng tại đây dùng một kiện Tinh Vân Pháp Khí đổi mấy trăm trương bùa nga.”

Tô Tinh nghĩ thầm khó trách, thảo nào người lại có nhiều như vậy bùa.

Dưới sự dẫn đường của Ngô Tâm Giải, Tô Tinh rất nhanh liền tìm được Thiên Hà tình phường, trong ấn tượng thành trấn cũng không có nhiều khác biệt lắm, khác nhau duy nhất một điểm toàn bộ phường thị tinh khí nội liễm tình giả giống như qua sông chi tức.

Tô Tinh đi dạo một vòng đại khái ở phường thị, hiểu biết đại khái tình hình cách thức tình giả giao dịch, tình giả thường dùng phương thức giao dịch là lấy vật đổi vật, cũng không có cái hạn ngạch cụ thể, đều là xem mình có cần dùng hay có thích không, trong này cũng làm một loại tiền hình thức, nếu vận tốt có mấy trăm lượng hoàng kim thậm chí có thể đổi được một kiện Tinh Vân Pháp Khí. Đối với tình giả mà nói, Tinh Vân trở lên Pháp Khí giao dịch trong tối được hoan nghênh cũng có giá trị.

Như vậy xem đi xuống, Tô Tinh phát hiện chính mình còn man có tiền.

“Công tử, hiện tại nghĩ muốn cái gì?” Ngô Tâm Giải hỏi.

“Côn Ngô sa, vụ vân tử.” Đây hai loại là Tô Tinh tối đang rất muốn có, tiếp theo cân nhắc đến thủy bộ pháp sẽ thượng Quý Thủy Thần Lô, khó mà tránh được có những thủ đoạn để tự bảo vệ a.

“Côn Ngô sa...!, này vật gì vô cùng hiếm a, Tâm Giải ở trên Đại Lương vương triều ”Thiên Tinh hội” từng có may mắn nhìn thấy quá, giá cuối cùng có thể đổi là hai kiện Tinh Hà Pháp Khí nhưng cũng bị đổi đi rồi.”

Tô Tinh buồn bực “Côn Ngô sa này như thế nào mà lại quý như vậy.”

“Công tử chắc có điều không biết, Côn Ngô sa có được cường đại vô cùng, bình thường chỉ có trên trăm năm mới có thể hóa ra Côn Ngô sa, truyền thuyết dùng Côn Ngô sa là binh tướng khí tiến hành làm thượng đẳng tài liệu ”Nhất Tinh“, Thiên Tinh Tướng muốn thăng cấp binh khí của mình, nhất định sẽ lựa chọn Côn Ngô sa... Lâm Xung muội muội vũ khí của người còn không có Nhất Tinh sao? cái này khiến Tâm Giải có điểm bất ngờ.”

“uhm.” Lâm Anh Mi đáp một tiếng.

“Nhất Tinh?”

Tô Tinh phát hiện Tinh Tướng học vẫn thật đúng là thâm hậu, lại là một danh từ mới.

“Ai dà, Lâm Xung muội muội người thật là, chuyện gì chứ chuyện này mà cũng không nói cho công tử.” Ngô Tâm Giải oán giận nói.

“Tại hạ thất trách...”

“Không có việc gì.” Tô Tinh cũng không để ý, Lâm Anh Mi tính tình là như vậy, người không hỏi nài, nài cũng sẽ không nói.

Kỳ thật có đoán cũng không ra Tô Tinh lài ngờ nghịch như vậy, mọi người đều biết, nhóm Lương Sơn tinh thiếu nữ duy nhất có thể sử dụng Pháp Khí là chính mình thiên mệnh tinh võ, tinh võ là vũ khí theo Tinh Tướng đến trưởng thành, xem như một linh vật, vì đem vũ khí đi cường đại vũ khí sẽ mạnh hơn, “Luyện hóa tinh võ” tinh thiếu nữ tất nhiên sẽ lựa chọn cách này.

Lựa chọn thích hợp các loại tài liệu luyện hóa, thành công mỗi lần luyện hóa một lần xưng là “Nhất Tinh”, tinh cấp càng cao tinh võ hậu kỳ cũng càng cường đại, luyện hóa tinh cấp là không ngừng phát triển, nhưng mà càng đến các lần sau thiên mệnh tinh võ cần luyện hóa lại là các loại tài liệu liền cũ phát hiếm thấy, đều thuộc hàng trân quý.

Ở trong mỗi một thế hệ tinh đấu, Địa Tuệ tinh Nhất Trọng Thanh Hồ Tam Nương chỉ bằng luyện hóa “Thất Tinh” thiên mệnh tinh võ quét ngang một chiều, vong hồn chết bởi vũ khí của nàng Thiên Tinh nhiều đếm không xuể, trong đó bao gồm vũ lực giá trị tối cường Thiên Cương tinh.

Nhưng mà vũ khí của Hồ Tam Nương Thất Tinh còn chưa phải cấp tinh võ tối à Lương Sơn đại lục ghi lại, cái cao nhất thuộc về Thiên Thương tinh hành giả Vô Tòng, tinh võ của nàng cấp cao tới Cửu Tinh, ở Lương sơn lịch sử trở thành đệ nhất không có kẻ chủ, giết chết tất cả Hàng Tinh giả, phách Nữ Lương Sơn đệ nhất.

Từ nay về sau, chẳng những tinh thiếu nữ luyện hóa tinh võ càng thêm điên cuồng, tinh giả tu sĩ cũng nhập đến giữa hai loại điên cuồng này, đương nhiên người sau luyện chế vũ khí đem ra so sánh kém cấp bậc tinh võ loại này.

Nghe xong Ngô Tâm Giải nói xong, Tô Tinh liền cảm thấy sống lưng lạnh buốt cũng cuối cùng hiểu được nguyên nhân Lâm Anh Mi chấp nhất Côn Ngô sa như vậy.

Này Nữ Lương Sơn tranh đấu thật đúng là một chút cũng không có thể đại ý a.

Tô Tinh đi vào một nhà quý thủy trong khu các cửa hàng, theo vẻ ngoài đến xem như cửa hàng lớn nhất thiên hà tinh phường.

Lão bản là một tên trung niên xấu xí, tu vi mới Tinh Trần sơ kỳ.

“Lão bản người có Côn Ngô sa không?”

Tô Tinh đi thẳng vào vấn đề hỏi. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y chấm

“Đạo hữu hay nói giỡn, Côn Ngô sa loại này vật gì, tiểu điểm không có.” Lão bản cười nói. “Đạo hữu là Hàng Tinh giả vẫn tưởng trở thành Hàng Tinh giả mới muốn là có đâu?”

“Quan hệ của người cũng kém quá đi.” Tô Tinh bĩu môi.

“Côn Ngô sa tiểu điểm tuy rằng không có, nhưng mà Lôi Hỏa sa cũng không thiếu, đạo hữu, muốn xem qua một chút không?”

Tô Tinh gật đầu, nhìn xem cũng không có gì là sai trái a.

Lão bản mở ra một cái hộp gấm, hộp gấm trong là một cái hình vuông, bên trong là một đồng mảnh vụn màu đỏ sậm, có điểm giống như là hỏa được.

“Lôi Hỏa sa tuy rằng so ra kém Côn Ngô sa, nhưng dùng để luyện hóa Pháp Khí, Pháp Khí phóng ra như lôi minh, chẳng những có thể khiến Pháp Khí mang hỏa tính, còn có thể khiến Pháp Khí tốc độ tăng lên một cấp, bảo đảm khiến địch nhân nghe tiếng đã sợ hãi.”

Tô Tinh ở trong đầu hỏi Ngô Tâm Giải.

“Lôi Hỏa sa đối với Tinh Tướng không có gì dùng, nhưng mà đối với công tử sẽ có chút có ích lợi.” Thiên Cơ tinh nói: “Công tử kiện kỳ quái phóng ra Pháp Khí kia, nếu luyện chế một ít Lôi Hỏa sa, kia nhất định như hổ thêm cánh.”

Tô Tinh cười khỏ, đạn hắn đã sớm đánh hết đạn, đang muốn từ chối Tô Tinh đột nhiên có một ý niệm trong đầu, dùng Lôi Hỏa sa thay thế hỏa dược để chế tạo đạn, về phần đầu đạn, vỏ đạn cùng lửa có sẵn thành cũng có thể không là vấn đề.

Đi vào Lương Sơn đại lục tới nay, Ngân Kiếm lợi hại chỗ Tô Tinh cũng đúng tràn đầy cơ hội lợi dụng nơi này tinh thiết luyện chế một ít đạn cũng không phải không có khả năng.

Tinh thiếu nữ luyện hóa binh khí đến tăng lên năng lực, hắn cũng hoàn toàn có thể đưa ngân kiếm trong tay thăng cấp thậm chí trở thành Lương Sơn đại lục đệ nhất tuyệt.

Nghĩ vậy, Tô Tinh có chút hưng phấn.

31. Chương 31: Luyện Khí Cùng Luyện Đạn Thuật

Ở cùng lão bản cò kè mặc cả nửa ngày, Tô Tinh cuối cùng dùng một ít dược thạch thừa của mình cộng thêm năm mươi lượng hoàng kim đổi bình Lôi Hỏa sa kia.

“Đạo hữu không nhìn xem Pháp Khí sao? Bản Quý Thủy các Pháp Khí ở Thiên Hà tinh phường đó là tối nổi danh.” Lão bản thực lòng nhiệt tình nói, lộ ra một bộ hiểu ý tươi cười: “Gần nhất Thiên Thủy thành thủy bộ pháp hội phải mời dự họp, có một kiện thỏa mãn Pháp Khí nơi tay tuyệt đối vô cùng hữu ích.”

“Đây đó Pháp Khí đều bình thường đi.” Tô Tinh liếc mắt cái giá thượng thiết hạ cảm chế gì đó, đều là một ít có vẻ thứ Tinh Vân Pháp Khí, duy nhất khen phải kể tới một thanh liệt địa kiếm, nhưng mà Tô Tinh hiện tại chính kế hoạch tiến vào Tinh Vân kỳ sử dụng lôi minh kiếm cùng Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm, đối này đó Pháp Khí cũng tự nhiên không có hứng thú.

“Đúng rồi, lão bản, người có biết làm sao có vụ vân tử sao?” Tô Tinh nhớ tới đến.

Lão bản lắc đầu. “Ta sẽ giúp đạo hữu lưu ý.”

“Kia cảm tạ.” Tô Tinh cười nói.

Cầm một lọ Lôi Hỏa sa, Tô Tinh tìm được rồi Thiên Hà tinh phường một nhà luyện khí cửa hàng, từ lúc đi dạo tinh phường khi liền lưu ý đến luyện khí cửa hàng bán kèm một ít tinh thiết, viên đạn ở địa cầu bình thường chỉ dùng để đồng thau hoặc kim thiết đến tạo ra, đối cửa hàng luyện khí sư thảo luận một chút, Tô Tinh tuyển một khối kim đồng đến phối hợp Lôi Hỏa sa.

Theo sau Tô Tinh lại cùng luyện khí sư thảo luận về luyện tạo viên đạn đại khái yêu cầu.

“Vị này đạo hữu, người chính là dùng Lôi Hỏa sa tạo ra một ít trùy hình thiết đạn chỉ sợ có điểm lãng phí.” Luyện khí sư lắc đầu, cảm thấy Tô Tinh là cái thường dân thật sự rất xằng bậy, loại này trùy hình thiết đạn dùng tinh lực không chế bắn ra cho dù phối hợp Lôi Hỏa sa cũng xa không thể so luyện chế binh khí trong cũng có uy lực.

“Người chỉ cần chiếu ta nói làm thì tốt rồi, này là của ta cá nhân ham thích.” Tô Tinh hồi đáp.

“Vậy được rồi.” Bạn đang xem tại Y - .

“Người cảm thấy có thể tạo ra bao nhiêu mai viên đạn?” Tô Tinh hỏi hắn.

Luyện khí sư suy nghĩ một chút: “Hai mươi lăm mai!”

“Mười ngày sau ta tới lấy.”

“Đây không thành vấn đề.”

Đi ra luyện khí phủ, Tô Tinh nhẹ nhàng thở ra, có chút lo lắng viên đạn tiến triển nhưng mà chính mình sẽ không luyện khí cũng không biện pháp gì. “Anh Mi, các người nếu luyện hóa chính mình vũ khí cũng như vậy phiền toái sao?”

“Tinh Tướng có được thực nguyên tinh hỏa, có thể chính mình luyện hóa, Lương Sơn đại lục luyện khí sư cũng vô pháp luyện hóa thiên mệnh tinh võ.” Lâm Anh Mi còn thật sự hồi đáp.

“Vẫn là chính mình luyện hóa thoải mái chút, loại sự tình này giao cho người khác cũng không nỗ.” Tô Tinh cười khổ.

Ngô Tâm Giải an ủi nói: “Tinh lực tới Tinh Hà kỳ, đan điền có thể ngưng tụ tinh hỏa đầu chính mình, đến lúc đó công tử cũng là có thể chính mình luyện hóa.”

Tinh Hà kỳ?

Hiện tại tưởng còn có điểm quá sớm.

“Nếu công tử thật sự lo lắng, cũng có thể học hẳn tìm một ít Địa Hỏa đến luyện nga, nhưng mà công tử đối luyện khí không tinh thông, chỉ sợ sẽ thực gian nan đâu.”

“Quên đi, hiện tại cũng không phải lúc này.” Tô Tinh còn có nhiều hơn việc cần hoàn thành.

Hoàng hôn buông xuống

Ở Thiên Hà tinh phường vòng vo nửa ngày, Tô Tinh cũng không nghe được vụ vân tử tung tích, nhưng thật ra mua được sở nhu mấy bản pháp thuật, một quyển là lăng không khổng vật, tinh giả pháp thuật cơ bản nhất, ở ném ra đề cấp Pháp Khí khi tối thông thường đến, còn có một quyển là súc vật thuật, tạm thời thu nhỏ lại vật thể thể tích, đề cấp Pháp Khí ném ra sau đón gió gặp trường liên là vì vậy.

Trừ lần đó ra còn có mấy bình bổ khí thủy cùng hai mươi tám tiên hỏa phù, mười tám đạo gia quang minh phù.

Còn còn lại một ít đồ vô dụng Tô Tinh đơn giản ở tiền trang thay đổi mấy chục lượng hoàng kim.

Trở lại kiện khang thảo đường, An Tổ Vấn đã muốn chuẩn bị tốt một bàn đồ ăn.

Trong phòng chỉ có nàng một người, ở tinh thai khó chịu một ngày Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải cũng chạy đi ra.

“Vị công tử này, không biết Thiên Thủy thành có được không?”

“Quả nhiên rất náo nhiệt, đáng tiếc không có tìm được vụ vân tử rơi xuống.” Tô Tinh tiếc hận nói.

“Công tử là muốn luyện chế đan dược đột phá Tinh Trần kỳ đi.” An Tổ Vấn tròn mắt vừa chuyển.

Tô Tinh gật đầu, Tinh Trần kỳ đã muốn tiến nhập bình cảnh, nếu trước kia hẳn có lẽ sẽ không như vậy cấp, nhưng mà hôm nay biết thủy bộ pháp sẽ lập tức sẽ cử hành còn có chút khẩn cấp.

“Nếu công tử nguyện ý tin tưởng Tổ Vấn, Tổ Vấn có lẽ có thể giúp công tử tìm được thay thế dược liệu.” An Tổ Vấn nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói.

Tô Tinh sửng sốt, đứng rồi, hẳn như thế nào đem Địa Linh Tinh Thần Y An Đạo Toàn cấp đã quên, An Tổ Vấn tốt xấu cũng đúng luyện chế quá toái tinh Kim Đan loại này kỳ quái đan dược nhân, có lẽ hẳn có thể tìm được biện pháp này.

“Có thể hay không rất phiền người??” Tô Tinh do dự hạ, dù sao mới nhận thức không đến một ngày mà thôi, lúc trước Lâm Anh Mi chuyện tình đã muốn đủ phiền toái của nàng.

An Tổ Vấn nhẹ nhàng cười. “Tại hạ là Địa Linh Tinh, chỉ cần về chuyện tình đan dược liên cũng không sẽ phiền toái.”

“Kia thật sự là cảm ơn người.” Tô Tinh thở dài, đem kia mai đan phương đưa cho An Tổ Vấn.

“Nhắc tay chi lao.” Thần Y lắc đầu, lấy quá đan phương thoát nhìn.

“Tổ Vấn muội muội, người có nắm chắc sao?” Ngô Tâm Giải hỏi.

An Tổ Vấn mặt giãn ra: “Chỉ cần có thể khiến công tử đột phá đến Tinh Vân kỳ là đến nơi?”

“Ân!”

“Vậy có nắm chắc.” An Tổ Vấn thực tự tin cười nói.

Tô Tinh cũng nhân cơ hội cùng An Tổ Vấn tán gẫu nổi lên một ít về đan dược, dược liệu chuyện tình, ở đan dược lĩnh vực, Địa Linh Tinh xem như chuyên gia cũng cấp Tô Tinh giảng giải rất nhiều đan dược thuật Lương Sơn đại lục.

Bất tri bất giác, đêm đã canh ba.

“Đúng rồi, Tâm Giải tỷ tỷ hôm nay nhìn cổ mộ, phát hiện huyền cơ sao?” An Tổ Vấn đột nhiên hỏi.

Ngô Tâm Giải bĩu môi: “Này cổ mộ cũng quá quái, liền hai phó thiết quan tài.”

“Ngay cả Trí Đa Tinh tỷ tỷ đều nghĩ như vậy a.” An Tổ Vấn cười cười.

Ngô Tâm Giải vụng trộm nhìn mắt Tô Tinh, cười hắc hắc.

Một lát sau, An Tổ Vấn trước hết trở về phòng nghỉ ngơi.

“Công tử, người nói đêm nay gặp rắc rối cuộc, có phải hay không muốn đi phá giải cổ mộ?” Ngô Tâm Giải ôm gấu gao bộ ngực Tô Tinh

Lâm Anh Mi nhú hạ mi: “Ngô Dụng, người có thể trang trọng chút sao?”

“Trang trọng chút nhiều nhảm chán a, đúng hay không, công tử.” Ngô Tâm Giải thở khí như lan.

“Đừng náo loạn, đợi lát nữa còn có chính sự.” Tô Tinh nhìn Ngô Tâm Giải: “Thế nào, cổ mộ cơ quan không có phá giải?”

“Quan tài không phải dùng đặt thi thể, này nêu lên cũng quá quái. Công tử nếu phá giải, Tâm Giải cũng lười suy nghĩ.” Ngô Tâm Giải ánh mắt quyến rũ như một cái đầm xuân thủy: “Nhưng mà công tử thật sự như vậy trong thời gian ngắn liền phá giải sao?”

“Chúng ta đi trước kia nhìn xem đi.”

Tô Tinh cũng không có nhiều lời.

Ba người một lần nữa chạy tới ngoài cổ mộ, rất xa chợt nghe đến thanh âm đánh nhau, Tô Tinh mấy người lập tức liền ẩn giấu thân hình, giấu ở một bên.

Chỉ thấy ở cổ mộ bên ngoài, Pháp Khí, bùa ở trong đêm tối đầy trời phi vũ, trong đó năm nhân đang ở liên thủ chính công kích một thân ảnh màu trắng.

“Công tử, cơ hội người anh hùng cứu mỹ nhân đến.” Ngô Tâm Giải trêu ghẹo cười nói.

Tô Tinh nhú nhú mày.

Đúng vậy.

Cái người bị liên thủ công kích kia thân ảnh rõ ràng chính là vị kia thiếu nữ Y Quan Thắng Tuyết. buổi sáng gặp

Nhưng mà thoát nhìn tuy rằng đã bị năm sáu danh tu sĩ công kích, cô gái vẫn là đang có điểm bình tĩnh.

“Hừ, theo dõi người lâu như vậy, không thể tưởng được người còn có thể trở về, chẳng lẽ nói người cởi bỏ cổ mộ cơ quan sao? Nếu người nói chuyện cởi bỏ, bản đạo đồ có thể thả người một con đường.” Quạt giấy chém ra thanh quang thanh niên cười lạnh.

Vây quanh cửa nàng mấy người tu vi ít nhất đều là Tinh Trần hậu kỳ, trong đó đi đầu quạt giấy thanh niên tu vi cũng đúng Tinh Vân trung kỳ, cô gái rõ ràng chiếm cứ hoàn cảnh xấu.

Tô Tinh đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, dị biến nổi lên.

Chỉ nghe đến một lời nói khinh thường. đoạn băng thiết tuyết

“Muốn chết ta sẽ thanh toán cho các người!”

32. Chương 32: “địa Khôi Tinh” Chu Vũ

Cô gái vung tay nhất vũ, một đạo u lam ánh sáng hiện ra, trên tay liền hơn một thanh cả vật thể trong suốt, như tuyết băng sương bảo kiếm.

“Tuyết đầu mùa gặp tình!”

Cô gái một tiếng khê kêu, thân pháp thập phần mạn diệu, bước như du long, dạo ở bên trong năm tên tu sĩ bao giáp, mũi kiếm sương tuyết bay lên, kiếm phong đi nhanh, vài món Pháp Khí đã bị trảm xuống dưới kiếm.

Cô gái bạch sam khinh vũ, bảo kiếm nhất tể.

Một chiêu hàn quang quán tuyết.

Một gã tu sĩ vừa mới xuất ra Pháp Khí, cổ đã bị một đạo trảm lạc, miệng vết thương bị đóng băng trụ thậm chí ngay cả huyết đều không kịp chảy xuống.

“Là Tuyết Phách kiếm pháp!”

Quạt giấy công tử cả kinh, vội vàng huy khởi bảo phiến, trong phật một mảnh thanh quang hướng cô gái đánh tới.

Cô gái chém ra một chưởng, lập tức bắn ra một đạo mũi nhọn băng lãnh, đem bảo phiến khí trời đánh tan, tiếp theo nàng bước nhanh tiến lên, lấy trụ băng kiếm, kiếm quang lạnh như băng vô tình như là sống lại đây, làm cho vài tên tu sĩ liên tục chống đỡ không chịu nổi, kiếm pháp inh khiến Lâm Anh Mi đều nhận không được nhìn với cặp mắt khác xưa.

“Nàng là loại người nào?” Tô Tinh kinh ngạc, cô gái trên người cảm nhận được một cỗ không thể thấy rõ tinh lực.

Ngô Tâm Giải khẩu quyết nhất niệm, song đồng phiếm bảo quang, hướng cô gái chăm chú nhìn đi.

Đây là Thiên Cơ tinh Hoàng giai pháp thuật “Mưu định mà động”, có thể thấy rõ mục tiêu vũ lực giá trị, tình trạng, Tinh Tướng gì đều trốn không thoát pháp nhãn của nàng.

“Nàng là Hàng Tinh giả!” Ngô Tâm Giải che miệng: “Hơn nữa kia bộ kiếm pháp vũ lực giá trị cũng không thấp đâu.”

Chỉ là một thanh Pháp Khí bảo kiếm liền giết năm tên tinh giả luống cuống tay chân cư nhiên chính là một gã Hàng Tinh giả.

Phiến tức trong lúc đó, đã muốn có ba gã tinh giả chết dưới kiếm pháp cô gái, từ đầu tới đuôi nàng thậm chí ngay cả những pháp thuật khác, Pháp Khí đều không có sử dụng quá.

“A!” Một gã Tinh Vân sơ kỳ tu sĩ dọa vỡ mật, xoay người bỏ chạy.

Cô gái ánh mắt lạnh như băng, hai ngón tay cùng nhau, hàn quang vừa hiện.

Tu sĩ chạy trốn hét thảm một tiếng bị xỏ xuyên qua ngã xuống đất.

Cuối cùng chiến trường chỉ còn lại có Tinh Vân trung kỳ quạt giấy công tử, “Người đến tốt cùng là loại người nào?” Hắn mồ hôi lạnh đầm đìa, không thể tin năm tên tu sĩ liên thủ cũng không địch.

“Chạy mau a.” Trường kiếm thẳng chỉ, cô gái lạnh như băng cười nói.

“Mơ tưởng xem bản công tử!” Quạt giấy công tử hét lớn, thanh phiến cuồng huy, phiến trung thanh quang chợt sáng to: “Thanh phong tấu ca, Thanh Long ngâm vũ! Phá!!”

Một tiếng thanh thúy long ngâm, thanh quang ở giữa không trung đột nhiên một quyền, ngưng trụ một cái màu xanh Giao Long hình thái, Thanh Long cuốn đi.

“Thanh Long bảo phiến?! Khó trách như vậy ngạo mạn!”

Cô gái thanh sơn nhú lông mày, lộ ra một tia bất ngờ.

Quạt giấy công tử tốt xấu đến Tinh Vân trung kỳ, tự nhiên là không tha đem, toàn bộ pháp lực thúc dục, phiến trung Thanh Long giương nanh múa vuốt.

Một đạo hoa quang đột nhiên hiện, chỉ thấy một đạo yếu diệu thân ảnh xuất hiện ở tại bên cạnh cô gái

Đúng lúc này, Thanh Long hướng tới cô gái liền cuốn đi qua, một đạo pháp trận ở bên cạnh cô gái mở ra, nhưng mà màu xanh Giao Long cũng đứng không ai bì nổi.

“Hàng Tinh giả!!!” Quạt giấy công tử thấy xuất hiện ở bên người cô gái, nhất thời tham lam cười to: “Xem ra bản công tử thật sự là đại vận rồi.”

Pháp lực toàn bộ thúc dục, Thanh Long nhất thời tăng vọt.

Cô gái giờ kiểm, phối hợp một đạo trận pháp kiệt lực ngăn cản.

“Công tử?” Ngô Tâm Giải nói.

Tô Tinh biết là thời điểm phóng ra, thân hình nhoáng lên một cái, giống mai lợi kiếm nhất thời vọt tới.

Quạt giấy công tử Thần Niệm lập tức bắt giữ đến Tô Tinh, không thể không nói Tinh Vân trung kỳ tu vi, nhanh chóng bốc lên chỉ quyết, pháp lực theo đầu ngón tay vọt tới Tô Tinh đụng phải. “Tinh Trần tu sĩ cũng dám đánh lén bản công tử.” Quạt giấy công tử Thanh Long phiến không có dừng lại, tay kia thì đang muốn trao ra một quả Pháp Khí.

Đúng lúc này, động tác tay hắn đình chỉ.

Một thanh thương hàn quang trong sáng từ ngực lộ ra.

“Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương??”

Quạt giấy công tử cúi đầu nhìn cây súng này nhận, đại ra.

“Lâm... Hưởng...”

Tô Tinh lúc này Ngân Kiếm mặc vào yết hầu đối phương, quạt giấy công tử hai mắt ảm đạm, nhất thời oán hận hơi thở đã tắt.

Hắn vừa chết, Thanh Long nhất thời tan thành mây khói, bảo phiến hào quang ảm đạm, Tô Tinh thuận thể vừa thu lại không khách khí nhét vào trong túi.

Lâm Xung thu hồi Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, Ngô Tâm Giải cũng đuổi tới Tô Tinh bên cạnh.

Tô Tinh nghiêng ngẫm đánh giá người Hàng Tinh giả này, đối nàng Tinh Tướng bên cạnh thập phần tò mò.

Tên tinh thiếu nữ kia dáng người cao gầy, một thân thực hoa lệ cung trang, mắt nếu hỏa điện, thần giống như điểm anh, hai chân thon dài, hơn nữa chú mục là tiểu kỳ ngũ phiến nhan sắc khác nhau ở quanh thân nàng trôi nổi, có chút bất phàm.

“Ngũ Hành phong vân kỳ, nguyên lai là Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư Chu Vũ!” Ngô Tâm Giải hì hì cười.

Nguyên lai đây là Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư, lại nói tiếp ở Lương Sơn cùng Trí Đa Tinh Ngô Dụng xem như một nhánh.

Tô Tinh âm thầm nói.

“Nguyên lai ngươi cũng là Tinh Tướng!”

Áo trắng cô gái trong mắt tựa tiểu phi tiểu, nhìn Tô Tinh bên cạnh hai vị mỹ thiếu nữ xinh đẹp ở đoán ai là tinh thiếu nữ, nàng cũng sẽ không nghĩ đến hai vị đều là Tinh Tướng.

“Muốn đánh nhau sao?”

Nàng thần nhiên nói, sương kiếm tế khởi.

Địa Khôi tinh Chu Vũ

“Ngươi muốn đánh nhau sao?”

Tô Tinh cười nói.

Cô gái thu hồi sương kiếm.

Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư mặt không chút thay đổi, nhưng mà lúc này, đột nhiên chỉ quyết một cái, chỉ thấy Ngũ Hành phong vân kỳ biến mất.

Lâm Anh Mi Ngô Tâm Giải toàn bộ tinh thần đề phòng.

Nhưng mà Địa Khôi tinh đều không phải là công kích Tô Tinh, ở khắp ngõ ngách, tu sĩ ẩn núp đột nhiên thấy bên người trôi nổi khởi ngũ can tiểu kỳ, một đạo trận pháp theo dưới chân hần dâng lên.

Tu sĩ vẻ mặt hoảng sợ, trận pháp thả ra một đạo lôi quang, nhất thời tu sĩ này liền đi đời nhà ma.

Tô Tinh đáy lòng hơi kinh hãi, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải cũng đứng hơi lộ ra tán thưởng, chỉ có Lâm Anh Mi ánh mắt bất động như núi, nhìn chăm chăm Địa Khôi tinh nhất cử nhất động.

“Chu Sa!” Cô gái nhẹ nhàng nói.

Tên thật là Chu Sa Địa Khôi tinh nhẹ nhàng vuốt cằm, thu hồi Ngũ Hành phong vân kỳ.

“Địa Khôi tinh trận pháp muội muội quả nhiên như nghe đồn như vậy nhất tuyệt đầu.” Ngô Tâm Giải hâm mộ nói.

Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư tuy nói coi như là loại phụ trợ nhưng mà này trận pháp ở Lương Sơn ngoài người này ra không có người có thể sở hữu, cho dù một ít võ tinh cũng không tất là đối thủ, khiến Thiên Cơ tinh cũng đứng thập phần hâm mộ.

“Này vị tỷ tỷ không biết là cái gì tinh?” Chu Sa thanh âm kiên nếu bàn thạch, nhìn chăm chăm Ngô Tâm Giải.

“Muội muội đoán đầu.” Ngô Tâm Giải không đáp.

“Có lẽ chính là Thiên Tinh.” Chu Sa không hề để ý tới.

Ngô Tâm Giải có chút khó coi.

Lúc này, áo trắng cô gái ánh mắt theo Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi trở lại trên người Tô Tinh, nàng cười nhẹ, lời nói có điểm không thể nào lưu tình: “Công tử như vậy văn xuất hiện không phải trùng hợp đi? Chẳng lẽ là cố ý chuẩn bị đến tràng anh hùng cứu mỹ nhân cấp tiểu nữ xem đi.”

Tô Tinh ha ha cười: “Ta gọi là Tô Tinh, cô nương xem ra là quên, lần này không xem như bình thủy tương phùng đi, cô nương vẫn là không chịu cố ý nói ra phương danh sao?”

“Cung Thái Vi!”

Cô gái đáp.

“Tây Sơn có vi, mỹ nhân không di, Tây Sơn vô vi, mỹ nhân bất quy. Tên rất hay.” Tô Tinh khen.

“Công tử làm gì nói khách khí, Thái Vi thăm nghĩ hỏi công tử một vấn đề.” Cung Thái Vi ý tứ sâu xa: “Cổ mộ cơ quan, công tử có thể phá giải.”

“Thái Vi các hạ xem ra cũng phá giải được rồi.” Tô Tinh cười. Nguồn tại [c]om

Tô Tinh cùng Cung Thái Vi đối mắt chăm chú nhìn.

Trong nhất thời không khí tràn ngập mùi thuốc súng giương cung bạt kiếm

33. Chương 33: Cơ Quan Thiết Quan Mộ

Không khí lâm vào bế tắc, ai cũng không nói gì, Tô Tinh là không ngại có một cơ hội như vậy thưởng thức mỹ thiếu nữ xinh đẹp, Cung Thái Vi trước hết hừ một tiếng, “Kia Tô Tinh công tử nguyện ý cùng nhau tìm kiếm cổ mộ sao?”

“Nếu người thật sự coi bỏ câu đó, ta đương nhiên sẽ không để ý.”

“Cổ mộ có hai cụ thiết quan, một khi đã như vậy, chúng ta một người hoàn thành một cái cơ quan.”

“Đi.” Tô Tinh vỗ tay hoan nghênh đồng ý. Cung Thái Vi xoay người liền hướng cổ mộ trong đi đến, trên mặt đất thi thể tu sĩ tài vật xem cũng chưa xem liếc mắt một cái, Tô Tinh cảm thấy ở thực nữ trước mặt như vậy lấy người chết tài vật tựa hồ là rất không quang vinh, nhưng mà lập tức cảm thấy chính mình mới đến vốn là khó coi, còn để ý mặt mũi cái rắm.

Đợi cho Cung Thái Vi xoay người vừa đi, Tô Tinh liền không khách khí dụng thần niệm tìm tòi một phen.

“Thái Vi... Thái Vi...” Ngô Tâm Giải đang ở kéo cảm đau khổ suy tư.

Lâm Anh Mi nhìn chăm chăm Ngô Tâm Giải xem, một bộ biểu tình “Người ở mê gái sao?”.

“Không phải, Thái Vi tên này giống như ở đâu nghe qua.” Ngô Tâm Giải dặt tóc.

Lâm Anh Mi không để ý năng, cùng Tô Tinh hướng cổ mộ đi đến.

Nếu đối phương là Hàng Tinh giả, nàng cũng không tất yếu đi ở tình thái trong điều tức, dù sao Tinh Tướng theo tình thái đi ra hộ giá khi, phải vài giây thời gian, lúc này rất ngắn, nhưng mà ở sức chiến đấu còn lại là trí mạng.

Tiến nhập cổ mộ, Cung Thái Vi ngồi ở trên quan tài bên cạnh, hừ khúc, vẻ mặt thoải mái, Địa Khôi tinh Chu Vũ canh giữ ở bên cạnh, nàng tức mục biểu tình giống như là một khối bàn thạch, làm cho người ta ngay cả thông đồng dực vọng đều đánh mất hầu như không còn.

“Chuẩn bị tốt sao?” Cung Thái Vi cười như gió xuân gột rửa.

Tô Tinh vuốt cằm.

Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải tò mò ở bên vây xem, không biết chính mình thiếu chủ rốt cuộc là như thế nào phá giải.

“Anh Mi, người nghĩ cơ quan này thế nào?” Ngô Tâm Giải nhỏ giọng hỏi.

“Tại hạ đối này không có hứng thú, đây là chức trách người!” Lâm Anh Mi nói như vậy, ánh mắt cũng là từ nhìn chăm chăm Tô Tinh nhất cử nhất động, Ngô Tâm Giải đáy lòng đã nghĩ cười, thật sự là khẩu thị tâm phi a.

Tô Tinh theo Tinh Giới túi xuất ra nhất hồ dầu hoả đổ vào trong quan tài, Cung Thái Vi còn lại là đem trong quan tài đổ đầy nước.

Này hành vi hai người thật sự có điểm kỳ quái.

Quan tài không phải dùng để phóng thi thể, chẳng lẽ phóng thủy cùng dầu?

Ngô Tâm Giải kỳ quái nghĩ, Tô Tinh đột nhiên đã khởi một đạo hỏa tinh, tiếp theo dầu hoả hùng hực bốc cháy lên, quan tài biến thành chậu than đường như.

Cung Thái Vi nhìn Tô Tinh, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

Chỉ thấy mặt đất phát ra nặng nề nổ vang, ở hai cụ quan tài trung gian, sàn lồm xuống, một cái đi thông huyết dưới cầu thang chợt mở ra, rõ ràng là này cửa vào cổ mộ chân chính

“Thật sự coi bỏ cơ quan.” Lâm Anh Mi sợ hãi than, nàng đổ bây giờ còn không muốn làm hiểu được là thiếu chủ chính mình như thế nào trong thời gian ngắn liền phá giải, tuy rằng đã muốn không phải lần đầu tiên kiến thức đến năng lực Tô Tinh mở ra di tích, nhưng mỗi một lần đều kêu đáy lòng Thiên Hùng tinh dâng trào.

Chính mình thiếu chủ quả thực giống như chính là trời sinh vì Lương Sơn mê cục sinh ra.

Ngô Tâm Giải cũng rung động, Thiên Cơ tinh dù sao cũng là Nữ Lương Sơn thứ nhất trí tướng, đôi mắt tiên cảnh tượng trầm tư một hồi, liền hiểu được Tô Tinh là như thế nào tìm được cổ mộ cơ quan. “Thì ra là thế, cổ mộ này gọi ý thật sự là rất xảo diệu.” Ngô Tâm Giải thán phục.

“Xảo diệu gọi ý?? Ở đâu?” Lâm Anh Mi hỏi.

Ngô Tâm Giải nhìn chung quanh cổ mộ, giao hoạt cười nói: “Đây chính cổ mộ là gọi ý.”

Lâm Anh Mi trát hạ mắt.

Ngô Tâm Giải đã nói chỗ ngồi này cổ mộ là gọi ý lớn nhất ngay tại quan tài vì cái gì là thiết chế mặt trên, suy nghĩ cẩn thận điểm ấy cổ mộ cơ quan liền vô cùng dễ dàng phá giải.

Nhìn đến Lâm Anh Mi còn không có hiểu được, Ngô Tâm Giải liền ý bảo Tô Tinh cùng Cung Thái Vi mở ra cổ mộ sử dụng gì đó.

“Thủy cùng hỏa?” Lâm Anh Mi kinh ngạc.

Ngô Tâm Giải cười nói: “Đúng vậy, thiết quan cùng mộ các bao hàm kim, mộc, thổ, dựa theo Ngũ Hành luận, mở ra cơ quan manh mối tự nhiên là còn lại thủy cùng phát hỏa.”

Gì câu đó ở cõi bỏ sau luôn cảm thấy dị thường đơn giản, nhưng mà trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, này tinh giả lại như thế nào sẽ nghĩ đến Ngũ Hành mặt trên.

Tô Tinh đã đi tới, nhìn đến hai người ở khe khe nói nhỏ, đánh gãy các nằng.”Đội lát nữa phải xuống cổ mộ, chuẩn bị sẵn sàng.

“Tâm Giải càng ngày càng thích thiếu chủ người.” Ngô Tâm Giải đánh tiếp, cũng không cổ này nằng nhân khác thường.

Tô Tinh cười nói: “Đây cổ mộ cơ quan nhìn như huyền diệu, người cẩn thận tưởng một chút cũng có thể phá giải.”

“Tâm Giải là cam bá hạ phong, cho dù có thể phá giải cũng không công tử nhanh như vậy, quả thực là yêu nghiệt thôi.” Ngô Tâm Giải đắc ý lại tự hào cử rất liêu trong ngực: “Thiếu chủ cùng Tâm Giải kết hợp quả nhiên là trời đất tạo nên một đôi, hì hì.”

“Bản cung đi vào trước.” Cung Thái Vi cùng Địa Khôi tinh Chu Vũ dẫn đầu đi xuống.

Tô Tinh đám người theo sau cũng vào cửa vào, ngay tại bọn họ đi xuống sau, cơ quan đại môn đã bị quan thượng, bên trong tối đen vô cùng, thân thủ không thấy năm ngón tay.

Tô Tinh cảm nhận được một cổ lãnh liệt Thần Niệm tập trung hẳn, xem ra Cung Thái Vi đề phòng tâm một chút chưa tiêu. Tô Tinh cũng không có hứng thú đánh lén nằng, vẫn ra hé ra trước đó chuẩn bị tốt đạo gia quang minh phù, bùa hiện lên một mảnh tinh thuần ánh sáng, chiếu sáng bên trong cổ mộ.

Một cái uốn lượn thạch thê vẫn xoắn ốc đi xuống đi xuống kéo dài không thấy cuối.

“Cầm!”

Cung Thái Vi đột nhiên vẫn đến mấy thứ vật gì.

Tô Tinh thân thủ nhất tiếp là mấy mai đan dược.

“Đây là ích chương đan, có thể chống đỡ cổ mộ thi khí, độc khí.” Cung Thái Vi nói.

“Cảm tạ.” Tô Tinh nhận lấy cũng không có lỗ mãng ăn vào, ai biết Cung Thái Vi có hay không ở đan dược trong lòng cái gì tay chân, dù sao này cổ mộ nói không chừng có cái gì thứ tốt.

Cung Thái Vi làm sao không biết Tô Tinh ý tưởng, cười nhạt hừ một tiếng.

“Bản quận chúa giết người cũng không tiết loại này vô sỉ thông đồng.”

Tô Tinh cũng lười phản bác, trực tiếp theo trên người lấy ra đến một quả đan dược ném cho Cung Thái Vi, biểu tình nụ cười giả tạo: “Cái này gọi là trừ tà đan, có thể ích cổ mộ yêu tà nguyên rửa, dám ăn vào sao?”

Nhìn này đen thui đan dược, nằng làm sao ăn vào, Cung Thái Vi mảy liễu nhất dừng thẳng trực tiếp bóp nát.

“Người cũng biết không thể ăn vào sao?”

Cung Thái Vi hiểu được Tô Tinh ở biến đổi biện pháp cho thấy tình cảnh hiện tại, nàng mỉm cười: “Tô Tinh công tử, thật đúng là cẩn thận.”

“Cẩn thận thuyền chạy được vạn năm.”

“Người thật sự cẩn thận lại dám cùng bản cung cùng nhau xuống mộ, chẳng lẽ sẽ không sợ cổ mộ có cái gì kỳ bảo sao? Đến lúc đó, bản cung cũng không tốt như vậy nói chuyện.” Cung Thái Vi nhìn Ngô Tâm Giải liếc mắt một cái: “Cũng là người cảm thấy của người Tinh Tướng có thể đối phó Chu Sa!”

“Tô mỗ tự nhiên là không tin giống Thái Vi cô nương như vậy bằng thanh ngọc khiết tiên tử như thế nào sẽ làm cái loại này có thất thân phân giết người cướp của.” Tô Tinh ngữ khí giống như thực giống như giả.

Cung Thái Vi che miệng cười.

“A, ta đã biết...” Ngô Tâm Giải lúc này đột nhiên kêu lên.

Mấy người dừng cước bộ, đem ánh mắt đều vọng ở thân thể của nàng thượng.

Tô Tinh hỏi nàng: “Người phát hiện cái gì?” Nguồn tại [c]om

Ngô Tâm Giải lắc đầu phun phun cái lưỡi thơm tho, động tác cực kỳ đáng yêu.

Mấy người tiếp tục dọc theo cầu thang đi trước, Ngô Tâm Giải nhìn Cung Thái Vi, trong mắt hiện lên giáo hoạt thả kinh diễm quang mang

34. Chương 34: Cổ Trùng Âm Hồn

Cầu thang xoắn ốc liên tục đi xuống phía dưới, con đường vừa dốc vừa hẹp lại dài, độ dốc cực kỳ, Tô Tinh lấy ra một đạo gia quang minh phù ném mạnh, ánh sáng cuối cùng tắt dần cũng không thể nghe thấy bậc cầu thang cuối.

Tô Tinh hít một hơi dài khí lạnh tràn vào người khiến cho cảm giác lại thêm thập phần hư ảo, nếu nơi này thật sự là mộ đạo thì cũng quá dài, bên trong mộ đạo lại thập phần sạch sẽ thoát nhìn không giống như là cơ quan mai phục, Tô Tinh chú ý xung quanh cũng không hề thấy có dấu vết cho thấy đã có người đột nhập.

Ngay cả như thế, Tô Tinh cũng không dám có dù chỉ một chút khinh thường, Lương Sơn đại lục huyền quan trùng trùng, có trời mới biết đằng sau cái vẻ yên bình ấy sẽ có loại sát khí gì, Tô Tinh vừa đi vừa cẩn thận quan sát hoàn cảnh và mọi động thái chung quanh.

Cung Thái Vi đi với ngang Tô Tinh liếc mắt một cái, cười nói: “Người thật là quá cẩn thận, chẳng lẽ người lại không dùng thần niệm sao?”

Tô Tinh bĩu môi, Thần niệm này thực sự ra là một kiểu linh cảm, Thần Niệm kiểu này nói đến thập phần mơ hồ, giống như là đem ý chí của mình đề bệ sợ hãi, nhóm Tinh Tướng trời sinh đều biết, tinh giả cần phải rèn luyện thần thức của mình, nhưng luyện cái này so với luyện võ đạo pháp còn khổ sở hơn gấp bội, mới thử dùng vào buổi sáng, mà Tô Tinh cảm thấy tinh lực như đã cạn kiệt.

Nghe Ngô Tâm Giải nói, muốn luyện Thần Niệm tốt nhất phương pháp hay vẫn là có một quyền linh pháp quyết.

Cung Thái Vi thấy Tô Tinh không trả lời, lại tiếp tục đi xuống phía dưới thêm vài bước, bỗng nhiên quay đầu nói: “Người là Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng là Tinh Tướng phải không?”

Tô Tinh vốn không nghĩ rằng nàng sẽ hỏi như vậy, nhất thời không biết trả lời ra sao, ở trong những trận chiến, thân phận của Tinh Tướng chính là một bí mật mà các sát thủ cần, mỗi Tinh Tướng đều có một đối sách riêng, như lần trước ở Hùng Quan thành Thiên Hồi Bắc Đẩu trận chính là nhằm vào Lâm Xung, cho nên khi lâm trận Tinh tướng cần chú ý “Mưu định mà động”.

Tuy rằng Cung Thái Vi không thêm để ý việc Tinh Tướng đã bị lộ, nhưng dù sao cũng nên đề phòng, nữ nhân này nhìn qua rất khó đoán tính cách qua ngoại hình, đáng người khó đoán, lại có Tuyệt Phách kiếm pháp và tinh lực đến đâu cũng chưa biết.

Từ đầu tới đuôi Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi cũng chưa đoán ra thiên mệnh tinh võ, nàng làm sao lại biết được?

Cung Thái Vi thấy Tô Tinh trầm mặc, liền cười nói: “Bản cung cũng chỉ là đoán mò thôi, ở cổ mộ hẳn là lần đầu tiên gặp người, nhưng người trong thời gian ngắn đã đoán được mấu chốt câu đó, chỉ có Thiên Cơ tinh mới có thể làm việc này.”

“Người không phải cũng đoán được rồi sao?” Tô Tinh nói nhẹ nhàng băng quơ.

“Bản cung vốn không thể so sánh với Thiên Cơ tinh!” Cung Thái Vi chậm rãi nói: “Có Chu Sa gợi ý, bản cung mới có thể giải quyết thuận lợi như vậy.”

Tô Tinh chỉ liếc mắt nhìn qua một lượt, cũng không nói thêm điều gì nữa.

Mấy người đi thêm một lúc khá lâu, rốt cục cũng tới cuối cầu thang

Đến cuối con dốc mở rộng hơn ánh sáng cũng đủ hơn.

Tô Tinh lấy ra đạo một đạo quang minh phù, ném mạnh lên không trung đạo phù phát sáng rực cả một vùng, cả mấy người cùng tranh thủ xem xét chung quanh thật cẩn thận.

Bên dưới cổ mộ quả là rất hoa lệ có cả tranh treo tường, tượng các binh sĩ canh gác xếp hàng ngũ rất ngay ngắn. xem tại y

Xung quanh không hề thiếu Thanh Đồng để đèn (Thanh Đồng là các tượng người vác để đèn, chân nền trên vai thường được các quý tộc thời xưa sử dụng như là để phô trương thanh thế và sức ảnh hưởng của mình)

Tất cả các Thanh đồng đều chế thành hình dạng các nô bộc, nô bộc hai đầu gối quỳ xuống vác chân đèn trên vai, loại chân đèn này mà mang bán ở thời đại của Tô Tinh thì đúng là loại vô giá.

Ở đại chính trước mặt xuất hiện một quan tài làm bằng đá nằm chình ình chắn giữa lối đi, thoạt nhìn thì đây chính là nơi đặt thi thể của chủ nhân cổ mộ này.

“Cổ mộ này thật không có gì đặc biệt.”

Ngô Tâm Giải thất vọng than một tiếng rồi thở dài.

“Cổ mộ này có thêm một mật đạo cũng đã nằm ngoài dự đoán của mọi người nhưng kiểu mộ này các tướng quân có chức sắc một chút đều có thể làm được, vậy người cho là còn có cái gì bí mật nữa không?”

Cung Thái Vi vẻ mặt mong chờ câu trả lời từ Tâm Giải.

“Không phải thường thì cổ mộ sẽ có thi biến, hay linh thú bảo vệ canh chừng? Hay ít nhất cũng phải có âm hồn sao?” Ngô Tâm Giải lắc đầu.

Tô Tinh thấy nàng có tâm lý tìm kiếm điều bí ẩn thì cũng không chú ý thêm.

“Vậy người hẳn là đã đi thủ thiên phạt mộ, nhất định sẽ làm cho người cả đời khó quên.” Cung Thái Vi hừ một tiếng.

“Người nào?!” Tô Tinh ngẩng đầu quát lớn một tiếng.

Ở phía trên cổ mộ trong bóng tối, thấy lặng lẽ sáng lên một chút hào quang, đó là một ánh sáng sâu kín, mang theo màu trắng hào quang, vùng ánh sáng như trôi nổi trong bóng đêm, nhẹ nhàng như một làn khói mang theo một chút hư vô phiêu miểu.

Bóng trắng biến ảo thành ôn nhu nữ tử, một đôi tái nhợt khuôn mặt trắng bạch từ từ lộ diện.

Cung Thái Vi ngăn ra nói: “Là âm hồn!”

“Đây là âm hồn sao?” Tô Tinh ngạc nhiên.

Từ xưa tương truyền, nhân sinh chết già, chỉ có Hồn Phách bất diệt, nhất thể thọ chung, sẽ có Hồn Phách tách rời thi thể, hướng về kiếp sau, đời đời kiếp kiếp, Luân Hồi không thôi, nhưng mà bên cạnh, đã có oán linh chỗ, lấy tham, sân, si tam độc cố, lấy úy, ác, sợ hãi cố, quyến luyến trần thế, quay đầu về kiếp trước, không muốn hướng sinh, là vì “Âm hồn”.

Hơn nữa ở trong cổ trủng, mộ chủ thậm chí sẽ cố ý chôn cùng sinh giả, lợi dụng sự oán hận của sinh giả để luyện dưỡng âm hồn làm thủ mộ âm hồn.

Loại âm hồn này so với cơ quan càng đáng sợ gấp bội.

Không tin quỷ thần, cuộc đời Tô Tinh chưa từng gặp qua, tuy rằng biết Lương Sơn đại lục quỷ thần khó lường, nhưng lần này nhìn thấy, quả nhiên là hoảng sợ.

Tô Tinh hơi ngửa mặt quan sát, tâm thần căng như dây đàn tim dường như ngừng đập, hần ngừng thở. Sau đó, giống như là ai đang đốt lên vô số ngọn đèn sáng, chung quanh ánh sáng trắng bệch nhanh chóng bao phủ, thậm chí khi hần ngừng đầu nhìn lên, ngay cả trên đỉnh đầu cũng sáng lên, dần hiện ra không khí trầm lặng u quang.

Vô số âm hồn, giống như ngủ đã lâu bây giờ bất ngờ bừng tỉnh, cảm giác mấy trăm năm qua đây là lần đầu tiên xuất hiện người còn sống, chúng đều hướng nơi này tụ tập lại. Từng trận khói bạch quang, phiêu du di chuyển không ngừng, lại liên tục hóa ra các loại khuôn mặt, có nam có nữ, có già có trẻ, có xinh có xấu, ở trong mắt Tô Tinh chỉ có một cảm giác: lạnh như băng.

“Người thật đúng là quạ đen miệng.” Cung Thái Vi nghiêng răng nói một tiếng.

Địa Khôi tinh ngay lập tức triển khai đại trận Chu Sa Ngũ Hành phong vân kỳ, Cung Thái Vi vốn tính cương trực lúc nào lâm trận mặt cũng lạnh như băng, ánh mắt trở nên cực kỳ quái dị, xuất ra năm lá cờ nhỏ vây quanh mấy người hình thành một trận pháp kỳ lạ, cả năm lá cờ cùng lúc phát sáng ánh đỏ rạng ngời bao trùm khiếm cho đám âm hồn hoảng sợ tránh lui ba thước.

“Quả nhiên là ”Trừ tà trận pháp.“” Ngô Tâm Giải thầm than một tiếng.

“Đoàn!”

Một tiếng nổ chói tai vang lên trong bóng tối!

Cung Thái Vi mặt vẫn lạnh như băng, từ từ rút kiếm, hàn băng lợi khí ra khỏi vỏ, băng sương sôi trào bật ra.

“Tô Tinh công tử, liệu có biện pháp đối phó âm hồn?”

Tô Tinh xuất ra phước long trần, xem như trước mắt hần chỉ có thể sử dụng Pháp Khí này.

Phát trần? Cung Thái Vi cười nhạt, lập tức tung ra Lan Hoa Chỉ quyết đem hàn kiếm huyền khởi.

“Nhiều âm hồn như vậy chắc là dùng để chăn nuôi ma binh, đáng tiếc đáng tiếc, dụng phải bản cung.”

Cung Thái Vi khẽ quát một tiếng, phi thân lên không trung dùng chiêu Quang Mang Vạn Trượng, vung kiếm chém ngang qua đám âm hồn. Trong phút chốc tất cả âm hồn đều vụt tắt không còn ánh sáng, xong khi vừa thu chiêu thì đám âm hồn lại có vẻ như không hề sợ hãi lại theo bốn phương tám hướng vọt lại.

Cung Thái Vi chém liên tục mấy cái rồi nhảy lùi ba thước xoay người lại chém mạnh một chiêu, chỉ nghe “Hừ” một tiếng, đám âm hồn nhất thời hóa thành hư ảo, hồn phi phách tán.

Tô Tinh cũng không nghỉ ngơi, phước long trần vung lên liên tục, pháp lực tinh vân trung kỳ liên tục theo phát trần phóng ra ngoài, mặc dù pháp lực không bằng Cung Thái Vi vì có thần binh lợi khí, nhưng mà số lần công kích nhiều hơn, lại trong khoảng thời gian ngắn, hai người liên thủ đã ngăn chặn được âm hồn, chỉ thấy âm hồn quanh quẩn ở trên không trung nhưng lại không có biểu hiện rõ ràng như trước, thật đúng là làm người ta sờn gai óc mà.

35. Chương 35: Tổ Tuyết Kiếm Và Kim Ti Ngư Lân Giáp

Tuyết Sương Bảo Kiếm Cung Thái Vi ở trong vong hồn thiết băng đoạn tuyết bình thường thoải mái, đảo mắt liền đánh ra một vòng tròn.

Hai người thể công uy lực tuy tuyệt đại, nhưng không cách nào ngăn trở được âm hồn còn lại, càng ngày càng nhiều âm hồn đánh tới, những âm hồn này bị giam cầm ở trong cổ trủng không biết đã bao nhiêu năm tháng, khát vọng nhắm nháp tư vị huyết nhục làm những vong hồn này mất đi lý trí.

Một ít vong hồn thậm chí xuyên qua ích tà trận pháp của Chu Sa, hướng tới Ngô Tâm Giải đánh tới.

Tô Tinh khước mắt dư quang vọng đến, xoay người đem phát trần đảo qua quanh thân Ngô Tâm Giải, liền đem vài đạo âm hồn kia xua tan.

Nhưng chung quanh âm hồn có số lượng thật sự quá nhiều, nếu đánh trực diện mà muốn tiêu diệt hết không thể chỉ trong vài hiệp, Cung Thái Vi đều thấy có chút đỡ mồ hôi, hô hấp trầm trọng. Nhưng cảm thấy mặt quỷ đều ở chung quanh phi vũ, gương nanh múa vuốt, bảo kiếm lam quang cũng không sắc bén giống nhau như lúc trước nữa, Cung Thái Vi cắn chặt răng, cười lạnh.

Âm hồn đầy trời, trong tiếng rít ầm ầm truyền đến tiếng quỷ khóc, bạch quang sâu kín đại phóng, âm khí như chúc. Cung Thái Vi quay đầu, nhìn Tô Tinh liếc mắt một cái.

“Hừ, xem ra âm hồn này thật sự có tài.”

Cung Thái Vi nhìn qua Tô Tinh phát hiện hắn cũng không có việc gì, tận tình huy động phát trần, diện tích lan tỏa của pháp lực phát trần để đối phó âm hồn cũng rất có hiệu quả, chính là rõ ràng loại này Pháp Khí cần pháp lực chống đỡ, hắn mới Tinh Trần hậu kỳ như thế nào có thể chống đỡ lâu như vậy?

Nàng nào biết đâu rằng Tô Tinh ký ước hai nàng Tinh Tướng lại đạt đến Thiên Dị tinh tinh lực, tu vi thoát nhìn bình thường, nhưng mà một thân tinh lực cũng là tuyệt đối ngạo nghễ.

“Âm hồn thật sự nhiều lắm, chúng ta có nên rời đi trước rồi tính toán lại?” Ngô Tâm Giải đề nghị, âm hồn tuy rằng dễ dàng đối phó, nhưng thắng ở số lượng, kết hợp lại pháp lực hiển nhiên tiêu hao quá lớn.

Cung Thái Vi sao có thể đồng ý nhận thua, ngón tay phải co duỗi thực hiện lan hoa pháp quyết, theo thủ thế của nàng, bằng sương bảo kiếm ở giữa không trung bất chợt dừng lại, bỗng nhiên đổ sập xuống, “Tranh” một tiếng sập nhập dưới lòng đất trước người Cung Thái Vi, lam quang đại thịnh, trên mặt đất xuất hiện 1 dải hàn mang lấy kiếm làm trung tâm, đem mấy người vây quanh ở bên trong quang quyển.

Âm hồn bốn phía mất thấy huyết nhục của mình ngay trước mắt, làm sao còn quản được nhiều như vậy, từng đạo vọt lên, nhưng sau một lát, quang quyển trên mặt đất đột nhiên hướng về phía trước bành trướng, lam quang đằng khởi, thủy khí bốc hơi, chỉ thấy lam quang như có linh tính, trình viên hình cung trạng theo đỉnh đầu hai người hiện lên, nhất thời đem âm hồn che ở bên ngoài.

Quỷ khóc tiếng động càng lúc càng lớn, vô số âm hồn ra sức va chạm với quang quyển.

Cung Thái Vi vẻ mặt lãnh liệt, ngay cả Tô Tinh bên cạnh đều nhận không được chú ý tới trên thân thể của nàng.

“Tinh đấu thái tổ, kiếm phong như sóc! Đi!!”

Cung Thái Vi hai ngón tay chỉ vào địa bảo kiếm ngọc, lưu ly quang hoa tụ tập ở trên mũi kiếm, chỉ thấy trên thân kiếm một hàng chữ văn màu lam thoáng hiện, bảo kiếm vừa chuyển, vạn đạo kiếm khí liền theo trên thân kiếm bắn ra, Một hồi khí thế không thể chống đỡ, giống như thủy triều hướng tới đại điện đổ xuống, khắp ngõ ngách đều không có buông tha.

Âm hồn trên đại điện phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, bị quét sạch sẽ.

Bảo kiếm phát ra lam quang trong sáng, chậm rãi trở nên ảm đạm, Cung Thái Vi liền thu lại, đem nhét vào Tinh Giới túi.

“Thái Vi cô nương thật là lợi hại, thanh kiếm này nhìn qua đã biết không phải Pháp Khí bình thường?” Ngô Tâm Giải vỗ tay hoan nghênh khen, con người trong mắt vừa chuyển. “Không biết này kiếm tên gọi là gì?”

“Tổ tuyệt!” Cung Thái Vi thản nhiên đáp, ánh mắt có điểm tự hào.

“Tổ tuyệt, quả nhiên thực thích hợp với Thái Vi cô nương!” Tô Tinh nói.

Cung Thái Vi thản nhiên: “Sao có thể sánh cùng cây phát trần của công tử”

Tô Tinh cười hắc hắc. “Xem chúng ta tiêu phí khí lực lớn như vậy, không biết trong cổ mộ có cái gì.”

Cung Thái Vi gật đầu, nói: “Bản cung cũng muốn biết có nhiều âm hồn như thực ra là có thứ tốt gì.”

Cổ trùng vong hồn sạch sẽ, mọi người cũng có thể yên tâm thoải mái sưu tầm cổ mộ.

Cổ mộ thoát nhìn cũng không có gì đáng giá đối với tinh giả, tìm tòi một lần cuối cùng ánh mắt liền dừng ở cổ quan tài trên đài cao.

Truyền thuyết trong lòng đất thạch quan chôn lâu ngày có thể vì âm thi khí hoặc các nguyên nhân khác mà có thể xảy ra thi biến (cương thi), Có khi Ngô Tâm Giải miệng mồm quạ đen mà lại ứng nghiệm, mọi người xác định không có gì khác thường mới dám khai quan.

Nắp quan tài nặng trĩu bị đẩy ra, bên trong là một khối bạch cốt mặc hoa phục.

Theo cách ăn mặc xem ra là một gã rất có địa vị, giàu sang phú quý, trong quan tài chôn không ít vàng bạc châu báu.

“Gì chứ, đều là rác rưởi, cho nên ta vốn không thích cổ trùng, âm khí quá, vật bồi táng lại không đáng giá, Pháp Khí, Tinh bảo lại không có khả năng chôn cùng.” Ngô Tâm Giải buồn bực nói, liếc đến hàng chữ khắc trên quan tài, bĩu môi: “Còn nói là cái gì Thiên Uy tướng quân, thực khó coi.”

“Cái gì? Người nói thiên uy tướng quân?”

Cung Thái Vi đột nhiên hỏi, biểu tình có chút giật mình.

“Đúng vậy, mặt trên viết như vậy.”

Ngô Tâm Giải ý bảo.

Cung Thái Vi nhìn một lần, chậm rãi khôi phục bình tĩnh: “Không thể tưởng được là cổ mộ của Thiên Uy tướng quân!”

“Lai lịch hẳn rất lớn sao?” Tô Tinh nhìn bạch cốt trong quan tài, cau mày tùy ý hỏi.

“Thiên Uy tướng quân từng là mãnh tướng nổi danh Lương Sơn đại lục, tuy rằng không phải tinh giả, nhưng chiến công hiển hách, Đại Lương vương triều chinh phạt Dạng Ba quốc, Thiên Uy tướng quân dẫn dắt hai vạn binh mã đánh bại mười vạn đại quân Đại Lương vương triều, danh chấn Lương Sơn.”

Đi vào Lương Sơn đại lục lâu như vậy, Tô Tinh đối với thế giới này vẫn là một mảnh ngây thơ, Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải thân là Tinh Tướng nhưng cũng cần biết rõ Đấu Tinh lịch sử, về tình hình cụ thể của Lương Sơn hiển nhiên thông thạo hơn Tô Tinh rất nhiều.

“Sau đó thì sao?” Tô Tinh tò mò hỏi.

“Sau đó các đại tinh giả ra mặt, Đại Lương vương triều mới ngưng hẳn chinh phạt.” Cung Thái Vi nói: “Đây không phải trọng điểm, vấn đề là truyền thuyết Thiên Uy tướng quân cùng Quý Thủy Kiếm Tông rất sâu xa, có kiện Pháp Khí bên người tên là “Kim Ti Ngư Lân giáp”, đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, dựa vào Pháp Khí này mà ngay cả tinh giả đều không dám coi thường.”

“Nếu là cổ mộ Thiên Uy tướng quân, cái Kim Ti Ngư Lân giáp hẳn là cũng bị chôn cùng, truyền thuyết sau khi hắn chết trở thành vật bồi táng, vô số tinh giả đi tìm cổ mộ Thiên Uy tướng hy vọng đoạt được Pháp Khí Kim Ti Ngư Lân giáp, nhưng không ai có thể phát hiện ra.” Cung Thái Vi hừ một tiếng, ngữ khí mang theo nét đùa cợt: “Không thể tưởng tượng được đó là cổ mộ này, cái cơ quan hết sức tinh vi ngoài kia cũng có thể lý giải được.”

Cung Thái Vi nói như vậy, Ngô Tâm Giải vốn ủ rũ, ánh mắt liền tỏa sáng, đại diện này tuy lớn, nhưng tàng vật cũng không nhiều, Lâm Anh Mi tức khắc lao đến gia nhập hàng ngũ sưu tầm. Text được lấy tại [c]om

Nhưng mà tìm nửa ngày, đừng nói Kim Ti Ngư Lân giáp, chính là một cái tơ vàng đều nhìn không tới.

“Chẳng lẽ không có bị chôn cùng sao?” Cung Thái Vi khó hiểu.

“Ta xem, đây căn bản không phải là tướng quân chân chính.” Tô Tinh ý ở thạch quan giữ bỗng nhiên mở miệng.

“Không có khả năng, nơi này chính là mộ phần của Thiên Uy tướng quân.”

“Có lẽ vậy, nhưng thi thể khẳng định không phải tướng quân chân chính.” Tô Tinh khẳng định nói.

Cung Thái Vi đi qua, “Vì cái gì?”

“Chiếu theo cách nói của người, Thiên Uy tướng quân hẳn là nam nhân rất mạnh mẽ, ít nhất mới xứng với tên tuổi Thiên Uy này.”

Cung Thái Vi gật đầu. “Truyền thuyết hẳn xác thực dũng mãnh, mạnh mẽ vô cùng.”

“Vậy là được rồi, nhìn thi cốt các đốt ngón tay yếu ớt, lại còn bị đứt mấy chỗ, thật sự không giống người có thực lực mạnh mẽ Thiên Uy người.” Tô Tinh đối với nàng ý bảo.

Chúng nữ tự nhiên là không rõ pháp y hiện đại, nhưng mà nghe Tô Tinh nói như vậy cũng hiểu được có vài phần đạo lý.

“Công tử quan sát thật sự thực sâu sắc, ngay cả hóa thành bạch cốt cũng có thể nhìn ra.” Ngô Tâm Giải bội phục nói.

“Quên đi, xem ra là mộ giả Tinh nhìn chung quanh đại điện, tiêu sái ngồi xuống.”

Cung Thái Vi đột nhiên cười nói. “Tô Tinh công tử thật cho là như vậy sao?”

“Thái Vi cô nương muốn nói cái gì?” Tô Tinh quay đầu.

“Bản cung cho rằng cổ trủng thiết kế cơ quan dày đặc, đây nhất định chính là mộ tướng quân không có lầm.” Cung Thái Vi chắc chắn.

“Người nói đó là tướng quân chân chính? Nhưng là không phát hiện cái kiện Kim Ti Ngư Lân giáp mà người nói.” Tô Tinh lộ ra một tia nghiền ngẫm.

“Kia cũng không phải thi cốt của tướng quân.”

” Ý của Thái Vi cô nương là, “Gian cổ trủng này còn che dấu một đạo cơ quan!!”

Tô Tinh trong mắt hiện lên một đạo quang mang khác thường.

36. Chương 36: Cung Thái Vi

” Trong tướng quân trủng này còn ẩn tàng cơ quan sao?” Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải há miệng thở dốc, có điểm hồ đồ.

Một cái huyệt có tất yếu thiết kế trong kế sao?

Ngô Tâm Giải nhìn thiếu chủ mình bất động thanh sắc, đáy lòng đại khái đoán Tô Tinh cũng có thể nghĩ như vậy, nhưng mà cổ trủng này hiện tại thấy thế nào đi đều không hề sơ hở, tướng quân thạch quan, chôn cùng vàng bạc châu báu, trường sinh nô đẳng chờ một cái tướng quân trủng trong hẳn là có tất cả đều có, thậm chí âm hồn là loại vô cùng ít cũng có.

Chậm đã, âm hồn, còn có Tô Tinh nói được thi cốt nghi ngờ, Ngô Tâm Giải tâm tư thay đổi thật nhanh, rất nhanh liền suy nghĩ cẩn thận Cung Thái Vi vì cái gì phải nói như vậy.

”Thái Vi cô nương là cảm thấy một cái cổ trủng trong có nhiều như vậy âm hồn không quá tầm thường, nói như vậy chỉ có cổ mộ có trọng yếu gì đó mới có thể thiết hạ loại cơ quan tàn nhẫn này, phải không

Cung Thái Vi gật đầu, “Cái mộ này thất chính là dụ hoặc nhân thủ thuật che mắt, bản cung đoán chân chính mộ thất nhất định ẩn dấu đi, tựa như lúc trước cái loại cơ quan này giống nhau, Tô Tinh công tử, nhất định chính là nghĩ như vậy?”

Tô Tinh từ chối cho ý kiến, Cung Thái Vi thận trọng như phát khiến hẳn thập phần bất ngờ, xác thực giống nàng nói như vậy, Tô Tinh cũng hiểu được này gian mộ thất là một cái nguy trang lừa gạt bọn trộm mộ, dùng một khối giả trủng che dấu chân chính tướng quân mộ, loại này nghi trủng ở cổ mộ trong cũng không hiếm thấy, nếu không đủ sâu sắc trong lời nói thường thường sẽ lừa gạt đến đại đa số trộm mộ giả, dù sao

đương một người cảm thấy đạt tới mục tiêu khi, liền biết bởi vì một loại bị thỏa mãn cảm mà sẽ không lại đi tưởng trong gian mộ thất này có hay không còn dấu diễm cơ quan,

Vốn Tô Tinh tính trước tạm thời trở về, chờ cùng Cung Thái Vi chia tay lại đến tìm kiếm một phen, hiện tại xem ra cô gái sâu sắc đó đáng giá kiêng kỵ.

“Nếu bản cung đoán trước đúng vậy, dùng không được bao lâu, này hắc tu sĩ liền biết phát hiện mở ra huyết cơ quan, tới nơi này, chúng ta còn có một chút thời gian đến cởi bỏ cơ quan, tìm được kiện Kim Tì Ngự Lân giáp kia.” Cung Thái Vi cuối cùng ngắt lời.

Không khí lâm vào trầm mặc.

“Vậy được rồi, nếu thật sự có cơ quan trước hết tìm xem manh mối đi.” Ngô Tâm Giải hừ một tiếng, ánh mắt vọng đến Địa Khôi tinh Chu Sa: “Hắc hắc, Chu quân muội muội, người đã là Thần Cơ Quân Sư, cần phải nhanh lên tìm được này cơ quan nga, nếu như bị tiểu nữ tử giành trước, người có thể khó coi.”

Thần Cơ Quân Sư Chu Sa mặt không chút thay đổi, không nói được một lời, cặp mắt dài nhỏ kia đã bắt đầu quan sát mộ thất.

Mấy người bắt đầu sẽ tìm kiếm cửa ngầm trong huyết.

“Tâm Giải, đem cây đèn châm đi.” Tô Tinh nói.

Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi đã đem lưu có dầu thấp hơn mười cây đèn thấp sáng, huyết đã bị một đoàn vàng nhạt ánh sáng chiếu sáng lên.

Tô Tinh ngồi ở trên bậc thang, không chút để ý hai tay hoàn ngực nhìn trước, nhìn phải.

Cung Thái Vi đi tới hắc bên cạnh ngồi xuống, Thiên Sơn tuyết liên hương quấn quanh quấy nhiễu, một thân y quan Trắng Tuyết ở trong huyết không dính chút bụi bậm, thoạt nhìn chính là bất phàm chi phẩm, nàng nhanh nhẹn cười: “Tô Tinh công tử, không đi tìm cơ quan manh mối sao?”

“Nơi này có cơ quan cũng sẽ không là đơn giản cửa ngầm.” Tô Tinh lắc đầu.

“Đúng.” Cung Thái Vi đồng ý.

Tô Tinh cúi đầu, nhìn cô gái nghiêng mặt, đầu tiên tiếp xúc cảm thấy Cung Thái Vi lạnh lùng, không giả nham sắc, nhưng mà trải qua đoạn thời gian đi tới tướng quân trủng này, phát hiện nàng so với trong tưởng tượng phải ôn nhu hơn một chút, đương nhiên giấu ở cái khăn che mặt hạ khuôn mặt rất cuộc còn có cái gì cũng không muốn người biết được.

“Thái Vi cô nương, người rất cuộc tính cái gì?” Tô Tinh bật thốt lên hỏi.

“Tô Tinh công tử lại đang lo lắng cái gì?” Cung Thái Vi cười nhẹ.

Tô Tinh nói: “Người nếu biết ta là Hàng Tinh giả, dựa theo Đấu Tinh quy tắc, chúng ta hẳn là xem như địch nhân...”

“Là địch nhân, tất nhiên.” Cung Thái Vi đánh gãy lời nàng nói.

Tô Tinh liền lại càng không giải: “Tu vi của người so với ta cao hơn, tổ tuyết kia cũng không phải Pháp Khí đơn giản, mà Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư Chu Vũ của người lại là một trận chính cao thủ, so với Thiên Cơ tinh tuyệt đối phải lợi hại... Người không biết là hiện tại tình hình rất kỳ quái sao? Chúng ta rõ ràng tranh người chết ta sống mới là đương nhiên, nhưng mà hiện tại lại nhẹ nhàng như vậy tâm sự

Cung Thái Vi che miệng, cười nói: “Công tử thật đúng là cái hiểu người.”

“Bảo ta Tô Tinh đi.” Tô Tinh nói.

“Đấu Tinh xác thực giống công tử nói như vậy, nhưng mà Tô Tinh công tử quá coi thường bản cung. Nếu Tô Tinh công tử muốn cùng bản cung người chết ta sống, bản cung Ồn thỏa phụng bồi hơn nữa không chút lưu tình.” Cung Thái Vi ngữ khí lộ ra một cổ nghiêm nghị quyết đoán, lời của nàng không phải hay nói giỡn: “Nhưng mà Tô Tinh công tử tựa hồ không có ý tứ chiến đấu, bản cung cũng liền không có hứng thú.

Đối với bản cung mà nói, ở Nữ Lương Sơn nhất quyết thư hùng mới có tư cách đảm đương thượng Lương Sơn đại lục đệ nhất nhân, thế này mới có ý tứ.”

“Suy nghĩ của ngươi thật đúng là đơn giản.” Tô Tinh muốn nói ngươi thật sự là rất ngốc rất hồn nhiên, bóp chết, không thấy sáng rọi nhưng thật là tối hữu hiệu biện pháp. Nhưng mà đối cái góc độ ngẫm lại, Tô Tinh phát hiện chính mình cũng tốt giống không có biện pháp không duyên cớ vô cớ phải đi sát một người đối với chính mình không có uy hiếp, bên trong có lẽ có một chút quân nhân tôn nghiêm cùng chức trách ở bên trong, nhưng nói đến để hấn vẫn là không có hoàn toàn dung nhập Đấu Tinh quy tắc.

“Còn có một nguyên nhân ở bên trong.” Cung Thái Vi trầm ngâm

“Cái lý do gì?”

“Giết chết Hàng Tinh giả cố nhiên có thể được đến đối phương Tinh Tướng tinh lực cùng tinh võ, nhưng mà kia phân tinh lực cũng là bao hàm Tinh Tướng cùng nàng kẻ chủ oán hận, loại này oán hận tinh lực sẽ tra tấn một gã Hàng Tinh giả đến điên cuồng bộ, cho nên không phải bản cung có ý tưởng này, Hàng Tinh giả cũng đều có này ý tưởng, mang theo một phần bị nguyên rửa oán hận này sẽ không mang đến chút ưu thế.cho việc tranh đoạt Nữ Lương Sơn ”

Tô Tinh đối Cung Thái Vi trong lời nói bán tín bán nghi.

“Công tử không tin?”

Tô Tinh đương nhiên không thể nào tin được, ba tháng trước ở hùng quan thành cùng Thiên Dị tinh một trận chiến rõ ràng. Text được lấy tại [c]om

Hôm nay ba tháng đi qua, hấn dung hợp Thiên Dị tinh tinh lực cũng không có cảm thấy mấy may oán niệm ở trong đó.

“Nữ Lương Sơn sử ký ghi lại là như vậy, tóm lại bản cung là không có gì hứng thú, bởi vì bản cung cũng không cần này tinh lực đâu.” Cung Thái Vi ha ha cười.

Hai người ở bên kia khoải trá nói chuyện phiếm, bên này ba gã tinh thiếu nữ đều đều tự lộ ra khác thường.

Vài chén trà công phu, tam nữ đem mộ thất tìm tòi khắp nơi, một chút góc đều không có buông tha, cuối cùng vẫn là không thu hoạch được gì, Thiên Cơ tinh Ngô Tâm Giải cùng Thần Cơ Quân Sư Chu Sa hai đại Thiên Tinh trí tướng cũng ý đồ tìm ra có manh mối cơ quan khác, nhưng mà phải nhất thời nửa khắc nghĩ ra được cũng không phải một kiện thoải mái chuyện tình.

“Hoàn toàn tìm không thấy cơ quan kín nào a.”

Cung Thái Vi ngẩng đầu, Chu Sa đối nàng không có chút biểu tình gật đầu, cùng Ngô Tâm Giải ý tưởng giống nhau.

“Có phải hay không căn bản không có cơ quan khác?” Lâm Anh Mi ý nghĩ trực tiếp nhất, nàng liền cảm thấy có lẽ là mấy người quá thông minh mới có thể như vậy cảm thấy mộ thất trong dấu điểm mộ thất.

Cung Thái Vi đại mi nhất ngưng, nhìn chung quanh mộ thất nội tất cả bài trí.“Vật chôn cùng pho tượng đều xem qua rồi sao?”

Chu Sa lắc đầu, thanh âm trầm thấp: “Đều thử qua.”

“Chẳng lẽ bản cung nghĩ sai rồi sao?” Cung Thái Vi thì thào.

“Liệu cùng Ngũ Hành cơ quan lúc mới bắt đầu có liên quan liên?” Lâm Anh Mi hỏi.

Đáp án vẫn đang tìm hay không có.

” Trong mộ thất không có nhìn thấy loại Ngũ Hành cơ quan này liên hệ gì.” Ngô Tâm Giải bất đắc dĩ.

Gặp sự tình đã muốn đến tử lộ, Tô Tinh đứng dậy, lơ đãng nhìn mắt quan tài, đột nhiên nheo lại ánh mắt cười rộ lên.

“Có lẽ loại liên hệ này chúng ta vốn nhìn không thấy...”

“Di?????”

37. Chương 37: Thi Quỷ Thiên Uy Tướng Quân

“Nhìn không thấy liên hệ sao?”

Mấy người ở đây theo ánh mắt Tô Tinh liền nhìn đến mấy cây đèn không có chút lửa, Ngô Tâm Giải lập tức liền hiểu được ý tứ của hắn, lấy cây đèn này làm mối giới, giống như lúc mở ra đạo cơ quan thứ nhất cổ mộ. Như vậy đưa vào Ngũ Hành sau đó khởi động đạo cơ quan thứ hai.

Cái này với khả năng Thiên Cơ tinh như thế nào lại không thể tưởng được.

Vấn đề là thiếu một cây đèn Ngũ Hành.

“Cái cây đèn kia ngay tại trong quan tài.” Tô Tinh nói, tại bên trong thạch quan có một vòng tròn hoa văn, phù điêu đăng nô khắc ấn, không nhìn kỹ sẽ bị khói bụi che dấu, thật đúng là nhìn không ra.

“Công tử thật đúng là thận trọng a.” Ngô Tâm Giải cười hắc hắc, tuy rằng nàng có thể giải cục, nhưng mà có khi so với Tô Tinh cái loại này ở trong nháy mắt quan sát khi sinh ra thay đổi trong nháy mắt phản ứng vẫn là mặc cảm, cho nên hắn mới muốn cùng Tô Tinh kết hạ khế ước.

Tô Tinh đã đem một khối hoàng kim, một mâm Thanh Thủy, một khối nham thạch, một cốc chúc hỏa cùng một khúc nhuễn mộc đặt ở trên năm cây đèn, hình thành Ngũ Hành chi thể, nguyên tưởng rằng hắn là có thể mở ra, khởi liêu mộ thất im ắng vẫn không có gì phản ứng.

“Kỳ quái, chẳng lẽ Ngũ Hành cơ quan cũng không thể thực hiện được.” Tô Tinh lần đầu tiên có chút muốn làm không hiểu.

Thiên Cơ tinh Trí Đa Tinh Ngô Dụng nở nụ cười, mị sắc lưu chuyển: “Công tử, loại chuyện này vẫn là khiến tiểu nữ tử đến đây.”

Chỉ thấy Ngô Tâm Giải đứng ở trung tâm mộ thất, nhắm mắt suy ngẫm, tiếp theo mở to mắt, một đạo giống như trong sáng quang mang theo nàng trong mắt bắn ra, Ngô Tâm Giải tiến đến mấy cốc đèn bàn đi lại, đánh giá, đều tự trao đổi trên đèn bàn đặt gì đó.

Trừ bỏ Thần Cơ Quân Sư Chu Sa âm thầm gật đầu, Tô Tinh đám người hoàn toàn không rõ nàng đang làm chút cái gì.

“Nếu Tâm Giải đoán đúng vậy, cái kia vật gì hắn là liền ở trong này.” Ngô Tâm Giải lẩm bẩm, ánh mắt quét tới quét lui trên mặt đất, sau đó, Thiên Cơ tinh lộ ra một tia kinh hi.“Tìm được rồi.”

Ngô Tâm Giải trên mặt đất nhấn một cái, chỉ thấy kia khối sàn đi xuống rầm rầm lồm xướng, một màn ngạc nhiên liền đã xảy ra.

Ở mặt sau vách tường thạch quan mở ra, phát ra tiếng vang ầm ầm nặng nề, vị trí cơ quan mộ thất thật được dấu diếm đúng là bị Ngô Tâm Giải mở ra.

“Tâm Giải, người làm như thế nào đến?” Tô Tinh kinh ngạc khen.

“Tâm Giải chính là thay công tử đem Ngũ Hành đặt ở trên vị trí chính xác.” Ngô Tâm Giải giải thích nói.

Tô Tinh ý tưởng tuyệt đối đúng vậy, nhưng mà hắn xem nhẹ một chút chính là Ngũ Hành phương vị. Trong Lương Sơn đại lục về Ngũ Hành định luận là Đông Phương chúc mộc, tây phương chúc kim, phía nam chúc hỏa, phương bắc chúc thủy, vì thế Ngô Tâm Giải trước hết xác định mặt cổ mộ hướng nam bắc phương vị, sau tái căn cứ Ngũ Hành luận đến một lần nữa thay, đăng bàn ở phía đông đặt đầu gối, trên đèn bàn phía tây đặt hoàng kim, lấy như thế suy ra.

Về phần Ngũ Hành trung thổ chính là chính khối che dấu ở trong hạ huyết này, tiếp theo Ngô Tâm Giải chỉ cần tìm được khối đồng dạng đồ án phù điêu cây đèn kia, tiếp tục ấn đi xuống, như vậy đạo thứ hai Ngũ Hành liền tự hành mở ra.

Tô Tinh nghe xong của nàng giải thích bội phục không thôi, nếu nói lên tâm lý học cam bẫy linh tinh, Tô Tinh tự nhận là Thiên Cơ tinh cũng không tất là đối thủ của hắn, nhưng mà một khi cơ quan trong liên lụy cổ điển lý luận, hắn cũng chỉ có thể xấu hổ.

Tại đây cái phương diện không hề nghi ngờ Thiên Cơ tinh đi trước làm gương.

“Không hổ là Trí Đa Tinh, bản cung rất ngạc nhiên Thần Cơ Quân Sư cùng người so sánh với rốt cuộc ai càng tốt hơn, có cơ hội, sẽ khiêu chiến cùng người.” Cung Thái Vi ý vị thâm trường nói: “Nếu người có thể còn thật sự điềm liên rất tốt.”

“Phụng bồi nga.” Ngô Tâm Giải biết Phủđịnh cũng không có gì ý nghĩa.

Lâm Anh Mi nhìn Ngô Tâm Giải, không nói được một lời tiêu sái vào tầng thứ ba mộ thất.

Tô Tinh đi đến bên cạnh của nàng, quan tâm hỏi: “Anh Mi, làm sao vậy?”

Lâm Anh Mi lắc đầu, nhếch môi, so với Thiên Cơ tinh Ngô Dụng còn có thể ra một phần lực, đang ở giai đoạn khôi phục trong mắt cô gái hiển nhiên có một tia không cam lòng.

“Anh Mi sẽ thề sống chết bảo hộ thiếu chủ!” Lâm Anh Mi nắm ngón tay rất nhanh, ánh mắt kiên định.

Tô Tinh vỗ của nàng bả vai, nhắc nhở nàng không cần đem chuyện gì đều chính mình gánh vác.

“Ta biết —— ”

Hắn nói.

Đang ở cùng Ngô Tâm Giải nói chuyện Cung Thái Vi liền nhìn nam nữ phía trước.

“Cái kia cô gái là Tô Tinh công tử người nào?” Cung Thái Vi mang theo một tia tò mò, từ đầu tiên mắt gặp mặt, Cung Thái Vi ngay tại chú ý Lâm Anh Mi, cô gái con người trong nổi lên oai hùng khí bức người tâm phế, loại cảm giác này rất quen thuộc, nếu là Tinh Tướng lời nói, nhưng mà nàng hiện tại nhìn qua lại quá mức suy yếu không chịu nổi, quả thực giống như là kẻ chủ nhận lấy cái chết, Nguyên Khí đại thương bộ dáng.

“Người cảm thấy đâu?” Ngô Tâm Giải nhìn Tô Tinh đáp Lâm Anh Mi bối, lộ ra ái muội tươi cười.

“Là Tô Tinh công tử muội muội? Người hầu? Hộ vệ?” Cung Thái Vi cảm thấy không giống, người yêu, liền lại càng không giống.

“Một cái sẽ làm công tử tan xương nát thịt cũng muốn bảo hộ nhân đâu.” Ngô Tâm Giải hàm mộ không thôi.

Cung Thái Vi nếu có chút suy nghĩ.

Cái thứ ba huyết dừng đạo cũng không quá dài, ám hỏa châm ở mộ thất, mơ hồ đó có thể thấy được một cái hình dáng hùng vĩ.

Tô Tinh tiếp tục thả ra đạo gia quang minh phù.

Tượng binh mã xếp thành hàng hai cái dong hồ, phân ra một con đường trung gian, cuối đường là một cái nổi lên bình đài, chung quanh có điều long cột đá chống đỡ, ở bên trong là một khối dựng thẳng lên thiết quan, kỳ dị thiết quan bị mấy cái xiềng xích ngay cả khối, trong đó một cái chính ngay cả dừng đạo ở cửa vào một chỗ, đương bên kia đại môn mở ra khi, xiềng xích đã bị kinh động, ào ào run run đứng lên.

Âm phong từng trận, âm khí như chức.

Tô Tinh đáy lòng lập tức còn có điềm dự cảm xấu.

“Nguy rồi!” Chu Sa ít lời bỗng nhiên kêu lên.

Đáy lòng của mọi người căng thẳng, ngay cả Cung Thái Vi đều thay đổi ngưng trọng. “Chu Sa, còn có cái gì gần đây đến nơi đây càng không xong?”

“Đó là ngũ quỷ khóa Âm Thi hồn trận pháp! Vừa rồi chúng ta mở ra này cánh cửa, phá hủy trận pháp cơ quan!!” Chu Sa chỉ quyết sờ, Ngũ Hành phong vân kỳ hóa thành một đoàn. Truyện được copy tại Y

Phong khởi, vân dừng, điện thiểm, lôi minh.

Xiềng xích run lên.

Ầm ầm trong lúc đó, phía sau cửa đá bị thật mạnh quan thượng.

Chỉ nghe đến thô ách, khăn khăn, hàn nhập đầy lòng tiếng cười to.

“Người chờ hạ người không biết sống chết, dám sấm ta Thiên Uy tướng quân chi mộ, hôm nay các người sẽ có đến mà không có về!!”

Ừ ù ù ù!

Thiết quan mở ra, một cái khoác vẩy cá kim giáp, nam nhân xấu xí cầm đại đao trong tay đi ra, toàn thân âm khí từng trận, ánh mắt là màu xanh biếc, vô số vong hồn ở hân quanh thân qua lại xem xét, phát ra quỷ khóc tiếng động.

Cấp cảnh tượng bình tăng một tia âm hàn.

“Là thi quỷ!”

Chu Sa ngữ khí nhất ngưng.

“Hừ hừ, không thể tưởng được đường đường Thiên Uy tướng quân sau khi cư nhiên biến thành như thế xấu xí quái vật, khó trách phải lập nhiều cơ quan như vậy che dấu chính mình.” Cung Thái Vi cười lạnh một tiếng, tố tuyết ra khỏi vó.

Màu lam hoa quang lưu luyến bốn phía, lập tức phục hồi phát ra mà đến âm hàn.

” tiểu tặc Lớn mặt, thấy bản tướng quân còn không quỳ xuống!”

Thiên Uy tướng quân hé miệng, một cổ âm khí phun tới.

Ngũ Hành phong vân kỳ chuyển động đem này cổ âm khí cản xuống dưới, “Quận chúa, cẩn thận!” Chu Sa dặn nói.

Cung Thái Vi hừ một tiếng, một tay thúc dục, “Tố tuyết” bay lên không nhất bắn, giống như rời cung chi tên phá khai rồi nhất đạo hàn quang. Thiên Uy tướng quân nhắc tới âm khí bao phủ đại đao, phịch một tiếng đã đem tố tuyết trảm khai, Cung Thái Vi thân hình vừa động, trong nháy mắt đi vào Thiên Uy tướng quân trước mặt, tựa hồ đã sớm dự đoán được tố tuyết sẽ bị đánh khai, thuận thế lấy qua phi lạc bảo kiếm, bước nhanh phi thứ.

Tố tuyết ánh sáng lạnh cùng Thiên Uy tướng quân âm khí quấy dục ở một khối.

liều mạng.” Tô Tinh đối Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi dặn, nhìn đến Lâm Anh Mi nắm tay bộ dáng chỉ biết khiến Báo Tử Đầu cái gì cũng không làm không thể nghi ngờ là so với giết nàng còn khó chịu.

“Cung Thái Vi người này không thể đại ý, ta bây giờ còn không nghĩ khiến nàng biết thân phận của người.” Tô Tinh đánh một cái truyền âm lọt vào tai. “Anh Mi, người nhưng mà cuối cùng chiêu bài của ta.”

Lâm Anh Mi biết Tô Tinh trong lời nói chính là an ủi nàng, ở giai đoạn khôi phục, thực lực của nàng còn không chừng trong ngày thường một nửa, tùy tiện xuất thủ thật là hạ sách, Lâm Anh Mi gật đầu, im lặng.

Thiên Uy tướng quân dứt khoát hẳn hoi thể công khiến Cung Thái Vi liên miên mềm nhẹ kiếm pháp có chút lực sở không kịp, vô số âm hồn ở bên cạnh tùy ý tê căn cũng chia tan Cung Thái Vi lực chú ý.

“Nhận lấy cái chết!” Đại đao đối với Cung Thái Vi vào đầu chém xuống.

Cô gái hừ lạnh, thân thể mềm nhẹ ngăn, sau đó cái bay ngược lui mấy mét, Thiên Uy tướng quân sinh tiền chính là chiến đấu phong phú, biến thành thi quỷ sau lại cao hơn một tầng.

Vô số âm hồn tham lam hướng Cung Thái Vi đánh tới, nhưng mà ở sắp cận cô gái nháy mắt, một cổ dâng lên pháp lực giống thủy triều đánh tan mà ra giảo sát này đó âm hồn.

“Người một người rất thể hiện đi.” Tới rồi đứng là Tô Tinh.

“Nga, người không trốn sao?” Cung Thái Vi gọi lên tươi cười, của nàng cái khăn che mặt sớm lấy bị âm hồn triền hạ xuống, hé ra đoán trước đến khuynh thành tuyệt sắc dung nhan, trong mắt anh khí phối hợp của nàng ngũ quan khiến người tâm hồn.

Thiên Uy tướng quân đi nhanh nhất khóa, đi tới hai người trước mặt, kia cây đại đao chém ra một trận thứ hàn đến trong xương cốt quý phong.

Tô Tinh đem phục long trần giương lên, pháp lực tiên xạ mà ra, nhưng mà tinh giả lực lượng bị Thiên Uy tướng quân khoát kia tầng vậy cả kim giáp đỡ, Cung Thái Vi kiếm phong nhất câu, trực tiếp đâm vào kim giáp thượng, kiếm phong cũng vô pháp tái tiến một phần.

Đại đao sát hai người ánh mắt mà qua, Tô Tinh cùng Cung Thái Vi chỉ có thể lui lại.

“Thì phải là người nói Kim Ti Ngư Lâm giáp?” Tô Tinh nhìn kia kiện như tơ như lân kim giáp khe khẽ thở dài.

“Muốn sao? Kia sẽ giết hẳn!” Cung Thái Vi trả lời rất lực, nàng chém ra một cái Hàn Băng chưởng, chưởng thượng hàn khí tính cả không khí độ ẩm chợt hàng tới cực điểm, mặt đất kết sương.

Thiên Uy tướng quân đại đao vung lên, kim giáp run lên, toàn thân âm khí cư nhiên tươi sống bức tan Cung Thái Vi Hàn Băng chưởng.

Tô Tinh tảo khởi phục long trần, triền ti cuốn đi qua, Thiên Uy tướng quân hét lớn một đao, đúng là trực tiếp trăm nát Tô Tinh pháp lực, một đạo âm khí thẳng hướng ngực, Tô Tinh miễn cưỡng một chưởng tiếp được.

“Ăn bản cung ”Ngũ muội liệt phượng thoa!“

Một tiếng quát lạnh niệm chú.

Cung Thái Vi rút cục lần đầu tiên sử dụng chính mình Pháp Khí, năm mai kim lóng lánh phượng đầu thoa theo Tinh Giới túi bay ra, thấy gió liền trưởng, ở giữa không trung nhất độ, thoáng chốc, ngũ đạo kim quang quỹ dị trực tiếp đóng đinh ở Thiên Uy tướng quân tứ chi cùng cổ năm huyết vị.

“Ngũ muội chân hỏa, kim phượng còn sào! Thiêu!!”

Năm cái trâm cài lóng lánh ra kim quang, đem Thiên Uy tướng quân trong cơ thể đều ánh sáng đi ra.

38. Chương 38: Uy Áp Của Bảo Tử Đầu

“Rống!”

Thiên Uy tướng quân đã nổi giận.

Âm khí trong người cứ thể trào ra, ánh sáng ban ngày nhất thời ảm đi, Pháp Khí linh khí nghiễm nhiên bị hao tổn, nét mặt Cung Thái Vi lúc này lạnh lùng.

Thiên Uy tướng quân nâng đao hướng Cung Thái Vi bổ tới.

Vô số dây nhỏ lúc này từ phía sau vây quanh lại cuốn lấy tay chân hắn.

“Thiên ti vạn lữ triền ti thuật!!”

Tô Tinh phục long trần nhất kích, đối phó trước mắt Thiên Uy tướng quân không hề có điều bày tỏ nghi ngại, tinh lực kích động mà ra, hóa thành ngàn vạn sợi tơ đem thi quý bao thành xác ướp.

Cung Thái Vi thừa cơ khống chế kiếm.

“Tinh đầu thái tổ, kiếm phong như sóc! Tật!”

Tổ tuyệt hóa thành một đạo hàn quang đâm thẳng bao lấy tay chân thi quý, âm hồn tưởng muốn ngăn cản, bị Kiếm Khí trên tổ tuyệt xé thành mảnh nhỏ.

Lam quang cùng âm quang đụng phải nhau sinh ra lực lượng xé rách thiên ti vạn lữ thiên ti thuật, cường đại sóng xung kích khiến Tô Tinh lui đi mấy thước.

Hàn quang tiêu tán, thi quỷ vẫn bình yên vô sự.

Nhưng mà Kim Ti Ngư Luân giáp cũng xuất hiện một vết lõm xuống, hiển nhiên bị hao tổn không nhẹ.

Thiên Uy tướng quân gương mặt vẫn vẹo.

Cung Thái Vi vội vàng triệu hồi tổ tuyệt, Thiên Uy tướng quân phát ra tiếng quỷ kêu, cả đám âm hồn liền hướng Cung Thái Vi đánh tới, năm lá cờ nhỏ ở bên người đột nhiên xoay tròn, đỡ toàn bộ âm hồn.

Xuất thủ đúng là Chu Sa.

Thiên Uy tướng quân ngẩng đến ở đây mấy người, hắt rít lên mấy câu: “Nhận lấy cái chết, tiểu tặc!”

Vô số kẻ âm hồn trong địa huyết lao ra, số lượng nhiều đến nỗi che hết tầm ánh mắt.

Mấy người vội vàng dùng tinh lực kiến khởi hộ thân kết giới.

Đột nhiên lúc đó, Tô Tinh cảm thấy một luồng hơi lạnh ngắt hướng hấn vọt tới, ngẩng đầu lên liền đã nhìn thấy Thiên Uy tướng quân tay cầm đại đao một đao chém tới.

Tô Tinh phục long trần chém ra, phát trần cản lại Thiên Uy của tướng quân này, nhưng mà lập tức té ti đã bị đánh nát chiều, Tô Tinh cả kinh, vội vàng đem phục long trần hộ trong người, trong nháy mắt Tinh Vân Pháp Khí phục long trần đã bị Thiên Uy tướng quân đại đao khảm toái.

Tô Tinh đáy lòng trầm xuống, thi quỷ này lực lượng thật mạnh.

“Thiếu chủ, cẩn thận!” Lúc này Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi cũng đến bên cạnh, Thiên Cơ tinh Thần Niệm vừa động, đồng thời ném ra một trăm trượng tiên hỏa phù, trăm trượng bùa hóa thành mấy trăm khóa thiêu đốt hỏa cầu mộ thất lúc này ánh như ban ngày, rầm rầm ù ù tiếng nổ mạnh khiến mộ thất lung lay sắp đổ, rốt cục mới hóa giải âm hồn gió lốc.

Ngô Tâm Giải oán giận nói: “Vì thế cho nên Tâm Giải ghét nhất cổ mộ, không có đáng giá còn chưa nói sẽ luôn đụng tới loại quái vật này.”

Thiên Uy tướng quân sinh tiền chính là nhất viên mãnh tướng, sau khi hóa thành thi quỷ cũng không thể coi thường, Kim Ti Ngư Luân giáp hộ thân, một thanh quỷ đao chém giết tứ phương mọi việc đều thuận lợi, chỗ này cái âm khí nồng đậm trong mộ thất, vô số âm hồn mặc hấn sai khiến, so với Pháp Khí tinh giả không biết mạnh hơn bao nhiêu.

Hai người cũng không nghĩ tới thoát nhìn cổ mộ này rất bình thường nhưng lại có ác quỷ mạnh như vậy.

Trông thấy Pháp Khí tinh lực không có ảnh hưởng, hai người lại cải biến sách lược.

“Đại đao tuy lợi hại nhưng so sánh lại vẫn là bản cung kiếm pháp càng tốt hơn.”

Cung Thái Vi khẽ quát một tiếng, tổ tuyệt ở phía trước hướng thi quỷ công tới, Tô Tinh đơn giản chỉ xuất ra Ngân Kiếm, đáng tiếc không có lấy một viên đạn, nói cách khác lúc này dùng để đối phó thi quỷ thật sự là vừa đúng.

Một nam một nữ ở quanh thi quỷ xe chỉ luân kim, một thanh hàn sương bảo kiếm cùng một thanh quái dị thương công kích liên miên. Thiên Uy tướng quân dù sao cũng là đại sát tứ phương, từng suất lĩnh hai vạn binh mã đánh tan mười vạn đại quân, so với chiến đấu không chút nào kém cỏi.

Một thân ảnh màu trắng bay ra, Cung Thái Vi ở giữa không trung vùng vẫy quyết.

Hàn băng khí từ đầu ngón tay bắn ra nhưng ngay lập tức đã bị âm khí hóa giải.

Thiên Uy tướng quân lại chuẩn bị truy kích, ngũ tiểu kỳ bỗng đột nhiên xuất hiện ở quanh thân thể hấn, trận pháp hiện lên, lôi minh điện thiểm kích thích thi quỷ liên tục kêu to, Tô Tinh đưa Ngân Kiếm đâm thẳng cổ thi quỷ, loại này thương tổn trí mạng đối với thi quỷ mà nói chính là cong ngựa, thi quỷ ra sức vùng vẫy, liền đem Tô Tinh ném ra xa mấy mét, sau đó phun ra một đám âm khí đục ngầu.

Tô Tinh lập tức tránh đi.

“Công tử, chúng ta có nên tránh đi hay không?” Nhìn thấy hai người bị ép xuống thế hạ phong, Ngô Tâm Giải cũng sốt ruột, nằng cốt ý nhìn Lâm Anh Mi sắc mặt đang đang tái nhợt liếc Tô Tinh.

Mộ thất ử đột âm khí trên trăm năm, âm hồn và âm khí có liên quan như là lương sức mạnh dùng không kiệt, đối với loại thi quỷ này lấy âm mà dưỡng sống thi vật, đối với tinh giả cực kỳ bất lợi, cái này giống như trong cùng một trận đồ người trước đã dùng người sau dùng tiếp vẫn phát huy tốt thậm chí có điểm còn mạnh hơn.

Nếu mộ thất chỉ có mình Tô Tinh thì hẳn đã xuất ra chích luyện cửu ngục đao để thiêu đốt thi quỷ, chích luyện cửu ngục đao đúng là vật khắc tinh của thi quỷ âm hồn, nhưng mà giờ phút này có một điều là có Cung Thái Vi ở bên, Tô Tinh cũng có vẻ kiêng kị, hẳn nhìn ra được cô gái cũng không có phát huy toàn lực, mà giữ lại một chút lực lượng, cũng tựa hồ như để thử Tô Tinh.

Thi quỷ Thiên Uy tướng quân đương nhiên thoát khỏi Địa Khôi tinh trận pháp hoành đao lập mã.

Nhưng vào lúc này, một bóng dáng không hề dự triệu tiến gần thi quỷ, tốc độ nhanh như điện, ai nấy đều không có dự đoán được.

Thi quỷ trên mặt đang hung hăng bỗng bị trúng chiêu, thân thể vụn vụn hắt đi.

Thiên Uy tướng quân rống giận, âm hồn ồn ào náo động, muốn tập kích đám người lạ cản nuốt cho không còn dấu vết.

Hồn!!!

Một tiếng quát lớn tới mức đám âm hồn sợ hãi kinh tán một mảnh.

Có thể có âm lượng lớn như vậy chỉ có cách dùng tinh lực hay phóng nhãn Lương Sơn đại lục, có thể làm như vậy cũng chỉ có Tinh Nữ Lương Sơn Thiên Tinh võ tướng.

Nàng chính là Lâm Anh Mi!

“Một tên tướng quân nhỏ cũng dám điều võ dương oai!”

Lâm Anh Mi nắm chặt hai quyền, cương quyền khí thế đằng hoàng.

Tô Tinh há miệng thở dốc, tưởng muốn hét lên, Ngô Tâm Giải kéo nhẹ Tô Tinh, lắc đầu ra hiệu, Tô Tinh im lặng, nhìn sang Lâm Anh Mi khẽ gật đầu.

Về mặt Cung Thái Vi vẫn không chút thay đổi Địa Khôi tinh Chu Sa chính là dọa khiêu.

“Bản tướng quân hôm nay muốn bắt người đem dùng tế điện!” Thiên Uy tướng quân tiến lên, nắm đại đao, gió xoáy chém xuống.

Lâm Anh Mi thân hình thấp hơn, không kiêng kị cúi người phóng đi.

Người mà Thiên Uy tướng quân đối mặt là ai? Lương Sơn đại lục tiếng tăm vang như sấm Thiên Hùng tinh Lâm Xung, sét trên toàn bộ đại lục, người có thể thắng được Lâm Xung chỉ đếm được trên đầu ngón tay, cho dù tinh lực không bằng một nửa ngày thường, lúc này biểu hiện của Lâm Anh Mi vẫn làm cho lòng người kinh sợ.

Từng quyền đến nhục thể, nhiều lần toái cân, tấn công liên tục vào chỗ hiểm của Thiên Uy tướng quân.

Thiên Uy tướng quân mặc dù có quỷ dị đao pháp nhưng Lâm Anh Mi cũng không để vào trong mắt coi như không tồn tại, bị cô gái dễ dàng tránh đi, dựa vào Kim Ti Ngư Lân giáp hộ thân đối phó với Tô Tinh cùng Cung Thái Vi quá đơn giản thi quỷ cũng không nghĩ sẽ đụng tới một cao thủ như vậy.

Đại đao không thể ngăn cản Lâm Anh Mi đánh bất ngờ, Kim Ti Ngư Lân giáp cũng giống như thành bài trí, Lâm Anh Mi chọn lựa điểm yếu của thi quỷ, trong nháy mắt hoàn toàn ngăn chặn Thiên Uy tướng quân, đại phiến thịt thối bị đánh đến mức thoát ly thân thể, mùi tanh bốc lên nồng nặc.

Âm hồn điên cuồng kêu to muốn vây lấy Lâm Anh Mi.

Lúc này, Tô Tinh, Cung Thái Vi sao lại để cho đám âm hồn được như nguyện, mấy người tiến công hỗ trợ Lâm Anh Mi, ngăn cách đám âm hồn vô đến, mất đi âm hồn kiềm chế tác dụng, lại mất đi đạo pháp cùng Kim Ti Ngư Luân giáp phản chế tác dùng, thì quỷ sắp điên rồi.

Đại đạo công kích thay đổi lộn xộn, không hề có chút kết cấu.

“Nữ nhân này rốt cuộc là ai?!”

Thiên Uy tướng quân vận vẹo tru lên.

Lâm Anh Mi phi thân lên hướng đỉnh đầu thi quỷ nhắm tới, giống như Lương Sơn Ngũ nhạc, Thái Sơn áp đỉnh.

Chiêu vừa rồi thì đúng là quá cao siêu thi quỷ hoàn toàn ngây dại.

Trọng quyền đánh xuống, đầu của thi quỷ bị sức ép lọt thỏm vào trong cơ thể, ác thi bỗng hóa thành một đồng nước mủ ở cổ mộ trong âm hồn cũng rồi tự nhiên tan rã.

Cung Thái Vi đứng ngây ra như phỗng mắt tròn, miệng há hốc.

“Chu Sa, nàng là Tinh Tướng?”

Địa Khôi tinh Chu Sa vẻ mặt trầm trọng, gật đầu: “Hắn là, có khi lại còn là một Thiên Cang tinh.” Lương Sơn đại lục trong chỉ có Tinh Tướng loại tuyệt thế siêu quần sát tinh mới có thể không nhìn tu vi cấp bậc, hơn nữa đánh bại Thiên Uy tướng quân mà không cần dùng đến pháp khí gì.

Đại bộ phận tinh giả tu sĩ dựa vào Pháp Khí, pháp quyết linh tinh là không có khả năng làm được điều này.

Đây chính là điểm khác nhau giữa Tinh Tướng và Tinh giả.

“Hai Tinh Tướng?” Cung Thái Vi hồ đồ, lịch sử ghi lại có thể đồng thời xuất hiện hai gã Tinh Tướng Hàng Tinh giả cũng không phải chưa từng có, chính là vô cùng hiếm có, trăm năm khó thấy, nàng sẽ không tốt vận liên gặp được đi, hơn nữa nhìn qua Tinh Tướng này lại suy yếu không chịu nổi, làm liên tưởng đến lúc trước Ngô Tâm Giải theo như lời câu nói kia, Cung Thái Vi đoán được: Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

“Chẳng lẽ nói này bởi vì Tô Tinh cùng Thiên Cơ tinh ký hạ khế ước, hoặc nàng cũng không có cùng Tô Tinh ký hạ, hoặc đơn giản là ái mộ đi theo tùy tùng, lại hoặc là nàng đã cứu Tô Tinh, cho nên Tô Tinh mới có thể tan xương nát thịt đều bảo hộ cho nàng?”

Thần Cơ Quân Sư chính là có chút suy nghĩ gật đầu, cái này giải thích tại sao Lâm Anh Mi suy yếu như vậy, nhất định là trải qua qua một trận chiến đấu thảm khốc, thậm chí có khả năng là Tô Tinh đã bại nàng, bởi vì nguyên nhân nào đó sau đó ký hạ khế ước không thể hàng phục cho nên mới đi theo tùy tùng. Nhưng mà nàng hẳn là biết, loại này đi theo sớm muộn gì sẽ có ngày yên diệt.

Nghĩ vậy Cung Thái Vi cũng liền bình thường trở lại.

“Chu Sa, ngươi có thể đoán ra nàng là Tinh tướng sao?”

Cung Thái Vi cười nói.

“Có mấy vị Nữ Lương Sơn Thiên Tinh vô tướng đều có thể làm được, nhưng mà không có sử dụng thiên mệnh tinh vô hay pháp khí lại có thể làm đến nước này, tại hạ thấy tổng cộng có năm Thiên Tinh có thể làm được, Thiên Cương tinh Lữ Tuấn Nghĩa, Thiên Hùng tinh Lâm Xung, Thiên Thương tinh Võ Tòng, Thiên Dũng tinh Quan Thắng cùng Thiên Xảo tinh Yên Thanh. Tiền tam Thiên tinh là không có khả năng ký hạ khế ước, mà Thiên Dũng tinh Quan Thắng đối với mặt đại đạo cũng sẽ không tay không, cho nên tại hạ đoán nàng hẳn là Thiên Xảo tinh Yên Thanh, Yên Thanh am hiểu quyền thuật ở Lương Sơn cũng là nhất tuyệt.” Địa Khôi tinh Thần Cơ Quân Sư Chu Vũ mặc dù không có Thiên Cơ tinh Ngô Dụng “Mưu định mà động”, dựa vào chính mình phân tích vẫn là đoán được đạo lý rõ ràng.

Cung Thái Vi gật đầu, yên lòng cười nói: “Nguyên lai là cuối cùng một vị Thiên Tinh.”

“Quận chúa, tính làm sao bây giờ?”

“Để cho hần theo giúp ta một chuyến đi quỳ long huyết...” Cung Thái Vi vỗ tay hoan nghênh xảo tiểu thần nhiên.

39. Chương 39: Anh Tiên Quận Chúa

Nói thực ra, Tô Tinh cũng bị Lâm Anh Mi dọa cho toát mồ hôi lạnh, hần vốn đang rất lo lắng tình trạng thân thể của Lâm Anh Mi nhưng sau lần này xem ra có chút dư thừa, Lâm Anh Mi chỉ là sắc mặt không tốt như trước và có thêm một tia mệt nhọc, xem ra tiềm lực của Thiên Hùng tinh là không thể lường được.

Nhìn Cung Thái Vi thần sắc âm tình bất định, Tô Tinh cũng không đi để ý nàng, nếu thật sự nàng muốn trở mặt, binh tướng đến chặn, nàng có đòn sát thủ, Trầm Tinh Bích của Tô mỗ còn sợ nàng ta sao?.

Bất ngờ là, Cung Thái Vi mặt mỉm cười, đối Lâm Anh Mi thêm phần tán thưởng, nhìn thấy Tô Tinh có hai vị Tinh Tướng có chút cảm giác ghen tị, có trời biết có phải hay không vì nàng kia có vẻ rất ngốc lại rất hồn nhiên, Tô Tinh khuôn mặt tươi cười đón chào, nhưng mà Cung Thái Vi vừa nói đã khiến Tô Tinh ngây ngẩn cả người.

“Tô Tinh công tử, không biết người cảm thấy ta đi cướp lấy Quý Thủy Thần Lôi thêm lần nữa, nên nghĩ như thế nào đây?”

“Quý Thủy Thần Lôi?” Tô Tinh bỗng hơi cau mày: “Tại hạ tinh lực mới chỉ là Tinh Trần hậu kỳ, thêm mười ngày trong vòng nếu có thể đột phá chính là thiên ý sẽ đi quan sát, nếu không có thể đột phá vẫn là nhìn xem thủy bộ pháp hội tốt lắm.”

“Bản cung muốn mời Tô Tinh công tử cùng đi quỳ long huyết, ý công tử như thế nào?” Cung Thái Vi vẻ mặt rất thành ý.

Tô Tinh còn chưa trả lời, Cung Thái Vi cắt ngang dòng suy nghĩ của hần: “Nếu công tử đáp ứng, bản cung nguyện phò trợ công tử đột phá Tinh Trần bình cảnh, tiến vào Tinh Vân kỳ.”

“Lý do!” Tô Tinh buông ra hai chữ, trên mây sẽ không rơi xuống hố bùn, đạo lý này hần vẫn là biết đến.

“Từ khi thấy công tử khai giải cổ mộ cơ quan ta cảm thấy rất quý mến công tử, có phải là lý do chẳng?” Cung Thái Vi thần nhiên.

“Tuy rằng ta biết người rất thích ta, nhưng lý do này còn chưa đủ, dù sao cũng là tương tự đơn phương của người còn đủ thì còn chưa khiến ta tin tưởng.”

Tô Tinh đùa giỡn một tiếng, Ngô Tâm Giải liền bật cười, chính thiếu chủ nguyên lai cũng rất vô sỉ a.

“Bản cung đang nói sự thật, Tô Tinh công tử có thể biết được Quý Thủy Thần Lôi chân chính sao?”

“Chân chính Quý Thủy Thần Lôi?” Tô Tinh khó hiểu, thần lôi còn có đồ giả sao?

“Đúng, lần trước ở quỳ long huyết mọi người bắt được một cái Quý Thủy Lôi nhưng cái đó là Quý Thủy Lôi giả, có người dùng nó tu luyện lên công pháp Quý Thủy Thần Lôi công pháp cũng rất bình thường, vả lại nhiều năm qua như vậy cũng chưa bao giờ nghe qua có người tu sĩ nào có thể đem Quý Thủy Thần Lôi luyện ra đại thần thông, nguyên nhân chính là thế.”

“Vì cái gì nàng nói cho ta điều này này?”

Cung Thái Vi cười nhẹ: “Bản cung nói, cần Tô Tinh công tử. Ở trong quỳ long huyết có một cái động thiên bí mật, thuộc loại thiết hạ viên cổ ”Thiên Tinh cấm“, cần tinh phù của hai vị Hàng Tinh giả liên thủ mới có thể mở ra, cho nên bản cung cần một gã Hàng Tinh giả!”

Thiên Tinh cấm!

Tô Tinh hơi hơi dung động, Lương Sơn đại lục nổi danh chính là một loại cấm pháp tối cao thâm, loại cấm pháp này phải phá giải thập phần đơn giản, chỉ cần tinh phù khắc ấn là có thể mở ra, nhưng mà thứ loại này có thể chế ra lại là loại tối khủng bố. Nhìn qua chỉ cần vài vị tinh giả liên thủ là có thể công phá, công phu này cũng có thể sinh ra một Đấu tinh mới, nhưng cho dù xuất hiện, thường thường đều là người đối địch với bản thân tinh giả, liên thủ phá cấm phải đạt thành ăn ý tuy nhiên cũng không đơn giản như vậy,

thường thường loại này cấm chế vừa xuất hiện, sẽ làm tuyệt đại đa số tinh giả vừa ân hận lại vừa ca thán, cho nên loại cấm chế này có vẻ an toàn nhưng lại tuyệt đối nguy hiểm.

Nhưng mà khi Thiên Tinh xuất hiện sẽ làm các tu sĩ vừa điên cuồng vừa nuối tiếc, bởi thường thì thiết hạ loại cấm chế này đều là Hóa Tinh Yên Diệt cấp cao, cấm chế trong đó tuyệt đối là hi thế trần bảo.

Tỷ như nhiều tháng trước tiểu Côn Ngô tam tinh cấm chế chính là cần ba vị Thiên Tinh tinh võ mới có thể cởi bỏ, bên trong chẳng những có Tinh Giới bảo thạch cùng thượng cổ kỳ thú Thôn Tinh Giao, Tinh Bảo Trầm Tinh Bích Tô Tinh chính là đã tìm được.

“Người nghĩ sao?”

“Bản cung bảo đảm việc này, chính như người có Trí Đa Tinh có thể giải ngàn vạn mê cục, Thần Cơ Quân Sư này chính là thực hành.”

“Vạn vận khí của cô thật đúng là tốt.” Tô Tinh còn là có chút hoài nghi.

Cung Thái Vi không cho là đúng: “Quý Thủy Thần Lôi sẽ hấp dẫn rất nhiều Hàng Tinh giả, nếu Tô Tinh công tử cự tuyệt, bản cung chỉ có thể tìm người khác, sở dĩ quyết định trợ giúp công tử, chính là vì bản cung tin tưởng có Tô Tinh công tử hiệp trợ, đối với Quý Thủy Thần Lôi càng có phần trăm nắm chắc, dù sao đánh bại Thiên Cơ tinh còn có thể khiến một gã Thiên Tinh thê sống chết đi theo Hàng Tinh giả nhất định sẽ không là hạng người bình thường.”

Tô Tinh suy nghĩ, hẳn cũng không có lý do gì để phản đối, Cung Thái Vi đem hết thảy bí mật nói ỉnh, cự tuyệt thật sự rất không phải. “Việc tốt như vậy ta không đáp ứng đều không được.”

Cung Thái Vi vung tay ném ra một vật.

Một cái bình sứ nhỏ bay đến tay Tô Tinh.

“Đây là một lọ ”Thất sinh ngưng vân tán“, nó sẽ giúp Tô Tinh công tử trong vòng mười ngày tiến lên Tinh Vân kỳ hạ bút thành văn.”

Tiếp theo Cung Thái Vi lại cho Tô Tinh hai tấm “Thiên lý truyền âm chú phù” dùng để luyện tập, có thêm 2 lá bùa này Tô Tinh có thể dùng để cùng Cung Thái Vi trò chuyện khi trong không gian luyện tập.

Tô Tinh thảm than, này mỹ nhân thật đúng là đại thủ bút a, xem ra bối cảnh thật không đơn giản.

“Công tử cứ tiếp tục làm rồi bản cung lại đến.”

Cung Thái Vi nói xong xoay người bước đi, váy bất giác bay lên hạt bụi nhỏ bất nhiễm làn da trắng nõn, làm như không hề nhớ nhưng, quả nhiên là đến đột nhiên, đi cũng đột nhiên.

“Thái Vi, cổ mộ này người sẽ không nhìn?” Tô Tinh theo bản năng hô.

“Nếu đã muốn thì khắc tìm được, gã Thiên Uy tướng quân bản cung cũng không có gì hứng thú.” Cung Thái Vi thản nhiên nói.

“Này...” Tô Tinh giật mình bất giác nói.

Làm như biết Tô Tinh muốn nói cái gì, Cung Thái Vi nói như đang trêu đùa.

“Bản cung đối với người chết không có hứng thú vẫn là cho công tử người đi, coi như bản cung quan tâm công tử, cướp lấy Quý Thủy Thần Lôi còn thỉnh Tô Tinh công tử...”

Cứ như vậy Cung Thái Vi mang theo Địa Khôi tinh Chu Vũ ly khai cổ mộ, việc này ngoài dự tính làm Tô Tinh đều có chút bối rối.

Cô gái này thích tự xưng bản nhân cung nữ rốt cuộc là tới làm gì a, ngay cả Kim Tì Ngư Lân giáp cũng không thấy lạ?

“Công tử, người ta là Anh Tiên quận chúa đương nhiên không hiềm lạ mấy thứ này, hi hi, công tử cũng không nên...” Ngô Tâm Giải cười hắc hắc.

Anh Tiên quận chúa?

Tô Tinh và Lâm Anh Mi cùng đồng thời lộ ra tò mò.

Ngô Tâm Giải che miệng: “Ồ Thương Long giới cũng rất nổi danh không kém tinh giả đâu.”

“Thương Long giới?” Tô Tinh nheo mắt.

Ngô Tâm Giải giải thích nói.

Nguyên nhân còn phải nhắc đến lịch sử về Nữ Lương Sơn.

Nếu nói Lương Sơn đại lục nổi danh nhất là cái gì, đáp án cũng không phải ranh giới vô cương Đại Lương vương triều, cũng không phải là “Tứ đại Kiếm Tông”, luận về Lương Sơn đại lục thì cái gì kỳ lạ nhất đều có thể nhìn đến, giống như kinh thiên chi trụ Nữ Lương Sơn là mọi người chung nhận thức, kia nói kinh thiên chi trụ liền như Thiên Thần buông xuống, khiến mọi người ai cũng cúng bái.

Từ viễn cổ Hồng Hoang bắt đầu có người đã phát hiện Nữ Lương Sơn nên lập thiên chi trụ làm trung tâm, bốn mặt phát triển đều là mỗi người mỗi vẻ.

Đông Phương tinh giả tụ tập, khi mưa hay nắng, đều nhìn thấy chi chít sao.

Phía nam bằng lĩnh tung hoành, kéo dài vạn dặm, yêu tộc dị tộc phượng kiêu đồng sào, vô số kẻ, cực độ nguy hiểm

Phía tây phong ngâm Thương Hải, ma vân dày đặc, bích ba hải đảo, thế ngoại tiên cảnh trăm hoa đua nở, ban ngày long tranh hổ đấu.

Phương bắc dù có thiên cổ, hoành có bát hoang, vạn dặm không người yên, ngàn dặm chim bay, tuyệt không thấy cuối.

Vì thế có một ngày mỗ vị đã phát triển huyênh đại địa phương lấy Nữ Lương Sơn vì điểm hoa phân ra bốn giới “Thương Long, Chân Hoàng, Huyền Minh, Bạch Hổ”.

Nữ Lương Sơn Đẩu Tinh phần lớn đều là hạ xuống hai giới Thương Long và Chân Hoàng, chỗ Tô Tinh hiện tại chính là Thương Long giới.

Mà Ngô Tâm Giải theo như lời Anh Tiên quận chúa nhưng là người rất giỏi, nàng là Phong Vô thân vương thiên kim, từ nhỏ đã bồi dưỡng làm Hàng Tinh giả, ở Thiên Băng thánh cung đi theo “Băng Cơ nương nương” tu hành kiếm pháp, đã là một tay kiếm thuật thập phần cao thủ, cho dù là một Tinh Tướng cũng không tất là đối thủ.

Bởi vì Cung Thái Vi kiếm pháp siêu quần, giống như oai hùng tiên hàng, cho nên những người khác lại đem nàng xưng là “Anh Tiên quận chúa”!

Có thể thấy được lợi hại.

“Phụ thân Cung Thái Vi là Đại Lương vương triều của Lương Sơn đại lục, sư phụ từ Thiên Băng thánh cung, quả là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, nhưng mà danh phù kỳ thực thiên kim!!” Ngô Tâm Giải hì hì cười.

Tô Tinh yên lặng.

Không thể tưởng được lai lịch Cung Thái Vi lại lớn như vậy, khó trách pháp Khí Kim Tì Ngư Lân giáp lại có thể không thêm quan tâm, loại này nữ nhân nếu là địch thật đúng là khó giải quyết a.

“Như vậy tinh giả chỉ sợ sẽ khiến rất nhiều Tinh Tướng theo đuổi.” Lâm Anh Mi nghi hoặc nói.

“Đúng vậy, Anh Mi muội muội, còn có một truyền thuyết về Anh Tiên quận chúa, các người nghe xong nhất định sẽ cảm thấy rất thú vị a.” Ngô Tâm Giải thần bí nói.

“Cái gì có cả truyền thuyết?”

“Truyền thuyết bắt đầu năm thứ nhất Đất tinh, Thiên Nhân tinh Nhập Vân Long Công Tôn Thẳng đã cam nguyện cùng Anh Tiên quận chúa ký hạ khế ước!”

“Cái gì, Thiên Nhân tinh tự đề cử mình?” Lâm Anh Mi dung động. “Là thật vậy chẳng?” Nàng còn có điểm không thể tin.

Nữ Lương Sơn pháp lực cao như Vân Long vốn là một tay pháp thuật cao siêu, cho dù là Lâm Anh Mi cũng phải hoàn toàn đề phòng.

“Mọi sẽ như thế nào nếu người tự đề cử là Địa Khôi tinh?” Tô Tinh cũng suy nghĩ.

“Đây là kỳ quái địa phương a.” Ngô Tâm Giải nhún vai, “Nhưng mà mãnh tướng pháp lực đứng hàng thứ nhất kia, nếu cùng kiếm pháp inh Anh Tiên quận chúa ký hạ khế ước, loại này tổ hợp, hắc hắc...” Bọn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Thiên Cơ tinh đã cảm thấy kiêng kị.

“Không thể khinh thường nàng!” Lâm Anh Mi nói.

“Có lẽ càng không nên xem thường Cung Thái Vi!” Tô Tinh thì thào.

Tô Tinh lắc đầu suy nghĩ, may mắn là Cung Thái Vi là bạn chứ nếu là địch thì thật khó tưởng tượng. Tô Tinh cầm trong tay cuốn Kim ti ngư lân giáp, nếu biết Cung Thái Vi giết người nhanh như thế, Tô Tinh cũng sẽ không so đo như vậy.

Kiểm tra rồi một chút Kim Ti Ngư Lân giáp, không phải rất nặng, chỉ có bị lồm một chỗ nhỏ hơi khó coi nhưng cũng coi như là đủ.

“Thiếu chủ, kia còn có vật gì đó!” Lâm Anh Mi nhìn đến chỗ thi thể thi quỷ bỗng nhiên nói.

Tô Tinh, Ngô Tâm Giải quay lại nhìn, liền thấy trên mặt đất có một viên trân châu.

“Âm phách châu?!”

Ngô Tâm Giải kêu lên.

40. Chương 40: Thăng Chức Lên Tinh Vân Kỳ

Lương Sơn đại lục có vô số bí tông và tiên pháp, trong đó có một môn đi sâu vào lòng người, nghe thấy mà khiếp đảm; loại bí pháp này chuyên luyện thi âm khí, tiểu thần thông có thể phun hủ thi âm độc, đại thần thông gọi là Cửu U Huyết Hải, loại công pháp này cực kỳ tàn nhẫn, đánh mất nhân tính, bị tu sĩ xưng là tà công.

Mà giáo phái truyền thừa công pháp này cũng bị gọi là ma giáo. Nhưng muốn luyện chế âm tức cũng không phải tùy tiện một quyển tâm pháp, bí quyết là có thể thành, bình thường đều cần phải tu tập pháp khí âm tà làm môi giới.

Trong đó Âm phách châu là 1 loại pháp khí khá lợi hại.

Âm Phách Châu vô cùng hiếm thấy, nó cũng không phải là Pháp Khí bình thường. Âm phách châu phải trải qua hơn trăm năm bị thi khí tắm bổ, hơn nữa nơi đó phải là cực âm phong thủy bảo địa, chung quanh cần ít nhất mười vạn âm hồn cung cấp nuôi dưỡng thi khí mới có hi vọng ngưng hóa thành công.

Âm phách châu đồn đãi có thể tu luyện “Hóa âm giải thi đại pháp”, “Bách vạn âm binh”, “Cửu anh” cùng nhiều loại thần thông, tu tập âm phách châu càng nhiều, thần thông hiệu càng mạnh.” Ngô Tâm Giải nói.

Đem âm phách châu cầm ở trong tay, từng trận âm phong khiến Tô Tinh cảm thấy khắp cả người phát lạnh, lông tóc dựng đứng, phải tu luyện loại tà môn này hẳn cũng thật không có hứng thú, cho dù thật sự muốn tu luyện cũng phải chờ tới “Tâm như minh kính cực chân tâm pháp” đề thăng đến cảnh giới mới, nếu không loại âm khí hơn người này có thể dễ dàng phệ chủ, Tô Tinh cũng không muốn diễn ra cái loại bi kịch này.

Bởi vì âm phách châu phát ra âm phệ khí có thể làm bản linh khí. Tô Tinh đành đem một mình nó để vào một cái Tinh Giới túi.

Quay lại cổ mộ tìm tòi một phen, cũng không tìm được gì, Thiên Uy tướng quân hóa thành thi quỷ không biết giết hại bao nhiêu sinh linh vô tội, Tô Tinh không khách khí đem vàng bạc châu báu bồi táng 1 lần thu

sạch, quang hoàng kim có đến hai ngàn hai, thật đúng là đại thủ bút. Còn thanh Quỷ Khí Đại Dao kia, Tô Tinh cũng không có buông tha thu vào âm phách châu.

Thế này mới cùng Lâm Anh Mi, Ngô Tâm Giải đi ra khỏi cổ mộ.

Một chuyến xuống cổ mộ của Thiên Uy tướng quân cũng mất thời gian một đêm, ba người mỗi một không chịu nổi trở lại nơi ngày hôm sau không ra Cung Thái Vi. Hắn theo quan tài lưu lại thủy tí cùng thiêu ngân đã phát hiện cổ mộ bí mật, nhưng mà đợi cho bọn họ cùng nhau tiến vào thì bên trong đã sớm rỗng tuếch.

Mà ở phía sau, người thu hoạch lớn nhất Tô Tinh đang ở An Tổ Vấn an bài trong mật thất theo thường lệ tu luyện “Lạn vĩ độn pháp” cùng “Tam như minh kính cực chân tâm pháp”. nguồn y

Mồ hôi như hạt đậu tủa ra, theo ánh mắt chảy xuống phía dưới, có thể bằng mắt thường nhìn thấy toàn thân ngũ quan mấp máy, vận vẹo, gân xanh lộ ra tựa như rồng có sừng lan tràn đi khắp toàn thân. Làn da theo tiên hồng sắc đáng sợ chuyển vì màu đỏ sẫm, tiếp theo lại hóa thành đậm hoàng, sắc thái luân phiên thay đổi, tiếng ma sát xương vang lên “tư tư”.

Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải kinh hồn táng đảm nhìn Tô Tinh biến hóa. Khi cơ thể mạnh mẽ chảy ra huyết dịch Ngô Tâm Giải thậm chí muốn tiến lên ngăn cản, vẫn là Lâm Anh Mi bắt lấy nàng.

Ngay lúc người bên ngoài thấy đều đã nhìn thấy đều đã rợn người, bỗng nhiên một cổ sương trắng theo làn da Tô Tinh bốc hơi lên, sương trắng có quỹ tích quanh quẩn giống như là đang dần ổn định, cơ thể toàn thân vận vẹo chậm rãi bình ổn.

Một lúc đó làm cho người xung quanh trở nên bình tĩnh.

Tô Tinh mở to mắt, nhắm một bên thở hắt ra.

“Công tử!” Ngô Tâm Giải thấy thế, ngồi ở bên cạnh Tô Tinh cẩn thận lau đầu đầy mồ hôi.

Lâm Anh Mi lấy qua một lọ dược tán, ở sâu trong vết thương của Tô Tinh có thể thấy được xương cốt: “Thiếu chủ, có hay không nên đổi một cái công pháp khác?” Cho dù là Thiên Hùng tinh nhìn thấy đều nhìn không được nhú mi.

Cái Lạn Vĩ Độn này thật sự là làm người ta giận sôi a.

Tô Tinh lắc đầu, cười nói: “Dung hợp tâm như minh kính sau đó liền tốt hơn nhiều.

” Lạn vĩ độn đau tận xương cốt

“Tam như minh kính cực chân tâm pháp”

chính là dòng nước yên tĩnh, hai loại cực đoan cảnh giới bị Tô Tinh dung hợp được, dài ngắn bù nhau, một động một tĩnh, đúng theo nhu cầu có thể bổ sung cho cái thiếu hụt, kỳ diệu đạt tới hài hòa chi cảnh, bất ngờ chính là tiến triển nhanh chóng, đợi cho “Lạn vĩ độn” luyện tới tầng mười tám, tam như gương sáng tâm pháp cũng có thể đột phá cảnh giới thứ nhất.

“Kim Thiềm chân nhân rất lợi hại, loại độn pháp này cũng không biết là như thế nào sáng tạo.”

Lâm Anh Mi thở dài. Ngô Tâm Giải nhếch môi: “Ta xem hẳn nhất định là làm ra rất nhiều sự tình oán trời trách đất, nếu không như thế nào sẽ sáng chế một môn độn thuật bị thương mới có thể sử dụng.”

“Phía dưới không sai biệt lắm có thể chuẩn bị tướng tinh ngưng kết làm Tinh Vân.” Tô Tinh âm thầm gật đầu.

Không lâu, An Tổ Vấn bước đi vào phòng ngủ, nhìn hai chủ nhân xinh đẹp thản nhiên cười: “Tô Tinh công tử, Chương Khí Đan này cùng Thất Sinh Ngưng Tẩn Mác, Tổ Vấn đã kiểm tra qua, đều là thượng phẩm, đối với công tử không có chỗ nào tai hại.”

“Phiền toái người.” Tô Tinh lấy qua đan dược cùng bình sứ: “Có Thất Sinh Ngưng Tẩn Mác loại đan dược này, tinh lực kết làm Tinh Vân không là vấn đề, cô gái kia xuất thủ thật đúng là rộng rãi, xem ra là thật lòng trợ giúp công tử.” An Tổ Vấn khe khẽ thở dài.

“Mai Lục Triều Quy Nguyên đan kia chắc không phải là vô dụng?” Ngô Tâm Giải hỏi.

An Tổ Vấn ôn nhu nói: "Y Tổ Vấn xem, Lục Triều Quy Nguyên đan cũng rất trọng yếu, Tô Tinh công tử ký hạ hai vị tỷ tỷ, tinh lực mạnh mẽ khác hẳn với thường nhân, Tổ Vấn chính là hiếm thấy, so với thường nhân ngưng hóa tinh lực sẽ càng thêm khó khăn, nếu nhiều thêm một quả Lục Triều Quy Nguyên liền càng nắm chắc.

"Được Thần Y nói như vậy, mấy người cũng không có ý kiến.

"Cho Tổ Vấn ba ngày thời gian, Tổ Vấn có thể luyện ra Lục Triều Quy Nguyên!" "Tổ Vấn muội muội, kính nhờ người nga." Ba ngày sau, An Tổ Vấn quả thực liền luyện hoá Lục Triều Quy Nguyên đan thành công, Địa Linh Tinh Thần Y không có nhục danh tiết, chẳng những tìm được thay thế phẩm mà thậm chí so với vốn Lục Triều Quy Nguyên đan công hiệu còn muốn tăng thêm một phần.

Sau đó Tô Tinh liền ở An Tổ Vấn an bài trong mật thất bế quan. Lương Sơn đại lục tinh giả tinh lực thập phần đặc biệt, từ không đến có, từ có đến mật, từ mật biến hóa, từ hình dần dần trình tự, mỗi một bước luyện hóa đều tiến hành theo chất lượng, vòng đi vòng lại; có điểm cùng loại với đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật cảnh giới.

Nói đơn giản một chút tinh lực trong cơ thể tinh giả là so với một cái mầm móng, lúc ban đầu đem Tinh Trần sinh sôi, đến cuối cùng thì hóa tinh giả thiên, mỗi một cái phân đoạn đều không thể qua loa. Tô Tinh ngồi xếp bằng nhập định, cảm thụ trong cơ thể bụi bặm bàn tinh lực chậm rãi lưu động, hần bắt đầu vận công, đem Tinh Trần ngưng tụ làm một thể, đem toàn cơ thể Tinh Trần tụ cùng một chỗ làm thành một cái công trình, vài canh giờ qua đi, tất cả tinh lực tụ ở một khối, thừa dịp thời gian thích hợp Tô Tinh ăn vào Thất Sinh Ngưng Tẩn Mác, được lực đưa vào chảy qua kinh mạch toàn thân.

Một cỗ cảm giác mát lạnh chảy qua trong lòng, ở ngưng tẩn mác hạ, vốn bụi bặm không ngừng phân hợp đã dần tụ lại, Tô Tinh liền nhanh chóng bắt đầu luyện hóa tinh lực.

Một lần luyện này lại là vài cái canh giờ.

Tinh Trần đã dần dần có mây mù sơ hình, nhưng mà Tô Tinh trong cơ thể tinh lực vẫn mãnh liệt như cũ không thể nào ổn định, nuốt thêm một khối Lục Triều Quy Nguyên đan cuối cùng cũng bình tĩnh trở lại, Tô Tinh chậm rãi cảm thấy trong cơ thể tinh lực từ đậm đặc bắt đầu loãng ra, lại tiếp tục trở nên nhạt dần rồi bành trướng ra tuần hoàn xuống dưới, Tinh Trần bèn phân tán tinh lực kết làm hình vân.

Chỉ một thoáng tinh lực toàn thân liền hoàn toàn chỉnh hợp cùng một chỗ, một loại cảm giác cường đại thỏa mãn xuất hiện trong cơ thể Tô Tinh, giống như phải phá thể mà ra, cùng so sánh với Tinh Trần kỳ, thật sự mạnh hơn nhiều lắm.

Tô Tinh mở mắt ra, khỏe miệng nói 1 câu.

Cuối cùng cũng lên chức Tinh Vân kỳ.

41. Chương 41: Thủy Lục Pháp Hội

Trong nháy mắt 10 ngày đã trôi qua.

Thủy lục pháp hội của Thiên Hà thành hôm nay quả nhiên là náo nhiệt, khắp nơi giăng đèn kết hoa, tiếng người ồn ào.

Quốc lực của Dạng Ba quốc xa xa không thể so với Đại Lương vương triều, cường thịnh tới mức khiến tứ phương man di chư phục. Nhưng mà Quý Thủy Kiếm Tông nằm ngay phụ cận của Thiên Hà thành, đứng đầu tứ đại Kiếm Tông của Thương Long giới tứ đại Kiếm Tông khiến cho Dạng Ba quốc cũng được vinh dự lây.

Tô Tinh an vị ở trên lầu hai một tửu lâu, cúi đầu nhìn con đường dẫn tới hoàng cung Thiên Hà thành đang diên cuồng rầm rộ, ở bên cạnh hần, hai vị thiếu nữ xinh đẹp ngồi ở hai bên, một cái anh khí bức người, một cái mị sắc lưu chuyển; Lâm Anh Mi và Ngô Tâm Giải cũng không có tiến vào tinh thai, loại náo nhiệt như thủy lục pháp hội mà đợi ở tinh thai thì rất nhàm chán.

Trải qua chuyện cổ mộ, Tô Tinh suy nghĩ cũng cẩn thận hơn, tiềm thức của tất cả mọi người ở Lương Sơn đại lục cho rằng Hàng Tinh giả không thể cùng hai Tinh Tướng ký ước, bọn họ cũng sẽ không nghĩ đến việc có hai Tinh Tướng đồng thời phụng dưỡng.

Từ cửa chính lục tục đi vào một đám phê phương sĩ dị nhân, mặc trang phục hoa hòe, diện mạo hiên ngang xoải bước đi tới; có phong trần mệt mỏi, không chút để ý, giống như tỉnh phi tỉnh bình thường thần hồn du ngoại đi trước, đương nhiên còn không thể thiếu đang ngồi trên bồ đoàn, bị nhân ủng đám một đoàn nâng đi trước nhân; trừ bỏ này đó đến ăn mừng thủy lục pháp hội dị nhân phương sĩ, (LPV giúp khúc này với, chịu...) thiết giáp kim kỳ của Dạng Ba hung hăng vênh váo, cùng cầm tú cung trang, linh lung mạn diệu nữ quyền cũng thấp phần bắt mắt.

Tinh lực của Tô Tinh đã bước vào hàng ngũ Tinh Vân tu sĩ, tinh lực cùng Tinh Trần so với là được nhất đi nhanh(???), tinh lực lúc ngưng tụ ở hai mắt, có thể nhìn thấy trên thân thể người chung quanh mơ hồ có linh quang. Phiên vực phương sĩ không có pháp nhãn, chỉ có thể xem như nhập môn tinh giả, ngay cả Tinh Trần kỳ chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Bạn đang xem tại Y - .

“Cùng Đại Lương vương triều ”Tử Khí Đông Lai” so sánh, Dạng Ba quốc “Thủy lục pháp hội” thật sự là không có khí thế mà” Ngô Tâm Giải thất vọng nói.

“Đại Lương là đệ nhất vương triều, hai cái như thế nào so sánh với nhau.” Tô Tinh lắc đầu, những ngày này hắn đã bổ sung lại kiến thức lịch sử của Lương Sơn đại lục, cũng biết Tử Khí Đông Lai là cái gì.

Tô Tinh nhìn chung quanh lầu hai, ở đây phần lớn đều là tinh giả, mỗi người đều mang vẻ mặt nhàn nhã, đối với tinh giả mà nói, chân chính hấp dẫn là thủy bộ pháp Quý Thủy Thần Lô, loại hoạt động thể tục này chỉ có thể coi như nhàn hạ xem cho vui.

Từ lâu đang đàm luận vui vẻ, lúc này có một đám người bước lên lầu, tất cả thanh âm nói chuyện với nhau lập tức ít đi.

Người tới là năm nam hai nữ, thân mang một kiện pháp bào màu trắng nền thêu tú hoa văn sông xanh, lưng đeo một thanh bội kiếm màu lam, đi đứng đều để lộ diện mạo hiên ngang, pháp bào có một đóa Quý Thủy kiếm, chính là Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử.

Làm cho người ta chú ý là một cô gái, cùng bạch lam pháp bào hoàn toàn bất đồng, mặc một kiện áo dài thanh nhã, biểu tình thanh tú. Nàng đứng ở bên cạnh một gã nam tử, thần thái hoàn toàn bất đồng, khi nhìn đến Tô Tinh trong mắt mới lộ ra một tia hoang mang.

Nàng trang điểm cùng thần thái rất dễ dàng khiến người khác liên tưởng đến Tinh Tướng.

Người Quý Thủy Kiếm Tông hướng nơi này nhìn lướt qua, rồi ngồi xuống một vị trí không có người.

“Lần này Thủy lục pháp hội thực là náo nhiệt, Trọng Lân sư huynh xem racó không ít đối thủ a.”

“Sư đệ nói gì vậy, loại tu sĩ này sao có thể là đối thủ của trọng lân sư huynh.”

“Hừ hừ, bọn họ tốt nhất có tự mình chuốc lấy khổ!”

Vài đệ tử quý thủy không kiêng nể gì nói, hiển nhiên không đem chung quanh tu sĩ để vào mắt; nhưng những người khác cũng không dám hé răng, Thiên Hà thành là địa bàn của Quý Thủy Kiếm Tông, ngay cả Quý Thủy Thần Lô cũng là Kiếm Tông độc môn công pháp, ai dám đắc tội với những đệ tử Quý Thủy Kiếm Tông này chứ, hơn nữa nam tử đi đầu hiển nhiên là một Hàng Tinh giả lại càng không thể trêu chọc. Hàng Tinh giả kia của Kiếm Tông phái tuyệt đối là có đãi ngộ giống như hoàng đế a.

Nhưng mà bọn họ không dám nói, không có nghĩa là người khác không dám.

“Trọng Lân đạo hữu rất uy phong a, liền như vậy mang theo Tinh Tướng đi ra, rất giỏi, rất giỏi!”

Đại hán khôi ngô có gương mặt hình chữ quốc ha ha cười nói, hắn mặc á ma sắc trường bào, dáng vẻ vạm vỡ, ngồi cùng bàn với hắn còn có vài tên nam nữ đều mang thần sắc lạnh nhạt.

“Nguyên lai là võ đạo hữu! Chẳng lẽ Thiên Hà kiếm phái cũng có chủ ý với Quý Thủy Thần Lô?” Trọng Lân uống trà, khinh thường nói.

“Hắc hắc, đến lấy không được sao?” Võ tu sĩ rộng rãi cười to, nét âm trầm trong càng thêm mãnh liệt, “Trần Trọng Lâm, Võ mỗ khuyên ngươi vẫn là không cần đi Quỷ Long huyết nữa, cho dù ngươi là môn sinh đặc ý của Quý Thủy Kiếm Tông cũng khó bảo toàn, nếu ngươi chết ở bên trong chính là mất nhiều hơn được.”

“Những lời này Võ đạo hữu nên nói sau đi.” Trần Trọng Lâm từ từ nói, đầu ngón tay miết một cái, rượu trong chén hóa làm một đạo thủy tiễn chọt vọt tới.

Võ tu sĩ cười lạnh, ngón tay bắn ra, một đạo thủy tiễn đồng dạng đi qua.

Hai đạo thủy tiễn chạm vào nhau dung hợp cùng một chỗ, tinh lực tinh giả ở hai cái thủy tiễn nhỏ bé giữa không trung âm thầm đấu pháp.

Võ tu sĩ có chút cố hết sức, vận kinh một cái, giao triển cùng một chỗ làm cho thủy tiễn âm âm nổ tung.

Trần Trọng Lâm mặt vẫn không đổi sắc, Võ tu sĩ ha ha cười nói: “Không hổ là đệ nhất môn sinh của Quý Thủy Kiếm Tông, Tinh Tướng quả nhiên khó lường, mới ngần ngừ ba năm thôi, tu vi đã đạt đến Tinh Vân hậu kỳ, võ mỗ bội phục.”

Tinh Vân hậu kỳ?

Tu sĩ trong tửu lâu nghe hắn nói xong không khỏi thở ra một ngụm lạnh khí.

Đối với hai cái đại phái đấu pháp này Tô Tinh chính là xem mà không có hứng thú, nhìn các tu sĩ đang kinh hãi vẻ mặt có chút khó hiểu, Tinh Vân hậu kỳ mà thôi? Loại này tu vi xa xa cũng không tính là cái gì?

“Công tử a, bởi vì khế ước nên khi Đấu Tinh bắt đầu xuất hiện tinh giả mới có thể ký hạ Tinh Tướng.” Ngô Tâm Giải nhỏ giọng giải thích: “Hiện tại mới là Đấu Tinh năm thứ ba, có thể luyện đến Tinh Vân hậu kỳ kia xem như rất lợi hại, xem ra Trần Trọng Lâm đúng là Hàng Tinh giả do Quý Thủy Kiếm Tông cố ý bồi dưỡng.”

Tô Tinh rốt cục cũng đã hiểu, nói như vậy mới ba tháng hắn đã đạt Tinh Vân kỳ, ở trong mắt người khác chỉ sợ cũng là quái vật a.

Quý Thủy Kiếm Tông cùng Thiên Hà kiếm phái hai bên bắt đầu ta một lời, người một lời, nhất ngữ ám đấu, hai phái kết hận cũng là có nguồn gốc sâu xa, Quý Thủy Kiếm Tông tọa lạc tại Thiên Sơn, cũng chính là vị trí của Thiên Hà kiếm phái trước đây, sau này Quý Thủy Kiếm Tông quật khởi, Thiên Hà kiếm phái mới bắt đầu dĩ chấp tay nhường cho Quý Thủy Kiếm Tông, đem môn phái dời đến hạ du Thiên Hà; gần đây Thiên Hà kiếm phái xuất hiện một gã tu sĩ thiên tài, nghe nói ở gần gũi mười năm đã tấn chức Tinh Hà tu sĩ, trong vòng hai mươi năm đột phá đến Tinh Hải, ở Thương Long giới sức ảnh hưởng cùng danh tiếng lớn vô cùng, Thiên Hà kiếm phái cũng muốn trọng đoạt bảo địa.

Từ cuộc nói chuyện của bọn họ, Tô Tinh biết vào nhập quỷ long huyết cướp lấy Quý Thủy Thần Lô chính là nguy cơ trùng trùng, bởi vì chỉ Tinh Vân kỳ tu sĩ mới có thể tiến vào, tu sĩ ở bên trong làm cái gì ngoại nhân cũng vô pháp nhúng tay, loại hoàn cảnh này không có ước thúc, tâm địa tham lam quả thực rất dễ dàng bị khơi mào, trong quỷ long huyết thủ lời chuyện nguy trang giết người đoạt bảo không phải là hiếm.

Nhưng cho dù là vậy cũng không ngăn cản được bước chân và hy vọng của họ.

Hai phái xung đột càng ngày càng nghiêm trọng, mắt thấy sắp đánh nhau, đúng lúc này, một lời nói mang theo khẩu khí vô cùng nhảm chán cất lên:

“Muốn thì đánh, lẽ mề, quả thực để cho người khác chê cười.”

Cô gái áo dài thanh nhả lộ ra sự thiếu kiên nhẫn trong mắt.

“Cô nương đừng giận, Võ mỗ chính là hảo hảo nhắc nhở nam nhân của ngươi mà thôi.” Võ tu sĩ nói.

“Tái bà mẹ (cái này chắc 1 câu chữ hử, LPV coi lại nhé), tin hay không bốn cô nương cắt lưỡi của người? Tinh Vân hậu kỳ rất giỏi sao?” Cô gái bắt khoái.

Võ tu sĩ mặt đều khí thanh, cũng không dám động thủ thật sự cùng Tinh Tướng.

“Trọng Lâm đạo hữu, cáo từ!”

Đứng dậy, ôm quyền, rồi đi lời nói liền mạch lưu loát.

“Dao nhi, sao lại giận vì cái tên đó, đến uống chén rượu.” Trần Trọng Lâm cười rộ lên, tinh giả chung quanh nhìn hẳn với ánh mắt đổ kỵ.

“Nhàm chán.”

Cô gái dần dần vô vị một hơi cạn sạch chung rượu.

Trải qua một cái nhạc đệm như vậy, Trần Trọng Lâm cũng mất đi hứng thú, liền cùng đồng môn ly khai từ lâu, xem thời gian tổ chức thủy bộ cũng không sai biệt lắm, tu sĩ cũng lục tục rời đi, xoa tay chuẩn bị xâm nhập quỳ long huyết.

Tô Tinh không có gì xem cũng đi xuống lầu, đi tìm luyện khí sư chuẩn bị vài viên đạn. Trên đường, nhớ tới cô gái thanh nhã kia Tô Tinh liền hỏi Ngô Tâm Giải: “Tâm Giải, đó là cái gì Tinh Tướng?”

“Tâm Giải sợ sử dụng pháp thuật sẽ bị phát hiện, cho nên cũng vô dụng, nhưng mà xem tinh lực hẳn là không cao, chắc là Địa Tinh.” Ngô Tâm Giải nghi ngờ nói.

Tô Tinh gật gật đầu.

“Công tử có Tâm Giải cùng Anh Mi còn chưa đủ sao?” Ngô Tâm Giải trêu đùa.

Tô Tinh chính là có cái ý tứ này, Nữ Lương Sơn 108 khóa tinh, kỳ thực mỗi một tinh thiếu nữ đều khiến hẳn cảm thấy rất tốt.

Đi vào phường thị, nơi này tu sĩ cũng không nhiều như lần trước, đại bộ phận đều tụ tập ở thủy lục pháp hội, còn lại một ít cũng đều là tướng tốt nhất đào chút bảo bối (help me.....). Tô Tinh đi tới phố luyện khí.

Luyện khí sư đang vội vàng rèn một thanh vũ khí, nhìn thấy Tô Tinh tiến vào, hai lời chưa nói đã đem một cái hộp cho hẳn.

Bên trong là hai mươi lăm mai truy hình đầu đạn màu vàng lợt nhất tề trong suốt, mơ hồ trung để lộ ra một tia màu đỏ, sờ ở trong tay, Tô Tinh lập tức cảm nhận được sự bất thường, viên đạn nhiệt độ khá cao, có một cỗ nhiệt lực giống như phải phá thể mà ra.

“Công tử, loại này đầu đạn này để ném mạnh có chút đáng tiếc a.”

“Ai nói ta dùng để ném.” Tô Tinh đem hai mươi lăm “Lôi Hỏa viên đạn” bỏ vào băng đạn, đáy lòng âm thầm khẩn trương, cũng không biết có thể dung được hay không.

“Thiếu chủ, khiến để tiểu nữ đến thí nghiệm tân pháp khí!” Lâm Anh Mi xưng phong nhận việc.

“Chú ý cẩn thận.” Tô Tinh gật đầu.

Đi vào không, Lâm Anh Mi thối lui lại khoảng trăm mét.

Tô Tinh cử thương.

Lâm Anh Mi xuất ra Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương, không nói hai lời, mạnh mẽ vọt tới.

Tô Tinh bóp cò súng.

Chính diện đánh tới một cỗ cảm giác nóng rực giống như là một đoàn hỏa diễm, tiếng sấm nổ vang đem không khí xé rách, chấn động lỗ tai, sinh ra nhiệt lượng đến mức Ngô Tâm Giải ở phía sau cũng có thể cảm nhận được.

Lâm Anh Mi ánh mắt ngưng trọng, giơ trường thương lên quét tới viên đạn, nhưng vừa chạm vào trước viên đạn, Lâm Anh Mi đột nhiên cảm thấy kia khóa Lôi Hỏa đạn tan rã, một cỗ uy lực mạnh mẽ khuếch tán.

Ầm vang long!

Một đạo thân ảnh lùi lại phía sau mấy thước, Lôi Hỏa đạn sinh ra nổ mạnh cứ nhiên đem Lâm Anh Mi trực tiếp đánh lui, nếu không phải Lâm Anh Mi thiên mệnh vũ khí mạnh mẽ, chỉ sợ sẽ không phải một kích ngăn chặn nhẹ nhàng như vậy.

Thiên Cơ tinh mở lớn miệng, trợn tròn mắt.

Lôi Hỏa sa tạo ra đầu đạn hình trụ lợi hại như vậy sao?

42. Chương 42: Không Vào Long Huyết, Sao Được Long Tử

“Công tử, đây là Pháp Khí gì vậy?” Ngô Tâm Giải trợn mắt hỏi.

Lôi Hỏa đạn được trải qua tinh lực gia trì lại bắn qua nòng súng có uy lực mạnh mẽ đến mức chính tô tinh cũng cảm thấy sợ, so với viên đạn lúc đầu thì mạnh hơn rất nhiều, sau đó kiểm tra thấy Lâm Anh Mi không có việc gì, mà đạn cũng chỉ còn lại 24 viên, vì thế tô tinh cũng không thử nữa.

“Hiện tại nên đi tìm Anh Tiên quận chúa kia thôi.” Tô Tinh lấy ra thiên lý truyền âm phù, sau đó truyền pháp lực vào đó. Tầm bùa lập tức hóa thành một đạo u quang lao vọt đi, Tô Tinh thấy thế liền vội vàng đuổi theo, thiên lý truyền âm phù này chỉ cần trong phạm vi một ngàn dặm thì thần niệm đều có thể tìm được.

Một lát sau, Tô Tinh liền tìm thấy thân ảnh của Cung Thái Vi.

“Người tới quá muộn.” Cung Thái Vi liếc nhìn, ánh mắt có vẻ không vui.

“Cô không xem Thuỷ lục pháp hội sao?” Tô Tinh vừa hỏi liền biết mình ngu ngốc, người ta là quận chúa của vương triều Đại Lương, tình cảnh lớn hơn còn gặp qua nhiều rồi ấy chứ.

Quả nhiên, Cung Thái Vi lập tức ra vẻ khinh thường nói: “Đợi lát nữa người tự mình chú ý chút, Tinh Giả tiến vào Quỷ Long Huyết thì không thiếu kẻ địch đâu, bản cung không muốn có chuyện xảy ra.”

“Không cần cô dạy.” Tô Tinh cảm thấy khó chịu với vẻ vênh vác của nàng.

Thấy còn có thời gian, Tô Tinh liền ngồi xuống xếp bằng, nhìn Thiên Hà kéo dài vô tận, lâm vào trầm tư, một bên là Thiên Sơn, một bên là bạch mã nguyên, tiếp tục xuyên qua bạch mã nguyên chính là vương triều thịnh thế của Lương Sơn đại lục —— Đại Lương, đột nhiên, Tô Tinh nhớ tới một vấn đề: bạch mã nguyên này lớn đến mấy vạn dặm, Cung Thái Vi đi mất thời gian bao lâu đây.

Tô Tinh đang muốn hỏi, đột nhiên hần lại thấy từ xa có mấy đạo độn quang bay tới, vừa nhìn liền thấy mấy người đang đạp phi kiếm bay tới, vì thế tô tinh cũng hơi nhíu mày.

“Đó là ngự kiếm phi hành?”

Cung Thái Vi quay đầu, thấy khó hiểu vì sao tô tinh lại nói vậy.

“Cô cũng có thể sao?” Tô Tinh ngượng ngùng nói.

“Tinh Vân hậu kỳ đều có thể tập ngự kiếm thuật, cũng không có gì ghê gớm.” Cung Thái Vi thản nhiên nói.

“Vậy mấy người kia đều là Tinh Vân hậu kỳ?” Tô Tinh ngạc nhiên nói.

Trong khoảng thời gian này, mấy đạo độn quang kia cũng đã lao tới như sao băng, nhìn thần thái thoải mái của đám người này, trong lòng Tô Tinh thấy ngứa ngứa, dù gì hần cũng là một gã phi công, lúc nào cũng hướng tới bầu trời rộng lớn, hơn nữa phi hành cũng sướng hơn J14 nhiều, chỉ tiếc một điều là phải đến Tinh Vân hậu kỳ mới có thể làm được.

Một đạo độn quang lại thoáng hiện, sau đó tên tu sĩ trên phi kiếm dừng lại, liếc nhìn Cung Thái Vi cùng Tô Tinh, sau đó thì quay kiểm phi lại.

Nhìn thấy tên tu sĩ tinh vân hậu kỳ kia quay lại, tô tinh bắt đầu cảnh giác.

Tên tu sĩ kia dừng lại trước mặt, dáng vẻ khoảng 35, 36 tuổi, bộ dạng rất ôn hòa, nhìn thấy Tô Tinh chỉ là một Tinh Vân sơ kỳ thì cũng không để ý, lực chú ý toàn bộ đều đặt trên người Cung Thái Vi, hần ôm quyền nói: “Tại hạ Khô Thụ Sơn Vân Du Tử, cô nương nhất định là vì muốn thăm dò Quỷ Long Huyết mà đến, không biết có nguyện ý cùng tại hạ kết bạn không? Tại hạ nhất định sẽ không khiến cô nương thất vọng.”

“Người là Hàng Tinh Giả sao?” Cung Thái Vi thản nhiên hỏi.

Vân Du Tử sững sốt, hẳn còn tưởng là nàng đang nói đùa, nhưng mà chợt hẳn thấy ba cô gái vô cùng xinh đẹp Lâm Anh Mi, Ngô Tâm Giải cùng Chu Sa thì liền lập tức thu hồi vẻ tươi cười, nói: “Là Vân mỡ lỗ măng rồi.” Sau đó hẳn liền quay kiểm phi đi, đến một quãng xa thì mới quay đầu lại, trong mắt hiện lên vẻ độc ác.

“Tu sĩ Tinh Vân hậu kỳ thiệt nhiều nha.” Ngô Tâm Giải nhìn nhìn, thấy độn quang cứ liên tục lướt qua. tại y

Chỉ riêng trong khoảng thời gian chờ đợi này cũng có đến hơn 20 đạo độn quang xẹt qua.

“Quý Thủy Thần Lôi ai mà không muốn, rất nhiều tu sĩ đều vì muốn ở lúc đặc biệt thủy lục pháp hội này mở ra mà cố gắng áp chế tu vi để chờ đợi, bên trong lát nữa hẳn là nguy cơ vô cùng, người cần chú ý cẩn thận.”

“Vì sao cần cố gắng áp chế tu vi vì Quỳ Long Huyết này vậy?” Lâm Anh Mi vô cùng khó hiểu hỏi.

“Ta đoán Quỳ Long Huyết này nhất định ẩn dấu bí mật về Quý Thủy Thần Lôi, mỗi năm mười năm mở ra một lần, nghe nói là Quý Thủy Kôi mất 50 năm để hình thành, sở dĩ phải hạn chế là vì sợ đám tu sĩ có tu vi cao cường đến nhổ tận gốc quý thủy thần lôi.” Ngô Tâm Giải cười nhẹ, sau đó nói đầy thâm ý: “Nhất định là quận chúa có quan hệ đến quý thủy thần lôi chân chính đi.”

Cung Thái Vi khen: “Không hổ là Thiên Cơ tinh, chỉ chút liên hệ như vậy mà cũng suy đoán được ra, quả thật đúng là có chút quan hệ.”

“Công tử, cân nhắc một chút đi, chỉ sợ quý thủy thần lôi chân chính này cũng không phải dễ dàng mà lấy được đâu.” Ngô Tâm Giải nói với Tô Tinh.

Cung Thái Vi liếc mắt nhìn tô tinh thật lâu rồi nói: “Tô Tinh công tử vừa mới tấn giai Tinh Vân, nếu hiện giờ người muốn rút lui, bản cung tất nhiên cũng hiểu.”

“Không vào long huyết, sao được Long Tử!” thanh âm Tô Tinh hào hùng nói.

Thiên Cơ tinh thì vẫn cảm thấy lo lắng, Quỳ Long Huyết hạn chế khiến Tinh Tướng cũng không thể tiến vào, nếu nữ nhân này thật sự dùng chiêu số gì, nàng cùng Lâm Xung cũng chỉ có thể giương mắt nhìn mà thôi.

Tô Tinh cười cười nói với Cung Thái Vi: “Nếu thật sự là rất nguy hiểm, Thái Vi cô nương, cô không ngại ta dùng Độn Thủy Phù chứ?” Độn Thủy Phù này chính là thứ mà tu sĩ chuẩn bị trước khi tiến vào Quỳ Long Huyết, dù sao thì ai cũng đều biết lộ trình nơi này đích thật là có tử vong, thế nên ai cũng không muốn dễ dàng đánh mất tính mạng mình, dù sao thì bước vào tinh đồ cũng không dễ dàng gì, vì thế một số ít tinh phù giả đã đầu cơ trục lợi ở Thiên Hà thành, buôn bán đậm một quả này, những tấm sơ cấp Độn Thủy Phù ngày thường bán giá 200 lượng hoàng kinh thì nay bán tới 500 lượng, lãi đúng là không nhỏ.

“Chỉ cần người giúp ta cởi bỏ Thiên Tinh cấm, sau đó thì tùy.” Cung Thái Vi nhẹ nhàng nói.

Lại một thời gian trôi qua, trên quỳ long thai, thủy lục pháp hội đã bắt đầu vào phút cuối, hoàng đế lên đài cầu phúc, vô số kỳ nhân dị sĩ đều hướng lên trời hưởng ứng, hoàng đế Dạng Ba quốc liền cùng đám thần tử hướng tới mặt sông quỳ bái.

Mây bắt đầu nổi lên, ánh lôi càng lúc càng nhiều, thậm chí có một số lôi quang còn xuyên qua tầng mây đánh lên mặt sông, mây nổi cuộn cuộn, ánh chớp lấp lóe trong mắt thường nhân đều là những biểu hiện trời cao chấp nhận, cả đám đều quỳ xuống thật sâu, không dám ngẩng lên chút nào.

Đám tu sĩ chờ hồi lâu lúc này cũng đã rục rịch chuẩn bị.

“Hoàng đế này thật thông minh, lợi dụng điều này để mê hoặc dân chúng.” Tô Tinh nói. “Quả thật là làm tăng mạnh quyền uy thiên tử của mình.”

“Không cần lo đến loại tục sự này, chuẩn bị cho tốt, Quỳ Long Huyết sắp xuất hiện.” Cung Thái Vi vẻ mặt ngưng trọng, mắt nhìn chăm chăm Thiên Hà.

Thiên Hà vốn đang bình yên, đột nhiên hàng trăm cột lốc xoáy bỗng xuất hiện thần kỳ trên mặt nước, chúng xoay tròn ngược chiều kim đồng hồ, hình thành nên một nụ hoa kỳ lạ, khung cảnh vô cùng hoành tráng.

Lôi điện lúc này lập tức bị những lốc xoáy này hút lấy.

Gió bắt đầu thổi mãnh liệt, lôi quang càng thêm dày đặc, những lốc xoáy trên Thiên Hà cũng càng lúc càng nhiều hơn, Tô Tinh lúc này nhìn thấy đám Tinh Giả cũng đang dần tiến về phía những luồng lốc xoáy kia.

Thanh Tố Tuyết trong tay Cung Thái Vi lúc này biến lớn gấp đôi, nàng nói: “Đi lên!”

Tô Tinh dẫm trên phi kiếm, hai tay ôm lấy vòng eo thon thả của cô gái.

“Các người chờ tại đây!”

“Thiếu chủ (quận chúa) cẩn thận!”

Mấy vị Tinh Thiếu Nữ đều lên tiếng.

Cung Thái Vi gật đầu, chân nhẹ nhàng giẫm, nhất thời phi kiếm hóa thành một đạo động quang màu xanh lam hướng tới hướng Thiên Hà.

Lâu rồi không thấy ai post, mình rất thích bộ này, mong là không làm vướng bận ai! Nếu có gì thì xin lỗi! Ai không thích thì ý kiến luôn để mình thôi không dịch nữa, nếu không thì mỗi ngày ít cũng có 1, 2C.

43. Chương 43: Quỳ Thuỷ Yêu Mãng

“Lốc xoáy này không cho hai người cùng tiến vào.” Cung Thái Vi điều khiển phi kiếm, đứng ở bên trên lốc xoáy nhìn về phía Tô Tinh, thần nhiên nói.

Tô Tinh lúc này cũng đã buông tay ra, tinh lực vận lên hộ thể rồi nhảy vào lốc xoáy, sau đó hắn chỉ cảm thấy như trời đất quay cuồng đảo lộn, rồi cũng biến mất như những Tinh Giả khác. Hắn chỉ nghe được câu cuối cùng Cung Thái Vi nói: “Nhớ kỹ, gặp mặt ở quỳ long đàm!”

Hắn hiện giờ cảm thấy giống như trở lại lần đầu tiên tiến vào khoang huấn luyện phản lực ly tâm vậy, chỉ là so với lực ly tâm của huấn luyện thì lần này mạnh hơn gấp mấy lần, Tô Tinh thiếu chút nữa cũng phải nôn ra. Đến khi chân chạm mặt đất, lúc này khung cảnh xung quanh đã hoàn toàn thay đổi rồi.

Hang tối u ám, nước ngập đến mắt cá chân, chiều cao của hang cũng đến mấy chục mét, trên đỉnh có rất nhiều thạch nhũ nhọn hoắt như những mũi chùy, bốn phía gồ ghề mấp mô, khắp nơi đều thấy được các loại hoa cỏ kỳ lạ, trong không khí thì tràn ngập vị muối mặn và ẩm mốc.

Đây là Quỳ Long Huyệt?

Đối mặt với hoàn cảnh kỳ dị này, Tô Tinh nghi hoặc liên cảnh giác dùng thần niệm quét qua một lần, tránh để Tinh Giả xung quanh đến gần mà không biết, dù sao thì những đối thủ kinh khủng nhất trong hang này lại chính là đám Tinh Giả vì tài mà không từ thủ đoạn nào.

Cũng may là trong mấy chục mét đều rất im lặng, Tô Tinh cảnh giới chung quanh, một tay cầm Ngân Kiếm, đánh giá hoàn cảnh vị trí của mình, trong đầu hồi tưởng lại những miêu tả về Quỳ Long Huyệt. Theo như lời Cung Thái Vi thì quỳ long đàm là một cái đầm nước ở trung tâm long huyệt, khoảng cách từ vị trí của hắn hiện giờ đến đó là tầm hơn mười dặm.

Sau khi biết được Quỳ Long Huyệt có mấy chục tên tu sĩ Tinh Vân hậu kỳ tiến vào, Tô Tinh cũng không dám có chút khinh thường nào, hắn cẩn thận đạp lên nhám thạch mà đi, nhờ có kinh nghiệm phong phú của quân nhân, hắn ẩn nấp thân hình là việc rất đơn giản, chỉ có điều khó là ở thần niệm của tu sĩ mà thôi, hắn đơn giản học “Ẩn tinh pháp” coi như qua loa chống đỡ được tu sĩ tinh vân kỳ.

Cứ như vậy đi qua mấy trăm mét, dần dần, Tô Tinh cũng bắt đầu nghe được rất nhiều thanh âm đang dần xuất hiện, có tiếng kêu thảm thiết, có kêu to cứu mạng, tình cảnh Tinh Giả giết người cướp đồ cũng không phải là hiếm gặp.

Đi nửa ngày, bỗng nhiên Tô Tinh nhìn thấy phía trước có một cái hồ, trên mặt hồ có một bông hoa màu lam, nụ hoa lớn cỡ bàn tay, đóa hoa kỳ dị hiện ra những lớp sóng, nhụy hoa mang điện quang màu lam đang chậm rãi lắc lư.

“Lôi Thủy Quỷ?!” Tô Tinh liền cảm thấy sửng sốt.

Tinh Giả đến Quỷ Long Huyết mong lấy được Quý Thủy Thần Lôi trong truyền thuyết, kỳ thật chính là lấy được đóa hoa được sinh ra do thủy và lôi này, lấy được càng nhiều lôi thủy hoa thì lại càng có cơ hội luyện chế ra quý thủy lôi càng thuần và mạnh mẽ hơn, vì thế Quỷ Long Huyết nói trắng ra chính là để đả kích Tinh Giả đến xem ai có thể ngắt được nhiều thủy lôi quỷ hơn, đương nhiên thì dù một đóa thủy lôi quỷ cũng có thể luyện chế ra được quý thủy thần lôi, thứ hoa này dùng làm pháp khí, tài liệu đều là vô cùng quý báu.

Bởi vậy Quỷ Long Huyết mỗi lần mở ra tuy là khiến Tinh Giả chết nhiều vô số, thế nhưng những Tinh Giả tham lam vẫn không thể cưỡng lại sự quyến rũ của nó.

Đột nhiên nhìn thấy thứ này, Tô Tinh cũng không có ngu ngốc mà lao tới ngay như những người hân, hân lúc này chỉ nhường mày, tránh ở bên cạnh.

Lôi Thủy Quỷ phát ra ánh lôi quang u ám rất nhanh đã hấp dẫn một gã Tinh Giả tiến tới. Đối phương nhìn thấy bốn phía yên ắng thì không chút do dự, tay làm chỉ quyết, một thanh phi đao lập tức lao tới đóa Lôi Thủy Quỷ, ngay khi phi đao đến gần, lôi quang của đóa lôi thủy hoa liền vụt sáng đáng sợ cây phi đao, tên Tinh Giả kia khế cắn môi, tự mình một đạo pháp hộ thân, sau đó nhanh chóng chạy tới, một tay hân còn cầm Độn Thủy Phù, hề thấy có gì khác thường sẽ chạy ngay, xem ra hân còn cẩn thận hơn cả Tô Tinh.

Và cũng chính vì hân tham lam hơn xa Tô Tinh, vì thế cũng gặp được bi kịch vô cùng lớn.

Mắt thấy được đóa Lôi Thủy Quỷ đã ở ngay trước mặt, tên Tinh Giả sắc mặt vừa mới trở nên vui vẻ, bỗng nhiên lúc này, dị biến xuất hiện.

Chỉ thấy đóa Lôi Thủy Quỷ kia đang yên tĩnh đột nhiên lại há ra miệng rộng đầy răng nanh sắc nhọn chớp lấy tên Tinh Giả, Tinh Giả kia làm sao có thể nghĩ được ra đóa thủy quỷ lại đột nhiên có dị biến, hân hoàn toàn không kịp phản ứng chút nào, đến cả tiếng kêu cứu cũng không kịp bởi vì toàn thân đã bị tê dại.

Tiếp theo đó thì một màn không thể tưởng tượng đã xuất hiện.

Mặt nước bỗng cuộn lên!

Bên cạnh đóa Lôi Thủy Quỷ bỗng nhiên xuất hiện một con hải xà dài đến mấy chục mét đang ngẩng đầu lên, toàn thân xanh u ám, vô cùng bóng loáng, đôi mắt của nó màu xanh lam, đôi răng nanh sắc bén lạnh người, hơn nữa đóa Lôi Thủy Quỷ tao nhã kia lại chính là xà quan(mào) của nó.

Lúc này thì làm gì còn Lôi Thủy Quỷ, rõ ràng nó là tài liệu luyện chế Quý Thủy Thần Lôi cao cấp nhất “Quỷ Mãng Lôi Giác ” rồi.

Tên Tinh Giả đã hoảng sợ đến cực điểm.

Con hải xà mở ra cái miệng lớn như bồn máu, chỉ một phát đã nuốt trọn tên Tinh Giả tham lam, sau đó nó còn nhìn quanh bốn phía, ánh mắt lạnh bắn ra hàn quang, sau đó nó lại quay lại chỗ cũ ẩn mình chờ con mồi như một, làn da của nó lập tức như cùng mặt nước hòa hợp, bằng mắt thường khó mà nhận ra được, đóa Lôi Thủy Quỷ kia, mà không, phải nói là quỷ mãng lôi giác mới đúng lại đứng lại trên mặt nước, nó vẫn an bình, thanh nhã như chưa có gì xảy ra vậy.

Tô Tinh lúc này cảm thấy hít thở có chút khó khăn.

“Quỷ thủy yêu mãng!”

Từ sau khi gặp được Hoa Kim Thú, Tô Tinh liền cảm thấy thế giới Lương Sơn đại lục này còn ly kỳ hơn hẳn tưởng tượng nhiều, sau này có cơ hội nhất định phải nghiên cứu một phen.

Lương Sơn đại lục đem đám phi cầm tẩu thú chia thành “Mãnh, Yêu, Tinh, Hung, Linh, Thần, Thánh” bảy loại hình, Mãnh thú chỉ có thể khiến đám phàm phu tục tử nguy hiểm, mà Thần Thú, Thánh Thú cơ hồ chỉ tồn tại trong truyền thuyết và huyền thoại, nhưng mà thật ra Yêu thú cũng thật sự là hoành hành không có kị, quả thật là vô cùng khủng bố.

Nhìn con quỳ thủy yêu mãng này đã xuất hiện linh trí, muốn đối phó thật sự phải tốn thêm một phen công phu. Tô Tinh đang suy nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định chưa nên liều, dù sao Lôi Thủy Quỷ cũng không cần lắm, trước tiên nên mau chóng cùng Cung Thái Vi gặp mặt, miễn gặp điều sai lầm.

Tô Tinh vừa định ly khai thì phía sau lại vang lên tiếng của một nam Tinh Giả tu sĩ.

“A, Lôi Thủy Quỷ!”

“Quá là may mắn.” tại y

Tô Tinh lắc đầu, thật không ngoài dự liệu, sau đó lại một tiếng kêu khiếp đảm. Tiếng thét chói tai càng lúc càng lớn... càng ngày càng gần... Tô Tinh quay đầu chữi một tiếng, chỉ thấy gã tu sĩ kia đang chạy về phía hắn, mà con quỳ thủy lôi mang thần kinh kia thì đang há to mồm đuổi theo tên Tinh Giả kia.

Xà quan của Quỷ Thủy Lôi Mãng lúc này lóe lên. Tên tu sĩ vội vàng liều mạng xuất ra phi nhận, cùng lúc đó một đạo lôi quang bắn ra từ xà quan của Quỷ Thủy Lôi Mãng, pháp khí lập tức bị đánh tan, mà tên tu sĩ thấy mình không phải là đối thủ của Quỷ Thủy Lôi Mãng thì liền vội sử dụng Độn Thủy Phù. Nói thì chậm nhưng việc chỉ trong chớp mắt đã xảy ra, quỳ thủy lôi mãng chợt phóng tới, động tác nhanh đến mức nháy mắt cũng không kịp.

Tên tu sĩ đen đủi bị Quỷ Thủy Lôi Mãng nuốt gọn vào bụng.

Tô Tinh thật sự giật mình, sử dụng Độn Thủy Phù cũng phải tốn vài giây, quỳ thủy lôi mãng lao đến đón lấy lại chỉ mất có một giây, thật là quá nhanh.

“Ti ti!!!”

Cặp mắt xanh lam của Quỷ Thủy Lôi Mãng nhìn chằm chằm Tô Tinh, nó dài tới tận mười mấy mét, thật là một con cự thú hung hãn. “Phanh” Quỷ thủy lôi mãng lập tức lấy thế như sấm chớp tấn công, Tô Tinh liền vội vàng né tránh, tựa trên một khối thạch nhũ, vốn định nổ súng, nhưng mà quỳ thủy lôi mãng lại vô cùng nhanh, nó không cho Tô Tinh có được cơ hội nổ súng. Yêu mãng tựa hồ cũng biết nhược điểm của Tinh Giả chính là ở gần người, vì thế nó lại định dùng tò cù nuốt Tô Tinh.

Cái miệng như bồn máu mở ra, một luồng tanh hôi lập tức phả ra.

Tô Tinh vội vàng lao đến gần, Ngân Kiếm thị huyết trong tay vung lên, hung hăng bổ vào đầu quỳ thủy lôi mãng. Tô Tinh cũng đại khái nhìn ra đóa xà quan kia là vũ khí mạnh nhất của quỳ thủy lôi mãng, vì thế hắn muốn nhỏ đóa xà quan này đi, như thế so với nhổ răng nanh của nó còn quan trọng hơn.

Chỉ cần đóa quỳ hoa xà quan này rụng, uy hiếp do quỳ thủy lôi mãng cũng sẽ giảm mạnh, so với công kích chính nó còn tốt hơn nữa, mà vốn quân nhân chú ý nhất chính là một kích lập tức lấy mạng, cho dù là không quân cũng đối với tính chính xác yêu cầu rất cao.

Chỉ là đầu yêu mãng này sao có thể dễ dàng đối phó như vậy, nó mạnh mẽ quay đầu 180 độ, đôi mắt xanh lạnh lùng nhìn Tô Tinh, quỳ hoa trên đầu lóe lên, một cổ tia chớp như xuất hiện từ hư không, trong phút chốc đánh về phía Tô Tinh.

Tô Tinh giơ cánh tay ra chắn lại, thân thể bị va chạm khiến ột số thạch nhũ rơi xuống, toàn thân hoàn toàn mất đi tri giác, xem ra đã bị lôi điện làm tê liệt.

Quỳ thủy lôi mãng ở trong nham động vô cùng linh mãnh, thấy đối phương bị tê liệt, nó không chút do dự há mồm to ra, Tô Tinh lúc này bỗng cười lạnh một tiếng, đột nhiên ngay khi quỳ thủy lôi mãng cắn xuống, thân thể đang không thể nhúc nhích bỗng nhiên lặn một vòng, tránh được cú đớp của quỳ thủy lôi mãng.

Ngân Kiếm mang theo tiếng gió mãnh liệt, hung hăng đánh trúng vào eo của lôi mãng, hàn quang màu bạc thiếu chút chém nó làm đôi.

“Oanh ”

Quỳ thủy lôi mãng như bị sét đánh, thân thể mạnh mẽ chấn động, ngửa đầu gào thảm một tiếng, đuôi rần quất Tô Tinh bay xa, mà lực lượng của lôi mãng này sao có thể coi thường được, chỉ kinh phong do cái đuôi của nó quất ra cũng khiến Tô Tinh bị thổi bay.

Mà lôi mãng cũng thừa dịp này liền lao nhanh tới, giống như dây thừng đem Tô Tinh trói chặt, mở ra cái mồm hôi dữ tợn, như là khoe khoang, muốn cắn tên địch nhân có thể thoát khỏi lôi điện tê liệt của nó.

“Ây, ngu ngốc.” Tô Tinh giơ súng, sau đó bóp cò.

Lực phản chấn mạnh mẽ khiến Tô Tinh chấn động, Lôi Hỏa đạn bắn ra, tốc độ viên đạn sau khi được thêm vào tinh lực của Tinh Vân kỳ hiển nhiên đã tăng thêm một bậc, chỉ thấy quỳ thủy lôi mãng gào thảm một tiếng, viên đạn va chạm với răng nó tóe lửa.

Tô Tinh bắn liền hai phát, răng nanh của quỳ thủy lôi mãng liền lập tức vỡ vụn.

Ba viên đạn bắn ra, Lôi Hỏa đạn liền chỉ còn lại có 21 viên, Tô Tinh cũng không muốn tiếp tục lãng phí đạn được, mạnh mẽ lao tới, Ngân Kiếm trong tay chuẩn bị “đập thép khi còn nóng”, bỏ cho lôi mãng mấy đao.

Quỳ thủy lôi mãng đã đánh giá sai thực lực chiến đấu của Tô Tinh, nó hoàn toàn không thể dự đoán được Tô Tinh có pháp khí cận thân lợi hại như vậy, vì thế xà quan của nó vội vàng lóe lên một đạo lôi quang.

Tô Tinh thuận thế né tránh, kiếm phong lại khiến quỳ thủy lôi mãng da tróc thịt bong. Kiếm tiếp theo bổ tới, quỳ thủy lôi mãng liền biết có nguy hiểm, mắt thấy tình thế đang bất lợi, nó lập tức chạy trốn, muốn cùng Tô Tinh kéo dài khoảng cách, thân nó phi lên, cuộn trên thạch nhũ, nhìn Tô Tinh đầy vẻ ác độc.

Tô Tinh đánh mất cơ hội đánh chết con Quỳ Thủy Lôi Mãng này, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút đáng tiếc, nhưng mà con rắn này đã bị thương, thực lực giảm mạnh, phải đem nó chém chết, điều này cũng không phải là không thể làm được. Vì thế hắn liền kiên quyết, mũi chân đạp trên mặt nước rồi bay lên, lao tới phía Quỳ Thủy Lôi Mãng!

Quỳ thủy lôi mãng nhìn chằm chằm Tô Tinh, đôi mắt xanh lét lóe sáng trong động u ám, thân hình to lớn trắng mịn thỉnh thoảng lại đung đưa. Phần eo của nó có một miệng vết thương cực kỳ lớn, có vẻ như vừa bị một cỗ lực lượng rất lớn mãnh liệt chém vào vậy, máu tươi từ miệng vết thương không ngừng trào ra từ đó, rơi xuống đất động thành vũng lớn.

Quỳ thủy lôi mãng há mồm ra, nước dãi mang theo tính tê liệt liền chảy ra. Nó đang cực kỳ tức giận, trong lòng cừ hận ngập tràn.

Chính tên Tinh Giả kỳ dị trước mặt này đã tạo cho nó vết thương trầm trọng, khiến nó tổn hao thực lực rất nhiều, thân là tồn tại khủng bố tại Quỳ Long Huyết, đây tuyệt đối là sỉ nhục. Cái lưỡi rắn liên tục thò ra thụt vào, quỳ thủy lôi mãng hận không thể đem tên nhân loại còn “yêu quái” hơn cả mình này chậm rãi chậm rãi nuốt vào trong bụng.

Mắt thấy Tô Tinh sẽ vọt tới trước mặt, quỳ thủy lôi mãng đột nhiên xoay thân thể, cái đuôi vút lên đánh tới.

Tô Tinh chỉ nghe thấy “Hô” một tiếng, cuồng phong gào lên, ngay sau đó, trên đỉnh đầu liền tối sầm, một cỗ lực lượng mạnh mẽ như Thái Sơn áp đỉnh đang đè xuống.

Tô Tinh vội vàng khiến thân thể trầm xuống, sau đó lướt về phía bên trái để tránh.

“Oanh” một tiếng, cái đuôi của quỳ thủy lôi mãng quật xuống sát chỗ hắn vừa lao tới.

Một kích này không trúng, quỳ thủy lôi mãng cũng không cho Tô Tinh có cơ hội thở, nó lập tức bắt đầu tiến hành lần công kích thứ hai. Cái miệng máu đỏ lờm mở ra, theo sau đó là hơn mười đạo lôi điện từ răng nọc và xà quan phát ra, thanh thể như những đầu rắn độc nguy hiểm kinh người nhắm vào Tô Tinh!

“Đúng lúc lắm!”

Tô Tinh cười lạnh, tay trái tạo chỉ quyết, Lôi Minh Kiếm từ Tinh Giới bao bay ra.

Sau khi tiến nhập Tinh Vân kỳ, Tô Tinh đã chân chính sử dụng thanh Lôi Minh Kiếm này, lôi phù ở mũi kiếm như ẩn như hiện, lôi quang chấn động, lập tức đỡ lấy những đạo lôi quang của Quỳ Thủy Lôi Mãng đánh ra, mà quỳ thủy lôi mãng lại đang bị thương, nguyên khí đang đại thương, thủy lôi phun ra uy lực đã giảm mạnh, bị Lôi Minh Kiếm hóa giải toàn bộ, sau đó Tô Tinh lại niệm phép.

Lôi Minh Kiếm phát ra một đạo âm thanh xé gió đâm xuyên qua đôi càn của quỳ thủy yêu mãng, Tô Tinh không chút nương tay, tinh lực toàn phát, lôi quang của Lôi Minh Kiếm nhất thời lóe lên rực rỡ, con quỳ thủy lôi mãng này rốt cục cũng được nhắm nháp tư vị bị điện giật. Rồi không để nó kịp kêu bao lâu, Tô Tinh liền nháy mắt xuất hiện trên đầu của Quỳ Thủy Lôi Mãng.

Đóa quỳ hoa trên đầu của Quỳ thủy lôi mãng cuối cùng cũng bị chém rụng tận gốc.

Quỳ thủy lôi mãng kêu rên một tiếng rồi ngã xuống vũng máu, tuy là đầu bị đục một lỗ ta thấy ghê nhưng nó vẫn cố giãy trên mặt đất, cuối cùng thì bị Tô Tinh dùng một kiếm hoàn toàn chém chết.

Lau đi mồ hôi, Tô Tinh hiện giờ mới nhẹ nhàng thở ra.

Quỳ Long Huyết này xem ra thật đúng là không thể cứ thoải mái hành động được, chẳng những có Tinh Giả mà còn có loại yêu thú này nữa.

Tô Tinh nhìn đóa Lôi Thủy Quỳ hoa xà quan thanh nhả trong tay, mơ hồ trong xà quan lộ ra lôi điện như những đạo lôi điện trên Lôi Minh Kiếm. “Thôi thì cứ thuận tay thu lấy vật này, coi như đỡ phải đi một chuyến không công vậy.” Tô Tinh thầm nghĩ, trời mới biết Quỳ Thủy Thần Lôi chân chính theo như lời Cung Thái Vi rốt cuộc là thật hay là giả vẫn còn khó mà nói được.

44. Chương 44: Huyết Vũ Hồ

Cùng Quỳ Thủy Lôi Mãng đánh một trận, động tĩnh quả thật không nhỏ, mấy chục tên Tinh Nhân đã hướng bên này chạy tới, Tô Tinh đem xác của Quỳ Thủy Lôi Mãng thu vào trong túi liên cấp tốc rời đi nơi này.

Như Tô Tinh dự đoán, hắn vừa rời đi chưa lâu, một tu sĩ thân mặc một bộ bạch lam pháp bào liền chạy tới đây, bọn họ đúng là Tô Tinh ở tửu lâu gặp, Trần Trọng Lâm cùng Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử.

“Sư huynh, đây là Quỳ Thủy Lôi Mãng”

Một gã Kiếm Tông đệ tử cầm một mảnh da rắn đi đến Trần Trọng Lâm trước mặt.

Mấy gã đệ tử khác đều biến sắc, thân là Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử, bọn họ đối với Quỳ Long Huyết cùng Quỳ Thủy Thần Lôi hiểu biết khác xa so với những Tinh Nhân khác, cũng biết rõ Quỳ Long Huyết chân chính lợi hại cũng chính là Quỳ Thủy Lôi Mãng, Quỳ Thủy Lôi Mãng đích Lôi Thủy Quỳ Hoa là vật bọn hắn phải lấy được, loại này yêu thú xà quan (mào = ...) chẳng những rất hiếm có cũng là rất có hi vọng luyện chế ra tinh thuần Quý Thủy Thần Lôi. Trơ mắt, Quý Thủy Thần Lôi bị giết hoàn toàn nằm ngoài dự kiến của bọn họ.

Tinh Vân tu sĩ muốn giết loại này cực mạnh yêu thú nếu không có kẻ sách vện toàn, ngược lại sẽ bị Lôi Mãng nguy trang cắn chết.

“Trọng Lâm sư huynh, chẳng lẽ do Thiên Hà Kiếm Phái làm?”

Mấy gã đệ tử khác đều đồng ý, Thiên Hà Kiếm Phái là tử địch của Quý Thủy Kiếm Tông, lần này tiến vào Quỳ Long Huyết Thiên Hà đệ tử Tinh Vân hậu kì cũng có mấy người, lấy bọn họ Thiên Thủy Kiếm Quyết ở Quỳ Long Huyết cũng như cá gặp nước.

“Mặc kệ hắn là ai, tóm lại chạy chưa được xa, lập tức đuổi theo, nhất định phải đem Lôi Mãng cướp về.” Trần Trọng Lâm sắc mặt phát lạnh, đột nhiên nhìn đến mấy tên Tinh Nhân nghe tiếng tiến tới.

“A, Quý Thủy Kiếm Tông!”

Mấy Tinh Nhân vừa thấy Quý Thủy Kiếm Tông sợ đến mức hồn vía lên mây.

“Muốn chết!!”

Trần Trọng Lâm pháp quyết một đạo, chỉ thấy hồ nước trong hang bỗng nhiên bay lên một quyển, hóa thành một thanh thủy kiếm đem hai gã Tinh Nhân không phòng bị xuyên thủng, cuối cùng một gã Tinh Nhân đem Độn Thủy Phù bóp nát.

Phang,mặt nước vừa động, tức khắc chạy khỏi Quỳnh Long Huyệt.

“Mẹ,chạy” Trần Trọng Luân nhỏ bãi nước bọt(==!),bước tới trước mặt mấy tên Tinh Nhân hấp hối.

“Tha mạng...” xem tại y

“Tham lam là phải trả giá đắt”

Trần Trọng Luân khinh thường nói một tiếng.

Yên bình mặt nước hóa thành ngàn vạn thanh kiếm đột nhiên đem hai gã Tinh Nhân đâm thành ổ ong bò vè(vkl thẳng này...)

Mấy tên Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử mặt không đổi sắc,nhìn bợ:” Từ khi kí hạ Tinh Tương,Trọng Luân sư huynh “Hóa Thủy Kiếm Quyết” ngày càng lợi hại,trở thành sư môn đệ nhất nhân.”

“Ít nói nhảm.” Trần Trọng Luân thật hưởng thụ loại này khen tặng,cười nói:“Nhanh lên tìm được tên Tinh Nhân giết chết Lôi Mãng, cũng đừng làm hấn chạy.”

“Tuân lệnh.”

Hồn nhiên không biết giết chết Quý Thủy Kiếm Tông tới trọng yếu Quý Thủy Lôi Mãng Tô Tinh lúc này đang bị trước mắt quang cảnh làm cho ngây người.

Tại đây hai trăm mét vuông một cái bờ hồ ngã xuống hơn mười cái tu sĩ thi thể,Tô Tinh kiểm tra một chút,này mấy cái thi thể,có nam có nữ,có già có trẻ,theo vị trí bọn họ tử vong cùng biểu tình,những người này không phải là lương bại câu thương,ngược lại,này mấy tên Tinh Nhân biết Quỳnh Long Huyệt nguy hiểm mới hợp thành một đoàn đi xuống.

Chính là bọn họ chết cực kì bất ngờ,mấy tên Tinh Nhân vẫn giữ nguyên phòng ngự tư thế,trừng mắt đề phòng.

Hơn mười người Tinh Nhân ít nhất đều là Tinh Vân kỳ,chính là chưa ra chiêu đã bị xử lý,Tô Tinh cũng cảm thấy không thể tin được,chẳng lẽ nói trong Quỳnh Long Huyệt có cái gì khủng bố yêu thú?

Mấy cái Tinh Nhân trên người Tinh Giới túi cùng vật phẩm đều bị lấy đi,hiển nhiên không phải cái gì yêu thú.

Nhìn xuống bọn họ miệng vết thương,dày đặc lỗ máu xỏ xuyên qua Thiên Linh Cái(đỉnh đầu) bả vai là vết thương trí mạng,hiển nhiên là đến từ đỉnh đầu?Tô Tinh ngưng thần đề phòng,nhìn nhìn hang phía trên, đột nhiên một tiếng thở nhẹ hấp dẫn Tô Tinh chú ý.Theo âm thanh Tô Tinh tìm tới một nữ tử che nằm dưới một khối thi thể.

Bề ngoài Khoảng hai mươi tuổi,tóc tai bù xù, sắc mặt tái nhợt,bả vai vẫn chảy máu lỗ máu.

“Cầu người không nên...”Cô gái sợ hãi kêu.

“Ta sẽ không giết ngươi”Tô Tinh nhẹ giọng nói, từ trên người lấy ra một viên“hồi xuân hoàng hoàn”, có thể ngay lập tức cầm máu giảm đau, là An Tổ Vấn cố ý luyện chế cho hấn.

Đem Hồi xuân hoàng hoàn ăn vào xong,cô gái thân thể mới chậm rãi bình tĩnh.

“Nơi này xảy ra chuyện gì?”Tô Tinh đem cô gái nâng dậy.

“Là Huyết Vũ Hồ!” cô gái run giọng.

“Huyết Vũ Hồ?”Tô Tinh nhíu mày.

Ở cô gái đứt quãng lời nói,Tô Tinh chậm rãi hiểu được chân tướng cảnh tượng khủng bố này.Đúng như Tô Tinh nghĩ,Tinh Nhân cũng biết được Quỳnh Long Huyệt nguy hiểm,mười mấy người liên hợp thành một đoàn,cùng chung mục đích,ở Quỳnh Long Huyệt thử một phen,lấy bọn họ đều là Tinh Vân sơ kì tu vi,cho dù gặp phải Tinh Vân hậu kỳ cũng không e ngại.

Tính toán như vậy,tiến vào này thủy đàm đề vô cùng dễ dàng xử lí mấy Tinh Nhân,trong đó còn có một gã Tinh Vân hậu kỳ,chính là lúc này bọn họ liên phái hiện hai đóa “Lôi Thủy Quỷ”,mấy người đề phòng,mấy

người đi hái,đúng lúc này lại đụng phải đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái,đối phương đột nhiên lấy ra Ngân Hà pháp khí “Huyết Vũ Hồ”,tuy là sơ cấp pháp khí,nhưng là giấy sát mấy cái Tinh Vân tu sĩ đều là dễ dàng,cô gái bởi vì có một cái bùa hộ mệnh mới giữ được mạng.

“Cư nhiên là Ngân Hà pháp khí?”Tô Tinh lời nói ngưng trọng.

Tinh Nhân ở mỗi giai đoạn đều sử dụng bất đồng pháp khí,mà pháp khí ở mỗi giai đoạn lại chia ra sơ cấp,trung cấp,cao cấp ứng với Tinh Nhân tinh lực mỗi giai đoạn,tới tu vi hậu kỳ Tinh Nhân cũng có thể sử dụng trên một tầng cảnh giới sơ cấp pháp khí.

Đối với cùng cảnh giới tu vi Tinh Nhân mà nói,trên một tầng cảnh giới pháp khí khi ra tay sẽ chiếm thật lớn ưu thế,cũng có thể giải thích mấy cái Tinh Vân sơ kỳ Tinh Nhân không hề có sức chống cự.

Tô Tinh nhìn thấy cô gái,lấy ra một cái Thủy Độn Phù cho nàng,“Chính người tự bảo trọng đi.”

“Cám ơn...”cô gái cảm động đến rơi nước mắt,đại khái cũng không nghĩ mình gặp được người tốt.

Bởi vì quân nhân bản tính,Tô Tinh đương nhiên khinh thường như vậy giết nàng,nhưng mà hắn cũng không ngờ này một lần vô tình cứu người sẽ tạo nên một cái đại danh vang dội “Thủy Huyền Tiên Tử”,đương nhiên đây là về sau.

Độn phù vừa hóa,cô gái than ảnh lập tức liền chìm sâu vào trong nước biển mất.

“Ngân Hà pháp khí,ngay cả loại đồ vật này cũng có,thật đúng là hạ vốn lớn.”Tô Tinh lâu bầu nói,theo lời nàng cái kia Thiên Hà kiếm phái đệ tử,Tô Tinh đã nghĩ đến cái kia võ tu sĩ gặp ở tửu lâu,lại nghĩ đến bọn họ ân oán,Thiên Hà Kiếm Phái nhân cơ hội ở Quỷ Long Huyết giết chết Quý Thủy Kiếm Tông Hàng Tinh Giả cũng rất có khả năng.

Tô Tinh nghĩ đến cùng chính mình không có quan hệ gì,vẫn là buông tay cơ hội tìm hiểu hai cái thủy lộ kiếm pháp tông phái sở trường.

Đang nghĩ ngợi,bỗng nhiên một tiếng xé nước gào thét lao đến.

Tô Tinh bay lên một tầng đá,vừa vận tránh được mấy thanh thủy kiếm chém tới.

“Ha ha ha ha, đột nhiên nhìn thấy một cái anh hùng cứu mỹ nhân,không thể tưởng tượng ở Quỷ Long Huyết còn có một cái Tinh Nhân chính trực như vậy!”

Đột nhiên truyền đến một tiếng cười to.

Hơn mười Tinh Nhân thân mặc á ma(cây đay????) trường bào bao vây ở Tô Tinh xung quanh.

”Vốn muốn tìm mấy con chuột Quý Thủy Kiếm Tông

45. Chương 45: Thần Bí Nhất,lãnh Diễm Nhất,cường Đại Nhất

Thật đúng là nghĩ đến cái gì liền đến.”

Bên vách núi cạnh Thiên Hà,Ngô Tâm Giải, Lâm Anh Mi còn có Chu Sa im lặng quan sát lóe xoáy,chờ đợi Thiếu chủ của mình xuất hiện,một vầng ánh sáng đột nhiên xuất hiện trước mặt các nàng,lại có một đám người từ phía sau chặn đường lui.

Ngô Tâm Giải nhìn thấy kia ngự kiếm Tinh Nhân vỗ tay cười,giống như vì chính mình đoán đúng cảm thấy vui vẻ. (đoạn này hơi tối nghĩa,không thể dịch khác được =.=!)

Ngự kiếm Tinh Nhân cùng các nàng từng có một lần gặp mặt,đúng là tự xưng Khô Thụ Sơn Vân Du Tử.

Sau khi biết thân phận Hàng Tinh Giả của Cung Thái Vi và Tô Tinh, Vân Du Tử liền bốc lên một cái lớn mật ý tưởng trong đầu,Hàng Tinh Giả sau khi bước vào Quỷ Long Huyết,bởi vì cấm chế không thể mang

theo Tinh Tướng, nói như vậy,kia mấy tiểu mỹ nữ thiếu nữ xinh đẹp đều phải đợi bên ngoài,cùng chính mình khế chủ cách ly,mất đi khế chủ ở bên,Tinh Tướng phát huy hiển nhiên sẽ bị ảnh hưởng.

Lúc này đánh chết Tinh Tướng đúng là cơ hội trời cho.

Còn hơn cả Quý Thủy Thần Lôi cái loại này,Vân Du tử đối với chém giết tinh tướng có hứng thú hơn,bởi vì trong truyền thuyết,giết chết Tinh Tướng có thể cướp lấy các nàng tinh lực,thậm chí có thể tiến vào Lương Sơn đại lúc thần bí nhất:Nữ Lương Sơn.

“Hừ,các đồng đạo,ở đây có ít nhất hai người là Tinh Tướng,khế chủ của các nàng giờ phút này còn ở trong Quỷ Long Huyết,hắc hắc,chúng ta còn chờ cái gì?”Vân Du Tử gian xảo cười to,Thất Cầm Mấu Nhận bay quanh thân.

Ở đây tu sĩ đều là Tinh Vân kì cũng có số ít Tinh Trần kì,nơi này Vân Du Tử Tinh Vân hậu kỳ xem như có thực lực nhất.

Này các tu sĩ đều là một ít Tấn Tinh Nhân,Tấn Tinh Nhân lớn nhất đặc điểm là nắm lấy mọi cơ hội tăng lên tu vi của mình,nếu đổi là một thân một mình,đối mặt với trong truyền thuyết Lương Sơn đại lực thần bí nhất,lãnh diễm nhất,cường đại nhất Tinh Thiếu Nữ,hơn nữa là hai người,cho Tấn Tinh Nhân một trăm lá gan cũng không dám làm gì,nhưng là bốn năm mươi danh Tinh Nhân tụ cùng một chỗ tạo thành sự tự tin mê hoặc bọn họ.

Theo số đông vĩnh viễn sẽ làm người ta trở nên mù quáng,cũng là ngọn nguồn tai nạn.

“Nếu các người giao ra Tinh Võ,chúng ta sẽ tha cho các người.”Vân Du Tử ụ hiếp.

Ngô Tâm Giải nói ” Người là ngu ngốc sao? Người hăn trước hết nghĩ vì sao người ta biết người sẽ đến mà vẫn không đi sao?”

Vân Du Tử ngẩn người ra.

“Bởi vì chờ các người đến học hỏi chút kinh nghiệm thôi.”

“Đừng làm cho các nàng chạy.”

Tinh Nhân khẩu quyết,chỉ quyết lần lượt thay đổi cùng bay tới.”

“Chu Sa muội muội,giao cho người nha?”Ngô Tâm Giải cười hì hì,nháy mắt với Lâm Anh Mi,thả người hướng vách núi đen nhả xuống.

“Muốn chạy?”

Vân Du Tử ngự kiếm cười lạnh.kiếm quang một lóe.

Địa Khôi Tinh Thần Quân Sư về mặt đánh lại,cũng không nhìn hai người nhảy xuống vực,mấy chục danh Tinh Nhân lao đến tấn công Chu Sa,Tinh Nhân Công kích vĩnh viễn là pháp khí,đối với các Tinh Thiếu Nữ là nhược điểm chí mạng. Ngũ Hành Phong Vân kì vậy một cái,một trận pháp lập tức xuất hiện,tiếp theo Chu Sa thân ảnh đột nhiên biến mất.

Bốn năm mươi cái Tinh Nhân không nhìn thấy nàng như thế nào biến mất.

“Các người kinh nghiệm ta nhận.” xem tại y

Một âm thanh bình thản xuất hiện trên không, Tinh Nhân ngẩng đầu hoảng sợ nhìn Tinh Tướng xuất hiện trên đỉnh đầu,Ngũ Hành Phong Vân kì xoay tròn,đột nhiên biến lớn,một đại pháp trận đem Tinh Nhân bao vây trong đó.

Chu Sa nói nhỏ một tiếng.

Tiếp theo đại trận sơn hình đột nhiên xuất hiện,ngân bọc(???)bay lên,cuồng phong đột phát,mây mù cuộn cuộn,Tinh Nhân vội dung thuật phòng ngự.

“Là Khuynh Đảo Hà Sơn trận!”

“Không tốt,là Địa Khôi Tinh!”

“Như thế nào có thể...”

Phạm vi một trăm mét Khuynh Đảo Sơn Hà trận xuất hiện một loạt không thể tin được cảnh tượng, Thái Sơn sụp đổ, phi bộc (đá tảng) trút xuống, chướng khí mù mịt, Khuynh Đảo Sơn Hà trận chính là cực mạnh trận pháp, không phải tu sĩ bình thường có thể ngăn cản, huống chi Thần Cơ quân sư Chu Sa là pháp trận đại hành gia, Lương Sơn nhất tuyệt, từ khi đi theo Anh Tiên quân chúa lại càng thêm mạnh.

Sau một hồi nghiêng trời lệch đất, đợi cho Ngũ Hành Phong Vân kỳ bay về bên cạnh Chu Sa, bên trong đại trận đã không còn ai sống sót.

Hơn hai mươi Tinh Nhân trong phút chốc bị giết sạch sẽ.

Còn lại hơn một nửa Tinh Nhân hồn đều bị dọa bay lên trời.

Chu Sa hạ xuống mặt đất, bàn tay khê nhếch, biểu tình vẫn như cũ lạnh băng.

“Nàng chỉ có thể mai phục một cái đại trận, các đồng đạo, đừng cho nàng cơ hội chạy, mau giết nàng!”

Đủ loại pháp khí đều phóng tới.

Chu Sa trừng mắt lạnh nhìn, năm ngón tay nắm chặt, Ngũ Hành Phong Vân kỳ biến mất, lúc nó xuất hiện lại, lại là một loạt tiếng kêu thảm thiết.

“Hừ hừ, còn muốn chạy đến đâu?”

Đợi đến lúc Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi đã muốn tránh khỏi tầm mắt của những người khác, tiến vào một con đường nhỏ, Vân Du Tử liền ngăn cản đường đi của các nàng, hắn đã nhìn ra trước mắt Tinh Thiểu Nữ không có tâm pháp gì, nếu không nàng đã không chạy.

Hắn đâu có biết Ngô Tâm Giải làm vậy là vì không muốn để Chu Sa phát hiện ra Lâm Anh Mi thân phận.

“Người thật đúng là muốn đi tìm chết nha.” Ngô Tâm Giải thương tiếc nói.

Vân Du Tử niệm “Đi” một tiếng, cũng không dừng dài, một loạt Tử Mẫu Nhận lao tới hai người, xếp thành một cái Sát Tinh Trận, dưới pháp lực của hắn phòng ngự thuật căn bản không thể ngăn cản.

Lâm Anh Mi cúi người lao về phía trước một bước, Tử Mẫu Nhận đang lao tới bị Lâm Anh Mi tùy tay phát ra một tia hào quang đánh cho xơ xác, nàng thân pháp cực nhanh, lấy tu vi Tinh Vân hậu kỳ Thần Niệm Vân Du tử mới miễn cưỡng nhìn thấy một chút, nếu tu vi thấp hơn một chút, càng khó duy trì như vậy, chắc chắn là sẽ bị giết sát. Hắn nhìn đau đem phi kiếm hoành phía trước ngực.

Một tiếng thanh thúy va chạm.

Cường đại lực lượng đánh hắn cổ tay run lên, Vân Du Tử ở Khô Thụ Sơn cũng là tu hành có chút thành tựu cũng tu luyện được không ít tâm pháp, tiếp xúc lần đầu tiên hắn biết, một khi bị đánh văng ra vũ khí sắc bén của cô gái sẽ đâm thủng ngực.

Lại một lần va chạm.

Vân Du Tử trong cổ họng khí huyết quay cuồng, hắn hét lớn một tiếng thị uy, mấy cái xiềng xích lạnh như băng từ trong Tinh Giới túi bay ra trói chặt Lâm Anh Mi tay chân, Vân Du Tử không nghĩ tới Tinh Tướng thứ hai vũ lực bất phàm, đang nhìn đến “Phước Thú Thiết tác” (xích sắt trời thú...mie thẳng này láo, dám nói em Anh Mi của ta là thú T.T) thành công bắt lấy Tinh Thiểu Nữ, không chút do dự dậm chân, sử dụng một cái pháp thuật “Khô Mộc Thứ”.

“Pháp thuật a?” Ngô Tâm Giải hơi hơi tán thưởng, đối với Tinh Nhân mà nói, pháp thuật so với pháp khí càng trọng yếu, Pháp khí sử dụng nếu bị phá hỏng hoặc hư hại liên yếu đi rất nhiều, nhưng mà pháp thuật học được xong sẽ không mất đi. Tuy rằng sử dụng khó có thể tiện lợi như Pháp khí nhưng cũng là một đòn sát thủ.

Một cái chông sắc bén như dao cạo đột nhiên xuất hiện dưới chân Lâm Anh Mi.

Lợi dụng “Phước Thú Thiết tác” bắt lấy mục tiêu rồi lại dụng khô mộc ám sát, một chiêu thức này Vân Du Tử sử dụng không biết bao nhiêu lần. Ngay khi hắn nghĩ có thể nhìn thấy trong truyền thuyết Tinh Tướng chết dưới tay hắn, không thể tưởng tượng được một màn đáng sợ xảy ra trước mắt hắn.

Chỉ thấy Lâm Anh Mi thả người nhảy lên cao, bắt lấy nòng tay chân “Phước Thú Thiết tác” đột nhiên bị lực lượng của nàng nâng lên, nàng nhẹ nhàng đứng trên chông nhọn, tiếp theo phát lực, thân thể Vân Du Tử không khống chế được mất đi trọng tâm, Phước Thú Thiết tác từ Tinh Giới túi ngược lại lại trở thành Vân Du Tử trôi buộc.

Lâm Anh Mi lại dụng xích sắt kéo Vân Du Tử lên không trung.

Một thanh Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương lóe hàn quang, hai tay nắm thương, giương lên, chém. Ra một đường bán nguyệt.

Xích sắt dập nát, một đạo hàn ý lạnh đến tận xương xuyên qua, Vân Du Tử nửa thân thể đã bị Lâm Anh Mi một thương chém đứt.

Lâm Anh Mi mấy ngày nay nghỉ ngơi khôi phục lại, khí thế không gì so sánh nổi, nhớ lại ngày đó lần đầu tiên kí khắc ước sinh ra tác dụng phụ cùng lần thứ hai thoát khỏi Thiên Hôi Bắc Đẩu trận, lại hai lần bảo hộ Thiếu chủ, Lâm Anh Mi đều cảm thấy tự trách, lúc này đây xuất thủ là không hề lưu tình, thế công rành mạch lưu loát (chỗ này chả hiểu dịch có đúng không, tối nghĩa quá).

Vân Du Tử thống khổ bò lên, dựa vào Tinh Vân hậu kì tu vi tinh lực phòng ngự mới miễn cưỡng không bị nàng một chiêu đánh chết, nhưng mà dù vậy vẫn bị thương thảm trọng, cơ hồ không đứng lên nổi.

Đứng ở trước mặt Lâm Anh Mi lạnh lùng nhìn hắn, tay cầm hàn thương, diện mạo hiên ngang, như thiên thần hạ phàm.

“Người là... người là... là...” nhìn thấy kia Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương làm Vân Du Tử sợ đến phát khiếp, hắn đem hết thảy có thể sử dụng pháp khí bùa chú toàn bộ ném ra.

Lâm Anh Mi thả người chém một nhát, thương pháp chém ra một đạo kinh diễm đường cong, chém rơi tất cả pháp khí cùng bùa chú, lúc này đây Vân Du Tử cũng vô pháp phòng ngự.

Trước lúc chết hắn còn nghe được một câu nói cả đời hắn đều không tin được.

“Tại hạ Lâm Xung!!!”

“Anh Mi muội muội, người quả là anh hùng bất phàm, đáng tiếc Tô Tinh công tử không được nhìn thấy nha.” Ngô Tâm Giải ngữ khí hâm mộ.

Lâm Anh Mi đem thương thu hồi, cũng cảm thấy tinh lực cường đại hơn không ít, xem ra Tô Tinh tiến vào Tinh Vân kì cũng trợ giúp cho nàng rất lớn, nhưng mà Lâm Anh Mi cũng không cảm thấy thỏa mãn, nàng mân mê đôi môi anh đào đỏ mọng (cái này thêm vào hehe), nói: “Bảo hộ Thiếu chủ thế này vẫn chưa thể đủ.”

Phương xa, trên vách núi, thi thể ngổn ngang, Chu Sa cũng thu hồi Ngũ Hành Phong Vân kì, đứng tại vách đá, mặt không đổi sắc vẫn im lặng quan sát...

Mà lúc này Tô Tinh chính là gặp chuyện hắn không muốn gặp nhất.

“Thiên Hà Kiếm Phái chẳng lẽ lại thích người đồng thể mạnh sao?”

Tô Tinh trấn định tâm thần, đối mặt với hơn mười Tinh Vân tu sĩ vây quanh, hắn cũng không thể nào thoái mái. Huống chi trong đó còn có hai người là Tinh Vân hậu kì. Nhưng mà muốn chạy trốn cũng không phải là việc gì khó, chỉ cần sử dụng Lạn Vĩ Độn là có thể thoát khỏi vòng vây, chính là sử dụng Lạn Vĩ Độn cần bị thương, điều này làm Tô Tinh thập phần do dự.

Hắn cũng không muốn mang thương tích đi gặp Cung Thái Vi.

Nói chuyện vô tu sĩ cười khẩy nói: “Vừa rồi người anh hùng cứu mỹ nhân rất thú vị, bây giờ lại sợ hãi sao?”

“Hắc hắc, Tinh Nhân chính trực như vậy từ xưa chưa từng gặp qua.”

Đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái cười nói.

Một người là Tinh Vân sơ kì nữ tu sĩ cười nói:“Hai vị sư huynh,không bằng để cho sư muội cùng hấn đùa đùa đi?Sư muội chưa từng cùng Tinh Nhân chính trực như vậy chơi đâu đâu.”

Mấy cái đệ tử cười haha.

“Được,miễn cho tiểu tử này đến địa ngục nói Thiên Hà Kiếm Phái cứng ta lấy nhiều hiếp ít,sư muội,đừng cho sư tôn mất mặt nha.”Võ tu sĩ cười nói.

“Sư muội,đừng đùa hứ hấn nha.”

“Đội lát nữa cũng cho ta đùa đùa chính trực như vậy Tinh Nhân.”

Những người khác cũng ồn ào,ở trong mắt đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái,lúc này Tinh Vân sơ kì Tô Tinh cũng chỉ là một con mèo đang giẫy dụa mà thôi,bọn họ đã muốn đợi xem tiết mục thú vị hơn.

“Phang”

Một tiếng nổ mạnh chấn động toàn trường.

Tất cả tiếng cười đều im bật.

Tiến ra nữ tu sĩ đầu bị đục một cái lỗ xấu xí,óc máu văng tung tóe xung quanh(ọc ọc,buồn nôn quá,y như xem mấy vụ tai nạn ngoài đường)thậm chí văng lên mặt mũi mấy tên đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái,mọi người bị dọa choáng váng.

46. Chương 46: Đấu Với Thiên Hà

Đó là thứ pháp khí gì?

Đệ tử Thiên Hà Kiếm phái bị Tô Tinh một chiêu làm cho khiếp sợ,ai cũng không ngờ bị bọn họ vây quanh,Tô Tinh lại đột nhiên tấn công,đại khái bọn họ đều cảm thấy bây giờ quỳ xuống xin tha mới là lựa chọn đúng đắn.

“Giết hấn!!!”

Võ tu sĩ tức giận hô lên.

Chúng đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái từ trong khiếp sợ hoàn hồn,quát to một tiếng,động tác như một,hơn mười thanh thủy kiếm đầy trời bay múa,lao thẳng đến Tô Tinh.

Bắn một phát súng xong Tô Tinh cũng không muốn cùng bọn họ lãng phí thời gian,hướng tới một gã tu sĩ tu vi yếu nhất phá vây,phía sau phi kiếm đuổi giết không ngừng,Tô Tinh giờ lên Ngân Kiếm.

Chính mình đồng môn Tinh Vân tu sĩ không hề kịp phản ứng bị giết làm cho vài tên tu sĩ cực kì khiếp sợ,đột nhiên nhìn thấy Tô Tinh đem khủng bố pháp khí nhắm ngay phía họ,sợ tới mức theo bản năng tránh sang bên cạnh,ngay cả động tác phòng ngự cũng không kịp làm,đây cũng là mục đích mà Tô Tinh phải bắn một phát súng.

Từ không coi ai ra gì ngạo mạn đến một chiêu giết người,loại này hoàn toàn trái ngược chuyển biến sẽ làm ấy cái Tinh Nhân lưu lại sợ hãi,cơ hồ tất cả mọi người phản ứng đều là tránh sang một bên.

“Hỗn đản,ngăn hấn lại!!”

Võ tu sĩ nhìn đám sư đệ né ra tức giận quát lớn.

Đợi cho bọn họ phản ứng lại,Tô Tinh đã sớm xông ra ngoài,nhìn thế trận bao vây kiên cố bị Tô Tinh xảo diệu đột phá làm võ tu sĩ giận tím mặt.

“Hấn nghĩ là có thể chạy trốn sao?”Một gã thanh niên Tinh Vân hầu kì đứng bên cạnh võ tu sĩ cười lạnh.

Chỉ thấy hấn động pháp một chiêu,hồ nước trong hang bị phá vỡ,giống như một con giao long trong nháy mắt đuổi theo mất trăm mét.

Tô Tinh cắn răng, chỉ quyết tung ra, trung cấp Tinh Vân pháp khí Lôi Minh Kiếm lao ra, một đạo lôi quang lao thẳng hướng thanh niên áo lam vọt tới.

Thanh niên áo lam thủy thuấn che trước người, chân đạp thủy văn, một thanh phi kiếm liền cùng Lôi Minh Kiếm đấu cùng một chỗ, thân ảnh hắt một lóe, đã bay tới trước mặt Tô Tinh.

Tô Tinh chỉ có thể bắn ra Lôi Hỏa đạn.

“Chút tài mọn!”

Thanh niên áo xanh đã sớm có chuẩn bị, cười lạnh, một đạo pháp lực bắn ra đem đầu đạn đập nát, tiếp theo năm ngón tay vừa thu lại, thủy thuấn liền hóa thành mấy đường thủy thương đâm tới Tô Tinh.

Thành quả cùng Lâm Anh Mi đối luyện sớm bộc phát ra, mấy đạo thủy thương bị Tô Tinh nhẹ nhàng tránh qua, thanh niên áo xanh đã sớm đoán được, hé miệng, phun ra mấy chục đạo thủy châu trong suốt (mắt vệ sinh vkl)

Đây đúng là Thiên Hà Kiếm Phái tuyệt học “Xuyên Thạch Thủy Tích”, mà có thể đồng thời phun ra hơn mười khóa thủy châu cũng không phải đệ tử bình thường có thể làm.

Tô Tinh mặt không đổi sắc, cổ tay vừa lật, Thanh Long Bảo Phiến xuất hiện trong tay, tinh lực cuộn cuộn không ngừng truyền vào Bảo Phiến.

Bảo phiến một quạt, thanh phong lượn lờ, đành trời thanh phong hóa thành giao long xuất hải, hướng thẳng thanh niên đánh tới.

Mấy chục khóa Xuyên Thạch Thủy Tích bị thanh long đánh tan.

Thanh Long Phiến?

Thanh niên áo xanh ngạc nhiên, không ngờ Tô Tinh cũng có thể sử dụng loại pháp khí này.

Thanh Long Phiến là một cái cao cấp pháp khí, khi sử dụng cần rất nhiều tinh lực, bình thường chỉ có Tinh Vân trung kỳ mới có thể sử dụng, chính là Tô Tinh kí khế ước với hai vị Thiên Tinh tinh lực so với thường nhân cao hơn hẳn, tự nhiên là thừa sức sử dụng Thanh Long Phiến, nhưng mà đồng thời sử dụng Thanh Long Phiến cùng với Lôi Minh Kiếm đối với Tô Tinh Thần Niệm cũng có chút quá sức, may mắn trong hắn còn có hai tinh thai của Tinh Tượng, cái này làm Thần Niệm của hắn càng thêm dẻo dai kiên cường.

Nhưng mà đối với thanh niên áo xanh, đây đúng là một cái quái vật.

Này Tinh Vân sơ kỳ tu sĩ chẳng những sử dụng cao cấp pháp khí, đồng thời thao túng ba cái cao cấp pháp khí, lấy tu vi Tinh Vân hạ cấp kỳ của hắn cũng chỉ miễn cưỡng sử dụng được ba cái mà thôi.

Trần đầy ghen tị hóa thành lửa giận.

Lúc này thanh lao gào thét lao đến, thanh niên áo xanh cũng chỉ có thể liên tục lui lại, cũng may một đạo bích lam hoa quang (???) lao đến thanh long, đem thanh long đánh tan.

“Người không sao chứ?”

Võ tu sĩ giúp thanh niên áo xanh đỡ một con thanh long.

Tô Tinh cùng thanh niên áo xanh giao thủ nhìn như dài lâu kì thật cũng chỉ trong nháy mắt (mie thể sao dài thế này???) đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái kinh dị nhìn thấy Đại sư huynh bị đánh lui. Nhưng mà thanh niên áo xanh kéo dài thời gian cũng đủ để làm cho đệ tử đồng môn lao lên, hơn nữa cùng là Tinh Vân hậu kỳ võ tu sĩ ngự kiếm ngăn trở.

Phi kiếm đầy trời tạo thành một cái nhà giam đem Tô Tinh gắt gao bao vây.

“Người rốt là thứ gì đây?” Thanh niên áo xanh sắc mặt khó coi, một chiêu không giết được Tô Tinh với hắn là cực kì sỉ nhục, hắn nhìn thấy trên không hai song kiếm loạn đấu, chuẩn bị lấy pháp khí đối phương trút giận.

Tô Tinh làm sao cho hắn cơ hội, lập tức đem Lôi Minh Kiếm thu hồi lại Tinh Giới túi, một tay cầm quạt, một tay cầm súng, rất ung dung.

Mấy tên đệ tử cũng hết cuồng vọng, một đám đều thần sắc khấn trương, đối đầu kẻ địch mạnh, vừa mới thấy sư muội mình trong nháy mắt bị giết, tiếp theo là Đại sư huynh bị đánh lui, đáy lòng bất an, nếu đối làm mình ra đầu, căn bản là không có cơ hội ra tay nha.

Một cái Tinh Vân sơ kì tu sĩ còn có bawcj này thần thông.

Vô tu sĩ nhìn chằm chằm Tô Tinh, trầm giọng: “Ta xem tiểu tử này nhất định là Hàng Tinh Giả!”

Vừa nghe nói như vậy, thanh niên áo xanh vẻ mặt cũng dịu xuống, Hàng Tinh Giả danh chấn Lương Sơn, hơn nữa các Tinh Thiếu Nữ thần thông vô địch, vượt cấp giết người vô cùng đơn giản, nếu là Hàng Tinh Giả cũng có điều an ủi: “Hừ, Hàng Tinh Giả sao? Rất may mắn nha!”

“Lần này nhìn người trốn chỗ nào?” Vô tu sĩ điên cuồng nói.

Phi Kiếm đầy trời dao động, chỉ cần Tô Tinh định sử dụng Độn Thủy Phù, không đến một giây đồng hồ sẽ bị phi kiếm xuyên thủng.

“Sử dụng Thiên Thủy Kiếm Trận giết hắn!”

Thanh niên áo xanh quát, thúc giục pháp lực, phi kiếm bắt đầu lao tới.

“Ném thủ Lô Hỏa Trận của ta đi!” Tô Tinh mắng một tiếng, giờ Ngân Kiếm lên, liên tục bóp cò.

Mười viên Lô Hỏa đạn bắn ra, liên tục bắn ra mười viên Lô Hỏa đạn tiêu hao tinh lực cũng không phải là ít, Tô Tinh toàn thân đều nhanh mềm nhũn, nhưng mà vẫn liều mạng dung một tia khí lực cuối cùng phá vây.

Kì thật Lô Hỏa đạn đối với thanh niên áo xanh, vô tu sĩ thậm chí Tinh Vân kì tu sĩ, chỉ cần có phòng bị cũng không tính là nguy hiểm, chính là vì Tinh Vân tu sĩ thấy đồng môn bị một viên bắn chết, liền cho rằng mình không thể đỡ, sợ tới mức hồn đều bay mất, vội đem phi kiếm gọi về trước người phòng ngự.

Đây cũng chính là giúp Tô Tinh phá vây.

Tô Tinh lao sang bên trái, mục tiêu là hai gã Tinh Vân tu sĩ phòng ngự góc chết.

Vô tu sĩ cũng đã sớm đoán trước, cười lạnh, phi kiếm đâm tới.

Chính là Tô Tinh đột nhiên nhoáng lên một cái, đang từ bên trái liền phóng tới thanh niên áo xanh, động tác này làm mọi người ngây dại, ai cũng không ngờ Tô Tinh lần đầu tiên phá vây cũng chỉ là đánh lừa bọn họ, chân chính là muốn giết chết thanh niên áo xanh.

Thanh niên áo xanh hiển nhiên là không đoán được hắn to gan lớn mật, đột nhiên lại đánh úp về phía mình, cho dù là vô tu sĩ cũng là phán đoán sai lầm.

Thanh niên áo xanh luống cuống tay chân, Tô Tinh đã đánh tới trước mặt.

“Người này Tinh Vân sơ kì tu sĩ nghĩ như vậy cũng có thể đánh bại ta?” Thanh niên áo xanh kêu to, phi kiếm lao đến bên cạnh. Text được lấy tại [c]om

Mấy tu sĩ khác cũng lao đến tiếp viện.

Tô Tinh bắn ra Lô Hỏa đạn.

Tiếng nổ ầm vang làm cả hang chấn động, lung lay sắp sập, tro bụi từ trần hang rơi xuống mù mịt.

Lúc sau, Tô Tinh thân ảnh đã biến mất không thấy bóng dáng, dung Thần Niệm tìm qua cự nhiên không thể tin được là đã biến mất, vô tu sĩ không tin ngăn ngừa vài giây đối phương có thể chạy khỏi tầm mắt của mình, nghĩ đi nghĩ lại, chắc chắn là sử dụng Độn Thủy Phù chạy khỏi Quỷ Long Huyệt, bị Thiên Hà Kiếm Phái đệ tử bao vây, cho dù hắn lợi hại thế nào đi nữa vẫn chỉ là một cái Tinh Vân sơ kì tu sĩ, chỉ có thể chạy trốn mà thôi.

“Chết tiệt hỗn đản!” Vô tu sĩ cực kì giận dữ, hắn vẫn là lần đầu tiên bị nhục nhã như vậy.

Đệ tử Thiên Hà Kiếm Phái cũng rất xấu hổ, nhiều người như vậy mà không thể ngăn được một cái Tinh Vân sơ kì tu sĩ, nếu truyền ra ngoài chắc chắn là một cái truyện cười của Thiên Hà Kiếm Phái.

“Kia tiểu tử rất là giảo hoạt!”

“Sau khi ra ngoài không thể buông tha hần!”

“Đúng, vì sư muội báo thù!”

Vài tên tu sĩ oán hận không thôi, võ tu sĩ lạnh lùng nhìn bọn họ, báo thù? Nhiều người như vậy còn không xử lý được hần còn đòi báo thù, sợ là nhìn thấy tên kia đã sợ đến bỏ chạy trốn chết đi. Nhưng mà võ tu sĩ tự nhận không có Huyết Vũ Hồ bên mình, đại khái cũng chỉ có nước bỏ chạy.

“Sư huynh, người chảy máu!”

Trên cổ thanh niên áo xanh bỗng nhiên xuất hiện một vết máu, máu tươi giống như đang chảy ra. “Vết thương nhỏ mà thôi.” Thanh niên áo xanh bình tĩnh, cảm thấy cực kỳ mất mặt, bị một cái tiểu bối trêu chọc một phen không nói, cuối cùng còn bị hần chém một đao trên cổ.

Chờ hần đi ra ngoài nhất định phải bắt được hần bầm thây vạn mảnh.

“Trước hết vẫn là dặt miệng vết thương đi.” Võ tu sĩ nói.

Thanh niên áo xanh gật gật đầu, hít một hơi thật sâu, đang chuẩn bị từ Tinh Giới túi lấy ra đan dược đắp miệng vết thương, đột nhiên sờ soạng không thấy, vừa nhìn xuống, nhất thời giận nhảy dựng lên, “Ta xx con mẹ nó thằng c hó!!!” (=.=!)

“Làm sao vậy?” Chúng đệ tử bị dọa nhảy dựng, không phải Đại sư huynh tức giận phát điên rồi chứ.

“Tên hỗn đản kia trộm mất Tinh Giới túi của ta!”

Thanh niên áo xanh tức điên rồi, rốt cuộc không cách nào giữ bình tĩnh.

Mọi người há to miệng, không nói gì.

Tiểu tử kia cũng quá trâu bò, thời điểm nguy cấp như vậy vẫn không quên mượn gió bẻ măng, đây là cỡ nào bình tĩnh a, bọn họ đều không rét mà run.

“Trước lấy thuốc của đệ đắp đi.” Võ tu sĩ bắt đầu đi. “Nếu bây giờ đụng phải Quý Thủy Kiếm Tông là hơi bị phiền toái nha.”

“Là ai cảm thấy đụng phải chúng ta là có điểm phiền toái vậy?”

Đột nhiên một giọng nói mỉa mai truyền tới đây.

Một đám Thiên Hà Kiếm Phái toàn thân cảnh giác, như lâm đại địch.

Một nam nhân thân mặc bạch lam pháp bào từ cửa hang đi tới, một thanh Quý Thủy kiếm treo giữa không trung.

“Nguyên lai là Võ đạo hữu a, nhiều người như vậy tụ tập không biết có việc gì vui a, vị sư huynh kia làm sao lại bị thương? Các người cũng quá bất cẩn đi.” Trần Trọng Lâm nói chuyện vẫn mang theo tươi cười vênh mặt hất hàm ngạo mạn cười nhạo.

Người tới đúng là Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử.

Võ tu sĩ đầy long trầm xuống, lúc này hần cũng nhăm nháp đến Tô Tinh lúc trước cảm thụ.

Thật sự không nghĩ cái gì đến lại đến.

Thực con mẹ nó xui.

47. Chương 47: Mỹ Nhân Xuất Dục Đồ

Thủy Đàm đang yên tĩnh đột nhiên có tiếng nước ồn ào tách ra, tiếp sau một bóng người từ trong thủy đàm đi ra.

“Thực nguy hiểm.” Tô Tinh lắc đầu, dùng tinh lực đem nước ngầm toàn thân cấp bốc hơi toàn bộ, ngồi ở trên một tảng đá lớn thở hổn hển, đánh giá cảnh vật chung quanh, không có phát hiện những người khác. Ở cách đó không xa còn có mấy cỗ thi thể, xem ra nơi này cũng từng phát sinh quá một hồi tranh đấu.

Tô Tinh quay đầu nhìn thủy đầm, cùng chính mình suy nghĩ going nhau, quỹ long huyết hồ đầm lẫn nhau đều là tương thông, may mắn như vậy mới có thể thoát khỏi tên kia võ tu sĩ, nếu không đối mặt một đám Tinh Vân tu sĩ vây quanh kết quả thật đúng là khó mà nói.

Nhưng lần này cũng không phải không có thù lao, Tô Tinh khoe miệng khẽ cười, xuất ra một cái Tinh Giới túi màu lam, ở hướng tên kia áo lam thanh niên khi xử dụng kiếm đâm bị thương dời đi hẳn lực chú ý thuận thể cầm đi này gói to thật đúng là so với trong tưởng tượng còn muốn thoải mái.

Tô Tinh Thần Niệm vừa động, giải khai Tinh Giới túi.

Nhìn xem này Tinh Vân hậu kỳ tu sĩ trong túi rốt cuộc đều là cái gì ngoạn ý.

Một quyển tích thủy chân pháp, một thanh Thiên Hà phái phi kiếm cùng một kiện như là ưng trảo xiềng xích, tên là “Giao trảo câu” trung cấp Pháp Khí cùng một cái “Giao lân thuẫn” cao cấp Pháp Khí; hơn ba trăm trương phá băng phù, hé ra độn thủy thần phù, hơn sáu ngàn lượng hoàng kim, hai bình linh dịch có thể khôi phục một ít pháp lực, một ít phụ trợ đan dược; kỳ quái luyện khí luyện đan tài liệu cũng không tái số ít cùng với mười hai đóa lôi thủy quỹ, xem ra Thiên Hà kiếm phái hái lôi thủy quỹ có bộ phận đều giao cho hắn đến bảo quản, nhưng cuối cùng lại để Tô Tinh chiếm đại tiện nghi.

Trừ những thứ đó ra còn có một bình nhỏ trong suốt trang bán bình trong suốt bọt nước gì đó, ngay cả bọt nước này cũng kỳ quái, rõ ràng chính là chất lỏng cũng là một một hảo giống ngay cả lên trứng con ếch, có chút ghê tởm, cảm giác không giống như là linh dược, đồ giống cái kia áo lam thanh niên phun ra gì đó.

Đối phó quỹ thủy yêu mãng cùng Thiên Hà kiếm phái liên can nhân hao phí Tô Tinh rất nhiều tinh lực, vừa lúc dùng kia bình hồi linh dịch bổ sung hạ.

Thu thập xong Tô Tinh liền khởi hành hướng hướng quỹ long đầm tiến đến.

Vài cái canh giờ sau, đã trải qua một phen hữu kinh vô hiểm khúc chiết tới quỹ long đầm phụ cận, Tô Tinh trên người lại nhiều hai cái Tinh Giới túi cùng bát đóa lôi thủy quỹ, này đều là trên đường một ít không lâu mất tu sĩ “Kính dâng”, Tô Tinh cũng lười vô nghĩa, vô luận nam nữ già trẻ, động thủ hiển ác sẽ đưa này về nhà kết hôn, trực tiếp sạch sẽ lưu loát nhặt lấy

Hơn hai mươi đóa lôi thủy quỹ cộng thêm một đóa lôi thủy quỹ hoa xà quan, vốn không nghĩ tới thủ này vật gì Tô Tinh thu hoạch cũng là so với những người khác còn muốn hơn.

Tới quỹ long đầm, Tô Tinh liền nhìn đến một chút màu trắng tảo nhả thân ảnh.

Cung Thái Vi ngồi ở đầm biên, thân thủ nhàm chán đùa bỡn một đóa màu trắng hoa nhỏ phái thời gian, chợt nhìn qua giống như là chờ đợi tình nhân hẹn hò nữ nhân, Tô Tinh tự nhủ này Anh Tiên quận chúa thật sự là đủ phong tình, như vậy đứng ở quỹ long đầm trung tâm không phải xứng đáng cho rằng bia ngầm sao?

Tô Tinh nhíu hạ mi, có tâm muốn nhìn một chút này Cung Thái Vi rốt cuộc cái gì đạo hạnh, biến mất ở bên.

Chỉ chớp lát, năm sáu danh tu sĩ liền phát hiện kia thấy được màu trắng bóng hình xinh đẹp.

Nói không nói nhiều, trực tiếp khai sát.

Phi kiếm, phi nhận, phi khí tóm lại có thể công kích Pháp Khí một mực bay đi ra. Cung Thái Vi trong tay hoa nhỏ vừa vỡ, kia bóng hình xinh đẹp hoảng động nhất hạ liền tránh được Pháp Khí công kích, Tổ Tuyệt kiếm nơi tay, vũ ra đại phiến tuyết quang.

Công kích Pháp Khí đã bị trảm lạc.

“Cẩn thận, Tuyệt Phách kiếm pháp, nằng Thiên Bằng thánh cung nhân, là võ tu!!”

Một gã mắt sắc tu sĩ lớn tiếng kêu lên.

Tu sĩ trong chia làm pháp tu cùng võ tu hai loại, cùng Nữ Lương Sơn tinh thiếu nữ không sai biệt lắm, cái gọi là võ tu cũng có thể xưng là kiếm tu, chính là am hiểu vũ khí lạnh, cận thân đấu pháp tu sĩ, này đó tu sĩ thường thường truy sùng “Một kiếm nơi tay, thiên hạ ta có” khí khái, Lương Sơn đại lục có rất nhiều loại này kiếm phái, Quý Thủy Kiếm Tông, Thiên Hà kiếm phái đều thuộc loại nhất loại, đương nhiên, kiếm tu chân chính đại thành chí thánh cần cực cao cảnh giới, cho nên đại bộ phận thời gian chẳng sợ kiếm tu đều vẫn là lấy Pháp Khí vì chủ.

Tu sĩ vội vàng gọi kiếm, phi kiếm kích đầu ở quanh thân Cung Thái Vi.

Mấy chục trường bùa đều tung, các loại sáng rọi lưu chuyển ở bên cạnh Cung Thái Vi, Tô Tinh cũng đang lo lắng muốn hay không đi xuất thủ.

Một tiếng khinh thường hừ nhẹ.

Cung Thái Vi trong mắt mang theo một tia giọng mỉa mai sắc, chân đạp lăng yên bước, thân pháp khinh toàn, tổ tuyệt hóa ra một chút hàn quang, một gã tu sĩ không có phòng bị bị gần người, sau hần tái phản ứng lại đây khi đã muốn bị một kiếm trăm lacer.

“Kiếm phong ngưng sương!”

Quỳ long đàm chung quanh nhiệt độ không khí một chút đột nhiên hàng, mặt nước ngưng băng, đá ngầm kết sương, tổ tuyệt bắn ra cường đại lãnh ý đánh rơi xuống Pháp Khí công kích, sau đó kiếm phong từ trong tay Cung Thái Vi bay ra, ở giữa không trung tìm một vòng, cuối cùng Anh Tiên quận chứa một cái tư thế thu kiếm bắt phạm.

Vài tên tu sĩ đại trừng mắt ánh mắt rồi ngã xuống.

Không khí một lần lãnh giống như sóc phong quá cảnh.

“Người tới quá muộn.” Cung Thái Vi thản nhiên nói.

Tô Tinh đi ra nham tiều, ha ha cười, này đó sơ kỳ tu sĩ quả nhiên không thể cấp Cung Thái Vi mang đến gì phiền toái, nữ nhân này thực khó giải quyết. Text được lấy tại [c]om

“Nhìn người thực tận hứng sẽ không quấy rầy người.” Tô Tinh ngấm mắt dưới lòng đất thi thể, cổ có một đạo đóng băng vết máu, đây là vết thương trí mệnh.

Cung Thái Vi tựa tiểu phi tiểu.“Chúng ta đây có phải hay không có thể đi rồi?”

“Ấn, quỳ long huyết cũng không sai biệt lắm phải tiêu thất.” Tô Tinh gật đầu, hỏi: “Cái kia Thiên Tinh cầm ở đâu?”

Cung Thái Vi ánh mắt đối với quỳ long đàm ý bảo một chút.

Cung Thái Vi đầu tiên là dụng thần niệm ở chung quanh mấy trăm mét nội quét ngang một lần, để tránh có nhân quấy rầy chính mình, lại nhìn đến không có người sau, liền cùng Tô Tinh trạm tốt lắm vị trí, dựa theo cửa nàng phân phó, Tô Tinh nhập định, Thần Niệm vừa động.

Cái trán tinh phù cũng chậm chậm dần hiện ra đến.

Cung Thái Vi trắng noãn cái trán cũng lộ ra một cái hoa lệ Tinh Trần ký hiệu.

Hai cái các niệm một cái “Đi” tự, đem chính mình tinh phù Thần Niệm nhốt đánh vào quỳ long đàm.

Chỉ thấy bình tĩnh đàm thủy nhộn nhạo khởi sóng gợn, thủy sắc theo thiên lam biến thành ám lam, Tô Tinh nhìn đến một cái vô hình gì đó tựa hồ biến mất không thấy, còn hỏi kế tiếp nên làm gì, Cung Thái Vi liền giống như một cái mỹ nhân ngư, nhảy lên đường cong xinh đẹp nhảy vào trong hồ nước.

Tô Tinh không nghi ngờ có hần đi theo nhảy xuống.

Ngay tại lúc nhảy vào đàm thủy, nước trong hồ lập tức liền tiêu thất.

Tô Tinh chân liền dẫm nát một cái đá phiến thượng, chung quanh là một cái thật lớn đại điện, trong điện cây đuốc thông minh, hoàn toàn cùng quỳ long huyết không giống với, Tô Tinh nhất thời còn không thể tin, loại cảm giác này tựa như thời dường như không xuyên qua.

Quay đầu nhìn nhìn Cung Thái Vi, trên người cô gái ướt đầm, như là hoa sen mới nở, màu trắng lụa mỏng bị ướt để lộ ra bên trong màu da, một kiện màu trắng ngà áo lót tiết lộ mơ hồ có thể thấy được.

Tóc đen dính nước, mi đại động sương, đẹp, thật sự là thật đẹp.

“Lại nhìn rất mắt chó của ngươi.” Cung Thái Vi xấu hổ tức tối nói, cũng không nghĩ tới nhảy xuống đi sẽ thật sự đụng tới nước, giơ tay lên, trên người toát ra một cỗ hơi nước, đem chút nước dính trên thân thể đều bốc hơi lên

Tô Tinh chắc chắc một tiếng, pha cảm thấy đáng tiếc này phúc mỹ nhân ra dục đồ, một đạo pháp lực đánh tới, Tô Tinh vội vàng nhất tị, gặp Cung Thái Vi có chút tức giận, nói sang chuyện khác nói: “Đây là làm sao?”

“Hừ, quỳ long điện!”

Ánh mắt Cung Thái Vi mở thêm vài phần, trong mắt có một cỗ xa lạ cuồng nhiệt

48. Chương 48: Hàn Yên Ngọc Cùng Quý Thủy Giao

Bên trong đại điện rất rộng rãi nhưng lại trống rỗng không hề có đồ vật gì đáng kể, chỉ có một bên xuất hiện một cái hàm đàn ngoài vật đó Quỳ Long Điện coi như trống rỗng.

Cung Thái Vi liền hướng cái hàm đàn bước tới.

Tô Tinh nhìn nàng vẻ mặt hoài nghi, rõ ràng Quý Thủy Thần Lôi có cơ quan mật nhất định có ẩn chứa gì đó là điều hiển nhiên.

Nhìn thấy vẻ mặt hoài nghi của Tô Tinh, Cung Thái Vi liền hỏi: “Ngươi biết chắc Quỳ Long Huyệt sẽ có Quý Thủy Thân Lôi sao?”

Vì mới đến Thiên hà này rõ ràng Tô Tinh không am hiểu nhiều, làm sao có thể biết được việc này, tuy lúc trước có điều tra tìm hiểu nhưng rõ ràng là không thu thập được thông tin gì quý giá có thể công khai được việc này.

“Ngươi qua là người thẳng thắn, rất tốt!”: Tô Tinh trả lời bằng một câu nói không liên quan khiến người nghe cảm thấy bực mình.

“Truyền thuyết nói rằng tại Quỳ Long Huyệt này có một con Thượng cổ yêu thú, khi nó thở sẽ phun ra một loại nước màu đen, thứ nước này sau một thời gian nhất định sẽ tạo ra một loại là Thủy lôi kỳ hoa... chính là Thủy Quy Lôi”

Cung Thái Vi liếc nhìn Tô Tinh trong mắt hiện ra một tia trêu đùa, rồi tiếp tục.

“Sau đó một vị cao nhân biết được đã đem đặc tính này đến Lương Sơn để cho người ta tân dụng loại đặc tính này, sau đó từ thứ này người ta đã chế tạo ra một thứ có tên là ”Tu di khảm hợp cấm pháp” dùng để đi vào Quỳ Long Điện vì nếu con yêu thú cảm nhận thấy gì khác thì dù có giỏi đến đâu cũng sẽ bị con yêu thú bóp chết.”

Nghe Cung Thái Vi nói Tô Tinh cảm thấy rất mơ hồ câu chuyện này quả rất phức tạp.

“Ý của ngươi là Quý Thủy Thân Lôi kia là do con yêu thú nhỏ ra sao?”

Cung Thái Vi lộ vẻ mặt đồng ý: “Đúng là như vậy! Vì thế nếu ngươi muốn có được Quý Thủy Thần Lôi chân chính thì chỗ này chính là Quý Thủy Thân Lôi chính tông!”

Tô Tinh tròn mắt nhìn Cung thái vi buông một câu: “Cung Thái Vi, Ngươi quả không có chút nào hồ đồ chứ?”

Cung Thái Vi dừng bước, quay đầu, ánh mắt không chút hờn giận.

Tô Tinh nói tiếp.

“Người nói khiến ta cảm thấy không ổn! Rõ ràng chính người nói con yêu thú cổ kia ngay cả vị cao nhân cầm chế nơ này cũng không thể thu phục, Người cũng không khỏi là quá tự tin a!”

“Hừ! Người sợ sao?": Cung thái vi chế nhạo cười nói.

Tô Tinh tuy là mới đến Lương Sơn đại lục, nhưng cũng biết một số đạo lý, con yêu thú cổ này tự nhiên không phải là con mèo hay con chó, người nào trêu tức cũng có thể sẽ bị chó cắn, mèo cào, huống chi đây là yêu thú thuộc hàng Thượng Cổ. Chơi Game cũng phải lên dần dần, tiến hành theo chất lượng, đến cấp bậc nhất định mới có thể đi săn BOSS, cho nên ta không thể ngu ngốc đến nỗi mặc bố ý, cầm mộc kiếm cao giọng khiêu chiến với Tổ mã giáo chủ a!”

“Ta không phải là sợ mà rõ ràng thấy người quá ngu xuẩn a!”

Cung Thái Vi vẫn tỏ thái độ rất thản nhiên, không chút nào là ý đề cao đối thủ. Thời gian trước khi vẫn trong vỏ bọc của Anh Tiên quận chúa Tô Tinh cũng đã tiếp xúc, quả nằng vốn không hề đơn giản chút nào.

Tô Tinh nhú mày nói: “Người nhất định còn giấu ta chuyện gì đó không nói cho ta biết?”

“Bản cung tự biết Thượng Cổ yêu thú lợi hại, nhưng theo bản cung đoán thượng cổ yêu thú ở đây đã rất lâu, bây giờ cũng đã già rồi tất nhiên sức mạnh không còn như xưa, có khi bây giờ cũng không còn được xem là một yêu thú Thượng cổ nữa!”

“Người dựa vào đâu để biết được?": Tô Tinh vẽ mặt nghi hoặc hỏi lại.

“Bản cung cùng Chu Vũ đã điều tra qua, Quý Thủy Kiếm Tông luyện Thần lôi ngày càng yếu, Lôi thủy quỷ hoa ngày càng ít đã biết Linh Thú đã già yếu, lúc nào không tranh thủ thời cơ còn đợi đến khi nào đây?”

Cung Thái Vi vẽ mặt đầy tự tin không khỏi khiến Tô Tinh kinh ngạc.

Chỉ dựa vào chừng ấy tư liệu lịch sử nữ tử này đã liên dám khiêu chiến với thượng cổ yêu thú, nữ nhân này nếu không điên thì đúng là một thiên tài a.

“Đây là cơ hội cuối cùng, nếu công tử muốn có Quý Thủy Thần Lôi thì nên cùng bản cung đi khiêu chiến với yêu thú.” Cung thái vi bình thản nói.

Tô Tinh thần than, Cung Thái Vi nếu đem so sánh vốn không phải là cao thủ tuyệt đỉnh, có đánh chết hắc cũng không đi, nhưng nằng đã nói như vậy khiến Tô Tinh không có lý do gì để từ chối trước mặt một nữ tử.

“Nếu vậy ta cũng không từ chối, nhưng cũng muốn xem qua hình dáng của Thượng Cổ yêu thú này.”

Cung Thái Vi cười nhẹ.

“Như vậy xin công tử cẩn thận một chút.”

Cung thái vi đứng nghiêm, môi khẽ rung động đọc khẩu quyết, Tố Tuyết kiếm vọt ra bay đến chỗ cái hàn đàn kia, kiếm lượn lơ lửng trên không rồi bất chợt từ mũi kiếm vọt ra một tia sáng lạnh. Từ chỗ đứng Cung Thái Vi vung tay chưởng ra một chưởng nhắm vào cái hàn đàn, cái hàn đàn bỗng chốc bị đóng băng, hàn đàn liên động đập xoay tròn biến dạng thành một cái Ngọc Thạch như muốn vùng đứng lên, trông nó một màu trắng toát ra hơi lạnh thấu xương.

Ngọc Thạch xoay tròn càng lúc càng nhanh, khiến không khí cũng chuyển động theo tạo ra một vùng xoáy nhỏ, hơi lạnh toát ra thấu xương, cho dù cách xa hàng trăm mét Tô Tinh vẫn cảm thấy hơi lạnh bao trùm.

Cho dù không khí lạnh buốt, nhưng Tô Tinh vẫn không dám thả lỏng, một tay cầm Ngân kiếm tay kia vận công xuất ra mấy con giao long lượn lơ trước mặt hai người, vẫn còn âm thầm đề phòng Tinh Bảo Trầm Tích Bích trong ngực.

Khối tinh bảo này dù có đưa công lực vào mười ngày cũng chưa chắc có chút phản ứng, nhưng mà có thể duy trì được bao lâu, Tô Tinh cũng không thể dự đoán được gì.

Nhìn khối băng lạnh kia Tô Tinh thầm nghĩ: “Quả không hổ là Anh Tiên quận chúa, nhưng chỉ sợ khối bảo ngọc kia là Đỉnh cấp tinh vân pháp khí đi.”

“Chết tiệt súc sinh này, Hàn Yên ngọc tấn công còn chưa chịu đi ra!”

Cung Thái Vi tiếp tục đánh lườm đạo chỉ quyết, lam quang bắn nhanh ra, khối Hàn yên ngọc đánh ra càng thêm lạnh, đại điện dường như bắt đầu muốn đông lại.

Cung Thái Vi liên tục đánh rớt cuộc đàm thủy cũng xuất hiện động tĩnh, tiếng rắc nhỏ vang lên rồi cả khối băng xuất hiện càng nhiều vết nứt, đại điện cuộn sóng tựa như pháp phồng lưu động.

Cho dù yêu thú chưa xuất hiện nhưng uy lực của nó đã làm cho cả Quỷ Long điện xóc nảy lên, quả không hổ danh là Thượng Cổ yêu thú không thể coi thường a.

“Tô Tinh!!”

Sắc mặt Cung Thái Vi vô cùng ác liệt, cho dù có tự tin cỡ nào, nhưng biết yêu thú sắp xuất hiện, trong lòng không khỏi có chút căng thẳng.

Tô Tinh thầm kêu, “Thực sự là điên rồi” không chút do dự liền xuất ra Lôi Minh kiếm.

“Phanh!!”

Một tiếng nổ kinh thiên động địa phát ra, khối băng vỡ vụn ra một cột nước màu lam phóng lên cao.

Tô Tinh cùng Cung Thái Vi nhìn nhau liền cùng lao lên, Tố Tuyết kiếm cùng Lôi Minh kiếm song song vọt lên nhắm thẳng đám sương mù đậm thẳng tới.

“Ngàoooo!”

Một cổ thần lôi ở trên không trung nổ tung, liền hóa giải đòn tấn công của hai người.

Yêu thú chân diện từ từ bước ra.

Chiều cao của yêu thú hơn mười trượng, một cao quái xà màu xanh lam, nếu đem so sánh với Quỷ Thủy Lôi Mãng mà lúc trước Tô Tinh gặp thì cũng có phần giống, nhưng khác là đầu của thượng cổ yêu thú hình tam giác màu xanh lam, rất sáng và bóng, dưới bụng lại có hai cái móng vuốt rất sắc bén.

Thượng Cổ yêu thú rõ ràng là một con Giao Long!

Hai người lại vọt kiếm phóng tới đâm trúng yêu thú, vết thương chỉ như ngón tay cái, không lớn bằng khe hở của vảy con yêu thú. mới nhất ở truyện/y/y

Con yêu thú gầm thét tức giận, mồm há to thở phì phò, nhất thời phun ra một lực đạo màu lam

49. Chương 49: Thiên Khúc Hàn Tinh Chân Pháp

Thủy Lôi giống như bạo vũ đảo qua Quỷ Long điện, cao cấp Tinh Vân pháp khí Giao Lân Thuần bị Quý Thủy Lôi này oanh trúng lập tức đã bị hãm sâu bằng một cái ao, Nếu như bị trúng mục tiêu, Tô Tinh cũng không dám tưởng tượng là kết cục gì.

Cung thái vi bước như lãng yên, lấy cao siêu thân pháp cùng bộ pháp đến tránh đi này đó thủy lôi, một bên né tránh giữa cũng không vong thao động khẩu quyết, không chế tổ tuyệt diệu mạng công kích quý thủy giao.

Quý thủy giao đột nhiên bay lên không, hơn mười trượng khu đang ở đại điện trên không chạy, quả nhiên là đẳng vân giá vũ giao long bình thường, cư nhiên cùng hai thanh phi kiếm triển đấu lên.

“Kiếm phong như sóc! Đi!”

Cung Thái Vi cùng Tô Tinh không dám khinh thường, thừa dịp này liền sử dụng độc môn pháp thuật của pháp khí. Tố Tuyết hóa thành một đạo hàn quang xuyên vào thân thể Quý Thủy giao, Quý Thủy Giao chuyển mình một cái, vượn hai lợi trảo cư nhiên trực tiếp ngăn lại Tố Tuyết.

Tô Tinh khế cắn môi, khắp chỉ quyết, trong miệng chân ngôn động liên tục.

“Chân Lôi tru tà, vô vật bất phần! Tru Tà thần lôi!”

Lôi Minh kiếm hóa thành một đạo lôi điện, hướng Quý Thủy giao bổ tới, tuy rằng cũng có hai chữ thần lôi, nhưng so với chân chính thần lôi thì kém xa, Quý Thủy giao hé rộng ra, phun ra một đạo thủy trụ phích lịch, oanh một tiếng liền cùng Lôi Minh kiếm va chạm cùng nhau, thượng cổ yêu thú Quý Thủy Thần Lôi làm sao lại là thứ mà một cái trung cấp pháp khí như Lôi Minh kiếm có thể đánh đồng được.

Tô Tinh phun mạnh ra một ngụm máu tươi, Lôi Minh kiếm đúng là lập tức bị Thủy Lôi của giao long nổ nát bấy, làm Tô Tinh đau lòng không thôi.

Long ngâm cửu tiêu, Quý Thủy giao bỗng nhiên động thân, u quang lóe ra từ miệng.

“Cẩn thận! Là Quý Thủy Thần Lôi.” Cung Thái Vi quá sợ hãi, một đạo pháp khí té ra hộ phía trước người.

Lời nói vừa dứt, một tiếng đình tai như óc kéo dài vang lên, một đạo sét đánh liền từ trong miệng Quý Thủy giaophun ra, khác hẳn so với thủy lôi lúc trước, lần này phun ra, sét đánh thành một đường thẳng tắp, tất cả thủy lôi ngưng tụ ở tại một chỗ, mục tiêu rõ ràng là Tô Tinh.

Quý Thủy Thần Lôi tốc độ quá nhanh, trong nháy mắt đã qua, Giao Lân thuần ngạnh sinh sinh đỡ được đạo thủy lôi này, không hổ là dùng yêu thú lân làm pháp khí, đúng là không đương trường dập nát, nhưng cũng mất đi linh khí, rơi xuống. Tô Tinh đáy lòng trầm xuống, vừa định cử thương, một đạo bích lam u quang thân từ trên đầu chụp xuống. Đôi long đồng con Quý Thủy giao nhìn chăm chăm vào Tô Tinh, miệng há ra, đầy răng nhọn.

Tiếp cận con giao long trong truyền thuyết gần như vậy, cường đại uy áp làm Tô Tinh không thể nhúc nhích.

Ca sát!

Quý Thủy giao chop một trảo vào ngực Tô Tinh, trực tiếp đánh bay hẳn ra ngoài, đầu yêu thú này đúng là còn muốn nhân cơ hội giết chết hẳn, Cung Thái Vi sao lại có thể cho nó cơ hội được, một cái Thủy Lăng tung ra, gặp gió liền bành trướng gấp mấy lần, hóa thành một đạo băng mang lập tức quấn lấy giao long, ở trên thân Quý Thủy giao nhanh chóng hình thành một cái vòng, sau đó gắt gao đem yêu thú trói chặt lại, Quý Thủy giao long đột nhiên bị trói chặt liền ra sức giãy dụa.

Cung Thái Vi động thân, bay đến trước mặt Tô Tinh.

“Người còn sống không đó?” Cung Thái Vi đáy lòng căng thẳng lại, bị thượng cổ yêu thú giao long giáp mặt trảo một trảo, đừng nói là Tinh Vân tu sĩ, cho dù có là Ngân Hà tu sĩ đều chết chắc a.

Tô Tinh phun ra mấy ngụm máu đen, vạch vạt áo lên, lộ ra bên trong một kiện kim ti ngư lân giáp, sắc mặt khó coi, nếu như không phải dựa vào cái này, hẳn đã sớm bị này con giao long kia mổ bụng rồi, một trảo lúc này lực lượng thật sự mạnh mẽ vô cùng, thượng đẳng pháp khí Kim ti ngư lân giáp đều đã nứt ra cả một khe hở.

Mới cùng đầu yêu thú đánh ba hiệp, Lôi Minh kiếm đã sắp hỏng, Giao Lân thuần tổn hao nhiều, Kim Ti Ngư Lân giáp cũng đã xuất hiện vết rách, Tô Tinh lòng buồn bực không thôi. “Cung Thái Vi, người chẳng lẽ không có thể sớm dùng cái gì sao?”

Băng Lăng kia đã gần như đem giao long bao lại, thoạt nhìn có vẻ rất ổn, thượng cổ yêu thú đều không thể thoát thân.

“Băng Phong Lăng” không thể kiên trì lâu, hiện tại sử dụng quá sớm, lấy thần thông của con Quý Thủy giao long này thì nó còn có thể tránh ra;” Cung thái vi sắc mặt nghiêm trang, trong lòng thì biết chính cái đỉnh cấp Tinh Vân pháp khí của mình xem như là bị hủy ở chỗ này rồi, đầu thượng cổ yêu thú này tuy là vào tuổi già, nhưng mà phát ra uy nghiêm khí thế vẫn vượt qua dự kiến của Cung Thái Vi, Tố Tuyết đã triệu hồi về trong tay, bị long trảo một kích cũng khiến linh tính tổn hao nhiều, đành chỉ có thể thu vào Tinh Giới thôi.

“Còn thủ đoạn gì thì mau dùng đi, đầu yêu thú này bản cung cũng không bắt được.”

Quý Thủy giao long đang ra sức giãy, Băng Phong Lăng cũng đã bắt đầu nói lỏng.

Cung thái vi đứng nghiêm, bàn tay đánh ra phức tạp Lan Hoa pháp quyết, chỉ thấy sáu khối Hàn Yên ngọc từ túi Tinh Giới bay ra, hơn nữa một khối lúc trước cũng tụ lại thành ra bảy khối, tạo thành một trận pháp

ở quanh thân Cung Thái Vi.

Tô Tinh kinh ngạc nhìn, Cung Thái Vi còn có nhiều Hàn Yên ngọc như vậy, mà đó không phải pháp khí gì, chỉ là một khối pháp bảo tài liệu đi. Không kịp nghĩ lại, nhìn thấy thượng cổ yêu thú Quý Thủy giao đã sắp thoát khỏi bị đóng băng, hắn biết thủ đoạn tiếp theo của Cung Thái Vi tất nhiên sẽ là đòn sát thủ nên nếu đợi cho con yêu thú này thoát ra thì có thủ đoạn gì đều rất khó rồi.

Cẩn rằng một cái, Tinh Vân pháp khí Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm còn chưa sử dụng thành thực phá không mà ra, lơ lửng trước mặt, Tô tinh pháp lực một kích cuộn cuộn không ngừng mà quán thấu vào thân Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm, chỉ thấy một kiếm hồng lên, mơ hồ chung quanh trở nên cực nóng.

Mũi kiếm chậm rãi hình thành một cỗ Lôi Hỏa, phát ra tiếng “Tê lạp” “Tê lạp” do không khí bị đốt cháy đến kinh người, Cung Thái Vi đứng bên cạnh đều nhìn không được ghé mắt nhìn.

Bảy khối Hàn Yên ngọc cấp tốc chuyển động, cuối cùng hóa thành bảy đạo hàn quang, ở không trung giống như ngôi sao lóe sáng, cường đại lãnh ý lộ ra, hàn quang càng ngày càng thịnh, cuối cùng là chói mắt, dưới sự chiếu rọi của lam quang, mặt Cung Thái Vi hàn sương, giống một tiên tử lạnh như băng.

Tô Tinh đẩy lòng nhìn không được phải rung mình, đòn sát thủ của Cung Thái Vi quả nhiên là khó lường.

Thượng cổ yêu thú kia hình như cũng cảm nhận được cỗ áp lực này, giấy dựa càng thêm mạnh hơn, một đạo lôi quang từ thân thể nó phát ra, rốt cục là Băng Phong lăng không thể trụ được, bị xé mở, một đỉnh cấp pháp khí liền như vậy hóa thành một đồng mảnh vụn.

“Súc sinh, ném thử Thiên Khúc Hàn Tinh Chân Pháp của bản cung!”

Cung thái vi toàn lực, bảy đạo hàn tinh chợt lóe qua, bảy đạo hàn quan lạnh thấu xương tủy nhanh chóng đánh vào trong thân thể Quý Thủy giao. Quý Thủy giao nộ hồng lên, thân thể nháy mắt trở nên trong suốt, bên trong tất cả kinh mạch, huyết nhục, khí quan có thể thấy được rất rõ ràng. Một đạo thâm hàn lam quang từ trong cơ thể Quý Thủy giao lộ ra, đem nó biến thành một vật phát quang, tình cảnh đáng sợ kinh người. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Tô tinh tự nhận nếu Cung Thái Vi dùng đòn này với hắn, hắn chỉ sợ chỉ có thể ngồi chờ chết.

Tục ngữ nói gây lạc đà vẫn hơn ngựa béo, dù sao cũng là thượng cổ Quý Thủy yêu thú, cho dù đã già đi nữa cũng không phải là thứ mà Tinh Vân kỳ có thể đối phó, Cung Thái Vi Thánh Băng Hàn Băng quyết chung quy chỉ là sát chiêu của Tinh Vân hậu kỳ tu sĩ, sau một tiếng gào thét khổ dài, Quý Thủy giao há mồm đỏ lòm, u quang lại ngừng tụ.

Cung Thái Vi biến sắc, không nghĩ tới súc sinh này còn có thể phun ra Quý Thủy Thần Lôi.

Nhưng vào lúc này, bên tai truyền đến thư thái âm thanh.

“Nhận lệnh Thái Thượng, Thiên Lôi Địa Hỏa, Đi!”

Tô tinh niệm ra.

Từ một kiếm, một đạo lôi quang màu hồng như một con giao long giương nanh múa vuốt bắn trúng miệng Quý Thủy giao, lôi quang trực tiếp đánh ra, u quang trong miệng biến mất, thân thể Quý Thủy giao lần lần, thâm rít gào.

50. Chương 50: Giao Long ‘dâm’

Quý Thủy giao long phát ra tiếng giao ngâm tê lòng người, cả thân thể lôi hỏa băng sương, rốt cục chống đỡ hết nổi ngã xuống ở, đầy trời lãnh vụ tràn ngập mở ra..

Hai người khấn trương đại khí cũng không dám thở, không dám thả lỏng chút nào, không chuyển mắt nhìn chằm chằm quý thủy giao nhất cử nhất động, Tô Tinh thở hổn hển, Thiên Lôi Địa Hỏa kiếm quả thật là không dễ dùng, một kích Thiên Lôi thuật cơ hồ lấy hết tinh lực của hắn.

“Rống rống rống” nức nở trầm thấp thanh âm vọng ở Quỳ Long Điện, thanh thanh va chạm dưới đáy lòng, lãnh vụ bao trùm tán đi, Quý Thủy giao thon dài thân thể, miệng phun tàn tức, một đôi long mục gắt gao nhìn bọn hắn.

Cung Thái Vi vẽ mặt biển ảo, Tô Tinh thầm nghĩ một câu đáng chết, con thượng cổ yêu thú dưới một kích của hai người lại dám đi lên, giao long bay lên không, há mồm phun ra một mảnh thủy lôi.

“Đi!” Cung Thái Vi lắc mình bay khỏi, đánh ra một đạo chỉ quyết, Ngũ Muội Hỏa Phượng một đường hướng tới Quý Thủy giao đánh, cao cấp pháp khí này đánh ở thân giao long, dấy lên muội hỏa, bất quá đối Quý Thủy giao thì không tính cái gì, long khiếu vừa ra, một đạo thủy lôi đến, làm hai người chật vật tránh đi.

Quý Thủy giao hoàn toàn bị chọc giận, thân thể trên không, tấn công rất nhanh.

Giao long uy áp trên đầu đè xuống, long vĩ quét ngang, cường đại lực lượng quật trên thân hai người, đánh mạnh vào tương đại diện, theo Quý thủy giao hóa thành một đạo lãnh quang, trực tiếp nhằm phía Cung Thái Vi.

Cung Thái Vi bị giao long quật cho choáng váng, đờ hoàn hồn, giao long đã xuất hiện ở trước mặt, Anh Tiên quận chúa mặt không có chút máu, hàn quang xuất, Tổ Tuyệt phi kiếm chém ngang.

“Hát!!”

Cung Thái Vi mạnh phun ra ngụm máu tươi, trong cơ thể ngũ tạng lực phủ như sắp vỡ ra, máu tươi đỏ sẫm nhiễm đỏ một mảnh tuyết y. Quý thủy giao lợi trào hướng Cung Thái Vi đánh tới, đồng tử Anh Tiên quận chúa co rụt lại, hoàn toàn tuyệt vọng.

Đúng vào lúc này, một đạo trào câu bắt ở lợi trào quý thủy giao, chỉ mảnh treo chuông, cố hết sức đem giữ chặt, xuất thủ đúng là Tô Tinh.

Tô Tinh gắt gao lôi “Giao trào câu”, đem tinh lực còn lại dồn vào trong câu, chính là cái trung cấp Tinh Vân pháp khí đối với phần nộ quý thủy giao chỉ là đồ trang trí, quý thủy giao long gào lên, lợi trào mạnh mẽ xả xuống, hợp với “giao trào câu”, đem Tô Tinh đập mạnh vào tường.

Nhưng mà một cản của Tô Tinh cũng cho Cung Thái Vi có thời gian phản ứng, cô gái đảm bảo kiếm, một chiêu Hàn Quang Quán Tuyệt trực tiếp đâm vào đồng tử giao long, theo sát sau thân pháp động, hóa thành một đạo lăng yên.

Quý thủy giao long kêu càng thêm lớn tiếng, đại diện cũng không kham được.

Đầy trời thủy lôi ở Quỳ Long điện nhắc lên sóng to gió lớn.

Tô Tinh chỉ cảm thấy toàn thân xương cốt sắp vỡ vụn, vô cùng đau đớn, nhìn đến cảnh này mới đau, thượng cổ yêu thú quả nhiên là không thể dễ dàng trêu vào, khí thể như thế nào mà quá cao đi.

Cung Thái Vi rơi xuống bên cạnh hắn, đối với hắn lộ ra một tia cảm tạ, “Nhanh lên ngăn lại Quý thủy lôi này a, nếu không chúng ta đều phải chết ở chỗ này!”

Nàng võ Tinh Giới túi, hơn một trăm tấm phù lục gào thét bay ra, nhưng mà không đợi phù lục chú thuật hóa ra, quý thủy giao thủy lôi đã đem tất cả phù lục diệt sạch sẽ.

Tô Tinh không kịp để ý đau xót trên người, lúc này, không nghĩ tới mấy trăm tấm Phá băng phù được từ thanh niên áo lam của Thiên Hà Kiếm Phái lại thành điểm mấu chốt, hắn giống Cung Thái Vi, đem tất cả phá băng phù còn có Tiên Hỏa phù toàn bộ ném ra.

Quý thủy thần lôi đảo qua, diệt đi bình thường phù chú, nhưng còn có một nửa biển ảo ra, nhất thời vô số băng trụ hỏa vũ dưới không chế của thần niệm Tô Tinh, phô thiên cái địa hướng tới bụng quý thủy giao long.

Bàn tay trắng nõn của Cung Thái Vi múa một cái, đồng thời lại tung ra mấy trăm tấm phù lục, phù lục hóa thành giảo phong, giảo ở quý thủy giao, nữ nhân này cũng thật là có tiền đi, trăm tấm phù lục cư nhiên đều là “Phong Sát phù chú” Chỗ này ném đi là mấy vạn lượng hoàng kim a.

Dưới sự liên hoàn của băng trùy, hỏa cầu, giáo phong ba tầng đánh hạ, vốn đã trọng thương, Quý Thủy giao kêu to không ngừng.

Tô Tinh nhân cơ hội đem hồi linh dịch uống sạch, con súc sinh chết tiệt này, nếu không chết, hẳn liền thật sự bất lực, hiện tại cho dù là dùng Luyện Cửu Ngục đao đều không có dư thừa tinh lực.

Tô Tinh cắn răng một cái, một mai hồng sắc hương mật ném ra, hương mật trống rỗng liền bành trướng lớn lên mấy lần, bằng một cái khăn tay biến thành lớn bằng cái thảm, dưới sự khống chế của Tô Tinh, hương mật xoay quanh ở đỉnh đầu Quý Thủy giao long, xoay tròn theo chiều kim đồng hồ.

Tô Tinh chân ngón vừa phun ra, chỉ quyết bắn ra một đạo hồng quang đánh vào trên hương mật.

Hương mật xoay càng lúc càng nhanh, cuối cùng đã là một màn mây màu đỏ sậm.

“Ma hỏa vân hương mật?”

Cung Thái Vi sửng sốt, kinh ngạc nhìn Tô Tinh, người này tinh lực không khỏi cũng quá nhiều đi, Tinh Vân sơ kì có thể liên tiếp sử dụng pháp khí, thật sự là bất khả tư nghị, Cung Thái Vi không kịp nghĩ nhiều, lúc này Tô Tinh tốt nhất là càng có nhiều tiền vốn càng tốt, theo đó, Cung Thái Vi cũng bổ sung một ít pháp lực, miễn cưỡng dùng một kiện pháp khí trợ trận.

Trăm tám phù lục rất nhanh hoàn toàn tiêu tẫn, Quý Thủy giao vẫn như cũ ở không trung, mình đầy thương tích, loại cấp thấp bùa như thế này sẽ không uy hiếp gì với thượng cổ yêu thú mà có sinh ra thì vẫn là rất miễn cưỡng.

Tô Tinh nhân cơ hội một cái “Lạc” chân ngón.

Đám mây đỏ phía trên đầu giao long xôn xao một tiếng bắn xuống mãnh liệt mệnh mông ám sắc Hỏa Vân, hoàn toàn đem Quý Thủy giao vây khốn.

“Không tốt!!”

Tô Tinh sắc mặt đại biến, Ma hỏa vân hương mật giống như quỷ hút máu cuộn cuộn không ngừng hấp thụ tinh lực của Tô Tinh, tất cả tinh lực không chịu khống chế bị hấp thụ, hẳn chẳng thể nghĩ được cái Tinh Vân pháp khí này so với Thiên Lô Địa Hỏa kiếm pháp khí còn đáng sợ hơn, chẳng những tinh lực liên tục bị hấp thụ, mà cả huyết nhục tinh lực đều như bị tẩm ăn rồi, muốn ngăn cản đều không còn kịp nữa.

Quý Thủy giao bị Hỏa Vân vây khốn.

Cho đến lúc tinh lực Tô Tinh hoàn toàn đánh mất hầu như không còn, Ma hỏa vân hương mật mới có chút lưu luyến thu hồi hỏa vân, hóa thành một đạo hồng quang bắn vào Tô Tinh tinh giới.

Quý Thủy giao thật sự là hung hoành điên người, nó vẫn còn không ngã xuống, nhưng mà may mắn Quý Thủy giao cũng phun không ra Quý Thủy Thần Lô, thân thể đầy vết thương, hành động cũng bắt đầu chậm chạp, Quý Thủy giao điên cuồng gầm lên một tiếng, chớp tới Tô Tinh lúc này đã căn bản không có phòng ngự lực gì.

Lúc này Tô Tinh thậm chí ngay cả một tí khí lực đều không có, trơ mắt nhìn Quý Thủy giao vọt tới, thâm kêu thảm rồi.

“Tô Tinh!” Cung Thái Vi kêu to.

Ưu nhã thân thể mềm mại đưa hân ôm vào trong ngực, Cung Thái Vi mũi chân điểm nhẹ, tránh được công kích của Quý Thủy giao, tiếp theo ở đại diện phi như bay.

“Ôm chặt ta!!”

Đầu bị ép vào bộ ngực no đủ co dãn cả Cung Thái Vi, Tô Tinh theo bản năng ôm vào kiêu đồn Cung Thái Vi.

Cung Thái Vi trên mặt bay lên rặng mây đỏ, cắn răng không kịp bắn khoắn, đem hết toàn lực thi triển khinh công tránh cản xé của Quý Thủy giao long, may mà con thượng cổ yêu thú bị liên tục trọng kích, đã vô lực phun ra Quý Thủy Thần Lô, nếu không hai người đã sớm xong đời, con thượng cổ yêu thú này khó chơi như vậy cũng làm cho Cung Thái Vi thật không ngờ tới.

Tuyệt liên mùi trên cơ thể cô gái làm cho Tô Tinh hơi hơi mở to mắt, thật vất vả mới khôi phục điểm khí lực, bắt quá tay Tô Tinh a, đầu a tư thế cũng không có đổi, thân thể Cung Thái Vi thật sự là mềm mại thoải mái làm người ta yêu thích không buông tay.

“Thải Vi, vẫn là nhanh trốn đi.” Tô Tinh thở hổn hển một hơi, trước mắt hai người đều là nỗ lực hết đà.

“Không!” Cung Thái Vi quả quyết.

“Vậy người còn có cái gì pháp khí còn không mau sử dụng.” Tô Tinh nghĩ đến nàng còn lưu có tuyệt chiêu.

“Bản cung đã không có..... Tay người không được lộn xộn.....” Cung Thái Vi xấu hổ giận dữ nói.

Quý Thủy giao đột nhiên phát lực, Cung Thái Vi mạo hiểm tránh một cái, tay phải Tô Tinh nắm đám nhuyễn thịt kia làm Cung Thái Vi tức giận đến thiếu chút nữa muốn đem hất ném, nhưng mà nghĩ đến Tô Tinh đã cứu chính mình một lần nên vẫn là nhịn xuống, nàng Cung Thái Vi cũng không phải người bạc tình.

“Pháp khí vừa rồi của người đã làm giao long bị thương nặng, kế tiếp chỉ cần đợi cho nó sức cùng lực kiệt!” Cung Thái Vi trấn định tâm thần, bỗng nhiên Quý Thủy giao quật đuôi, đem Cung Thái Vi đập vào vách tường, Tô Tinh thấy thế cũng không nghĩ nhiều như vậy, ôm chặt thân thể nàng chuyển, làm bao thịt bao trên người nàng đập trên tường, hất cũng biết, trước mắt không thể làm cho Cung Thái Vi bị thương, nếu không hai người tất nhiên sẽ bị cho là đồng mệnh uyên ương trở thành cơm trong bụng con Quý Thủy giao.

Kịch liệt va chạm đem thân thể hai người dính sát vào một chỗ với nhau, no đủ bộ ngực trực tiếp dán trên mặt Tô Tinh, Lương Sơn đại lực quần áo bình thường đều ít vải, quần áo màu trắng của Cung Thái Vi bị nước vào, áo lót cũng có thể thấy được, va chạm mạnh như vậy cũng làm cho thân thể mềm mại của Cung Thái Vi run lên, thiếu chút nữa ** ra, nàng vẫn là lần đầu tiên bị nam nhân thân mật như thế.

Người kia miệng nhất định phải kín miệng mới tốt.

Cung Thái Vi cắn răng, Tố Tuyết bay ra phân tán tốc độ của Quý Thủy giao.

Cứ như vậy ở Quỷ Long điện trình diễn một màn người truy ta đuổi, mỗi khi thượng cổ yêu thú Quý Thủy giao làm khó dễ, Cung Thái Vi sẽ ném ra một ít phù lục hoặc là dùng Tố Tuyết ngăn cản, cũng may Tố Tuyết kia cũng là thần binh lợi khí vài lần đều hóa hiểm tránh thoát.

Tô Tinh bị quái dị Ma hỏa vân hương mật đem tinh lực hấp sạch sẽ, nghĩ muốn giúp cũng vô lực, chỉ có thể ôm Cung Thái Vi, một bên chỉ thị cho nàng như thế nào tránh Quý Thủy giao.

Nhìn đến cái cục diện chạy trốn này, Tô Tinh cũng là dở khóc dở cười, đây là hai người đồng lòng hợp lực mới tạo thành kết quả như vậy, đổi lại là Cung Thái Vi một người thì quả thực chính là chịu chết a, đây cũng lần đầu tiên làm cho Tô Tinh kiến thức sự đáng sợ của thượng cổ, hấp hối cũng không thể khinh thường.

Cứ như vậy lẫn nhau đuổi giết hồi lâu, Cung Thái Vi cũng dần dần tinh lực cạn kiệt, hành động trở nên chậm chạp, Quý Thủy giao long cũng là tức giận phát điên, nó thân là thượng cổ yêu thú cư nhiên cứ như đang đuổi mèo đuổi chó, thật sự là quá mất mặt.

Lúc này, Quý Thủy giao long ngừng lại, toàn thân run lên không ngừng, xem ra đúng như Cung Thái Vi đoán trước, đầu giao long này sau khi điên cuồng cũng là tinh lực khô kiệt, dù sao cũng là tuổi già, lại bị hai người đánh chết khiếp, hiện tại đuổi theo nửa ngày, Quý Thủy giao long cũng đến cực hạn, nó định chui vào thủy đầm lại phát hiện đã sớm bị Cung Thái Vi trước đó đóng băng, hiện tại nó ngay cả khí lực đánh vỡ băng cũng không có.

“Giao long này dừng lại?” Tô Tinh nói.

Cung Thái Vi cũng dừng lại, bộ ngực phập phồng, mệt không chịu nổi, Tô Tinh chỉ liếc mắt nhìn núi non liếc nàng một cái rồi quay đi, lúc này Quý Thủy giao long trở nên kỳ quái, nó đứng thẳng dậy làm như chuẩn bị đánh một kích sau cùng. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Hai má phình ra, cổ dao động, hiển nhiên lại là định phun ra quý thủy thần lôi.

Lúc này, hai người mặt xám như tro tàn.

Nếu thật sự phun ra quý thủy thần lôi, bọn họ liền thật sự phải làm đồng mệnh uyên ương.

“Chẳng lẽ chúng ta sẽ tuần tình?” Tô Tinh thở dài, ở Quỷ Long điện, Độn Thủy Thần Phù cũng chưa dùng, nếu không còn có thể đào thoát.

Cung Thái Vi nhìn chăm chăm giao long.

Lúc này, Tô Tinh cũng phát hiện Quý Thủy giao long không giống như là đang phun ra thủy lôi, trong miệng không có lôi quang.

“Rống!!!!”

Quý Thủy giao long mạnh mẽ hé miệng, chỉ thấy một đạo phản hồng chất lỏng phun tới.

“Không tốt, này súc sinh phun là dâm dịch!!!”

Cung Thái Vi trắng bệch, so với khi nhìn đến Quý Thủy Thần Lôi còn muốn hoảng sợ hoặc là nói nàng tình nguyện đó là quý Thủy Thần Lôi.

Bá!

Phản hồng dịch không hề trì hoãn bay vào trên thân hai người.

51. Chương 51: Mộng Xuân Vô Ngân

Quý Thủy giao long cũng là bị buộc đến tuyệt cảnh, cuối cùng đem cả thôi tình dâm dịch của chính mình ở động dục kì phun tới, sau đó thượng cổ yêu thú rốt cuộc không thể chống đỡ âm âm cúi đầu, quỳ rạp trên mặt đất nghiêng nhiên liền như vậy kiệt lực mà chết..

“Súc sinh chết tiệt!” Cung Thái Vi cả người sợ run, mặt đều tức đến trắng bệch.

Phản hồng chất lỏng phun vào thân thể, nhất thời một cổ xuân ý nồng đậm, xuân triều nảy lên trong lòng, Tô Tinh chỉ cảm thấy máu toàn thân tại một khắc đó như thiêu đốt lên, không thể đình chỉ xúc động tụ tập, hạ thân giống như phá thể mà ra.

“Người dám đối với ta làm ra cảm thú, ta nhất định không buông tha ngươi!” Cung Thái Vi tử thủ tâm chí, dùng một ánh mắt kiên quyết nhìn chăm chăm Tô Tinh, giống như đang nhìn một tên mặt người dạ thú.

Siêu trần thoát tục Anh Tiên quận chúa lúc này là một đồng hồn động không chịu nổi, nàng miễn cưỡng dùng Tổ Tuyệt chống đỡ chính mình không ngã xuống, hai chân **, da thịt đã muốn đỏ lên, hô hấp cũng dần dần dồn dập.

Chất lỏng bám vào đùi Cung Thái Vi, hai tròng mắt nàng giống như ẩn tình thu thủy, xuân triều từng đợt từng đợt tràn mạnh trong thân thể.

Cung Thái Vi cắn chặt hàm răng, nhưng mà thân thể đã không hề nghe theo ý chí của nàng, thượng cổ yêu thú ngưng tụ tình dịch dữ dội hung mãnh, chỉ sợ thể gian đỉnh cấp xuân dược cũng không như thế, nếu hai người còn có tinh lực dư thì còn nói, nhưng mà cùng Quý Thủy giao một phen đại chiến đã sớm làm cho nhau sức cùng lực kiệt, ngồi chờ chết, tinh lực đã tới điểm thấp nhất, khổ khổ bảo trì ý thức một lúc, Cung Thái Vi cũng sắp không được.

“Không cần!!!!!!”

Bàn tay trắng nõn ôm ** của nàng rốt cục không kiên nhẫn bỏ ra, hai tay vạch vấy dài của mình, tuyết trắng áo lót, tiết khố dán tại địa phương tư mật nhất của cô gái, thở gấp liên tục, như sắp khóc.

Bên kia Tô Tinh so với nàng đỡ hơn, ở Lạn Vĩ Độn huấn luyện làm cho ý chí của hắn cường hãn siêu việt người thường, nếu chỉ có giao long dâm dịch thì không sao, nhưng mà khi nhìn đến một cái nũng nịu đại mỹ nhân ngay ở trước mắt ngọc thể hoàn thành, cảnh xuân chợt tiết trình diễn một bộ nhâm quân do liên xuân cung trực tiếp, loại kích thích này là trí mạng, như là dầu thêm vào trong lửa, làm cho ý chí Tô Tinh nhất thời tan rã, tất cả lý trí đứt đoạn, tất cả ** phóng ra.

Tô Tinh đặt Cung Thái Vi trên người, cảm nhận được lửa nóng nam tính trong ngực, Cung Thái Vi giống như bắt được một cây thảo dược cứu mạng, ôm Tô Tinh, môi đỏ mọng làm càn, hôn nồng nhiệt. nguồn y

Quần áo Cung Thái Vi bị xé mở, một cái yếm trắng nõn, đáng yêu vô cùng lộ ra, hai hõn viên cao ngất tròn thoát khỏi trói buộc nhảy đi ra, hai điểm tươi mới cứng rắn thần nhiên kinh diễm trong không khí, Tô Tinh một tay hung hăng dùng miệng mút vào, một tay kia bắt lấy đầy đà hương mông vuốt ve loạn lên, khi thì cũng dùng sức nhấm nháp Cung Thái Vi hương vận.

Quần áo giống như là tuyết rơi bay ra, khi tay Tô Tinh chạm đến thần bí hoa viên của cô gái, đột nhiên nghe được một tiếng anh khóc vang lên, tiếng khóc nhỏ không thể nghe thấy thậm chí trong tiếng cô gái rên rỉ lại tăng thêm một phong vị mới, hoàn toàn bị dục hỏa thiêu đốt Tô Tinh cũng không để ý, nhưng là bờ môi của hắn liền thân đến chạm đến một cổ chất lỏng mềm mại.

Tô Tinh ngẩn ra, chỉ thấy trên mặt Cung Thái Vi đầy nước mắt, nàng một bên hôn một bên tuyệt vọng khóc.....

Vách núi Thiên Hà, trời đã vào đêm.

Thuỷ Lục đại hội đã sắp kết thúc, Quỷ Long ** lóc xoáy đang chậm rãi nhạt đi, thiên địa dị tượng đã biến mất.

Lâm Anh Mi đột nhiên cảm thấy hoảng hốt, như là ngực bị một khối đại thạch đè lên, có chút phiền táo không chịu nổi.

“Anh Mi muội tử, yên tâm đi, công tử rất thông minh, thật sự có nguy hiểm sẽ có quyết đoán, chúng ta không cần lo lắng nhiều lắm.” Ngô Tâm Giải an ủi nàng.

Lâm Anh Mi đại mi nhíu một đoàn, có một chuyện tình làm đầy lòng nàng bị néo trụ không thể hô hấp.

“Chu Sa, Anh Tiên quận chúa lúc này căn bản không phải vì Quý Thuỷ Thần Lôi mà đến đi? Nàng rốt cuộc tính cái gì?” Ngô Tâm Giải đầy lòng cũng có chút khó chịu, liền hỏi sang Chu Sa bên kia đang giống như pho tượng đứng sừng sững.

Vừa nhìn, phát hiện vốn mặt vẫn không chút thay đổi Khôi Tinh cũng hiếm thấy lộ ra vẻ lo lắng.

Thấy Chu Sa không nói, Ngô Tâm Giải đổi lại hỏi: “Vậy người tổng có thể nói cho ta biết nàng tự tin đi?”

Chu Sa ừ một tiếng.

Ngô Tâm Giải bĩu môi.

Đột nhiên thiên không phát ra một trận xích quang, ba Tinh nữ đều ngẩng đầu lên, trên ngân hà bàn cờ, một khỏa minh tinh tản mát ra xích hồng sắc quang huy, nghiêm nhiên lại có tân Tinh tương sinh ra.

“Nguy rồi, nhanh như vậy cũng đã sắp vượt qua một nửa xích tinh, xem ra ”Sinh Thần Cương” lập tức sẽ bắt đầu, xem ra phải nhanh hơn tăng lên tu vi thiếu chủ mới được a.” Thiên Cơ Tinh thì thảo tự nói, không biết vì sao đầy lòng có chút lo âu.

Trong Quỷ Long điện.

Cung Thái Vi nước mắt giống như là một chậu nước lạnh giội vào đầu Tô Tinh, hai người nhìn nhau, khuất nhục, oán hận, ủy khuất ánh mắt kia như một phen đao nhọn đâm vào đáy lòng hắn, nhìn thần thái bi thương của cô gái kia, Tô Tinh đáy lòng rung mình.

Hắn rốt cuộc đang làm cái gì???

Thân là quân nhân nước cộng hoà, hắn đang làm cái gì???

Nhìn Cung Thái Vi như vậy hắn lại chờ mong cái gì???

Cố nén nổ mạnh **, Tô Tinh hai tay bắt lấy bả vai nàng, hôn lên đôi môi thơm của Cung Thái Vi, cô gái lập tức lại triển miên, chính là lúc này đây, Tô Tinh không hề phóng túng chính mình, hắn khổ thủ ý chí nghĩ tuyệt không làm người nước cộng hòa mất mặt, cho dù giao long đâm địch thì chỉ cần là người nghĩ

thoát là có thể thoát khỏi, trong óc Tô Tinh chợt lóe lên, lập tức liền sử dụng Tâm Như Minh Kính cực chân tâm pháp.

Ý thức nháy mắt tiến nhập trạng thái thanh minh trước nay chưa từng có, mấy luồng khí lưu thanh lương chảy qua toàn thân kinh mạch, xúc động muốn ** đúng là có dấu hiệu hạ thấp, Tô Tinh vừa thấy có hy vọng, tiếp theo hoàn toàn đầu nhập vào Tâm Như Minh Kính tâm pháp.

“Sắc tức là không, không tức là sắc, không sắc không không, tâm không bàng vụ.....”

Minh kính chân ngôn ở trong óc mặc niệm, như nước chảy, chậm rãi, Tô Tinh cảm thấy thân thể chính mình trở nên bình tĩnh, phần hồng sương mù theo lỗ chân lông đẩy ra, làn da phiếm hồng đã chậm rãi biến trở về màu ban đầu, mà thông qua hôn, Tô Tinh tâm tình cũng truyền cho Cung Thái Vi.

Tuyệt vọng Anh Tiên quận chúa cũng cảm nhận được một loại an bình xuyên thấu khi hôn lẫn nhau, trấn an toàn thân.

Hồng nộn da thịt bắt đầu rút đi.

Tuy rằng vẫn là hôn môi, nhưng Cung Thái Vi không hề giống lúc trước cảm thấy tràn ngập nhục nhã, nhiều hơn là phát ra từ nội tâm, bình thản, cô gái hôn cũng trở nên nhu hòa hơn.

Hai người liền cứ như vậy hôn nhau, đúng như tình lữ triền miên.

Một đoàn đào vụ lượn lờ dâng lên, hai người cuối cùng cũng mất đi tất cả khí lực hôn mê.

Xuân mộng vô ngân!

Đợi khi Tô Tinh tỉnh lại khi, Cung Thái Vi mặc chỉnh tề trong người, có chút đăm chiêu, váy dài xé mở đã được thay đổi một bộ mới, áo trắng như tuyết, có chút thoát tục, tưởng tượng thấy bộ dáng không nhiễm bụi trần tiên tử uyển chuyển hầu hạ, Tô Tinh thật sự là cảm thấy giống nằm mơ bình thường, nhìn nhìn hoàn hảo hạ thân, hiển nhiên cái loại tình huống cũ rích trong võ hiệp không có phát sinh.

Tô Tinh giả bộ thất vọng thở dài.

“Vì cái gì!” Cung Thái Vi đột nhiên lạnh như băng hỏi.

Tô Tinh ngẩn ra, cái gì vì cái gì?

“Vì cái gì?!” Cung Thái Vi cắn răng, như mất rất nhiều khí lực mới hỏi được ra.

Nhìn nàng vẻ mặt mang chút xấu hổ, Tô Tinh nhất thời giật mình.

“Đừng tưởng rằng chỉ có của người là xử nữ mới trọng yếu? Ta còn chờ mong xử nam của ta dành cho nữ nhân ta thích đây, hai bên nhà tình nguyện phát sinh, ta cũng không muốn lần đầu tiên làm loại chuyện này liền khóc sụt sùi, mất hứng, về sau lại bệnh liệt dương.....”

Cung Thái Vi theo bản năng một bàn tay như sắp tát vào cái miệng nam nhân này, tay giơ lên lại dừng lại, nhìn cái vẻ mặt chẳng hề để ý của Tô Tinh, đáy lòng có chút mặc danh cảm động.

“Cám ơn.”

Nàng than khẽ.

52. Chương 52: Đầu Tình Giai Đoạn Hai “sanh Thần Cường”

Đừng cảm ơn, tình huống này trong mắt người khác nhất định là rất buồn cười. Tô Tinh lắc lắc đầu, dám dưng vị trong người cứ thế mà biến mất. Dù sao, loại tình huống bị hạ xuân dược này mà nói ra ngoài thì cũng không có gì hay ho cả. Đương nhiên, cơ hội làm được chuyện như thế này với Anh Tiên quận chúa cũng không phải là tùy tiện mà có nữa.

Tô Tinh cũng không có cảm giác đáng tiếc gì. Lúc còn ở thế giới cũ, hắn đã được đào tạo thành vương bài ưu tú nhất, đương nhiên dục vọng cũng không quá nặng.

Đối với Cung Thái Vi, nhân cơ hội này mà đột phá tầng thứ nhất tâm pháp “tâm như minh kính” chính là thu hoạch ngoài ý muốn.

Cung Thái Vi mặt đỏ bừng, bị Giao Long hạ xuân được mà vẫn giữ được trinh tiết thì đúng là nằm mơ giữa ban ngày, thế nên hiện tại còn có chút choáng váng. Bây giờ, trong ánh mắt của nàng thì Tô Tinh cũng không giống như trước nữa. Trong nhận thức của nàng, chỉ có nam nhân chân chính mới có thể vứt bỏ dục vọng của mình mà suy nghĩ cho người khác mà thôi. Nàng hoàn toàn không biết đến thiết quân luật trong quân đội ” Vì nhân dân phục vụ” nhưng cũng cảm giác được là chính mình cũng nhìn không thấu người thanh niên Tô Tinh này!

Thành thật, đó hoàn toàn không có khả năng, tương phản hoàn toàn với phản ứng ban đầu của hắn. Tuy nhiên, do ý chí của hắn lại thần kì cường hãn, giống như một nửa lãnh khốc, nửa còn lại là ôn nhu. Vì thế, Cung Thái Vi bắt đầu hiểu được vì sao “Thiên Xảo tinh” vì sao mà đi theo hắn. Nàng cứ tưởng rằng, thẳng nhai này sau khi nhìn thấy thân thể băng thanh ngọc khiết của nàng thì sẽ nhìn chằm chằm, sau đó sờ soạng một lần. Lấy tính cách như của Cung Thái Vi mà nói, sau khi thất thân liền đem tên cầm thú này thiêu thành tro bụi, khiến cho hắn hồn phi phách tán. Nhưng hiện tại lại xảy ra tình huống như vậy, khiến cho nàng muốn hận cũng không được. Quả thực, sự tình này làm cho Anh Tiên quận chúa buồn bực không thôi.

Tô tinh cũng không biết ý nghĩa phức tạp hiện giờ của Cung Thái Vi, cũng không biết là mình vô tình hành động như Liễu Hạ Huệ cư nhiên giúp hắn tránh được một kiếp này. Nhìn thấy tâm tình của Cung Thái Vi đang bất định, hắn nhân tiện nói: “”Thải Vi, đầu Giao Long này xử lý như thế nào?”

“Ừm, cho người đi.” Cung Thái Vi sau khi trả lời liền sững sốt, hắn dám gọi mình là Thải Vi à. Nàng trừng mắt liếc Tô Tinh một cái rồi ném cho hắn một viên đan dược.

Tô Tinh tiếp lấy, thấy đó là một viên yêu đan màu xanh nước biển.

“Đây là Quý Thủy lôi giao đan, người chỉ cần bỏ ra một chút thời gian để luyện hóa trong cơ thể thì có thể luyện ra Quý Thủy Thần Lôi!” Cung Thái Vi bình ổn tâm tình, làm cho chính mình bình tĩnh trở lại.

“Người không cần?” Tô Tinh hỏi.

Cung Thái Vi khinh thường đáp: “Cho dù muốn luyện chế ra Quý Thủy Thần Lôi thì cũng cần phải có ”Quý Thủy Thần Lôi chân pháp” của Quý Thủy Kiếm Tông. Nếu không thì Quý Thủy Thần Lôi này cũng chỉ là loại bình thường mà thôi. Bản cung như thế nào mà lại học tập loại “Quý Thủy Thần Lôi chân pháp” này.

Tô Tinh không nói gì, hắn đã sớm biết là muốn luyện chế Quý Thủy Thần Lôi cũng không đơn giản như vậy.

“Người không phải là muốn học Ngự Kiếm thuật hay sao? Đi Quý Thủy Kiếm Tông thì sẽ có cơ hội này. Người chỉ cần biểu lộ ra thân phận Hàng Tinh giả thì chắc chắn là Quý Thủy Kiếm Tông sẽ tiếp đón người như là thượng khách, có rất nhiều ưu đãi.” Cung Thái Vi mồm mép đôi môi, mắt nhìn vào Quý Thủy Giao Long, nói: “Đầu Giao Long này người cũng lấy đi, vừa lúc có thể đem hai kiện pháp khí của người luyện thành đỉnh cấp pháp khí, các bộ phận giao long bán ra cũng có thể được vài trăm vạn hoàng kim. Mấy thứ này cũng đủ để cho Tô Tinh công tử hài lòng rồi chứ?”

Có thể chứng kiến thần thái của Anh Tiên quận chúa vào lúc xuân ý dạt dào thì Tô Tinh cũng cảm thấy mãn nguyện rồi. Nhìn thấy vẻ mặt bất thiện hiện tại của Cung Thái Vi, Tô Tinh cũng biết là nàng đang cố lảng tránh xấu hổ, liền hỏi: “Vậy rốt cuộc thì người đến đây làm gì?” Quý Long điện trông rỗng cũng không giống như có bảo tàng, thứ đáng giá duy nhất chính là thượng cổ yêu thú này. Mà hiện tại, ngay cả thứ này cũng không cần, Tô Tinh thật sự không biết Cung Thái Vi có tính toán gì hay không!

Chẳng lẽ bị dính độc khí khiến cho hồ đồ rồi?

“Bản cung đã tìm được thứ mình muốn!” Cung Thái Vi trả lời qua loa.

Thấy biểu tình của nàng không giống như đang chém gió, Tô Tinh gật gật đầu.

Sau khi tra xét kĩ lưỡng Quý Long điện, xác định là không còn thứ gì thì hai người mới lên đường hồi phủ.

-o0o-

Trên Thiên Hà nhai.

Ba gã Tinh Tướng nhìn thấy Cung Thái Vi ngự kiếm phá thủy mà ra cũng rất vui vẻ.

Hai người đều là cao nhân về mặt nguy trang, ai cũng không ngờ trong Quỷ Long điện lại xuất hiện một màn như vậy.

Chu Sa bên cạnh Cung Thái Vi thì thầm gì đó, Anh Tiên quận chúa khẽ gật đầu, nói với mấy người Tô Tinh: "Bản cung còn có việc nên trở về trước, ta tin rằng không lâu nữa thì chúng ta sẽ gặp lại nhau. Đến lúc đó, Tô Tinh công tử, ta sẽ không hạ thủ lưu tình, mong người chuẩn bị cho tốt. Không chờ cho Tô Tinh kịp có phản ứng nào, nàng đã hóa thành một đạo độn quang, biến mất ở bầu trời đêm.

Nhìn thấy nàng có thể ngự kiếm phi hành, Tô Tinh thật sự rất hâm mộ "Chẳng lẽ phải đi cái Kiếm Tông kia học tập Ngự Kiếm Thuật hay sao?"

"Ai nói?" Ngô Tâm Giải cười hì hì nói, xuất ra một cái túi Tinh Giới.

"Không lâu trước có một tán tinh giả đưa đến, bên trong có công pháp Ngự Kiếm thuật mà công tử cần."

Tô Tinh rất vui vẻ, cái này tới rất đúng lúc.

"Thiếu chủ, bên trong Quỷ Long điện có xảy ra chuyện gì không?" Lâm Anh Mi hỏi, trong ngữ khí có một tia quan tâm. Truyện được copy tại Y

Tô Tinh gật gù đầu, nhìn chung quanh Thiên Hà phụ cận rồi nói: "Chúng ta lên đường rồi nói sau!"

Trên đường quay về Thiên Thủy Thành, Tô Tinh tỉ mỉ nói lại chuyện đã xảy ra bên trong Quỷ Long điện, đương nhiên sự kiện xảy ra với Cung Thái Vi là không nói ra. Nghe xong việc mạo hiểm diệt sát Quý Thủy Giao Long, hai nàng cũng giật mình.

Mà đối với sự hào phóng của Cung Thái Vi, Lâm Anh Mi cũng không có cách nào có thể giải thích được.

Ngô Tâm Giải thì mỉm cười, nói ra nguyên nhân trong đó: "Nói như vậy thì Anh Tiên quận chúa lấy được Giao Long linh phách rồi!"

"Giao Long linh phách?"

"Đúng vậy, một số yêu thú cao giai đều có linh phách, dùng để luyện chế phù lục hoặc là tuyệt hảo tài liệu để luyện chế vũ khí chú linh, Tâm Giải xem ra tổ tuyệt của nàng cũng là thần binh, có lẽ nàng dùng Giao Long linh phách để luyện chế chú linh. Việc này so với luyện Quý Thủy Thần Lôi thì dễ dàng hơn rất nhiều."

Tô Tinh chợt hiểu ra, chép chép miệng: "Chỉ tiếc Quý Thủy Thần Lôi kia là tuyệt học của Quý Thủy Kiếm Tông, ta có được vật này cũng là vô dụng a!"

"Nếu đã có Quý Thủy lôi giao đan thì sẽ có biện pháp. Tuy nhiên, lúc này công tử cần phải chú ý tới một chuyện khác rồi." Thiên Cơ thần sắc thay đổi, chậm rãi nói.

"Chuyện gì?"

"Nữ Lương Sơn giai đoạn Đấu Tinh thứ hai "Sanh Thần Cương" sắp bắt đầu rồi!"

Tô Tinh ngẩn người ra.

Ngô Tâm Giải liền tinh thể thuật lại, Nữ Lương Sơn Đấu Tinh bắt đầu tổng cộng có năm giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là "Thiên Địa Tinh", khi trên bầu trời có 108 ngôi sao, đại biểu cho Đấu Tinh mở màn. Mà giai đoạn này chính là "Sanh Thần Cương", khi số Xích Tinh trên bầu trời vượt qua một nửa trong tổng số thì giai đoạn thứ hai "Sanh Thần Cương" sẽ chính thức bắt đầu. Đến lúc đó, tất cả Hàng Tinh giả cùng Tinh Tướng đều đi tranh đoạt "Sanh Thần bảo sương."

"Sanh Thần Cương" thuộc về Bách Nhật Hồng cấp Tinh Bảo, truyền thuyết ghi lại rằng khi tất cả 108 thiếu nữ Lương Sơn biểu hiện ra tài năng cùng nhược điểm thì có thể đến được "Sanh Thần Cương", sau này cũng có thể hiểu được ý nghĩa của Đấu Tinh, người tới trước có thể chiếm được ưu thế.

Cho nên, mỗi lần giai đoạn thứ hai “Sanh Thần Cương” diễn ra chính là một cơ hội tuyệt hảo cho Hàng Tinh giả dò xét thực lực lẫn nhau.

Vào lúc tranh đoạt “Sanh Thần Cương”, cơ hồ tất cả Hàng Tinh giả cùng Tinh Tướng tham gia thì không có ai là không có tài.

Tô Tinh ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời thì đã thấy xuất hiện bốn mươi sáu khối Xích Tinh rồi, khi đi ra ngoài thì đã có thêm hai khối Xích Tinh. Chỉ còn thiếu 7 khối xích tinh nữa là sẽ quá nửa, lúc này không khỏi suy sụp tinh thần.

“Xem ra là vô cùng cấp bách.” Tô Tinh cau mày.

“Việc cấp bách chính là phải tăng thực lực của Thiếu chủ lên, ít nhất trong hai tháng phải đạt tới thực lực Tinh Vân hậu kỳ, học được Ngự Kiếm thuật. Nếu không, lần “Sanh Thần Cương” này, Thiếu chủ hoàn toàn không có cơ hội nào.” Thiên Cơ tinh nghiêm túc nói.

Lâm Anh Mi cũng gật đầu tán thành.

“Hai tháng đạt đến Tinh Vân hậu kỳ? Điều này là không thể a!” Tô Tinh trầm nghĩ, hai tháng là rất ít a.

Trí Đa Tinh Ngô Dụng tự tin cười nói: “Đây cũng không phải là việc gì khó, chỉ cần Thiếu chủ vào rừng làm cướp, có lẽ hơn một tháng là được.”

“Vào rừng làm cướp?”

Tô Tinh cười khanh khách.

53. Chương 53: Vào Rừng Làm Cướp!

Cướp lạc thảo?

Truyền thuyết thủy hử rất nổi danh, Tô Tinh cũng biết rõ, nhưng không nghĩ tới Lương Sơn đại lục cũng có truyền thuyết này, Tô Tinh liền thắc mắc hỏi cái này không phải cướp lạc thảo đi làm đạo tặc sao?

Kỳ thật hoàn toàn tương phản với tưởng tượng của Tô Tinh, cái gọi là vào rừng làm cướp là tồn tại đặc hữu của Hàng Tinh giả, có thể lý giải vì tu luyện động phủ, Hàng Tinh giả tu luyện trong động phủ tại đây thuộc loại làm ít hưởng nhiều, nếu không Hàng Tinh giả dựa vào cái gì khiến người đồ kỵ, chính bởi bọn họ gặp may mắn có được chỗ tốt, chẳng những có sát tinh bực này mãnh tướng, ngay cả tu luyện từng bước đều nhanh như vậy.

Nhưng mà này cướp lạc thảo cũng không phải tốt như vậy, Lương Sơn đại lục bản vốn không có chỗ tiện nghi như vậy. Theo Ngô Tâm Giải nói: cướp lạc thảo phải đi bậc tinh thai nghe được tung tích “Lạc thảo lệnh”, vào rừng cướp “Lạc thảo vi khẩu lệnh bài” hoặc “Ngọa thảo Lương Sơn bội”, chỉ cần có được lệnh bài này, cùng với thiên phú của Hàng Tinh giả liền được mở ra một cái độc nhất vô nhị tu luyện động phủ.

Đối với tình trạng vô gia cư của Tô Tinh hiện tại mà nói, cướp lạc thảo xác thực thập phần tâm động, nhưng mà bậc tinh thai lại ở Đại Lương vương triều, hơn nữa lạc thảo lệnh cũng không phải dễ dàng lấy được như vậy, dựa vào tu vi Tinh Vân kỳ vẫn là thập phần nguy hiểm, đại đa số Hàng Tinh giả đều là Tinh Hà tu vi mới tiến hành cướp lạc thảo.

“Nhưng mà thiếu chủ người bất đồng, có tại hạ cùng Ngô Dụng hai gã Tinh Tướng, so với các tinh giả khác cũng có ưu thế.” Lâm Anh Mi là nói như vậy.

Nghĩ đi nghĩ lại, chuyện này cũng không thực sốt ruột, vẫn là nên cân nhắc một chút, chủ yếu là Tô Tinh hiện tại thực đau đầu Quý Thủy Thần Lôi, Lương Sơn đại lục Ngũ Hành kỳ lôi ở trong tay cũng không thể dùng được, điểm này có chút buồn bực.

Trở lại Thiên Thủy thành An Tổ Vấn phủ đệ, Địa Linh Tinh nhìn đến ba người, mặt tươi cười: “Công tử các người bình an trở về là tốt rồi đâu.”

Tô Tinh xuất ra một ít dược liệu, đưa cho An Tổ Vấn: “Ở trong này thật sự rất phiền toái người, cái này người nhận lấy đi.”

An Tổ Vấn lắc đầu cự tuyệt: “Tổ Vấn thường ngày được Hồi Tâm Giải tẩy tẩy chiếu cố,, Tổ Vấn sao có thể thu vào được”.

“An Tổ Vấn, cho người mượn, dù sao mấy thứ này cũng chỉ có Thần Y người luyện được.” Ngô Tâm Giải lập tức giật giấy nói.

An Tổ Vấn do dự, mặt ửng đỏ, cũng đành nhận lấy: “Kia Tổ Vấn liền không khách khí.”

Được liệu một loại là “Mật vàng tham”, một loại là “Sương điệp”, vừa lúc thiếu hai vị được liệu này.

Trở lại phòng ngủ, một ngày mệt nhọc Tô Tinh nằm ở trên giường liền vù vù ngủ nhiều đứng lên.

Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải đứng ở đầu giường nhìn thiếu chủ ngủ thái, Thiên Cơ tinh liền ngồi xổm xuống thân, hì hì cười, “Thiếu chủ thật sự là hảo không cảnh giác a, ngủ thân mật khiến Tâm Giải thích nga.”

Lâm Anh Mi nhú mày, mấy ngày nay, Ngô Tâm Giải đã không chỉ một lần muốn đồng giường mà nằm, Thiên Cơ tinh thật sự là có điểm làm càn: “Thiếu chủ hiện mới là giai đoạn đầu, Ngô Dụng, người nếu là xằng bậy, ta nhất định không buông tha người.”

“Xin hỏi, Anh Mi muội tử, ta làm càn ở chỗ nào đây?” Ngô Tâm Giải khiêu khích liếc mắt một cái.

Lâm Anh Mi hừ lạnh.

“Nhưng mà Tâm Giải phát hiện thiếu chủ cùng kia Anh Tiên quận chúa có chút không bình thường a.” Ngô Tâm Giải nói.

Lâm Anh Mi mặt lộ vẻ hoang mang.

“Hắc hắc, muốn đã lừa gạt ánh mắt của Thiên Cơ tinh ta cũng không đơn giản như vậy, kia Anh Tiên quận chúa đối chúng ta thiếu chủ lại yêu vừa hận.”

“Thật sự?” Lâm Anh Mi lộ nét ra hoài nghi.

“Chỉ sợ ở sát Giao Long đã xảy ra chuyện thú vị.” Ngô Tâm Giải che miệng cười trộm, nàng dừng ở Tô Tinh khuôn mặt, mũi nhăn như tơ, dùng tổ chỉ nhẹ nhàng vuốt ve, lầm bầm lâu lâu: “Sẽ là chuyện gì tình đầu? Công tử!”

Lâm Anh Mi buổi tối nàng chẳng những phải phụ trách thiếu chủ an toàn còn phải phòng bị nữ sắc lang này, đường đường Thiên Cơ tinh cư nhiên nghĩ cách câu dẫn thiếu chủ, Báo Tử Đầu thật sự là buồn bực không thôi.

“Hôm nay thiếu chủ cứu tử nhất sinh, Ngô Dụng, nếu người làm xằng làm bậy chớ trách ta.” Lâm Anh Mi bản khắc nói.

“Biết rồi, ta Trí Đa Tinh cũng không phải ngu ngốc.” Ngô Tâm Giải bĩu môi.

Lâm Anh Mi nằm phía bên phải Tô Tinh, Ngô Tâm Giải lúc này cũng nằm ở bên trái, vốn tinh thiếu nữ có thể tiến vào tinh thai tu dưỡng, đối đề cao tinh lực mới có lợi, nhưng mà Lâm Anh Mi phải thủ hộ Tô Tinh an toàn, Ngô Tâm Giải lại đối tinh lực không có gì hứng thú, buổi tối cũng liền ngủ ở hai bên, ngày lâu, ba người cũng đã sớm tập mãi thành thói quen. Truyện được copy tại Y

Nhưng mà đợi cho Lâm Anh Mi nằm xuống mới phát hiện tình huống có điểm không quá thích hợp, bởi vì lần đầu tiên là ngủ ở trên giường, Tô Tinh đã sớm cởi hết áo khoác, chỉ để lại một cái quần đùi, hiện tại bởi vì quá mức mệt nhọc ngủ say như chết căn bản là không phát hiện hai vị cô gái xinh đẹp liền ở bên cạnh phụng dưỡng.

Trước kia mặc quần áo còn không biết là, lần này ngẫu nhiên liếc đến thiếu chủ xích lõa nửa người trên, một cổ hơi thở nam tính dương cương đập vào, khiến Lâm Anh Mi đáy lòng như chú nai con, có điểm không biết làm sao.

Hi thừa thốt sợ, Lâm Anh Mi nghe được cởi quần áo thanh âm, nhìn lên, Ngô Tâm Giải cư nhiên chính là cởi đi quần áo, lộ ra bên trong một kiện mật ngực, tứ chi tuyết trắng cảnh xuân bại lộ. “Ngô Dụng, người định làm gì?” Lâm Anh Mi ngạc nhiên.

“Ngủ ở trên giường đương nhiên phải cởi quần áo... Ai nha, Tâm Giải biết người đang lo lắng cái gì, công tử ngủ như vậy tử không có việc gì đâu, chờ về sau có động phủ rồi nói sau, dù sao Tâm Giải thực sẽ có chừng mực... Hi.” Nói xong, Ngô Tâm Giải phát ra thoải mái thanh âm.

Sợ lớn tiếng kinh động thiếu chủ nghỉ ngơi, Lâm Anh Mi chỉ có thể phóng nòng một con ngựa,

Lâm Anh Mi nhắm mắt dưỡng thần, nhưng Thần Niệm lại không chút nào thả lỏng, đột nhiên trong lúc đó, Tô Tinh xoay người một cái, ôm chầm Lâm Anh Mi, cô gái thân thể cứng đờ, ghé mắt nhìn nhìn thiếu chủ.

Tô Tinh vẫn đang ngủ say, trong miệng nói xong kỳ quái nói mớ: “Thái Vi, của người đáng người nhưng thật không sai a...” Quả nhiên, cùng Ngô Tâm Giải nói giống nhau, thiếu chủ cùng quận chúa ở trong quỹ long huyết phát sinh qua chuyện gì đó, Lâm Anh Mi đang nghĩ tới, bỗng nhiên cảm thấy bộ ngực bị tập kích.

Lâm Anh Mi như bị điện giật, thiếu chút nữa đã nghĩ bắt lấy bàn tay đẩy ra ngoài.

Nhưng nhìn đến Tô Tinh mộng du hành vi dựa theo bản năng nhất thời nhện xuống, Lâm Anh Mi hai tay bắt lấy tay Tô Tinh muốn đẩy ra ngoài, không ngờ thiếu chủ đang làm cái gì vô sỉ hoang đường xuân thu đại mộng, cứ nhiên nghiêng người đem lưng nàng ôm lấy.

Vòng ngực rộng lớn kề sát lưng, làm cho Lâm Anh Mi có một loại cảm giác kiên định an tâm, nhưng lập tức loại cảm giác an tâm này đã bị bao trùm bởi cảm giác hai vú hàm trư thủ cấp đánh gãy, Lâm Anh Mi cắn môi, mặt đỏ đến mức muốn xuất huyết.

Ngô Tâm Giải lúc này lại mở mắt ra liêm, giả hoạt cười, đưa tay cầm lấy tay Tô Tinh mang theo nhu động xông tới.

“A...” Một tiếng nhọt nhọt rên rỉ.

“Thiếu chủ, mau dừng tay!” Lâm Anh Mi thở dốc nói. Thân thể mềm yếu, nơi thánh khiết nhất thời run rẩy.

Đúng lúc này, Lâm Anh Mi nghe được dồn dập hô hấp, biết trúng gian kế của Trí Đa Tinh, đầu óc liền thanh tỉnh, tức giận xoay người xuống giường: “Ngô Dụng!!!”

“Muội muội xem ra cũng thực hy vọng bị thiếu chủ khi dễ sao?” Ngô Tâm Giải mở mắt ra.

Một đạo lạnh giọng, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương lờ ra hàn quang.

Ngô Tâm Giải phun phun cái lưỡi thơm tho: “Muội muội bớt giận.” Thân thể nhất hóa liền ẩn vào tinh thai, Ngô Tâm Giải đột nhiên tiến vào ý thức cũng khiến Tô Tinh đầu đau xót, ừ một tiếng mở mắt ra, nhìn đến Lâm Anh Mi xấu hổ tức tối đứng ở trước mặt, cầm trong tay hàn thương, kia vạt áo bán khai, lộ ra bên xuân sắc.

“Vừa mới có nhất kích ruồi bọ.” Lâm Anh Mi thủ ôm ngực, thu hồi binh khí.

Tô Tinh nga một tiếng, hỏi: “Trên giường ngủ sao?”

Lâm Anh Mi mặt lập tức đỏ lên, nghĩa chính lời nói: “Không được, thỉnh thiếu chủ hảo hảo nghỉ ngơi.”

Tô Tinh chính là không có gì tinh lực, chính là cảm thấy Lâm Anh Mi thẹn thùng bộ dáng thật sự thú vị, cười cười liền nằm xuống nhạ cây, nhưng thật ra nhích người ra một chút, để lại một khoảng không gian rộng lớn cho Lâm Anh Mi

Lâm Anh Mi ngây người một lát mới chậm rãi di chuyển...

54. Chương 54: Thiên Hạ Đệ Nhất Tặc!

An Tổ Vãn tay cầm một quyển “Trữ Thị di thư” đi qua hành lang, khi đi vào ốc sau đình viện thì ngừng lại..

Trong đình viện, có hai người xẹt qua rất nhanh.

Một hồng, một thanh thập phần chói mắt.

Kích khởi hỏa hoa vang vọng chung quanh.

“Công tử, đừng thua nga.” Thiên Cơ tinh Ngô Dụng ngồi ở bên cạnh thú vị nhìn trò hay.

“Tâm Giải tử, bọn họ thế này là làm sao vậy?” An Tổ Vấn hiếu kì hỏi, trong đình viện hai người chiến đấu dị thường kịch liệt cùng kinh tâm động phách, người không biết còn tưởng rằng đang đánh nhau to một hồi đầu.

“Nga, Thiên Hùng tinh hôm nay rất có sức sống đây.” Ngô Tâm Giải che miệng, cười gian: “Nhất định là tối hôm qua tinh lực còn thừa nhiều lắm.” Nói xong còn nháy nháy mắt, có một loại người hiểu được biểu tình.

An Tổ Vấn đã thành thói quen với hành vi câu hồn mị phách của Thiên Cơ tinh, bình tĩnh cười: “Tô Tinh công tử thoát nhìn rất tài hoa nha, cùng Anh Mi tử chiến đấu ngang ngửa, cũng không.”

“Trước mắt Thiên Hùng Tinh Khắc Ân hội cử hành bình thường.” Ngô Tâm Giải cảm thấy đương nhiên, nàng xem sách trong tay An Tổ Vấn, nói: “Đúng rồi, Tổ Vấn, người có hay không có sách về Đại lục đan được linh tinh này nọ, mấy thứ này Tâm Giải cũng không quá rõ ràng, công tử có rất nhiều chỗ không rõ, mỗi lần lấy đến đan được đều phải phiền toái người cũng không tốt lắm đâu.”

An Tổ Vấn gật đầu, đây đúng là thứ mà Địa Linh tinh thần y am hiểu.

“Bất quá nếu Tổ Vấn muội tử cũng có thể cùng công tử ký hạ khế ước thì tốt rồi, như vậy cũng không cần phiền toái như vậy.” Ngô Tâm Giải thần sắc ám muội, Thiên Cơ tinh có một điểm là một chút cũng không để ý đến việc tỷ muội càng ngày càng nhiều.

An Tổ Vấn lại cười nhẹ, cũng không có trả lời.

Ngô Tâm Giải cũng biết đây là điều không có khả năng, Đấu Tinh bắt đầu từ xưa đến nay, còn không có nghe ai nói qua Hàng Tinh giả có thể ký hạ ba gã Tinh Tướng, ký hạ hai gã đều đã muốn rất hiếm rồi.

Lúc này, trong đình viện chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, đã vào giai đoạn gay cấn.

Hai nàng đều nhịn không được mà ghé mắt vào.

Lâm Anh Mi hàn băng trường thương vung thẳng lên, một cỗ hàn ý lạnh như băng nhất thời bao phủ bốn phía, cô gái này khẽ kêu một tiếng, khí thể hung mãnh, vô số băng tiết trống rỗng phi vũ.

Ngân kiếm của Tô Tinh chấn một cái, âm thầm lú lười.

Lâm Anh Mi công kích đúng là rất sắc bén, so với dĩ vãng đối luyện bất đồng, công kích của Thiên Hùng tinh có thể nói là như bẻ gãy nghiền nát, một chiêu liền một chiêu, liên miên không dứt, may là Lâm Anh Mi cũng không sử dụng lực lượng nhiều lắm, nếu không Tô Tinh cũng căn bản không có biện pháp đỡ được thể công mãnh liệt Thiên Hùng tinh này.

Như vậy cũng tốt, Tô Tinh cũng đang sầu Lâm Anh Mi trước kia công kích quá mức cổ kị mình, đối với hấn mà nói, ở trong tuyệt cảnh mới kích phát tiềm năng đã sớm rất quen thuộc.

Tiếng huyết gió vang lên.

“Thiếu chủ, tiếp chiêu!”

Lâm Anh Mi trường thương đột thứ, một chút hàn quang câu ra khúc chiết, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương thương phong giống như lưu động tinh thần nguyệt quang, đột thứ đều tràn ngập hít thở không thông mỹ cảm.

Tô Tinh thuận thế xoay người một cái, huy kiếm, đầu tiên tiếp xúc đến là hai tròng mắt lãnh liệt thấu xương của Lâm Anh Mi, đồng tử đã không hề giống trời đông giá rét lạnh, mà là lộ ra thâm thúy bình tĩnh, mỗi thời mỗi khắc đều có tiếng rít vô hình cuốn ngang lại đây.

Trường thương cùng ngân kiếm giao phong ở trên không trung ngừng lại một chút, Lâm Anh Mi tiếp tục phát lực tiên thứ, Tô Tinh dùng một bộ pháp phiêu lượng tránh được chính diện tiếp xúc.

Một tiếng kim loại thanh thúy vang lên. nguồn y

Tô Tinh bỗng nhiên chợt lóe, đồng thời một chỉ quyết đánh ra, phi kiếm màu lam bay ra khỏi vỏ, một bên dùng ngân kiếm đánh với Lâm Anh Mi, một bên phân thần thao túng phi kiếm.

Tam tâm nhị ý, phương thức này làm cho An Tổ Vấn giật mình không thôi.

Ngân kiếm của Tô Tinh đã phóng ra, phi kiếm cũng như tia chớp bắn về phía đối phương, ở trên đường công kích đột nhiên thay đổi, nhưng xảo diệu công kích như vậy lại không cách nào ngăn trở được bộ pháp của Lâm Anh Mi.

Thiên Hùng Tinh Báo Tử Đầu liền như một con lãnh liệt tuyết điêu xuyên qua điện quang hỏa thạch, cho dù ngẫu nhiên bị bức bách đến phải giáp công góc chết, đem tuyết hàn thương chính xác, nhanh chóng công kích cũng đủ giải vây.

Chỉ trong nháy mắt, bóng hình anh khí phi phàm xinh đẹp kia đã đi đến trước mặt Tô Tinh.

Trường thương mang theo băng sương phong nhận mạnh mẽ đánh xuống, tạo ra trong mắt Tô Tinh một mảnh quang mang tái nhợt.

Tô Tinh nghiêng người tránh qua một kích này, đạo khoan khoát thương quang đụng tới mặt trước đột nhiên chuyển phương hướng, từ túng trăm biến thành quét ngang, dễ dàng đem thế công của phi kiếm hóa giải.

Tô Tinh nhân cơ hội động hai thanh vũ khí, chém ra phiến bạch sắc lãnh mang mũi hướng về Lâm Anh Mi, giống như một cơn lốc sẵn sàng bẻ gãy nghiền nát, đem năng gát gao bao phủ trong đạo quang kiếm ảnh. Nhưng mà, vô luận góc độ Tô Tinh công kích xảo quyết đến đâu, tốc độ biến hóa thường xuyên đến mức nào, công kích của hắn vẫn như cũ không thể thương đến Lâm Anh Mi một phần nào, chuôi hàn sắc quang mang trường thương dưới sự thao túng của Lâm Anh Mi múa ra, kín không kẽ hở như một vách tường bằng sắt, đẩy ra từng đợt công kích của hắn.

Tô Tinh cũng bắt đắc dĩ.

Sau khi xong đối luyện, Tô Tinh đầu đầy mồ hôi, khen: “Rất tốt, hôm nay công kích hung mãnh a, làm ta giật cả mình, ha ha.”

Lâm Anh Mi đi tới, thu hồi trường thương, mang theo chút xin lỗi nói: “Thực xin lỗi, tại hạ lỗ mãng rồi.”

“Không có việc gì, ta rất thích người như vậy.” Tô Tinh lắc đầu.

Lâm Anh Mi ừ một tiếng.

Hai người quay lại, nhìn đến An Tổ Vấn, Tô Tinh đột nhiên nhớ tới một việc nói: “An Tổ Vấn, có một việc muốn thỉnh giáo người!”

“Công tử mời nói.” An Tổ Vấn.

“Lôi Thủy Quỷ, người có thể luyện chế sao?” Trộm chỗ Quỷ Long ** kia hơn hai mươi đóa Lôi Thủy Quỷ hoa cùng đỉnh đầu Lôi Thủy Quỷ hoa Xà Quan, Tô Tinh cũng không biết lấy tới dùng làm cái gì, nghĩ đến nếu Quý Thủy Thần Lôi không phải dễ luyện như vậy, không bằng trước hết chính mình luyện một chút đơn giản thần lôi thôi.

“Đan được y thuật linh tinh Tổ Vấn còn hiểu, này Lôi Thủy Quỷ thật ra chưa bao giờ luyện qua.” An Tổ Vấn trầm ngâm: “Công tử, người chuẩn bị tinh luyện ra Quý Thủy Thần Lôi sao?”

Tô Tinh gật đầu.

“Công tử, người không phải có Quý Thủy Lôi giao đan sao? Đây chính là chính tông Quý Thủy Thần Lôi, so với Lôi Thủy Quỷ còn tốt hơn nhiều.” Ngô Tâm Giải phản đối: “Không bằng ngày sau lấy đến Lôi Thủy Quỷ làm thành Thần Lôi phù lục, Tâm Giải cho rằng càng thích hợp hơn.”

“A? Công tử có được Quý Thủy Lôi giao đan?” An Tổ Vấn kinh ngạc giương cái miệng nhỏ nhắn.

“Vận khí mà thôi.” Tô Tinh nói.

An Tổ Vấn cười nói: “Tâm Giải tỷ tỷ nói đúng vậy, công tử đã có Quý Thủy Lôi giao đan thì sẽ không cần tinh luyện Thần Lôi.”

“Không phải, ta nghĩ trước dùng Thần Lôi để luyện.” Tô Tinh bắt đầu giải thích.

Quý Thủy Thần Lôi Pháp, thần thông cần Quý Thủy Kiếm Tông chân pháp thi triển, nhưng là Tô Tinh lại không có hứng thú gia nhập Quý Thủy Kiếm Tông, bắt hắn đi cúi đầu xưng thần với một cái môn phái, hẳn một chút hứng thú cũng không có.

Hơn nữa Tô Tinh lo lắng nhất là một khi gia nhập những môn phái này, khó tránh khỏi bị môn phái cao nhân kiểm chế, đâu có như hiện tại tùy tâm sở dục, thoải mái. Mà sau khi đã nghe được hạ lạc của Lạc Thảo Lệnh, Tô Tinh chuẩn bị kiến tạo ình cái động phủ.

Mà chắc là Quý Thủy Thần Lôi Công Pháp lúc trước cũng là do một vị đại năng sáng tạo ra, Tô Tinh cũng đã nghĩ mượn lần này thử một lần.

An Tổ Vấn giật mình cười cười.

“Công tử nguyên lai là đang râu rĩ cái này, Tổ Vấn có một đề nghị không biết công tử có nguyện nghe hay không?”

“Cứ việc nói.” Tô Tinh gật đầu, thần y An Tổ Vấn tương đương ớn trọng, ý kiến của nàng cũng có thể không sai.

“Công tử cũng không có nghĩ tới đi trộm sao?” An Tổ Vấn nhàn châu chuyển động, giả hoạt cười khê.

Tô Tinh nhú mày, bên cạnh hai nàng cũng đều là mặt nhăn mày nhíu.

“Không thể thực hiện được, những đại môn phái như thế này chẳng những có Tinh Không tu sĩ tọa trấn, trấn phái pháp trận chính là tiến vào rồi ra không được.” Ngô Tâm Giải không chút do dự phủ định.

Lâm Anh Mi gật đầu, lấy tình trạng bây giờ mà đi trộm tứ đại Kiếm Tông trấn phái tuyệt học không phải rất mạo hiểm thì cũng là quá điên cuồng.

“Tổ Vấn, ngươi nghĩ tới cái gì?” Tô Tinh hồ nghi nói.

An Tổ Vấn cười nói: “Nếu là đổi làm thiên hạ đệ nhất tặc, cái này vị tất là nan đề.....”

“Thiên hạ đệ nhất tặc??” Tô Tinh không hiểu ra sao cả.

Ngô Tâm Giải đột nhiên kêu lên: “Tổ Vấn, chẳng lẽ ngươi là nói nàng???”

“Đúng là nàng.” An Tổ Vấn gật đầu.

55. Chương 55: “Địa Tặc Tinh” Thời Thiên

Nói đến thiên hạ đệ nhất tặc, trong ấn tượng của Tô Tinh cũng chỉ có một người có thể đảm đương cái danh hào này, cho dù là ở trong Tinh hào cũng mang theo một chữ Tặc..

Đúng vậy.

Đúng là Địa Tặc Tinh Thời Thiên!!

” Địa Tặc Tinh là xuất quỷ nhập thần nhất trong 108 Tinh tướng, muốn tìm bóng dáng nàng cũng không dễ dàng.” Ngô Tâm Giải lắc đầu, cảm thấy ý kiến của An Tổ Vấn có điểm không trung lẫu các ý tứ, Thiên Cơ Tinh hồ nghi nói:

“Chẳng lẽ nói muội muội người?”

An Tổ Vấn mỉm cười gật đầu: “Nói đến cũng khéo, muội muội vừa lúc cùng Thì Thiên có chút lui tới, trước đó không lâu nàng hướng Tổ Vấn thảo một ít thuốc trị thương, muội muội hỏi nàng một câu: Nàng nói công phá một cái cơ quan sẽ hướng muội muội báo tin vui, hiện tại đã hơn một tháng, còn chưa gặp Thì Thiên, Tổ Vấn nghĩ, Thì Thiên nhất định là gặp phải cửa ải khó khăn.”

“Thật sự có thể tìm được Địa Tặc Tinh?” Tô Tinh kinh ngạc hỏi.

Kỳ thật Tô Tinh hoài nghi cũng là bình thường, Lương Sơn đại lục to lớn kinh người, chỉ nói ba nước mặt phía tây Kiên Bích Sơn Lâm, Thiên Thừa quốc cùng Hán Vũ quốc, đông tới Bạch Lộc Nguyên gần Đại Lương vương triều, phía nam Thiên Hà Thiên Sơn, chỉ là nơi này diện tích trăm vạn dặm, mà đây chỉ là tiểu bộ phận của Thương Long giới mà thôi, theo như hắn biết chỉ là giáp giới Chu Tước giới “Côn Linh Tiên Lĩnh”, căn bản không có tu sĩ có thể chân chính đi đến cuối cùng.

Chính là địa phương lớn như vậy có thể gặp được xuất quỷ nhập thần Địa Tặc Tinh, Tô Tinh cũng là cảm thấy khó có thể tin ; Kỳ thật bằng không, Tinh thiếu nữ là 108 khóa minh tinh sở hàng, trời sinh còn có một loại lực hấp dẫn siêu nhiên, loại lực hấp dẫn này giống như là bản năng, như thiêu thân lao đầu vào lửa, kim lòng không được mà phải tiếp cận với Tinh tướng của hắn, cùng loại với thiên không 108 tinh bĩ tới gần bình thường.

An Tổ Vấn làm thần y duy nhất trong 108 tinh thiếu nữ, y thuật cao siêu, tâm địa nhân hậu, lại không có ký hạ khế ước, cùng bình thường Tinh tướng quan hệ cũng là tình lý bên trong, Lâm Anh Mi hỏi: “Vậy nàng ở đâu?”

“Thạch Ma sơn!”

Thạch Ma sơn ở Kế Châu Đại Lương vương triều, giống ba nước giáp biên cảnh, là một địa phương hẻo lánh địa phương, núi này gọi là Ma Thạch, tự nó không có gì đặc biệt, so ra còn kém “Cảnh Dương Cương”, “Ngũ Đài Sơn” Núi loại này, ở trong hai quốc gia cũng là không thu hút gì.

Trong rừng cây chi phồn diệp mậu, đột nhiên, một bóng hình xinh đẹp vọt ra, bay đầy trời phồn diệp, bóng hình xinh đẹp vẫn chạy về phía trước, phía sau truyền đến một trận âm thanh chấn động, “Bá”, một đầu mãnh thú giống như hổ lại giống như sư tử, toàn thân tinh thiết nhảy ra. Hai lợi trảo cùng răng nanh của tinh thiết mãnh thú không ngừng cắn về phía bóng hình xinh đẹp kia.

Bóng hình xinh đẹp chân trước đạp ở một tảng đá, bay nhanh xoay người, bàn tay trắng nõn giơ lên, hai đầu phi trảo bay ra, lần lượt thay đổi căn chi trước tinh thiết mãnh thú, cô gái gắt gao kéo chặt, dáng người như yến, thả người như bay trong rừng cây, nàng hơi kêu mạnh một tiếng, cương thiết mãnh thú cư nhiên là bị nàng dùng tay không đưa lên giữa không trung, nhảy mấy chục thước, tiếp theo hai móng buông lỏng xuống, con mãnh thú ầm vang rớt xuống dưới, ầm ầm đập vào một khối tiêm thạch, phát ra âm thanh trầm đục.

“Thật sự là một chết bốn tiểu thư.” Cô gái lau mồ hôi, đến gần con mãnh thú.

Đúng lúc này cương thiết mãnh thú vốn đã chết đột nhiên vồ mạnh đến, cô gái giật mình đứng lại.

Một đạo hàn quang đột nhiên bắn về phía cương thiết mãnh thú, một yểu điệu xinh đẹp bóng hình dừng trên lưng mãnh thú, hai tay nắm một cây trường thương trực tiếp đem con quái vật xuyên qua.

Oanh long một tiếng vang lên.

Cương thiết thú liền mất đi khí tức hành động.

Cô gái ngơ ngác nhìn bóng nữ thần buông xuống, người tới ngạo nghễ cao ngất, anh khí vô song.

“Đại ý như vậy cũng không giống tác phong của người nhà – Thì Thiên!”

Ôn hòa nhắc nhở nói ra.

Cô gái quay đầu, trong rừng bước ra một nam hai nữ, cô gái trong nháy mắt giúp nàng giết chết quái thú thu hồi trường thương, di chuyển nhẹ một cái, đã trở lại bên cạnh nam tử kia.

“Tổ Vấn?” Cô gái di lên một tiếng.

Một nam ba nữ đứng là bốn người Tô Tinh.

Cô gái khẩn trương nhìn vào người tới, ánh mắt mang theo nghi hoặc nhìn An Tổ Vấn.

“Công tử, đây là thiên hạ đệ nhất tặc Tổ Vấn nói nha.” An Tổ Vấn giới thiệu.

Tô Tinh cũng tò mò đánh giá Địa Tặc Tinh.

Mặt trái xoan, mắt phượng thon dài, đôi môi anh đào màu hồng, vẻ đẹp rất nhiều; Mặc quần áo màu đen ngắn tay bó sát người, trên cái cổ trắng nõn là một khăn quàng cổ màu đen rất phong cách, làm cho ánh mắt Tô Tinh như ăn kem ly chính là cặp đùi thon dài đẹp của cô gái, cư nhiên là đeo tất lưới dài màu đen, gợi cảm vô cùng.

“Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ Tổ Vần người phản bội chúng ta, mang thiếu chủ của người tới giết ta sao?” Địa Tặc Tinh Thì Thiên toàn thân đề phòng, Thiên Mệnh Tinh Vũ “Thâu Thiên Hoán Nhật phi thảo” của nàng rực rạch.

“Đừng hiểu lầm.” An Tổ Vần bước đi qua hướng nàng nói rõ.

Ở bên cạnh, Ngô Tâm Giải kỳ quái nhẹ giọng nói: “Địa Tặc Tinh trốn ở chỗ này làm gì?”

Tô Tinh mấy người tò mò nhìn con tinh thiết mãnh thú vừa đuổi giết Thì Thiên, trông không giống tầm thường yêu thú, toàn thân rõ ràng đã bị bàn tay chế tạo qua, bề ngoài là một tảng cương thiết, làm cho Tô Tinh nhớ tới quái vật máy trong điện ảnh.

“Cơ quan thú.” Ngô Tâm Giải sửng sốt.

Cơ quan thú là một loại kỳ vật ở Lương Sơn đại lục, vốn từ Chu Tước giới dị tộc Thần Cơ tộc, dùng các loại cương thiết tinh thạch chế tạo yêu thú, động lực trong tim là yêu thú linh phách, loại cơ quan thú này ở Lương Sơn đại lục rất lưu hành, bởi vì thao túng không cần phức tạp trình tự, chỉ cần đơn giản thiết hạ thần niệm cùng cơ quan là được, ở một ít hoàng tộc, quan phủ, cơ quan thú làm một loại chiến lược vũ khí trọng yếu.

Nói về lần đầu tiên cơ quan thú xuất hiện thì phải ngược dòng đến lúc Chu Tước giới khởi xướng đối với Thương Long giới “Bách dị chi chiến”, lúc ấy cơ quan thú có thể nói là làm chấn kinh tất cả Thương Long tu sĩ, náo động lớn. Nhưng bởi vì loại kỳ vật này, Thần Cơ tộc cũng là bị diệt sạch, tộc nhân còn lại trốn tới các giới, tuy rằng thành lập các loại cơ quan môn phái, nhưng mà nổi bật thì đã không bằng năm đó. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: tr.u.y.e.n.y.y chấm

“Kỳ quái, cơ quan thú như thế nào xuất hiện ở ngọn núi này?”

“Đây là bốn tiểu thư phát hiện, các người mơ tưởng cướp đi.” Thì Thiên vài bước nhảy tới kia trên cơ quan thú kia, nhìn một đồng tinh thạch màu trắng vỡ vụn ai thán không thôi, không thể tin được nhìn Lâm Anh Mi, “Người như thế nào mà làm linh phách hư hao rồi, bốn tiểu thư đang chuẩn bị lấy ra để dùng đó.”

Lâm Anh Mi lạnh lùng nói: “Tại hạ phải bảo đảm nó tử vong!”

“Hạch tâm dấu trong cơ quan thú đều là nghiêm mật bảo hộ, một thương của người y nhiên sẽ xuyên thấu, người rốt cuộc là cái gì Tinh a.” Thì Thiên làm ra vẻ bất lực.

“Thì Thiên, người đã là Địa Tặc Tinh, không biết có thể giúp công tử của ta đi trộm Quý Thủy Thần Lôi chân pháp, sau đó nhất định sẽ không ít thù lao.” Ngô Tâm Giải nói.

Địa Tặc Tinh nhìn An Tổ Vần, chỉ vào Tô Tinh nói: “Tổ Vần, người thật sự có thể tin tưởng hắn sao? Hắn lại là Hàng Tinh giả a.”

An Tổ Vần lộ ra an tâm mỉm cười.

Địa Tặc Tinh bất đắc dĩ, cổ quái đánh giá Tô Tinh một hồi, trông mắt đột nhiên chuyển. “Người thật sự ký hạ Thiên Cơ Tinh?”

“Có vấn đề sao?” Tô Tinh hỏi.

Địa Tặc Tinh hì hì cười, lắc đầu: “Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề. Muốn bốn tiểu thư giúp người trộm cái gì chân pháp cũng có thể..... Nhưng mà, các người cũng phải vì bốn tiểu thư làm một chuyện.”

“Cái này rất công bằng.” Tô Tinh gật đầu.

“Bổn tiểu thư thích cái vẻ ngay thẳng của ngươi.” Địa Tặc Tinh vỗ vỗ ngực Tô Tinh, tùy tiện nói: “Chỉ cần các ngươi giúp ta tiến vào Mặc gia đi chỉ lấy được Mặc Công bảo hạp, bổn tiểu thư đáp ứng giúp ngươi.”

“Mặc gia đi chỉ?” Ngô Tâm Giải lộ ra vẻ kinh ngạc.

56. Chương 56: Mặc Gia Cơ Quan Thuật

“Trong Thạch Ma sơn này còn có dấu Mặc gia đi chỉ?”

Khi Thần Cơ tộc đào vong Chu Tước giới, lưu lạc tam giới, có một bộ phận đi vào Thương Long giới, nhớ lại cố hương “Hắc thổ”, nên xưng là Mặc, những người này xưng là Mặc gia, Mặc tộc; Chính là người mang tuyệt kỹ chế tạo cơ quan thú, bọn họ ở Thương Long giới cũng bị thế tục thế lực thềm nhỏ dãi.

Phát triển ước chừng bất quá ba đời liền từ đó về sau tiêu thất bóng dáng, đương kim Đại Lương vương triều quốc sư Mặc Thượng Hiền chính là một trong rất ít lưu lại Mặc gia nhất mạch.

“Mặc gia ở Thương Long giới tổng cộng lưu có vài cái đi chỉ, từ sau khi Đấu Tinh bắt đầu, những đi chỉ đó liền rã mây nhìn trời.” Thì Thiên nhìn nhìn linh phách vỡ vụn của cơ quan thú kia luôn mồm đáng tiếc.

“Ngươi tìm cái này làm cái gì?” Lâm Anh Mi mở miệng hỏi.

“Truyền thuyết Mặc gia cơ quan thiên hạ vô song, làm một đạo tặc có đạo đức nghề nghiệp, bổn tiểu thư đương nhiên phải theo hành vi thường ngày đi thể nghiệm đám cơ quan đó.” Thì Thiên bẻ bẻ ngón tay, một bộ dáng “ngươi không hiểu”.

Lâm Anh Mi hết nói liếc liếc mắt nhìn nàng.

Thật sự là tự tìm đường chết.

Ngô Tâm Giải cắt ngang một tiếng: “Ngươi nghĩ bản Thiên Cơ Tinh dễ lừa sao? Ngươi nhất định là vì Mặc gia cơ quan thuật mà đến?” Thiên Cơ Tinh khinh thường nhìn Thì Thiên liếc mắt một cái, điểm tiểu tâm tư ấy làm sao có thể gạt được nàng.

Bị nhìn thấu, cô gái che miệng ai nha một tiếng: “Thiên Cơ Tinh tỷ tỷ, ngươi sẽ không cảm thấy tiểu muội ta truy cầu tự bảo vệ mình cũng là có lỗi đi, lại nói giúp Mặc gia phát triển cơ quan thuật cũng là một chuyện tốt, làm một đạo tặc có lương tâm, các tỷ tỷ hẳn là cổ vũ mới đúng chứ.”

Tô Tinh bật cười, Địa Tặc Tinh này miệng lưỡi thật đúng là lưu loát, “Tốt lắm, ta đáp ứng ngươi!”

“Muội muội ở Thạch Ma sơn đợi một tháng còn không có phá giải Mặc gia cơ quan sao?” An Tổ Vấn ra hồ dự kiến hỏi.

Địa Tặc Tinh bắt đầu dĩ xòe hai tay: “Tỷ tỷ ngươi còn có chứa thuốc trị thương không?” An Tổ Vấn lấy ra một bao để nàng nói nốt, Thì Thiên không có biện pháp nói: “Mặc gia cơ quan thật sự là quá lợi hại, bổn tiểu thư mất một tháng cũng chưa biện pháp đột phá bên ngoài tiến vào đi chỉ.”

“Cơ quan thú đâu phải thứ mà ngươi một tên đạo tặc có thể đối phó.” Ngô Tâm Giải cảm thấy nàng có thể sống đến giờ đã rất giỏi, ở trong ẩn tượng của nàng, Thì Thiên vũ lực bình thường, nhưng tâm tư kín đáo, khinh công cái thể, có được tuyệt thế đạo thuật, sức chiến đấu không có cái gì để dùng, cơ quan thú nói như thế nào đều là lấy yêu thú linh phách ra để khu động, nói cách khác, cơ quan thú đó coi như là một cái thân thể khác của yêu thú, thêm vào một ít cứng rắn cương thiết, trình độ lợi hại thậm chí vượt qua lúc còn sống.

Thì Thiên ngửa đầu, vỗ ngực: “Bổn tiểu thư đã có diệu kế xử lý đám đó.”

“Chính là cái cạm bẫy ngươi vừa thiết hạ đi, thật sự là thủ đoạn cũ rích a.” Thiên Cơ Tinh ngáp một cái.

“Ngươi không nghĩ tới ký hạ khế ước sao?” Tô Tinh đánh gãy tranh luận của hai người.

Thì Thiên lộ ra một cỗ tư thái khinh thường, “Không phải chỉ có cái loại Tinh tướng như Lâm Xung mới cự tuyệt ký hạ khế ước, bổn tiểu thư làm một cái vô ưu vô lự đạo tặc cũng không cần cái loại thiếu chủ bèo trôi này đâu.....”

Bị hình dung thành bèo trôi, Tô Tinh xấu hổ không thôi.

“Thiếu chủ của tại hạ không phải như thế!” Lâm Anh Mi lạnh lùng nói.

Thì Thiên lẽ lẽ cái lưỡi thơm tho, xem ra có vẻ kiêu kỳ Lâm Anh Mi, “Thiếu chủ của người ký hạ hai cái Tinh tướng thật đúng là hiếm thấy, ha ha, Tổ Văn tử, lại muốn hiến thân sao? Hi.”

An Tổ Văn ôn hòa cười, cũng không có cùng nàng tranh luận.

“Chúng ta đi thôi!” Lâm Anh Mi không muốn lãng phí thời gian xoay người đi về phía trước.

Thì Thiên nhỏ giọng hỏi: “Vị tử tử này rất khí phách, Tô Tinh, nàng là vị tử tử nào a?”

“Tóm lại người cũng đừng nói bậy về thiếu chủ, Anh Mi là thích thiếu chủ đến tận xương tủy rồi.”

Thiên Cơ Tinh cười hắc hắc.

Địa Tặc Tinh cùng Địa Linh Tinh đồng thời sửng sốt, người trước là không tin có Tinh thiếu nữ có thể thích kẻ chủ đến xương cốt, người sau thì lại biết thân phận Lâm Anh Mi Tinh tướng mà khiếp sợ.

Đối tượng thích của Thiên Hùng Tinh? An Tổ Văn hoang mang nhìn thoáng qua Tô Tinh.

Phía trước, Thiên Hùng Tinh thân thể nghe thấy liền run lên, lập tức lại làm bộ như cái gì đều không có nghe được, dường như không có việc gì, đi về phía trước.

“Chúng ta đi nhanh đi.” Tô Tinh thúc giục các nàng.

Ngay sau khi bọn họ đi xa, ở một gốc cây đại thụ đầu hiệp lâm, nhất con toàn thân bằng gỗ cơ quan điều đột nhiên vỡ cánh, vô thanh vô tức rời đi, cơ quan điều vẫn hướng chỗ sâu trong Thạch Ma sơn bay đi, cuối cùng dừng ở ngón tay một nam nhân tóc dài khoác áo choàng, tóc dài màu xám che đầy một nửa khuôn mặt nam nhân, lộ ra từng tí cười cùng cơ quan điều nói. tại y

“Công tử, như thế nào? Thì Thiên lấy được thứ đó không?” Thanh âm từ hơn mười thước trước, một cô gái mặc kim giáp sáo trang, bên ngoài là trường sam màu vàng ngồi trên một tảng đá đang giữa móng tay.

” Địa Tặc Tinh thật đúng là so với trong tưởng tượng vẫn là phế vật a, dùng hơn một tháng còn không có đem cơ quan thú giải quyết.” Cô gái hèn mọn nói.

Công tử cười từng tí nói:” Địa Tặc Tinh tìm được rồi một người giúp đỡ tốt.”

“?”

“Có Hàng Tinh giả xuất hiện, còn giống như có ba vị Tinh tướng.”

“Cái gì? Ba gã Tinh tướng?” Cô gái giật mình đứng thẳng dậy.“Thế này có thể có điểm khó giải quyết.”

“Chúng ta quay về giáo một chuyến, hiện tại đã không phải hai người chúng ta có thể đối phó, để giáo chủ phái thêm trăm tên đệ tử lại đây, lúc này đây sẽ cái là nhất tiễn tam điêu.” Công tử ngón tay vừa động, cơ quan điều bay đi.

Tiếp theo một cái vàng nhạt phi kiếm dừng ở trước mắt, công tử đối cô gái nhìn thoáng qua, cô gái xoay tròn, người hóa thành bọt nước, tiếp theo một đạo vàng nhạt hào quang hướng dưới núi bay đi.

Hồn nhiên không biết bị theo dõi, Địa Tặc Tinh Thì Thiên đang dẫn dắt đám người Tô Tinh hướng Mặc gia đi chỉ xuất phát, Cổ Thượng Tảo khinh công đi được rất xa, dựa theo cách nói của nàng là sẽ dẫn dắt cơ quan thú rời đi đi chỉ sau đó tiêu diệt từng cái, hiện tại đi hơn nửa ngày còn chưa tới.

“Thì Thiên, Mặc gia đi chỉ rồi cuộc còn cách bao xa?”

“Dù sao bốn tiểu thư không ký hạ khế ước, người kêu bốn tiểu thư tên thật thì tốt rồi. Bốn tiểu thư tên thật tên là Thì Viện, người nhớ cho kĩ!” Địa Tặc Tinh Thì Viện ngoái đầu nhìn lại, ở trong núi rừng, cước bộ của nàng nhẹ nhàng, như giẫm trên đất bằng bàn.

Tinh giả độ pháp tuy rằng inh nhưng là cùng Cổ Thượng Tảo khinh công so sánh thì còn kém không ít, nàng chỉ có thể lúc gặp nguy cấp hóa hiểm vi đi lại bất khả tư nghị, vốn bị cơ quan thú đánh tới, đại khái

Lâm Xung không có xuất thủ, Địa Tặc Tinh cũng có thể thoát khỏi nguy hiểm, khó trách dám một mình xông vào Mặc gia di chỉ.

“Xuyên qua phiến rừng cây này còn cách không xa lắm là đến.” Thì Viện vô cùng thuận thực tiêu sái.

Tô Tinh hiện tại là càng ngày càng tưởng niệm ngự kiếm thuật.

Tiếp tục đi rồi ước chừng một lát liền rút cục đi ra cánh rừng, xa xa thấy được một tòa kiến trúc bề ngoài dị thường bình thường, dùng các loại cự thạch, bên ngoài một mảnh đất không, có thể nhìn thấy hơn mười đầu cơ quan thú đang ở đó. Theo Thì Viện giải thích: Mặc gia di chỉ này là một trong vài cái di chỉ mà Mặc tộc tu kiến ở Thương Long giới, tượng trưng cho văn minh của họ, nhưng mà hiện tại xem bộ dạng hoang phế kia thật ra làm cho người ta cảm thấy tiếc hận.

Di chỉ không thể thiếu Mặc gia dẫn đến cơ quan thuật, như xem mảnh đất không ngoài kiến trúc, trên mặt có dấu không ít khởi động trang bị, một khi tiếp xúc, nhìn như công kênh cơ quan thú sẽ lấy lôi đình tốc độ tập trung vào địch nhân tiến hành khủng bố tiến công.

Thì Viện lúc trước chính là ăn cái đau khổ này, thiếu chút nữa một mạng cũng bay, vẫn dựa vào bản thân Tinh tướng Hoàng giai pháp thuật mới tránh được một kiếp.

“Hiện tại bốn tiểu thư sẽ dẫn một đám rời đi, các người tìm một cơ hội xử lý thì tốt rồi.” Thì Viện nói.

“Ngoài cơ quan thú, bên ngoài còn có cơ quan nào không?” Lâm Anh Mi hỏi nàng, con người có một loại không đồng nhất quang mang.

“Không có.” Địa Tặc Tinh trả lời. “Sao.....”

“Vậy không cần làm điều thừa.” Lâm Anh Mi lạnh lùng nói.

Thì Viện còn chưa hỏi xong, đột nhiên, một đạo hàn phong đập vào mặt. Lâm Anh Mi đã cảm Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương ở trong kinh ngạc của Địa Tặc Tinh, khí thế nghiêm nghị giết ra ngoài.

57. Chương 57: Ôm Mỹ Nhân Qua Ải

Động tác của Lâm Anh Mi liên tục lưu loát, liên tục. Đám sơ cấp cơ quan thú không hề có cơ hội nào. Hàn tinh lăng nguyệt thương lần lượt bề gãy hết thấy, cuối cùng chỉ còn lại có một đồng sắt vụn. Nhưng vẫn giữ được “Linh phách” ở lại quả là thương pháp tinh a.

Nhìn thấy những chiêu thức ấy, nhận ra danh tiếng bấy lâu đám thú Địa Tặc tinh mới chịu nhúm mình.

“Người, người... Là Thiên Hùng tinh Lâm Xung??”

Cái miệng hơi mỉm cười lâm xung vẫn giữ vẻ thẹn thùng, Nàng cảm thấy chuyện này đã muốn vượt qua lý giải của nàng.

Ánh mắt chợt lạnh, Lâm anh mi nhìn qua chỗ Tô Tinh nói: “Những Linh Phách này thiếu chủ có thể đến lấy mà dùng”.

Tô Tinh liếc nàng một cái: “Để cho Địa Tặc Tinh đi, ta có lấy cũng không dùng được vào việc gì”

Cơ quan thú này tuy rằng tinh diệu thần kỳ, nhưng Tô Tinh lại ưu tiên Quý thủy thần lôi hơn, đối với cơ quan thuật thực không có nhiều hứng thú, vả lại thấy bộ dáng đau lòng của Địa Tặc Tinh nếu Tô Tinh đến lấy cũng cảm thấy chút ngượng ngùng.

Lâm Anh Mi xuống tay cũng không chút nào lưu tình a. hơn mười đạo cơ quan thú cũng không thể chịu nổi nhất kích.

Thì Viện cũng không khách khí liền thu nhận hết chỗ Linh Phách đó về dùng, lúc trước tưởng Tô Tinh sẽ đoạt lấy bây giờ thấy trong lòng bỗng nhẹ nhõm hẳn lên vì chính mình đã có thể nói là chiếm được tiện nghi a.

Rõ ràng khi mọi người bước vào cơ quan thú này thì thấy có lớp bụi dày phủ kín, như vậy xem ra di chỉ này cũng không phải là mới có.

“Chúng ta chú đích là muốn đi vào trung tâm đại điện, nhưng mà các người phải lưu ý dưới chân, hì hì nếu xảy ra chuyện gì cũng đừng trách bốn tiểu thư không nhắc nhở a. tốt nhất nên chọn lựa phương pháp ẩn tàng trong Tinh Thai.”

Thời Viên mang theo một tia gió hoạt tươi cười, liền nhẹ nhàng phi thân bay đi trong chớp mắt đã cách xa hơn chục trượng.

“Dưới chân?” đối với câu nói này của Địa Tặc Tinh Tô Tinh nhất thời cảm thấy khó hiểu.

Bỗng một tiếng động vang lên, một đạo hỏa diễm nhắm chỗ Tô Tinh và Lâm Anh Mi phóng nhanh tới, cả hai cung nghiêng người né tránh được. lập tức một cái lồng sắt chụp xuống Lâm Anh Mi vùng trường thương đem cái lồng sắt đánh nát. Nhưng còn chưa kịp bình tĩnh thì mặt đất bỗng rung chuyển rồi sụp xuống, Lâm Anh Mi nhất thời chưa thể chuẩn bị đã không kịp tránh khỏi rơi xuống.

“Anh Mi” - Tô Tinh cả kinh kêu lên.

Lâm Anh Mi cũng không phải là hạng tầm thường muốn bắt là bắt được sao. Nàng phóng thương mạnh, mũi thương cắm vào vách tường rồi theo đó lấy lại cân bằng, chân đạp mạnh vào tường rút thương ra cùng thân ảnh bay lên một cách nhẹ nhàng.

“Anh Mi, phải hết sức đề phòng”.

Tâm giải lớn tiếng nói.

Có quá nhiều cơ quan cạm bẫy nguy hiểm nhưng có vẻ các Tinh Tướng vẫn rất ung dung. chỉ trong nháy mắt Anh Mi đã đứng ngay sát chỗ Địa Tặc tinh: “Đa tạ thiếu chủ quan tâm.”

Tô Tinh khẽ gật đầu.

Ngô Tâm Giải lên tiếng: “Công Tử, Tâm Giải có lẽ nên vào tinh thai nghỉ ngơi một chút.”

Nói rồi nàng xoay người ẩn vào tinh thai, trong đầu Tô Tinh đã nghe thấy những âm thanh nhỏ chính là nàng đang cổ vũ mọi người a.

Tô Tinh khẽ cười, lúc này lại thấy có An Tổ Vân đứng bên cạnh vẻ mặt đang do dự không biết làm sao. Địa Tinh Linh này có gan dám đi cùng ta quả không hề đơn giản chút nào a.

“Lại đây, ta ôm người vượt qua” Tô Tinh dang tay mời.

An Tổ Vân lắc đầu thoái lui. “Sợ rằng sẽ làm ảnh hưởng đến công tử.”

“Đây chỉ là cơ quan nhỏ thôi” Mưa bom bão đạn, Tô Tinh đều đã trải qua, loại thế trận này có đáng kể gì chứ, vốn Tô Tinh cũng không thích lễ mễ. An Tổ Vân liền ôm lấy thắt lưng Tô Tinh.

Hai gò má nàng đỏ ửng lên, hai tay ôm sát cổ, đôi môi khẽ mấp máy. “Công tử, nên thận trọng a”.

Tô Tinh hít một hơi thật sâu, bước nhanh về phía trước, bỗng mặt đất trời lên vô số mũi gươm, Tô Tinh liền lợi dụng bàn đạp phóng về phía trước.

Dưới đất bỗng có những tiếng nổ liên tiếp, Tô Tinh liền đem An Tổ Vân bảo hộ kỹ trong ngực, nhất thời chàng ngửi thấy mùi thuốc súng,

“Con mẹ nó, chẳng lẽ...”

Quả nhiên mấy bọc thuốc súng đó phóng lên gặp không khí liền phát nổ. tại y

Trong vòng hai mươi mấy thước vuông đều xuất hiện những vụ nổ như vậy, mặc dù có tinh lực hộ thể nhưng Tô Tinh vẫn cảm thấy da thịt đau rát.

“Công tử, cẩn thận phía trước”: Ngô Tâm Giải thất kinh nói.

Tô Tinh chậm bước liền rẽ sang một bên, phía trước khói bụi mù mịt không thấy gì. Tô Tinh phi thân lên trên bám vào một cái chuông nhỏ nhìn xuống, bên dưới lại là một cái hố to đã bố trí những cạm bẫy chết người, nếu cứ tiếp tục tiến lên e rằng sẽ không thể tránh khỏi, con mẹ nó quá nguy hiểm a.

Ngay lúc đó Địa Tặc Tinh quay sang hỏi Lâm Anh Mi.

“Anh Mi tỷ tỷ, có phải trước đây hần dùng thủ đoạn bắt ép tỷ ký hạ khế ước Đấu Tinh không?”

Lâm Anh Mi khẽ liếc mắt: “Ta thề dù sống hay chết sẽ bảo vệ thiếu chủ đến cùng.”

Câu nói này khiến cho Thời Viện lú lờ nhất thời không thể nói được gì. Đây có phải là thiên hùng tinh không? Nếu có ai nghe được mấy câu này có lẽ sẽ thổ huyết mất.

“Thời Viện, ngươi không ký hạ khế ước sao?”

Thời Viện cười hì hì: “Không cần, bốn tiêu thư thà dùng một mình chứ không thể san sẻ công lực của mình cho người khác, làm một người tiêu dao tự do tự tại vẫn tốt hơn, ký hạ khế ước Đấu Tinh sẽ bị trói buộc điều này với ta không hề thích hợp a.”

Lâm Anh Mi vẫn đứng tại chỗ không đáp lại.

Chợt Tổ Vân thét một tiếng, Tô Tinh mang theo nàng vượt qua cơ quan trận.

“Công tử để Tổ Vân xem thương thế của công tử”

An Tổ Vân mặt đỏ bừng, vừa rồi Tô Tinh ôm nàng vượt qua cơ quan trận, cho dù là có xiêm y bao bọc cũng không khỏi khiến tim nàng đập nhanh hơn.

An Tổ Vân giúp Tô Tinh kiểm tra thương tích khiến cho các tinh tướng chung quanh không dám nhìn, đúng là cảnh tượng bất ngờ a.

Ngô Tâm Giải từ trong tinh thai hoá ra, mắt trừng trừng nhìn Anh Mi cùng Thời Viện.

Thời Viện nhìn thấy An Tổ Vân như vậy không tránh khỏi sinh bực bội.

“Tổ Vân, theo ta thấy ngươi không tránh khỏi rơi vào tay tên tiểu tử này rồi.”

An Tổ Vân lắc đầu: “Là tại Tổ Vân làm phiền hà đến công tử.”

“Được rồi, trước hết nên nghĩ cách khai phá cơ quan này đi.”

Thời Viện nhất thời lộ ra vẻ mặt đau khổ: “Cơ quan này biết được bí mật mới có thể khai giải, nếu có tình huống chế di chỉ trong đó liên tục bị phá hủy, Thiên Cơ Tinh tỷ tỷ bây giờ phải dựa vào tỷ rồi.”

Mọi người bất giác nhìn lại Đại Môn phiến.

58. Chương 58: Vạn Dặm Trường Lang

Cửa đại môn đã bị một phiến đá lớn chặn lại, cho dù Tô Tinh có dùng toàn bộ công lực của mọi người cũng chưa chắc đã phiến đá chịu mấy may suy chuyển.

Địa Tặc Tinh cũng đã từng gặp phải chuyện này, nên khi vừa trông thấy Thiên Cơ Tinh đã không ngần ngại dẫn dụ mọi người đến đây, vấn đề cơ quan, cạm bẫy đối với Thời Viện là không có gì đáng kể nhưng lại không thể đoán ra huyền cơ bên trong, nên nàng chỉ có thể đứng nhìn chứ không biết phải làm thế nào. Bây giờ mọi hy vọng của nàng đều đặt vào Thiên Cơ Tinh Ngô Tâm Giải.

“Công tử, nên làm sao bây giờ?” Ngô Tâm Giải không nói gì, trái lại lại quay ra hỏi Tô Tinh.

Tô Tinh không nói gì phi thân đến đại môn, vận hết công lực có được đẩy mạnh một hồi. Nhưng phiến đá vẫn cứ trơ trơ, không hề suy chuyển, Tô Tinh liền đi vòng quanh xem xét kỹ lưỡng một vòng.

Phiến đá này vốn làm từ Huyền Vũ Nham được mài kỹ lưỡng, một vết xước cũng không có, Tô Tinh vẫn cẩn thận tìm kiếm. Thời Viện như bị dội một gáo nước lạnh.

“Bốn tiêu thư vốn là đạo tặc chuyên nghiệp, nên đã sớm đi xem xét, phía sau đại môn này nhất định ẩn tàng một thứ gì đó trân quý, nhưng cơ quan này muốn mở ra phải mở từ bên ngoài, nói cách khác, đại môn này ẩn chứa một đạo cơ quan mật.”

Tô Tinh gật đầu, nếu ngay cả Địa Tặc Tinh cũng nói như vậy thì cơ quan này không hề dễ mở ra.

Nhìn phiến đá này che kín cửa đại môn, Tô Tinh đoán nhất định chìa khoá mở ra ở chung quanh là chỗ vết nứt nào đó.

“Ngô Tâm Giải tỷ tỷ, có phải là tỷ cũng không thể đoán ra không?” Thời Viện trừng mắt nhìn.

“Không thấy công tử đang tra xét sao?” Tâm Giải khẽ cười ánh mắt mang theo một tia giảo hoạt.

Tô Tinh quay lại nhìn Ngô Tâm Giải nói: “Tâm Giải, nếu ngươi khai giải cơ quan này chẳng phải là thừa nước đục thả câu đó sao?”

“Thiên Cơ Tinh, ngươi có thể khai giải cơ quan này nhanh như vậy sao?”

“Thật vậy sao?”

Lâm Anh Mi cùng An Tổ Vân lộ ra bất ngờ cùng lên tiếng.

Thời viện đang sốt ruột muốn khai mở cơ quan, Tâm Giải cũng không muốn thừa nước đục thả câu nhún vai nói.

“Cơ quan này muốn khai giải ở ngay trước mắt kia, Địa Tặc Tinh ngươi vốn là Thiên hạ đệ nhất tặc vậy mà nhân lực một chút cũng không có a.”

Thời Viện ánh mắt ử rử vốn nàng vẫn chưa thể hiểu hơn được gì.

Ngô Tâm Giải tiến lên đứng trước cửa Đại môn phiến, nàng vận công lực đầu ngón tay phát ra bạch quang tiếp đó, nàng hạ bút vẽ vài đường chột trên phiến đá lộ ra những vết xước lớn, một cái khoá hiện ra.

“A..!”

Thời Viện kinh ngạc ánh mắt ngậy ngô, nàng đứng trân trân nhìn.

Tâm Giải ấn nhẹ vào cái khoá, lập tức đại phiến môn rung chuyển từ từ mở ra.

Thời Viện vỗ đầu rồi lại “A” lên một tiếng: “Tâm Giải tỷ tỷ quả thật rất lợi hại a, chỉ liếc mắt một cái đã có thể nhìn thấu cơ quan này.”

Địa Tặc Tinh bái phục khen ngợi không thôi, chỗ đó vốn rất nhẵn nhụi nhưng không thể ngờ lại là chỗ mở khoá cánh cửa này ra. Nàng vốn không hề nghĩ tới việc này.

“Mặc gia cơ quan thuật cũng quá xảo diệu đi, nếu không có Tâm Giải tỷ tỷ thì ai có thể khai giải cơ quan này chứ.”

“Công tử mới thực sự thông minh hơn Tâm Giải a”: Nói rồi nàng quay lại nhìn Tô Tinh miệng cười khê.

Thời Viện kinh ngạc: “Không lẽ đây là do công tử nói cho tỷ biết sao?”

Tô Tinh khẽ lắc đầu nói: “Vốn ta cũng không nghĩ tới việc này a.”

Tiến vào bên trong cơ quan Địa Tặc tinh vừa đi vừa đánh ra quan minh phù. Vốn đường đi vào càng lúc càng tối lại đi xuống theo cầu thang.

Đi vào thêm một lát bỗng xuất hiện một cái động tối đen Địa Tặc Tinh búng ra một đạo Quang Minh Phù, đạo phù bắn vào trong rồi lập tức tắc ngấm, không khí trở lại ẩm đậm như lúc đầu. Hóa ra cái động này lại cấm chế đạo phù, nhưng Địa Tặc Tinh cũng không kém đã dự phòng thêm cây đuốc. Đuốc vừa được đốt sáng lên An Tổ Vân chột liếc mắt thấy một dòng chữ được khắc trên tường.

“Vạn dặm trường lang!”

“Bên trong là Vạn dặm trường lang sao?” Thời Viện kinh ngạc kêu lên.

“Nơi này xuất hiện Vạn dặm trường lang, xem ra Mặc công bảo hạp thực sự ở chỗ này a.” Thời Viện vừa nói vừa xoa tay.

Tô Tinh thấy nàng phấn khích như vậy thực sự thấy nghi vấn liền quay sang hỏi Tâm Giải.

“Vạn dặm trường lang thực sự rất nổi danh sao?”

Tâm Giải chau mày suy nghĩ một lát rồi nói: “Hình như đã có nghe qua, có liên quan đến Thập đại cơ quan thì phải, ây da tiểu nữ cũng không chú ý lắm nên không được tường minh a.”

“Tâm Giải tỷ tỷ quả không hổ danh là bác học đa tài, chuyện này cũng có thể biết được. Chỉ tiếc tỷ không phải là một đạo tặc nếu không danh hiệu đệ nhất đạo tặc của muội không phải đã thuộc về tỷ rồi sao.”

Thời Viện khẽ cười, ánh mắt cực kỳ phấn khích. Nàng chỉ vì tìm hiểu về Thập đại cơ quan này đã phải dốc hết công sức một thời gian khá lâu, Thập đại cơ quan này là mười đại cơ quan đỉnh cấp nhất. Vạn dặm trường lang cũng là một cái trong số đó.

Từ trước đến nay Tô Tinh chỉ nghe nói đến Vạn Lý Trường Thành chứ chưa có nghe qua Vạn dặm trường lang, cũng không biết nội tình như thế nào.

“Vạn dặm trường lang này cũng giống như tên gọi, nghĩa là hành lang này có vạn dặm đường, không, khả năng phải có đến hàng trăm vạn dặm ấy chứ, ây da cũng không biết là bao nhiêu nữa.”

“Hừ” Lâm Anh Mi khẽ kêu một tiếng tỏ vẻ kinh thường.

“Chẳng qua chỉ là tên gọi thôi, trăm vạn dặm hành lang cho dù có là Yên Diệt cấp tinh giả cũng không thể làm được.”

“Đúng vậy công trình không thể sánh bằng Minh nguyệt trường sinh cung”: An Tổ Vân tỏ vẻ đồng ý.

“Minh nguyệt trường sinh cung” vốn là một truyền thuyết trên lương sơn đại lục, chưa chắc đã có thật. Theo truyền thuyết cung điện này nằm trên thiên cung cũng chưa chắc có được vạn dặm hưởng chi là cơ quan dưới lòng đất.

“Trong truyền thuyết ”Đại Chiến Bách Di” Thần cơ tộc từng dùng Vạn dặm trường lang để vây hãm một Yên Diệt hóa tinh chín ngày đêm, sau đó Yên Diệt tinh giả này phải dùng hết tất cả công lực phá hủy như nát đại cơ quan này mới có thể thoát ra.”

Nghe đến một Yên Diệt hóa tinh bị rơi vào phải mất chín ngày đêm mới có thể thoát ra mọi người đều cảm thấy rung mình run sợ.

“Nói như vậy cơ quan này chẳng phải là ngang bằng với Thiên cương cấp tinh bảo ”Thanh Minh thượng hà đồ” sao? Nếu có một cơ quan thuật lợi hại như vậy Thần cơ tộc cũng sẽ không bị tuyệt diệt a”:Ngô Tâm Giải cười nhạt.

“Bổn tiểu thư cũng chỉ nghe nói”: Thời Viện xoa tay bào chữa.

“Có lẽ chỉ là ngụy trang thôi, xác thực thì chưa ai có thể biết.”:Ngô Tâm Giải nói.

Thời Viện vẫn là có chút lo lắng: “Nghe nói Vạn dặm trường lang không có chút ánh sáng nào thắng nổi?”

“Vậy ngươi còn dám chuẩn bị để đi vào sao?” Tô Tinh hỏi.

Thời Viện vỗ nhẹ vào bộ ngực căng tròn hít một hơi thật sâu: “Bổn tiểu thư vốn là một đạo tặc, cơ hội như vậy há có thể bỏ qua dễ dàng như vậy sao?”

“Vào đi thôi”: Tô Tinh nói khiếm cho cảm xúc của Thời Viện nhất thời tụt xuống.

“Các ngươi cũng định đi vào sao? Vào rồi bổn tiểu thư cũng không có chút quan tâm nào dành cho các ngươi đâu, Vạn dặm trường lang này Yên Diệt hóa tinh phải khổ đốn mới có thể thoát ra, bổn tiểu thư còn chưa ký hạ khế ước nhưng các ngươi lại có tới hai Tinh Tướng, ở Lương Sơn Đại Lục thật không thể tìm ra người thứ hai đâu.”

“Các ngươi có quyết định vào không?”: Tô Tinh hỏi.

“Hết thấy đều nghe theo thiếu chủ sắp đặt.”: Lâm Anh mi trả lời đồng dạc.

“Hừ, Tâm Giải cũng không tin một cái cơ quan lại có thể dài như vậy.”: ”Ngô Tâm Giải nói như vậy tất nhiên là đã đồng ý.

Tô Tinh cũng không bỏ qua cơ hội này.

Cuối cùng ánh mắt mọi người đổ dồn vào An Tổ Vân. Nguồn tại [c]om

“Như vậy. Tổ Vân ngươi ở đây chờ chúng ta đi?”

“Không Tổ Vân cùng đi với mọi người, nếu trong cơ quan có độc chương Tổ Vân liền có mặt kịp thời cùng mọi người.” An Tổ Vân cũng không phải hạng vừa a.

“Ha ha ngươi quả thật rất may mắn a” Thời Viện nhìn Tô Tinh cười lớn rồi nghiêng mình phóng vút vào trong.

Nhất loạt mọi người cùng đi vào, vừa bước qua cửa lập tức một phiến đá lớn ầm ầm rơi xuống phong bế kín cửa ra vào.

59. Chương 59: Thiên Cơ Giáo Và Hành Lang Gấp Khúc Vô Tận

Bên trong Vạn dặm trường lang vô cùng kỳ lạ, so với tưởng tượng ban đầu của Tô Tinh thì thật là lớn hơn rất nhiều. Trong Vạn dặm trường lang đá tường và sàn nhà đều được tinh chế kỹ rất sắc sảo không hề có chỗ nào nhẵn nhụi cả, khi đi lại bên trong nghe như là tiếng khi đi trên bãi biển, mỗi bước chân đều phát ra tiếng động.

Tô Tinh cảm thấy ngạc nhiên không thôi, số lượng đá lớn và công sức đào đường hầm này mất bao lâu cũng khó mà dự đoán. “Cơ quan thuật này quả rất lợi hại a.”

“Thật không biết làm cách nào có thể hoàn thành được cơ quan này?” An Tổ Vân thẳng thốt, ánh mắt nhìn không thôi.

Thời Viện cười hì hì: “Kính ngạc như vậy rồi sao? vẫn còn quá sớm đấy, loại cơ quan này của Thần cơ tộc chỉ là đứng hàng cuối trong Thập đại cơ quan, nếu nhắc đến tên ”Chiến tranh cổ thành” chắc các vị còn có thể thổ huyết ra mà bất tỉnh ấy chứ.”

“Chiến tranh cổ thành, thực sự có loại cơ quan này sao?” Ngô Tâm Giải nghi hoặc.

Chiến tranh cổ thành là đỉnh cấp cơ quan đứng hạng thứ hai trong Thập đại cơ quan, Thần cơ tộc đã chế tác ra nó có thể hoạt động như một toà thành kiên cố, vừa phòng thủ vừa tấn công, có thể công thành bặt trại, có thể gọi là thần lực binh khí.

Nghe các nàng nói vậy Tô Tinh thấy Thần cơ tộc ở lương sơn đại lục giống như các chuyên gia nghiên cứu khoa học, nhưng đối với những thứ này Tô Tinh quả không chút hứng thú, nhưng cũng không khỏi khâm phục trong lòng.

Nghĩ đến có thể vào trong cơ quan, chu du trên Lương Sơn Đại lục, Tô Tinh thấy phấn khích trong người tự nhiên lại cảm thấy rất yên bình.

“Bọn họ lợi hại như vậy có thể chế tác ra được một vạn dặm hành lang chẳng?” An Tổ Vân có chút lo lắng.

“Nếu vào được thì bốn tiểu thư sẽ theo nó đến kỳ cùng, hắc hắc Vạn dặm trường lang này chớ nên đề bốn tiểu thư thất vọng a.” Thời Viện xoa tay, ánh mắt tràn đầy hưng phấn, Địa Tặc Tinh quá đối hồn nhiên a, nhưng như vậy cũng khiến Tô Tinh cảm thấy vui trong lòng. Nàng ta quả không vừa, dám cùng ta đi trộm tuyệt học trấn phái của Quý Thủy Kiếm Tông thì quả không hổ danh là Thiên hạ đệ nhất.

—————oOo—————

Trên đỉnh núi Thạch Ma.

Một gã công tử đang đứng trầm ngâm một mình, gió thổi tóc gã bay càng thêm phần ảo diệu đào hoa. Hắn đang nói chuyện một mình với con chim gõ cẩu mình.

Bỗng phía chân trời xuất hiện một ánh hào quang, trong nháy mắt đã vụt tới đỉnh đầu gã công tử.

Hoá ra là hai con thuyền làm bằng cây liễu, trên thuyền có mấy người nam nữ trên tay cầm mấy lá cờ nhỏ màu vàng.

Chiếc thuyền bỗng xuất hiện một nam nhân thân hình cân đối, thâm mặc trường bào ống tay áo rộng. Vừa nhìn thấy gã công tử nọ hăm liền giậm nhẹ chân một cái, thân ảnh trong nháy mắt đã đáp xuống đất hai chiếc thuyền cũng vụt sáng rồi phóng vụt vào Tinh Giới túi của hắn.

“Công Tử lão đệ, chờ đã lâu.” Hắn cười ha ha bước tới.

“Công Dương ca ca, ca ca đi cùng mấy người này sao?”

Công Tử nhìn thoáng qua, đám này chắc chắn là đệ tử của Công Dương, tu vi hầu như đều đã đạt đến Tinh Trần hậu kỳ, chỉ có một số ít là vẫn đang trong giai đoạn Tinh Vân Kỳ.

“Đã khiến kế hoạch của Công Tử lão đệ bị trì hoãn a, ta con phải điều động thêm mấy đệ tử nên hơi trễ, lão đệ đừng coi thường bọn chúng có tu vi thấp, bọn chúng đều là đệ nhất quan thuật của ta đây, nhưng mà ”Đăng Phong Thuyền” của ta cũng hơi bị trì hoãn a.”

Công Tử khẽ gật đầu, Thiên Cơ giáo tọa lạc ở Chu Tước giới, có thể đến và mang theo nhiều đệ tử như vậy cũng là rất cố gắng rồi. “Tạm biệt lão ca, chúng ta đi trước, lão ca miễn tội a.”

“Không biết khẩn cấp như vậy, rốt cuộc là đã xảy ra sự tình gì a?”

Trên đường đi Công Dương hỏi chuyện đệ đệ của mình, chuyện là Công Tử đã tìm ra manh mối của “Mặc Công Cơ Quan Lục” manh mối mới này liên quan đến nhiều việc và Thương Long giới, Công Dương mang theo nhiều đệ tử như vậy chính là nhằm có thêm trợ lực nếu có biến đám đệ tử cũng có thể cầm chân được đối thủ. Lần này nếu bị Thương Long giới nhúng tay vào thì mọi chuyện rất khó bề giải quyết.

“Lão ca yên tâm lần này đệ đã thành công.”

Công Tử mỉm cười giải thích mọi chuyện cho Công Dương, từ chuyện như thế nào mà may mắn tìm được Địa Tặc Tinh, rồi chuyện lợi dụng năng đi phá giải cơ quan thuật Mặc gia di chỉ, câu chuyện ngắn gọn nhưng dễ hiểu.

Công Dương có vẻ căng thẳng.

“Công Tử lão đệ, đệ nói gã nam nhân kia mang theo ba cô gái đi vào, không lẽ bọn chúng đều là Tinh tướng?”

“Công Dương ca ca quá lo lắng rồi, một Hàng Tinh giả làm sao lại có thể có tới ba tinh tướng đi theo chứ, hai tinh tướng còn có khả năng chứ ba tinh tướng thì từ trước tới nay chưa hề nghe nói có khả năng xảy ra a.”

“Theo đệ đoán, trong số đó chỉ có hai người là tinh tướng, một là Địa Tặc Tinh người còn lại là một trong ba cô gái kia, nhưng xem ra thân hình mảnh dẻ yếu điệu lắm.”

Công Dương tỏ ra nghi hoặc.

“Đệ chờ xem thường đối thủ theo đệ nói có một nàng trong số đó cầm trường thương, trong những tinh tướng người cầm trường thương thường là người rất mạnh, bất phàm.”

“Vậy còn hai cô gái kia tướng mạo thế nào?": Công Dương sốt ruột hỏi tiếp.

“Một cô mặc trường bào màu lam, dáng người thon nhẹ, nói năng lễ độ, theo đệ phán đoán thì đó chỉ là nữ nhân bình thường không đáng nhắc đến.”

Ta ngắt, nếu nghe tên Thiên Cơ Tinh là cô gái đó thì chắc các ngươi đã ngắt đi rồi chứ.

Tinh Tướng thiếu nữ phụng sự sai bảo của thiếu chủ mình, một gã tinh giả lại có thể thu phục được ba tinh tướng, chuyện này vô cùng hiếm có a.

“Công Tử lão đệ đệ có nắm chắc được phần thắng không?": Cùng một lúc mà động thủ cùng với ba thiên sát tinh thì chưa chắc ta đã nắm được phần thắng. Công Dương tỏ vẻ lo lắng.

Một ánh chớp loé lên, một cô gái mặc kim giáp đột ngột xuất hiện đứng phía sau Công Tử.

“Có bốn cô nương ở đây, sẽ bảo vệ cho thiếu chủ vạn sự bình an.”

Công Dương ha ha cười, hần chợt nhớ ra đệ đệ của mình cũng là một Hàng Tinh Giải.

“Như mà lão ca còn có một chút chưa được rõ.”

“Ca ca, mời cứ nói!”

“Đệ vì cái gì mà phải lợi dụng Địa Tặc Tinh khai mở cơ quan, nếu giết nàng ấy không phải sẽ tốt hơn sao?”

“Đệ cũng đã nghĩ tới chuyện này, nhưng đệ còn lo rằng Mặc gia di chỉ kia cũng có thể là thật, nên lợi dụng nàng ta thì tốt hơn.”

Công dương khẽ gật đầu tán thành, cô gái kia nói thêm.

“Ta cùng thiếu chủ tiến vào trong nhưng lại gặp một cái cơ quan nên tạm thời phải lui ra.”

“Chẳng lẽ nói??”

“Vạn dặm trường lang!": Công tự cười lớn hai mắt híp cả vào.

Công Dương có vẻ thoáng lo sợ, Thiên cơ giáo từng bị Thần Cơ tộc bức tới mức chút nữa là bị tuyệt diệt, cũng đã biết sự lợi hại của Vạn dặm trường lang, cho dù giáo chủ đến đây cũng phải suy tính thật kỹ mới dám hành động.

“Ta sợ rằng bọn chúng không thoát ra được thôi.”

Công tự bồi thêm.: “Lúc đó ta đi kiểm mấy cái túi a.” Cô gái đứng sau ánh mắt thoáng chút buồn, tâm trạng đầy ưu tư.

Lúc này Tô Tinh cùng mọi người đã nếm trải qua sự lợi hại của Vạn dặm trường lang.

Ba ngày sau, Tô Tinh cùng mọi người đã biết sự lợi hại, đã ba ngày liên tục bọn họ đi biết bao nhiêu hành lang gấp khúc, mỗi lần sắp hết một hành lang mọi người đều hi vọng nhưng sau đó lại thất vọng, ban đầu An Tổ Vân và Ngô Tâm Giải còn thực sự hứng thú, sau thời gian này đã cảm thấy vô cùng chán nản.

“Mấy vách tường này thực sự quá đáng ghét, hận là không thể một cước đạp đổ chúng.” Ngô Tâm Giải giọng đầy ảm ức. Nguồn tại [c]om

Thời Viện lúc đầu còn thấy hứng thú tìm hiểu, nhưng bây giờ cũng chán nản, không lẽ lại có người kiên nhẫn ở lại đây thiết kế một hành lang không có điểm cuối sao.

Thời Viện nói. “May mà mọi người đều là tinh tướng trời sinh đã có đặc thù riêng, nếu không thì đã chết khát ở chốn này rồi, chỗ này quả đúng là ngục tù a.”

Lâm Anh Mi sờ tay vào vách tường, vốn nó rất dày không thể phá hư, không lẽ chúng ta cũng giống như Yên Diệt hoá tinh tu sĩ kia sao?

Nghĩ vậy Lâm Anh Mi chợt thấy hoảng sợ, nàng thoáng liếc mắt sang Tô Tinh đang ngồi bên An Tổ Vân. ánh đuốc lập lòe khuôn mặt Tổ Vân đỏ rực lên, Lâm Anh Mi chợt cảm thấy một chút gì đó sao xuyên trong lòng.

60. Chương 60: Ma Bĩ Tư Hoàn Cơ Quan

“Tâm Giải tỷ tỷ, tỷ nghĩ rằng thật sự có người có khả năng làm ra cái cơ quan dài vạn dặm sao?”

Thời Viện ngồi chồm chồm dưới đất mặt mày ủ rũ hỏi.

“Khi bắt đầu bước vào không phải ngươi đã nói rằng rất thích cơ quan loại này sao?” Ngô Tâm Giải chế nhạo nói.

Thời Viện chép miệng nói: “Căn bản đây không phải là cơ quan thôi.”

“Người cũng biết là tốt rồi.”

Tâm Giải cẩn thận nhìn lại tổng thể hành lang, quả có điểm không tầm thường chút nào, vốn không thể có khả năng người thường làm ra cơ quan này, nhưng cứ đi mãi như người đi trong sương mù không thể nhìn

thấy được điểm cuối. Tâm Giải cảm thấy nơi này nhất định là có ẩn chứa một nơi nào đó có cửa ra nhưng đã được ngụy trang kỹ.

Ngô Tâm Giải nhìn chăm chăm Lâm Anh Mi không nói được lời nào, rồi lại đảo ánh mắt qua chỗ Tô Tinh cùng An Tổ Vân đang ngồi nằng nói: “Công Tử, người cùng Tô muội ngồi đó nói chuyện gì thế?”

“Chính là muốn hỏi Tô muội mượn hạ hương túi a!” Tô Tinh cười hắc hắc.

“Ài!! Công tử quả là người có tâm tư, nếu công tử có nhiều tâm tư thì hãy tìm tiểu nữ a”

Tâm giải đặt tay lên vai Tô Tinh cái lưỡi nhỏ thơm tho vì suyễn lại đảo qua lại.

“Thiếu chủ có hiểu chút nào về hàng ngàn dặm hành lang không? Thực ra Tâm Giải có chỗ chưa được rõ ràng.” xem tại y

Tô Tinh khẽ gật gật đầu.

Tâm Giải đột nhiên nhoài người lại đặt lên tai Tô Tinh một nụ hôn cháy bỏng, đôi môi nhỏ mọng vừa đặt lên tai Tô Tinh cảm thấy một luồng khí nóng chạy toàn thân khiến cho chàng khẽ rung mình.

An Tổ Vân ngồi ngay bên cạnh trông thấy rợn cả tóc gáy, vội vã thoái lui mấy bước mặt cúi gầm xuống không dám nhìn.

Nụ hôn vừa rút, Ngô Tâm Giải hai tay vịn vai Tô Tinh ánh mắt đưa tình khiến cho người ta phải ngây ngất.

“Các người đang làm cái gì thế?!!”

Thời Viện trông thấy đã liền hoảng hốt kêu lên.

Ngô Tâm Giải đưa mắt lườm Thời Viện nói: “Chưa thấy qua hôn môi bao giờ sao?”

“Thiên Cơ Tinh...Người...Người”

Thời Viện chút nữa là đã thét lớn nhưng lại bị nện trong họng không thể nào bật ra được. Thiên Cơ Tinh vốn mưu lược là một người Thời Viện rất nể trọng nhưng lại dám giữa chỗ đông người cùng một nam nhân hôn nhau, quả là ngoài sức tưởng tượng.

Lâm Anh Mi đứng ngây người, quả trong suy nghĩ của nàng không dám nghĩ là chuyện này có thể xảy ra như vậy, nàng vẫn đứng đó trong mắt hiện ra chút ngẩn lẹ.

“Tốt nhất là chúng ta vẫn nên đi thôi.” Nàng đảo mắt nhìn quanh dãy hành lang dài vô tận. “Hành lang này rất kỳ quái tốt nhất chúng ta nên đi thôi.”

Đi tới đi lui đều giống nhau cả, đã đi ba ngày liên tục mà vẫn chưa thấy điểm cuối, Thời Viện lúc này đã như quả bóng cao su bị xếp hơi, loại cơ quan này nàng vốn không nghĩ là có thật nay được mục kích sở thị nàng rất sợ, những ý nghĩ hỗn loạn liên tục chạy trong đầu nàng. Ban đầu nàng nghĩ bên trong chỉ có bùa chú hay cơ quan gì đó chứ Vạn dặm trường lang này vốn chỉ để dọa nạt nhưng mọi ý nghĩ của nàng đều thất bại.

“Đi thôi mau chóng lập tức có thể tìm thấy lối ra.” Tô Tinh nhìn nàng nói.

Địa Tặc Tinh bĩu môi, nàng vốn không để Tô Tinh vào mắt, mà hẳn lại cùng Thiên Cơ Tinh làm chuyện ấy thì nàng vốn không dám tin tưởng.

“Thiếu chủ nói ra được là lập tức ra được.” Tâm Giải che miệng khẽ cười.

Thời Viện mím môi nói nhỏ vài tiếng: “Quả nhiên luyện ái mỹ nhân giết chết mọi bản lĩnh, cho dù có là Thiên Cơ Tinh cũng không qua khỏi cửa ai này a.”

Năm người lại tiếp tục đi tiếp trong hành lang dài vô tận tối đen ấy, lúc này Thời Viện đã cam chịu số phận, nàng thầm oán giận trong lòng một người được mệnh danh Thiên Hạ Đệ Nhất Tặc như nàng lại phải chết trong một cơ quan tối như vậy, thực sự là quá bi thảm.

Đột nhiên Tô Tinh dừng lại, ngẩng đầu lên ngửi trong không khí. Hành động này khiến tất cả mọi người đều giật mình.

“Thiếu chủ?”

“Công tử?”

Ngàn dặm hành lang này thực sự rất thú vị a, thảo nào mà có thể che mắt cả Tâm Giải, người phát minh ra quả thật là rất giỏi a.” Tô Tinh cười ha ha.

Ngô Tâm Giải và Lâm Anh Mi quay lại nhìn nhau, họ cùng biết rõ tính cách của thiếu chủ, khi chàng nói như vậy nhất định là chàng đã phá giải được cơ quan thuật.

“Thiếu chủ, điểm cuối của ngàn dặm hành lang này sẽ như thế nào?” Lâm Anh Mi không nhịn được hỏi.

“Ngàn dặm hành lang này xem ra không dài quá mười dặm”

“Mười dặm hành lang dài thôi sao?” Chúng nữ đều lộ mặt nghi ngờ.

“Tô Tinh, người nhất định là bị điên rồi, chúng ta đã đi mấy ngày trong hành lang này mà vẫn chưa tìm thấy điểm cuối, ngàn dặm hành lang ta nghĩ chắc chắn có” Thời viện bĩu môi ánh mắt đầy khinh bỉ.

“Chính là vì chúng ta đã lặp đi lặp lại mười mấy vòng trên cùng một hành lang” Tô Tinh thở dài.

“Người muốn nói hành lang này là hình tròn sao? Khi mới bước vào đây ta đã để ý rồi, nếu là hình tròn nhất định chúng ta cảm giác được.” Thời Viện vẫn rất bức bối.

Tô Tinh biết giải thích bằng lời nhất định rất khó, liền ngắn gọn nói.

“Vừa rồi ta mượn hỏi Tổ muội mượn Hạ Hương túi đã cố ý làm ướt rồi bôi lên tường để lưu lại mùi hương, theo lý thuyết nếu chúng ta đi vòng lại nhất định sẽ về lại chỗ cũ...” Tô Tinh hít hà mấy cái thật mạnh.

Mọi người cùng ngửa mặt lên quả nhiên đã ngửi thấy mùi đàn hương. mới nhất ở truyện/y/y

“Trùng hợp đi”:Thời Viện vẫn tỏ ý không phục.

“Không phải trùng hợp, chúng ta nhất định đã đi trên một hành lang dài. Ngẫm nghĩ kỹ sẽ thấy, một hành lang chạy ngầm dưới đất dù có công phu thế nào cũng khó mà dài vạn dặm được, cho nên đơn giản nhất là bố trí sẵn một hành lang vòng đi lại làm cho chúng ta đi mãi vẫn không thể tìm thấy điểm cuối.” Tô Tinh dáng vẻ tiêu sái giải thích.

“Ta chỉ cần cố ý bố trí một trận địa đường gấp khúc liên hoàn và không có lối ra”

Nói rồi Tô Tinh ngồi xuống vẽ lên mặt đất mấy nét vẽ đã ra một hình chữ nhật bên trong có nhiều con đường thông với nhau nhưng vẫn không hề có điểm cuối.

“Thật thần kỳ...” An Tổ Vẫn không giữ được bình tĩnh khẽ kêu lên.

Thời Viện khiếp sợ hỏi.

“Tô Tinh, sao người có thể biết được?”

Tô Tinh nhún vai nói: “Ma Bĩ Tư Hoàn”

Ma Bĩ Tư Hoàn cũng khá nổi tiếng, khi còn là thiếu tá trong quân đội Tô Tinh đã từng tìm hiểu qua, loại cơ quan này bên trong và bên ngoài không liên với nhau.

“Giống như quá trình giao hòa Âm và Dương, thật khó tin a!” Ngô Tâm Giải khẽ than.

Cơ quan này dùng nguyên lý toán học để thiết kế, ngay cả Ngô Dụng cũng không ngờ tới, này cơ quan đã được phá giải Ngô Dụng cũng cảm thấy cơ quan này rất tầm thường.

“Chính vì ô vuông nhỏ này mà chúng ta đã mất ba bốn ngày đi lại trong bóng tối sao?” Thời Viện hồ nghi.

Vạn Dặm Hành Lang này không phải là dài vô tận, chỉ đơn giản là đi vòng tròn, bên cạnh đó còn bố trí đường đi lên xuống vòng trái vòng phải khiến cho người đi không có cảm giác đi lòng vòng, bởi vì một người cho dù chưa lập tức nhận ra thì cũng sẽ cảm thấy mình đi trên cùng một đường khi đã đi mấy vòng liên tục.

“Thiếu chủ, vừa rồi thiếu chủ mượn hạ hương túi chính là để lưu lại mùi hương như vậy sẽ tuyệt đối chính xác phải không?” Lâm Anh Mi giật mình hỏi.

Tô Tinh gật đầu.

“Còn bên trong cơ quan tối như vậy là để cho người ta khi bước vào không xác định được phương hướng cũng như đánh dấu những nơi đã đi qua. Do đó làm cho người ta cảm giác đã đi qua cả ngàn dặm hành lang.”

Thời Viện mặt đỏ lên, nàng cảm thấy những lời Tô Tinh vừa nói chính là ám chỉ nàng, nàng bực tức nói. “Tâm lý cái gì vậy? Bồn tiểu thư chưa từng nghe qua, người nói chúng ta đi vòng vòng trong hành lang này nhất định cũng đã biết lối ra ở đâu, nói không ngoa bồn tiểu thư đã điều tra rõ ràng nơi này chính là quảng trường, chỉ là hiện tại trời quá tối cũng không tiện nói ra thôi.”

“Nói ra chỉ sợ là chúng ta mới vào cơ quan thôi.” Tô Tinh nhăn mặt.

Trong lời nói của hắn ngày càng làm cho các cô gái cảm thấy ngạc nhiên.

Tô Tinh giải thích thêm.

“Nơi này được tạo ra từ cùng loại nham thạch, như vậy phải dùng lực công phá rất lớn mới có thể ra được, dựa theo Ma bửu hoàn thì những đường đi này tương thông không có khả năng tìm được lối ra, như vậy chúng ta đi từ nơi nào vào thì nơi đó chính là lối ra.”

Thời Viện chau mày: “Chỉ sợ có tìm nửa ngày cũng vô ích thôi.”

Mọi người liền khẩn trương đứng lên tìm quả nhiên chỉ trong một lát Lâm Anh Mi đã tìm thấy một phiến đá khác thường.

Mọi người dùng sức đẩy phiến đá liền ầm ầm chuyển động rồi rơi xuống, phía sau vẫn là nham thạch nhưng có một động thông xuống phía dưới.

Tô Tinh quay lại nói.

“Mọi người ở đây chờ ta để ta đi trước xem sao đã”

Nói rồi quay lưng vận khí nhảy xuống phía dưới, bên trên mọi người không khỏi lo lắng. Nhưng chỉ một lát sau bỗng thấy tiếng Tô Tinh vọng lên.

“Mọi người cùng xuống đi nào!”

Nhất tề cả bốn nàng cùng lần lượt tung mình xuống, khi vừa đặt chân xuống mọi người rất ngạc nhiên khi thấy một quảng trường rộng lớn, ánh sáng chan hòa.

Tô Tinh ngẩng đầu miệng không ngừng suýt xoa.

“Cơ quan này quả rất lợi hại, thật đáng để học hỏi a.”

Thời Viện kéo Tâm Giải ra một chỗ hỏi: “Tâm Giải tỷ tỷ, không lẽ hắn so với tỷ còn lợi hại hơn hay sao?”

“Chính là về mê cung ta có am hiểu một chút thôi.” Tô Tinh từ lúc nào đã đứng phía sau ánh mắt đầy gian xảo vừa cười vừa nói.

Thời Viện khẽ lườm Tô Tinh: “Không lẽ ngươi là một thánh nhân hay sao?”

Đối với Thời Viện những lời Tô Tinh nói quả thực rất khó hiểu nhưng những hành động lại khiến nàng rất khâm phục, thậm chí có những thứ nàng chưa từng nghe qua con người này quả là bí hiểm.

“Chỉ cần ngươi đi theo thiếu chủ sẽ thấy thiếu chủ còn nhiều điều rất thần kỳ, khi ấy sẽ thấy được hết khả năng của thiếu chủ!” Tâm Giải nói.

“Bồn tiểu thư quả thật không có hứng thú với việc ký hạ khế ước, vả lại người như người ta quả không có hứng thú...!”

An Tổ Vân và Lâm Anh Mi khẽ cười.

Tô Tinh nói: “Không có gì là không có mặt trái, như ta đối với nhóm đầu tinh các ngươi đôi lúc cũng đâu có hứng thú hắc hắc.”

Thời Viện cười hì hì: “Bỗng ta lại thấy ghen tị với các tỷ a.”

61. Chương 61: Đồng Nhân Con Rối

Quảng trường di chỉ bỗng phát ra giống động đất bình thường rung động, một cái nắm tay thật lớn đem vách tường oanh ra một cái hố sâu, Tô Tinh, Lâm Anh Mi mấy người ầm ầm tản ra, đầy trời vấy ra loạn thạch bắn nhanh.

Một cái cao tới ba trượng, con rối đồng nhân toàn thân đục chế tạo bằng đồng vung lên trọng quyền, tiếng kim loại vang vọng khắp nơi do ma sát.

Con rối đồng nhân!

Đây là một trong mười loại cơ quan thuật quan trọng, thật không ngờ tại quảng trường này lại có loại cơ quan nhân tạo khổng lồ kia, nhìn vào lực phá hoại của nắm tay thì ngay cả tinh giả tinh vân kỳ cũng không dám ngạnh kháng.

Đây là con đồng nhân thủ hộ ngoài đại điện, do bọn Tô Tinh bước vào trong khu vực đại điện làm cho nó thức tỉnh, bởi vì không ai khống chế, đồng nhân con rối công kích cũng là thập phần điên cuồng, so với lúc bình thường có vẻ càng cường đại hơn.

Ngô Tâm Giải cùng An Tổ Vấn đã muốn vội vàng tránh đi, Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi hai người còn lại đảm đương hấp dẫn lực chú ý của đồng nhân. Còn Địa tặc tinh Thời Viện gặp phải chuyện này thì lại như cá gặp nước do con đồng nhân này chỉ được cái có lực lượng công kích lớn thôi chứ tốc độ lại rất chậm, với thân pháp của nàng thừa sức né tránh.

“Các người trước cầm chân con đồng nhân này, ta đi trước tìm kiếm cách khống chế nó” Thời Viện vừa tránh né vừa hô, nâng một cái xoay người dừng ở trên cánh tay con đồng nhân, tiếp theo thả người thiểm lược mà qua, liền đột phá được sự cản trở của nó..

Khí con đồng nhân muốn quay người tấn công nàng thì công kích của hai người Tô Tinh và Lâm Anh Mi vừa vọt áp tới. mới nhất ở truyện/y/y

Leng keng.

Nhưng con đồng nhân giáp lại dày ngoài mức dự kiến, tấn công của họ chỉ làm cho nó bị trật trật chút xíu.

“Người tốt nhất nhanh lên!”

Tô Tinh lăm bầm lầu bầu.

Hồng quang hai mắt bỗng loé lên đảo qua, đồng nhân chậm rãi chuyển hướng về phía Tô Tinh bên này, tiếng kim chúc ma sát chói tai vang lên kịch liệt, đã muốn đi nhanh đáp lại đây. Thân thể to lớn cùng với thể trọng khổng lồ, mỗi một chân bước của nó làm ật đất rung chuyển, nham thạch trong sơn động bị chân động rơi xuống rào rào, giống như tùy thời đều có thể khuynh thấp đường như.

“Công tử sẽ không sao chứ?” An Tổ Vấn lo lắng hỏi.

Ngô Tâm Giải bật cười, cảm thấy được địa linh tinh so với chính mình còn muốn quan tâm hơn, thiên cơ tỉnh lác đầu:“Có Lâm Xung ở đó, không có việc gì đâu, bất quá thật không nghĩ tới nơi này còn có con rối đồng nhân.”

“Thiên lôi địa hỏa kiểm” hỏa lôi chính là hơi chút cản trở sự di chuyển đồng nhân, nhưng tại nơi mà lôi hỏa đánh xuống cũng chỉ tạo ra một vết lõm giống như lúc trước dung pháp khí công kích, Tô Tinh lại thử sử dụng công kích cận thân, nhưng cũng không phải là biện pháp khả thi.

Sắc mặt lãnh thuận, loại này kiên cường của cơ quan nhân ngẫu nhiên làm Tô Tinh có một loại cảm giác không thể nào xuống tay. Cùng tinh giả chiến đấu bất đồng, con đồng nhân này có xương vỏ ngoài bị luyện chế bằng thép, pháp lực bình thường căn bản là không thể xuyên thấu.

Quả thực là một khối xương cốt siêu khó nuốt.

Bính một tiếng.

Lâm Anh Mi hoành thương nhất chấn, trực tiếp đỡ trọng quyền của con rối đồng nhân, thiên hùng tinh mặt không đổi sắc, mặt đất dưới chân nháy mắt tạc nứt ra, gió xoáy mãnh liệt làm cho Tô Tinh không khỏi lui về phía sau vài bước, giống như một quả Hỏa Tinh bay lên không, nương theo lực phản chân cực lớn mà bay đi.

Lực lượng cường đại mang đến tốc độ cực hạn, mũi thương nhọn hóa thành một cái băng tuyến bắn thẳng đến đi lên.

Không bị sức áp bách khủng bố của con rối đồng nhân, Lâm Anh Mi hai mắt hàn quang bạo bắn, hàn tinh lãnh nguyệt thương bỗng nhiên tấn công vào đầu gối của con rối.

Leng keng!

Thiên mệnh tinh võ cư nhiên cũng không có thể quán thông, điều này làm cho Lâm Anh Mi có chút ngoài ý muốn, nhưng công kích của cô gái cũng đều không phải là không có hiệu quả, lực lượng mũi thương tuy không xuyên thấu đc phòng ngự của con rối đồng nhân nhưng cũng là con rối đồng nhân sau này lão đảo thôi lui về phía sau, làm ật đất ở phía sau rung động không ngừng, chân động lan toả xung quanh, Lâm Anh Mi khinh phiêu phiêu trở về chỗ cũ, sương quyền hơi hơi run rẩy, nghiễm nhiên là có bắn tia ma.

Con rối đồng nhân lui về phía sau nhanh chóng đình chỉ, thân hình thật lớn cũng không có đã bị thương tổn cái gì, thân hình lay động, lại tiếp tục bắt đầu hướng Lâm Anh Mi tới gần.

Thân hình to lớn lại di động làm thanh âm lại càng thêm vang dội, làm cho người ta mao cốt tung nhiên (dựng tóc gáy).

An Tổ Vấn ở phía sau cũng sẽ không giống Ngô Tâm Giải biểu hiện như vậy thoải mái, nhìn đến Báo tử đầu Lâm Xung cũng không có thể đột phá sự ngăn chặn của con rối đồng nhân, nằng thật sự là thực lo lắng.

“Thế nào?” Tô Tinh cất tiếng hỏi.

Lâm anh sợ tóc phiêu khởi, áo gió chế thức làn váy dương, nằng gật đầu nói:“Giết chết nó không là vấn đề.”

“Thời Viện nói phải kéo dài, chúng ta trước nhìn xem nằng làm sao bây giờ.” Tô Tinh trả lời.“Cùng tiến lên!”

Ở dưới ánh mắt An Tổ Vấn, Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi lại đón con rối đồng nhân kia cực nhanh bàn đánh tới, vẻ mặt trên mặt có vẻ thực nhẹ nhàng.

Ở trong tiếng chói tai, nắm tay cực đại đã muốn hung hăng hướng vào đầu Tô Tinh nghiền hạ! Phong áp thật lớn thậm chí làm cho Tô Tinh tóc phải dựng lên, bụi đất chung quanh nhất thời bị thổi bay lên bốn phía, biểu hiện ra uy lực cường đại, dung tốc độ nhanh nhất tấn công về phía Tô Tinh.

An Tổ Vấn nhất thời khẩn trương.

“Phanh”!!

Một tiếng động giống như động đất vang lên kịch liệt, bụi mù khắp nơi, một cái tấm chắn ngăn ở trước mặt Tô Tinh đỡ một quyền này của con rối.đồng nhân.

Giao lân thuấn ở quỳ long điện lý bị quý thủy giao hư hao không ít, mấy ngày này miễn cưỡng khôi phục một ít, chính là đồng nhân con rối này một quyền cũng thực tại lợi hại, cao cấp pháp khí thiếu chút nữa bằng lý tan rã, thiếu chút nữa làm cho Tô Tinh phun ra huyết đến, hấn vội vàng vận pháp quyết, giao thảo câu trực tiếp ôm lấy cánh tay con rối đồng nhân, đi theo đường bàn đu dây đường như nhất câu, kéo lại Lâm Anh Mi đồng thời tạo thế tấn công cho nằng ta.

Cô gái thuận thế nhảy lên hơn mười trượng, thiên hùng tinh tay cầm bắn lên, hàn quang bốn phía, lúc này đây nằng là ngưng tụ tinh lực ở thương trung, nhắm ngay cổ chỗ con rối đồng nhân yếu ớt nhất.

Đúng lúc này, trong không khí vang lên tiếng niệm chú nhẹ nhàng.

“Hóa chi ta hình, lâm vào ta dùng, thiên càn khôn, sử dụng kim thân, thu!!” (câu này không biết dịch thế nào cho đúng)

Đồng nhân con rối hai mắt rồi đột nhiên tắt, tiếp theo thân thể bất khả tư nghị hư không tiêu thất.

Lâm Anh Mi sững sốt, công kích rơi xuống cái khoảng không, ở giữa không trung một cái nhảy lùi lại, phiêu nhiên rơi xuống đất, Tô Tinh cũng là hạ xuống mặt đất, cùng Lâm Anh Mi hai mặt nhìn nhau, như thể nào con rối to như vậy bỗng nhiên nói không thấy đã không thấy tầm hơi.

“Tâm giải đã nói không có việc gì mà, Lâm Anh Mi đối phó loại này cơ quan dư dả.” Ngô Tâm Giải đối An Tổ Vấn cười cười, tiếp theo đi tới.

“Hô” Thời Viện xoa xoa mồ hôi lạnh, vô lực nhìn Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi: “Thiếu chút nữa này đồng nhân sẽ bị các người bằm chết rồi.”

“Người đem nó thu?” Thời Viện trong tay hơn một quả đồng màu tiểu kỳ, kì trên có khắc kế tiếp trận pháp, vừa rồi chính là Thời Viện miệng niệm thực ngôn một bên khu động tiểu kỳ, thảo nào mà đồng nhân biến mất.

Thời Viện giảo hoạt cười: “Một cái con rối không có thần niệm không chế, đồ tốt như vậy, bốn tiểu thư không thu kia không phải rất đáng tiếc hay sao.....” Nàng lại phát tay lay động lá cờ, tiếp theo một đạo kim quang hiện lên, kia đồng nhân lại thẳng tắp đứng ở trên quảng trường, bất đồng chính là đã bị Địa tặc tinh thần niệm khống chế được.

“Thời Viện muội muội thật sự là đại tiện nghi rồi.” Ngô Tâm Giải hắc hắc nói.

Tô Tinh cũng cười cười tỏ vẻ không sao cả.

Theo sau Địa tặc tinh lại liên tục thu đủ ba con đồng nhân, phương pháp nàng thu phục cũng rất đơn giản, vì khi làm ra mấy con rối này tất nhiên đều có “Khôi lỗi kì” khống chế, Thời Viện chỉ cần là tìm ra khôi lỗi kỳ này rồi chính mình thần niệm là đủ rồi, quả nhiên là dễ như trở bàn tay liền có được đủ tứ con rối đồng nhân cường đại.

Mà Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đảm đương nhiệm vụ ngăn chặn đồng nhân con rối, cho dù Tô Tinh cũng muốn thu một khối thử xem, nhưng là ở phương diện sưu tầm khôi lỗi kỳ, so với Địa tặc tinh cái loại này cao siêu tìm vật, trộm đạo thủ đoạn cũng chỉ có thể không thể nể hà, để kẻ trộm than thở.

62. Chương 62: Mặc Công Cơ Quan Lục

Ở phía sau quảng trường là di chỉ chung điểm Mặc gia, một tòa điện phủ đồ sộ

Vốn Tô Tinh còn tưởng rằng phía cuối nhất định còn có cơ quan khoa trương hơn nữa đang chờ bọn họ, bất quá thoát nhìn cũng là lo lắng dư thừa, có lẽ mặc gia thật sự rất tự tin về hai cái bảo hiểm “Hành lang dài ngàn dặm” cùng “Đồng nhân con rối”. Bọn họ không tốn nhiều công sức cũng đẩy ra được đại môn điện phủ.

Bên trong là một căn phòng thật lớn nhưng lại trống không, không có một vật dụng, phóng nhãn chỉ thấy tro bụi mà thôi.

Bất quá Tô Tinh cũng không phải lần đầu tiên thấy loại mê cục này, phản ứng thứ nhất của hắn là nói ra cái nhìn của chính mình, cái đại điện trống rỗng này có chút cổ quái, Địa tặc tinh cổ thượng tảo mặt lộ vẻ tươi cười quỷ dị, nàng cũng muốn tới rồi.

“Ngay phía dưới các người, lần này bốn tiểu thư thu hoạch lớn rồi.” Thời Viện tự tin tràn đầy.

An Tổ Vấn nghi hoặc khó hiểu: “Nơi này thoát nhìn cũng không có đồ vật nào cả.”

“Chỉ sợ cũng có cái gì cơ quan che dấu đi lên đi.” Ngô Tâm Giải đoán, nếu thật là như vậy cũng có điểm phiền toái, căn phòng quá lớn không hề có nhất kiện trang sức phẩm.

Thiên cơ tình vừa định cất bước mà vào, Thời Viện kêu lên: “Đứng lại!”

“Để làm chi?” Ngô Tâm Giải chân treo ở giữa không trung, thu trở về.

“Nơi này có bẫy rập, các người ở chỗ này chờ bốn tiểu thư thì tốt rồi.” Thời Viện tiểu tiểu cái mũi, cũng không giống là đang nói giỡn.

Biết Địa tặc tinh đạo thuật lợi hại, thiên cơ tinh không có phản bác. “Tốt nhất là đừng để lật thuyền trong mương.”

“Hắc hắc.”

Thời Viện bước vào, ngay khi tại nàng vừa tiến nhập đại điện, chỉ nghe thanh âm rầm rập rầm rập, giống như âm thanh mưa to tầm tã, sàn nhà cư nhiên bất khả tư nghị rơi xuống, giống như cả tòa phòng treo phía trên cửu u.

Phiến đá hoa rơi xuống liên tiếp gây hoa mắt, phân không rõ đâu là chân thật đâu là hư ảo, hơi chút sơ ý, liền có thể trượt chân rơi vào cửu u, kết cục chỉ sợ sẽ không tốt.

“Trụy hồn uyên pháp trận!”

Ngô Tâm Giải động dung, thật không ngờ g một cái cơ quan cuối cùng cư nhiên bao hàm một cái trận pháp lợi hại; Trận pháp sẽ làm xâm nhập giả đặt mình phía trên cửu u, sàn nhà giống ảo giác giống nhau, khởi pháp phòng phục, sau đó trong nháy mắt lại dừng hình ảnh, cuối cùng hình thành “Trụy hồn uyên”, một khi xâm nhập giả ở vào phía trên Trụ Hồn Uyên đó là thật sự là chạy trời không khỏi nắng.

Đường ra duy nhất đó là tìm được bàn đạp chính xác.

Tô Tinh thần sắc biến đổi, cơ quan này làm cho người ta sợ hãi, hẩn chuyển mắt nhìn về phía Thời Viện, cô gái thu hồi thái độ bất cần đời, lúc này vẻ mặt lạnh lùng, bọn họ đại khí cũng không dám ho một cái.

“Thời Viện muội muội vì cái gì mà không tiến lên?” An Tổ Vấn khẩn trương hỏi.

“Nếu đã thiết hạ loại hỗn hợp trận pháp cơ quan này nhất định sẽ không cho xâm nhập giả thời gian thông qua.” Tô Tinh nói.

Thời Viện hiển nhiên cũng biết rõ điểm này, sàn nhà rất nhanh biến mất rồi lại xuất hiện, đúng lúc này, Địa tặc tinh thân hình nhoáng lên một cái, trong chớp mắt, một cái tối đen vực sâu liền xuất hiện trong phòng, Thời Viện vừa mới đứng ở trên một khối mắt trận đá phiến.

Ngô Tâm Giải nhin không được kinh hô lên, thật sự là rất nguy hiểm.

Thời Viện gọi lên vẻ tươi cười, còn nhàn tình phát phát tay.

Trụy hồn uyên ngăn ngừi một lúc sau lại tiếp tục phát động, Thời Viện thân hình nhất tiêm, tại sàn nhà lúc ẩn lúc hiện vận thân pháp đi qua, dường như đã quan sát đủ rồi, mắt như tắt điện, bước như Lưu Tinh, một cái thời gian qua nhanh trong nháy mắt, vực sâu lại lần nữa hình thành, Thời Viện cũng tìm được mắt trận an toàn.

Tô Tinh nhin không được bội phục không thôi, không hổ là Địa tặc tinh, thân pháp nhanh nhen, phán đoán thời cơ đều không hề hốt hoảng, hơn nữa trong lúc vượt qua không hề xúc động bẫy rập gì cả, Tô Tinh chú ý tới vô số lỗ nhỏ ở hai bên, chỉ sợ là hội bắn ra vạn tiễn tề phát. Truyện được copy tại Y

Thời Viện ngay tại trụ hồn uyên pháp trận lý dựa vào mỗi một lần biến hóa chậm rãi đi tới, đảo mắt cũng đã qua phòng một nửa.

An Tổ Vấn tâm đều nhắc tới cổ họng mất, nhin không được nắm chặt tay Tô Tinh, nhìn đến nàng khẩn trương như vậy, Ngô Tâm Giải an ủi nói: “Tổ Vấn muội muội, không cần phải... lo lắng như vậy, trụ hồn uyên pháp trận chính là một cái pháp trận làm mệt mỏi, không có cái gì thương tổn, nếu Thời Thiên thật sự bị vây khốn, chúng ta đi đem hẩn cứu trở về là được.”

“Cũng là phải qua được cơ quan này đi?”

“Hi hi, chúng ta công tử mới không sợ này đâu.”

Tô Tinh gạt đầu lên tiếng, kỳ thật đáy lòng cũng không tin tưởng quá nhiều, người Mặc gia tử mĩ thiết kế “Hành lang dài ngàn dặm”, “Đồng nhân con rối” Cùng “Trụy hồn uyên” Tam trọng cơ quan, nếu không phải

hắn vừa lúc biết được một ít bí mật của Mặc gia, Địa tắc tinh lại có đạo thuật không gì sánh kịp, kết quả chỉ sợ khó mà nói được.

“Xem ra Thời Viện đi đạo ”Quỳ Thủy Thần Lô Chân Pháp“, nhất định là không có vấn đề.” Ngô Tâm Giải cười nói.

Một lát sau, Địa tắc tinh liền nhảy tới cái ngói cao, truy hồn uyên pháp trận liền lập tức biến mất. Thời Viện tìm tòi một lát ở trên mấy thước vuông ngói cao, không lâu sau đã đem tay ấn một phiến đá, nghe được những thanh âm tảng đá buông lỏng, xem ra là tìm được cơ quan bí mật rồi, Thời Viện liền theo cơ quan lấy ra một cái ám kim hòm, quan sát một phen, lộ ra biểu tình mỹ mãn, xem ra nàng đã tìm được gì đó.

Tiếp theo hướng tinh giới bảo thạch lý tìm tòi, Thời Viện lại thấy được một cái hắc kỳ hai mặt ở phụ cận, đại khái là lá cờ thúc dục pháp trận, Thời Viện lâm bầm một tiếng, đổi trắng thay đen phi trào vừa ra, đã đem trận kỳ phá hư.

Truy hồn uyên cư nhiên dừng lại.

Oanh.

Trong phòng đột nhiên phát ra tác tác thanh âm, Tô Tinh vừa nghe thấy âm thanh trong lỗ nhỏ rập rập bên vách phòng truyền đến. “Chúng ta rời đi nhanh lên!” Hắn lập tức nói.

Ngô Tâm Giải cùng An Tổ Vấn bay nhanh rời khỏi phòng.

Vạn nói lợi kiếm giống như mưa to bắn ra.

Thời Viện thả người xoay tròn, đổi trắng thay đen phi trào hóa xuất một cái độ cong đem lợi kiếm ngăn lại, Tô Tinh thúc giục pháp quyết, thả ra giao lân thuần giúp nàng hộ thân, Lâm Anh Mi cũng là hàn thương nơi tay, chém ra một đạo thương quang tảo mảo đánh úp lợi kiếm lại, vạn nói lợi kiếm nhìn qua rất hung mãnh nhưng đối với tinh tướng cũng không tạo thành nguy hiểm quá lớn, rất nhanh Thời Viện liền trở lại bên cạnh Tô Tinh, ba người đều nhất tề lui lại phía sau.

Ngồi ở trước quảng trường, Thời Viện xoa xoa trán đổ mồ hôi, cười ha ha.

“Người rút cuộc là tới Mặc gia tìm cái gì? Như thế nào sẽ có bức này trận pháp cơ quan lợi hại như vậy?” Ngô Tâm Giải nhíu mày, cùng ý nghĩ Tô Tinh cũng giống nhau, tam trọng cơ quan này đổi thành người khác căn bản không có khả năng thông qua.

“Đương nhiên là thứ này.”

Ám kim hòm xuất hiện ở trên tay Thời Viện, “Mặc công cơ quan lục” Năm chữ cứng cáp hữu lực, trên hòm cũng có một cái nho nhỏ cơ quan, bất quá Thời Viện nhẹ nhàng phá giải đem mở ra, bên trong là một mảnh màu đen ngọc giản.

“Mặc công cơ quan lục?”

Thời Viện gật đầu nói: “Bản ghi chép mặc gia rất nhiều cơ quan thuật cực kỳ lợi hại nga.”

Ngô Tâm Giải lộ ra biểu tình quả nhiên người muốn chế tác cơ quan thú, nghĩ đến cũng là chuyện đương nhiên, chiến đấu năng lực của Địa tắc tinh rất bình thường, nếu muốn ở tinh đấu lý tự bảo vệ mình cách tốt nhất chính là tăng lên thực lực của chính mình, không chế cơ quan thú thật là một lựa chọn cái sáng suốt, bất quá thiên cơ tinh cũng cảm thấy được thư này chỉ là muối bỏ biển mà thôi, tương lai tinh tướng theo khổ chủ tu vi tăng lên, tinh lực lớn mạnh hơn có nhiều cơ quan thú cũng không có ý nghĩa, đương nhiên, dùng cơ quan thú khi dễ tinh giả vẫn là man thích ý.

“Nếu tìm được rồi, chúng ta trước rời đi nơi này đã.” Nhìn đến Thời Viện đã lấy được thứ nàng muốn, Tô Tinh cũng thực chờ mong quỳ thủy thần lô chân pháp.

“Chuyện thiếu chủ, người sẽ không hối hận đi?” Lâm Anh Mi nói.

Thời Viện vỗ vỗ hung: “Bốn tiểu thư tặng người một câu, tứ mã nan truy!

63. Chương 63: “Địa Ma Tinh” Vân Lý Kim Cương

Từ trong di chỉ Mặc gia đi ra, sắc trời đã chạng vạng tối.

“Ngày mai chúng ta giúp người đi thu thập quý thủy thần lân.” Địa tặc tinh tâm tình vui vẻ nói.

Đoàn người của Tô Tinh đang muốn xuống núi, lại thấy một nam tử tóc dài, lai lịch không rõ ngồi trên một tảng đá lớn ở đường vào, nhìn đến Tô Tinh trong mắt bọn họ lộ ra một tia kinh nghi, cười tủm tỉm đứng dậy, một cô gái mặc kim giáp từ trên cây cao nhảy xuống, đứng bên cạnh nam tử, cặp mắt tràn đầy sự kiêu ngạo.

Vừa thấy đã thấy họ không phải người bình thường.

Thanh âm nói chuyện của bọn người Thời Viện cũng dần dần đình chỉ, Lâm Anh Mi dựa vào Tô Tinh, nhìn chăm chăm vào cô gái mặc kim giáp lộ ra vẻ đề phòng.

“Rất cực đi ra, tại hạ là Công Tự!” Nam tử cười tủm tỉm tự giới thiệu, trong mắt lúc có lúc không, mục quang lướt qua Thời Thiên.

Động tác nhỏ này lọt vào mắt Tô Tinh, nam nhân này có lẽ vì Địa tặc tinh mà đến, Tô Tinh âm thầm truyền âm cho Ngô Tâm Giải, trên mặt Thời Viện xuất hiện vẻ lo lắng, đáp: “Có chuyện gì?”

“Tinh tướng là người sao?” Kim giáp nữ tử nhìn Lâm Anh Mi, bước về phía trước vài bước, bàn tay vẽ vào hư không, trên tay hiện lên một đạo hào quang màu hoàng kim, một thanh trường kiếm có ký hiệu phật gia màu hoàng kim xuất hiện trong tay, trên trán cô gái lóe một đạo tinh phù màu vàng, quả nhiên là tinh tướng!

“Kim cương phục ma kiếm!!”

Thời Viện kêu lên.

“Tất nhiên ma tinh vân lý kim cương tổng vạn!!”

“Nếu chúng ta đều là hàng tinh giả, không bằng tiến hành một trận tinh đấu ở đây, thế nào?” Công Tự tươi cười nói.

“Nhất định phải đánh sao?” Tô Tinh nhú mày.

Công Tự gật gật đầu, Địa Ma Tinh Vân Lý Kim Cương hiện lên một tia khiêu khích, dậm chân một cái, thân hình như lưu tinh bắn thẳng tới, Lâm Anh Mi cũng không khách khí, tay cầm hàn tinh trắng lạnh thương phóng lên, bước nhanh một cái, cùng với Kim Cương Phục Ma Kiếm đối chiến cùng một chỗ.

Tô Tinh âm thầm cảnh giới, lại phát hiện hàng tinh giả tinh vân hậu kỳ Công Tự, trên mặt cười cười, đứng im tại chỗ, không có một chút ý tứ động thủ nào. Cứ lẳng lặng như vậy nhìn tinh tướng của mình giao chiến với Lâm Anh Mi. Nói như vậy, tinh đấu lý giết chết hàng tinh giả vĩnh viễn so với giết chết tinh tướng càng phương tiện, thấy hần không ra tay, Tô Tinh cũng án binh bất động.

Đối với Lâm Anh Mi, hần cực kỳ tin tưởng.

Hàn tinh trắng lạnh thương một cái đột thứ, đó là chiêu “Thế như chẻ tre”, Tổng Vạn giờ Kim Cương Phục Ma Kiếm lên chặn lại, Tô Tinh tự nhủ nàng ta thật đúng là khờ dại, bằng vào lực lượng một thương này của Lâm Anh Mi tuyệt đối có thể đem nàng đánh lui, đến lúc đó tung ra sát chiêu có thể dễ dàng làm nàng bị thương.

Khanh đang!!

Mũi thương đâm thẳng vào thân Kim Cương Phục Ma Kiếm, đó là một kích toàn lực của Lâm Anh Mi, Vân Lý Kim Cương cười khắc khắc, bỗng nhiên tiến lên phía trước, vung kiếm chém ngang, lại đem Lâm Anh Mi đánh văng ra ba thước.

“Hàn tinh trắng lạnh thương, cư nhiên là Lâm Xung!! Ha ha ha ha..” Cô gái cuồng tiếu.

Công tự đang bình tĩnh đột biến đổi thần sắc: “Cái gì, đó là thiên hùng tinh Báo Tử Đầu?”

“Hắc hắc, không thể tưởng tượng được, Lâm Xung cư nhiên cũng ký hạ khế ước, thật sự là chưa bao giờ nghe thấy.” Tổng vạn một tay cầm kiếm, chỉ thấy trên Kim Cương Phục Ma Kiếm lóe ra tinh quang màu vàng kim.

“Lâm Xung, cẩn thận một chút, Kim Cương Phục Ma Kiếm đã là nhất tinh thiên võ.” Ngô Tâm Giải ngưng trọng nói.

Thì phải là tinh tướng nhóm theo đuổi tinh cấp tinh võ? Tô Tinh âm thầm liếc mắt đánh giá.

Thiên cơ tinh sử dụng giai pháp thuật hoàng giai-“Mưu định mà động”, mắt phát tinh quang, đem cảnh giới thật sự của Địa Ma Tinh hiển lộ, ngoài ý muốn của Ngô Tâm Giải, Địa Ma Tinh đã tiến nhập “Thiên y”.

“Là thiên y cảnh địa tinh.” Ngô Tâm Giải nhắc nhở nói: “Cẩn thận hoàng giai chiến pháp của nàng!!”

Tinh tướng căn cứ năng lực chiến đấu của bản thân chia làm các cảnh giới: “Tam động, thiên y, ngàn quân, vạn pháp, vô song, cực cảnh cùng thực phượng” loại cảnh giới, tuy rằng địa ma tinh chỉ là thiên y cảnh, so sánh với Lâm Anh Mi cảnh giới ngàn quân có chút kém cỏi, bất quá có được nhất tinh thiên mệnh tinh võ, lực lượng so với Lâm Anh Mi cũng không kém.

Lâm Anh Mi gật gật đầu, thần sắc không thay đổi.

“Cho dù là Lâm Xung, ta cũng cho ngươi chết!” Cánh tay của Vân lý kim cương tổng vạn nâng kim cương phục ma kiếm lên, chỉ thấy vô số vạn tự phù hào từ trong Phục Ma Kiếm phóng ra, kiếm quang vận vẹo nghiêng nhiên là phạt ngôn, vừa nhìn đã biết Địa Ma Tinh chuẩn bị phóng thích hoàng giai kiếm chiêu.

Lâm Anh Mi lúc này cũng bắt đầu tấn công.

Một đạo kim quang bắn về phía Địa Ma Tinh, Lâm Anh Mi thương phong nhất chắn, kim quang kia chợt phân tán ở giữa không trung: “Đi!!”

Công Tự không dám tiếp tục khoanh tay đứng nhìn, lập tức ra tay, phi kiếm màu vàng hóa thành một cái lưới lớn, hướng Lâm Anh Mi trùm tới.

Hỏa lôi bắn tới, đem tấm lưới đánh rơi, đúng là Thiên Lôi Địa Hỏa Kiếm của Tô Tinh, vung tay lên, kiếm hóa hỏa lôi hướng tới tổng vạn bay đi, lúc này ưu thế của tinh tướng ký kết khế ước của hàng tinh giả liền thể hiện ra, Công Tự hai tay kết ấn, tinh phù trên trán lóe ra, được linh giáo sức mạnh của tinh chủ, hoàng giai kiếm pháp của Vân Lý Kim Cương Tổng Vạn nhanh chóng bắn đi.

“Đại minh vương phá!!”

Cô gái một tiếng quát lạnh, kim cương phục ma kiếm giống như vang lên vạn gia phạt hiệu, một kiếm đâm ra, một đạo kiếm khí khí thế to lớn nương theo thân kiếm quán thông toàn bộ thạch ma sơn.

Lâm Anh Mi đem thương phòng ngự, Tô Tinh cũng triệu hoán ra giao lân thuần.

Kiểm khí hùng hậu trực tiếp đánh lên cao cấp pháp khí giao lân thuần, nhất thời Tô Tinh cảm thấy trong cổ họng khí huyết cuộn cuộn, địa ma tinh sau khi đâm ra Đại Minh Vương Phá, liền thừa cơ hội, trong chốc lát đã phóng tới trước mặt Tô Tinh, đỡ một kích của kim cương phục ma kiếm, giao lân thuần như nổ mạnh hết đà, hàn quang của kim cương phục ma kiếm hướng ngược Tô Tinh đâm tới.

Tô Tinh cũng không trốn tránh, hai tay thúc giục bí pháp, thiên lôi địa hỏa kiếm đồng thời vọt tới.

Một tiếng soẹt, vân lý kim cương thật mạnh đã trúng một đạo thiên lôi đánh bay hơn mười thước xa, Tô Tinh cũng không có sống khá giả, ngực truyền đến đau nhức, tơ vàng vậy cá giáp cư nhiên bị thứ phá một cái chỗ hổng.

Ngay tại tổng vạn bị đẩy lui, một đạo thân ảnh bay ra, Lâm Anh Mi đề thương tảo đến.

Địa ma tinh cũng có chính mình hàng tinh giả, công tự bắn ra hai cái kim luân tả hữu giáp công liền đỡ Lâm Anh Mi đột thứ, tiếp theo thúc dục tinh lực, bị đánh rơi kim vòng lại bay lên không. Lâm Anh Mi chân thái lưỡng đạo kim luân, sau này vừa lật tránh được kim vòng.

“Nhận lấy cái chết!!”

Công tự bỗng nhiên thổi một tiếng dài trầm canh gác, làm cho trước đó mai phục tốt thiên cơ giáo đệ tử nhân cơ hội công kích Lâm Xung.

Hơn mười đạo hàn quang từ trong rừng bay ra, cũng là hướng hắc bay tới, công tự thấy thế vội vàng bắn ra tinh lực, đã đem này phi châm ngăn lại, này đó phi châm cũng bình thường pháp khí, công tự tùy thời khoan tay áo giương lên, nhất con cơ quan chim bay đi ra đem này phi châm toàn bộ ngăn lại.

“Công dương ca ca, sao lại thế này?”

Công tự cùng tổng vạn đều là cả kinh.

Rừng cây âm âm sập, hai đủ thật lớn đồng người đang trong rừng tùy ý giẫm lên, này mai phục tốt cơ quan thú bị thả cái dập nát, thiên cơ giáo đệ tử cũng là ở đồng nhân hạ bốn phía chạy trốn, bình thường pháp khí căn bản là không có biện pháp xuyên thấu đồng nhân phòng ngự.

Đồng nhân con rồi!!

Nàng như thế nào sẽ có loại này con rồi!

“Lão đệ, chúng ta mai phục bị phát hiện.”

Công dương chặt vật không chịu nổi chạy trốn tới hắc trước mặt.

“Hắc hắc, ở ta thiên cơ tinh trước mặt ngoạn mai phục, quá non điểm đi.”

Ngô Tâm Giải đứng ở một khối đồng nhân con rồi trên vai cười lạnh, người liền Địa tặc tinh Thời Viện đang ở thúc dục con rồi kì, tứ đủ đồng nhân con rồi đem này đó mai phục kì bình đánh cái trở tay không kịp, thiên cơ giáo chết thảm trọng.

“Người!!”

Công tự ngẩn ra, phát hiện vốn hắc là đứng ở đối diện cô gái đều đã muốn không thấy, hiển nhiên đối phương là tá đại minh vương phá uy thế làm che dấu thần không biết quỷ không hay nhiều tới rồi phía sau.

“Thiên cơ tinh!! Không có khả năng!!”

Công tự ngạc nhiên nhìn Tô Tinh, cư nhiên là hai cái cao nhất tinh tướng ở bên: “Người đến tốt cùng là ai?”

Đảo mắt, thiên cơ giáo ưu thế không còn sót lại chút gì.

Công tự cả giận nói: “Già nhân huynh đi kiểm chế Lâm Xung, ta cùng ca ca xử lý của nàng thiếu chủ.”

“Ân.”

Địa ma tinh Tổng lão lại giơ lên kim cương phục ma kiếm, kiếm quang nhộn nhạo, vạn tự tề minh, lại là nhất chiêu đại minh vương phá ngăn cách Lâm Anh Mi cùng Tô Tinh.

“Không cần lo cho ta!”

Tô Tinh bỏ lại một câu, khẩu hạ ngân kiếm cò súng.

Lục khóa lôi hỏa bắn ra thang, sư địa ngay cả bắn, công tự cùng công dương huy tay áo nhất chắn lôi hỏa đạn nổ tung, đối phó tinh vân hậu kỳ tinh giả, lôi hỏa đạn cũng cũng chỉ có khả năng nhiều bọn họ một chút, bất quá đây đúng là Tô Tinh muốn kết quả.

Thừa dịp kia vài giây chung, Tô Tinh đã muốn sử dụng lạn vĩ độn, nháy mắt độn tới rồi công tự trước mặt, ngân kiếm đối với hắc đâm tới, đối phó hai cái tinh vân hậu kỳ tinh giả, Tô Tinh tái như thế nào tự tin cũng biết hợp lại pháp khí là tuyệt đối không có phần thắng, duy nhất biện pháp đó là gần người hạn chế bọn họ sử dụng pháp khí xử lý bọn họ, vì thế Tô Tinh đều làm cho chính mình bị thương dùng tốt ra lạn vĩ độn đến.

Công tự hoảng hốt, sao dự đoán được Tô Tinh như thế lớn mật, cư nhiên cảm dĩ nhất địch nhị đối phó hai cái tinh vân hậu kỳ tinh giả, bất quá hắc thần niệm cũng là rất mạnh cường hãn, cơ hồ ở Tô Tinh độn đến khi đã muốn đã nhận ra, lập tức sai thân nhất tị, ngân kiếm trực tiếp chui vào bờ vai của hắc, công tự một chưởng chém ra đem dùng tinh vân hậu kỳ tinh lực một chưởng đánh gục Tô Tinh.

Hổ khẩu nhất nứt ra, tơ vàng vẩy cá giáp cứng rắn đỡ hấn chưởng lực, Tô Tinh một cước đưa hấn đá bay. Xé rách gió lạnh quán nhĩ, không cần nghĩ muốn chỉ biết công dương đã muốn bắt được thời cơ công kích, Tô Tinh xem cũng chưa xem, cánh tay trái giương lên vài đạo lưỡi dao sắc bén đâm xuyên qua cánh tay, nhưng là Tô Tinh mày cũng chưa mặt nhăn hạ, thuận thế một cái nghiêng người, bắn ra cuối cùng tam khóa lôi hỏa đạn, tại như vậy gần khoảng cách hạ lôi hỏa đạn uy lực trải qua ra thang tinh lực tốc độ khả không giống bình thường.

Công dương phòng ngự thuận thế liền phá, tiếp theo tay phải một cái hư hoảng, tay trái bắt lấy ngân kiếm thuận thế mặt qua công dương cổ.

“A!!!”

Công dương băng bó cổ họng, lộ ra bất khả tư nghị biểu tình, máu tươi từ khe hở ồ ồ chảy ra, nhiễm đỏ toàn thân, hấn mồm to hé ra, phun ra một ngụm máu tươi, một con thuyền hai chiếc thuyền song song xuất hiện, hấn còn muốn hiện lên hai chiếc thuyền song song chạy trốn, bất quá một khối đồng nhân con rối một quyền oanh khứ nhất thời liền đem công dương tạp tử.

“Công dương ca ca!!” Công tự phần nộ kêu lên, thật không ngờ hấn cư nhiên ở gần gũi trong nháy mắt bị Tô Tinh cấp giết chết.

Hấn còn chưa tới kịp phát tiết, Tô Tinh lau máu tươi ngân kiếm đã muốn đâm tới.

“Tô Tinh làm được không tồi thôi, cư nhiên xử lý tinh vân hậu kỳ tinh giả.”

Thời Viện khen.

“Có được thiên hùng tinh khắc ấn, gần người trong lời nói, cũng không phải là bình thường tinh giả có thể ngăn hạ.” Ngô Tâm Giải kiêu ngạo nói.

“Kia màu bạc pháp khí là cái gì? Tô mò quái gì đó, lại là kiếm lại là nỏ.”

Oanh.

“Muội muội cẩn thận.” An Tổ Vấn nói.

Chỉ thấy một khối đồng nhân con rối ở thiên cơ giáo đệ tử cơ quan thú công kích hạ nghiêm nhiên bị hao tổn không chịu nổi, Thời Viện chính là đau lòng thực, vội vàng con rối kì giương lên, đem kia đủ đồng nhân con rối thu hồi, mặt khác hai câu đồng nhân con rối, bắt đầu dọn sạch thiên cơ giáo mặt khác đệ tử.

“Các người này đó tạp binh cũng không nên quấy rầy hàng tinh giả chiến đấu nga.”

Địa tặc tinh cười hắc hắc, tha cổ ý vị thưởng thức đứng lên.

Dù sao xem ra Lâm Anh Mi cùng Tô Tinh đối phó kia địa ma tinh hàng tinh giả hấn là là không thành vấn đề.

“Đại minh vương phá!!”

Kiểm khí như hồng, địa ma tinh Tổng lão nhất thứ dưới lại ** một đạo thể không thể đỡ kiếm quang đem Lâm Anh Mi đánh lui, nhưng là cũng không có thể cho thiên hùng tinh mang đến vừa lòng thương tổn.

Lâm Anh Mi sừng sững không ngã, kia đem hàn tinh trắng lạnh thương lại đem đại minh vương phá kháng xuống dưới.

“Hừ, đây là ”Ngàn quân cảnh” thiên hùng tinh sao?” Tổng lão đã muốn không lòng dạ nào đi chú ý chính mình thiếu chủ chiến đấu, trong tiềm thức cũng cho rằng chính mình thiếu chủ tinh vân hậu kỳ đối phó tinh vân sơ kỳ không có gì vấn đề.

Lâm Anh Mi nói không nói nhiều, trường thương hàn khí bốn phía, lạnh như băng thấu xương.

Tựa như một đạo hàn đêm Lưu Tinh, Lâm Anh Mi đã muốn công ở trước mắt, địa ma tinh Tổng lão kim cương phục ma kiếm quang gần bó ngự vách tường căn bản không thể ngăn cản Lâm Anh Mi nện bước, năng chút không thềm để ý vân lý kim cương vũ khí lóe ra phát gia kim quang.

Báo tử đầu Lâm Xung giờ lên trường thương, thương thượng phảng phất cuộn cuộn nổi lên một đạo cơn lốc.

Bất quá sở tức gian, kia cơn lốc liền trực tiếp đi tới địa ma tinh trên đỉnh đầu phương, theo sát sau hào quang nội liễm, lộ ra cô gái oai hùng thân hình, sợi tóc hạ ánh mắt giống như là một phen đâm vào tâm tạng đao nhọn tràn ngập bức nhân tâm phế áp lực.

Trường thương đột thứ, ở không trung hóa xuất một đạo lạnh như băng tuyến. Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Vô thanh vô tức gian, Tổng lão thậm chí ngay cả Lâm Anh Mi đột thứ động tác đều không có thấy rõ, chói mắt mũi nhọn đã muốn xuất hiện ở không trung. Địa ma tinh chỉ có thể dựa vào tinh võ bản năng đi chặn.

Thanh thúy pháp minh!

Nhất tinh thiên võ đỡ Lâm Anh Mi đột thứ, tiếp theo lần thứ hai, lần thứ ba, thương pháp liên miên không dứt, càng ngày càng mật, cho dù vũ khí thắng nhất tinh, chính là lẫn nhau song phương thực lực chênh lệch ở đâu bãi, luận phản ứng, chiến đấu năng lực, “Thiên y cảnh” địa ma tinh làm sao có thể “Ngàn quân” Lâm Anh Mi so với, mũi thương cuối cùng đột phá Tổng lão kim cương phục ma đao, thuận thế nhất thứ xỏ xuyên qua bả vai cô gái.

“Chết tiệt Lâm Xung!!” Địa ma tinh vận lý kim cương sắc mặt khó coi tới cực điểm, kim cương phục ma kiếm rồi đột nhiên kim quang vạn vạo, cô gái gầm lên, “Đại minh vương phá!!”

Kim quang ra phong, hóa thành một đạo sắc bén gió lốc.

Lâm Anh Mi rút súng lại làm ra phòng ngự tư thái, biết địa ma tinh hội thừa dịp đại minh vương phá khi đánh lén, cước bộ cấp tốc triệt thoái phía sau, sợ bị nàng bắt lấy nhược điểm.

Khởi liêu, lúc này đây, địa ma tinh căn bản không có dây dưa, dùng lại ra nhất chiêu đại minh vương phá sau, đã nghĩ cũng không nghĩ muốn xoay người, hướng Tô Tinh bên kia phóng đi.

Không tốt!!

Đang ở quan vọng thiên cơ tinh hơi đổi, tay cầm hé ra bùa liền thả người nhảy xuống.

Khởi liêu, địa ma tinh chính là chém ra kim cương phục ma kiếm đánh lui Tô Tinh công kích, đem đã muốn có điểm chống đỡ không được thiếu chủ tha đi ra: “Chúng ta đi mau!!”

Công tự cũng biết lần này đụng vào chân chính sát tinh, phi kiếm nhất động.

Nhất thời hóa thành một đạo kim quang thẳng hướng tận trời, chạy.

“Thật sự là vô dụng a, cứ nhiên chạy thoát.” Địa tặc tinh Thời Viện ngồi ở con rối thượng ôm bụng cười cười to: “Tinh đấu đều là như vậy khô khan sao?”

An Tổ Vấn lắc đầu, phiêu nhiên hạ xuống.

“Công tử, người bị thương.”

Thần y khẩn trương nói.

64. Chương 64: Bốn Gã Tinh Tương Hấp Dẫn

“Không có việc gì.” Tô Tinh lắc đầu, những loại thương thế như thế này, hắn đã bị nhiều đến mức thành quen rồi, nhìn sang Lâm Anh Mi, cô gái cũng lắc đầu, thương thế cũng không đáng lo ngại.

An Tổ Vấn bằng bó vết thương cho Tô Tinh rồi thì triển “Linh khí phân tâm” bổ sung nguyên khí cho Lâm Anh Mi bổ, liên tục ngạnh kháng “Đại minh vương phá” ba lần, cho dù Lâm Anh Mi rất cường hãn cũng hao phí không ít nguyên khí.

“Những người này là ai? Giống như trước đó đã biết chúng ta ở đây?” Địa linh tinh kỳ quái nói.

“Là bọn người của thiên cơ giáo, chỉ sợ là gắn liền với Thời Thiên mà đến.”

Ngô Tâm Giải đi tới quay đầu lại phớt Thời Viện liếc mắt một cái.

“Ta?” Thời Viện trừng mắt nhìn, Địa tặc tinh vội vàng thanh minh:

“Bổn tiểu thư chưa từng gặp người của thiên cơ giáo, ta còn không biết bọn chúng là cái dạng gì nữa kìa.”

“Mặc công cơ quan lục!” Ngô Tâm Giải nói: “Thiên cơ giáo cũng là môn phái am hiểu cơ quan, xem ra bọn chúng là chi mạch của Thiên Cơ Tộc, có lẽ bọn chúng muốn lợi dụng chúng ta để lấy được Thiên Cơ Lục”, Thiên Cơ Tinh nhìn thoáng qua những cơ quan của đệ tử Thiên Trúc Giáo bị phá hủy đã nhìn ra được vấn đề.

Nghe Thiên Cơ Tinh nhắc đến chuyện này, bỗng nhiên nhớ ra chuyện Mặc Công Cơ Quan Lục cũng là nghe người khác nói chuyện mà nảy sinh hứng thú, chẳng lẽ đó là Thiên Cơ Môn cổ tình sắp đặt?

“Bọn chúng đúng là nham hiểm, may là có Tâm Giải tỷ tỷ phá tan mai phục của bọn chúng.” Thời Viện cười hì hì.

Thực Ngô Tâm Giải phá tan mai phục này rất đơn giản, đổi lại, bất kỳ ai chứng kiến một tên tinh giả xuất hiện trước mặt, hơn nữa còn một mực đòi tinh đấu chắc chắn sẽ cảm thấy không bình thường. Hơn nữa Công Tự còn đòi một đổi một, Thiên Cơ Tinh miễn cưỡng đã nhận ra Công Tự muốn thu hút tinh tướng rồi lợi dụng cơ hội, làm cho bọn họ trở tay không kịp, nếu để cho hắn đạt được mục đích thì mọi chuyện đã không đơn giản như vậy.

Cũng là Thiên Cơ Giáo xui xẻo, đã đụng phải bốn tên tinh tướng, mà trong đó còn có thiên cơ tinh và tiên hùng tinh nằm trong mười tên tinh tướng mạnh nhất.

“Không ngờ ngay cả Địa Ma Tinh Kim Cương Phục Ma Kiếm đều luyện chế thành một tinh.” Ngô Tâm Giải chú ý chính là điểm này, đấu tinh đã bắt đầu hơn ba năm, vậy là không sai biệt lắm, đây là khóa tinh thứ nhất của tinh tướng này.

“Nhất định phải mau chóng tìm kiếm Côn Ngô Sa mới được.”

Tô Tinh tràn đầy cảm xúc, nếu không phải Kim Cương Phục Ma Kiếm được thêm vào nhất tinh, thì không thể kiếm chế Lâm Anh Mi lâu như vậy, cũng không cần phải ác đấu một phen.

“Côn ngô sa?” Thời Viện kêu lên một tiếng:

“Lâm Xung tỷ tỷ chuẩn bị dùng côn ngô sa làm nhất tinh tài liệu sao?”

Nghĩ lại, Lâm Xung là một trong những đỉnh cấp tinh tướng, luyện chế tinh vô tất nhiên là muốn dùng tài liệu đỉnh cấp.

“Nghe nói ở Biện Kinh có một cái phường thị, tới lúc đó ghé qua xem thử.” Tô Tinh nhớ lại lúc trước ở Côn Ngô cổ tích bị Lý Tiểu Nhân lấy đi Côn Ngô Sa, lại nổi lên một trận tiếc hận.

“Ân.”

Tô Tinh đi tới thì thể của Công Dương đang nằm trước mặt, người kia chết cũng thật thê thảm, bị đồng nhân con rối một quyền đánh xuống nát bét, thể nhưng kiện mộc thuyền kia lại không hề tổn hao chút gì, thần niệm đảo qua, không ngờ đây lại là cao cấp pháp khí “Đăng phong thuyền”. Tô Tinh phóng ra một cái hỏa phù thiêu thi thể hắn thành tro bụi rồi lấy túi trữ vật lên xem xét, đúng như Ngô Tâm Giải đã đoán, đúng là Thiên Cơ Giáo cực kỳ am hiểu cơ quan thuật, trong túi trữ vật đều là tư liệu, tài liệu chế tạo con rối, “Hộc kim mộc”, “Huyền thiết mộc”, “Trọng vân sam”. Nhiều không đếm xuể, con rối cũng có đến mấy trăm kiện, cùng với một ít tâm đắc về phương diện sử dụng cơ quan, nhưng mà pháp khí trong này lại ít đến đáng thương.

Trừ thanh phi kiếm hắn dùng làm vũ khí, Tô Tinh còn phát hiện hai thanh “Xỉ kim cơ quan luân” và “Già thiên tán”.

Nghĩ cũng phải, nếu hắn thực sự có pháp khí bậc cao, Tô Tinh đối phó với hắn cũng không đơn giản như vậy.

Cơ quan thuật tài liệu Tô Tinh cầm vô dụng tiện lợi làm thù lao cho Thời Thiên.

Làm cho Tô Tinh cảm thấy được nhất là thu hoạch kiện Đăng Phong Thuyền kia, là một kiện phi hành pháp khí, ở Lương Sơn đại lục cũng không gặp nhiều, Đăng Phong Thuyền này là pháp khí kết hợp với cơ quan mà chế tạo ra, tuy tốc độ không phải là rất nhanh, nhưng đối với Tô Tinh, còn chưa đột phá tới tinh vân hậu kỳ cũng coi như là một kiện phi hành pháp khí phù hợp..

“Chúng ta có nên đuổi theo Địa Ma Tinh không?” Lâm Anh Mi nói.

“Quên đi, chỉ sợ cũng đuổi không kịp, chúng ta đi thôi.”

Tô Tinh đem thần thức tỏa ra, phóng Đăng Phong Thuyền lên không trung, lấy tinh lực trước mắt của hắn, thao túng kiện phi hành pháp khí này cũng coi như là miễn cưỡng. đăng phong rung lên, hóa thành một đạo thanh quang bắn về phía chân trời.

Ở trong một khu rừng.

“Hắn không đuổi theo chứ?” Công tự ngẩng đầu hỏi.

Vân Lý Kim Cương đang đứng ở trên cây lắc đầu. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.y chấm

“Khốn kiếp, không ngờ lại bị lật thuyền trong mương!” Công tự nghiêng rằng nghiêng lợi, vốn định phục kích, xuất bất kỳ ý, không ngờ lại bị ăn một vỏ đau như vậy.

“Bốn tọa không thể đánh thắn Lâm Xung.” Tổng lão bình tĩnh nói, ba lần thi triển Đại Minh Vương Pháp cũng không thể làm Lâm Xung bị thương, chênh lệch này cũng quá lớn đi. Đây lại là tình huống Thiên Hùng Tinh đã ký hạ khế ước, phải gánh vác một bộ phận tinh lực cho thiếu chủ của mình, thủ đoạn tốt nhất là giết chết thiếu chủ của nàng, nhưng mà nhìn qua nam nhân kia cũng không phải dễ chọc.

Công tự cũng hiểu điểm này, vì luyện chế Kim Cương Phục Ma Kiếm của Tổng lão thành nhất tinh, hắn đã dốc túi rồi, không có pháp khí đỉnh cấp, ưu thế của tinh vân hậu kỳ hoàn toàn không thể hiện ra được.

” Người nọ như thế nào lại có bốn gã tinh tướng?” Công Tự nghĩ không ra, người phóng ra tể châm kia hẳn là Linh Tinh Thần Y, đó là thiên mệnh tinh võ “Tử mẫu thiên cả tâm châm”.

Tổng lão hừ một tiếng, “Bốn tọa đoán nam nhân kia ký hạ khế ước cùng Lâm Xung, này những tinh tướng này đi theo bên cạnh, hi vọng mình có thể nhận được lợi ích gì đó”.

Trên mặt Địa ma tinh lộ ra vẻ châm biếm, nàng cảm thấy Lương Sơn tử muội này thật quá ngây thơ, làm như vậy sẽ có được bình an sao? Đợi đến giai đoạn cuối cùng của đấu tinh, nam nhân kia sẽ vì điều kiện cuối cùng mà đem các nàng vứt bỏ, loại ích kỷ như thế này Địa Ma tinh đã thấy nhiều rồi.

Công tự ngẫm lại cũng thấy vài phần hợp lý, nếu một người có thể ký hạ khế ước với bốn tên tinh tướng thì thật sự là quá kinh hãi rồi. Nhưng mà có thể ký kết ước với Báo tử đầu trong truyền thuyết, Lâm Xung, cũng đã là một chuyện bất khả tư nghị rồi.

“Chỉ cần giải quyết Lâm Xung, ba tinh tướng kia đều là vậy trong bàn tay chúng ta.” Công tự lộ ra vẻ tham lam, giết chết ba gã tinh tướng, hơn nữa còn có một gã Thiên Cơ Tinh loại loại kỳ ngộ như thế này chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

“Lâm Xung kia nhìn qua cũng không giàu có, trừ phi tinh võ của bốn tọa luyện đến hai tinh có lẽ có thể chiến mộ trận.”

Tổng lão nhắc nhở, tuy rằng đó là một miếng bánh cực kỳ hấp dẫn, nhưng mà muốn ăn được cũng phải trả đại giới không nhỏ, đệ tử Thiên Cơ Giáo toàn bộ bị diệt cũng là một cái giá huấn nho nhỏ, Địa Ma Tinh cũng không muốn làm chuyện không có phần thắng.

Công tự cũng biết điểm ấy: “Trước tiên tạm thời phái người theo dõi bọn chúng, ta trở về chuyển cáo giáo chủ, thiếu chủ của Lâm Xung tu vi mới là tinh vân sơ kỳ, hẳn không vào rừng làm Cướp Vi Khẩu, đó là thời cơ tốt nhất để giết hắn, chỉ cần giáo chủ ra mặt Lâm Xung hẳn phải chết không thể nghi ngờ!!”

“Giáo chủ đang tu luyện ”Thần Cơ cửu thức“, chỉ sợ sẽ không dễ dàng ra mặt đâu?” Tổng lão lắc đầu.

“Phải thử mới biết được, giết được bốn gã tinh tướng, chẳng những lấy được Mặc Công Bảo Hạp, còn có thể nhân cơ hội phát triển Thiên Cơ Giáo, giáo chủ sẽ minh bạch quan hệ lợi hại trong đó.” Công tử hít một hơi thật sâu.

Tổng lão nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có thể làm như vậy, hẳn cũng không muốn bỏ qua cơ hội này, giết được bốn gã tinh tướng, chiếm được tinh lực của các nàng, nhất là Thiên Hùng Tinh và Thiên Cơ Tinh, nàng có thể thuận lợi tiến vào “Ngàn quân”, cảnh giới “Vạn pháp” cũng không xa, đến lúc đó đụng phải võ tướng cực mạnh sao bắc đẩu Tinh Ngọc Kỳ Lân Lô Tuấn Nghĩa cũng không cần phải e ngại.

65. Chương 65: Luyện Hóa Thần Lôi Cùng Noãn Thủy

Quý Thủy kiếm tông, một trong tứ đại kiếm tông tại Thương Long giới

Tông môn chiếm cứ ở phía trên năm tòa linh phong cạnh Thiên Hà, đó là việc mà tất cả kiếm tông đệ tử đều lấy làm tự hào.

Thiên Hà là Lương Sơn đại lục đệ nhất sông, lưu vực diện tích đạt tới ngàn vạn lần km, xuyên ngang toàn bộ Lương Sơn đại lục, nhánh sông vô số, theo truyền thuyết “Cửu tiên sơn” từ xa xưa kể lại, nơi này trời sinh linh khí sung túc, gần Thiên Hà linh sơn hình thành lên có vô số môn phái, cũng là vùng mà tinh giả giao tranh đến mức đầu rơi máu chảy.

Thiên Hà chảy qua ba nước gồm tổng cộng chín tòa linh phong, Quý Thủy kiếm tông liền chiếm cứ năm tòa tốt nhất trong đó, điều tốt như vậy làm sao mà không tự hào cho được.

Kỳ thật lại nói tiếp Quý Thủy kiếm tông căn cơ cũng chỉ có mấy trăm năm thôi, so với “Thái Ất kiếm tông” - một trong tam đại kiếm tông có hơn một ngàn năm cơ nghiệp thật sự là có chút khập khiễng. Tuy nhiên trong Lương Sơn đại lục Ngũ Hành kì lôi cũng chỉ có Quý Thủy kiếm tông đem “Quý thủy thần lôi” luyện hóa ra đại thần thông độc môn, bằng điểm ấy những người khác cho dù bất mãn cũng không dám đắc tội.

Chỉ cần là kiếm tông chưởng môn của Quý Thủy kiếm tông liền phải mang theo bên mình tuyệt học trấn phái, cái này chính là quý thủy thần lôi chân pháp, vì nó mà tinh giả tu sĩ muốn tìm cơ hội đánh cắp. Nếu có thể dựa vào một quyển chân pháp mà nó có thể đem môn phái gia nhập tứ đại kiếm tông, rồi dùng cho bản thân tu luyện thì trở thành đại chân nhân cũng không phải không có khả năng.

Bởi vậy về việc thủ hộ quý thủy thần lôi chân pháp cũng cực kỳ nghiêm mật.

Quý thủy thần lôi chân pháp bị đặt ở Quý Thủy điện trên Lạc Thủy phong của Quý Thủy kiếm tông, ven đường ngoài trăm tên đệ tử canh gác, còn có không ít các loại cơ quan, bẫy rập bố trí ngầm, chung quanh Quý Thủy điện còn có bố trí một “Đại tuyệt lôi tru ma trận”, nếu không dùng thông hành lệnh bài của chưởng giáo thông qua, xâm nhập giả bất tử muốn tiến vào thì không chết cũng thương nặng.

Trăm năm trôi qua, số tinh giả tu sĩ chết ở trên con đường Lạc Thủy phong này cũng không phải số ít, những hiện giờ phòng thủ Lạc Thủy phong thật ra có phần lơ lửng.

Bất quá Quý Thủy kiếm tông cũng không nghĩ đến, người chú ý đến bảo vật lần này lại là kẻ trộm tiếng tăm lừng lẫy Lương Sơn, thiên hạ đệ nhất trộm “Địa tặc tinh” Thời Thiên.

Địa tặc tinh Thời Thiên cẩn thận địa tiềm hành đến Quý Thủy kiếm tông trên sơn đạo Lạc Thủy phong, Vừa tránh né người canh gác vừa đảm bảo không bị nguy hiểm, việc này khó khăn thế nào chính nàng là người rõ ràng nhất, nhưng nàng cũng là người biết cách làm tốt nhất.

Theo lẽ thường thì đạo tặc thường thích dựa vào bóng đêm để mượn gió bẻ măng, bất quá Khi Viện bất đồng, làm thiên hạ đệ nhất trộm, chưa bao giờ đi theo con đường tâm thường, địa tặc tinh dùng phương pháp tiềm hành ẩn giấu cao siêu của mình dễ dàng xuyên qua Quý Thủy kiếm tông ngoại sơn.

Đó chính là đệ nhất hoàng giai pháp thuật của Địa tặc tinh “Vô thanh vô tức” làm cho chính mình tâm vô tạp niệm ẩn giấu khí tức bản thân, tuyệt đại đa số tinh giả căn bản không thể phát giác, chỉ sợ nàng đi đến phía sau người đều không hết hay biết, thoát nhìn nếu dùng để ám sát thì phải nói là dừng hỏi, bất quá nếu Khi Viện động sát tâm, vô tức cũng liền bị phá bỏ, trong một thời gian sẽ không thể tái sử dụng. Do

đó Khi Viện chỉ thích tiêu diêu tự tại hoặc đục nước béo cò, dù sao dùng “Vô thanh vô tức” đối phó một ít trận pháp cơ quan cũng rất có hiệu quả, có khi xâm nhập trận pháp bầy rập cũng không có cơ hội phát động.

Chỉ trong chốc lát Khi Viện liền xuyên qua trăm tên Quý Thủy kiếm tông đệ tử đi tới phụ cận Quý Thủy điện, tìm được một cái góc bí mật, Khi Viện đánh giá hoàn cảnh xung quanh, đây là việc mà đạo tặc phải làm cẩn thận.

Quý Thủy điện có hai vị tinh vân trung kỳ tu sĩ canh gác, bất quá đó chỉ là vẻ bề ngoài, Khi Viện cảm giác được còn có cao thủ ẩn bên trong. Quý Thủy điện có một đạo kiếm tông cấm chế, Khi Viện đánh giá nếu chỉ phá cấm chế thì không khó, chỉ là làm thế nào mà không làm cho những tu giả canh gác chú ý mới là vấn đề, vô thanh vô tức cũng không có thể làm người khác đối với người làm như không thấy gì cả được.

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên cửa Quý Thủy điện mở ra.

Chỉ thấy ba người đi ra nghe được thủ vệ tinh giả đều xưng hô một tiếng cung kính.

“Chưởng môn!”

“Thì phải là Quý Thủy kiếm tông đương kim chưởng giáo Lạc Thủy chân nhân?” Nhìn sắc mặt bình thản của trung niên kia, Khi Viện nhớ tới đến tư liệu thiên cơ tinh cung cấp lúc trước, này Lạc Thủy chân nhân đạt tới ngân hà hậu kỳ, hai bên hai người trẻ tuổi một nam một nữ, nam biểu hiện thực cung kính, nhưng là cô gái thì có điểm tùy ý, làm như kiểu không coi chưởng môn đặt ở trong mắt.

“Chẳng có nhẽ lại là tinh tướng?” Khi viện lẩm bẩm.

Đột nhiên, cô gái kia hướng tới nơi Khi Viện ẩn mình mạnh mẽ lướt qua, địa tặc tinh cả kinh, lập tức thu liễm hơi thở.

“Dao nhi, làm sao vậy?” Trần Trọng Lâm hỏi.

Tầm mắt dõi theo hướng của nàng mấy người thấy được một khối núi đá vô cùng bình thường, Lạc Thủy chân nhân kia phất 1 tay lên, một đạo bích quang vọt tới hướng chỗ đó, không có cảm giác khác thường, liền tùy ý thu lại.

“Không có gì, chắc do mệt mỏi.” Dao nhi ngáp một cái.

Trần Trọng Lâm bất đắc dĩ nhìn chưởng giáo của mình.

Lạc Thủy chân nhân mỉm cười, vừa đi vừa nói chuyện nói: “Trọng Lâm, kiếm tông lúc này chính là thập phần coi trọng năng lực người ở đầu tinh lần này, người phải cẩn trọng chứ không được khinh suất.”

“Trọng Lâm nhất định là vì dương danh kiếm tông môn dù vượt qua núi đao biển lửa, cũng không chùn bước.” Trần Trọng Lâm cam đoan nói.

Lạc Thủy chân nhân vừa lòng gật đầu rồi hỏi: “Quý thủy thần lôi chân pháp nhập môn khẩu quyết người đã nhớ kỹ chưa?”

“Dạ, Trọng Lâm nhất định dốc lòng tu luyện để không cô phụ kiếm tông.”

Trần Trọng Lâm tỏ thái độ son sắt khi nói lời thề, Dao Nhi đột nhiên nói leo một câu: “So với việc này, ta lại càng muốn đem tinh võ nhanh luyện chế lên đệ nhị tinh.”

“Côn ngô sa thật sự rất hiếm, nhưng tổ sư cũng sắp xuất quan rồi, việc này chỉ cần thời gian thôi.” Lạc Thủy chân nhân cũng không có để ý thái độ của nàng.

“Nga, phải không?”

“Uhm, nghe nói gần đây có côn ngô sa xuất hiện tại một hồi đấu giá ở Biện Kinh, tổ sư nhất định hội giúp người đoạt được.” Lạc Thủy chân nhân ha hả cười.

Trần Trọng Lâm lộ ra sắc mặt vui mừng, kiếm tông tổ sư bình thường đều là tinh giả tinh hải kì, loại tu vi này ở Thương Long giới coi như là nhất lưu rồi, có tổ sư ra tay xem ra luyện hóa thành đệ nhị tinh không phải là vấn đề.

“Dao nhi, ta nói người cứ yên tâm đi, đừng có lẩm bẩm nữa, cho dù về sau có gặp phải Lâm Xung cũng phải cho nàng ta biết sự lợi hại của người.”

“Uhm.”

Mấy người dần dần đi xa, Khi Viện nhô đầu ra, quay đầu lại nhìn Quý Thủy điện, đảo mắt 1 cái, đột nhiên lộ ra nụ cười giảo hoạt.

.....

Tô Tinh ngồi ở phòng ngủ, hai chân ngồi xếp bằng, hần vừa hoàn thành tu luyện trong ngày, thở ra một hơi dài, tinh lực trước mắt vẫn là tinh vân sơ kỳ tiến, triển không lớn, lạn vĩ độn cùng tâm như minh kính cực chân tâm pháp tiến triển cũng là rất chậm chạp. Nghe thiên cơ tinh nói ở đầu tinh, các hàng tinh giả đều cố hết sức làm thực lực của bản thân lớn mạnh, ngoại trừ việc hấp thu tinh lực từ bên ngoài, kiếm được pháp khí tốt nhất, thậm chí kiếm được tinh bảo thì công pháp tu luyện cũng nhiều đếm không xuể.

Nếu kể ra thì Tô Tinh thứ nhất không chỗ dựa vững chắc, thứ 2 không có kinh nghiệm, trước mắt cũng chỉ mới có [lạn vĩ độn] cùng [tâm như minh kính cực chân tâm pháp], tuy rằng nói hai bản công pháp này coi như là thuộc loại cao cấp, chỉ là có chút đáng tiếc vì không có thể đề cao năng lực chiến đấu. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.chấm

Tô Tinh đột nhiên nhớ tới lúc ở quỳ long đàm có lấy được 1 vật gì đó từ thanh niên áo lam của Thiên Hà kiếm phái, thuận tay xuất ra một quyển [tích thủy chân pháp] cùng một cái bình nhỏ.

Nhìn tích thủy chân pháp một lần, bản pháp quyết này thật ra cũng không tồi, ăn vào “Thủy tích” bồi dục ở đan điền nội, có thể tùy thời phun ra “Thủy tích” công kích, luyện đến hậu kỳ mỗi một khóa “Xuyên thạch thủy” giống như thiên quân chi lực, có thể phá thiên quân vạn mã, nếu là cảnh tượng mấy chục mấy trăm khóa kia đồng loạt bắn ra thì đó lại một sự khủng bố thật sự, không hổ là tuyệt học Thiên Hà kiếm phái, không hề kém phần long trọng.

Xuyên thạch tích thủy nhưng thật ra có thể dùng để nâng cấp “Ngân kiếm” lên đệ nhị, nghĩ đến đây 2 mắt Tô Tinh sáng ngời.

Lo lắng đến hậu quả dưng dục quý thủy thần lôi cùng Xuyên thạch tích thủy đồng thời ở trong cơ thể, Tô Tinh hỏi qua Ngô Tâm Giải liền nhận được đáp án: “Ngũ Hành chỉ cần không phải tương khắc, thì sẽ không xảy ra vấn đề gì.”

“Thế thì có thể luyện cùng lúc 2 loại kia được ah?” Tô Tinh nói.

Ngô Tâm Giải nhìn qua một lần chân pháp: “Cái này vốn chỉ là sơ kỳ công pháp hoặc trung kỳ công pháp, bất quá dùng để dưng dục ở đan điền cũng rất thích hợp thiếu chủ.” Thiên cơ tinh cười cười.

“Có cái gì nguyên nhân?” Tô Tinh tò mò hỏi.

“Công tử ký hạ ta cùng Anh Mi mười mười, ý thức phải lớn gấp đôi so với bình thường, theo lý mà nói ý thức hải càng mạnh, chỉ cần chăm sóc ở cơ thể cẩn thận thì việc lợi dụng thần niệm khí hải bồi dưỡng công pháp hoàn toàn có thể phát huy tác dụng.”

Tô Tinh gật đầu, luyện Xuyên thạch tích thủy cần một loại “Noãn thủy” làm phụ trợ, cũng chính là loại nước chứa trong cái bình nhỏ giống quả trứng kia, dù sao địa tặc tinh đã đáp ứng đi thân chân pháp rồi, Tô Tinh quyết định đem “Quý thủy lôi giao đan” cùng “Noãn thủy” đồng thời ăn vào.

Sau đó Tô Tinh ngồi xuống Lâm Anh Mi làm cho hộ pháp, Ngô Tâm Giải hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Một quả thủy đan bay ra từ trong tinh giới túi, tiếp theo bình nhỏ được mở ra, noãn thủy từ trong đó chảy ra, tiếp đó Tô Tinh dùng thần niệm tạo ra một huyền phù trong không trung, làm cho tinh lực tinh vân bản ở kỳ kinh bát mạch lý chuyển quá một lần, tiếp theo Tô Tinh mở miệng, quý thủy lôi giao đan cùng noãn thủy đồng thời bị hần nuốt vào.

Noãn thủy kia khó nuốt vô cùng, vừa vào đến cổ họng đã thấy sự kinh tởm của nó, Tô Tinh thiếu chút nữa ói ra, chưa kể nó cùng với quý thủy lôi giao đan hợp thành một khối làm cổ họng hần như muốn nứt ra, Tô Tinh phải cố hết sức từ từ nuốt noãn thủy cùng quý thủy lôi giao đan vào đan điền.

Lúc này vôi vàng huy động tinh lực trong cơ thể lấy “Hỏa” uyện hóa hai loại vật phẩm. Phải nói là khi làm bước này, Tô Tinh thật phần may mắn vì đồng thời luyện hoá hai loại vật phẩm bất đồng không phải người bình thường có thể làm được, chưa kể hẳn mới chỉ là tinh vân sơ kỳ. Cái điểm may mắn chủ yếu ở đây là hẳn kỳ hạ cùng với hai siêu cấp tinh tướng. Cũng như Ngô Tâm Giải lường trước, nhờ có ý thức hải khổng lồ nên hẳn mới có thể chống đỡ được việc luyện chế. Nếu không chỉ cần một sơ xuất nhỏ cũng đủ tẩu hỏa nhập ma, tự bạo mà chết.

Noãn thủy bắt đầu chậm rãi hòa tan từng chút một, quý thủy lôi giao đan đã cũng được tinh lực cẩn thận hoà tan, hai thứ bắt đầu dung hợp, thủy lôi màu lam giống như con chim non đang phát ra âm thanh.

Noãn thủy bắt đầu nở rộng ra tựa hồ muốn tranh đoạt diện tích, ở đan điền một đạo lôi thủy mỏng manh lúc này đã ở trong cơ thể cũng không cam lòng yếu thế mà bộc phát ra, Tô Tinh không dám buông lỏng, vôi vàng làm cho tinh lực như ốc xoáy xoay tròn đem hai loại lực lượng bất đồng bao vây lại từng chút một, hoãn thủy cùng lôi thủy vẫn tiếp tục tranh giành nhau, ở một khối, thủy lôi bạo khởi làm như muốn đem hoãn thủy cắn nuốt.

Tô Tinh thầm nghĩ không tốt, vôi vàng vận khởi [tích thủy chân pháp] thượng khẩu quyết, nhanh chóng đánh vài cái pháp quyết rốt cục mới thoát khỏi việc hoãn thủy xuất nữa tiêu vong, vùng khí xoáy dày đặc đem quý thủy lôi cùng hoãn thủy đồng thời cuốn ở tại một khối.

Trong cơ thể hai cổ lực lượng kia ngày càng tảo bạo hơn, Tô Tinh dần dần có chút dấu hiệu không khống chế được.

Bỗng trong đầu nổ oanh một cái, Tô Tinh đột nhiên cảm thấy một cổ điện lưu ở trong cơ thể bạo tán, thân thể tựa hồ trở nên vô cùng nặng nề, ý thức rốt cuộc không thể chống cự, nhất thời trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

66. Chương 66: Kẻ Sĩ Chết Vì Tri Kỷ

Tô Tinh đột nhiên cảm thấy từ trong cổ họng truyền lại một cổ ứ đọng áy áy, một cổ khí tức kỳ lạ đang di chuyển trong người làm hẳn tỉnh lại. Hẳn từ từ mở mắt ra thì thấy Ngô tâm đang nằm sát bên người, đôi mắt nhắm lại, dùng cái lưỡi thơn thò của mình hôn hẳn say đắm. Tô Tinh nhất thời xúc động, sau đó liền ôm lấy nàng, hai tay vòng qua lưng rồi lướt xuống kiều đồn mượt mà của nàng.

Ngô Tâm Giải khẽ rên lên, mi mắt khẽ động, thân hình lại càng chủ động cọ sát thêm.

“Ngô dụng, ngươi đang làm gì đó?!”

Lâm Anh Mi đang mang bình nước vào phòng thì đột nhiên chứng kiến cảnh hai người đang ôm hôn nhau trên giường, lông mày nhíu lại liền quát một tiếng. Bọn đang xem tại Y - .

“Tâm Giải cũng đang định gọi công tử rời giường.” Thiên Cơ Tinh đạt được mục đích, khoé mắt ánh lên nét dễ thương, “Công tử, có thích cảm giác yêu chiều như vậy không?”(thằng nào dám nói không)

Tô Tinh chột dạ, cũng biết không thể giả bộ ngủ được nữa đành ha hả cười.

“Thiếu chủ, thần lôi cùng hoãn thủy kia thế nào rồi?” Lâm Anh Mi hỏi nhỏ sau đó lặng yên 1 lúc rồi bưng tới một chén thuốc bổ Đông y cho Tô Tinh, cái này có thể nhanh chóng khôi phục trình độ sau khi tu luyện mỗi một.

Tô Tinh uống một hơi cạn sạch, sau đó ngồi xuống điều tức, hẳn cảm thấy trong đan điền có một viên trân châu giống như giọt nước mưa nhỏ đang lớn dần qua sự nuôi dưỡng của khí tức trong tinh hà. Giọt mặc thạch này trong suốt chứ không giống như trong bí pháp miêu tả, thỉnh thoảng lại lộ ra lôi quang. Thật không hiểu ma xui quỷ khiến thế nào mà Quý Thủy thần lôi lại hoàn hảo bị luyện hóa thành một giọt nước mưa chứa lôi quang, chính xác thì Quý Thủy thần lôi được bao bọc bởi 1 lớp vỏ nước mỏng manh, tuy rằng mỏng manh nhưng vẫn an toàn chậm rãi tăng trưởng. Đồng dạng trải qua quá trình luyện hoá kia, lớp vỏ cũng trở nên cứng rắn giống như với nguyên bản thần lôi, tựa hồ không có chuyện xấu mà ngược lại có nhiều chỗ tốt.

Nói ra chuyện này, Ngô Tâm Giải cũng phải ngạc nhiên đến mức há miệng thở dốc, cười nói: “Đại khái là Quý Thủy thần lôi này cùng noãn thủy đều tự dung hợp một thành khối tuy chúng xung khắc nhau, chuyện này thật đúng là chó ngáp phải ruồi.”

Xem ra không phải chuyện xấu, Tô Tinh cũng yên lòng, tiếp đó lại chiếu theo tầng đầu của trích thủy chân pháp tu luyện mấy chu thiên. Trong quá trình giọt mặc thạch lại tự phân ra lưỡng khóa. Dựa theo bí pháp, chỉ cần giọt mặc thạch được sẵn sóc ân cần trong đan điền, sau này không ngừng tu luyện liền có thể liên tục luyện chế ra vài khóa, nếu tinh giả có nguồn tinh lực khổng lồ thì có thể luyện ra vài trăm khóa cung không là vấn đề, tuy nhiên việc này cần thời gian rất dài đến tới luyện, theo ăn vào trứng thủy đến hiện tại cũng mấy canh giờ thôi, thể nội Tô Tinh cũng đã dùng tầng đầu bí pháp lần đầu luyện hoá xong giọt mặc thạch.

Kỳ thật việc này cũng ít nhiều dựa tâm như minh kính cực chân tâm pháp, 1 bí pháp hội tụ tất cả những tinh hoa trong tu luyện của người sáng tạo ra, tam trọng cảnh giới cũng có những thần thông khác nhau. Tô Tinh ở dưới cơ duyên xảo hợp đột phá đệ nhất trọng “Xem sơn là sơn” đạt đến cảnh giới tâm tĩnh như nước, sau này tu luyện những công pháp khác cung thập phần dễ dàng lại không tốn nhiều công sức.

Với tinh lực trong thức hải của Tô Tinh hiện tại, việc nhanh chóng luyện ra hơn mười giọt không là vấn đề, bất quá cũng không phải càng nhiều càng mạnh. Chỗ lợi hại của giọt mặc thạch đầu tiên là nó dung hợp được lực lượng của quý thủy thần lôi. Nếu không mà nói so với thanh niên áo lam Thiên Hà kiếm phái kia thì cũng chẳng khác gì nhau, dù có hơn mười giọt cũng không thể xuyên thủng được lớp vảy của Thanh Long.

“Vào lúc này mà đi trộm tuyết học trấn pháp Quý Thủy kiếm tông không biết là có mao hiểm quá không.” Tô Tinh nhìn xem sắc trời đã dần tối mà Thời Viện bây giờ vẫn còn không có tin tức gì.

” Cổ Thượng Tảo là một tay trộm già đời, chuyện không có nắm chắc nàng sẽ không đi chịu chết như vậy đâu.” Ngô Tâm Giải thì lại không có chút lo lắng nào, nàng còn đang không biết cảnh tượng đệ nhất siêu trộm Lương Sơn bị bắt nó như thế nào.

Tô Tinh cũng biết bây giờ có lo lắng cũng không giải quyết được gì.

Nói với An Tổ Vấn một tiếng, Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi, Ngô Tâm Giải cùng đi ra phủ đệ. Từ khi chính thức gia nhập hàng ngũ tinh giả, Tô Tinh cũng không có thời gian dư thừa để đi chơi, việc tu luyện mỗi ngày so với thời gian tham gia huấn luyện trong quân ngũ có khi còn một hơn nhiều, cũng may Tô Tinh cũng làm quen với hoàn cảnh rất nhanh. Nghĩ đến giai đoạn thứ hai sinh thần cương sắp bắt đầu, bản thân mình thì vẫn còn yếu đuối, nếu không cố gắng thì sẽ không thể theo kịp được.

Nhìn nhìn hai nàng thiếu nữ xinh đẹp bên cạnh, Tô Tinh cũng là muốn bảo hộ các nàng, mà không phải khiến các nàng bảo vệ mình.

Ở trong phường thị Thiên Hà Tô Tinh tìm kiếm Lôi Hỏa sa để tiếp tục tạo ra một ít Lôi Hỏa đan. Tuy hiện nay hắn có không ít pháp khí nhưng đều không dùng thuận tay bằng ngân, đáng tiếc ở phường thị tìm nửa ngày cũng chỉ là tìm được không đến mười gram Lôi Hỏa sa, còn lâu mới đủ. Sau khi đem một số các loại vật dụng không cần thiết đổi sang hoàng kim, hắn liền dạo một vòng khu chợ xem có kiếm được món mình cần không.

Thủy lục pháp hội vừa kết thúc, Thiên Hà phường thị cũng dần trở nên vắng vẻ.

Đi dạo nửa ngày Tô Tinh cũng chỉ dùng hai cái kim xỉ cơ quan luân cùng hơn mười lượng hoàng kim đổi được một món pháp khí thượng hạng cấp Tinh Vân ” Xích kim thuẫn ”.

Trở lại phủ đệ, vào đến đại sảnh liền thấy An Tổ Vấn đang dùng cơm với một cô gái. Cô gái cũng khá cầu thả, ăn uống như hổ đói lâu ngày, không có một chút nét thực nữ nào cả, nhìn có phần giống địa tặc tinh.

“Các người về rồi đấy ah?” Thời Viện lau miệng.

“Thăm dò thế nào?”

“Quý Thủy Kiếm Tông không hổ một trong tứ đại Kiếm Tông, thật sự là rất có khí phách, ngũ đại Linh Phong bảo điện các người cũng nên đến thăm quan.” Thời Viện đáp một tiếng.

“Nói vào trọng điểm đi.”

Thời Viện nhún vai một cái, bất đắc dĩ nói: “Không được, Quý Thủy điện có ”Đại tuyệt lời Tru Ma Trận” rất lợi hại, bốn tiểu thư căn bản không thể tiếp cận, hơn nữa gần nhất Quý Thủy điện thủ vệ thập phần chặt chẽ, rất khó tới gần.”

“Ngay cả người cũng không được sao?” Ngô Tâm Giải nhíu mày, có chút tiếc nuối.

“Nếu đã như vậy thì bỏ qua đi.” Tô Tinh cũng không phải là người cố chấp, cái gì không lấy được thì không nên lấy, tuy rằng có chút đáng tiếc, nhưng mà chỉ muốn sờ vào một chút thì không phải là không có cách.

An Tổ Vấn cười cười nói một tiếng: “Thời Viện muội muội, người cũng đừng có úp mở thế nữa, nói thẳng không được sao.”

Thời Viện cười hắc hắc: “Tô Tinh người thật sự là quá coi thường của Thời Viện ta rồi, kỳ thật cần trộm cũng không phải là không thể nhưng cần người cùng mấy vị tỷ tỷ hiệp trợ.”

“Chúng ta có thể làm gì?” Lâm Anh Mi hỏi.

“Nhất định phải để ta đi cùng với Tô Tinh.” Thời Viện hì hì cười nói, đã tại Quý Thủy điện quan sát đã lâu rồi, đệ tử bên ngoài nàng có thể tránh mở, nhưng mà muốn vượt qua đại tuyệt lời Tru Ma Trận lợi hại kia thì nhất định phải dựa vào “Tránh Lôi Thần phù” mới được, vấn đề là tránh Lôi Thần phù tuy nói có thể tránh mở nhưng là sẽ kinh động Quý Thủy Kiếm Tông, vị Lạc Thủy chân nhân kia mở ra trấn phái đại trận phong sơn, khi đó Thời Viện sẽ như chim trong lồng, biện pháp duy nhất lúc đó là Tô Tinh không chế pháp khí phi hành để thoát đi.

“Ý của người là để công tử và người cùng nhau xông vào Quý Thủy Kiếm Tông? Việc này quá nguy hiểm.” Ngô Tâm Giải hơi do dự, nơi đó dù sao cũng là tứ đại Kiếm Tông, cao thủ vô số, một khi bị lộ thì căn bản khó có thể đào thoát.

Lâm Anh Mi cũng nhíu mày lại.

“Chỉ có một mình bốn tiểu thư thì thật sự không có biện pháp.” Thời Viện bất đắc dĩ nói. Nàng không biết bay, nên cho dù trộm được Quý Thủy thần lôi chân pháp cũng chạy không thoát trấn phái đại trận, loại đại trận này cũng không phải là lại mà nàng có thể thoát khỏi.

“Ta đồng ý.” Tô Tinh dứt khoát nói: “Dù sao đây cũng là chuyện của ta, cũng không có thể sự tình gì cũng bắt nàng ta làm một mình, ta cũng phải gánh vác một phần.” hắn nói nghe cũng rất công bằng, để Thời Viện một mình mạo hiểm, hắn cũng có chút lo lắng.

Thiên Cơ Tinh im lặng.

Thời Viện nhu mày, ngạc nhiên nhìn Tô Tinh.

“Tô Tinh, người có thể nghĩ thông suốt sao? Bốn tiểu thư cũng không phải là Tinh tương của người, cùng bốn tiểu thư chịu hoạn nạn là không có gì bảo đảm đâu, nói không chừng bốn tiểu thư liền nhân cơ hội diệt trừ kẻ ác như người.” Thời Viện vừa giễu cợt vừa nhắc nhở Tô Tinh là ở phương diện nào đó, bọn hắc cũng không phải là bằng hữu mà là kẻ thù không đội trời chung, chỉ cần Thiên Cơ Tinh cùng Thiên hùng tinh suy nghĩ một chút là thấy có bao nhiêu nguy hiểm trong đó.

“Ta không lý do phản đối người làm như vậy.” Tô Tinh cười vô cùng hồ hững.

” Tâm Giải muốn cùng thiếu chủ nói chuyện.” Ngô Tâm Giải đưa ánh mắt áy nhìn An Tổ Vấn, lôi kéo Tô Tinh ra cửa, người sáng suốt cũng nhìn ra được Thiên Cơ Tinh đã bị lời nói của Thời Viện làm cho có phần lo lắng.

Khi Viện cười cười, gật đầu.

Lâm Anh Mi đứng ở cửa, âm thầm đánh giá Thời Viện trong lúc Ngô Tâm Giải cùng Tô Tinh nói chuyện với nhau.

“Thiếu chủ, người thật sự muốn đi sao? Việc này quá nguy hiểm.” Thiên Cơ Tinh trở nên nghiêm túc, tự mình đi làm loạn tại nhà của một trong tứ đại Kiếm Tông, chuyện này không giống như việc đi lại nhẹ nhàng trong di tích cổ.

“Quý Thủy Kiếm Tông có rất nhiều hàng tinh giả, đối phó với những người như thiếu chủ họ sẽ không chút nương tay.” Ngô Tâm Giải cảnh cáo, đừng nhìn tứ đại Kiếm Tông này có chút tiếng tăm ở trong chính phái, nhưng một khi liên quan đến ích lợi bản thân, thì cái chính phái này còn hành động ác liệt hơn so với ca tà phái.

Nếu như Khi Viện cố ý lộ ra chút phong thanh cho Quý Thủy Kiếm Tông, có thể chuyển đi này cầu Tô Tinh chính là chui đầu vô lưới.

Vì một quyền Quý Thủy thần lôi chân pháp làm như vậy thật không đáng.

Thật ra thì Ngô Tâm Giải cũng không yên tâm về 1 điểm nữa là về thân phận của Thời Viện, dù chỉ là 1 tay siêu trộm, nhưng cũng vẫn hiểu được thế cục hiện nay. Đừng nhìn Thời Viện mấy ngày này cùng bọn họ ở chung hòa hảo, nhưng cũng khó bảo đảm sẽ không tiêu lí tàng đao, dù sao Thời Viện cũng đã có nói sẽ giống như Lâm Xung trước kia, không muốn ký ước với một hàng tinh giả nào. Có thể nói ra lời này liền biểu lộ, Thời Viện có dã tâm, nàng sẽ không cứ như vậy mà ngồi chờ chết, một siêu cấp đạo tặc ở thời khắc mấu chốt so với thích khách thì còn có thể đáng sợ hơn.

Thiên Cơ Tinh thậm chí cảm thấy Thời Viện cố ý nói ra bản thân nàng có thể hãm hại Tô Tinh nhằm mục đích là lấy tín nhiệm của hắn, làm hắn trở nên mù quáng, bởi vì lời nói này thường thường sẽ khiến người kia cảm thấy đối phương thực ra không có dụng ý như vậy. Điều này càng làm cho Thiên Cơ Tinh cảm thấy khả nghi, đối với một chút thủ đoạn loại này, Ngô Tâm Giải cũng muốn làm cho Tô Tinh suy nghĩ kỹ lại.

“Tâm Giải, ta biết ngươi quan tâm ta, nhưng đã dùng người thì không được nghi ngờ còn nếu nghi ngờ thì không dùng người, nếu là ta nhờ nàng đi làm, nàng nói ra yêu cầu hợp lý, nếu ta đối ý không phải đại biểu ta sợ sao? Người muốn nhìn thấy ta sợ hãi sao?” Tô Tinh bình tĩnh nhìn nàng.

“Tại hạ sẽ bảo hộ Thiếu chủ, nếu nàng phản bội, tại hạ nhất định sẽ làm cho nàng hối hận.” Lâm Anh Mi lạnh lùng mở miệng đồng thời nhìn Thời Viện đang uống rượu ở trên bàn, kỳ thật ý tứ trong lời nói cũng ít nhiều tin tưởng nàng ta.

Thiên Cơ Tinh bất lực nói: “Anh Mi ngươi cùng công tử đều nói như vậy, Tâm Giải lại thành ra đóng vai phản diện rồi.”

Tô Tinh cười cười, vuốt ve khuôn mặt mềm mại của nàng: “Đừng lo lắng, ta cũng sẽ không ngồi chờ chết.” Hắn tiến đến ghé tai Thiên Cơ Tinh nói mấy câu.

Ngô Tâm Giải mặt đỏ lên, hơi thẹn thùng gật gật đầu.

“Khi viện, người thật sự sẽ không ám hại công tử chứ?” An Tổ Vấn hỏi kèm theo cảm giác lo lắng.

Thời Viện uống rượu cười mà không đáp: “Tổ Vấn tỷ, bổn tiểu thư đột nhiên cũng muốn kiếm một kẻ chủ.”

“Với năng lực của Thời Viện muội muội muốn tìm được cũng không khó đâu.” An Tổ Vấn an ủi.

“Kẻ sĩ thì chết vì tri kỷ, nhưng có ai lại vì đạo tặc mà đi mạo hiểm đâu.” Thời Viện lắc đầu, ánh mắt nhìn Tô Tinh cùng hắn hai nàng tinh tướng, một loại cảm giác ghen tị khó hiểu dâng lên trong lòng nàng, đành uống vài ngụm cho nguôi ngoai.

An Tổ Vấn thì lại như có suy nghĩ gì đó.

67. Chương 67: Phan Giang Thần “đồng Dao”.

Bầu trời đêm trăng thanh gió mát.

Địa tặc tinh Thời Viện dẫn đường cùng Tô Tinh bí mật đột nhập vào địa phận của Quý thủy kiếm tông, bọn họ dễ dàng vượt qua được đám lính canh cổng vượt sâu vào trong cả hai dừng lại sau một gốc cây đại thụ.

“Người quả thật là lá gan rất to a.” Thời Viện liếc Tô Tinh mỉm cười.

“Không dám nhận.” Tô Tinh cảnh giác nhìn quanh một lượt, Quý thủy kiếm tông quả thật danh bất hư truyền, cảnh giác vô cùng nghiêm ngặt, nếu sơ ý một chút là sẽ đụng độ ngay với một đám môn đồ, nếu không phải có Thời Viện dẫn đường e rằng đã bị phát giác từ lâu rồi. Bạn đang xem tại Y - .

Bỗng có mấy tên đệ tử đi ngang qua chỗ Tô Tinh và Thời Viện đang đứng cả hai đều nín thở, liền bất ngờ nghe được câu chuyện của bọn chúng.

“Trọng lân sư huynh quả thực rất giỏi a, mới tấn lên hàng ngũ tinh giả được ba năm mà nay đã là Tinh vân Hậu kỳ.”

“Nghe nói, lần trước ở Quỷ long điện còn đánh bại cả Thiên hà kiếm phái, lại chiếm được một cái pháp khí huyết vũ hồ là Ngân hà gị đó.”

“Đúng vậy, mấy ngày nay chương môn chân nhân đã đem khẩu quyết của Quý thủy thần lôi chân pháp truyền thụ lại cho hắn.”

“Có thể ký hạ khế ước hàng tinh giả đã làm người khác thực sự hâm mộ, chúng ta ở kiếm tông đợi bốn, năm năm nữa chưa chắc đã thăng tiến đến tinh vân kỳ a.”

“Chúng ta làm sao có thể so sánh với hàng tinh giả, sư huynh có thể ký hạ khế ước cũng không thể không nhắc tới tài dạy dỗ bảo ban của sư phụ, nghe nói còn có một tổ sư chân nhân xuất quan ưu tiên chỉ bảo thêm cho huynh ấy

“Ài, nếu có thể ký hạ khế ước đầu tinh đã là tốt rồi.”

“Nếu không có thực lực thì ký hạ khế ước đầu tinh thì khác gì việc đi vào tử lộ, việc này căn bản không có liên quan đến chúng ta, tốt nhất là cứ chuyên tâm tu luyện đi.”

“Vậy cũng có sao đâu, chương môn nhất định có cách giải quyết.”

Bỗng từ phía xa có tiếng quát “Các người còn đứng đó tán gẫu cái gì, Trọng Lân sư huynh còn đang tập luyện bên trong, sư phụ bảo ta nhắc các người đi luyện võ để mau chóng thăng tiến, các người còn không mau đi.”

“Hảo!!”

Đám kiếm tông đệ tử vội vàng chạy về phía tiếng nói, bọn họ nói chuyện một lát nhưng Tô Tinh và Thời Viện đã nghe hết, cả hai quay mặt nhìn nhau.

“Không biết là vị tỷ tỷ nào đã được Quý thủy kiếm tông khoản đãi như thế nào a?” Thời viện che miệng cười khê.

Cùng có nội lực thâm hậu như các tinh giả khác, Tô Tinh chợt nhận ra mình đã rất may mắn đến mức nào. “Chúng ta đi xem tình hình ra sao?” Thời Viện khê nói.

“Ngay bây giờ sao?”

“Dù sao muốn đi vào sâu bên trong nhất định phải đi qua Tràng luyện kiếm.”

Tràng luyện kiếm của Quý thủy kiếm tông là một đài cao đồ sộ, chung quanh có bốn cột đá trạm rồng đang phun nước, bốn cột đá lại là bảo thạch khảm ngọc lưu ly, nên trong đêm tối bốn cột đá phát sáng, nếu tận dụng để luyện kiếm thì quả thật rất thông minh. Lúc này trên tràng kiếm tụ tập hơn trăm đệ tử chỉ thấy tên nào cũng cầm phi kiếm đang tập luyện các động tác như khống chế hoặc là phách khảm thi pháp.

Đứng trên đài là một cô gái thân thể phi phàm nhẹ nhàng, mặc trên mình một bộ trường bào màu lam nhạt, thắt lưng quần dây xích, toàn thân nàng toát lên vẻ thanh tú. Vũ khí mà nàng cầm trên tay cũng vô cùng kỳ quái, là một cái Bích lân Long vĩ toàn thân trong suốt.

Tô Tinh đã từng được Tâm Giải chỉ điểm cho cách nhận diện các đấu tinh, nhìn dáng vẻ này chín phần mười thuộc hàng Bích Thủy Giao Long Xoa, quả nhiên Tô Tinh đã không lầm đây chính là Địa Thoái Tinh Phan Giang Thần thuộc hàng thiên mệnh tinh võ.

Phan Giang Thần thuộc vị thứ sáu mươi chín, vũ lực bình thường nhưng lại có thủy thượng công phu nếu ở trên biển tất không có đối thủ xứng tầm, vang danh “Phan Giang Chi Giao Long”.

“Các người không có cơm ăn no sao? mau xuất hết những bản lĩnh mà các người có, ít nhất chứng tỏ các người là nam nhân đi, đừng khiến Dao Nhi ta cảm thấy nhàm chán như thế nữa.”

Địa thoái tinh ngữ khí tràn ngập sự bức tức: “Đám đệ tử kiếm tông này đúng là toàn đồ phế vật!”

Nàng không hề lưu tình, trong lời nói đã khơi lửa giận trong lòng đám đệ tử kiếm tông.

Hai mươi đệ tử kiếm tông liền phi thân ra tuốt kiếm trong phút chốc đã lập thành một trận địa, còn lại một số thừa cơ hội chém tới.

“Hừ! bây giờ mới thấy có chút ý tứ.”

Dao Nhi tay cầm Bích Lan Long Vĩ chém một cái thật mạnh ra phía trước, chiêu vừa rồi lập tức đã phá tan trận địa của đám đệ tử Quý thủy kiếm tông, lực quang bắn ra tứ phía giống như “Giao long xuất hải”. Lúc này hơn mười phi kiếm hoá thành lam quang nhảm thẳng Địa thoái tinh.

Nàng khẽ chuyển động đã lập tức đánh rơi tất cả phi kiếm, thế công kích mở rộng không thể ngăn cản.

“Ta vốn chỉ dùng điểm lực để thử các người, hừ Lâm Xung sẽ không giống các người đâu nam nhân gì mà yếu hèn quá. Đúng là vô năng mà.”

Một gã đệ tử đứng lại hướng ánh mắt về phía Trần Trọng Lan.

Trần Trọng Lan khẽ gật đầu.

“Đắc tội!!”

Một gã đệ tử kêu lên ngay lập tức trận pháp biến chuyển. Trong Lương Sơn đại lục các phái kiếm tông dàn trận có thể đánh bại một đấu tinh là rất hiếm gặp, nhưng nếu có đấu pháp hợp lý thì họ tất sẽ chiếm ưu thế. Cả trăm phi kiếm tạo trận địa ánh kiếm loang loáng khiến tràng kiếm biến ảo dị thường, Tô Tinh đứng xem mà ngây ngẩn cả người.

Đám đệ tử kiếm tông liền xuất chiêu, một luồng huyết quang bắn ra hướng về phía Địa thoái tinh.

Lúc này Địa Thoái Tinh đã không còn cảm thấy nhàm chán, nàng đã chuẩn bị phản công, hai tay nắm thương vận khí xung quanh thân thể nàng phát quang cuộn thành một con giao long. Phía bên kia Trần Trọng Lan cũng không có phản ứng gì.

Cả trăm tên đệ tử Kiếm tông thi triển trận địa “Thủy lôi hoa hướng dương kiếm trận” uy thế ngày càng mạnh khiến người ta không khỏi cảm thấy lo lắng.

Địa thoái tinh có vẻ thờ ơ, nàng khẽ rung mình, một lực đạo bắn ra áp lực mạnh đến nỗi đem đám đệ tử Kiếm tông văng ra xa dù đứng cách xa ngoài trăm mét Tô Tinh cũng cảm thấy áp lực dồn lại.

Chiêu này đã phá tan trận địa của đệ tử Kiếm tông, bọn chúng như lá khô bị nước cuốn đi, nếu không phải Đồng Dao cố ý áp chế uy lực thì đám đệ tử kiếm tông đã chết thương hơn nữa.

“Thật lợi hại. Đây chính là Hoàng giai chiến pháp!!!” Tô Tinh há hốc miệng, nghe nói chiến pháp này có bốn tầng tu luyện “Thiên Địa huyền hoàng, những chiêu kia thì ít khi dùng tới vì nếu dùng sẽ hao tổn nhiều nguyên khí.

“Dao Nhi, quả không tồi, Thủy long cầm thiên phúc hải của người ngày càng thuần phục, thủy lôi quỳ hoa kiếm trận có thể dễ dàng phá, xem ra không bao lâu nữa người có thể lĩnh ngộ Huyền giai chiêu thức” Trần Trọng Lan vỗ tay tán dương.

“Công tử chúng ta phải đi thôi.”

Thời Viện kéo tay Tô Tinh. Tuy rằng thấy cô gái thực sự uy dũng nhưng Tô Tinh cũng không quên nhiệm vụ của mình, trong lòng Tô Tinh xuất hiện một cỗ lo lắng, trong Lương Sơn đại lục có nhiều đấu tinh nếu ai cũng dũng mãnh như vậy thì quả là một thử thách vô cùng chông gai a.

Tô Tinh cùng Thời Viện mau chóng rời đi.

Quyển 1: Lạc Thảo Lương Sơn

68. Chương 68: Tiểu Tặc Kiếm Tông

Dịch: Long Phi Vũ

Nguồn: Lương Sơn Bạc

Vì Địa Thoái Tinh Đồng Dao đang luyện võ tại kiếm tràng nên đã thu hút hết lực chú ý của các đệ tử kiếm tông về đó nên việc đột nhập vào thần điện cũng rất thuận lợi.

Tuy nhiên bên trong lại có hai hộ vệ cao to lực lưỡng đang trấn giữ, Tô Tinh đang tính không biết có nên sử dụng chiêu dương đông kích tây hay không thì thời viện đã nhẹ nhàng lấy ra một cái hộp gỗ, nằng từ từ mở ra liền xuất hiện mấy con muỗi vo ve bay ra.

Thấy Tô Tinh có phần không hiểu, Thời Viện khẽ cười nói: “Người cứ từ từ chờ xem đi!”

Thời Viện thổi nhẹ một hơi mấy con muỗi liền hướng hai gã thủ vệ bay đi, mấy con muỗi bay vo ve vòng quanh một gã một lát thì thấy tên này ngáp dài rồi chìm sâu vào giấc ngủ, gã hộ vệ kia thấy lạ nhưng không có động tĩnh một lát sau hắn cũng từ từ dựa vào tường rồi nằm xuống ngủ mê mết.

“Oa! Đây là chiêu thức gì thế? Thủ đoạn này quá lợi hại đi a!”

Địa Tặc Tinh nhìn Tô tinh bĩu môi: “Đây chính là bốn tiểu thư cố ý nuôi dưỡng mấy con ”Khạp thủy trùng mà thôi.”

“Thật thần kỳ! Vài tên tinh vân tu sĩ đã ngã mà không cần động tay, nếu so với pháp khí còn có phần lợi hại hơn a”

Thời Viện lắc đầu, Khạp thủy trùng cũng không phải muốn là được, điều kiện là đối phương phải có tâm trạng bình thường, thoải mái không có chút nào cảm thấy căng thẳng.

Hai gã hộ vệ này vốn là người có uy tín, chức vụ lại đứng canh trong đại điện, nếu vào đây ắt phải qua mấy cửa ải khó nên khi vào đây thì chúng cũng đã được thông báo, nên dùng Khạp thủy trùng trong trường hợp này là hoàn toàn yên tâm.

Tô Tinh nổi da gà, thầm nghĩ Lương Sơn đại lục có nhiều điều kỳ quái, không chừng một ngày nào đó sẽ có ai đó dùng Khạp thủy trùng với mình a.

“Chúng ta đi tiếp” Tô Tinh nói.

“Không cần lo lắng, người là Hàng tinh giả, việc này sẽ có tinh tướng giải quyết giúp người.” Địa tặc tinh cười nói.

Hai người cùng đi tiếp, Tô Tinh canh gác cho Thời Viện một mình đột nhập vào Quý thủy Tàng Kinh Điện.

Gió đêm thổi nhẹ, Tô Tinh đứng canh gác trên đỉnh Lạc Thủy, trên bầu trời là cả một dải ngân hà, hơn trăm ngôi sao thi nhau tỏa sáng, ánh sáng như ngọc phát ra liên tục.

Tô Tinh ngẩng đầu nhìn lên bất giác cảm thấy chạnh lòng.

Lâm Anh Mi ra khỏi tinh thai, nằng đi ra ngoài dạo mát bất chợt ánh mắt bị thu hút bởi sự náo nhiệt của kiếm tràng Quý thủy kiếm tông.

Lúc này trên kiếm tràng chỉ còn cảnh tượng của hơn trăm tên đệ tử kiếm tông vừa bị một chiêu của một đầu tinh có hạng, tên nào tên nấy ngã sóng xoài, sức cùng lực kiệt chỉ còn biết rên la.

Trên kiếm tràng chỉ có cô gái là vẫn đứng vững an toàn, tinh thần vẫn hiên ngang.

“Tốt lắm Dao nhi hôm nay đã tiến thêm một bước rồi.” Trần Trọng Lâm lau mồ hôi, thân là Hàng Tinh Giả như hắn khi đầu tinh xuất chiêu mạnh như vừa rồi hắn cũng phải trợ giúp không ít tinh lực nên cũng rất mệt.

Địa Thoái Tinh thu lại pháp khí, khinh khinh bước xuống khỏi kiếm tràng.

“Đáng tiếc đám đệ tử kiếm tông này cộng lại không thể so sánh một phần với Lâm Xung.” Đồng Dao lẩm bẩm mang theo thất vọng.

“Điều này cũng khó trách, kiếm tu chân chính rất ít có thể đếm được trên đầu ngón tay.”

Trần Trọng Lâm cũng không nề hà gì, môn này vốn cần phải đánh từ xa nếu bị địch thủ tới gần sẽ coi như bỏ mạng, khi ấy chỉ còn là một động tác võ thuật đẹp, nên Đồng Dao đã không cho đám đệ tử Kiếm tông một cơ hội nào, nếu gặp đấu tinh ắt hẳn tình hình sẽ còn khó khăn hơn.

Phần lớn Đồng Dao luyện tập đều là với đệ tử môn phái, mà chúng thường bày kiếm trận nên môn võ công này luôn phát huy được sức mạnh triệt để, nhưng khi gặp đấu tinh thì chỉ có hai người, nếu không đánh trúng đối thủ thật nhanh thì sẽ rất mau xuống sức.

Rèn luyện võ nghệ nhưng vẫn phải chú ý thêm tinh lực.

Đương nhiên, Đấu tinh Lương Sơn đại lục thường chỉ đơn lẻ hoặc là có thêm hàng tinh giả đi cùng, mà đám đệ tử kiếm tông kia lại đem kiếm trận pháp thuật thì đúng là đổ thêm dầu vào lửa, những chuyện này chỉ có trong truyền thuyết thôi.

Đi tới Lạc thủy phong, Đồng Dao đột nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm vào đỉnh núi. Cặp mắt ánh lên vẻ ưu tư khuôn mặt lại nhăn khiến cho người bên cạnh không tránh khỏi giật mình.

Trần Trọng Lâm hỏi: “Dao nhi! Làm sao vậy?”

“Dao nhi vừa rồi cảm giác thấy hình như có tỷ muội nào đó quanh đây thì phải. Ta nóng lòng muốn thử!”

Trần Trọng Lâm cười nói: “Không có khả năng đi, tinh tướng kia đâu có ngu xuẩn vậy lại chạy đến Quý thủy kiếm tông tìm cái chết.”

“Hừ”

Sắc mặt Đồng Dao làm Trần Trọng Lâm giật mình, hẳn cũng nghe nói qua chuyện một ít các tinh tướng có thể hấp dẫn nhau.

“Chẳng lẽ là thân thực lời chân pháp, chính là không có thần lôi cũng vô dụng a”

“Đi lên xem rồi nói sau.”

“Hảo, ta còn một vài pháp quyết vẫn còn chưa thuần thực” Trần Trọng Lâm đồng tình.

Bên ngoài Quý thủy điện Tô Tinh còn đang đứng canh gác cho Thời Viện, Lâm Anh Mi suy nghĩ một lát rồi nhìn Tô tinh hỏi.

“Thiếu chủ, Ngô Dụng còn chưa tới thiếu chủ đã có gì chắc chắn?”

“Ý nàng là phòng ngừa ngoài ý muốn sao?”

Tô Tinh liếc mắt, Thời Viện đang ở trong điện: “Cẩn thận một chút, cho tới bây giờ cũng chưa có gì bất trắc!”

Lâm Anh Mi chấp thuận nhưng vẫn có thắc mắc.

“Thiếu chủ, vì sao lại tin tưởng Địa Tặc Tinh như vậy? Tâm Giải nói về hắn như vậy rất có đạo lý, tại hạ xem nếu là người khác thì đã bị Thiên Cơ Tinh thuyết phục rồi.”

Báo Tử Đầu nhìn Tô Tinh với cặp mắt khác lạ, Ngô Dụng là người túc trí đa mưu dù sao cũng là một “Trí tướng”, những phân tích của nàng nhất định làm người khác tin tưởng, nhưng Tô Tinh đã có ý tưởng khác tuyệt đối không bị quá khứ làm suy chuyển.

”Anh Mi, người không phải cũng không ngăn cản ta sao? Tô Tinh cười.

“Tại hạ chính là tin tưởng ở thiếu chủ.”

Lâm Anh Mi bình tĩnh trả lời: “Nếu kết quả không như ý cũng có thể biết trước thì người còn sợ hãi gì sao?”

Tô Tinh hỏi lại.

“Là như thế này sao?”

Lâm Anh Mi gật đầu.

“Địa Thoái Tinh đang hướng chỗ này đi tới” Lâm Anh Mi thay đổi thần thái, ánh mắt lạnh như băng nhìn xuống chân núi.

Tô Tinh sửng sốt. “Là Địa thoái tinh sao?”

“Đúng vậy!” Lâm Anh Mi vừa nói xong tay đã nắm chặt chuẩn bị tấn công Đồng Dao, Anh Mi nhìn Tô Tinh chờ quyết định của hắn xem có đánh hay không? Địa Thoái Tinh đã hướng nơi này đuổi đến.

Thật là khó khăn, nếu là chỉ hai người thì Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi có thể thừa dịp chưa ai đến gần mà thoát đi, nhưng như thế thì phải vứt bỏ Thời Viện ở lại.

Nhìn tư thế thì chắc chắn chúng đang hướng Quý thủy điện đi tới.

Hắn đây là trùng hợp, Tô Tinh suy nghĩ thật nhanh rồi quát: “Ngăn chúng lại!!”

Đồng Dao cảm thấy trong người hưng phấn càng mạnh, cảm giác kỳ lạ đó liên tục bám riết lấy nàng. Bỗng một lực đạo phóng tới và một tiếng quát vang lên: “Trần Trọng Lâm!”

“Thiếu chủ, cẩn thận!” Nguồn tại [c]om

Đồng dao kéo tay Trần Trọng Lâm lùi mấy trượng chưởng pháp kia trượt phóng mạnh xuống đất là không khí bụi mù mịt.

Đám bụi vừa tan đã xuất hiện hai bóng người đứng phía trước bọn họ chặn lại.

“Hai tên yêu nghiệt, dám đột nhập Quý thủy kiếm tông ta coi như các ngươi muốn chết.” Trần Trọng Lâm quát.

“Hàng tinh giả, bình tĩnh một chút người nói như vậy là sai rồi. Phải nói đấu tinh đối đầu nhau như vậy mới là có ý tứ a.” Tô Tinh vừa nói vừa xuất ra Thiên Hà Thủy Kiếm, bên cạnh Lâm Anh Mi trừng mắt nhìn, tay cầm trường thương.

“Hàng tinh giả??”

Trần Trọng Lâm ngăn ra.

“Báo tử đầu Lâm Xung!!!”

Địa Thoái Tinh Phan Giang Thần Đồng Dao đồng tử co rụt lại.

69. Chương 69: Già Thiên Tán

Danh tiếng của Thiên hùng tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung đúng là rất lớn, mỗi người khi nhìn thấy Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương của Lâm Anh Mi thì đều biến sắc.

Họ nhìn Tô Tinh ngoài khiếp sợ thì chỉ có bất khả tư nghị.

“Hừ...” Vừa hừ lạnh một tiếng thì Lâm Anh Mi đã bắt đầu tấn công, nhất thời bụi đất tung bay.

Còn chưa hết kinh ngạc thì Thiên Hùng tinh đã ra tay!

Lâm Anh Mi vì muốn cho Thời Viện tranh thủ được thời gian nên chẳng muốn nói lời vô nghĩa, dùng công kích mãnh liệt nhất đánh bại bọn chúng là biện pháp tối hữu hiệu, đương nhiên nếu có thể nhân cơ hội này tiêu diệt bọn chúng thì càng tốt.

Địa Thoái tinh đồng dạng cũng phản ứng cực nhanh, biến mất ngay tại chỗ.

Trong không khí xoẹt lên một tia sáng.

Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương cùng Bích Thủy Ngao Long xoa đã va mạnh vào nhau, thủy quang cùng hàn khí hòa thành một thể, Phan Giang Thần Đồng Dao ở kiếm tròng của Quý Thủy Kiếm Tông luyện tập cũng không phải là vô ích, chẳng những cản được đòn tấn công của Lâm Anh Mi mà còn có thể nở nụ cười thản nhiên, thông dong phản công như triều dâng.

Thế công của Bích Thủy Ngao Long xoa như phiên giang đảo hải.

Lâm Anh Mi nhẹ nhàng tiếp chiêu, trường thương giống như một cái thuấn. Nàng hơi nhúu mày, liền bước lên một bước, hình thành một phi trảm, đồng thời phát động lực lượng toàn thân.

Đó là một tốc độ nhanh như thế nào?

Thời gian như con thoi, nháy mắt đã vượt qua!

Leng keng!

Một âm thanh thanh thúy của kim chúc va vào nhau vang lên, Đồng Dao gian nan đỡ đòn đánh bất ngờ của Lâm Anh Mi. Một lực lượng cường đại trên Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương khiến hai tay của Đồng Dao bị chấn động mạnh, hồ khẩu tê rần. “Người là một đối thủ đáng tôn kính!” Hiếm khi thấy Lâm Anh Mi khẳng định một ai đó, đại khái là nàng cũng giống như Tô Tinh đều bội phục nỗ lực luyện tập của Đồng Dao ở luyện kiếm tràng.

Lúc này Đồng Dao dường như đã lâm vào trạng thái mỗi một. xem tại y

Đồng Dao cười lạnh, nàng không cần cái thái độ mènh khóc chuột của Lâm Anh Mi. Phan Giang Thần Đồng Dao đột nhiên bật nhảy ra sau, vừa vung cước bộ, liền hình thành thế công hình phi trảm khiến Lâm Anh Mi phải tiếp lấy. Đồng Dao tiến công lại gần, Lâm Anh Mi nắm chặt trường thương trong tay, phản thủ một cái liền dễ dàng bức lui Đồng Dao.

Bên này Lâm Anh Mi đang tranh thủ thời gian thì bên kia Tô Tinh cũng không hề nhàn rỗi. Trên thực tế, khi Báo Tử Đầu vừa ra tay thì hắn cũng đồng thời xuất thủ đối phó Trần Trọng Lân. Cuộc chiến của hàng tinh giả thường thường chính là thế, tinh tương đối tinh tương, kẻ chủ đối kẻ chủ, mà khi đó nếu có thể trở hết mọi tài năng đến mức thành thạo thì gọi là “Vô Song”.

Vì không muốn kinh động những người khác của Quý Thủy Kiếm Tông, Tô Tinh buộc không dùng tới pháp khí, thiên hà kiếm trực tiếp đánh tới.

Trần Trọng Lân nhanh chóng lấy ra hộ thân chân khí Kiếm Tẩu Thiên Phong, dù sao hắn cũng là đệ tử tinh anh của Quý Thủy Kiếm Tông, so với những tên tam lưu cửu lưu của Thiên Cơ Giáo phải inh hơn nhiều. Trần Trọng Lân vừa ra tay, một phi kiếm màu lam bay ra trong nháy mắt, tiếp theo đó, hắn lấy thần niệm khổng chế, kiếm hóa thành trong suốt như nước, bay đi.

Tô Tinh liền lùi lại, xích kim thuấn liền nhanh chóng hóa lớn lên vài phần che chắn trước người.

“Hóa Thủy kiếm quyết!” Trần Trọng Lân thực hiện vài pháp quyết, kiếm thủy đột nhiên biến hóa tạo thành hơn mười ngọn thủy nhận.

Xích kim thuấn xoay tròn trước người Tô Tinh, che chắn không một kẽ hở giống như tường đồng vách sắt, thủy kiếm va chạm với tấm chắn, trừ bỏ tạo ra một tiếng động lớn, căn bản là không thể xuyên thủng được.

Trần Trọng Lân không hề chần chừ, tiếp tục thúc dục kiếm quyết, hơn mười đạo thủy nhận hình thành trên không, liên tục xoay tròn như một phiên bạo vũ hướng đầu Tô Tinh đập tới, xích kim thuấn chỉ có thể che chắn ở quanh thân, không hề có biện pháp với những công kích từ phía trên đánh xuống.

Đây là lần đầu tiên Tô Tinh kiến thức được uy lực của kiếm quyết thuật. Hắn lập tức tung ra một vật nho nhỏ, vật đó vừa ra khỏi túi liền trương lên gấp mười lần, chống đỡ phía trên đầu của Tô Tinh, đúng là kiện pháp khí tinh vân cao cấp Già Thiên Tán.

Hóa thủy kiếm quyết bị ngăn cản một lần nữa khiến cho Trần Trọng Lân không khỏi sững sờ cả người.

Cuồng phong ngênh diện, hóa thành tia chớp cương lôi.

Tô Tinh thừa dịp Trần Trọng Lân thao túng hóa thủy kiếm quyết tạo thành một khe hở, liền tiến tới, đi nhanh như một con rắn chớp mắt, ngân kiếm trong tay lóe lên hàn quang, một đạo tinh phù lóe sáng trên đầu Trần Trọng Lân phá hủy hộ thân chân khí, còn kiếm phong trực tiếp ngắm ngay cổ gã.

Trần Trọng Lân hoảng sợ, ngay khi ngân kiếm sắp cắt đứt cổ gã, thì thân thể Trần Trọng Lân hóa thành một đồng bọt nước, sử dụng một cái thủy độn tránh được một kiếp.

Tô Tinh sửng sốt, không chút do dự giờ súng nhắm chuẩn rồi bóp cò.

Ca.

Một âm thanh như xé rách không gian.

Vừa hiện ra Trần Trọng Lân còn tưởng rằng Tô Tinh lại làm ra một động tác võ thuật gì đó, liền triệu hồi hóa thủy kiếm ngăn trước mặt, không ngừng lui lại.

Phát súng của Tô Tinh đã phá vỡ tầng phòng ngự của gã, một đạo hàn quang trực tiếp xẹt qua ngực hắn.

Chết tiệt.

Một vết máu hiện ra, Trần Trọng Lân không hề nghĩ tới tên tinh giả trước mắt này cứ lặp lại nhiều lần hành động áp sát người. Người này nếu không phải có pháp khí, kiếm quyết, tiên thuật lợi hại thì nhất định là quá mức tự tin vào thực lực của mình. Nếu không phải gã hao phí nhiều tinh lực ở luyện kiếm tràng thì cũng không đến mức chật vật như vậy.

Oanh long long!!!

Quý Thủy Điện bỗng nhiên có tiếng sấm chấn động, hào quang của minh châu treo ở trên điện bỗng chốc ảm đạm đi.

“Không tốt, Đại Tuyệt Lôi Tru Ma trận đã bị phá!!” Trần Trọng Lân hoảng sợ kêu lên. “Bọn chúng có đồng lõa!!” Lời vừa nói xong thì Địa Tặc Tinh Thời Thiên từ trong Quý Thủy Điện chạy ra, toàn thân là một bộ dạ hành.

“Công tử, đắc thủ rồi, chúng ta đi thôi!” Thời Viên kêu lên.

Tuy rằng, lúc này Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi đang chiếm thượng phong, thậm chí có thể lợi dụng lúc đối phương đã hao phí rất nhiều tinh lực ở trên chiến đấu tràng để cháy nhà hôi của, nhất thời tiêu diệt địch nhân giải quyết hậu hoạn, nhưng bản thân Tô Tinh không hề muốn hao phí một chút thời gian nào.

Địa Tuyệt Lôi Tru Ma trận bị phá đã kích động toàn bộ Quý Thủy Kiếm Tông.

Đại trận trấn phái đang bắt đầu khởi động, nếu hắn cứ ở đây dây dưa thì cầm chắc cái chết.

Lấy Đăng Phong Chu ra, Tô Tinh dùng một kiếm cuối cùng bức lui Trần Trọng Lân, rồi hắn phun ra mấy khóa mặc thạch lôi thủy tích khiến gã hét thảm một tiếng. Lâm Anh Mi cũng gật đầu, trường thương chém ngang đem Địa Thoái Tinh Đồng Dao bức lui, thân thể liền nhẹ nhàng phóng vào Đăng Phong Chu. (Chu = thuyền)

“Lên!!!”

Đăng Phong Chu bay lên trên trời.

“Muốn chạy?”

Trần Trọng Lân vận vẹo cả người, gã cố gắng làm ngăn cản lại, một cái hồ lô màu đỏ sậm bay ra trong nháy mắt, liền truy theo sau Tô Tinh, hồng quang từ trong hồ lô bạo phát ra, từng mảng lớn Huyết Sắc Vũ xuất hiện từ trong miệng hồ lô, đúng là Huyết Vũ Hồ!!!

Tô Tinh liền đem Già Thiên Tán ra để che chắn.

Huyết Sắc Vũ cực kì nhanh nhẹn dũng mãnh, từ khoảng cách xa đánh vào Già Thiên Tán mà còn làm thần niệm Lôi Cương cảm thấy bị áp bách thật lớn, hoàn hảo là bản thân tinh giả đã suy yếu không chịu nổi rồi nên Tô Tinh mới thoát được một kiếp. Trần Trọng Lân ới ra một ngụm máu tươi, Huyết Sắc Hồ ảm đạm trở lại tay hắn..

“Sư huynh.”

“Trọng lân sư ca!!”

“Đây là làm sao vậy!”

Vừa lúc đó, đệ tử của Quỷ Kiếm Tông cũng đã đuổi tới nơi, nhìn thấy Trần Trọng Lâm cùng tinh tướng của hắn đang bị thương, khiến đám đông kinh ngạc vạn phần.

Trần Trọng Lâm nhìn Đổng Phong Chu biến mất ở phía chân trời, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Đổng Phong Chu nhanh chóng bay xa cả trăm dặm, nhưng vào lúc này, một đạo hào quang trong suốt đem Lạc Thủy Phong của Quỷ Kiếm Tông bao phủ lại, chỉ kém một chút nữa thôi, giờ đây đám người Tô Tinh đã trở thành chim trong lồng rồi.

Thời điểm nguy hiểm nhất đã bắt đầu.

Một cỗ tinh lực cường đại đang tới gần, đó chính là chuông giáo Lạc Thủy chân nhân của Quỷ Kiếm Tông.

70. Chương 70: Nụ Hôn Của Địa Tặc Tinh

Tô Tinh muốn để Thiên Cơ Tinh ở phía dưới Ngũ Linh Thiên Sơ làm một việc, đó là giương đông kích tây, đem chuông giáo của Quỷ Thủy Kiếm Tông nhanh chóng dẫn ra, thế nhưng Tô Tinh đã quá xem nhẹ thần thông của ngân hà tu sĩ. Lạc Thủy chân nhân ngự kiếm phi hành, độn quang phù diêu, mặc dù không tới mức lập tức đi được ngàn dặm nhưng trong nháy mắt đi trăm dặm là dễ như trở bàn tay, nếu không phải trước đó Lạc Thủy chân nhân ly khai Quỷ Thủy Kiếm Tông một khoảng cách khá xa thì chỉ sợ rằng khi Quỷ Thủy Trận Pháp có biến động cũng đã giết tới rồi.

Nghĩ vậy, Tô Tinh như lâm đại địch, tự biết rằng không thể trốn thoát khỏi độn pháp của Lạc Thủy chân nhân. Hắn nhìn thoáng về phía cánh rừng ở phía dưới, thân ảnh chợt lóe lên trốn vào dưới một bụi cây, đồng thời vận dụng bảy mươi hai lộ ẩn tinh pháp thu liễm hơi thở. Lâm Anh Mi cũng tự biết rằng không thể ở bên ngoài, nếu không thần niệm của đối phương có thể dễ dàng tìm ra nàng, vì thế liền hóa thành một đạo ánh sáng, tiến vào trong tinh thai của Tô Tinh.

Lúc này toàn thân Địa Tặc Tinh căng cứng, cũng may nàng có được hoàng giai pháp thuật vô thanh vô tức, một tinh tướng như nàng khi đã vận dụng pháp thuật này thì ngân hà tu sĩ cũng vô pháp phát hiện được. Tô Tinh vốn muốn ột mình nàng trốn đi trước, nhưng lời nói đến miệng rồi hắn đành nuốt xuống. Vì vào đúng lúc đó, một người trung niên mặc đạo bào màu lam xuất hiện ở phía trên của bụi gai, đang không ngừng tìm kiếm, đó chính xác là Lạc Thủy chân nhân.

Lạc Thủy chân nhân chấp hai tay sau lưng, đứng sừng sững trên phi kiếm, toàn thân toát ra khí thế tông sư một phái. Hơn mười thanh phi kiếm treo lơ lửng bên cạnh hắn, mơ hồ tạo thành một trận pháp.

“Buồn cười, các người nghĩ rằng có thể ẩn nấp trước mặt bốn chân nhân sao?”

Hai mắt của Lạc Thủy chân nhân bắn ra từng đạo quang mang, một cỗ thần niệm cực kì cường đại như hóa thành thực chất theo tâm niệm của lão tràn ra bốn phương tám hướng. Bất cứ thứ gì trong phạm vi ba trượng đều bị cỗ thần niệm đáng sợ giải thể thành từng hạt bụi.

Bản lĩnh của chuông giáo Quỷ Thủy Kiếm Tông thật sự rất cao cường, phạm vi mấy chục lý đều bị thần niệm của hắn bao phủ, chỉ cần có một dao động nhỏ, thì lão đều thấy được. Dưới thần niệm của ngân hà hậu kỳ tu sĩ không ngừng bắn phá, bảy mươi hai lộ ẩn tinh pháp có chút khó chống đỡ, tinh lực liên tục tiêu tán, đã sắp bại lộ.

Biết được tình huống này, đáy lòng Tô Tinh cực kì căng thẳng, không biết phải làm thế nào cho phải, dao động tinh lực ngày càng mạnh, bảy mươi hai lộ ẩn tinh pháp đã lung lay sắp đổ, có thể tiêu tán bất cứ lúc nào, chỉ không tới vài giây nữa bản thể của hắn sẽ lộ ra dưới thần niệm của Lạc Thủy chân nhân. xem tại y

Tới thời điểm khẩn cấp như thế này, Tô Tinh thở dài một hơi, đầu óc hắn lại trở nên tỉnh táo hơn nữa. Hắn muốn vận khởi Tâm Như Minh Kính tâm pháp, tiến nhập cảnh giới tâm cảnh chi thủy. Lúc này, Địa Tặc Tinh còn khấn trương hơn cả Tô Tinh, dưới tình thế cấp bách, cũng không hề có chút do dự nào, bỗng thò người ra, đặt một nụ hôn lên môi Tô Tinh.

Lâm Xung ở trong tinh thai rung rẩy.

Tô Tinh trợn tròn hai mắt, cái lưỡi thơ tho như câu hồn đoạt phách hấn vậy, một mùi thơm lạ lùng bay vào mũi, tử thuật Vô Thanh Vô Tức bỗng xuyên thấu qua lưỡi bao vây Tô Tinh lại, nhất thời hơi thở của cả hai như biến mất. Hai tay của Tô Tinh căng cứng, nhắm mắt lại vận khởi tâm pháp, không chế tâm thần của chính mình, nếu có gì bất trắc, hấn cùng Địa Tặc Tinh sẽ bị bại lộ. Tâm tĩnh như nước, linh đài trong vắt, ý chí mạch lạc, nội tâm là một mảnh không minh, linh khí chung quanh Tô Tinh như bức tường ngăn cản thần niệm đánh sâu vào, rốt cuộc thần niệm của Lạc Thủy chân nhân cũng di dời qua nơi khác.

Lúc này, Tô Tinh đang chìm vào trong một cảnh giới huyền diệu, giống như đặt mình vào trong hư không, núi xanh nước biếc, hòa hợp cùng thiên địa, thiên địa cũng là hấn mà hấn cũng là thiên địa (DG: tự chơi, ha ha), đây rõ ràng là Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới, khả ngộ bất khả cầu.

Lấy tâm của bản thân câu thông với thiên địa, người tu hành bình thường sợ rằng cả đời cũng chưa chắc tiến được vào cảnh giới này, mà cũng có những người vừa tu hành đã gặp được cảnh giới này. Công lực cao thấp, tinh lực mạnh yếu, đạo hạnh cảnh giới hoàn toàn không hề liên quan, thuần túy chính là kỳ ngộ. Tiến vào Thiên Nhân Hợp Nhất chỉ đạo có được chỗ tốt nào thì cũng chẳng ai rõ ràng cả, có người thì hiểu được ý trời, công lực tăng tiến, đạo hạnh đề thăng, có người thì sẽ lạc vào trong trời đất, tinh thần bản thể bị đồng hóa, không còn tồn tại nữa.

Cũng may, Tô Tinh có luyện tập qua tâm pháp Tâm Như Minh Kính, đối những thứ nhiễu loạn tâm mình đã thập phần quen thuộc, định trụ tinh thần một lòng bảo vệ bản tâm, không để cho ngoại vật quấy rầy, bảo lưu ý thức chính mình.

Tại cảnh giới này, vạn vật trong hư không kể cả thời gian như đều đọng lại, núi cao liên miên như bất động. mây không trôi, nước biếc không chảy, hơi thở dừng hẳn, áp lực làm người ta khó lòng chịu được. Lòng hấn vẫn tĩnh lặng như nước, thời gian cùng không gian như lắng đọng lại. tinh thần như hóa thành bụi đất, trải qua ngàn năm bề dẫu.

Tô Tinh bất động, một lòng duy trì tình trạng này, hư không tĩnh lặng như hiểu được tâm ý của hấn, gắt gao không thay đổi, cảnh tượng bất động làm người ta khó lòng chịu được. Không biết thời gian trôi qua bao lâu rồi, có thể là đã nghìn năm, trăm năm, hoặc cũng chỉ là trong nháy mắt, Tô Tinh dù sao cũng chỉ là một con người, còn lâu mới có thể đạt tới cảnh giới vong tình, ý chí hấn mặc dù kiên định, nhưng bị vây thật lâu trong một hoàn cảnh như vậy cũng khiến hấn dao động. Tâm tĩnh như nước bị phá vỡ, xuất hiện những gợn sóng lăn tăn, cuối cùng hấn đã để lộ nhược điểm.

Tô Tinh vội vàng trấn định tâm thần, linh quyết liên tục chuyển động.?

Cũng may, ý chí Tô Tinh được rèn luyện không ngừng khi hấn tu luyện Lan Vĩ Độn, Tâm Như Minh Kính có khả năng nhẫn nại.

“Gương sáng vô thai, xem sơn phi sơn, xem thủy phi thủy!”

Một đạo khẩu quyết đột nhiên xuất hiện trong đầu Tô Tinh, những mê cục ở phía trước không phải chính là thứ chằm ngón đề cập đến hay sao?

Hấn như bừng tỉnh, hiểu ra nhiều điều, không hề tử thủ tâm thần nữa, mà nhìn lại những cảnh sơn thủy đang trầm mặc, thông thả quan sát, thần niệm Tô Tinh vừa động, những sơn thủy bắt đầu chuyển động, thế giới hư không lập tức tràn ngập sinh cơ, như sống lại vậy, theo đó từng ký hiệu cổ quái, những văn tự uốn khúc nhanh chóng ẩn sâu vào ý thức hải của Tô Tinh.

Những đoàn hư không chậm rãi tan rã, cuối cùng biến mất trước mắt Tô Tinh, không còn tít tăm hơi.

Cũng xem như Tô Tinh phúc lớn, nhờ Vô Tức của Thời Viện cùng Tâm Như Minh Kính đồng thời vận khởi, khiến hấn tiến nhập vào tầng thứ hai Khán Sơn Phi Sơn. Đột phá nhất trọng cảnh giới, Tô Tinh cũng không phải chỉ một lần muốn tiến vào đệ nhị trọng nhưng thủy chung vẫn không có được pháp môn, cực chân tâm pháp này phải có một điều kiện sâu xa mới có thể tiếp tục.

Bên trong tâm pháp, một ít khẩu quyết tu luyện truyền vào trong đầu hấn, chính là vài cái thần thông của Tâm Như Minh Kính như là Thiên Nhân Hợp Nhất, Minh Kính Vô Thai cùng Sơn Thủy Hư Không. Trong đó, Thiên Nhân Hợp Nhất chính là một loại phương pháp ẩn nặc hết sức cao siêu, có thể so sánh với Vô Thanh Vô Tức của Thời Thiên không kém bao nhiêu; Minh Kính Vô Thai giúp định thủ tâm thần, khu

huyền trừ ma, yêu quái quỷ quái, ma âm mị pháp, đều bắt xâm. Mà Sơ Thủy Hư Không còn lại chính là thi triển ra một cái ảo cảnh vây khốn mục tiêu, bất quá nó cần phải hao phí một lượng lớn tinh lực.

Nếu nói Tâm Như Minh Kính vốn là một quyển tâm pháp tu luyện tâm tính, nhưng trong đó ẩn chứa tinh túy tu vi cả đời của Minh Kính đại sư, chỉ khi tiến vào đệ nhị trọng thì Cực Chân tâm pháp mới chính thức vào hàng ngũ cao giai.

“Ừm!” Một âm thanh nhỏ.

Tô Tinh mở bừng hai mắt, nhìn thấy Thời Thiên đang vặn vẹo kháng nghị trong vòng tay, mà tay hắn thì càng ghê gớm hơn, một bàn tay thì trên lưng, bàn tay còn lại thì trên hông (DG: Có tổ chức làm một cực phẩm dâm tặc!!). Trên khuôn mặt của Địa Tặc Tinh Thời Viện hiện lên hai mảng mây hồng.

71. Chương 71: Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư

Nụ hôn của Tô Tinh và Thời Viện liên kết thúc, hắn quan sát xung quanh một chốc, thần niệm không hề cảm nhận sự tồn tại của Lạc Thủy chân nhân. “Lão đã đi rồi sao?” Về mặt Tô Tinh làm Thời Viện cảm thấy chuyện nụ hôn của hai người chẳng phải chuyện gì đáng nói.

“Đồ vô sỉ!” Địa Tặc Tinh thắm chửi rửa Tô Tinh tới bờ, dù sao đó cũng là nụ hôn đầu của nàng mà.

Thời Viện muốn mắng hắn vài câu cho bớt giận, thế nhưng lời vừa đến môi đành phải nuốt vào lại, nàng cảm thấy nếu mình nói ra thì càng thêm xấu hổ nữa, thôi thì cứ làm bộ như không có chuyện gì xảy ra.

“Đợi một chút, nếu không có phát hiện gì thì chúng ta đi tiếp.” Thời Viện nói, nàng từ trên người Tô Tinh giãy ra, nhưng Tô Tinh càng ôm chặt hơn, mấy chục đạo độn quang bay nhanh qua trên đầu hai người, vừa nhìn là biết những đệ tử của Quý Kiếm Tông đang tìm bắt.

“Tạm thời cứ ở lại đây đã, ngày mai tính tiếp, có lẽ lão đạo sĩ kia đang chờ chúng ta hiện thân đó.” Tô Tinh nhỏ giọng nói.

Thời Viện cũng có chút do dự, rồi đánh nhẹ dưới cằm của Tô Tinh một cái, mày liễu dựng ngược, giận dỗi nói: “Vậy ngươi định cứ chiếm tiện nghi của bốn tiểu thư hả?”

Tô Tinh nghiêm túc gật đầu (DG: Đúng là sắc đảm tề thiên, ha ha), hai người đều có thuật ẩn nặc inh, đừng nói là ngân hà tu sĩ, tinh hải tu sĩ muốn tìm được hai người không phải là dễ dàng. Nơi này toàn là bụi rậm rộng cả mấy trăm dặm, rất tiện cho việc hai người ẩn nút thân hình, rồi sau đó, hàng loạt những đệ tử độn quang ra khỏi Quý Thủy Tông để tham gia tìm kiếm, trên bầu trời xuất hiện những tia sáng màu xanh như lưu tinh trông rất đẹp.

Xem ra Quý Thủy Kiếm Tông đã quyết định dốc toàn lực tìm kiếm rồi.

Tô Tinh thì lại nhàn nhả tính toán đối sách về sau, còn Thời Viện thì không hề nhẹ nhàng như vậy, trên thực tế, đây là lần đầu tiên nàng cùng một nam nhân ở chung trong một không gian hẹp như vậy, hơn nữa, ma xui quỷ khiến thế nào mà nàng chủ động hôn người ta nữa. Có lẽ, nụ hôn này là bởi vì Tô Tinh từng dùng tính mạng để mạo hiểm cùng với nàng, tạo cho nàng một cảm giác được tin tưởng sâu sắc, đối với Địa Tặc Tinh mà nói thì cái gì tình đầu, cái gì mà nữ lương sơn, đều không thể so sánh với người tin tưởng nàng, đem tính mạng giao cho nàng. Đó có thể chính là lý do mà nụ hôn này lại xảy ra.

Cứ miên mang suy nghĩ, đến nửa đêm, Thời Viện đã chìm vào giấc ngủ, nàng nằm cuộn tròn trong lòng ngực Tô Tinh.

Tô Tinh chăm chú nhìn nàng, trên khóe môi xuất hiện một nụ cười dịu dàng, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, tiến nhập vào trạng thái Thiên Nhân Hợp Nhất.

Một đêm dài lặng lẽ trôi qua.

Quý Thủy Kiếm Tông, Thiên Thủy điện.

Những hộ pháp và các lộ đường chủ có liên quan, một đám như lâm đại địch, mồ hôi lạnh không ngừng toát ra, nhất là những hộ vệ của Lạc Thủy phong (phong= núi) thì mặt đã một mảng tái nhợt. “Đừng lo lắng, Ngụy đường chủ, chương môn nhất định sẽ bắt được những tên xâm nhập thôi.”

“Cư nhiên dám ăn trộm ở Quý Thủy Kiếm Tông, thật là một bọn không biết sống chết a, ha ha!”

“Hừ!!!” Một tiếng hừ lạnh cực kì đáng sợ chợt vang lên, tên tu sĩ vừa cười ha ha nhất thời lạnh toát cả người, bị một cổ cường lực áp bức quỳ xuống trên mặt đất.

Chương giáo Lạc Thủy chân nhân bước vào Thiên Thủy điện, biểu tình trên mặt khó coi đến cực điểm. Nhìn thấy vẻ mặt của Lạc Thủy chân nhân, chúng tu sĩ ở trong đại điện sắc mặt đều đại biến, chẳng lẽ ngay cả chương môn cũng không thể bắt được bọn chúng sao?

“Chương môn!!!”

Cả đám chấp tay, run giọng hô lên một tiếng.

“Có người đến bốn phái ăn trộm mà không một ai biết sao? Các ngươi rốt cuộc tu luyện kiểu gì thế hả?” Lạc Thủy chân nhân cực kì tức giận quát, một chương phách ra, tọa ý (DG: có thể hiểu là ghế ngồi, nhưng dùng “tọa ý” cho nó có chất, he he!!) bị đập nát, vách tường phía sau cũng cùng số phận.

“Bốn chân nhân làm sao có thể hướng về các tổ sư đang bế quan nói một cái công đạo đây hả? Cả một bọn vô dụng, hộ vệ của Lạc Thủy phong đều đi tới Trùng Giới đường nhận lấy hình phạt!”

“Dạ!!!”

Chúng hộ vệ vội vàng đáp lời.

“Những tên kia rốt cuộc là ai, đến cả chương môn cũng không thể bắt được sao?” Một nữ tu sĩ nói, tu vi của nàng tuy mới chỉ là tinh hà trung kỳ, nhưng sư phó của nàng chính là một tổ sư đang bế quan, nên không cần phải nể mặt mũi của chương môn.

“Linh Tiên, ngươi có điều không biết thôi, những tên trộm kia không biết sử dụng pháp thuật gì, mà có thể giấu được cả thần thức của ta à.” Lạc Thủy chân nhân thở dài.

“Có cần bẩm báo cho tổ sư không?”

“Không cần.” Lạc Thủy chân nhân quả quyết cự tuyệt. “Chỉ là những tên trộm nho nhỏ mà thôi, bốn chân nhân nhất định bắt được bọn chúng.”

“Thứ bị trộm là Quý Thủy Thần Lô chân pháp sao?” Linh Tiên nhíu mày, đây chính là tuyệt học trấn phái của Quý Thủy Kiếm Tông, không thể không báo lại.

“Tự ta có chủ trương, không cần nói nữa, lão tổ đang ở Biện Kinh, chờ người trở về nếu bốn chân nhân còn chưa bắt được bọn trộm này thì tự nhiên sẽ bẩm báo lại cho tổ sư.”

Linh Tiên nghe thế cũng tạm chấp nhận.

“Chương môn, Trần Trọng Lâm cùng tinh tướng của hắn có chuyện cần cầu kiến!”

Một gã đệ tử bước vào bẩm báo.

“Cho hắn vào đi.”

Trần Trọng Lâm đi vào đại điện, trải qua nguyên đêm tịnh dưỡng, dùng những đan dược chữa thương tốt nhất của tông phái, nên đã khôi phục được phần nào, không còn bộ dáng chật vật như lúc đầu nữa.

“Trọng Lâm, các ngươi đều khỏe chứ?” Linh Tiên quan tâm hỏi han, Quý Thủy Kiếm Tông đem hết tất cả tinh lực trợ giúp Trần Trọng Lâm cùng với tinh tướng của hắn, ở giai đoạn đầu tinh, có thể nói bọn họ chính là trấn thế chi bảo của tông phái cũng không phải là nói quá.

“Đa tạ tiền bối quan tâm, vẫn bồi được chúng sự đệ trị liệu, hiện cũng không còn vấn đề gì đáng ngại.” (DG: Cái này là mình tự biên, cho nó thêm chút chất “hiệp” ha.)

“Tối hôm qua, đã xảy ra chuyện gì? Nói mau!” Lạc Thủy chân nhân truy vấn..

Cả đại diện chìm vào im lặng.

Trần Trọng Lâm liền đem ngọn nguồn nói ngắn gọn một lần, nhưng khi nói đến Lâm Xung, toàn bộ tu sĩ ở đại diện đều hít mạnh một hơi. “Lâm Xung, ngươi không nhầm chứ? Sao có thể là Lâm Xung được?” Linh Tiên kinh ngạc thốt lên một tiếng.

“Dao nhi tuyệt đối không thể nhìn lầm, cô gái đó đích thực cầm Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương!” Trần Trọng Lâm có chút khó chịu, làm sao có thể bảo hắn nhìn lầm được chứ, đó chính là Báo Tử Đầu Lâm Xung a, từ khi nào lại bắt đầu ký kết khế ước rồi, đẩy lòng hăn bỗng bùng lên một ngọn lửa ghen tị.

Mọi người hai mắt nhìn nhau.

“Cư nhiên chính là Thiên Hùng Tinh! Nữ Lương Sơn ngũ hổ mãnh tướng!”

Sự tình lớn rồi.

“Hừ, cho dù đó là Lâm Xung đi nữa cũng phải chết, nhất định phải bắt được bọn chúng.” Lạc Thủy chân nhân cất giọng nói, sát khí vờn quanh đại diện.

“Trọng Lâm, ngươi còn nhớ được bộ dáng của bọn chúng không?”

“Sắc trời quá mờ, Trọng Lâm cũng không thấy được rõ ràng!” Trần Trọng Lâm lắc đầu nói.

“Tóm lại, cứ âm thầm dò xét, không cần dả thảo kinh xà, Quý Thủy Thần Lô chân pháp, chỉ cần đối phương sử dụng quý thủy thần lô là có thể bắt hần.” Linh Tiên đề xuất ý kiến.

Những người khác đều gật đầu, cũng chỉ có thể làm như thế thôi.

“Trọng Lâm, các ngươi cứ nghỉ ngơi cho tốt đi, những người khác lập tức tản ra tìm kiếm!!” Lạc Thủy chân nhân hạ lệnh, nói xong lão liền xoay người đi khỏi đại diện, độn quang hướng Quý Thủy điện bay đi. Text được lấy tại [c]om

Lúc này, trước cửa Quý Thủy điện có hơn hai mươi tên đệ tử đứng gác. Lạc Thủy chân nhân vừa tiến vào đại diện, liền đem đại môn đóng chặt lại, tay cầm lệnh bài đi tới một cái pháp đài, đột nhiên lão nở nụ cười lạnh: “Nếu đúng là Lâm Xung thì rất tốt, cứ tu luyện cái loại thần lô chân pháp này nhất định sẽ chết không toàn thây!!” Lạc Thủy chân nhân cười lớn, cực kì vui sướng. (DG: Biến thái!! Lúc dịch đoạn này tui bị bí ý tưởng, đành tìm đoạn phim về mấy thằng nhân vật ác ác coi, tìm ý tưởng, ha ha)

Hắn liếc nhìn cái pháp thai, thần niệm vừa động, chỉ thấy có một ngăn bí mật hiện ra ở phía dưới.

Vẻ tươi cười của lão cứng đờ, lão nhìn chằm chằm vào đó, không tin vào mắt mình, sao có thể như thế? Sao lại trống không thế này?...

Nhất thời, toàn thân Lạc Thủy chân nhân như bị sét đánh.

“Không ổn, chúng trộm đi Ngũ Linh Thiên Thư rồi!”

Quý Thủy Kiếm Tông lâm hỗn loạn, trên trời dưới đất đều có thể thấy phi kiếm độn quang, làm cho tinh giả của tam quốc hoảng sợ không hiểu gì. Lúc này, ngay tại Kiện Khang Thảo Đường của An Tổ Vãn, những người mà Quý Thủy Kiếm Tông đang nỗ lực tìm kiếm thì giờ phút này lại quang minh chính đại nằm ngủ.

Nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất, tuy rằng câu này không phải là tuyệt đối, nhưng vào lúc này nó lại chính xác hoàn toàn. Khi Tô Tinh cùng Thời Thiên nghênh ngang trở lại thảo đường thì căn bản không ai phát giác được gì.

“Công tử, lần này thực sự quá nguy hiểm.” Ngô Tâm Giải còn sợ hãi trong lòng.

“Phải có nguy hiểm thì mới có phú quý.” Tô Tinh cười cười, tính ưu mạo hiểm có thể nói là một phần không thể thiếu của hắn.

“Thời Viên, lấy mấy đồ vật đó ra đây đi!” Ngô Tâm Giải nói, lần này thiếu chủ phải mạo hiểm lớn như vậy, nếu Địa Tặc Tinh không thành công thì không hề xứng đáng với cái tên - Thiên hạ đệ nhất tặc.

Và tất nhiên, nàng không làm ọi người thất vọng.

Hai kiện vật phẩm xuất hiện trên bàn, một cái là ngọc giản màu lam, một cái khác là một quyển sách có bìa trắng.

“Sao lại là hai bản?” Lâm Anh Mi nhíu mày, nói.

“Không biết a, bốn tiểu thư ở trong kia trộm chân pháp thì phát hiện ở dưới cái đài ẩn dấu một ngăn khác, thuận tiện mở ra nên mất không ít thời gian, thì nhìn thấy quyển sách màu trắng này, nên cầm luôn.” (DG: Thiên hạ đệ nhất tặc, ha ha ha, từ này là tui vắt óc tìm ra đó.)

Đây là một thói quen cố hữu của Địa Tặc Tinh, đụng đến cơ quan thì liền tò mò, quyết định khám phá cho bằng được, dù sao thực tế là những thứ được dấu sau những cơ quan phức tạp thì thường là thứ tốt, mà lần này cũng vậy. Nhờ hành động này của nàng mà tránh được cho Tô Tinh một kiếp nạn.

Ngô Tâm Giải tò mò nhìn quyển sách, thần niệm vừa động, một hàng ký hiệu tự nhiên hiện lên, phát ra ánh sáng màu xanh lam, như dòng nước đang chảy lơ lửng trên không, lúc này bỗng Thiên Cơ Tinh kinh hãi hét lên một tiếng.

“Trời a, đây là Ngũ Linh Thiên Thư!!” (DG: Chúc mừng Tô Tinh ra đường lượm được bí kíp, haizz.)

“Ngũ Linh Thiên Thư là cái gì?” Thời Viện không hiểu gì, mà cái tên này làm nàng cảm thấy có chút quen thuộc.

“Nó cùng với Quý Thủy Thần Lô chân pháp hình như là giống nhau?” Tô Tinh lấy mai ngọc giản, thần niệm đảo qua một cái, rồi mới xem quyển Ngũ Linh Thiên Thư, mới phát hiện hai quyển này có có điểm tương tự nhau, nhưng có mấy chỗ thập phần kỳ quái, nếu như trước kia Tô Tinh chỉ là có thể cảm nhận được có điểm không thích hợp, thì hiện giờ, bản thân hắn đã tiến nhập cảnh giới xem sơn phi sơn đệ nhị trọng cảnh giới của cực chân tâm pháp, liền nhận ra bản chất của những chỗ này.

Tu luyện công pháp trên ngọc giản đã bị sửa lại vài chỗ, nếu như luyện tập thì sẽ tạo ra một đạo ma chướng. Mà công pháp trên quyển thiên thư thì khác hẳn, không có tác dụng phụ, còn có nhiều pháp quyết tu luyện khác nữa.

“Tốt ột cái Quý Thủy Kiếm Tông, thật ác độc.” Tô Tinh cười lạnh.

“Thiếu chủ làm sao vậy?” Lâm Anh Mi thấy biểu tình của Tô Tinh liền quay sang hỏi.

Tô Tinh liền đem ngọc giản đưa ra: “Hừ, ngọc giản này đã bị người ta sửa lại vài chỗ, nếu đổi lại là người khác thì sợ rằng vừa luyện tới cảnh giới đầu tiên đã không thể khống chế được thủy lôi, bạo thể mà chết.”

“A?”

Nghe vậy, chúng nữ liền đem ngọc giản ra so sánh, lập tức nhận thấy sự bất đồng. Lập tức minh bạch được tại sao Tô Tinh bảo là thật ác độc.

Dùng một quyển chân pháp giả đặt ở trên, đem chân pháp thật giấu dấu ở ngăn bí mật ở dưới, bởi vậy khi người khác tới trộm tất nhiên không hề nghĩ rằng chân pháp chân chính bị giấu ở dưới. Đáng tiếc, vô quýt dày có móng tay nhọn, đụng phải Thiên hạ đệ nhất tặc Thời Thiên, cướp luôn một lúc hai bản, đương nhiên càng khó tin là Tô Tinh vừa liếc mắt một cái đã nhận ra.

“Bất quá dự theo cuốn Ngũ Linh Thiên Thư, thì Quý Thủy Chân Pháp cũng có thể được xem là cao cấp, bên trong khẩu quyết của một số loại thần thông khó lòng tưởng tượng được, nếu tu luyện thành công thì Quý Thủy Thần Lô đích xác là một thứ cực kì lợi hại... Người sáng tạo ra công pháp thật sự đáng nể, nhưng hắc hắc, chúng ta trộm trần phái tuyệt học của hậu nhân hắn để tu luyện, có thể xem là không được quá quang minh cho lắm?” Tô Tinh cười hắc hắc.

Thiên Cơ Tinh cũng mỉm cười.

“Công tử không cần phải bận tâm, Tâm Giải xem ra kẻ trộm chân chính mới là Quý Thủy Tông a!!!”

“Di?”

Mấy người đều không hiểu câu nói này.

Ngô Tâm Giải cười nói: “Cuốn sách này chính là Lương Sơn thái cổ chí bảo Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư trong truyền thuyết a.”

72. Chương 72: Hôn Ước

“Thái cổ chí bảo Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư?”

Nghe thấy lai lịch của quyển sách từ Ngô Tâm Giải, mấy người đều hít mạnh một hơi.

Lương Sơn đại lục, đầu tinh cửu giới, trải qua không đến ngàn năm. Ngàn năm trước được thế nhân gọi là thời thượng cổ hoang dã, mà thời thái cổ hồng hoang còn xa hơn nhiều lần so với thời thượng cổ, có lẽ đó là vạn năm hỗn độn của thế giới. Mỗi một kiện thái cổ chí bảo tuyệt đối có thể nhắc lên một hồi tinh phong huyết vũ trên đại lục Lương Sơn.

“Không phải nghe nói rằng người sáng lập ra Quý Thủy Kiếm Tông đã sáng tạo ra bí pháp này sao? Chẳng lẽ hẳn là tu sĩ thời thái cổ sao?” An Tổ Vấn vừa tiến vào, liền nghe được lời nói kinh hãi của Ngô Tâm Giải. Thiên Cơ Tinh được xem như một trí giả hàng đầu, kiến thức như biển rộng, nên chẳng có ai hoài nghi lời nói của nàng.

“Cho nên mới nói Quý Thủy Kiếm Tông là kẻ lừa đảo.” Thiên Cơ Tinh cười khê.

Ngũ Linh thiên thư tổng cộng chia làm năm cuốn ứng với Ngũ Hành, ghi lại Lương Sơn Ngũ Hành bí pháp, bất cứ kẻ nào được một quyển trong đó cũng có thể luyện được đại thần thông tương ứng, bản này chính là Quý Thủy quyển.

“Vậy người tu sĩ lập ra Quý Thủy Kiếm Tông tự xưng là do chính mình sáng chế ra, còn khai tông lập pháp, thay đổi hình dạng thành Quý Thủy Thần Lô chân pháp, không phải lừa đảo thì là cái gì nữa!” Ngô Tâm Giải cười lạnh nói, mấy trăm năm lừa bịp toàn bộ Lương Sơn đại lục, thủ đoạn cũng thật lợi hại.

“Cũng không biết hẳn làm thế nào lấy được Ngũ Linh thiên thư nữa?”

Mọi người lâm vào trầm mặc.

Bồng, Thời Viện vỗ tay phá vỡ bầu không khí, cười dài nói: “Nếu là thái cổ chí bảo, vậy Tô Tinh ngươi cũng thật sự chiếm được đại tiên nghi rồi à! Bốn tiểu thư hiện tại đã hoàn thành mãn nhiệm vụ, nên giờ ta muốn đi nghiên cứu Mặc công cơ quan lục, xin thứ không phụng bồi tiếp nha!”

Tô Tinh có chút do dự, tựa hồ cũng không có lý do gì để giữ Địa Tặc Tinh lại, đành gật đầu nói: “Ngươi nhớ phải cẩn thận bảo vệ mình nha!”

“Đa tạ công tử đã quan tâm!”

Thời Viện đáp lễ.

“Tô Tinh, ngươi lấy được bản thái cổ chí bảo này, chắc chắn bọn họ sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

“Thời Viện, ngươi có muốn đi cùng chúng ta không?” Ngô Tâm Giải nhìn thoáng qua Tô Tinh, rồi nói: “Ngươi nếu giúp chúng ta lấy bản chí bảo này thì Quý Thủy Kiếm Tông cũng không tha cho ngươi a.”

“Hừ, cứ cho bọn họ đuổi theo, coi thử có tìm được ta hay không đã.” Địa Tặc Tinh cười nhạt, rồi mở cửa ra, muốn rời đi, bỗng nhiên như nhớ được cái gì đó, liền quay đầu lại cười tủm tỉm nói: “Bốn tiểu thư nghe nói ở Biện Kinh gần đây có xuất hiện Côn Ngô Sa đó, bắt quá nghe nói có tinh hải tu sĩ ra mặt a, Tô Tinh, nếu ngươi có gan thì cứ đến đó xem sao.”

Nói xong câu đó, thân ảnh của Thời Viện liền nhảy đi, không hề quay đầu lại.

“Thời Thiên thật đúng là cứ thích làm theo ý mình.”

Tô Tinh cầm lấy quyển Ngũ Linh Thiên Thư, nhìn những khúc văn tự rườm rà trên đó, những văn tự này thập phần kì quái, giống như hình một dòng nước, mơ hồ làm người khác khiếp đảm.

Đem pháp quyết tu luyện nhớ kỹ, Tô Tinh liền dựa theo đó luyện thử lần đầu, quả nhiên không giống như người thường, vốn định dục ở trong cơ thể đang hấp hối, Quý Thủy Thần Lô giống như trường gian hoàng

hà cuộn cuộn chảy, khí thể mạnh mẽ, thiếu chút nữa phá thể mà ra, cũng may Tô Tinh có một ý thức hải hết sức cường hãn, phối hợp với cực chân tâm pháp mới đem quý thủy thần lôi dè ép xuống.

Tiếp theo bắt đầu luyện hóa một chút.

Quý Thủy Thần Lôi cũng từ bắt đầu hóa thành huyền ám, Truyện được copy tại Y

Lúc Tô Tinh bắt đầu luyện hóa Quý Thủy Thần Lôi thì Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi một tắc cũng không rời khỏi hẳn.

“Thời Thiên đã hôn thiếu chủ!” Lâm Anh Mi đột nhiên nói một câu.

Ngô Tâm Giải thiếu chút nữa là trượt chân, nàng kinh dị nhìn Thiên Hùng Tinh, “Địa Tặc Thiên thật sự hôn thiếu chủ sao?”

“Ân!” Lâm Anh Mi cảm thấy được phải đem chuyện tất yếu này nói cho Thiên Cơ Tinh, tinh thiếu nữ cùng với thiếu chủ của tinh tướng khác hôn nhau thì rất là quý dị.

Thiên Cơ Tinh hiểu rõ, đại khái là Địa Tặc Tinh chắc đã động tình với Tô Tinh rồi, ngấm lại một chút, người có thể dám cùng nàng đi Quý Thủy Kiếm Tông trộm đồ thì cũng không phải là sự tín nhiệm bình thường. Lúc trước, Địa Tặc Tinh đưa ra yêu cầu này cũng một phần muốn thử tâm ý của Tô Tinh. Nàng không khỏi nhớ đến lúc trước chính mình cũng thiết kế bẫy hãm hại Lâm Anh Mi để cùng Tô Tinh ký hạ khế ước.

Hiện tại, ngấm nghĩ lại Thiên Cơ Tinh liền cảm thấy thật đúng là vận mệnh, đụng tới thiếu chủ, trong vạn người chỉ có một, nhân trung long phượng, có thể cùng ký kết với hai tinh tướng.

“Có ký hạ khế ước không?” Ngô Tâm Giải không biết vì sao lại có chút chờ mong, tuy rằng nàng cũng biết mình có chút khờ dại, ký hạ khế ước với tinh tướng nữ Lương Sơn có thể trong ba loại nghi thức.

Loại nghi thức đầu tiên là - Thuần phục. Đây chính là một loại nghi thức phổ biến nhất trên đại lục, lấy thực lực làm chủ, đả bại tinh tướng làm cho tinh tướng phải thần phục. (DG: có thể hiểu kiểu như tình đơn phương á!) Buộc tinh tướng phải ký kết khế ước.

Loại nghi thức thứ hai - Lời hứa. Loại khế ước này thành lập khi song phương cam tâm tình nguyện chiến đấu với nhau, mà có thể ký hạ khế ước loại này thì thực lực của tinh tướng lẫn tinh chủ đều đại tăng, hàng loạt tông môn kiếm phái đều lựa chọn biện pháp này, lợi dụng vô số điều kiện để hấp dẫn tinh tướng tự nguyện ký hạ khế ước. (DG: có thể hiểu như kiểu là tình dục không có tình yêu á!)

Loại nghi thức thứ ba, cũng là nghi thức cao cấp và thần bí nhất – Hôn ước! Điều kiện đạt được là khi tinh giả hôn môi tinh thiếu nữ, cả hai chấp nhận lẫn nhau, thì nghi thức sẽ thành lập.

Các tinh giả có thể đạt được nghi thức hôn ước với tinh tướng thì đều là sừng lân lông phượng, cực kì hiếm thấy trên đại lục. Vì nguyên nhân đơn giản là, các tinh thiếu nữ bình thường đều coi “hôn” là chính sinh mạng, là trinh tiết của mình, như thế nào có thể dễ dàng hiến dâng được. Kể cả những hàng tinh giả cùng tinh tướng có thực lực đỉnh cấp cũng không dám hôn môi lẫn nhau, hàng tinh giả cũng không thể cưỡng ép, nếu vậy sợ rằng khế ước của song phương sẽ ẩn tàng vết rách trí mạng.

Trừ việc những tinh thiếu nữ coi nộ hôn là trinh tiết thì còn có một nguyên nhân khác là nghi thức hôn ước có một hạn chế, đó chính là bản thân của hàng tinh giả, có thể có những tinh giả lợi dụng những loại thủ đoạn để hôn môi tinh thiếu nữ, thỏa mãn dã tâm của họ, nhưng điều đó là không thể. Khi tiến hành nghi thức hôn ước thì chỉ cần một bên có tạp niệm liền không có khả năng thành công. Chỉ có một loại có thể khế ước, đó là tinh giả khi hôn môi phải yêu thương, lo lắng cho tinh tướng, và được tinh tướng chấp nhận hiến dâng nộ hôn thì hôn ước mới thành công. (DG: có thể xem như là khi tình yêu thăng hoa, hai người cùng nắm tay tay đến trước chúa trời á!)

Vì hai điều kiện mâu thuẫn nhau như vậy nên những trường hợp tinh giả đạt thành nghi thức hôn ước trên Lương Sơn đại lục rất là thưa thớt, thế nhưng Ngô Tâm Giải nào biết rằng lúc trước Tô Tinh cùng Lâm Xung đánh bại đánh bại ký khế ước chính là Hôn ước.

Thật lòng, Lâm Anh Mi cũng không muốn nhắc lại chuyện này, nên liền đỏ mặt, lảng tránh Ngô Tâm Giải, “Lúc ấy Thời Thiên là vì suy nghĩ đến sự an nguy của thiếu chủ, không hề có ý tưởng muốn ký hạ khế ước,

nên việc đó không có khả năng xảy ra.”

Ngô Tâm Giải gật đầu, có chút tiếc nuối, hàng tinh giả có được hai tinh tướng cũng đã xem như là thiên tài, nếu ba tinh tướng thì cũng chỉ là vọng tưởng của nàng mà thôi.

“Ngô Dụng, người vì sao lại muốn thiếu chủ ký khế ước với Thời Thiên?” Lâm Anh Mi tò mò hỏi.

“Anh Mi, người ăn dấm chua sao?” Ngô Tâm Giải cười hì hì nói.

Lâm Anh Mi liền tức giận, trừng mắt nhìn Ngô Tâm Giải: “Ngô Dụng, người nói bậy bạ cái gì đó!”

Ngô Tâm Giải bật cười lớn, cũng không chọc ghẹo Lâm Anh Mi nữa, có thể làm cho Lâm Xung cam tâm ký hạ khế ước, nhất định là có những nhân tố bất ngờ, Thiên Cơ Tinh thu hồi thái độ lỗ mãng, từ từ thở dài.

“Kỳ thật đều là tỷ muội với nhau, cần gì phải long tranh hổ đấu...”

“Chúng ta buông xuống là có ý nghĩ gì kia chứ?”

“108 tinh Nữ Lương Sơn chẳng lẽ không thể là một thể sao?”

“Tâm Giải cũng không tin tưởng có thể thay đổi được quan niệm hình thành cả ngàn năm nay, nhưng có nhiều tỷ muội một chút, cũng không phải là chuyện xấu.”

Lâm Anh Mi ngẩn người, trầm tư suy nghĩ.

Lương Sơn tỷ muội?

Lúc này đây chính là một cuộc tranh đấu, người chết ta sống. Liệu còn mấy ai nhớ rõ điều đó chứ?

Vấn đề này, nàng không thể trả lời.

73. Chương 73: Kết Nghĩa Huynh Muội, Tổ Ván Rung Động.

Sau mấy ngày chờ đợi ở Kiện Khang thảo đường, Quý Thủy Kiếm Tông cũng lui dần, Lương Sơn đại lực lớn như vậy, muốn tìm được một người cũng không phải là chuyện đơn giản. Lúc này, Tô Tinh dựa theo pháp quyết ở trên Ngũ Linh Thiên Thư, đem luyện hóa thành công quý thủy thần lõi lần đầu tiên. Theo truyền thuyết thì sau mười một lần luyện hóa, tinh giả liền có thể đem quý thủy thần lõi biến đổi thành mọi hình thái, trở thành như một cánh tay khác vậy.

Cho tới một ngày, Tô Tinh quyết định cáo biệt An Tổ Ván, để tiếp tục lên đường.

Mấy ngày nay, bọn hắn đều được Địa Linh Tinh chăm sóc ít nhiều, chẳng những thế, những kiến thức về đan dược thảo dược của hắn cũng được nâng lên không ít.

An Tổ Ván là một cô gái ôn trọng đáng yêu, luôn cẩn thận chiếu cố Tô Tinh làm hắn thập phần cảm động, cũng khiến hắn nhớ đến tiểu muội ở quê nhà. Thế nhưng, từ xưa hào kiệt tối kỵ là hương ôn nhu, Tô Tinh cũng biết không thể tiếp tục trì hoãn nữa, trước còn phải đi Đại Lương vương triều hỏi thăm về chuyện tình Lạc Thảo vi khẩu, sau đó là chuyện Côn Ngô Sa xuất hiện ở Biện Kinh nữa.

“Công tử, lên đường cẩn thận, có thể tùy thời trở lại đây.” An Tổ Ván mỉm cười, vì ngày hôm nay nên nàng đã cố ý luyện chế một ít đan dược để Tô Tinh cầm theo.

“À, hôm nay chúng ta có thể cùng kết bái làm huynh muội, được không?” Tô Tinh nhất thời xúc động, buộc miệng nói.

An Tổ Ván ngạc nhiên a một tiếng, hai gò má ửng hồng.

Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải trợn mắt há mồm nhìn Tô Tinh, thiếu chủ nhà mình đúng là không thể phán đoán theo lẽ thường a, cứ nhiên lại muốn cùng Địa Linh Tinh kết làm huynh muội, xem ra thiếu chủ đúng thật là không coi trọng chuyện đầu tinh rồi.

“Tô Tinh công tử, không nên chê cười Tổ Ván như vậy!” An Tổ Ván liên tục lắc đầu, ôn nhu nói: “Tổ Ván tự nhận không xứng với hai vị tỷ tỷ bên cạnh công tử!”

Tô Tinh nghe Tô Vấn nói vậy liền quay đầu sang hỏi: “Các người cảm thấy ta cùng Tô Vấn kết làm huynh muội được không?”

Lâm Anh Mi không nói lời nào, mà cũng tỏ thái độ phản đối.

Hai mắt Ngô Tâm Giải đảo một vòng, lộ ra vẻ nghịch ngợm, “Tô Vấn, công tử đã có tâm như vậy đối với người, muội nên chấp nhận công tử đi, hay là muội cảm thấy không muốn?”

Địa Linh Tinh có chút quẫn bách nói: “Tỷ tỷ rõ ràng biết Tô Vấn không phải nghĩ như vậy.”

“Hắc hắc, vậy từ nay về sau Tô Vấn muội muội đã là muội tử của thiếu chủ rồi, hừ hừ, xem ai dám khi dễ Tô Vấn muội muội, đó chính là khi dễ thiếu gia nhà ta rồi!” Ngô Tâm Giải có ý gì làm sao mà Địa Linh Tinh không biết được, cái này chính là biến thành khế ước, biến thành sự bảo hộ.

“Xem ra đúng là ta không xứng với người a!” Tô Tinh làm bộ thất vọng, thốt lên một câu.

“Công tử sao lại nói như vậy, chỉ cần người không chê Tô Vấn liên lụy thì Tô Vấn xin chấp nhận làm muội tử.” An Tô Vấn cần môi nói, tư thái ngượng ngùng thật là dễ thương, đến ngay cả Lâm Anh Mi nhìn thấy cũng không nhịn được mà phải bật cười.

Ngô Tâm Giải cũng thoải mái cười to, cầm lấy hai chén rượu kết nghĩa.

“Xưa có kết nghĩa đào viên (DG: Tam Quốc Chí á!), hôm nay có thiếu chủ cùng Tô Vấn kết thành cây liên cành...”

Liên cành cái quái gì, Tô Tinh trừng mắt nhìn nàng, nhưng cũng vui sướng đem thanh tửu uống sạch, một lay: “Từ hôm nay, An Tô Vấn chính là muội tử của Tô Tinh ta, tại hạ xin phát hạ độc thệ, nếu sau này ca ca bạc đãi người, liền có kết cục giống như chén sứ này...” Lời vừa xong, Tô Tinh chén sứ trong tay liền vỡ nát.

Đôi mắt An Tô Vấn ửng đỏ, há miệng thở dốc như có điều muốn nói, nhưng lời nói cứ nghẹn lại ở cổ họng.

“Tô Vấn muội muội, không định gọi một tiếng ca ca sao?” Ngô Tâm Giải trêu ghẹo.

An Tô Vấn như lấy lại tinh thần, nhìn Tô Tinh rồi nhẹ nhàng hô một tiếng đại ca. Truyện được copy tại Y Nội tâm của hắn nổ tung, ngượng ngùng nói: “Không cần phải câu thúc như vậy, cứ gọi như thường cũng tốt rồi.”

“Tô Vấn muội muội, vậy người có muốn cùng chúng ta đi Biện Kinh hay không?” Lâm Anh Mi mở miệng hỏi.

“Nếu là việc của ca ca, tiểu muội tất nhiên sẽ đi cùng, nhưng lần đi Biện Kinh này, e rằng muội không thể, không chừng Thời Viện có thể trở về hỏi thăm tin tức của Tô Tinh ca a.” An Tô Vấn ôn nhu nói.

“Thế cũng được.” Tô Tinh gật đầu, lần đi Biện Kinh này cực kì hung hiểm, nên để cho An Tô Vấn ở lại Kiện Khang thảo đường sẽ an toàn hơn.

Tô Vấn suy nghĩ một chút, đưa tay vuốt khê suối tóc, gỡ xuống một hạt châu nằm trên chuỗi ngọc trang sức. Hạt châu trông hết sức bình thường, nhưng khi nàng phun ra một cổ hương thơm, hạt châu kia giống như được bóc đi một lớp bụi bậm, trở nên trong suốt sáng lấp lánh, bên trong mơ hồ có hoa quang ẩn hiện.

“Đây chính là một khối Giải Độc Châu, tiểu muội đưa cho ca ca dùng để phòng thân.”

“Giải độc châu?”

Theo như biểu tình của nàng thì xem ra giải độc châu này có giá trị to lớn a.

Nghĩ vậy, Tô Tinh vội vàng lắc đầu, xua tay ra ý cự tuyệt, “Đây là vật phòng thân của muội, không cần đưa cho ta đâu!”

An Tô Vấn cười nói: “Ca ca lầm rồi, muội tất nhiên là bách độc bất xâm, nên khối giải độc châu ở bên người muội cũng chỉ dùng như món trang sức thôi, ca ca phải ra ngoài mạo hiểm, có một viên giải độc châu để phòng thân cũng khiến muội yên tâm được phần nào, nếu ca ca không thu, thì đó là ghét bỏ tiểu muội rồi...”

Tô Tinh bị An Tổ Vấn phản bác lại một câu, đành phải thỏa hiệp, “Ta đây cũng đưa lại uội một vật gì đó, coi như là trao đổi.” Hắn lục tìm trong tinh giới túi cả nửa ngày cũng không tìm thấy thứ gì thích hợp với An Tổ Vấn cả, chỉ có tinh bảo Trầm Tinh Bích xem ra miễn cưỡng thích hợp thôi, thế nhưng nàng cũng không nhận lấy. Bỗng hắn nhớ tới khi ở côn ngô di tích thì có được một món đồ, liền lấy ra một khối tinh giới phi thủy bảo thạch.

“A, tinh giới bảo thạch?” Ngô Tâm Giải lấp bắp kinh hãi, An Tổ Vấn cũng sửng sốt, loại bảo thạch này là vật cực kì quý hiếm, dư sức đổi được một viên giải độc châu của Tổ Vấn.

“Người nhìn bên trong đi.” Tô Tinh chỉ dẫn cho nàng.

Bên trong khối phi thủy bảo thạch chỉ thấy đọng lại một yêu vật mảnh khảnh. “Đây là thượng cổ kỳ thú Thôn Tinh Giao?” An Tổ Vấn rất nhanh liền nhận thức được giá trị của nó: “Ca ca, người sao lại có được vật này.”

Lâm Anh Mi liền đem chuyện tình trong côn ngô di tích kể lại ngắn gọn một lần, Ngô Tâm Giải cũng là lần đầu tiên nghe được chuyện Tô Tinh cởi bỏ câu đố của côn ngô di tích, nhất thời cười toe toé.

“Thôn Tinh Giao này tao cũng sẽ không nuôi, Tổ Vấn muối tử, người là thần y, đối thứ này chắc có sự hiểu biết, đặt trên người ta cũng vô dụng thôi, muối cứ giữ lại mà phòng thân đi.” Tô Tinh cười cười, sự dịu dàng phát ra từ trong lòng hắn.

An Tổ Vấn che miệng, thân thể khẽ run rẩy, trong mắt xuất hiện mảng sương mù.

“Này, muối làm sao vậy...” Tô Tinh sửng sốt, không rõ tại sao An Tổ Vấn lại tự nhiên thất thố. Hắn nào biết (DG: xin lỗi! đang nghe nhạc mà. Anh nào biết, anh nào có hay, hạnh phúc... Thôi quay lại, lỡ đi lan man một chút, hô hô.) những cử chỉ dịu dàng quan tâm đó lại làm cho Địa Linh Tinh rung động sâu sắc. Trước đó, An Tổ Vấn có chút lo lắng rằng Tô Tinh cùng nàng ký ước là vì nàng là một thần y, nhưng khi hắn lấy ra tinh giới bảo thạch chứa thôn tinh giao tặng cho nàng thì mọi nghi ngờ, lo âu đều tan biến.

Thôn tinh giao là thượng cổ kỳ thú, cực kì quý hiếm, nếu có thể nuôi dưỡng được nó, thì tuyệt đối là một đòn sát thủ cực kì khủng bố. Loại đồ vật này đối với Địa Linh Tinh tay không tác sát quả thực là hết sức quan trọng. Tô Tinh hẳn là cũng nghĩ tới điểm này nên đem kỉ vật giao cho nàng phòng thân, hắn không hề có chút do dự nào, từ đó có thể thấy được hắn thật sự coi nàng như một người thân.

(DG: Khúc này hơi lủng củng một chút, thật sự tới lúc này mình cũng không biết Tô Tinh đã khế ước với Tổ Vấn hay chưa. Ở trên tác giả hình như có cảnh Tô Tinh trao cho Tổ Vấn một lời hứa, vậy theo nghi thức số hai thì chắc là đã khế ước. Nhưng sự thật ra sao thì mình cũng không chắc, chờ khúc sau vậy!)

Loại tín nhiệm này há có thể không làm Địa Linh Tinh cảm động?

Ngô Tâm Giải cũng khuyên nàng nên nhận lấy, Thiên Cơ Tinh chỉ có một suy nghĩ thuần túy chính là làm cho Địa Linh Tinh đối với thiếu chủ trung trinh như một, Hơn nữa, cũng như Tô Tinh đã nói, việc dưỡng dục thượng cổ kỳ thú này chỉ có một thần y như Tổ Vấn mới có thể, nếu không thì cũng là lãng phí.”

“Muội muội nhất định sẽ không làm cho ca ca thất vọng!” An Tổ Vấn trang trọng nhận lấy.

“Muội cần phải cẩn thận, tránh tai mắt của người khác đó!” Tô Tinh dặn dò.

Sau đó liền lấy ra toàn bộ lôi thủy quỳ hoa, cùng lôi thủy quỳ xà đưa cho Địa Linh Tinh đi luyện chế.

Cuối cùng, Tổ Vấn, khẽ hôn lên hai gò má của Tô Tinh, dặn dò một câu: “Ca ca. không cần lo lắng!”. Tô Tinh gật đầu, rồi cùng Lâm Anh Mi, Ngô Tâm Giải nhảy lên Đăng phong thuyền rời đi.

Mục tiêu: Đại Lương vương triều – Biện Kinh.

74. Chương 74: Biện Kinh Bí Văn

Tầng tầng đèn đài phủ sắc đỏ, một người thiếu niên tiêu sái dạo bước, bên cầu nước chảy êm đềm, tất cả như một bức tranh tuyệt đẹp.

Biện Kinh – thủ đô của Đại Lương vương triều, cực kì tráng lệ, một vẻ đẹp cổ điển làm cho Tô Tinh, người đã quá quen với những thành thị hiện đại, khi nhìn đến đã bị rung động sâu sắc.

Nơi nơi đều là quỳnh lâu điện ngọc, đình các khuyết thất, ở phía trên Đẳng Phong Chu quan sát xuống chỉ thấy liễu xanh mọc đầy hai bên tường, sương khói bông bành, kim bích lưu ly hoàng cung tựa như một con cự long đang ngủ say, khí thế cuộn cuộn, không hổ là đệ nhất vương triều của Lương Sơn đại lục.

Mà khi nói đến đương kim thiên tử Lương Huy Tông cũng là một truyền kỳ nhân vật, mẫu hậu của ông là một trác phi. Lương Huy Tông sinh ra ở giai đoạn nội cung minh tranh ám đấu giành quyền lực. Ông vừa được sinh ra đã gặp ám sát, mẫu thân liều chết bảo vệ, cuối cùng Lương Huy Tông được một người cung nữ cứu thoát ra khỏi hoàng cung. Sau đó, vì cơ duyên xảo hợp mà bái vào Chân Tiên điện, trở thành một tinh giả tu sĩ siêu phàm thoát tục.

Sau năm mười tám tuổi, biết được thân phận mình, hắn không để ý đến sự khuyên can của sư môn, một mình tiến vào vòng tranh đoạt hoàng quyền.

Trận chiến ấy có thể nói là khoáng cổ tuyệt kim. Lúc bấy giờ, phía sau lưng thái tử có không ít tông phái duy trì, có cả những tinh giả đứng đằng sau, mà Lương Huy Tông chỉ dựa vào Bẩy mươi hai hư không thiên ngoại phi tiên kiếm pháp huyết tẩy cả Biện Kinh, nghe nói lúc ấy ở Hộ Thành Long Hà chỉ có màu đỏ của máu, bảy mươi ngày sau mới trong xanh trở lại, từ đó về sau, thiên hạ thuần phục.

Ở Lương Sơn đại lục có một luật lệ bất thành văn, đó là tông môn tuyệt không nhúng tay vào việc thế tục, thế nhưng thân phận của Lương Huy Tông có đặc thù, sau lưng lại là Chân Tiên điện, nên các tông môn khác thấy vậy đều chỉ có mắt nhắm mắt mở mà cho qua.

Chân Tiên điện là môn phái phương nào?

Các tinh giả có một câu về thế này.

“Nhất thanh song điện tam cung tứ kiếm tông, ngũ hồ lục hải thất sơn bát phương tông, cửu tiên Thương Long!”

Ý tứ là nói đến mười đại môn phái có thể kinh sợ Thương Long cửu tiên, bốn phương phục tùng, mà Chân Tiên điện chính là một trong song điện. Vốn đại tông môn không cho phép tiến nhập vào hoàng tộc, nhưng Lương Huy Tông là cái ngoại lệ, mà hắn đích thực là một thiên tài luyện võ. Sau này, trong môn phái nhắc đến hắn chỉ có thể cảm khái một tiếng: Số mệnh.

Mà vì vậy, thế lực Chân Tiên điện cũng nghiêm nhiên vượt qua cả Nhất thanh, Thanh Hư Đạo.

Tuy rằng Lương Huy Tông dùng máu tươi để lên ngôi khiến cho vô số người oán hận bất mãn, nhưng nhờ có sự trị vì của hắn mà đất nước ngày càng phát triển mạnh hơn, lương tướng danh thần, khai cương mãnh tướng xuất hiện lớp lớp. Mười năm chinh chiến, mười năm trị thế, hai mươi năm sau, Đại Lương vương triều cũng là võ công cường thịnh, mở ra văn phong, văn đàn đại gia xuất hiện tầng tầng lớp lớp, cảm tử văn vẻ đúng là so với lúc trước chỉ có hơn chứ không kém. Theo sau đó, Lương Huy Tông lại cổ vũ tất cả các thế gia gia nhập môn phái, trước kia vì lo lắng các thế lực của tinh giả trong gia tộc lớn mạnh nên Lương Thái Tông từng hạ Tru di cửu tộc tử lệnh, làm cho vô số người tài buộc phải nuốt hận.

Đây đúng là điều kiện để mượn sức của các giai tầng khác nhau.

Mặt khác, tông phái cũng tuyển nhận hoàng tộc, quý tộc, sĩ tộc đệ tử nối liền không dứt.

Vì thế, ở Biện Kinh ít nhất có bóng dáng của trăm cái tông môn. Thấy vậy, Lương Huy Tông riêng ở trong thành đã tu kiến thành một cái nội thành dành cho tinh giả.

Tô Tinh vẫn cười trên Đẳng Phong Chu tiến đến ngoại thành để tránh dẫn đến việc mọi người chú ý, Lâm Anh Mi cùng Ngô Tâm Giải cũng tiến vào tinh thai. Biện Kinh dù sao cũng là thủ đô của Đại Lương vương triều, tông môn vô số, quả thực có thể coi là long đàm hổ huyệt.

“Lương Huy Tông cư nhiên có thể lợi hại như vậy, hắn nhất định sẽ không bỏ qua việc nắm giữ một số tinh tướng?” Tô Tinh nhớ tới Cung Thái Vi, phụ thân của nàng cũng không phải là một vị phong vũ thân vương đó sao.

Ngô Tâm Giải từng tới Biện Kinh, đối với nhiều chuyện xưa thì Thiên Cơ Tinh so với người khác còn hiểu biết nhiều hơn. “Đúng vậy, hơn nữa còn hơn xa những gì công tử có thể đoán được.”

“Hả, nó như thế nào?”

“Hoàng thất của Đại Lương vương triều có ít nhất là ba vị hàng tinh giả.”

“A, ba người?” Tô Tinh bị dọa không nhẹ.

“Đúng vậy, ít nhất là ba người.” Ngô Tâm Giải nói: “Lương Huy Tông sinh được chín nam sáu nữ, người lớn nhất năm nay đã mười bảy tuổi. Có năm tên xem như đủ tư cách để thành người thừa kế. Mà phương pháp Lương Huy Tông tuyển định ngôi vị người thừa kế, công tử, người đoán là phương pháp gì?”

“Đấu tinh?” Tô Tinh sửng sốt, trả lời một câu.

“Đúng vậy, chính là đấu tinh.”

“Đó không phải là nội đấu sao?” Lâm Anh Mi nói, đối với đại đa số môn phái mà nói thì bình thường chỉ biết bồi dưỡng ột hàng tinh giả mà thôi, nguyên nhân rất đơn giản, đấu tinh cuối cùng chỉ có thể có một hàng tinh giả chiến thắng mà thôi.

Năm người thừa kế nếu đều trở thành hàng tinh giả, vậy kết quả tốt nhất có thể chính là bốn chết một sống, mà còn có thể là chết hết. Tô Tinh thầm nghĩ Lương Huy Tông thật đúng là thiết huyết vô tình, đây không phải là trở mặt nhìn chính con mình đi chịu chết sao? Thế nhưng, ngẫm nghĩ lại, dựa vào tài lực hùng hậu của Đại Lương vương triều thì Lương thị hoàng tộc thật có cơ hội trở thành người thắng sau cùng.

“Công tử, ở trong Lương thị hoàng tộc, có hai người chúng ta phải đề phòng!” Ngô Tâm Giải thận trọng nói.

“Là ai?”

“Đương kim Đại Lương vương triều Lăng Yên công chúa và thái tử Triệu Hằng, theo như ta biết, hai người này đều có những tinh tướng rất giỏi.”

Tô Tinh gật đầu tiếp nhận, có thể trở thành tinh thiếu nữ của hoàng tộc, cho dù có kém thì cũng không nhiều.

Tiến vào Biện Kinh, Tô Tinh tìm được một khách điểm tên là Phúc Vận, hẳn liền mượn một gian đại phòng khách, tiếp theo liền nhanh chóng hưởng phưởng thị chạy đi, đã không còn nhiều thời gian để hắn có thể tìm hiểu kỹ Biện Kinh.

Ngay khi Tô Tinh đi đến phường thị, thì ở một góc của bắc bộ hoàng thành, trong một tòa phủ đệ hùng vĩ, một người trẻ tuổi mặc thanh sam đang đứng ở phía nội đình, hai tay để sau lưng, có vẻ đang thưởng thức kỳ hoa dị thảo của tòa phủ đệ.

Một nữ tử xinh đẹp đứng cách đó không xa, quần lụa mỏng phiêu phiêu trong gió, hiện lên một dáng người tinh xảo đặc sắc. Trên ngực có một cái áo khoác che đi phần da trắng nõn. Mắt phượng mày ngài, mái tóc dài màu đen được một cây trâm hình hoa màu đỏ giữ lại, làn tóc đen bóng bĩnh như mây.

Phấn trang điểm hơi nhạt, đôi mi thanh tú như liễu rủ, ở giữa điểm nhẹ màu son, kiều mị động lòng người. Bàn tay mềm mại cầm một cây hồng phiến, tràn đầy tinh huyết. Cô gái thoạt trông có vẻ biếng nhác không chút che dấu, cử chỉ nhẹ nhàng khoan thai.

Đột nhiên, đôi mắt của cô gái bỗng chuyển về hướng lối vào của hoa viên, hai mắt đầy cảnh giác nhưng cũng hết sức tà mị.

Mà ngay lúc đó, tại nơi không xa lối vào của hoa viên chợt vọng lại, tiếp theo đó, một lão nhân mặc ô quan cấm bào xuất hiện tại lối vào. Lão ngẩng đầu lên, đúng lúc thấy đôi xà nhân của cô gái đang nhìn chăm chăm, không khỏi giật mình một cái, cả kinh trong lòng.

Cô gái nở một nụ cười yêu mị đến cực điểm.

Thanh niên kia đồng thời đảo mục quang về phía lão, thản nhiên nói: “Vân trưởng lão, Biện Kinh hiện tại như thế nào?” Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

“Bẩm điện hạ, nghe nói có Côn Ngô Sa nên có không ít tình giả đã đến đây.” Vân trưởng lão cười gương hai tiếng, rồi bước gần lại. Tu vi hắn tốt xấu gì cũng đã tới tình hà kỳ, so với người thanh niên chỉ mới có tu vi tình vân trung kỳ này hơn rất nhiều lần, thế nhưng, lão đối với người thanh niên vẫn tỏ thái độ cung kính bởi vì hắn chính là thái tử Triệu Hằng của Đại Lương vương triều.

“Có hàng tình giả mắc câu không?” Triệu Hằng cười nói.

“Các hàng tình giả cũng rất cẩn thận, không hề phát hiện được, nhưng thật ra có một gã tình hải kỳ tu sĩ bị thu hút đến.” Vân trưởng lão cúi đầu nói.

“Tình hải tu sĩ, hừ, hoàng tử của ta chẳng lẽ chưa trở về sao?” Triệu Hằng cười lạnh.

“Lăng Yên công chúa nghe nói có xuất hiện ở U Châu.”

“Thực thất vọng, bản cung đã lâu không cùng tỷ tỷ đánh một trận rồi, bản cung còn muốn biết Tam Tinh Thiên Vũ có thể hay không trăm lặc được Nữ Lương Sơn ngũ hổ tướng!” Cô gái lạnh lùng nói.

Triệu Hằng cùng lão già đều quay lại nhìn cô gái một cái, đầu xuất hiện biểu tình bất đồng.

“Có một việc ta cần nói cho điện hạ.” Lão già bỗng nhiên nhớ tới cái gì.

“Sự tình gì?”

“Anh Tiên quân chúa đã tự tiện ly khai Thiên Băng Thánh Cung...”

75. Chương 75: Thanh Hư Bảo Điện, Giao Long Hội..

Tô Tinh ở Biện Kinh phường thị dạo qua một vòng, không hổ là thủ đô của Đại Lương vương triều, bởi vì có thiên hạ đệ nhất hoàng đế Lương Huy Tông tọa trấn, các đại môn phái kiếm tông ở đằng sau, số lượng tình giả đến Biện Kinh này cũng đạt tới con số vài vạn. Đồ vật nơi này so với Thiên Hà phường thị càng gấp vài lần, giá cả cũng không cần phải nói, cực kỳ đắt, một lọ Bồ Khí Đan cũng hơn một ngàn hai hoàng kim. Tô Tinh nhìn trúng một lọ phi thường không tồi Hồi Linh Dịch, giá cả thì cao đến hai vạn lượng hoàng kim, nhưng nếu như dùng pháp khí đan dược bí pháp linh tinh ra trao đổi thì cũng không phải là hà khắc lắm.

Cứ tiếp tục xem một hồi, Tô Tinh mới phát hiện ra một sự thật phũ phàng, mình đúng là nghèo rớt mòng tơi. Tài sản của hắn tổng cộng ước chừng có năm vạn lượng hoàng kim, nên chỉ mua một lọ Hồi Linh Dịch, còn những pháp khí mà hắn thêm nhỏ dãi cũng đành cho qua.

Tô Tinh đi khoảng trăm cửa hàng, cũng không hề nhìn thấy Côn Ngô Sa, nhưng Lôi Hỏa Sa, Xích Đồng Thiết, cùng nhiều loại linh tinh khác thì nhiều không đếm xuể. Thế nhưng Tô Tinh có chút lo lắng, chính Côn Ngô Sa đã tạm thời bị giấu đi.

Cuối cùng, Tô Tinh chỉ có thể đem hết hy vọng ký thác ở trên phường thị Thanh Hư bảo điện.

Mà nói đến Thanh Hư bảo điện, cũng làm người khác thấy thú vị. Chân Tiên Điện nương theo việc đăng cơ của Lương Huy Tông thế lực ngày càng lớn mạnh, nhận được không ít ưu đãi làm cho Thanh Hư Đạo có chút bất mãn. Lương Huy Tông không hổ là thiên hạ đệ nhất hoàng đế, hắn nhìn thấy Thanh Hư Đạo đang bất mãn, liền lập ra một cái Đấu giá hội, mục đích là muốn tập trung một số tài liệu cao cấp lại, dù sao có những tu sĩ cấp thấp lấy được tài liệu tốt nhưng không dám bán theo cách phổ thông vì dễ dẫn đến họa sát thân, hoài bích có tội, đây là đạo lý mà mỗi người khi trở thành tình giả đều phải biết.

Trừ bỏ việc mượn cơ hội phát triển Biện Kinh phường thị dành cho tình giả, còn lại chính là có thể để cho Thanh Hư Đạo nắm trong tay phần lớn lợi nhuận, loại công khai bán đấu giá này khi mới phổ biến cũng bị hoài nghi, nhưng vài món pháp khí quý giá, đan dược linh tinh được bán ra ngày càng nhiều, thì danh tiếng của Đấu giá hội càng được lan xa. Hơn nữa, nó còn hấp dẫn được những tình giả cấp thấp, Lương Sơn đại lục lớn như vậy, nhiều lúc những tu sĩ cấp thấp này lại được kỳ ngộ nhặt được thứ gì đó quý giá nhưng không xài được, nhưng giữ lại thì bỏ tay, càng không dám đem đi bán hoặc trao đổi, Đấu giá hội xuất hiện đã giúp họ giải quyết được vấn đề.

Chính là thu của người một chút phí dụng, giúp người bán ra với giá cao nhất, lại có độ bảo mật cao, nên cũng an toàn được phần nào. Mặt khác, vật phẩm bán ra sẽ được Đấu giá hội tra xét qua, đảm bảo không có gian lận hoặc giả dối. Từ đó, nó có thể thỏa mãn được cả hai bên người mua và người bán. Lương Huy Tông nhận ra được lợi nhuận do Đấu giá hội mang lại nên liền giao cho Lương Sơn đại lục đại nhất phái Thanh Hư Đạo, coi như cho bọn họ một phần lợi ích.

Từ đó cái đấu giá hội này có tên – Thanh Hư bảo điện! nguồn y

Thứ có giá trị duy nhất của Tô Tinh có thể bán ra đó chính là thi thể của thượng cổ yêu thú Giao Long nhưng nó sẽ làm cho Thanh Hư Đạo chú ý đến hắn. Nghĩ vậy, Tô Tinh liền ăn vào một viên Dịch Dung Đan, đây là đan dược An Tổ Vấn luyện chế riêng cho hắn. Vị ngửi mùi này cũng thật cẩn thận, nàng biết Biện Kinh là long đàm hổ huyết nên khó tránh khỏi phải thay đổi hình dáng, tránh khỏi một số phiền phức. Mà khóa đan dược Dịch Dung Đan, hắn vừa uống có giá trị hơn mười vạn lượng hoàng kim, đúng là luyện đan sư là một nghề có tiền đồ a.

An Tổ Vấn cũng chỉ luyện chế cho hắn có ba khóa mà thôi.

Ăn vào dịch dung đan, đan dược khi khuếch tán tạo cảm giác như có vạn con trùng đục khoét trên mặt, thật là thống khổ, xương cốt rung rẩy, cơ thể cũng không ngừng biến hóa, Tô Tinh cảm thấy mặt hắn bây giờ như bị vài ngàn người giẫm đạp qua. Sau một hồi lâu rốt cuộc cũng dừng lại, Tô Tinh liền quan sát khuôn mặt mới của hắn, bộ dáng là một gã trung niên có chùm râu quai nón, mặt lại lồi lõm xấu xí khó coi.

Thật là khó nhìn!!

Khó coi thì khó coi, dịch dung đan này cũng chỉ có hiệu lực trong năm canh giờ thôi, Tô Tinh liền đi về phía Thanh Hư bảo điện.

Một gã đồng tử mặc áo xanh liền tiến lên tiếp đãi Tô Tinh, vừa nghe hắn có ý đồ đến bán vật phẩm thì gã liền quay đi tìm chương quầy. Tinh giả muốn bán đấu giá cái gì thì đầu tiên cũng phải do chương quầy xem qua, coi xác định có đủ tư cách đưa ra đấu giá hay không, rồi mới an bài sau.

Chương quầy là một gã mập mạp, tu vi chừng tinh vân hậu kỳ. Gã nhìn thấy Tô Tinh liền có chút chán ghét, đại khái là do bộ dáng hắn bây giờ thật khó nhìn, nhưng dù sao gã cũng đã kinh doanh hơn mười năm rồi, cũng đã gặp qua không ít tu sĩ đến đây bán trân phẩm, hắn nói: “Đạo hữu, không biết ngươi muốn bán đấu giá vật phẩm gì?”

“Đây!!” Thanh âm Tô Tinh hơi khàn khàn, nói xong, hắn liền mở miệng túi.

Chương quầy nhíu mày, thần niệm đảo qua miệng túi, biểu tình trên mặt hắn chuyển thành kinh ngạc tròn mắt há mồm, lắp bắp nói: “Này... Đây là...”

“Vị đạo hữu này, xin đợi một chút, thứ này thật sự là ngoài ý loại, tại hạ cần phải bẩm báo lại đại chương quỹ!”

Tô Tinh gật đầu.

Một lát sau, một lão nhân râu dài như tuyết vén rèm đi ra. Ánh mắt lão ảm áp, vẻ mặt hồng nhuận, mặc trên người một bộ pháp bào, thoát trông làm người cảm thấy lão như người thoát tục, uy nghiêm khiến cho Tô Tinh thiếu chút nữa đã quỳ bái, đây chính là tinh hải kì tu sĩ!

“Vị đạo hữu này, có thể xưng hô như thế nào?” Lão nhân dùng thanh âm ôn hòa hỏi Tô Tinh, tuy lão có tu vi tinh hà kì nhưng không hề có thái độ ngạo mạn của kẻ bề trên, nên Tô Tinh rất có hảo cảm, không hổ là Thanh Hư Đạo, đệ nhất tiên phái của Lương Sơn đại lục.

“Tại hạ là Trâu Tứ Hải.” Tô Tinh tùy tiện kiếm một cái tên. “Xin hỏi tôn xưng của tiên bối?”

Trâu Tứ Hải?

Ngô Tâm Giải nghe cái tên Tô Tinh chọn, liền muốn cười to.

“Lão đạo là Thanh Phong chân nhân, không biết Trâu đạo hữu có thể cho lão đạo xem qua đồ vật nọ không?” Thanh Phong chân nhân hỏi.

Sau khi xem xong, Thanh Phong chân nhân cũng không giống như chưởng quầy lộ vẻ kinh ngạc, chỉ âm thầm cười, có hương vị thần bí khó lường: “Thượng cổ yêu thú Quý Thủy Giao Long thập phần hiếm thấy, nhưng lại không có Quý Thủy Lôi Giao Đan, đáng tiếc đáng tiếc.”

“Chẳng lẽ không thể bán đấu giá được?” Tô Tinh hỏi.

“Đương nhiên không phải, đây có thể xem như là thứ trân quý nhất Thanh Hư bảo điện bán ra gần đây a, xin hỏi, thi thể của Quý Thủy Giao Long này, làm sao Trâu đạo hữu có được vậy?” Thanh Phong chân nhân mỉm cười.

Tô Tinh đã sớm nghĩ đến lý do thoái thác, liền bật thốt lên: “Cái này là tại hạ cùng với một gã đạo hữu trùng hợp gặp được con giao long đang hấp hối thì liền chém chết nó, hắn cầm đi quý thủy giao long đan cùng giao long tinh phách, còn thi thể giao long thì cho tại hạ.” Tô Tinh làm ra một bộ biểu tình thương tiếc.

Hai vị tinh giả thực đồng tình nhìn hắn, trên người yêu thú đáng quý giá nhất chính là quý thủy giao long đan cùng giao long tinh phách, ít nhất cũng có thể gấp trăm lần so với long thi. Thanh Phong chân nhân cũng không hề hoài nghi Tô Tinh, hắn nhìn ra được đầu giao long này đích xác gần xuống mồ mới bị giết, coi như bọn hắn gặp được kỳ ngộ a.

“Nếu đã là thượng cổ yêu thú quý thủy giao long, lão đạo có một ý kiến, không biết Trâu đạo hữu có hay không muốn nghe?” Thanh Phong chân nhân cười nói.

“Mời nói!”

“Thanh Hư bảo điện cử hành một lần giao long hội, buổi hội này dành riêng cho việc bán đấu giá thi thể giao long, người thấy thế nào?”

Tên chưởng quầy sợ Tô Tinh thô tục không hiểu được dụng ý của trưởng lão, liền giải thích: “Ý tứ của chân nhân là dùng mấy ngày tạo thế cho việc đấu giá thi thể giao long, vậy người càng có thêm nhiều lợi nhuận.”

Tô Tinh há có thể không biết, nếu giao long bán được giá tốt thì lợi ích của Thanh Hư bảo điện cũng lớn. Đương nhiên, Thanh Hư chân nhân này không hề để ý đến hoàng kim, lão chủ yếu chỉ muốn tạo danh tiếng cho Thanh Hư bảo điện. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên Thanh Hư bảo điện bán đấu giá thi thể của thượng cổ yêu thú giao long a.

“Có thể, nhưng ta có một yêu cầu!”

“Mời nói.”

“Đầu giao long này, ta muốn đổi thành Côn Ngô Sa.”

Thanh Phong chân nhân hơi sững sốt, chưởng quầy thì bất khả tư nghị nhìn Tô Tinh. Cái tên đại hán xấu xí này chẳng lẽ muốn có Côn Ngô Sa để dụ dỗ tinh thiếu nữ ký kết khế ước với hắn sao? Đúng là nằm mơ, cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga, nghĩ như vậy nên tên chưởng quầy mặt mày liền khinh bỉ Tô Tinh.

Thanh Phong chân nhân đại khái cũng nghĩ như vậy, nhưng vẫn duy trì vẻ lạnh nhạt gật đầu đồng ý.

Tiếp theo lại thảo luận chi tiết, ký hạ giao ước, Giao long hội an bài thời gian vào ba ngày sau!

76. Chương 76: Phân Giao Cùng Côn Ngô Sa

Biện Kinh hoàng thành.

Vân trưởng lão lại chạy tới bên ngoài Hằng Linh điện, mà nữ hài bên cạnh Triệu Hằng thái tử ngăn cản lão từ ngoài cửa, cặp đồng tử yêu dị mang theo một vẻ trêu đùa. “Điện hạ đang bế quan đột phá tinh vân hậu kỳ, hiện tại không được quấy rầy hắn, có chuyện gì cứ nói cho bản cung là được rồi.”

“Thanh Hư bảo điện gần đây đã phát ra Linh Bảo thiếp, lão phu đặc biệt đến đây để nói với điện hạ một tiếng.” Vân trưởng lão chấp tay nói, linh bảo thiếp cũng chính là sự kiện trọng yếu do Thanh Hư bảo điện phát ra khi có vật phẩm cực kì trân quý, cũng có một lần linh bảo thiếp, thái tử Triệu Hằng đã lấy được một kiện địa cấp tinh bảo Phi Tinh Toa.

“Lần này là cái gì?” Cô gái tò mò hỏi.

“Thượng cổ thất giai yêu thú quý thủy giao long!”

Cô gái bị dọa ngây người: “Thượng cổ thất giai yêu thú? Thanh Hư bảo điện cư nhiên lại có thứ tốt như vậy.”

“Điện hạ có điều không biết, cái này chỉ có thi thể giao long, chứ không có linh phách cùng nội đan.” Vân trưởng lão giải thích.

“Không có linh phách cùng nội đan, vậy đối với chúng ta cũng không có tác dụng gì.” Cô gái nhanh chóng mất đi hứng thú, tuy rằng nói da của thất giai giao long, long trảo, long cân, long tâm, long giác, long huyết, toàn thân của nó đều là những tài không tồi, nhưng cũng không quá mức quý giá.

“Có biết người giết giao long là ai không?” Nàng lại cảm thấy hứng thú với điều này hơn, muốn giết chết thất giai yêu thú không phải là dễ dàng, dùng nó để bán đấu giá thì có chút đáng tiếc.

“Nghe nói là một gã tinh vân sơ kỳ tu sĩ có được kỳ ngộ, điện hạ, thể nhưng chủ bán có một điều kiện rất thú vị.”

Thấy cô gái không hỏi lại, Vân trưởng lão liền đáp: “Hắn muốn dùng nó đổi Côn Ngô Sa.”

“Côn Ngô Sa” Cô gái hơi biến sắc, Côn Ngô Sa chính là một loại linh sa mà tinh tướng khi thăng chức thiên mệnh tinh võ giai đoạn hai cần dùng tới. “Hắn là hàng tinh giả sao?”

“Thanh Hư bảo điện giữ bí mật chuyện này, lão phu cũng không tra xét được thân phận của hắn.” Vân trưởng lão tiếc nuối nói.

“Nghĩ biện pháp tìm cho được hắn!” Thanh âm cô gái biến thành lạnh lùng: “Có thể giết chết được giao long thì thật không thể coi thường, bản cung không tin lý do thoái thác của hắn, hắn nhất định có tinh tướng là thiên tinh võ tướng, vô luận thể nào phải điều tra rõ thân phận hắn cho ta.”

“Lão phu cũng đã sai người đi làm rồi.” Vân trưởng lão vội vàng nói.

Ba ngày nhanh chóng trôi qua. nguồn y

Tô Tinh đúng hẹn đi vào Thanh Hư bảo điện, Thanh Phong chân nhân dẫn hắn vào trong nội điện của linh bảo, đó là một đại điện thật lớn làm bằng bạch ngọc, lần này giao long hội chính thức bắt đầu ở đây.

Mà lúc này, với thân phận là chủ bán Tô Tinh được mời đến hội trường quan sát quá trình đấu giá.

Thanh Hư Đạo tạo thế cũng thực là lợi hại, có rất nhiều tinh giả tu sĩ nối đuôi nhau kéo vào, một cái nội điện còn chứa được không tới ngàn người, tu vi ít nhất cũng là tinh vân hậu kỳ, trong đó tinh hà kỳ tu sĩ cũng có không ít, thậm chí có những lão tinh hải tu sĩ.

Đội hình đó làm cho Tô Tinh lú cả lưỡi, chỉ là là phí vào cửa Thanh Hư Đạo đã kiếm lời không ít, hơn nữa sau khi bán đấu giá còn chiếm được một thành lợi nhuận, đúng là giàu a.

Mấy ngàn tu sĩ rất nhanh liền chật ních cả linh bảo điện, lần giao long hội này đã hấp dẫn tới hơn một ngàn môn phái của Thương Long giới tham gia. Cũng có thể dễ dàng hiểu được, thất giai thượng cổ yêu thú ở Thương Long giới rất hiếm gặp, bình thường đều ở Huyền Minh giới, Chu Tước giới. Những tu sĩ ở Thương Long giới này e rằng cả đời cũng không thể gặp thượng cổ yêu thú được một lần, đại bộ phận tu sĩ đều là mộ danh mà đến, chỉ có tốn chút vé vào cửa thôi, cũng không phải muốn cùng các tông phái tranh giành.

Mà cuối cùng thì bán đấu giá thi thể thượng cổ yêu thú cũng là một sinh tình mới mẻ, đáng coi.

Thanh Phong chân nhân là người chủ trì lần bán đấu giá này, cũng chỉ có người có tu vi như lão thì mới có thể thờ ơ trước áp lực của cả ngàn tên tu sĩ. Lão phát bàn tay một cái, tấm vải trắng che cái bục cao bị kéo đi, một con giao long dài hơn mười trượng hiện ra.

Toàn trường ồ lên, một ít tu sĩ cấp thấp đều kinh ngạc trợn mắt, cho dù đó chỉ là thi thể của quý thủy giao long, nhưng dù sao nó vẫn là cự long, ngay hình thể nó cũng đã có sự uy nghiêm rồi.

“Rốt cuộc thần thánh phương nào mới đánh chết được con giao long này!”

“Đây là thượng cổ yêu thú quý thủy giao long đó sao? Thoạt nhìn cũng không được tốt lắm!”

“Thật là khí thế, đã chế rồi mà vẫn làm cho người khác khiếp sợ như vậy.”

“Đáng tiếc không có nội đan cùng linh phách a.”

Đám người bên dưới không ngừng nghị luận, khe khẽ nói nhỏ, đối với quý thủy giao long, đại đa số mọi người đều tò mò.

“Đây là do một đạo hữu may mắn có được thân thể của giao long, cho dù không có nội đan cùng tinh phách, nhưng những tài liệu khác trên người giao long cũng đều rất có giá trị.” Thanh Phong chân nhân vuốt chòm râu dài, thần sắc thông dong nói tiếp: “Lần bán đấu giá này, người bán cố ý yêu cầu là dùng Côn Ngô Sa, cho nên người có thể đưa ra lượng Côn Ngô Sa lớn nhất thì có thể ưu tiên lựa chọn một bộ phận của giao long.”

Thanh Phong chân nhân đúng thực là lão cáo già, đem đầu giao long chia làm nhiều bộ phận để bán đấu giá, như vậy lợi nhuận kiếm được sẽ cao hơn nhiều.

“Thoạt trông những danh môn chính phái này cũng không phải là ít tiền a.” Ngô Tâm Giải trêu ghẹo một tiếng.

Tô Tinh cũng đồng ý gật đầu, nhưng dù sao đại bộ phận lợi nhuận cũng sẽ về tay hắn.

Dưới đài, rất nhanh đã có người bắt đầu ra giá.

“Một lượng Côn Ngô Sa!” Một gã đại hán mặc hoàng bào kêu giá.

“Có một lượng thôi mà cũng dám ra giá, ba lượng Côn Ngô Sa thêm ba mươi vạn lượng hoàng kim, thứ này Long Đầu ta muốn.” Một lão đầu âm hiểm cười nói.

“Âm Phong lão tổ, mới ba lượng Côn Ngô Sa cũng không đủ một cái da lông cho tinh tượng luyện chế tinh võ nữa a.” Một phu nhân mặc bộ cung trang màu lam lạnh lùng mở miệng nói: “Năm lượng Côn Ngô Sa, năm mươi vạn lượng hoàng kim!”

“Thải Hà Sơn các người muốn lấy giao long để làm gì chứ!” Lão ẩu bắt mãi hỏi.

“Giao long có tính thủy, Âm Phong lão tổ tính lấy để làm gì chứ?” Thải Hà phu nhân khinh thường phản bác lại.

“Sáu lượng Côn Ngô Sa, Hoàng Long sơn cũng muốn lấy đầu giao long này để trang trí sơn trại, hai vị đạo hữu có thể nể mặt không?” Đại hán mặc hoàng bào bắt mãi nâng giá.

“Một cái Hoàng Long sơn nho nhỏ mà cũng dám đứng ra tranh giành giao long, cẩn thận coi chừng có họa sát thân.”

Trong đại điện liên tiếp vang lên tiếng cạnh tranh, thi thể của giao long cũng rất đáng giá, vô luận là dùng để chế tạo pháp khí, hồn khí, hay luyện chế tài liệu, thành lập pháp trận, tạo trang sức linh tinh đều có chỗ hữu dụng. Bởi vậy, Thanh Phong chân nhân nói là ra giá cao nhất thì có thể lấy đi một cái bộ phận tùy chọn, cũng làm cho những tu sĩ này không kìm chế được.

Nhìn Thanh Phong đạo nhân có vẻ mờ ảo thoát tục, nhưng lại là một lão cáo già a, khó trách lão có thể trở thành đại chủ quỹ của Thanh Hư bảo điện.

Tô Tinh nhìn tình trạng ở đại điện, không khỏi mừng thầm, bọn họ tranh đấu càng kịch liệt càng tốt, nhưng làm cho Tô Tinh ngạc nhiên chính là, hắn vốn nghĩ Côn Ngô Sa trân quý lại có nhiều như vậy, đúng là các môn phái cố ý tàng trữ chờ tới đầu tình liền đem ra kiếm chác.

Âm Phong lão tổ, Thải Hà tiên tử, cùng với Hoàng Long sơn đại hán là những người cạnh tranh quyết liệt nhất, cuối cùng đều làm người khác xấu hổ không thôi. Nhưng đáng chú ý là mười đại tông môn đều chưa có động tác gì, thất giai yêu thú này xem ra không đủ hấp dẫn đối với các đại phái a, thi thể giao long kia có thể có cũng được không có cũng không hề gì.

Ngay khi Âm Phong lão tổ lấy ra mười lượng Côn Ngô Sa cùng trăm vạn hoàng kim, đánh bại hai người kia thì một giọng nói lãnh ngạo vang lên.

“Hai mươi lạng Côn Ngô Sa, hai trăm vạn lượng hoàng kim, lão phu muốn toàn bộ đầu giao long này.”

Mọi người kinh hô, chỉ thấy ở không trung có một lão nhân mặc lam bào, mắt như bắn ra hai tia lôi điện, khí thế nội liễm, uy nghiêm không ai bì nổi.

Quý Thủy Kiếm Tông!!

“Nếu là quý thủy giao long, nó tự nhiên phải thuộc về bản kiếm tông rồi.”

Lão già lạnh lùng đảo mắt qua mấy người, làm cho ba người kinh hoảng cúi đầu.

“Hai mươi lạng Côn Ngô Sa mà muốn cầm đi thi thể giao long hoàn chỉnh, như vậy không phải là lỗ lớn sao?” Ngô Tâm Giải thầm nghĩ, thằng nhãi này thực có tính toán a.

“Đừng lo lắng, sẽ có người tiến tới thôi.” Tô Tinh thấy vậy nhưng vẫn ung dung, một chút lo lắng đều không có.

“Bách lí lão tổ, luồng gió nào mang người đến đây vậy?” Thanh Phong chân nhân cười nói.

Phân giao cùng Côn Ngô Sa (2).

“Ta vì chuyện của đồ tôn nên đi ra ngoài một chuyến, nghe nói ở đây đặc biệt đấu giá thi thể của quý thủy giao long nên liền đến xem, không biết vị đạo hữu nào lợi hại như vậy, có thể giết cả giao long, lão phu thật muốn kết giao một chút.” Bách Lí lão tổ nói, thanh âm mang theo một cỗ sát ý lạnh thấu xương. “Quý thủy giao long cùng bốn phái có quan hệ rất sâu xa, chân nhân sẽ thành toàn cho lão phu chứ? Ngày khác, lão phu nhất định sẽ đăng môn bái tạ.”

“Đây không phải là làm cho lão đạo mê muội lương tâm sao? Về sau còn ai nguyện ý đến Thanh Hư bảo điện này nữa chứ!” Thanh Phong chân nhân cười nhạt, nói tiếp: “Loại sự tình này không cần nhắc lại nữa, Thanh Hư bảo điện có quy củ của Thanh Hư bảo điện, Bách Lí lão tổ, nếu người nguyện ý dùng hai mươi lạng Côn Ngô Sa đổi lần thứ nhất, bản đạo cũng không miễn cưỡng người!”

“Hừ.” Bách Lí lão tổ hừ lạnh: “Mười một lạng Côn Ngô Sa, năm mươi vạn lượng hoàng kim, bản tổ muốn đầu long.”

Âm Phong lão đầu có chút oán hận nhưng không tiện phát tác, ba người cũng không cùng hấn tranh cãi nữa.

“Mắt làm đan, não làm dịch, lưỡi làm thuốc dẫn... Chậc chậc, dùng mười một lạng Côn Ngô Sa đã nghĩ lấy được thứ tốt như vậy sao, như vậy đi, bản cung ra mười hai lạng Côn Ngô Sa cùng một viên Mệnh Nguyên Đan được không?”

Một giọng nam không chút cố kị vang lên, đánh gãy mộng đẹp của Bách Lí lão tổ.

Nói chuyện chính là một thanh niên tuấn tú nho nhã, cử chỉ đầy phong độ lịch sự.

Tô Tinh thấy hắn có tu vi bất quá chỉ là mới tinh hà sơ kỳ, đối mặt với tinh hải kì Bách Lí lão tổ mà không có tí gì sợ hãi, xem ra bối cảnh của gã cũng không vừa.

“Lí Tiên Ngạn, người muốn tranh giành cùng bản tổ sao?” Bách Lí lão tổ nói, giọng có chút giận dữ.

“Gia sư gần đây cần dùng một đầu giao long để trông cửa, thỉnh lão tổ thông cảm cho.” Lí Tiên Ngạn thực cung kính, vừa cười vừa nói. (DG: Thế làm quái nào mà tôn kính cho được!!)

Bách Lí lão tổ còn chưa kịp trả lời, lại một giọng nói lạnh lùng vang lên.

“Nếu đầu giao long quý giá như vậy thì ta đây ra giá mười ba lạng Côn Ngô Sa, thêm một viên Khí Trần Đan.”

Giọng nói này là của một nữ tử, mặc váy lụa trắng lung linh, mày liễu như nguyệt, môi đỏ như anh, trông rất xinh đẹp.

“Cửu kiếp đạo nhân muốn lấy làm thuốc dẫn, tỷ tỷ của ta thì lại muốn dùng đầu long này làm bồn nước tiểu a.”

Những tu khác liền ồn ào trở lại, vừa mới bắt đầu mà thôi, mười đại tông môn cũng đã bắt đầu đối chọi gay gắt, tranh tăng giá, một cái sau lớn hơn cái trước, cứ như vậy đối chọi không ngừng. Vô luận là Mệnh Nguyên Đan hay Khí Trần Đan đều là những đan dược cực kì trân quý, nếu quy đổi ra hoàng kim thì ít nhất cũng có giá là trăm vạn a. Những tu sĩ khác không tài nào hiểu được, không phải đây chỉ là một cái đầu của giao long thôi sao, có đáng giá như vậy không.

“Thủ đoạn inh.” Ngô Tâm Giải bỗng nhiên thấp giọng nói.

Tô Tinh hỏi nàng vì sao lại nói thế.

“Vừa rồi nữ nhân mới cạnh tranh chinh là tông nhân của Di Hoa kiếm tông, còn thanh niên kia thuộc Thiên Hà kiếm phái.” Ngô Tâm Giải một lời vạch trần huyền cơ. Thiên Hà kiếm phái cùng Quý Thủy Kiếm Tông có cừu oán không nói, Di Hoa Kiếm Tông cùng Quý Thủy Kiếm Tông vẫn đang tranh đoạt vị trí đệ tam trong tứ đại kiếm tông. Hai cái kiếm tông này đều là những môn phái vừa quật khởi, tự nhiên là không muốn đi sau kẻ khác.

Vừa mới nãy, bọn họ dùng tên của giao long là Quý Thủy, một cái dùng Quý Thủy để cạnh cửa, còn một thì dùng làm bồn nước tiểu. Đây rõ ràng chính là sỉ nhục trắng trợn với Quý Thủy Kiếm Tông. Dù sao Quý Thủy Giao Long chính là thánh thú của tông môn a. Mà Thanh Phong chân nhân chính là cố ý tạo ra cục diện như thế này, để nâng giá lên.

Tô Tinh gật đầu, khó trách Bách Lí lão tổ lại nghiêng răng nghiêng lợi như vậy, hẳn cũng thấy vui vẻ ngồi mát ăn bát vàng, không ngại cái đầu giao long này bán được giá trên trời.

“Lương Phi Huyền, dùng đầu giao long để làm bồn nước tiểu, đại giới cũng không nhỏ!”

Bách Lí lão tổ nheo mắt, lộ ra một nụ cười lạnh, hẳn vung bàn tay to lên quát: “Hai mươi lạng Côn Ngô Sa, năm khóa quý thủy bồi nguyên đan! Nếu hai người có thể đưa ra cái giá cao hơn, lão phu xin nhường lại đầu long này.”

Lí Tiên Ngạn cùng với Lương Phi Huyền, liếc mắt nhìn nhau. Vốn Lí Tiên Ngạn nâng giá chỉ vì muốn bức Bách Lí lão tổ phải trả đại giới, mục đích đã đạt được nên cũng không nói nữa. Nhưng Lương Phi Huyền lại cười lạnh, nói: “Bản tiên cũng ra hai mươi lạng Côn Ngô Sa, năm khóa khí trần đan!”

Mọi người trợn mắt há hốc mồm, nhất thời đối với chủ nhân của đầu long này thật ghen tỵ biết bao.

“Lão đạo muốn hỏi ý kiến của chủ bán.” Thanh Phong chân nhân cười nói.

“Có cái gì cần hỏi, quý thủy bồi nguyên đan chỉ có tác dụng bồi bổ với người tu luyện quý thủy thần lôi thôi, cấp cho các tu sĩ khác chỉ là lãng phí, khí trần đan lại khiến cho người tu luyện có thể tăng nhanh tu vi, còn suy nghĩ nữa sao?” Lương Phi Huyền hừ lạnh một tiếng.

Linh bảo điện lặng ngắt như tờ.

Chưởng quầy mập mập tiến vào hỏi ý kiến Tô Tinh. Tô Tinh đương nhiên không chút do dự lựa chọn quý thủy bồi nguyên đan, hẳn đang tu luyện quý thủy thần lôi, nếu có thêm loại thánh đan này nữa thì giống như buồn ngủ gặp chiếu manh a. Đối với Khí trần đan có thể đột phá tu vi, Tô Tinh bây giờ không có hứng thú.

Kết quả vừa ra.

Lương Phi Huyền liền ngăn người ra, biểu tình khó coi. “Cái tên tu sĩ kia thực ngu xuẩn!”

Bách Lí lão tổ thì lại lộ vẻ tươi cười, trong mắt hiện lên một đạo âm hiểm.

Giao long hội lần đầu tiên bán đấu giá liền được giá: Hai mươi lạng Côn Ngô Sa cùng năm khóa quý thủy bồi nguyên đan. Giá cả này làm cho các tinh giả khác đều đỏ mắt, thầm nghĩ tên này đúng là có vận ... chó.

Bách Lí lão tổ đem hai cái túi nhỏ ném qua cho Thanh Phong chân nhân, bình tĩnh nói: “Thanh Phong chân nhân, lần này quý tông xem ra buôn bán lời không ít a, ngày khác chân nhân cùng bản tổ uống một chén Mi Hầu Tiên Tửu a.”

Thanh Phong chân nhân mỉm cười, đảo mắt qua hai gói to, gật đầu nói: “Đó là đương nhiên, Bách Lí lão tổ đã rộng rãi như thế, ta đành phải tiếp nhận thôi.”

“Hừ!”

Chỉ thấy Thanh Phong chân nhân đưa tay lên điểm một cái, một đạo bạch mang từ long cảnh xuất hiện, từ đầu long bay lên, Bách Lí lão tổ nhét vào trong một cái túi.

Những lần bán đấu giá kế tiếp cũng trôi qua bình thản, da giao long, trảo, cốt, cân, huyết, thậm chí là thịt cũng không có tái xuất hiện lại tình cảnh tranh đấu kịch liệt như vừa rồi nữa. Dù sao đầu quý thủy giao long này cũng sắp chết rồi, những bộ vị khác không còn tác dụng quá lớn nữa. Thế nhưng cũng đem lại cho Tô Tinh không ít Côn Ngô Sa, hoàng kim, cùng vài thứ linh tinh khác. Mà làm cho Tô Tinh khó quên nhất chính là cảnh tượng đấu giá long nhục.

Nhìn một con thất giai thượng cổ yêu thú bị mổ ra bán như bán thịt heo, những người tu sĩ đến tham gia cũng không nguyện ý ra về tay không, đều đem hoàng kim ra đấu giá thịt giao long. Mà đúng là thịt giao long theo truyền thuyết có thể cường thân tráng dương a, ăn được cũng không có hại gì, tốt xấu cũng là thịt của thượng cổ yêu thú mà, mà về sau gặp người khác cũng có thể nói mình đã từng ăn qua thịt rồng.

Năm canh giờ sau, một con quý thủy giao long liền bị chia cắt sạch sẽ, ngay cả một miếng cũng không lưu lại.

Tô Tinh đối với lần bán đấu giá này cũng cảm thấy vừa lòng, thu hoạch rất xa xỉ.

“Trâu đạo hữu, mời theo tại hạ đến đây.”

Vị chưởng quầy mập mạp ra dấu cho hắn đi theo, cũng không dấu sự hâm mộ trên mặt.

Tô Tinh đứng dậy, theo hắn đi vào trong gian phòng ở, phía trong cửa linh bảo điện. Bách Lí lão tổ nhìn phía đài cao, lộ ra nụ cười lạnh.

77. Chương 77: Ra Về Đạo Mạo, Bản Chất Lang Sói

“Thật chúc mừng Trâu đạo hữu, một cái quý thủy giao long này đã thu hoạch thật lớn a.” Chưởng quầy mập mạp cười hắc hắc nói.

“Đó là phần nào nhờ thanh danh của Thanh Hư bảo điện.” Tô Tinh khiêm tốn trả lời.

Hai đồng tử của gã chưởng quầy đảo một vòng, hỏi: “Có một việc, La mỗ thật không biết tại sao người lại không lấy năm năm khóa khí trần đan mà lại lấy năm năm khóa quý thủy bồi nguyên đan vô dụng kia? Nó không đáng giá a?”

“Chưởng quầy cũng thật tò mò quá a!”

“Vậy phải giải thích như thế nào?” Chưởng quầy hỏi.

“Quý thủy bồi nguyên đan là độc môn đan dược của Quý Thủy Kiếm Tông, có tiền cũng chưa chắc mua được, tuy rằng chỉ có thể dùng để bồi dưỡng quý thủy thần lõi, nhưng nếu bán cho đệ tử của quý thủy kiếm tông thì, hắc hắc, giá cả so với khí trần đan phải cao hơn vài phần a.” Tô Tinh làm bộ giả hoạt trả lời.

Chưởng quầy lập tức hiểu được tính toán của Tô Tinh, quý thủy bồi nguyên đan tốt xấu gì cũng là thượng phẩm thuốc tiên của tông môn, cũng chỉ có một ít đệ tử có siêu cấp tiên phú mới được dùng, nếu bán cho người có thiên phú tầm tạm thì cũng có thể kiếm được rất nhiều a. “Bội phục, bội phục, Trâu đạo hữu thật sự là có ánh mắt nhìn xa trông rộng, La mỗ thiển cận rồi, ha ha.” Chưởng quầy khen.

“Thiếu chủ, người muốn lấy quý thủy bồi nguyên đan này có thể hay không ẩn tàng chút nguy hiểm?” Lâm Anh Mi bỗng nhiên mở miệng nói. “Nếu hắn lấy điều này để nhận ra công tử thì sẽ rất phiền toái.”

“Anh Mi, người nghĩ vậy cũng đúng, đầu tiên là từ ngoài nhìn qua đã cảm thấy có điểm cổ quái, bất quá làm gì cũng phải mạo hiểm một chút, đi trên đường đều có thể bị mất ngựa, quý thủy bồi nguyên đan rất là hiếm thấy, ta như thế nào chỉ vì chút nguy hiểm mà chấp nhận bỏ qua.”

Tô Tinh khẽ cười.

“Chỉ là nguy hiểm nho nhỏ sao?”

“Anh Mi muội muội, điều này không cần lo lắng, Thời Viện có nói qua, trước khi chúng ta trộm đồ thì có một gã tinh hải tổ sư đã đến Biện Kinh, có thể chính là lão, mà lúc sau khi chúng ta trộm được Ngũ Linh Chính Pháp thiên thư cũng không có lan truyền ra ngoài, cho nên chắc là vị Bách Lí lão tổ này vẫn chưa hay tin đâu.” Thiên Cơ Tinh giải thích.

“Đương nhiên quan trọng hơn là công tử dùng dịch dung đan, cho dù biết là không phải quan trọng, thế nhưng hiện tại chúng ta phải chú ý tới một việc khác.”

“Việc gì nữa?”

“Hiện tại cái lão Thanh Phong chân nhân kia chẳng lẽ trở mặt nhìn chúng ta thuận lợi lấy đi Côn Ngô Sa sao?” Ngô Tâm Giải quả quyết.

“Thanh Phong chân nhân?”

Lâm Anh Mi ngẩn ra, không nghĩ tới việc này có liên quan đến hắn.

“Chẳng lẽ hắn đã tính toán chủ ý gì với thiếu chủ?”

“Ở trong đấu giá hội, Anh Mi, Tâm Giải, các người đối với lão có đánh giá gì?” Tô Tinh trầm ngâm hỏi.

“Khôn khéo, giảo hoạt...” Lâm Anh Mi nói.

“Ra vẻ đạo mạo.” Ngô Anh Giải cười hi hi, trực tiếp nói.

Tô Tinh gật đầu, “Rất khôn khéo, nhân thường tối ích kỷ, loại đấu giá hội này sẽ đem đến cho tu sĩ ích lợi lớn nhất, cũng là đáng sợ nhất. Tâm Giải nói lão luôn ra vẻ đạo mạo là phi thường thích hợp... Nếu là một trăm phần trăm lợi nhuận, thì nhà tư bản sẽ bí quá hóa liều, nếu có hai trăm phần trăm lợi nhuận thì nhà tư bản sẽ coi rẻ luật pháp, nếu có ba trăm phần trăm lợi nhuận thì nhà tư bản sẽ giẫm đạp lên những cái luân thường đạo lý của thế gian. Đấu giá hội khiến những thứ bán ra, có được lợi nhuận cao nhất, Côn Ngô Sa còn có sáu bảy mươi lạng, nếu lão thật sự vô tâm thì ta chẳng tin.” Tô Tinh hắc hắc cười lạnh.

Cái gì mà nhà tư bản, Lâm Anh Mi cũng không biết nó nghĩ là gì! Nhưng nàng nghe hiểu được ý tứ của Tô Tinh, hiện thân phận của Tô Tinh hết sức nhỏ bé, cho dù hắn chết cũng không đáng kể, giao long hội lấy được thành công lớn, những tu sĩ kia chỉ cần động một ngón tay là có thể giữ lấy tất cả lợi nhuận, nên cũng không phải là không có khả năng này.

Nhưng nếu làm như vậy thì thanh danh của tinh hải kỳ tu sĩ, Thanh Hư bảo điện sẽ bị hủy, mất nhiều hơn được, nhưng chỉ với điều kiện là có thể thoát mà thôi.

“Nếu hắn nghĩ đến nội đan cùng linh pháp đang ở trên người công tử thì nhất định sẽ có nguy hiểm.” Ngô Tâm Giải bổ thêm một câu. “Thế nhưng có lẽ sẽ có người khác tới thay hắn mạo hiểm.”

“Mượn đao giết người?” Lâm Anh Mi sững sốt.

Lâm Anh Mi cũng không phải là ngây dốt, rất nhanh đã nắm được mấu chốt – Bách Lí lão tổ, xem trong hội đấu giá, giao tình của hai người cũng không cạn.

Khó trách khi lựa chọn quý thủy bồi nguyên đan cùng khí trần đan, Ngô Tâm Giải và Tô Tinh đã nghĩ rằng sẽ không thuận lợi hết thủy, cho nên mới có những vấn đề này.

Lâm Anh Mi thật không sợ gì tinh hải tu sĩ, có điều nàng lo lắng cho thiếu chủ, thế nhưng thấy Tô Tinh trấn định tự nhiên, không có chút kinh hoảng, theo như kinh nghiệm nhiều ngày đi cùng hắn thì chắc chắn hắn đã có đối sách.

“Tới rồi!” La chuông quay mở ra một cánh cửa.

Tô Tinh không chút nghĩ ngợi liền đi vào. Hắn cũng không sợ Thanh Phong chân nhân liền trở mặt, chắc chắn lão là con người khôn khéo, không muốn dây vào vũng bùn này, nên khi hắn vẫn ở Thanh Hư bảo điện này sẽ an toàn tuyệt đối.

“Chúc mừng Trâu đạo hữu, lần này thu hoạch lớn rồi.” Thanh Phong chân nhân mỉm cười nói.

“Ít nhiều nhờ vào sự tương trợ của chân nhân a.” Tô Tinh làm bộ khách sáo, bộ dáng có chút sợ hãi.

“Đây là vật phẩm bán đấu giá, thỉnh đếm một chút.” Thanh Phong chân nhân đưa ra một cái tinh giới túi.

Tô Tinh lấy tay cầm, thần niệm tìm tòi một lát.

Thanh Phong chân nhân liếc nhìn Tô Tinh một cái, vẫn là bộ dáng phong đậm khinh trần thoát tục.

La trưởng quầy cũng bắt đầu tinh toán tiền lời của lần bán đấu giá này: “Lần này bán đấu giá tổng cộng lấy được bốn trăm vạn hoàng kim, ba khối tử kim, năm khối quý thủy bồi nguyên đan, mười bình bổ khí đan, hai bình hồi linh dịch tốt, hai kiện tinh vân pháp khí cao cấp, bảy mươi hai lượng Côn Ngô Sa. Nếu đổi làm hoàng kim ước chừng giá trị là ba nghìn ba trăm vạn.”

Tô Tinh sửng sốt, giá trị đã vượt xa tưởng tượng của hắn, Cung Thái Vi nói là có thể bán được mấy trăm vạn lượng thôi, hiện tại giá đã gấp mười lần, chẳng lẽ nàng nói giá cả là tử kim giới sao.

“Dựa theo quy củ, Thanh Hư bảo điện lấy một thành lời nhuận, xin hỏi Trâu đạo hữu là lựa chọn một thành vật phẩm hay hai thành hoàng kim.”

“Hoàng kim đi.” Tô Tinh không chút do dự lựa chọn, vật phẩm thì hắn chắc chắn không đưa ra rồi.

Bảo điện này thật là đen à.

Trong túi tinh giới một chút liền mất đi sáu trăm sáu mươi vạn lượng hoàng kim, Tô Tinh cảm thấy đau lòng, nhưng cũng không có biện pháp, không có hội bán đấu giá này, thì hắn cũng không bán được cái giá cao như thế, hơn nữa đã đổi được rất nhiều Côn Ngô Sa, dùng để luyện chế thì chắc đã đủ rồi.

Tô Tinh liền tung ra ba mươi khối Tử Kim, mỗi khối tương đương với mười vạn lượng hoàng kim, tiếp theo lại xuất ra ba trăm sáu mươi vạn tiền còn thiếu, bởi vậy, Tô Tinh chỉ còn lại có năm mươi vạn lượng hoàng kim, lập tức trở lại giai cấp người nghèo, thật đúng là nhịn không được liền mắng một câu: đúng là bọn tư bản hỗn đản.

Thế nhưng Tô Tinh bây giờ cũng phải giả bộ cảm động rơi nước mắt, đem tiết mục này biểu diễn cho xong. “Tại hạ thật sự vô cùng cảm kích, tại hạ còn có một kiện bảo vật nữa cần bán ra, vốn đang có chút lo lắng, hiện tại xem ra có thể tin tưởng được chân nhân a.”

“Trâu đạo hữu nói gì vậy, chỉ có ngàn vạn lượng hoàng kim đó, chân nào làm thế nào để trong mắt.” La trưởng quầy bắt mắt nói.

Hai mắt của Thanh Phong chân nhân sáng ngời, trên mặt mang theo nụ cười nói: “Trâu đạo hữu, đây là Thanh Hư Đạo mà.”

Tô Tinh gật đầu.

.....

Nhìn theo Tô Tinh đi ngày càng xa, “Chân nhân, đại hán xấu xí này chẳng lẽ thực sự có nội đan, linh pháp sao? Cái đó thật đúng là phát tài rồi, cho dù là Long Cung cũng rất ít khi bán ra linh pháp của thượng cổ yêu thú, ta xem không bằng chúng ta trực tiếp...”

“Lo làm chuyện của người đi.” Thanh Phong chân nhân vuốt râu nói.

La Trưởng quầy ngượng ngùng bỏ chạy vào bên trong.

Sau đó không lâu, Bách Lí lão tổ tựu hiện ra bên cạnh lão. “Thanh Phong, chẳng lẽ để tiểu tử đó chạy mất sao?”

“Dùng truyền âm.” Thanh Phong chân nhân vội nói.

“Không cần phải... để ý như vậy, ai dám nghe trộm ở xung quanh đây chứ.” Bách Lí lão tổ sắc mặt bất thiện: “Bản tổ đáp ứng đồ tôn lấy Côn Ngô Sa về, nhưng không hề nghĩ rằng phải trao ra ngoài a.” Theo như lúc đầu thì Bách Lí lão tổ cũng không tính dùng Côn Ngô Sa, quý thủy bồi nguyên đan giao ra, chẳng qua âm thầm truyền âm cùng Thanh Phong chân nhân đạo diễn một màn vừa qua.

“Hiện nói cho ta biết hấn ở đâu, lão phu sẽ đi làm thịt hấn, đoạt lại tất cả.” Bách Lí lão tổ biểu tình cực kì ác độc.

“Không cần gấp như vậy, hấn vừa rồi nói là có một kiện vật phẩm trọng yếu cần bán đấu giá, lão đạo nghĩ là hấn muốn bán chính là nội đan, linh phách của giao long a, hắc hắc, hiện tại, nếu giết hấn thì không thể chiếm được.” Thanh Phong chân nhân cười nhạt nói.

Bách Lí lão tổ nhíu mày: “Nếu tên kia lừa ngươi thì sao?”

Thanh Phong chân nhân cười ha hả, như cảm thấy đây chính là chuyện khôi hài: “Lão đạo đã sớm đem thần niệm tập trung trên người hấn, lấy tu vi tinh vân sơ kỳ của hấn thì làm sao có thể trốn thoát bàn tay của lão đạo được!”

Bách Lí lão tổ chợt hiểu ra, thế nhưng cũng không quá yên tâm, hai mươi lạng Côn Ngô Sa này là lão phải bỏ rất nhiều công sức mới lấy được. “Ngươi trước cứ nói cho bản tổ biết bộ dáng của hấn đi, bản tổ sẽ giúp ngươi để ý hấn.”

“Ngươi vẫn còn có tiểu tâm sao?” Thanh Phong chân nhân cười nói, một đạo thần niệm nhập vào trong óc Bách Lí lão tổ.

Bách Lí lão tổ liền nắm giữ được hình dáng của Tô Tinh khi dịch dung. Hấn liền mở rộng thần niệm để tìm kiếm, với thần niệm của tinh hải kì tu sĩ thành thì có thể dư dả tìm ra hấn, rất nhanh Bách Lí lão tổ liền tập trung vào hơi thở của Tô Tinh, nhìn hấn không có chạy trốn liền cười lạnh một tiếng: “Sao một nam nhân xấu như vậy lại có được giao long, còn muốn dùng Côn Ngô Sa để ký khế ước với tinh tướng, đúng là nằm mộng a.”

“Ha ha, cho nên chúng ta cứ từ từ một chút, làm cho hấn tỉnh mộng đi.” Thanh Phong chân nhân cười nói.

Bách Lí lão tổ cũng thoải mái không ít. “Cũng không nên quên mời bản tổ uống Hầu Tiên Tử đó chứ?”

Ngay khi hai tinh hải tu sĩ đang vui vẻ chuyện trò thì, sắc mặt Thanh Phong chân nhân chợt biến đổi.

“Không tốt!!”

Thân ảnh lão liền hóa thành một đạo độn quang, biến mất trong nháy mắt. Bạn đang xem tại Y - .

Bách Lí lão tổ cũng sững sốt, thần niệm tìm tòi, nhất thời sắc mặt đại biến, bám theo đằng sau.

78. Chương 78: Phong Ma Kiếm

Biến mất?!!

Thanh Phong chân nhân cùng Bách Lí lão tổ nháy mắt độn tới địa điểm tên đại hán biến mất, thần niệm triển khai, rõ ràng thân ảnh của tên đại hán đã biến mất, hai người lộ vẻ mặt hoảng sợ, cái tên tu sĩ kia lại có thể bốc hơi trước mặt hai đại tu sĩ.

“Thanh Phong, ngươi đang trêu chọc bản tổ phải không?” Bách Lí lão tổ nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt như phun lửa, nghiêm nhiên đã đem việc biến mất của tên đại hán là do Thanh Phong chân nhân đạo diễn, nếu không thì một tên tinh vân tu sĩ làm sao có được thủ đoạn ghê gớm như vậy chứ.

Thanh Phong chân nhân lạnh nhạt, thần sắc căng thẳng, ngưng trọng nói: “Bách Lí lão tổ, lão đạo cùng ngươi tương giao đã nhiều năm, ngươi còn không hiểu biết con người ta sao? Một cái tinh vân tu sĩ thì đáng giá để lão đạo lừa ngươi sao?”

“Hừ, cái đó thì rất khó nói trước, gần đây ngươi ở Thanh Hư bảo điện giở những trò gì, bản tổ rất rõ ràng.” Bách Lí lão tổ không cho là đúng, ngữ khí cũng không hề dịu xuống, lão không thể không nghi ngờ mình đã bị lừa một vỏ.

Thanh Phong chân nhân trong mắt hiện lên tia âm độc, hai cái thần niệm của tinh hải đại tu sĩ liền khiến cho những người trong phạm vi hơn mười lý xung quanh không thở nổi. Bản thân Thanh Phong chân nhân biết không thể làm cho người khác chú ý, biến thành bộ dáng tươi cười, vận khởi độn pháp, truyền âm nói:

“Bản chân nhân xem cái tên đại hán đó nhất định đã có được kỳ ngộ, có được chí bảo ẩn giấu hơi thở, nhất định hẳn vẫn ở phụ cận, tự người giải quyết cho tốt đi.”

“Như thế nào lại như vậy, người không giúp ta sao?”

Thanh Phong chân nhân cười nhạt nói: “Bản chân nhân đương nhiên không thể rồi, danh tiếng của ta không thể bị hủy hoại như thế.”

“Thanh Phong, còn Côn Ngô Sa của bản tổ thì sao?” Nếu không phải biết đánh không lại lão thì Bách Lí lão tổ đã đánh một trận rồi.

“Côn Ngô Sa một lạng giá là một trăm vạn lượng, bản chân nhân có cũng không ít, xem như giao tình của chúng ta, ta chỉ lấy chín mươi vạn lượng một lạng, bán lại cho người, thế nào được không?”

“Hừ, bản tổ không tin một tên tinh vân tu sĩ có thể trốn được ta, có phải đem cả Biện Kinh này lật lên, ta cũng phải tìm ra hẳn.” Bách Lí lão tổ quát, khí thế như thủy triều bay đi, thần niệm của tinh hải kỳ tu sĩ giống như cuộn sóng thổi quét qua mọi người, những tinh giả một khi bị thần niệm đụng tới liền giống như bị con chuột bị con mèo nhìn chăm chăm vậy, toàn thân run rẩy, không dám động dấy.

“Nếu người thay đổi chủ ý thì cứ đến bảo điện, đến lúc đó bản chân nhân sẽ chiêu đãi Hầu Tiên Tử, thế nhưng cho lão đạo nhắc một tiếng, nơi này là Biện Kinh, cẩn thận coi chừng chọc đến Lương hoàng!”

Lời vừa nói xong, Thanh Phong chân nhân liền biến mất.

Bách Lí lão tổ chợt khựng lại, đối với Đại Lương vương triều Lương Hoàng có chút kiêng kỵ. Hơi thở lão thu liễm không ít, thần niệm vẫn như cũ, liên tục dò xét, lão không tin tên đại hán xấu xí có thể thoát được khỏi bàn tay lão.

Phía trên Nhạc Dương trà lâu.

Tô Tinh đang ngồi ở lầu ba, miệng ngậm hương trà, thần thanh khí sảng, cực kì tiêu dao, hẳn liếc nhìn Bách Lí lão tổ đang tìm kiếm ở dưới lầu, nhìn thấy bộ dáng nổi giận của lão, đáy lòng hẳn có một sự thích thú, Thiên Nhân Hợp Nhất quả thật lợi hại, cho dù là tinh hải tu sĩ cũng khó phát hiện ra hẳn.

Xem ra đúng như dự đoán, Thanh Phong chân nhân cùng Bách Lí lão tổ cấu kết với nhau. Hẳn hoàn hảo lừa được Thanh Phong chân nhân tranh thủ chút thời gian để dịch dung đan trở lại như cũ, rồi sử dụng Thiên Nhân Hợp Nhất, nếu không vừa ra khỏi cửa đã bị theo dõi thì không có cơ hội thoát thân a.

“Không thể tưởng tượng được Lương Sơn đệ nhất đạo cũng có thể tiện như vậy.” Lâm Anh Mi lạnh lùng nói.

“Ở bảo điện đã lâu, khó tránh khỏi bị biến chất.” Tô Tinh nói.

Uống thêm một tách trà, cho đến khi Bách Lí lão tổ hỗn hển rời khỏi Biện Kinh, Tô Tinh lúc này mới tiêu sái chậm rãi rời khỏi trà lâu. Một lần nữa hẳn trở lại phường thị tiến hành kế hoạch của mình, mà chắc rằng Thanh Phong chân nhân cùng Bách Lí lão tổ cũng không dám nghĩ là Tô Tinh sẽ trở lại.

Tô Tinh chuẩn bị tái chế tạo một ít lôi hỏa đan, hai mươi viên đại lúc trước đã làm hẳn cực kì thỏa mãn, nên giờ tìm cách làm nhiều một chút. Ở phường thị dạo một vòng, trừ bỏ lôi hỏa sa, kim cương sa, thứ lam sa, xích tinh sa đều tìm thấy không ít, chính là giá cả khiến cho Tô Tinh lú cả lưỡi.

Thế nhưng không biết có thể tạo ra được loại đan khác nữa không?

Tô Tinh tìm được một nhà luyện khí có danh tiếng không tồi, lão bản là một đại thúc khá vạm vỡ, tu vi tinh vân trung kỳ. Khi nghe hẳn nói muốn tạo ra một trăm khóa lôi hỏa đan, người trung niên bị dọa không nhỏ: “Một trăm khóa lôi hỏa đan, đạo hữu, người biết người đang nói gì không?”

“Như thế nào, chẳng lẽ không thể sao?” tại y

“Một trăm khóa lôi hỏa đan không phải là vấn đề, khoảng mười ngày là xong, nhưng một trăm khóa lôi hỏa đan thì không thể bằng phương tiện phù lục a.” Đại thúc trung niên có ý khuyên bảo, dù sao một trăm khóa lôi hỏa đan không thể tạo ra sát thương bằng một khóa liên châu hỏa phù lục. Liên Châu Hỏa phù lục sau

khi luyện chế tạo ra một trăm hỏa cầu thì đại khái giá cũng chỉ là mười vạn lượng hoàng kim, còn một trăm khóa lôi hỏa đạn thì giá gấp mười lần.

“Phù lục mềm quá, không thích hợp cho lắm!” Tô Tinh cười nói.

Đại thúc gật đầu, hắn từng nhìn thấy không ít tu sĩ cổ quái, nhưng chưa từng thấy qua tu sĩ nào lại ngại phù lục quá mềm. “Giá một viên lôi hỏa đạn là 100 lượng hoàng kim, một trăm khóa thì một vạn lượng, nhìn người luyện nhiều như vậy, lấy giá ưu đãi, chín ngàn lượng.”

“Dùng hai bình bổ khí thủy để trả, được không?” Tô Tinh hỏi.

“Tốt!” Lão bản gật đầu, ký hạ khế ước luyện khí lôi hỏa đạn.

“Đúng rồi, lão bản, trừ bỏ lôi hỏa đạn, người có thể dựa theo yêu cầu vừa rồi của ta chế tạo các loại đạn khác không?” Tô Tinh chợt nghĩ, liền hỏi ngay.

Lão bản cười nói: “Vị khách nhân này, sao người lại có hứng thú với các loại đạn thế? Có thể làm được như Bạo hỏa đạn, tốt hơn chút nữa thì có Huyết nhận đạn, Thiên lôi đạn, xuyên hồn đạn... Tại hạ đều có thể tạo ra, nhưng tốt nhất là dùng huyền băng ngàn năm tạo ra Huyền băng giám, xích sơn kim cương tạo ra Kim cương hồng, hoặc là phổ đà tử thanh sa tạo ra Đông phong phá. Thế nhưng những thứ tốt hơn nữa thì tại hạ đành chịu, chỉ có luyện khí tông sư mới có thể a.”

Tô Tinh nghe mà líu cả lưỡi, thật sự có rất nhiều loại đạn mà hắn không biết, nhìn thấy lão bản này có kiến thức rất tốt, Tô Tinh liền hỏi: “Những kiến thức này có thể xem ở đâu vậy?”

“Đạo hữu cảm thấy có hứng thú sao? Ta đưa cho người một quyển là được.” Bởi vì luyện khí là một việc phi thường cực khổ, mà bản thân hắn cũng không nổi tiếng gì, gặp được người nhiệt tâm như Tô Tinh liền cảm thấy có hứng thú, rất rộng rãi tặng cho Tô Tinh một quyển Thăng Sơn Hải Châu, một ít luyện khí đoán tạo, cùng với giới thiệu những thiên tài địa thạch của đại lục.

Tô Tinh cảm tạ một tiếng, tặng thêm một lọ bổ khí thủy.

“Đạo hữu cần tạo nhiều lôi hỏa đạn như vậy, hắn là thường hành tẩu ở Lương Sơn, dùng để phòng thân sao? Bản thân cảm thấy cùng đạo hữu đúng là có cơ duyên, ta có một kiện pháp khí phòng thân cao cấp, không biết đạo hữu có hứng thú hay không?”

“Được!”

Lão bản liền đóng cửa phòng lại, dẫn Tô Tinh vào trong nội ốc, chỉ thấy ở trong phòng treo đầy bình khí, có thêm vào những phù lục, pháp trận, khắc ấn cũng tạm xem như là pháp khí. Luyện khí sư tự nhiên có thể tạo ra được pháp khí, Tô Tinh cũng không thấy có gì ngoài ý muốn, nhưng có thể tạo ra nhiều như vậy cũng là hiếm thấy.

Lão bản từ trên tường gỡ xuống một thanh tể kiếm, thân kiếm cong cong nhẵn nhụi, giống như là dòng nước, phía trên có khắc hơn mười cái ký hiệu hoa lệ, kỳ quái chính là cái chuôi của tể kiếm không hề có khai phong, nhưng có một cổ linh lực truyền ra từ thân kiếm, có chút bất phàm.

Tô Tinh không nhận được cũng thâm tán thưởng.

“Hắc hắc, thanh kiếm này cũng xem như là vật đặc ý nhất của mõ.” Lão bản vuốt ve thân kiếm, tự hào vô cùng.

“Tại hạ Tô Tinh, xin thỉnh giáo danh tín của tiền bối?”

“Cứ gọi ta Ngô Thiết là được!”

“Ngô tiền bối, vì sao thanh kiếm này lại không có khai phong?” Tô Tinh hỏi.

“Người nhìn xem.” Ngô Thiết bước lên vài bước, bỗng nhiên giương ngón tay lên, quán châu pháp lực, tể kiếm hóa thành mấy chục đạo bóng kiếm hướng tới Tô Tinh.

Thấy thể kiếm không hề có sát khí, Tô Tinh cũng không làm ra động tác đón đỡ, chỉ thấy thể kiếm bay đến trước mặt hắn lại nhất thời biến hóa, bóng kiếm mở rộng, ánh trung lóe lên ánh sáng đen, thể như một cái

trận pháp do vạn thanh kiếm lập ra, bao quanh Tô Tinh. Tô Tinh kinh ngạc khi bản thân có cảm giác bị vây khốn, ngay cả một di động nhỏ cũng không làm được.

Ngô Thiết vừa thu tay lại, vô số bóng kiếm ở trên không như trọng điệp trở lại trong lòng bàn tay, biến thành bộ dáng đầy đủ.

“Thật là một vũ khí kỳ quái.” Ngô Tâm Giải sợ hãi than một tiếng, kiếm trận kia kỳ thật cũng không phải là quá mạnh, thế nhưng tác dụng của thanh kiếm này lại ngoài dự liệu của Thiên Cơ Tinh.

“Thanh kiếm này không thể dùng giết địch, giống như người vừa chứng kiến, nó chỉ có thể ngăn chặn hành động của đối phương, Ngô mỗ đặt cho nó cái tên Phong Ma kiếm.”

“Giá trị của pháp khí thật cũng không rẻ!” Tô Tinh nói.

“Đương nhiên, đỉnh cấp tinh vân pháp khí mà!” Ngô Thiết tự hào nói, tiếp theo ngượng ngùng nói: “Đương nhiên nó cũng có chỗ khiếm khuyết, nhưng nếu Tô đạo hữu dụng tới cường địch, dùng Phong Ma kiếm ít nhất cũng có thể vây khốn kẻ địch trong một chỗ, tranh thủ thời cơ thoát thân.”

Tô Tinh gật đầu chấp nhận, Phong Ma kiếm này đúng là có chỗ thiếu hụt rất lớn, đầu tiên là nó được chế tạo từ chất liệu gỗ bình thường, không chịu được tinh lực quá lớn, đây xem như là nhược điểm lớn nhất, tiếp theo chính là vây khốn đối thủ, nếu đối phương có thần niệm cường đại thì Phong Ma kiếm cũng vô dụng.

Thế nhưng, Tô Tinh vẫn thích cái chuỗi Phong Ma kiếm này, nếu khi chiến đấu mà có một pháp khí đột nhiên vây khốn được đối thủ thì cũng có thể sinh ra nhiều biến số a.

“Ba kiện cao cấp tinh vân pháp khí, cái chuỗi Phong Ma kiếm này liền thuộc về Tô đạo hữu, thế nào? Hơn nữa, Ngô mỗ còn đưa thêm một quyển Luyện khí bút ký cho đạo hữu, tin tưởng sau này đạo hữu nhập môn luyện khí tất sẽ hữu dụng.”

“Vì sao người lại bán cho ta?” Tô Tinh hỏi.

“Không vì cái gì cả, đầu tiên, Ngô mỗ chỉ thích luyện khí, không thích tranh đấu, thanh kiếm này nếu bị người biết được cũng đem lại phiền toái không nhỏ. Tiếp theo, Phong Ma kiếm để ở chỗ Ngô mỗ cũng không có tác dụng gì, thanh kiếm này thích hợp ột người trẻ tuổi tài năng như đạo hữu, cuối cùng chính là sự nhiệt tâm của Tô đạo hữu đối với luyện khí, có thể đem cái thanh Phong Ma kiếm này luyện chế lại, trở thành cường đại hơn...” Ngô Thiết trình bày vài lý do.

Tô Tinh cũng nhìn ra được tiềm lực của Phong Ma kiếm, về phần hắn có thể luyện chế thành cường đại hơn hay không thì cũng là chuyện của tương lai. Nhưng ở trước mắt thì Tô Tinh cảm thấy hứng thú với luyện khí.

Nghĩ rằng có lấy cũng không có gì xấu, Tô Tinh đáp ứng, đầu giá hội hắn vừa có được hai kiện cao cấp pháp khí, công thêm một cái Thanh Phong Phiến nữa là đủ.

“Cái Thanh Long Phiến này cũng rất đáng giá, đạo hữu có thể đổi thứ khác không?” Ngô Thiết nói, hắn cũng xem như là người hào phóng, không muốn chiếm tiện nghi của Tô Tinh.

Thanh Long Phiến đối với Tô Tinh hiện tại cũng không có tác dụng lớn, nên Tô Tinh đáp: “Nếu không thì người cứ giúp ta luyện chế thêm một món vũ khí là được.”

“Vũ khí?”

“Ừ!” Tô Tinh xuất ra Ngân kiếm, xem ra cũng nên thăng cấp cho nó rồi a.

“Thật là một vũ khí kỳ lạ!” Ngô Thiết cười nói, cũng đáp ứng.

“Thiếu chủ, đem Côn Ngô Sa ra để luyện chế Ngân kiếm đi, nhất định sẽ có trợ giúp lớn.” Ngô Tâm Giải nói.

Tô Tinh suy nghĩ một lúc, liền xuất ra một lạng Côn Ngô Sa, âm thầm đánh giá Ngô Thiết, thấy hắn không lộ ra bộ dáng tham lam, liền nói: “Đây là một lạng Côn Ngô Sa thánh tiên bối hỗ trợ.”

“Tô đạo hữu quả nhiên là rồng trong loài người (DG: nguyên tác là nhân trung chi long.), Ngô mỗ nhìn người không sai a.” Ngô Thiết có chút kích động, dù sao dùng Côn Ngô Sa làm tài liệu luyện khí đều là mơ ước của không ít luyện khí sư.

Sau một phen bàn bạc, Tô Tinh mới đi ra khỏi phố luyện khí.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, xem ra đã qua một ngày dài rồi.

79. Chương 79: Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương Nhất Tinh

Đêm lạnh, vầng trăng sáng treo trên cao.

Đêm khuya, ở ngoại ô thành Biện Kinh đầy tịch tịch, ở một tòa động phủ trong núi hoang cách Biện Kinh chừng trăm dặm, xuất hiện một nam hai nữ đang làm chuyện mờ ám. Ba người ở chung quanh tra xét một lần, thật cẩn thận, lén lút, người khác không biết còn tưởng ba người định...3P.

Ánh trăng chiếu sáng lơ mơ trên khuôn mặt ba người, chính là bọn Tô Tinh.

“Anh Mi, quyết định ở đây sao?” Tô Tinh hỏi. (DG: rồi sau gần cả trăm chương, chúng ta thấy được chúng hơi hóm của sắc hiệp rồi, ha ha, nhưng đừng vội vui mừng...)

“Đã làm phiền thiếu chủ rồi, nơi này là được rồi.” Lâm Anh Mi đáp.

Thấy nàng nói vậy, Tô Tinh cũng không nói thêm cái gì, đem một cái túi nhỏ màu vàng ra đưa cho nàng. “Nhiều đây Côn Ngô Sa đã đủ chưa?”

“Luyện chế hai lần còn dư dả.”

“Anh Mi, các tài liệu khác người đều có rồi sao?” Ngô Tâm Giải tò mò hỏi.

Lâm Anh Mi gật đầu.

Kế tiếp chính là luyện chế thiên mệnh tinh võ, Tô Tinh rất tò mò coi tinh tượng luyện chế vũ khí như thế nào, nên đứng một bên quan sát nhất cử nhất động của Lâm Anh Mi. Chỉ thấy Lâm Anh Mi dùng tinh lực vẽ trên mặt đất một đồ án, từ đơn giản rồi dần phức tạp, đó là một khắc ấn rất đẹp.

Tô Tinh cảm thấy nó có chút quen thuộc, Ngô Tâm Giải nhắc nhở mới khiến hắn nhớ đây là Thiên Hùng Tinh khắc ấn, cũng là dấu hiệu tinh phù khi hắn cùng Lâm Anh Mi ký hạ khế ước.

Từng tinh tượng đều có một loại tinh phù đặc thù của bản thân, dùng tinh phù trận pháp này mới có thể luyện chế được tinh võ.

Ước chừng khoảng vài canh giờ sau, Lâm Anh Mi mới khắc xong tinh phù, tiếp theo nàng vung tay lên, ném Hàng Tinh Lăng Nguyệt Thương lơ lửng chính giữa trận pháp. Rồi Lâm Anh Mi nhanh chóng lấy từ trong tinh giới bảo thạch của nàng ra ba khối tinh thạch trắng như ngọc, có mây mù bao phủ xung quanh, vừa xuất hiện đã khiến nhiệt độ không khí chợt hạ thấp vài độ.

Đúng là Hàn Vân Băng Phách!

“Lên.”

Lâm Anh Mi kêu khẽ một tiếng, mười ngón tay vung lên, tinh lực bắn nhanh ra, bao phủ Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương.

Khắc ấn ở phía trên Tinh Phù trận như chuyển động theo một quy tắc nhất định nào đó, Tô Tinh khẽ giật mình, đồ án cùng Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương như chiếu rọi lẫn nhau, ở trung gian của cả hai chợt bùng phát một ánh sáng mãnh liệt, rồi hai món cùng chìm trong vầng sáng. Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương vẫn phiêu phù trên không, trên thân tản mát ra tinh lực dồi dào, khí thế mạnh mẽ khiến cho Tô Tinh nhìn không được phải lùi lại vài bước.

Một vầng lửa trong suốt bắt đầu thiêu đốt Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương, ngọn lửa trông thật kì quái. Tô Tinh vốn tưởng nó là chỉ là một ngọn lửa thường nhưng nhìn qua thì lại không giống, nó trong suốt, còn

thỉnh thoảng lóe ra tinh quang, nhưng hình dạng thì đúng là một ngọn lửa, còn tỏa ra nhiệt độ cao đến mức đáng sợ. Xem ra nó chính là tinh hỏa a.

Mười ngón tay của Lâm Anh Mi không ngừng chuyển động, tinh hỏa không ngừng cắn nuốt Hàn Tinh Lãng Nguyệt Thương. Tinh hỏa, tinh phù cùng tinh võ, giống như có mối liên hệ nào đó, cùng kết thành một thể, chậm rãi hòa tan Hàn Văn Bằng Phách.

Luyện hóa thì cần phải có một đoạn thời gian lâu dài.

Thừa dịp đó, Ngô Tâm Giải liền hướng Tô Tinh phổ cập kiến thức một chút, để hắn biết tinh võ được luyện thành như thế nào. “Luyện chế tinh võ, thì bình thường phải có đủ ba bước tinh, khí, thần. Tinh chính là tinh tướng đem chính tinh lực của mình hòa tan vào bên trong vũ khí, luyện chế tinh hỏa càng lâu thì tinh võ càng có thể chịu tải được tinh lực càng lớn. Khí đó chính là linh khí của tinh võ, đây là mấu chốt để thăng cấp tinh võ, đại đa số luyện chế tinh võ, khi linh khí tăng lên cần phải có linh sa để đảm bảo tinh cùng thần hợp thành một thể. Cuối cùng chính là tinh võ thần vận, có linh khí cùng tinh hồn còn chưa đủ, phải gia tăng các phương diện năng lực khác của tinh võ nữa, tỷ như tốc độ, lực lượng, cứng cỏi, sắc bén, thậm chí là chú pháp cuối cùng vẫn phải xem khả năng luyện chế thần vận, nói trắng ra chính là dựa vào các loại tài liệu tuyệt thể.”

Đúng là dựa vào luyện khí pháp quyết, tinh tướng khi luyện chế đều không thể thiếu tinh, khí, thần. Nên ở Lương Sơn đại lục, họ mới đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, không ai không sợ.

Tô Tinh nghe xong, cũng phải âm thầm tán thưởng, tinh tướng quả nhiên rất đáng sợ, từ đó hắn càng cảm thấy tò mò hơn nữa với Nữ Lương Sơn, tinh tướng đều là một đám cao thủ tuyệt luân, Nữ Lương Sơn không phải càng đáng sợ hơn nữa sao?

“Tâm Giải cũng không biết.” Thiên Cơ Tinh lắc đầu trả lời, ánh mắt lộ ra sự mờ mịt. tại y

“Khi chúng ta sinh ra ở Lương Sơn đại lục thì tất cả trí nhớ chỉ còn ở giai đoạn đầu tinh thôi.” Ngô Tâm Giải ngượng ngùng giải thích. “Có rất nhiều tỷ muội sở dĩ chém giết lẫn nhau đều là vì Nữ Lương Sơn.”

Tô Tinh gật gật đầu an ủi, thấy Thiên Cơ Tinh cũng không thoải mái, liền lấy tay ôn lấy bả vai nàng, kéo nàng vào trong ngực lòng hắn.

Ngô Tâm Giải hưởng thụ cảm giác được rúc vào trong lồng ngực của Tô Tinh, mắt nàng vẫn theo dõi Lâm Anh Mi luyện chế tinh võ.

Lần luyện Tinh hỏa đầu tiên mất ba ngày, ba khối hàn tinh bằng phách hóa thành chất lỏng dung hợp vào trong Hàn Tinh Lãng Nguyệt Thương. Tiếp theo, Lâm Anh Mi chuyển động ngón tay một chút, một gói to Côn Ngô Sa trôi nổi trên không trung. Mười ngón tay của Lâm Anh Mi đan vào nhau như cái lưới, theo tung Côn Ngô Sa theo một quy tắc nhất định sắp xếp lại, một đạo ánh sáng trắng chậm rãi hiện lên trên tinh võ.

Hàn Tinh Lãng Nguyệt Thương cũng chậm rãi xoay tròn, ngón tay Lâm Anh Mi lại tiếp tục vẽ lên trên hư không, một sợi ánh sáng nhỏ chuyển động như dòng nước, Côn Ngô Sa từng chút một dung nhập vào đó.

“Anh Mi muội muội đã bước vào thời khắc cuối cùng khi luyện chế rồi, có lẽ sắp xong.” Ngô Tâm Giải gổi đầu lên vai Tô Tinh nhưng cũng không quên giải thích tình hình.

“Người cũng muốn luyện chế tinh võ chứ?” Tô Tinh hỏi, dù sao hắn mới dùng chừng 20 lượng Côn Ngô Sa, còn thừa lại 49 lượng, hẳn là cũng đủ cho Thiên Cơ Tinh.

Ngô Tâm Giải cười khê, thè cái lưỡi nho nhả ra: “Còn lại cứ để cho Anh Mi muội muội luyện chế đệ nhị khóa tinh, Tâm Giải sẽ không dùng đâu. Tâm Giải không phải là võ tướng, luyện chế tinh võ cũng không có tác dụng gì lớn.”

“Thế nhưng, cứ luyện chế đi cũng tốt mà!” Tô Tinh mỉm cười khuyên.

“Công tử, về sau rồi hãy nói.” Ngô Tâm Giải hạ mí mắt, đột nhiên rời khỏi vòng tay của Tô Tinh.

“Thiếu chủ hãy trấn an Anh Mi muội muội cho tốt nha.” Thiên Cơ Tinh ái muội nói một câu.

Tô Tinh không hiểu, lúc này, ngọn lửa trong suốt rớt cuộc cũng tắt. Thần sắc Lâm Anh Mi mệt mỏi không chịu nổi, Tô Tinh thấy vậy liền bước nhanh tới, đỡ lấy nàng. Khuôn mặt Lâm Anh Mi trắng bệch, cực kì suy yếu, ba ngày nay, nàng phải không ngừng hao phí tinh lực bản mạng a.

“Thiếu chủ!” Lâm Anh Mi cúi đầu kêu một tiếng, muốn đứng dậy, nhưng Tô Tinh mặc kệ nàng.

“Đừng nhúc nhích, người hãy nghỉ ngơi cho tốt đi, có muốn tiến vào tinh thai không?”

“Không cần.” Lâm Anh Mi nhìn Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương đang ở giữa trận pháp, trên thân thương có một viên ngọc trắng lóe sáng.

Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương rốt cuộc đã đạt được nhất tinh!

Thu hồi trường thương lại, Lâm Anh Mi cũng nhắm mắt lại. Tô Tinh cấp cho nàng dùng một lọ hồi linh dịch, tiếp theo buộc nàng tiến vào trong tinh thai điều tức.

“Người thật sự không luyện sao?” Tô Tinh lại hỏi Ngô Tâm Giải một lần nữa.

Ngô Tâm Giải lại gật đầu không luyện.

“Vậy được rồi, chúng ta về thôi!” Tô Tinh cũng không ép buộc nàng.

Hắn hít mạnh một hơi, tu luyện Ngũ Linh Tử Hình Quý Thủy Thần Lôi, Mặc Thạch Thủy Tích, Lan Vĩ Độn Pháp... Đột phá tinh vân kỳ, rồi còn phải nhanh chóng đi Bắc Tinh Thai một chuyến, việc hắn phải làm còn không ít ả.

Thương Long giới cùng Chu Tước giới giáp ranh với nhau bởi một sơn mạch.

Hắc Thạch Sơn, Thiên Cơ Giáo.

Một nam nhân vẻ mặt nghiêm túc đi ra, chờ ở bên ngoài là một nam một nữ mà Tô Tinh từng gặp mặt một lần, đó chính là Công Tự cùng tinh tướng của hắn, Địa Ma Tinh Tổng Vạn.

Vừa nhìn thấy người nam nhân kia, Công Tự liền vui vẻ, vội vàng nghênh đón. “Phó giáo chủ, giáo chủ nói thế nào?”

Thiên Cơ Giáo phó giáo chủ liếc mắt nhìn Công Tự một cái, mở miệng nói: “Công Tự a, hành vi lần này của người thật khiến cho giáo chủ phẫn nộ a, Thiên Cơ Giáo hiện tại căn cơ không ổn định, chúng ta cần chậm rãi trọng chỉnh lại Thần Cơ bộ tộc, nhưng một lần người bảo có tinh báo về Mặc công cơ quan lục ở Thương Long giới, nên giáo chủ mới phái Công Dương hộ pháp đến hiệp trợ cho người, không ngờ...” Nói đến đó, nam tử thở dài, cũng không tiếp tục nữa.

“Đệ tử cũng không hề nghĩ tới sẽ chạm trán Lâm Xung a.” Công Tự nở nụ cười ảm đạm.

“Thật đúng là một trong cửu đại đấu tinh trong truyền thuyết, người chẳng bao giờ ký kết khế ước với ai, Thiên Hùng Tinh Lâm Xung?” Phó giáo chủ vẻ mặt đầy nghiêm túc hỏi lại.

Công Tự gật đầu khẳng định.

“Mặc công cơ quan lục bị Địa Tặc Tinh lấy được, hiện tại nếu giết bọn họ thật đúng là thời cơ tốt a, phó giáo chủ, người nhất định hiểu rõ, đây chính là thời cơ để có thể trọng chấn lại Ngô tộc a, Già nhi, người nói đúng không?”

Tổng Vạn bĩu môi, quay đầu, không hề có hứng thú tiếp chuyện.

Phó giáo chủ liếc mắt nhìn Vân Lý Kim Cương, rồi quay sang Công Tự nói: “Giáo chủ mấy ngày nữa mới xuất quan, sự tình do ta toàn quyền xử lý! À, Công Tự, ta thấy người nói cũng có phần đúng, lần trước người dẫn theo trăm tên đệ tử, mà vất vả lắm chúng giáo mới chiêu nạp được, đi một chuyến chết hơn phân nửa, nếu lần này tiếp tục thương vong như vậy, Thiên Cơ Giáo sẽ lâm vào nguy hiểm... Công Tự, người hiểu ý của ta chứ?”

Thiên Hùng Tinh Báo Tử Đầu Lâm Xung thật sự là một sát tinh đáng sợ, đây cũng là nguyên nhân chính khiến do dự không chịu hạ quyết định, lấy thực lực của Thiên Cơ Giáo hiện tại, không thể chịu một lần tổn thất nữa.

“Địa Tặc Tinh Thời Thiên đã xuất hiện rồi, nếu cứ do dự thì một thời gian nữa khó lòng mà tìm được tung tích của ả.”

“Hừ, nếu người sơ hãi như vậy thì hãy tìm người liên thủ.” Tống Vạn đột nhiên mở miệng.

Hai nam nhân cùng ngẩn người.

“Có một tin tức tốt, Quý Thủy Kiếm Tông bị mất Quý Thủy Thần Lô chân pháp, bốn tọa dự đoán nhất định là do Địa Tặc Tinh gây nên, chỉ cần cùng Quý Thủy Kiếm Tông liên thủ, vậy cả nhà hoan hỉ a. Về phần sau đó, chỉ cần giáo chủ xuất quan đúng lúc thì cũng không cần e ngại Quý Thủy Kiếm Tông trở mặt.” Tống Vạn Cười.

“Thật là chủ ý tốt.” Phó giáo chủ vỗ tay khen ngợi, có Quý Thủy Kiếm Tông tham gia, hẳn cũng bớt lo lắng, dù cho Lâm Xung có lợi hại như thế nào thì cũng không thể đối đầu với một trong tứ đại kiếm tông của Thương Long giới.

“Công Tự, chuyện này giao cho người đi làm, ta sẽ thông báo cho giáo chủ.”

“Công Tự lĩnh mệnh.” Công Tự kích động ôm quyền nói..

80. Chương 80: Phân Thủy Phược Long Vỡng

Trong Quý Thủy Kiếm Tông đột nhiên vang vọng một tiếng gầm giận dữ.

“Thần Lô Chân Pháp bị trộm?”

Đứng trước chính là trưởng giáo Quý Thủy Kiếm Tông Lạc Thủy chân nhân cùng mấy chục tên tu sĩ đang nơm nớp lo sợ, run rẩy phủ phục trên mặt đất, có thể làm cho bọn họ sợ hãi như thế cũng chỉ có vài vị tổ sư thôi.

Bách Lí lão tổ biểu tình lạnh lùng, đáng sợ. Lão ở Biện Kinh bị một tu sĩ tinh vân kì trốn thoát khỏi lòng bàn tay, nay vừa về đến thì lại nghe tin tuyệt học trấn phái bị trộm, cục tức trước chưa kịp tiêu hóa thì bị giáng thêm một đòn phủ đầu, lão không thể khống chế được cơn tức giận, uy áp khủng bố khếch tán ra, khiến cho cả những tên đệ tử ở dưới chân núi cũng chịu không nổi.

Một ít hộ pháp, đường chủ không hiểu vì sao lão tổ lại giận dữ như thế, tuy rằng Quý Thủy Lô Chân Pháp là vật trấn phái, nhưng cũng đã được sao lại nhiều bản, cho dù mất đi cũng không ảnh hưởng lớn lắm. Thế nhưng bọn họ nào biết thứ mất đi lại chính là Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư.

“Phế vật, một đám phế vật! Đường đường tứ đại kiếm tông mà có thể bị trộm ngay trên đầu.” Bách Lí lão tổ giận xanh mặt. “Người là trưởng giáo có phải hay không muốn ném thử chút Quý Thủy của lão phu?”

“Tổ sư, xin thứ tội!” Lạc Thủy chân nhân phủ phục trên mặt đất, sợ run cả người.

“Tổ sư, lần này cũng không thể hoàn toàn trách chân nhân được, kẻ cắp có chuẩn bị mà đến, đầu tiên là phóng hỏa để giường đông kích tây, sau đó hàng tinh giả cùng Lâm Xung ra tay kim chế, trưởng môn khi phát giác tìm đến thì không biết kẻ cắp dùng pháp thuật gì ẩn giấu được toàn bộ hơi thở, không thể tìm thấy tung tích...” Linh Tiên vội vàng đứng ra cầu tình, nếu không có thể Bách Lí lão tổ giận quá mà ra tay đánh chết trưởng giáo.

“Lâm Xung??” Biểu tình của Bách Lí lão tổ biến đổi. “Người nói tinh tướng là Lâm Xung?”

“Đúng chính là Báo Tử Đầu Lâm Xung đại danh鼎鼎.”

Thiên Hùng Tinh thanh danh uy chấn cả Lương Sơn, nghe được kẻ cắp chính là Thiên Hùng Tinh, về mặt Bách Lí lão tổ mới dịu đi phần nào, xem như đó là một lý do an ủi tạm thời, nhưng khi lão nhớ đến một đề: “Biến mất toàn bộ hơi thở? Người từ từ kể rõ xem chuyện gì đã xảy ra, rốt cuộc tu vi của đối phương như thế nào?”

Lạc Thủy chân nhân thấy sự tình có chuyển biến tốt đẹp, vội cung kính đáp: “Tên hàng tinh giả kia không biết sử dụng cái thần thông gì, mới chỉ tinh vân sơ kì nhưng có thể ẩn giấu tung tích quá tốt.”

Bách Lí lão tổ nhăn mày, hơi thở biến mất hoàn toàn? Tinh Vân sơ kì? Quý Thủy chân pháp? Sắp xếp những chi tiết lại cùng một chỗ, lão không khỏi hết hồn— chẳng lẽ cái tên đại hán kia là...?

Ca.

Tọa ý bằng loại ngọc thạch tốt nhất bị Bách Lí lão tổ đập nát thành bột phấn.

Lạc Thủy chân nhân cùng Linh Tiên đưa mắt nhìn nhau. xem tại y

Tổ sư làm sao vậy?

“Hừ, bản tổ ở Biện Kinh Thanh Hư bảo điện cũng đụng phải một tên tinh giả như vậy, hắn cầm thi thể giao long đem bán đấu giá, đổi đi của bản tổ năm khóa quý thủy bồi nguyên đan, rồi sau đó khi bản tổ cùng Thanh Phong lão đạo đuổi bắt hắn thì hơi thở hắn cũng hoàn toàn biến mất, hiện giờ nghĩ lại, tên này có thể chính là kẻ cấp!”

“A? Ngay cả tổ sư cũng không thể phát hiện ra hắn?”

Chúng tu sĩ ở trong điện đều hoảng sợ, tên tinh vân tu sĩ này thật đáng sợ a, có thể tránh thoát được cả thần niệm của tinh hải tu sĩ, nghe mà rợn cả người.

Bách Lí lão tổ cũng không phải hoàn toàn khẳng định là cùng một người, vấn đề là tên đại hán kia thật sự quá xấu xí, nếu bảo hắn có thể ký kết khế ước với Thiên hùng tinh Lâm Xung thì Bách Lí lão tổ chẳng thể tin nổi.

Nhưng mặc kệ thế nào, người nọ đã hoàn toàn biến mất trong Lương Sơn đại lục to lớn này, tìm? Làm sao mà tìm được? Quý Thủy Thần Lô chân pháp bị trộm nếu truyền ra ngoài sẽ là một kích trí mạng với Quý Thủy Kiếm Tông, khẳng định địa vị của tông môn trong tứ đại kiếm tông sẽ nhanh chóng ở vị trí cuối cùng, huống chi bản thân tông môn có một quyển Ngũ Linh Chính Pháp thiên thư, Quý Thủy Kiếm Tông thậm chí không dám lộ ra nửa chữ. Nếu như lộ ra, Quý Thủy Kiếm Tông sẽ rước tới nhiều địch thủ không mong muốn.

Bắt thì bắt không được, hãm thì lại không dám hãm.

Bách Lí lão tổ thật sự là bị ghen chết.

Đúng lúc này, có một tên đệ tử báo cáo: “Bẩm tổ sư, dưới chân núi có một gã tự xưng là đệ tử của Thiên Cơ Giáo cần cầu kiến chưởng môn!”

“Thiên Cơ Giáo? Chưa từng nghe nói qua, hãy bảo rằng Quý Thủy Kiếm Tông phong sơn, không tiếp khách!” Lạc Thủy chân nhân giận dữ nói.

“Hắn nói có việc các chủ muốn cầu!” Tên đệ tử kia hơi do dự rồi tiếp tục thông báo.

Mọi người đồng loạt dời ánh mắt lên người gã.

“Chẳng lẽ là chuyện này có liên quan đến Thiên Cơ Giáo?” Lạc Thủy chân nhân nghi hoặc.

“Cho hắn tiến vào!” Bách Lí lão tổ nói.

Một lát, một nam tử thân mặc trang phục kì lạ bước vào, đối mặt với những đại tu sĩ của Quý Thủy Kiếm Tông thậm chí có một tinh hải kì tu sĩ nhưng gã vẫn giữ được vẻ bình tĩnh, khiến cho Bách Lí lão tổ không khỏi đánh giá gã cao thêm vài phần.

“Tại hạ Công Tự, hộ pháp của Thiên Cơ Giáo, bái kiến chưởng môn cùng tiền bối!” Công Tự cung kính hành lễ.

“Người nói rằng có việc các chủ muốn là ý tứ gì?” Lạc Thủy chân nhân mở miệng hỏi.

“Quý phái gần đây có phải bị mất trộm? Tại hạ biết kẻ cắp là ai!” Công Tự không nhanh không chậm trả lời.

Mọi người cả kinh, chuyện này ở Quý Thủy Kiếm Tông được xem như là tuyệt mật, làm sao nam nhân này lại biết?

“Là người phái người làm?” Linh Tiên hỏi.

“Đương nhiên không phải, nếu là tại hạ thì chẳng lẽ lại tự đưa đầu vào lưới sao?” Công Tự nhẹ nhàng trả lời.

“Nói người có mục đích gì?” Bách Lí lão tổ nhìn chăm chăm Công Tự, lạnh lùng mở miệng.

Công Tự thở dài nói: “Kẻ cắp kia thừa dịp giáo chủ bế quan đã tới bản phái trộm đi tuyệt học trấn phái, tại hạ theo dõi điều tra mấy tháng mới rút cuộc tìm được hành tung kẻ cắp, nên cũng biết quý phái xảy ra chuyện gì.”

“Là ai?”

“Địa Tặc Tinh Cổ Thượng Tảo Thời Thiên!” Công Tự đáp.

Toàn trường chấn động.

“Người nói chính là Địa Tặc Tinh Thời Thiên?” Lạc Thủy chân nhân bất khả tư nghị hỏi lại, nhưng ngẫm lại thì cũng chỉ có Nữ Lương Sơn đệ nhất tặc mới có thủ đoạn thông thiên như thế, nhưng Thời Thiên trộm quý thủy thần lõi chân pháp để làm gì?

“Hừ, đúng là Địa Tặc Tinh!”

“Khó trách có thể phá Tru Ma trận.”

“Đúng vậy, nếu nàng muốn trộm thì thật đúng là khó phòng!”

Mọi người không ngừng nghị luận, thanh danh của Địa Tặc Tinh ở Lương Sơn đại lục ai cũng biết, đó chính là thiện hạ đệ nhất tặc, thậm chí so với một số võ tướng còn làm người khác đau đầu hơn.

Khí thế Bách Lí bộc phát làm cho cả đại diện bình tĩnh lại, nói: “Tiếp tục đi!”

Công Tự gật đầu, đem sự tình ngắn gọn kể lại một lần, ý tứ đại khái là Thiên Cơ giáo muốn cùng Quý Thủy Kiếm Tông cùng nhau đoạt lại tuyệt học.

“Các người vì sao lại muốn liên thủ!”

“Thật dám giấu diếm, Thời Thiên không biết làm thế nào mà có thể hợp tác cùng Thiên Hùng Tinh, nàng lần này đến quý phái trộm tuyệt học chắc là cũng bị thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh dụ dỗ, tại hạ cũng từng dẫn người đi tìm Thời Thiên nhưng căn bản không phải là đối thủ của Thiên Hùng Tinh, khiến cho bốn giáo tử thương thảm trọng, một gã hộ pháp cũng chết trên tay thiếu chủ của ả, tại hạ may mắn lắm mới trốn thoát.”

Công Tự nói một phen này tràn đầy chân ý, Quý Thủy Kiếm Tông cũng đã tin tới tám phần, dù sao lúc ấy Lâm Xung cũng có xuất hiện, nói như lời người này, cũng có thể giải thích được nhiều chuyện đã xảy ra.

“Theo ta biết Địa tặc tinh luôn xuất quỷ nhập thần, làm sao tìm được ả?”

“Tại hạ đã nắm chắc tung tích của ả!”

Lạc Thủy chân nhân cùng chúng tu sĩ đều đem ánh mắt nhìn về phía Bách Lí lão tổ chờ quyết định, mà sự tình có biến chuyển mới cũng đã làm lão kích động không thôi.

Bách Lí lão tổ nở nụ cười lạnh, nhìn Công Tự rồi nói: “Người có yêu cầu gì?”

“Tiền bối thật thông khoái, Công Tự xin nói thẳng, thiếu chủ của Lâm Xung còn có quan hệ tới ba tinh tướng khác, không dám giấu diếm tiền bối, đến lúc đó Thiên Cơ Giáo muốn hai vị tinh tướng, thỉnh tiền bối thành toàn.”

“Cái gì? Người nói hần có bốn tinh tướng? Điều này sao có thể!”

“Nói hươu nói vượn, một người làm thế nào mà cùng lúc bốn tinh tướng được.”

“Thằng lừa đảo!”

Tinh giả Quý Thủy Kiếm Tông vô cùng kích động.

“Xin chư vị im lặng, thỉnh nghe tổ sư phân phó.” Lạc Thủy chân nhân ho khẽ một tiếng, ngăn chặn huyền não ở đại điện.

“Nếu thật sự theo như nhu cầu thì Lâm Xung cùng Địa Tặc Tinh thuộc về bốn phái, thế nào được chứ?” Bách Lí lão tổ thần nhiên cười.

“Đa tạ tiền bối thành toàn! Công Tự xin thay mặt giáo chủ bốn giáo cảm kích không thôi!”

Công Tự vội vàng tỏ vẻ cảm kích.

“Chờ giáo chủ người xuất quan, bản tổ còn muốn thử gặp mặt hần.” Bách Lí lão tổ tâm tình như được buông lỏng.

“Thiên Cơ Giáo còn cần được Quý Thủy Kiếm Tông giúp đỡ nhiều.” Công Tự thờ cơ nịnh nọt.

“Điều này dễ thôi! Thiên địa làm chứng, nhật nguyệt chứng giám, chúng ta là đồng minh cùng đồng cam cộng khổ!” Lạc Thủy chân nhân cười nói. Thái độ ác liệt, không khí khẩn trương ở trong đại điện đã trở nên buông lỏng thoải mái hơn, họ cảm giác giống như trứng đã nằm trong rọ rồi, không còn gì phải lo lắng nữa.

Mấy ngày sau, Thạch Ma Sơn.

Mặc gia di chỉ, một cô gái đang ngồi trên một cái cầu thang cũ nát, trong tay đan lật tới lật lui một quyển cổ thư. Toàn thân nàng được bó gọn trong bộ dạ hành, hai bàn tay tuyết trắng càng thêm nổi bật, đôi mi như họa khi thì giãn ra, khi thì nhú chặt, bên cạnh nàng có hai tên đồng nhân trung thành thủ vệ.

Nàng chính là Địa Tặc Tinh Thời Thiên.

Từ khi từ biệt Tô Tinh, Thời Thiên không biết ma xui quỷ khiến thế nào liền trở về chốn cũ này. Nàng đến đây định kiếm chỗ yên tĩnh để học Mặc gia cơ quan lục nhưng thường thường lại giống như mất hồn mất vía, cứ ngẩn ngơ ra, nhìn những bầy rập cơ quan kia, nhìn đại môn mở rộng, nhìn hành lang Ma Bửu Tư Hoàn, tất cả như mới diễn ra ngày hôm qua thôi.

“Không, không nên suy nghĩ bậy bạ, hần đã có hai tinh tướng rồi.” Thời Viện thì thầm tự thuyết phục, “Đáng ghét, cái tên kia lại cùng Tổ Vấn kết bái làm huynh muội, thật sự đáng ghét mà.”

Đang nghĩ ngợi tới đây, bỗng nhiên Địa Tặc Tinh nhảy dựng lên, Mặc công cơ quan lục trong tay liền trở lại trong tình giới bảo thạch, mở ra khỏi lối kì.

Hai đồng nhân rồi lập tức giơ tay đánh về phía rừng cây.

Một đạo bóng đen đột nhiên bay ra, chỉ thấy hần vùng tay lên liền chặn đứng đại quyền của khôi lỗi, theo một tiếng quát lớn, lôi quang trong suốt từ trong lòng bàn tay hần bắn ra, như một phi đạn bắn thẳng vào hai tên đồng nhân, hào quang chói mắt, âm thanh như sét đánh, tiếp theo chỉ nghe một tiếng nổ mạnh, khí thể làm người ta khó thở nổi, cùng lúc đó hai tên đồng nhân bị đánh văng đi như hai cọng rơm, trở thành đồng sắt vụn, không có nổi một tia chống cự nào.

Địa Tặc Tinh Thời Viện thềm kêu không ổn, vội dùng bí quyết hoàng giai pháp thuật vô thanh vô thức xoay người chạy trốn.

“Người nghĩ có thể thoát được bản tổ sao? Phân Thủy Phục Long Vong!” Giọng nói như chuông đồng vang lên sau lưng nàng.

“Đi!!!”

Một ánh sáng trắng từ trong tay hần bay ra, hóa thành một cái vòng màu xanh lam chụp xuống đầu Thời Viện.

81. Chương 81: Thời Viện Gặp Nạn

Tinh hải tu giả ra tay thật đáng sợ, ánh sáng vừa chớp lên thì thủy vồng chẳng chịt đã mở ra, Phân Thủy Phục Long Vồng dừng ở trên đỉnh đầu, đem Địa Tặc Tinh bắt lại. Nàng không thể nào trốn thoát được, Thời Viện cũng bất chấp, mở miệng quát: “Lão già vô sỉ, đánh lén hậu bối không cảm thấy mất mặt hay sao?”

Bách Lí lão tổ dừng ở trước mặt Thời Viện, trong mắt hiện ra sự lạnh lẽo: “Địa Tặc Tinh, Bách Lí lão tổ ta ngưỡng mộ đại danh của ngươi đã lâu!”

Vừa biết được lão chính là tổ sư của Quý Thủy Kiếm Tông, Thời Viện liền cảm thấy căng thẳng. Nàng biết mình đã bị lật thuyền trong rãnh rồi, nhưng ngoài mặt thì vẫn quát cường nói: “Ngươi ra tay như vậy có phải hay không muốn phá hủy quy tắc đấu tinh sao? Hắc, không sợ Nữ Lương Sơn tìm đến ngươi gây phiền toái sao?” Thời Viện sở dĩ nói như vậy chính là biết giai đoạn hai của đấu tinh chưa bắt đầu, mặt khác các tu sĩ lợi hại của đại phái không thể nhúng tay vào bên trong đấu tinh, đây chính là một quy tắc bắt buộc. Ở giai đoạn mới bắt đầu đấu tinh, đại đa số tông môn sẽ có rất nhiều lão quái vật, cho dù tinh tướng có mạnh thế nào cũng khó có thể thoát khỏi tay mấy lão được, nên mới có quy tắc đó.

(DG: Dù sao cảnh một lão quái cả trăm tuổi, đi cùng một cô bé mới hai chục tuổi nói chuyện “nhân sinh” thì đúng là chẳng thẳng nào muốn đọc tiếp truyện, nên mới có quy tắc này...)

Ở lần đấu tinh đầu tiên, khi thanh danh của tinh tướng không hiển hách như bây giờ, người của Lương Sơn đại lục cũng không rõ quy tắc, các đại phái thì xem việc các tinh tướng chém giết như trò đùa, thậm chí có môn phái vì tinh võ, tinh giới bảo thạch, và cả sắc đẹp mà đố kỵ giết tinh tướng, mà trong đó phải đề cập đến một đại phái có thể sánh cùng Thanh Hư Đạo là Ma Sát Thánh Môn.

Ma Sát Thánh Môn đã làm một việc cực kì ngu xuẩn. Bọn họ công khai sẽ giết sạch tất cả tinh tướng, chứng minh họ là đệ nhất phái của Lương Sơn đại lục, nhưng chỉ một ngày sau, môn phái này đã biến mất hoàn toàn trên đại lục.

Nghe nói rằng, thiên đạo hoa tinh từ Nữ Lương Sơn đã rơi xuống Ma Sát Thánh Môn, uy áp của nó khiến cho anh hùng hào kiệt tứ phương phải lạnh run cả người. Chỉ trong một đêm, mười vạn giáo đồ của Ma Sát Thánh Môn đã biến mất trong lịch sử. Mà ngay cả Thiên Ma tông chủ có tu vi Hóa tinh yên diệt đỉnh phong cũng tử vong như một con kiến, không có nổi một chút phản kháng. Từ đó về sau, các đại phái chẳng những trừng phạt những tên gây rối có chủ ý với Nữ Lương Sơn mà còn tích cực tham gia vào đấu tinh, mục đích chính là vì đến được Nữ Lương Sơn, hiểu thấu đạo hóa tinh.

Bách Lí lão tổ nghe nàng nói vậy, cười lạnh khinh thường: “Nếu ngươi có lá gan dám trộm trên đầu bốn phái, thì cũng đừng trách bản tổ ra tay không từ thủ đoạn.”

“Bốn tiểu thư trộm của các ngươi hồi nào?” Thời Viện quát cường không thừa nhận.

“Địa Tặc Tinh Thời Thiên, đã lâu không gặp!” Công Tự chậm rãi đi tới, trong mắt gã tràn ngập cừu hận.

Thời Viện sững sốt, thật không nghĩ tới Thiên Cơ Giáo cũng tham dự vào việc này, theo sau đó là một giọng nói châm biếm khác.

“Thời Thiên muội, nếu là tỷ tỷ giết ngươi hẳn không có vấn đề gì chứ?”

Đồng Dao có chút hứng thú ngồi xổm trước mặt Thời Viện, vẻ mang đầy tiểu ý.

Nhìn thấy hai gã hàng tinh giả, lại nhìn chúng đồ của Thiên Cơ giáo cùng Quý Thủy Kiếm Tông đệ tử, Thời Viện liền hiểu bọn họ vì sao mà đến, đáy lòng nhất thời cảm thấy bất đắc dĩ: Bốn tiểu thư xem ra khó thoát khỏi kiếp này rồi!

“Hai vị tỷ tỷ đều đến đây, Thời Viện cảm thấy thật có mặt mũi, cũng không biết, muội chỉ có một người, hai vị tỷ tỷ phân chia như thế nào?” Địa Tặc Tinh cười khê, hồn nhiên không thèm để ý sinh tử.

(DG: Hay! Thật là một tính cách hay! Sống có gì vui, chết có gì buồn... Thánh giáo quang vinh, ha ha)

“Cái này không cần muội phải nhọc công lo lắng!” Đồng Dao cười cười.

“Thời Viện, người đem thứ đã trộm được đưa ra đây, bản tổ có thể đáp ứng cho người nhập tông.” Bách Lí lão tổ lạnh lùng nói.

“Bổn tiểu thư cũng không trộm của người cái gì cả!” Thời Viện bĩu môi.

Bách Lí lão tổ vung chưởng lên, một đạo thủy lôi đánh vào người Thời Viện, Địa Tặc Tinh nhe răng trợn mắt, hết sức thống khổ. Nhưng nàng vẫn quật cường, không hề hé răng.

“Thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh đang ở đâu?” Công Tự quát.

“Người bị ngốc sao? Bổn tiểu thư là tinh tướng, làm thế nào mà có thể cùng quan hệ với hàng tinh giả chứ, nhưng cho dù biết, bổn tiểu thư cũng không nói cho người.” Thời Viện cười lạnh.

Công Tự nheo mắt lại, ánh mắt đầy âm lãnh: “Người có thể đi trộm bí pháp của tông môn, chẳng lẽ không có quan hệ gì với thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh sao? Người chẳng lẽ người cho ta là hài tử ba tuổi sao?”

“Thời Thiên muội muội, chỉ cần người giao ra nơi ở của Thiên Hùng Tinh, tỷ tỷ tuyệt đối bảo đảm cho người bình an, Quý Thủy Kiếm Tông sẽ coi người như khách quý, thanh niên tài tuấn mặc cho người lựa chọn để khế ước, thế nào?” Địa Thoái Tinh Đồng Dao dụ dỗ nói thêm: “Thậm chí tỷ tỷ có thể nguyện cùng người chia sẻ khế chủ.”

Thời Viện nhìn qua Trần Trọng Lâm, vẻ mặt chán ghét. Sắc mặt Trần Trọng Lâm có điểm không tốt, tiếp theo Thời Viện quay đầu không thèm nhìn tới, một bộ dáng lợn chết không sợ nước sôi.

Mọi người đều quay lại nhìn nhau, thật không ngờ một người khôn khéo như Địa Tặc Tinh lại không muốn giao ra tung tích của một hàng tinh giả khác, đây thật sự là làm người khác càng thêm nghi ngờ sự cấu kết của nàng với thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh a.

Bỗng ánh mắt của Bách Lí lão tổ nhìn thoáng qua đai lưng màu trắng của Thời Viện, chính xác là nhìn vào một tấm bùa trắng ở trong đai lưng của nàng. Trong mắt lão chợt lóe tinh quang, liền ra tay, Thời Viện sợ hãi kêu lên một tiếng, tấm bùa bị hút tới tay của lão. Bách Lí lão tổ vừa nhìn thấy tấm bùa đã bật cười ha hả.

“Tổ sư, người phát hiện được cái gì thế?” Trần Trọng Lâm vui vẻ hỏi.

“Thiên lý truyền âm phù!!” Bách Lí lão tổ cầm lá bùa trong tay, thần nhiên hỏi Thời Viện: “Địa Tặc Tinh mà có loại bùa này, xem ra người này cùng người có quan hệ sâu sắc a, chính là thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh sao?”

“Kia chỉ là thứ mà bổn thư vừa trộm được thôi, ta cũng chẳng quan hệ với ai. Nói không chừng sẽ có một ít lão quái vật đến đó.” Thời Viện chợt kích động, nhưng rất nhanh liền trấn tĩnh lại.

Bách Lí lão tổ sao có thể bị loại hoa ngôn xảo ngữ này lừa được, cười lạnh một tiếng, ngón tay run lên, lá bùa liền bốc cháy trở thành một ngọn lửa trong suốt. “Lâm Xung, người nghe bản tổ nói đây, cho người mười hai canh giờ, hãy mang theo đồ vật mà người lấy của bản tông đến Thạch Ma Sơn, nếu không Địa Tặc Tinh sẽ chết!!”

“Không cần lại đây!!” Thời Viện kinh hoảng kêu lên. Text được lấy tại [.]om

Lá bùa biến mất, hóa thành một vầng sương trắng bao bọc thân niệm của Bách Lí lão tổ, rồi bay về phía chân trời.

“Muội muội sao lại ngu ngốc như vậy? Bị thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh lợi dụng, thế mà còn che chở cho hắn? Thật là không thể tưởng tượng.” Đồng Dao chép chép miệng, không thể lý giải.

Thời Viện ôm bụng cười to, như là nghe được một chuyện cười.

“Các người thật sự là ngu ngốc a, tỷ tỷ có bao giờ nghe nói qua hàng tinh giả vì một tinh tướng khác mà xuất đầu chịu chết? Hi hi, cho dù là thiên lý truyền âm thì thiếu chủ của Thiên Hùng Tinh chưa chắc sẽ đến, kỳ thật, đó là bùa cứu mạng của muội muội đó, các người tốt nhất là nên trốn cho nhanh, nếu muội mà dùng đến là bùa này tức là đáp ứng trở thành tinh tướng của tên kia, hắn sẽ đến...” Thời Viện nhìn mấy người chung quanh, tươi cười đầy tự tin nói: “Các người hiện tại trốn còn kịp đấy.”

Đồng Dao lạnh cả người, những tình giả khác đều cảm thấy lời nói của Địa Tặc Tinh hết sức hợp lý, cho dù là Công Tự cũng cảm thấy bất ổn, hiện tại nghĩ đến việc lợi dụng Thời Thiên để bắt lấy Thiên Hùng Tinh rất có khả năng là đang đi tìm chết.

“Hừ, bản tổ muốn kiến thức xem cao nhân trong lời người nói đáng sợ tới đâu!” Bách Lí lão tổ bình thản nói, trong lời nói mang theo sự trấn an tâm lý những người xung quanh.

Dù sao phóng nhân khắp Thương Long giới, tổ sư cũng được xếp trong hàng nhất lưu tu sĩ, có lão tọa trấn ở đây, lại có đệ tử của hai đại phái, cùng hai hàng tình giả, có thể nói, với trận thế này thần tới giết thần, phật đến diệt phật a.

Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng đệ tử hai phái cũng không dám buông lỏng, vẫn bày ra đại trận.

Thời Viện thấy vậy, đáy lòng trầm xuống, tuy rằng ngoài mặt dường như không có việc gì đáng ngại, còn có vẻ mặt vui sướng khi người khác gặp họa, nhưng Đồng Dao vẫn nhìn thấy trong mắt Thời Viện có sự lo lắng.

“Muội muội, người đang lo lắng cái gì? Đã có cao nhân đến cứu người, cao hứng còn không kịp a.” Đồng Dao lắc đầu nói: “Người cũng không cần nói, không có hàng tình giả nào sẽ vì một quân cờ mà xuất sinh nhập tử, nga, người chẳng lẽ lo lắng vị cao nhân kia sẽ bị bầm thây vạn mǎng sao? Không cần lo lắng, tỷ tỷ sẽ không làm như vậy...”

Địa Thoái Tinh Phan Giang Thần cười cười. “Tỷ tỷ sẽ đem hắc đi thiên đao vạn quả, lúc đó mới thú vị.”

Lúc này tại thành Biện Kinh, Tô Tinh không hề biết rằng Thời Viện đã bị bắt, cùng việc hai tông phái liên thủ để đối phó hắc. Hắc vừa điều tức xong, mắt nhắm lại tiến vào trong tu luyện, tiến triển mấy ngày qua khiến hắc thập phần hài lòng, Quý thủy bồi nguyên đan quả nhiên lợi hại, chỉ dùng một viên, việc luyện hóa quý thủy thần lôi trong cơ thể càng thêm dễ dàng, trong vòng mười ngày đã luyện xong lần thứ hai.

Ngoài ra, Tô Tinh rất cuộc cũng tiến vào tinh vân trung kì.

“Công tử tiến bộ thật nhanh a, có thể thử đi vào rừng làm cướp vi khẩu a.” Ngô Tâm Giải nói.

Tô Tinh gật đầu, nhưng đầu tiên phải đi tìm Ngô Thiết trước, dựa theo ước định lúc trước để lấy những đồ vật đã đặt hàng.

Đi vào luyện khí phổ, quả nhiên, Ngô Thiết đã hoàn thành từ lâu rồi.

“Tô huynh đệ, thật lợi hại, mới mười ngày thôi, đã tiến nhập vào tinh vân trung kì rồi.” Ngô Thiết sợ hãi than một tiếng, hắc vốn nghĩ rằng Tô Tinh phải mất ba tháng mới có thể thăng cấp. Nhưng hắc không biết rằng, Tô Tinh ký hạ song mã hàng tình giả, loại tốc độ này cũng dễ hiểu.

“Ngô đạo hữu, Cuốn Thăng Sơn Thái Châu và quyển bút ký đối với tại hạ có giúp ít rất nhiều.” Tô Tinh cười nói, hiện tại đối với luyện tạo một số thứ linh tinh cũng khá hiểu biết, không mù mịt như lúc đầu nữa. Đại bộ phận tinh quặng mỏ sắt đá đều có thể gọi tên được, đối với luyện khí, cũng xem như ở giai đoạn nhập môn, thật ra nếu không có bút kí kia của Ngô Thiết, Tô Tinh cũng không dễ dàng như thế.

“Có thể truyền thừa luyện khí là việc mỗi luyện khí giả phải làm, đáng tiếc trình độ của Ngô mã không cao, cách cấp bậc đại sư quá xa a!”

“Có thể luyện chế được Phong Ma kiếm cũng không tồi rồi, Ngô huynh không cần phải tự dè thấp mình.”

Ngô Thiết hào sảng cười cười, tiếp theo liền lấy ra một cái hộp, bên trong là một trăm khóa Lôi Hỏa đạn. “Đây là một trăm khóa Lôi Hỏa đạn, xin Tô huynh đệ nghiệm thu.”

Tô Tinh đảo thần niệm qua, trình độ luyện khí của Ngô Thiết đúng là khá cao, trăm khóa Lôi Hỏa đạn đều có cùng tính chất, tính chất và hình dạng giống nhau như đúc, không sai biệt chút nào. Trình độ này đã đạt tới mức lô hỏa thần thanh rồi, Tô Tinh liền đem trăm khóa đạn cất vào túi.

Ngô Thiết sững sờ, thấy Tô Tinh thu Lôi Hỏa đạn nhanh như vậy, không hề kiểm tra qua, còn tưởng hắc tin tưởng mình, đáy lòng càng thêm hảo cảm với Tô Tinh, tiếp theo đó liền lấy ra một cây Ngân kiếm.

Cây Ngân kiếm này đã được gia công thêm Côn Ngô Sa, bây giờ mặt ngoài của nó ánh lên những tia sáng lóng lánh, trên đường cong của thân kiếm lưu động một sự sáng bóng tao nhã, làm người ta hoa cả mắt. Súng nhẹ hơn trước rất nhiều, nhưng khi đưa tinh lực vào thì Ngân kiếm liền phát ra ánh sáng mờ ảo, thân súng chịu tải tinh lực so với trước kia mạnh hơn nhiều, càng thêm độ cứng rắn. Côn Ngô Sa không hổ là tài liệu được người ta săn tìm a.

Tô Tinh yêu thích không muốn buông tay.

Đột nhiên một đạo thần niệm gấp gáp truyền vào trong đầu hắn: “Ca ca, Thời Viện gặp nạn rồi...”

82. Chương 82: Người Nam Nhân Của Thời Viện

Một con mộc thuyền chọc thẳng lên tầng mây, tiếng vang mạnh mẽ, tốc độ cho dù là ngự kiếm phi hành cũng khó theo kịp. Ở trên mũi thuyền, có một thanh niên dáng người thẳng đứng, hai mắt lóe lên những tia quang mang mãnh liệt. Hai tay hắn không ngừng tạo pháp quyết đem tinh lực cuộn cuộn dồn vào thân thuyền, tinh lực cường đại làm cho Đẳng Phong Chu lao nhanh vun vút, quanh thân phát ra những tia sáng chói mắt.

Hắn chính là Tô Tinh. Từ khi nhận được tin của An Tổ Vấn, hắn luôn duy trì toàn bộ pháp lực để phi hành Đẳng Phong Chu, tốc độ này có thể người khác phải kinh hãi, linh lực mạnh mẽ tạo thành một bức tường phòng ngự trước sức mạnh của gió ngược. Sau lưng hắn có hai thiếu nữ xinh đẹp đứng bảo hộ, trong mắt hai nàng thường thường bắn ra những tia quang mang lạnh thấu xương.

“Tâm Giải, sao lần này ngươi không ngăn cản ta?” Tô Tinh nhìn về phía Thiên Cơ Tinh, rồi chợt hỏi một câu. Chuyện này đi có thể nói là cứu tử nhất sinh, đây cũng là lần mạo hiểm ác liệt nhất của Tô Tinh từ khi đến Lương Sơn đại lục này. Hiện giờ, Quý Thủy Kiếm Tông chắc chắn đã bày sẵn thế trận chờ hắn tự chui đầu vô lưới, bên trong có đầy rẫy những hung hiểm. Hắn dùng sức một người mà đối chọi với một tông phái, khỏi cần phải nghĩ cũng thấy kết quả. Thế nhưng, kêu hắn làm một con rùa đen rút đầu, bỏ mạng sống chết của Thời Viện, hắn làm không được.

Huống chi, Tô Tinh vẫn có chút tin tưởng.

“Tâm Giải sẽ không làm chuyện thừa đâu.” Thiên Cơ Tinh nháy nháy mắt. Nàng biết rõ tính cách của thiếu chủ mình, lâm trận chạy trốn đó không phải là hắn nữa. Mà nàng cũng hiểu rằng, Địa Tặc Tinh rơi vào tay của Quý Thủy Kiếm Tông nguyên nhân chính là vì bọn họ, về tình về lý đều phải giúp nàng.

“Anh Mi muội muội đã có tinh võ nhất tinh rồi, vừa lúc này hãy hảo hảo mà luyện tập đi.” Thiên Cơ Tinh cầm trong tay cây quạt lông phe phẩy qua lại, chính là tư thế định mưu giết địch cách cả ngàn dặm.

(DG: Chính là tư thế của Gia Cát Lượng đó!!)

“Cứu Thời Viện, rồi trốn đi là được.” Tô Tinh bổ sung lại, hắn cũng không có tự đại là có khả năng tiêu diệt được một tinh hải tu sĩ.

Hai nàng cùng gật đầu.

Mấy canh giờ sau, Đẳng Phong Chu đã tiếp cận Thạch Ma Sơn, mơ hồ có thể thấy được một pháp giới màu xanh bao trùm xung quanh.

Ma Sơn yên tĩnh lạ thường, không có đến một tiếng chim hót, nhìn thì biết trong rừng cây kia ẩn tàng biết bao nhiêu hung hiểm. Ngô Tâm Giải đưa Thiên Tinh Đẩu Phiến lên phẩy một cái, một dòng ánh sáng màu đồng từ trong cây quạt trên tay nàng nhanh chóng tản mát ra, chính là hoàng giai pháp thuật Mưu Định Mà Động, quạt lông lay động liên tục, dòng ánh sáng bao trùm cả Thạch Ma Sơn.

Sau một lát, nó liền xuyên thấu qua pháp giới, Thiên Cơ Tinh liền thấy được tất cả trận địa của địch, bao gồm khoảng trăm tên tu sĩ, cao nhất là tinh hải sơ kỳ, đó cũng là Bách Lí lão tổ của Quý Thủy Kiếm Tông, ngoài ra còn có hai hàng tinh giả nữa, xem ra khó giải quyết rồi.

“Công tử, cẩn thận đó, nhớ rõ phải sự dụng thần niệm trước.” Ngô Tâm Giải nhắc nhở Tô Tinh.

“Ừ!”

Tô Tinh đưa Ngô Tâm Giải vào trong tinh thai, cùng trao đổi ánh mắt với Lâm Anh Mi, chân đạp mạnh một cái, Đằng Phong Chu liền từ từ hạ thấp, tiến vào trong pháp giới.

o0o

Thạch Ma Sơn.

Lúc này, bảy mươi đệ tử của Quý Thủy Kiếm Tông, tu vi đều là tinh trần hậu kỳ, đã bày ra Quỷ Thủy kiếm trận chờ sẵn. Bởi vì Bách Lí lão tổ ra mặt, chưởng giáo, hộ pháp, đều không có đến tham gia, đi theo bên cạnh lão chỉ có một tên đệ tử tinh trần hậu kỳ, cũng chính là Trần Trọng Lân.

Nếu so sánh với Quý Thủy Kiếm Tông thì Thiên Cơ Giáo kém hơn một chút, chỉ có năm mươi đệ tử, đã triệu gọi ra cơ quan thú, cầm trong tay khôi lỗi kỳ, bày ra một cái cơ quan trận pháp có tám cửa.

Trần Trọng Lân chợt quay sang Công Tự nói: “Công Tự đạo hữu, tinh tướng của người đâu, sao không gọi ra đây?”

Kim quang lóe lên, Tống Vạn trong một bộ áo bào màu vàng nhạt chợt xuất hiện, ánh mắt nàng có một cỗ phật quang trang nghiêm, làm cho những đệ tử Quý Thủy Kiếm Tông đang quan sát giật mình không thôi, mà Bách Lí lão tổ cũng nheo mắt lại.

Tống Vạn lạnh lùng nhìn thoáng qua Đồng Dao.

“Cứ bày ra trận thế này thì làm sao Lâm Xung dám đến, mà cho dù nàng dám thì thiếu chủ của nàng cũng không dám à.” Tống Vạn mở miệng nói.

“À không đến chúng ta cũng không có biện pháp, giết Thời Thiên tuy rằng không đáng gì, nhưng cũng vui vẻ được một thời gian.” Đồng Dao hơi lỗ mãng nói, ánh mắt giảo hoạt đảo qua nhìn Thời Viện ở dưới đất.

“Hừ!”

“Các người đừng uống phí tâm cơ, dùng đầu óc cũng nghĩ ra, chẳng lẽ một hàng tinh giả sẽ vô duyên vô cớ mà dám vì một tinh tướng khác mà chấp nhận mạo hiểm sao? Muốn giết thì giết nhanh đi, phiền quá!” Thời Viện thừa cơ kêu lên, nàng cố ý đùa dai: “Cái tên Công cái gì đó? Thần Cơ tộc Mặc công cơ quan lục rất là thú vị nha, bên trong ghi lại rất nhiều cơ quan lợi hại, mặt khác, nếu kiếm tòng đoạt được thì cũng sẽ như hổ thêm cánh a.”

Công Tự biến sắc quát: “Đại Tặc Tinh, người dám khiêu khích ta?” Hắn lo lắng nhìn thoáng qua Bách Lí lão tổ, không biết lời vừa rồi lão có nghe thấy hay không.

“Bổn tiểu thư nói chính là lời thật!” Thời Viện không bỏ qua cơ hội ly gián.

“Bổn tiểu thư xem như thế này, không bằng Quý Thủy Kiếm Tông đem những tên Thiên Cơ Giáo này giải quyết, bản cơ quan này sẽ thuộc về các người, cũng như ta sẽ đi trộm lại chân pháp cho các người, thế nào? Dù sao người mà các người chờ đợi cũng sẽ không tới.”

“Thời Thiên muội muội, người có muốn tỷ tỷ tiễn người về lại Nữ Lương Sơn không?” Thấy Thời Viện cứ chậm ngời ly gián, Địa Ma Tinh Tống Già liền xuất Kim Cương Phục Ma Kiếm, chỉ vào cổ nàng, hào quang trên thân kiếm lưu động không ngừng.

“Tống Vạn, người không nên giết nàng.” Đồng Dao không chút nể nang nói: “Để cho nàng cứ giãy dụa đi.”

“Các người cứ ở đó mà chờ đi!” Thời Viện không cho là đúng.

“Đến đây!”

Bách Lí lão tổ bỗng thu lại bảo thạch, lão quay đầu nhìn Thời Viện, mang theo một tư thái cao cao tại thượng: “Xem ra, hắn cùng người đứng là có quan hệ sâu sắc a.”

Thời Viện sửng sốt.

Cùng lúc đó, trên không trung xẹt qua một đạo ánh sáng, rồi dừng lại giữa thình không.

Toàn trường cả kinh, các đệ tử liền thúc dục pháp quyết, phi kiếm cơ quan đều rục rịch khởi động. Đối phương chính là Thiên Hùng Tinh trong truyền thuyết, cho dù là Bách Lí lão tổ cũng không dám coi thường.

“Không thể tin được, hẳn thực sự dám đến!” Trần Trọng Lâm giật mình, rồi gạt đầu ra ý với Đồng Dao.

Đồng Dao giữ chặt lấy Bích Thủy Ngao Long Xoa, căng thẳng quan sát.

Địa Ma Tinh Tổng Già thì nắm chặt Kim Cương Phục Ma Kiếm, thần sắc ác liệt.

Cho dù là Lâm Xung, muốn đối phó với cùng lúc hai tinh tướng cũng không phải là dễ dàng. Text được lấy tại [c]om

“Buông nàng ra!!” Tô Tinh cố ý thêm vào tinh lực quá lớn một tiếng, thanh âm như sấm vọng vang khắp cả Ma Sơn, mơ hồ có một ý cảnh khiếp người, một đạo thần niệm nhanh chóng áp tới hướng Bách Lí lão tổ.

Thời Viện choáng váng, không thể tin là Tô Tinh lại bất chấp tất cả đến cứu nàng.

Bách Lí lão tổ cũng không thèm để ý đến Thời Viện, cười to một tiếng: “Bội phục, bội phục, thiếu chủ của Lâm Xung quả nhiên là một nam nhân trọng nghĩa khí, dù biết rõ là long đàm hổ huyết vẫn vì giai nhân mà xông vào, bội phục, lão phu thật sự thích loại hàng tinh giả này... Bởi vì dạng này chết cũng là nhanh nhất.”

Lời vừa dứt, quanh thân của Bách Lí lão tổ bỗng trời nổi mấy đạo Lôi Thủy Quỷ Hoa, ánh mắt lão nhìn về phía Tô Tinh, cùng lúc đó, Tô Tinh cũng nhìn chằm chằm về phía lão, ánh mắt hai người giao nhau giữa không trung. Tô Tinh liền cảm thấy một cỗ thần niệm mênh mông đánh úp lại phía hắn, giống như một cơn sóng thần không thể đón đỡ nổi.

“Hừ!” Tô Tinh cười lạnh trong lòng. Bách Lí lão tổ cư nhiên muốn dùng thần niệm áp chế hòng khiến hắn suy sụp, nếu đối lại là một tinh giả bình thường thì có thể đã gục ngã, dù sao giữa tinh vân trung kì và tinh hải sơ kì cách nhau quá lớn, đừng nói là dùng thần niệm, chỉ cần khí thế của một thân pháp lực kia thôi đã có thể làm cho tinh vân tu sĩ lùi bước rồi.

Nhưng, Tô Tinh là ai? Hẳn là nam nhân ký hạ khế ước cùng Thiên Cơ Tinh xếp vị trí thứ ba cùng Thiên Hùng Tinh ở vị trí thứ sáu, thì tinh lực sao có thể tầm thường, ý thức hải cũng cực kì kiên cố, liền không chút do dự điều động thần niệm đè ép lại.

Phanh!

Hai cỗ thần niệm vô hình va chạm ở không trung, không khí chịu không nổi sự nén ép liền nổ mạnh tạo thành một vòi gió lốc. Tô Tinh đứng thẳng ở trên thuyền, hẳn cảm nhận được sự cứng cỏi vô song của thần niệm đối phương, so với những tinh giả hắn đã từng gặp thì phải mạnh hơn cả trăm lần. Đương nhiên, Bách Lí lão tổ là tinh hải kì tu sĩ, có thể nói là đối thủ mạnh nhất Tô Tinh từng gặp cho tới giờ. Thần niệm của lão như vạn mã cuộn triều, khiến Tô Tinh cảm giác ăn không tiêu.

Đại lực vô hình vừa bùng phát, Tô Tinh dù sao cũng chỉ mới là tu sĩ tinh vân trung kì, có thể chống cự với một tinh hải kì tu sĩ tới được bây giờ cũng đã làm những tên đệ tử ở đây kinh hải vạn phần rồi.

Mà phần Tô Tinh thì bị cỗ thần niệm chấn động buộc phải lùi lại mấy bước, vận hành Cực Chân tâm pháp để hóa giải cỗ thần niệm còn lại.

Thần niệm tuy là vô hình vô chất, hư vô mờ mịt, nhưng tới cảnh giới tinh hải kì như Bách Lí lão tổ, tinh lực trong cơ thể đã mênh mông như biển, một đòn tấn công bằng thần niệm có thể hóa thành thực chất, sức mạnh không thua gì pháp khí của tinh giả, thậm chí còn mạnh hơn vài lần. Bình thường, có người nói đại tu sĩ có thể thu phóng thần niệm ngăn chặn tứ phương chính là đạo lý này.

Khí phong cuồng bạo cắt qua không khí tạo thành những dòng khí bắn ra bốn phía. Những dòng khí lưu sắc bén đến cực điểm, rít lên những tiếng khó nghe, cùng lúc bắn mạnh về những tên đệ tử đang bố trận, trận pháp buộc phải tự tan rã.

“Thật lợi hại, không then là tinh giả có thể ký khế ước với Thiên Hùng Tinh, trực tiếp đối mặt với công kích bằng thần niệm của Tổ sư mà không hề hấn gì.” Trần Trọng Lâm thầm bội phục, hẳn cảm thấy hơi bị thua thiệt.

Sắc mặt Công Tự cực kì khó coi, hẳn đánh giá Đặng Phong Chu một hồi lâu, cũng không cảm thấy nó có gì đặc biệt kì lạ.

Lúc này sắc mặt Tô Tinh không còn chút huyết sắc, toàn thân run rẩy không ngừng, tùy thời đều có thể gục ngã.

“Giờ ta có thể bắt ngươi rồi!” Bách Lí lão tổ phát ra khí thế mạnh mẽ, thần niệm tiếp tục công kích tới Tô Tinh, giống như ngũ nhạc áp đỉnh.

Lâm Anh Mi bên cạnh Tô Tinh liền khởi động tinh phù ở giữa trán, tinh lực tinh tướng cùng cộng minh, mới miễn cưỡng có thể giúp Tô Tinh chống đỡ. Bách Lí lão tổ cười điên dại, một tinh vân tu kỹ dám cùng hắn so đấu thần niệm, xem ra nam nhân của Lâm Xung cũng quá tầm thường a.

Bị thần niệm của Bách Lí lão tổ bồi thêm một đòn, Tô Tinh liền phun ra một ngụm máu tươi, huyết vụ phiêu tán, vẻ mặt hắn càng ngày càng tái nhợt. Thời Viện thấy cảnh đó, liền bật khóc nức nở: “Ngu ngốc, chạy mau đi!!”

Đặng Phong Chu trên không trung lắc lư không ngừng, có xu hướng bắt đầu vỡ thành từng mảnh nhỏ. Thế nhưng, ngay lúc đó, Tô Tinh bỗng nở nụ cười nhạt.

Bách Lí lão tổ sửng sốt, tại sao hắn lại cười như thế?

“Không tốt! Chúng ta trúng kế rồi, mau mau gọi tiền bối lui lại!” Công Tự đột nhiên lớn tiếng quát.

“Ngươi nói cái gì?”

Trần Trọng Lâm chỉ kịp giật mình quay lại hỏi thì...

Oanh!

Đột nhiên trong rừng bay ra hàng loạt lôi hỏa đạn, dưới uy áp cực mạnh của thần niệm, đã tạo ra một tiếng nổ mạnh hơn nữa. Cùng lúc đó, bỗng một đạo thân ảnh bay ra.

“Hừ, hiện tại mới phát hiện thì đã chậm rồi!”

Đó là một người con gái cực kì xinh đẹp, trên bàn tay trắng nõn của nàng đang cầm một cây quạt lông, tùy ý phát một cái, mấy trăm đạo phù lục như con bướm bay đầy trên bầu trời Thạch Ma Sơn. Xích Nổ, Phong Sát, Thủy Tiến không hề do dự được triệu gọi ra.

Mà lúc này hơn trăm tên đệ tử bị thần niệm của Lão tổ áp bức đến không thể thở nổi thì đột nhiên bị công kích nên không kịp phản ứng, trở mắt nhìn Lôi hỏa đạn, cùng trăm phù lục oanh kích tới.

Oanh long long!

Lửa bốc lên phừng phực, đất đai rung chuyển.

Lúc này, Trần Trọng Lâm mới hiểu rõ cuộc ý tứ của Công Tự là gì.

Cô gái này là thần thánh phương nào?

Lần đầu tiên trong cuộc vây công này, Trần Trọng Lâm cảm thấy hối hận.

83. Chương 83: Hoàng Giai Thương Pháp - Phong Tuyết Liên Trường Dạ

Tô Tinh cố ý thi triển thần niệm tấn công Bách Lí lão tổ khiến lão phải dùng thần niệm chống cự lại. Mà phải nói là thần niệm của tinh hải kì tu sĩ thật là khổng lồ, như phiên sơn đảo hải, một trăm tên đệ tử ở đây bất quá chỉ có tu vi là tinh trần kì thì làm sao chống lại sự tàn phá ghê gớm như thế, vốn kiếm trận đã tan rã, lại bị chấn động mạnh nên pháp trận cũng vỡ tan.

Mà khi hai người công kích nhau bằng thần niệm đã thu hút hết lực chú ý của mọi người, Thiên Cơ Tinh liền tận dụng cơ hội ném ra cả trăm phù lục cùng lôi hỏa đạn, kèm theo đó do bị thần niệm uy áp nên những khóa lôi đan đã nổ theo dây chuyền, lan đến toàn bộ Thạch Ma Sơn.

Chỉ một chớp, một trăm tên đệ tử chết hơn phân nửa.

Mặt khác đối với Thiên Cơ Tinh mà nói, nàng kỳ thật không phải kiêng kị tinh hải kì tu sĩ mà là những tên tinh trần đệ tử, kiếm trận vừa vỡ thì thần niệm cũng nhất thời tan rã.

Tuy đệ tử ở dưới chịu khổ nhưng Bách Lí lão tổ cũng không thêm quan tâm, dù sao đối với lão những tên đệ tử cấp thấp này cũng chẳng tạo được tác dụng gì lớn, chỉ có thể dùng làm pháo hôi thôi. Mà xem chúng họ sinh cũng không uổng, có thể làmột tinh tướng đang ẩn phải hiện thân. Bách Lí lão tổ cười lạnh, giương tay đánh ra một đạo bích thủy lôi có đường kính khoảng mười trượng về hướng Tô Tinh, tiếng sấm nổ đùng đùng, giống như tiếng của vạn con ngựa chạy nước đại, thanh thế cực kì to lớn.

Đó rõ ràng chính là thần thông quý thủy thần lôi.

“Thiếu chủ cẩn thận!” Lâm Anh Mi căng thẳng thốt lên một tiếng.

Quý thủy thần lôi là một loại lôi pháp cực kì khủng bố, Tô Tinh cũng hiểu rõ uy lực của nó. Theo như trong Ngũ Linh Chính Pháp thiên thư giới thiệu qua thì quý thủy lôi thuộc Ngũ hành kì lôi, uy lực của nó so với lôi hệ pháp thuật của các tu sĩ bình thường phải cao hơn mấy lần. Như quý thủy thần lôi của Bách Lí lão tổ, thanh thế hết sức lớn mạnh, khí thế hung mãnh, xem ra nó được luyện chế hơn mười lần rồi, tuy chưa đạt tới trình độ vạn lôi cùng phát, chấn động thiên địa, nhưng uy thế bây giờ cũng đã làm người khác phải run rẩy rồi.

Bách Lí lão tổ không hề khinh địch, ra tay không hề lưu lại nửa điểm nào. Mọi người đều cảm giác được thanh thế to lớn sắc bén của bích thủy lôi đình đang bổ tới trên người Tô Tinh, cho dù được Thiên Hùng Tinh chống đỡ được phần nào nhưng cũng không phải là dễ dàng hóa giải.

Mọi người đều nghĩ như vậy, nhưng bỗng nhiên tất cả phải há hốc mồm khi thấy Bích thủy lôi đình vừa đến gần Tô Tinh thì Lâm Anh Mi lại nhảy người tránh đi, bỏ lại thiếu chủ của mình. Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương trong tay nàng chém ngang thân Bách Lí lão tổ, hàn khí bức ra kinh người.

Hành động phản bội của Thiên Hùng Tinh nằm ngoài dự liệu của Bách Lí lão tổ. Lão luôn đinh ninh rằng Thiên Hùng Tinh phải ở lại giúp đỡ thiếu chủ chặn lại đòn bích thủy lôi đình, chẳng lẽ Thiên Hùng Tinh muốn thiếu chủ của mình chịu chết? Tuy rằng mọi việc xảy ra quá bất ngờ, nhưng Bách Lí lão tổ cũng kịp phản xạ lại, bên cạnh lão nhanh chóng xuất hiện mấy đóa Lôi Thủy Quỳnh Hoa đan xen với nhau, phóng thẳng về phía Lâm Anh Mi, hòng cản lại thế công mãnh liệt của nàng.

Cùng lúc đó, Bích Thủy Lôi Đình cũng giáng xuống đầu Tô Tinh, bỗng một đạo ánh sáng trắng nõn đột nhiên xuất hiện bao phủ lấy Tô Tinh. Ngọc quang ngưng tụ lại, hóa thành một mảnh bạch quang có trình tự, mỗi một tầng bạch quang đều có những chú văn nho nhỏ, như ẩn như hiện, trông hết sức cứng cỏi.

Phanh! Phanh! Phanh!

Hàng loạt âm thanh ma sát, xét gió không ngừng vang lên. Bích thủy lôi đình dài cả trăm trượng va chạm mạnh phía trên vòng bạch quang của Tô Tinh. Mà cùng lúc đó, vòng bạch quang bao phủ toàn thân Tô Tinh như biến thành một cái động không đáy hút toàn bộ lôi điện vào.

Chợt khối ngọc bích lóe lên ánh sáng.

Mọi người thấy như thế, mới hiểu được hành vi phản bội của Lâm Anh Mi là có tính toán trước.

“Tinh bảo!!”

Trần Trọng Lâm kêu lên một tiếng.

Trầm Tinh Bích không hổ là thượng cổ pháp bảo, Quý thủy thần lôi cũng hấp thụ dễ dàng.

Thế công vừa bị phá tan, Bách Lí lão tổ liền bị Lâm Anh MI cuốn lấy, những đóa Lôi Thủy Quỳnh Hoa đều bị nàng đánh tan.

Trường Thương bắn thẳng đến Bách Lí lão tổ, tạo ra uy hiếp trí mạng. Nhưng dù sao lão cũng là tổ sư của Quý Thủy Kiếm Tông, không thể bị đánh bại dễ dàng như thế, chỉ thấy lão đưa một cánh tay hướng lên trời, một khóa lôi đình thủy đậm màu hơn, kích thước thô to, nếu so với đòn trước phải hơn gấp hai lần, hơn nữa bên cạnh lôi đình thủy có vô số bóng nước không ngừng quay tròn, đang từ từ ngưng tụ lại

Đây chính là thần thông của tinh hải tu sĩ, thật đáng sợ. Thanh thế này thật sự là khai thiên phá địa, gió lốc quay cuồng, đại địa văng tung tóe, rừng cây bật cả gốc... có thể nói, đòn đánh trước so với lúc này chỉ như một dòng suối nhỏ cùng một con sông lớn thôi.

Thế nhưng Lâm Anh Mi vẫn cực kì trấn tĩnh, thương phong vẫn mãnh liệt, tinh lực trên thân thương càng lúc càng mạnh. Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương quay tròn tạo ra một đạo hàn vân cương phong ngưng tụ lại thành một lá chắn thật dày, che trước người nàng. Lực phòng ngự của thiên mệnh tinh võ hơn xa Trầm Tinh Bích, hơn nữa thương đã được đề thăng lên nhất tinh, lại bổ sung thêm tuyệt thế tài liệu hàn vân băng phách thì như hổ thêm cánh, Quý Thủy Thần Lôi vừa tiếp xúc với khí lạnh của hàn vân băng phách thì tự như lâm vào vũng bùn.

“Hừ!!” Bách Lí lão tổ tay phát ra một chiêu, thần lôi oanh mạnh tới.

Hàng loạt tiến nổ mạnh, lá chắn của hàn vân bị đánh thành từng mảnh nhỏ, Quý thủy thần lôi tuy rằng tiêu hao hết nhưng cũng bức Lâm Anh Mi phải lùi lại. Bách Lí lão tổ cũng không ngạc nhiên với kết quả này, cũng không thèm quan tâm, hai tay liền giương ra trước, một kiện vật phẩm bay ra, đó là một bức tranh có chín con rồng bị băng phong. Chỉ thấy, lão vung bức tranh lên, từ trong bức tranh lóe lên một hàn quang, chín đạo ánh sáng hình rồng dài mấy trượng, lạnh như băng, trong suốt như thủy tinh, không ngừng xoay tròn trên không trung, hình thành một cái trận pháp huyền ảo. Chỉ mấy vài giây thời gian, trận pháp đã hình thành, từ trong trận pháp lóe lên một tia sáng, vụt bay đi, khoảng khắc tiếp theo nó đã xuất hiện trên đỉnh đầu của Lâm Anh Mi.

Cửu điều thủy tinh trường long cùng há mồm phun ra một đoàn sương mù. Chín đoàn sương mù cực kì rét lạnh, đóng băng cả không khí, đem Lâm Anh Mi chặt chẽ phong bế lại.

Đây chính là pháp bảo chính tông!

Tiến vào tinh hải kì, tu sĩ đều có thể luyện chế pháp bảo. Nếu so với pháp khí, thì pháp bảo có nhiều hơn một tia linh tính, nên chịu tải pháp lực cũng lớn hơn nhiều, giống như Cửu Long Băng Phong Đồ này, có thể lập tức phong kín đối thủ trong nháy mắt.

Thế nhưng đó chỉ tính tới thường nhân, không thể áp dụng trong trường hợp như Lâm Anh Mi được.

Tô Tinh thấy vậy, liền chỉ quyết liên tục, Lâm Anh Mi bị băng phong trụ liền lập tức biến mất, tiến nhập tinh thai, khoảng khắc sau đã đứng cạnh Tô Tinh.

“Đi giúp Tâm Giải đi, cứ giao lão cho ta.” Tô Tinh vội vàng nói.

Lâm Anh Mi cũng không nghĩ nhiều liền nhìn về phía Ngô Tâm Giải đang đối mặt với Vân Lý Kim Cương Tổng Vạn. Ngô Tâm Giải dù sao cũng là trí tướng, không phải võ tướng, có thể phá hủy được hai cái kiếm trận cùng cơ quan trận thì cũng xem như toàn lực của nàng rồi. Đối thủ dù sao cũng không tầm thường, Trần Trọng Luân cùng Đồng Dao cạnh giữ bên cạnh Thời Thiên, không cho bọn họ cơ hội để giải cứu.

“Chỉ bằng người?” Bách Lí lão tổ cười điên dại, một tên tinh vân tu sĩ lại muốn hướng mình khiêu chiến? “Người cho rằng có tinh bảo hộ thân, bản tổ không thể làm gì được người sao? Giết người còn dễ dàng hơn giết Lâm Xung, người quả là một nam nhân ngu xuẩn!” Bách Lí lão tổ cười lạnh, lão đang lo lắng không có cơ hội giết thiếu chủ của Lâm Xung, thế nhưng đối phương lại dâng cơ hội tới cửa. Lão đem Cửu Long Băng Phong Đồ thu lại, hai tay liên tục bắt pháp quyết, Quý thủy thần lôi từ trong lỗ chân lông của lão phun ra, hình thành trên không mấy trăm đạo Bích thủy lôi đình.

“Nhìn xem thử tinh bảo của người lợi hại hay Quý thủy thần lôi của bản tổ lợi hại hơn!” Bách Lí lão tổ cười lạnh, mấy trăm khóa Quý thủy thần lôi đan xen vào nhau tạo thành thể thiên la địa võng đánh tới Tô Tinh, lão quyết tâm hạ đòn sát thủ rồi.

Thủy lôi hoa quang đem Thạch Ma Sơn bao phủ trong một hoàn cảnh kì dị.

Mà phía bên kia, Lâm Anh Mi cũng đã bắt đầu công kích Tổng Vạn. Công Tự cùng Tổng Vạn cũng đã đề phòng trước, Công Tự thao túng phi kiếm công kích, Tổng Vạn thì cũng mạnh mẽ dùng Kim Cương Phục Ma Kiếm hợp công. Nhưng Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương đã được luyện chế đến nhất tinh, pháp pháp khí như đâm thủng tờ giấy, chỉ mới mấy chiêu, Tổng Vạn đã có xu hướng không chống đỡ nổi.

“Tỷ tỷ, mau tới giúp!” Lúc này, Tổng Vạn chỉ có thể quay sang cầu cứu Đồng Dao.

Đồng Dao cũng không dám tự cao tự đại có thể một mình đối kháng Lâm Anh Mi, chỉ có thể liên thủ để chống lại mới có cơ hội thủ thắng. Dù sao Đồng Dao cũng không ngờ chỉ trong một thời gian ngắn mà tinh

võ của Lâm Anh Mi đã đề thăng nhất giai rồi.

Bích Thủy Ngao Long Xoa tham gia hợp công khiến áp lực của Tổng Vạn được giảm bớt.

“Lâm Xung tỷ tỷ khiến cho bọn muội thực sợ hãi a!” Đồng Dao cười to, Bích Thủy Giao Long Xoa liền đánh xéo một chiêu.

Nhìn thấy Lâm Xung đang một mình đối mặt với cả hai hàng tinh giả, thì Ngô Tâm Giải sao bỏ qua thời cơ tốt này, liền nhanh chóng giải cứu cho Thời Thiên. Dù sao việc cấp bách nhất của bọn chúng là giết được Tô Tinh cùng Lâm Xung, chỉ có khi Báo Tử Đầu chết rồi thì mới không sợ mọi việc sẽ xảy ra biến hóa khó lường.

“Tất cả tinh giả lập tức giết Lâm Xung!!” Bách Lí lão tổ cao giọng quát.

Trận chiến ở Thạch Ma Sơn này tựa hồ Báo Tử Đầu Lâm Xung chính là địch nhân duy nhất.

Tất cả những tinh giả có tu vi tinh vân kì đều tham gia vây sát Lâm Xung.

Phi kiếm, pháp khí, ánh đao, cơ quan thuật, đủ mọi loại công kích ồ ồ kéo đến.

Thiên võ nhất tinh, Tinh lực đề thăng khi Tô Tinh tiến đến tinh vân trung kì, Lâm Anh Mi quyết định tung ra hết, hoàn toàn không có ý nương tay, vũ lực xé trời xẻ biển, phiên giang đảo hải.

Thân hình nàng nhoáng lên một cái, Lâm Anh Mi giống như một cơn gió lạnh buốt, đột nhiên bộc phát, mạnh mẽ xông tới gần hai gã hàng tinh giả, hoàn toàn bỏ qua thế công Tổng Vạn cùng Đồng Dao đang đánh tới. Dựa vào ý thức chiến đấu siêu cường, nàng lắc mình tránh thoát trong gang tấc, lại vượt lên trước mấy trượng, đến bên cạnh một tên tinh giả, không nói hai lời, trường thương trực tiếp chém mạnh về sau.

Từ mũi thương truyền đến một cỗ lực lượng mạnh mẽ, tiếng xé gió như bổ nát không gian làm người khác lạnh cả người.

Đây có lẽ là lần đầu tiên Lâm Anh Mi dùng toàn bộ lực lượng của mình, không hề kiên nhẫn gì, một thương đơn giản nhưng hơn lúc xưa hàng trăm lần. Động tác nhanh như thiểm điện, không thể nào nắm bắt kịp, trường thương quét ngang, trong không khí truyền lại những tiếng vang nhỏ, giống như có đồ vật gì đó bị đánh vỡ, trường thương vẽ ra một đường cong lớn.

Một tinh vân hậu kì tinh giả đứng mũi chịu sào, sắc mặt gã đã tái nhợt, căn bản không phản ứng kịp, tay chân luống cuống dồn tinh lực vào trong kiện pháp bảo hộ thân. Một màn hào quang nhất thời xuất hiện, cùng với trường thương va chạm một kích.

“Răng rắc!!” Một thanh âm thanh thúy vang lên, cũng không phải dao động kịch liệt như trong tưởng tượng.

Gã không thể tin vào mắt mình, đứng ngốc một chỗ. Cùng lúc đó, một cô gái xẹt qua bên cạnh hắn, Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương thoát trông rất bình thản nhưng ẩn chứa sự hung hãn cùng cực, mũi thương bén nhọn bắn xuyên qua vòng bảo hộ của gã giống như đâm thủng một cái trứng chim, dễ dàng tan vỡ, một tia chớp mang hàn khí lạnh như băng lóe lên rồi lướt qua. mới nhất ở truyện/y/y

Một thương kinh diễm.

Một dòng tinh huyết phun ra, trên cổ của tên tinh giả đã xuất hiện một lỗ hồng lớn. Đồng tử của gã tiêu tan, thân thể lắt lư vài cái rồi gục ngã.

Công kích thật cường hãn!!

Đồng tử co rút lại, Trần Trọng Lân sắc mặt đại biến, nếu chính mình chịu một thương này thì chắc chắn phải chết. Một tên tinh vân hậu kì còn bị Lâm Xung một chiêu miểu sát thì tính gì hắn. Đây chính là Báo Tử Đầu Lâm Xung!

Đúng chính là Báo Tử Đầu, và nó chỉ mới bắt đầu!

Toàn thân Lâm Anh Mi bức ra khí thế khiếp người, trên khóe môi nàng hiện ra một nụ cười ngạo thị quân hùng. Trên thân Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương ẩn hiện hàn quang mạnh mẽ, một đoàn băng tuyết từ trên đồ án tỏa ra, ẩn chứa khí lạnh thấu xương, độ sắc bén như tăng lên gấp đôi.

Các hàng tinh giả tham gia vây sát cực kì sợ hãi, mồ hôi tuôn như tắm, rằng cô va vào nhau lập cập.

“Đừng chạy!!” Tống Vạn vội vàng cất bước lắc mình về phía trước, Kim Cương Phục Ma Kiếm công kích Lâm Anh Mi, ý đồ tiên phát chế nhân.

Có ý tưởng này không phải chỉ có mình Tống Vạn, ngay khi tên tinh giả kia vừa gục xuống thì những tên xung quang đồng thời cùng công kích Lâm Anh Mi.

Trong mắt Báo Tử Đầu xuất hiện một tia lạnh lẽo, trên môi vẫn là nụ cười khinh thường quần hùng. Thân hình nàng đang ở trên không trung, liền tung cước đập vào một tên gần đó, lấy đà xoay tròn thân thể, vẽ nên một bức họa tuyệt đẹp. Trường thương liên tục tạo nên những vòng tròn đoạt mạng, kéo theo kinh phong tứ phía.

Không hề có một động tác dư thừa.

Một thương quét tới!

“Vèo...”

Hào quang nở rộ trong không khí, trong không trung xẹt qua một đường cong kinh diễm, hàng loạt đầu lâu bị chặt xuống. Thế nhưng, không hề có cảnh tượng máu chảy thành sông, hàn khí trên cây thương cực kì đáng sợ, những vết thương đều bị băng phong, ngay cả máu tươi cũng không kịp phun ra.

Nói thì dài, nhưng mọi việc chỉ xảy ra trong khoảng khắc. Lâm Anh Mi vừa công vừa thủ, một cỗ năng lượng băng tuyết hình thành một tấm chắn xung quanh cản lại những đòn tấn công của phi kiếm pháp lực...

Cùng lúc đó, Tống Vạn hét lớn một tiếng, trên mũi nhọn của Kim Cương Phục Ma Kiếm nhanh chóng tụ lại một tầng tinh lực, đó là hoàng giai chiến pháp: “Đại Minh Vương Phá.

Một đạo kim quang lạnh thấu xương như một cái dùi đâm vào người Lâm Anh Mi. Nàng buộc phải nhảy lên không trung xoay người tránh đòn, tận dụng cơ hội, nàng bắt đầu tu tập tinh lực toàn thân để trả đòn.

Mái tóc của Lâm Anh Mi bay phát phới, quanh thân nàng phiêu tán những bông tuyết trắng, rồi nhanh chóng khuếch tán ra xung quanh.

Thình thịch!

Hàn Tinh Lãng Nguyệt Thương trăm vạn xuyên xuống, hàn quang đại thịnh trực tiếp xé rách không gian.

Tống Vạn cực kì sợ hãi, phải cấp tốc thoái lui, thật là một lực lượng đáng sợ!

“Đó là, đó là... Kia...”

Lúc này Hàn Tinh Lãng Nguyệt Thương của Lâm Anh Mi giống như một vũ khí làm từ băng tuyết, nhiệt độ ở xung quanh nhanh chóng giảm xuống, bầu trời đầy bông tuyết, giống như Thạch Ma Sơn khi mùa đông vậy. Trần Trọng Lâm phát hiện cứ mỗi lần Lâm Anh Mi múa thương là nhiệt độ lại giảm xuống vài phần, hẳn thực sự sợ hãi khi nhìn về phía Báo Tử Đầu Lâm Xung.

Một loại áp lực khủng bố từ trên người Lâm Xung bộc phát ra.

Trần Trọng Lâm chấn động mạnh, trong lòng càng thêm kinh hãi.

Đây chính là ngũ hổ mãnh tướng của Nữ Lương Sơn sao?

“Không tốt!! Nhanh giết nàng đi!!” Đồng Dao đột nhiên hét lên chói tai, hai tay cầm chặt Bích Thủy Giao Long Xoa, một cỗ tinh lực cường đại đánh về phía Lâm Xung đang ở trên không trung, một chiêu Giao Long Xuất Hải đầy uy lực.

Tống Vạn cũng cảm giác được nguy cơ, toàn thân run rẩy không ngừng, đã sớm không còn ngạo khí như xưa, Kim Cương Phục Ma Kiếm tràn ngập bảo quang màu vàng do nội thể của Tống Vạn tỏa ra, tinh phù như con sông không dứt tiến vào trong vũ khí.

Trần Trọng Lâm cùng Công Tự cũng cảm giác được sự bất an và e ngại của hai tinh tướng, bọn họ buộc phải dốc toàn lực đối phó, các loại phòng thân pháp khí đều được lấy ra, mấy chục tinh giả còn lại cũng nhanh

chóng tăng mạnh công kích Lâm Xung thêm vài phần, không nề hà đó pháp khí, pháp quyết, đều đem ra dùng hết.

Mà hàn quang trong mắt Lâm Anh Mi tựa như được làm từ băng tuyết ngàn năm vậy, thâm sâu và lạnh giá.

“Lâm Xung này định làm gì thế?” Trần Trọng Lân cảm nhận được hàn ý lạnh đến tận xương tủy, hấn bất an hỏi.

“À muốn dùng hoàng giai thương pháp, mau ngăn lại!” Đồng Dao hét lớn.

Bích Thủy Giao Long Xoa cuốn ra những đợt sóng thần, khí thế to lớn, như ngũ nhạc áp đỉnh công kích Lâm Anh Mi.

Địa Thoái Tinh Phan Giang Thần hoàng giai chiêu thức – Thủy Long Cầm Thiên Phúc Hải!

Địa Ma Tinh Tổng Già cũng không dám chậm trễ, kim quang nhanh chóng ngưng tụ trên Kim Cương Phục Ma Kiếm, phá vỡ khoảng cách, một đường kiếm khí cực kì to lớn đầy sắc bén như muốn đánh Lâm Anh Mi thành tro bụi.

Đại Minh Vương Phá!

Hai vị tinh tướng nhất tinh thiên võ đều tung ra hoàng giai chiêu thức cực kì bá đạo, có khí thế dời núi lấp biển.

Mà công kích của Lâm Anh Mi cũng đã bắt đầu. Một cơn gió lạnh căm quết qua không gian xung quanh, trên mặt đất tuyết đã đọng lại thành lớp dày, lấy tinh lực ngự thương phong tạo ra cực độ thâm hàn, không gian xung quanh cũng bắt đầu đóng băng.

Một tiếng nổ mạnh vọng khắp Thạch Ma Sơn, những luồng gió xoáy cùng tu tập lại thành một băng long quyền hết sức đáng sợ, trong vòng trăm trượng, trời và đất chỉ có một màu trắng xóa, tầm nhìn bị hạ thấp đến cực điểm. Trước mắt là một màu trắng xóa, bên tai lại là tiếng xé gió, chiêu thức của hai Địa Tinh đều bị cuốn vào trong lốc xoáy, tựa như lọt vào cái động không đáy, mất tăm tích.

Đám người Tổng Vạn mặt không còn chút máu.

Đột nhiên trong lốc xoáy xuất hiện những biến hóa kịch liệt, các tinh giả lập tức lui ra sau, làm những động tác phòng ngự.

Một bóng hình xinh đẹp như được điêu khắc bằng huyền băng ngàn năm bỗng hiện ra, gió lạnh quết qua không trung, sắc mặt Lâm Anh Mi chỉ là một sự bình thản, hai tay nàng nắm chặt một cây băng thương, chân đạp theo một bộ pháp huyền ảo. Những điệu vũ thương pháp kinh diễm bắt đầu màn biểu diễn huyết tinh.

Một thương ra, mang theo khí thế cường đại, như cắt không gian ra làm hai, cùng một tiếng nổ mạnh, một thương của nàng đã khiến mặt đất bắt đầu sụp đổ. Băng tuyết bắn tung lên, tuyết lãng bay tứ tung trong gió, cây trong rừng đều bị nhổ tận gốc.

Thương phong mang theo những cơn gió lạnh như băng cuốn qua, một thương này đã tạo thành một cơn gió lốc lớn.

Vài tên tinh giả gần đó bị cuốn vào trong cơn gió lốc, hoàn toàn biến mất. Thân hình Lâm Anh Mi nhao lên một cái tiến đến trước mặt Tổng Vạn, một thương quết từ sau ra trước đập ngang. Tổng Vạn kinh hãi vạn phần vội đưa kiếm lên ngăn cản, trên trường thương tinh lực như một cự chùy giáng một đòn cực mạnh khiến cho Địa Ma Tinh bị đánh bay đi. Cùng lúc đó, Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương trong tay nàng như hóa thành bông tuyết, bay ra bốn phương tám hướng.

Mọi người sợ hãi rút lui.

Thương pháp của nàng liên miên không dứt, thế công mạnh như vũ bão, càng lúc càng mãnh liệt. Hàng loạt tên tinh giả mất mạng.

Chỉ trong nháy mắt, nàng thu ngắn khoảng cách mấy trượng, những bông hoa tuyết như ngưng tụ giữa không trung thành một cây trường thương xuất hiện trong tay nàng. Rồi một khắc sau, nàng xuất hiện sau lưng nhóm người Công Tự.

Hàng loạt những vết ánh sáng trắng xé rách không gian bắn ra bốn phía, kỳ thực nó chỉ là một khóa băng tuyết do Lâm Xung nén lại phóng ra, nhưng do có được một gia tốc đáng sợ nên sức sát thương là không cần bàn cãi. Công Tự dù sao cũng là một hàng tinh giả, đối với công kích của tinh giả rất miễn cảm, nên dù bị công kích bất ngờ, nhưng muốn miễn sát được gã cũng không đơn giản như vậy. Gã vội vàng gọi ra phi kiếm đỡ được một đòn, nhưng những tên tinh giả khác lại không may mắn như vậy, đành bỏ mạng.

“Lenh keng đinh...” Tiếng động vang lên không dứt.

Trong nháy mắt Công Tự thể hiện được chiến lực tinh vân hậu kỳ của gã, phi kiếm vừa ra khỏi vỏ như một con độc xà, bày ra trước người gã một quang vòng phòng ngự. Gã vội bấm pháp quyết, quang vòng như bốc cháy, tỏa ra nhiệt độ mãnh liệt, những mảnh nhỏ bông tuyết vừa đến gần liền bốc hơi trong nháy mắt.

Nhưng thương pháp của Lâm Xung đâu phải chỉ có vậy.

“Thiếu chủ! Chạy mau!”

Tổng Vạn nhìn thấy thiếu chủ sắp lâm vào nguy hiểm, nóng ruột hét lên một tiếng cảnh báo.

Nhưng đã chậm, trường thương của Lâm Anh Mi thể tựa lôi đình, nhanh như chớp xuyên thủng quang vòng của gã. Một dòng huyết quang hiện ra!

Một tiếng rên khê, Công Tự giống như người say, thân thể lao đảo lui về sau vài bước, cả người run rẩy kịch liệt, một lượng máu lớn tràn ra từ yết hầu của gã. Yết hầu đã bị đâm thủng! Công Tự ngạc nhiên che cổ họng, hai mắt như không thể tin chuyện đã xảy ra.

“Đại Minh Vương Phá!!”

Tổng Vạn phun ra một ngụm máu tươi, màu vàng của kiếm, màu đỏ của máu như hòa vào nhau, tạo nên một khung cảnh thê lương. Tổng Vạn gắng gượng dùng hết sức xuyên qua cơn lốc hồng tung một kích cuối cùng, thế nhưng một thương nhẹ như cánh bướm đã đâm xuyên tim nàng. Tổng Vạn gục ngã! Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Trường thương quay một vòng, bức lui mấy tinh giả có ý áp sát. Mũi thương chỉ thẳng vào Trần Trọng Lân.

“Thiếu chủ, mau chạy đi!” Sắc mặt Đồng Dao trắng bệch, Bích Thủy Ngao Long Xoa toàn lực thi triển hồng tạo cơ hội cho hàng tinh giả.

Giờ khắc này, thương pháp của Lâm Anh Mi đã hoàn toàn bộc lộ. Đồng Dao đem toàn lực tấn công muốn tranh thủ một cơ hội cuối cùng, nhưng Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương vẫn cực kỳ sắc bén, mỗi một lần công kích nhiệt độ trên thân thương càng xuống thấp. Đồng Dao chống đỡ hết sức khó khăn, tinh phù ở giữa trán nàng ngày càng ảm đạm. Nhưng, thương pháp của Lâm Anh Mi ngày càng mãnh liệt, dưới thương pháp của nàng, tinh giả bị bao phủ trong cơn lốc tuyết thì chưa ai có thể trốn thoát.

Đó chính là: Thiên Hùng Tinh hoàng giai thương pháp – Phong Tuyết Liên Trường Dạ!

Cuồng phong bạo tuyết rốt cuộc cũng dừng lại. Lâm Anh Mi một tay cầm thương, đứng thẳng người.

Dưới công kích của nàng, toàn bộ tinh giả tham gia đã mất mạng.

Địa Ma Tinh Tổng Vạn cũng bị một thương xuyên tim, thân sắc mờ mịt, quang mang trong mắt bắt đầu ảm đạm.

“Hai tinh tướng liên thủ cũng không giết được người.” Đồng Dao dựa vào Bích Thủy Ngao Long Xoa chống đỡ, toàn thân run rẩy, nàng đã trọng thương. Sở dĩ chưa chết ngay là nhờ vào bùa bảo mệnh Trần Trọng Lân đưa cho Tự Thủy Nguyên Cảnh Phù.

Thế nhưng, Trần Trọng Lân lại không như vậy, gã ngã ở dưới chân Đồng Dao, tuyệt khí bỏ mình. Đồng Dao nở nụ cười buồn bã, quỳ rạp xuống đất, gắng gượng nhìn về phía Lâm Xung: “Lâm Xung tỷ, hãy tiến muội một đoạn đường, được không?”

Lâm Anh Mi nhìn sâu vào đôi mắt nàng, gật gật đầu. “Cảm ơn!” Một chút hào quang trên người Đồng Dao cuối cùng cũng tắt.

(DG: Cứ này là ta tự bỏ bom, hỏng liên quan gì tác giả nha, haizz, làm người mà, trước khi chết ai chẳng có cảm giác hối hận... Theo lý thuyết là thế!)

Trong mắt Lâm Anh Mi vụt qua một tia buồn bã, nhưng nhanh chóng phục hồi về lãnh đạm như trước.

Vị trí thứ 82 Địa Ma Tinh Vân Lý Kim Cương Tổng Già, tự Tổng Vạn, cùng vị trí thứ 69 Địa Thoái Tinh Phan Giang Thần Đồng Mãnh, tự Đồng Dao, thân hóa tinh tiết, bay về hư không, trên bầu trời, hai khóa xích tinh bị vỡ, hai khóa tinh thần rơi xuống.

Oanh!!

Lâm Anh Mi chưa kịp thở dài, thì đột nhiên, Thạch Ma Sơn bị chấn động mạnh, một khí thế uy áp phô thiên cái địa kéo đến.

Tiếng sấm vang vọng.

“Không tốt! Thiếu chủ!”

Lâm Anh Mi thu hồi trường thương, ngẩng đầu nhìn lên, vừa lúc thấy Bách Lí lão tổ đã công phá lớp phòng ngự của Tô Tinh, nàng vội vã phóng tới.

84. Chương 84: Thiên Kiếp Phù

Phòng ngự linh khí Trầm Tinh Bích tan vỡ, mấy bích thủy lôi cực lớn giáng xuống đầu Tô Tinh.

Bách Lí lão tổ cười điên dại. Tô Tinh dường như cũng đoán được chuyện này, liền xuất ra Già Thiên Tán. Già Thiên Tán vừa ra liền đón gió, nhanh chóng to lên, che ở phía trên đỉnh đầu của hắn, cùng lúc đó, một đoàn hào quang đan vào nhau thành vòng, tầng tầng lớp lớp vây quanh hắn để phòng ngự.

Sét ầm ầm bổ tới, hơn mười tầng quang võng nhanh chóng tan rã.

Già Thiên Tán không hề trì hoãn liền biến thành mảnh nhỏ, đúng lúc này, hai đạo ánh sáng đỏ từ trên trời giáng xuống (DG: Hai đạo này hình như là tinh lực của hai tinh tướng vừa die đó.) người Tô Tinh, cùng lúc đó, Quý Thủy Thần Lôi cũng đánh trúng Tô Tinh. Hai đạo xích quang, Già Thiên Tán, Quý thủy thần lôi cực kì bá đạo của tinh hải kì tu sĩ không thể giết được Tô Tinh, hết thấy giống như đã được thiết kế, chính xác đến từng chi tiết.

Trúng một kích này, tuy rằng không mất mạng, nhưng Tô Tinh cũng bị nội thương phun ra một ngụm máu, lục phủ ngũ tạng giống như bị đốt cháy, toàn thân nóng rực. Bách Lí lão tổ cười lạnh, hai tay tiếp tục bấm quyết, mấy đóa Lôi Điện Quỷ Hoa phiêu tán ra xung quanh.

Hàn Quang Túng Trảm, Quỷ Hoa Phiêu Tán.

Đúng lúc này, Lâm Anh Mi cũng tới kịp.

“Hắc, hắc, hắc... Người có thể đến được đây cũng là ngoài dự liệu của bản tổ a!” Bách Lí lão tổ đứng giữa không trung, hơn mười đóa Quý Thủy Thần Lôi tạo thành những đóa quỷ hoa tuyệt đẹp. Lão không thèm để ý sống chết của mấy tên đệ tử ở dưới, nhưng thấy Lâm Xung tựa hồ nguyên khí đã bị tổn thương, lão mừng như điên.

Thạch Ma Sơn lúc này như ở vào mùa đông, băng tuyết bao trùm khắp nơi, hơn trăm tên đệ tử của cả hai tông phái đều cơ hồ không có người sống sót, duy nhất còn lại chỉ có Bách Lí lão tổ. Nhưng lão không hề tỏ ra sầu não mà còn cười rạo rộ giống như đối với lão thì cục diện này mới thật sự như ý. “Lúc này, nếu bản tổ tiêu diệt ba tinh tướng thì Nữ Lương Sơn cũng không có cái gì để nói nữa!”

Bách Lí lão tổ khẽ nâng hai tay, Thủy Lôi Quỷ Hoa tăng vọt đến mấy trượng. Lão tuyệt đối tự tin có thể chiến thắng, vì sự chênh lệch thực lực của hai bên là quá lớn.

Tô Tinh cũng chỉ là tinh vân trung kỳ tu sĩ. Đó có nghĩ là gì? Cảnh giới tiếp theo của hắn chỉ là tinh hà, cách lão một cái cảnh giới. Ở trong lĩnh vực tinh giả, đây chính là vực sâu không thể san lấp được, đối đầu thì chỉ có chết. Một tinh vân tu sĩ vô luận hắn dùng bất cứ tuyệt chiêu gì, đòn sát thủ cũng được, đối với lão chỉ là con kiến, duy nhất khiến lão e ngại chỉ có thực lực của tinh tướng.

“Diệt được Lâm Xung, bản tổ coi như là đương kim đệ nhất nhân, có thể đi vào tinh không kỳ, nói không chừng còn có thể nhìn được Nữ Lương Sơn a.” Hai mắt Bách Lí lão tổ như bắn ra tia lôi điện, khí thế cuồng trướng, uy áp cường đại khiến cho cả Thạch Ma Sơn phải run rẩy.

“Cho dù ngươi có âm mưu quỷ kế gì đi nữa, đứng trước thực lực tuyệt đối đều vô dụng thôi — Đi!” Bách Lí lão tổ quát.

Mấy chục đóa Lôi thủy quỳ hoa bay vút đi, giống như phi kiếm, cùng phá không vọt tới.

Tô Tinh nhanh chóng lấy ra Xích Kim Thuẫn, hai tay liên tục đánh ra pháp quyết, một đoàn thủy lôi theo lòng bàn tay hắn bay ra ngoài, so sánh cùng Bách Lí lão tổ thật là chênh lệch quá lớn.

“Ầm...” Đại địa bị Quý Thủy Thần Lôi tác thành một cái hố sâu, Xích Kim Thuẫn của Tô Tinh bị phá vỡ trong nháy mắt, thân thể hắn như điều đứt dây văng ra xa, miễn cưỡng ngăn cản được Quý Thủy Thần Lôi. Cùng lúc đó, Lâm Anh Mi nhanh chóng áp sát lão, Hàn Tinh Lăng Nguyệt Thương quét ngang một chiêu.

Thế nhưng, pháp lực của Bách Lí lão tổ quá mức cao cường, Lâm Anh Mi bị phản chấn phải liên tục thối lui.

“Xem bản tinh ra tay đây!” Thiên Cơ Tinh Ngô Dụng quát lên một tiếng.

Hơn mười khẩu Lôi hỏa đạn liên tiếp được bắn ra từ Ngân Kiếm, cái chuôi pháp khí này Ngô Tâm Giải sử dụng cũng rất thuận tay. Bách Lí lão tổ hừ lạnh một tiếng, từ lúc Ngô Tâm Giải phá hủy kiếm trận thần niệm của lão cũng chưa bao giờ rời khỏi nòng, cả lúc nòng đi cứu Địa Tặc Tinh, lão cũng để yên, dù sao Phân Thủy Phục Long Vồng không phải dễ dàng tháo được.

Hiện tại, thấy nòng bắn về phía mình mười khẩu lôi hỏa đạn, Bách Lí lão tổ cũng không thêm để ý, tùy tay quật một cái, một đoàn ánh sáng màu lam bay từ trong tay áo của lão ra ngoài, phá tan mười khẩu lôi hỏa đạn.

“Chỉ bằng các ngươi mà cũng dám làm càn trước mặt bản tổ sao?” Bách Lí lão tổ cười to.

“Ta là Thiên Cơ Tinh, lão già, chịu chết đi!” Thiên Cơ Tinh Ngô Dụng lật cổ tay, trăm khẩu phù chú bay ra.

Phù chú ở giữa không trung hóa thành trăm con chim lửa, đó là bùa trung cấp Chích Điệp Phù.

Bách Lí lão tổ khinh thường hừ lạnh, đầu tiên lấy phi kiếm ngăn cản Lâm Xung lại, rồi thúc dục Quý thủy thần thông phá giải.

“Thiên Cơ Tinh? Có chút tiền vốn đó, bản tổ đầu tiên bắt ngươi đã!” Vừa nghe Ngô Tâm Giải xưng danh hào ra, trong mắt Bách Lí lão tổ hiện lên vẻ tham lam. Chích Điệp Phù căn bản là không thể ngăn cản khí thế của lão, Ngô Tâm Giải sợ hãi kêu lên một tiếng, mặt trắng bệch, quay người bỏ chạy.

(DG: Bé này dễ thương ghê!)

“Tâm Giải cẩn thận!” Tô Tinh cùng Lâm Anh Mi bị phi kiếm của Bách Lí lão tổ vây khốn, sốt ruột kêu lên một tiếng.

Bách Lí lão tổ làm sao có thể buông tha cơ hội tiêu diệt Thiên Cơ Tinh, độn quang một cái, lão đã xuất hiện sau lưng Ngô Tâm Giải, sát ý dâng lên, trong lòng bàn tay của Bách Lí lão tổ xuất hiện tia lôi quang, một chưởng đánh về phía lưng của Ngô Tâm Giải. “Chết đi!” Bách Lí lão tổ quát lớn một tiếng.

Tức khắc, bàn tay lão có cảm giác đau đớn, bị phản lực chấn thương. Nhìn lại thì thấy quần áo bên ngoài của Thiên Cơ Tinh bị xé nát lộ ra một chiếc áo vẩy cá màu vàng, chính là Kim Ti Ngư Lân Giáp. Lúc trước, Thiên Uy tướng quân mặc bảo giáp này trong người có thể phá được vạn pháp cùng phi kiếm của tu sĩ, hiện giờ đưa cho Ngô Tâm Giải mặc thì cũng là thích hợp. Một chưởng trí mạng của Bách Lí lão tổ bị hóa giải phần lớn, nhưng Ngô Tâm Giải vẫn phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân run rẩy.

Bách Lí lão tổ thừa thế xông lên, muốn chộp ngay cổ của Ngô Tâm Giải. Thế nhưng, lão vừa áp sát thì nàng bỗng quay người lại, vẻ sợ hãi trên mặt đã biến đi từ lúc nào, chỉ còn lại một nụ cười giảo hoạt.

“Chiếu bí, lão đạo sĩ thúì!”

Một lá bùa màu tím từ trong lòng bàn tay của nàng bay nhanh ra, ở một cự ly ngắn như vậy, Bách Lí lão tổ không cách nào tránh né được. Lá bùa vừa xuất hiện, đã dán lên trước ngực của lão, cùng lúc đó, lá bùa bỗng phát ra ánh sáng chói mắt, đồ án trên mặt bùa như sống lại, bắt đầu vận chuyển không ngừng. Theo đó, một đại trận lấy lão làm trung tâm bỗng hiện lên, uy áp cường đại khiến lão không thể nhúc nhích. Sau đó, một đám mây tím tụ tập trên đỉnh đầu lão, có thể thấy những tinh lôi điện vờn quanh trong đám mây, cùng với những tiếng sấm ầm ầm.

Tử phù vừa xuất, thiên địa biến sắc! Bạn đang đọc chuyện tại Truyện.YY

Nghìn trượng tử diễm lôi điện theo pháp trận được triệu tập tới, đem Bách Lí lão tổ vây bên trong.

“Không! Không thể nào!!!” Bách Lí lão tổ sắc mặt trắng bệch, vội vàng bấm pháp quyết, vô số kiện pháp bảo, pháp khí bay ra hòng ngăn cản hung kiếp.

Thiên Cơ Tinh Ngô Dụng đã dùng một trong những lá bùa mạnh nhất của mình.

“Thiên kiếp phù!!”

Oanh.

(DG: Lần này lão mà không chết thì nên đổi tên là Tiểu Cường lão tổ.)

Trăm đạo lôi điện màu tím cực kì lớn như muốn xé toạt hư không từ trên trời bắt đầu giáng xuống, thanh thế to lớn đến nỗi đánh sập mấy trượng Thạch Ma Sơn, ở xa ngàn dặm có thể thấy những tia lôi điện giáng xuống, mặt đất run rẩy từng đợt.

Thừa dịp này, Tô Tinh, Lâm Anh Mi vội vàng đánh tan thần niệm trên phi kiếm, nhanh chóng chạy đến cạnh Ngô Tâm Giải.

Sau hàng loạt tia sét, màu tím lôi điện tan đi, thời tiết lại sáng sủa như cũ, bụi mù cũng dần tán đi, một thân ảnh chật vật chậm rãi xuất hiện.

Tâm tình đám Tô Tinh trầm hẳn xuống.

Tinh hải tu sĩ quả nhiên là cường hãn, cả loại bùa cao cấp nhất Thiên Kiếp Phù cũng không thể đánh chết.

(DG: Ấc, rồi, xin trận trọng thông báo, mình đổi tên Bách Lí lão tổ = Tiểu Cường lão tổ, các bạn nhớ đoán xem... Đùa thôi!! Ha ha.)

85. Chương 85: Ma Hỏa Trăm Bách Lý

Trận chiến ở Thạch Ma Sơn tuy nhìn có vẻ hung hiểm vạn phần nhưng về cơ bản đều nằm trong tính toán của Thiên Cơ Tinh Ngô Dụng. Từ lúc ban đầu, Tô Tinh lấy thần niệm phá kiếm trận của trăm tên đệ tử, đến lượt Lâm Anh Mi chém giết hai gã hàng tinh giả, rồi đúng lúc hai đạo xích tinh lực đánh xuống Tô Tinh chống lại Quý Thủy Thần Lôi, thậm chí là tự báo danh hào dụ hoặc Tiểu Cường lão tổ, quên Bách Lí lão tổ đuổi giết nàng, rồi dùng Kim Tì Ngư Lân Giáp đỡ một đòn để lão áp sát, sau đó là dùng Thiên Kiếp Phù để miêu sát.

Những tính toán này phải nói là mưu cao tuyệt đỉnh, trăm tên tu sĩ mai phục bị nhử cỏ tận gốc, còn bồi thêm hai hàng tinh giả.

Hơn nữa Thiên Kiếp Phù cũng đủ để giết một tên tinh hải sơ kì tu sĩ, đây cũng là nguyên nhân vì sao Thiên Cơ Tinh không ngăn cản Tô Tinh đi giải cứu Thời Viện.

Nhưng Ngô Tâm Giải cũng còn xem nhẹ thực lực của Bách Lí lão tổ, tuy lão chật vật không chịu nổi, toàn thân da thịt bong tróc, cả người đầy vết thương, nhưng lão dựa vào sự tinh thông Quý Thủy Thần Lôi cùng một ít pháp bảo hộ thân, miễn cưỡng sống sót qua Thiên Kiếp Phù.

Ngô Tâm Giải sắc mặt trắng bệch, nàng không ngờ lão thật sự không chết dưới Thiên Kiếp Phù. Nhưng công kích của nàng không phải không có tác dụng, Bách Lí lão tổ buộc phải tự tổn hao tu vi mới tránh thoát được kiếp nạn. Nguyên khí tổn thương quá lớn, không còn là một đầu ngư không thể đánh bại nữa. Khuôn mặt lão giờ đây không còn chút huyết sắc, vẻ mặt dữ tợn, dù sao cũng là đỉnh cấp phù chú, chưa hồi phôi yên diệt thì cũng xem như là may mắn lắm rồi.

Bách Lí lão tổ gào lên một tiếng, mười tám khẩu thủy sắc phi kiếm từ trong miệng bay ra. Tuy hào quang trên thân phi kiếm ảm đạm, nhuệ khí đại giảm, nhưng vẫn có sự bén nhọn vô bì, đây một trong những là thần thông nổi danh nhất của Quý Thủy Kiếm Tông.

Vù!!! nguồn y

Mười tám khẩu phi kiếm đâm thẳng về hướng Thiên Cơ Tinh, nàng nhanh chóng lui lại đằng sau, một cái đồng liên bay ra, nhưng mà mới được một đoạn đã bị phi kiếm trảm đứt, hàn quang bắn thẳng đến cổ của Thiên Cơ Tinh, trong lúc hết sức nguy cấp Lâm Anh Mi vùng thương chém một chiêu ngăn cản phi kiếm lại.

“Đi tìm chết!” Bách Lí lão tổ đã hoàn toàn điên cuồng, pháp quyết bấm liên tục, liều mạng thúc dục pháp lực còn sót lại, mười tám khẩu phi kiếm mãnh công bao vây Lâm Anh Mi.

Lúc này, hai nàng đều là nỗ lực hết đà.

Tô Tinh không hề do dự, cố gắng ổn định khí huyết đang hỗn loạn trong cơ thể, quát lớn một tiếng, một đạo hồng ảnh từ Tinh giới túi bay ra. Hồng ảnh kia chính là Ma Hỏa Vân Hương Mạt, Hương Mạt vừa ra đã căng lên mấy trương, treo trên đỉnh đầu của Bách Lí lão tổ.

Bách Lí lão tổ không hổ là thân kinh bách chiến, phản ứng cực kì nhanh chóng, biết tình huống không tốt, liền vội vàng gọi ra một đoàn thanh quang hộ thân. Thanh quang vừa ra liền bao vây quanh thân của lão, thanh quang cực kì sáng, cùng lúc đó ba đóa quỳ hoa to cỡ cái sọt bay lên, xoay tròn ở phía trên đỉnh đầu của lão, một cỗ hương thơm tản mát ra bốn phía, phi kiếm dưới sự khống chế của Bách Lí lão tổ phát động toàn lực để bảo hộ toàn thân.

Ngay tại thời khắc Bách Lí lão tổ phát động hộ thân pháp thuật, Ma Hỏa Vân Hương Mạt cũng gia tốc xoay tròn, rồi đột nhiên hóa thành một mảng hỏa vân đỏ tươi, chung quanh dòng khí đều hóa thành một mảng đỏ như máu, huyết hỏa vân âm thầm quay cuồng, rồi một mảnh hỏa diễm màu đỏ sậm đè xuống đầu Bách Lí lão tổ.

Phạm vi mây lửa này thật là lớn, đem phạm vi trăm mét xung quanh Bách Lí lão tổ bao phủ lại, tránh cũng không thể thoát.

Mây lửa ầm ầm rơi xuống, pháp thuật của Bách Lí lão tổ cũng vừa hoàn thành.

“Một pháp khí nho nhỏ mà cũng dám giương oai trước mặt ta!” Bách Lí lão tổ quát lớn.

Ba đóa quỳ hoa trên đầu lão cấp tốc xoay tròn, đẩy ra không ít hỏa diễm, nhưng mà hỏa diễm này cũng không phải là loại thường, cứ liên tục đè ép. Những ngọn lửa màu đỏ sậm giống như dòi bu, bám đầy trên thanh quang kết giới của Lão tổ.

“Đây là Ma Hỏa?” Bách Lí lão tổ lập tức nhìn ra chỗ bất phạm của ngọn lửa này.

Nguyên bản thanh quang lúc đầu rất chói mắt, nhưng những đốm Ma Hỏa bám lên khiến ánh sáng trên thanh quang càng lúc càng ảm đạm. Mà quý thủy thần lôi trên đỉnh đầu của lão cũng bị Ma Hỏa bao vây, tốc độ xoay tròn càng lúc càng chậm. Trong một chốc, hơn trăm ngàn Ma Hỏa đã thiêu đốt ba quỳ hoa biến thành đen sẫm.

Phanh! Quỳ hoa đình chỉ xoay tròn, rồi bỗng biến mất, Ma Hỏa không còn cái gì ngăn trở, nhanh chóng tiến vào bên trong thanh quang như vào chỗ không người.

Thanh quang tuy rằng nồng đậm như thực thể, nhưng cũng chỉ là một phép thuật nhỏ trong Ngũ Linh thiên thư, nó sử dụng thiên địa linh khí ở bốn phía kết hợp cùng với Quý Thủy Thần Lôi bản thân tạo thành một vòng bảo hộ, chuyên dùng để ngăn chặn phi kiếm, pháp khí đánh sâu vào.

Bách Lí Lão Tổ không hổ là một trong tam đại tổ sư của Quý Thủy Kiếm Tông, cho dù là bị thiên kiếp phù công kích nguyên khí tổn thương nặng, nhưng pháp lực vẫn còn rất đáng sợ, không ngừng chống chọi với Ma Hỏa.

Nên biết rằng Ma Hỏa Vân Hương Mạt không đơn giản là pháp khí, nó không ngừng hấp thu tinh lực của Tô Tinh để bổ sung biến hóa thành ma diễm, theo như lời Cung Thái Vi thì Ma Hỏa Vân Hương Mạt là một kiện ma khí cực kỳ tà ác. Có lẽ chính vì loại ma khí hiếm thấy này mà Thiên Di Tinh Xích Phát Quỷ mới cùng Tuân Hoặc ký hạ khế ước. Bởi vì ma hỏa này đối với Chích Luyện Cửu Ngục Dao có thể nói là mỹ vị hiếm có a.

Tô Tinh cắn răng thúc động pháp quyết, chỉ thấy hai tay hần nhoáng lên một cái, miệng phun ra một ngụm máu huyết.

Máu huyết liền ngưng tụ thành một cơn lốc xoáy, giây lát sau hình thành một thanh đao đỏ như máu, tản mát ra khí tức cực kỳ tà ác.

Đây đúng là Chích Luyện Cửu Ngục Dao.

Ở trong tình phù của Tô Tinh ôn dưỡng một thời gian dài, đây là lần đầu tiên hần đem ra dùng, Chích Luyện Cửu Ngục Dao giống như một ma đầu hằng máu, phát ra những âm thanh khàn khàn bén nhọn.

Tô Tinh vung đao đánh ra chín đạo xích quang đánh trúng ngọn lửa trên Ma Hỏa Vân Hương. Ma khí đỏ sậm càng lúc càng bành trướng, chỉ một thoáng sau, thiên hôn địa ám.

“A!” Thanh quang bao quanh mình Bách Lí lão tổ cuối cùng cũng không ngăn được biển lửa khủng bố. Bách Lí lão tổ phát ra những tiếng rít gào phẫn nộ, xem ra lão bị đả kích không nhẹ: “Là Cửu Ngục Ma Diễm, người là ma nhân...” Lại một tiếng hét thảm, Bách Lí lão tổ không còn để ý tới thân phận tông sư một phái, bắt đầu kêu la gào khóc thảm thiết.

Nhưng Chích Luyện Cửu Ngục Dao cùng Ma Hỏa Vân Hương Ma cùng cộng hưởng với nhau sinh ra Cửu Ngục Ma Diễm chính là một trong những thứ đáng sợ nhất tồn tại trên đời, những quỷ vật hoặc huyền pháp chính khí hay những pháp thuật bình thường đều khó có thể tránh khỏi kết cục bị thiêu đốt không còn lại gì. Nếu lúc trước không phải Tô Tinh xuất kích bất ngờ tiêu diệt Tuân Hoặc thì chỉ cần hần sử dụng Ma Hỏa Vân Hương Mạt rồi chuyển hóa thành Cửu Ngục Ma Diễm thì kết cục chính là Tô Tinh đã hôi phi yện diệt rồi.

Mà Bách Lí lão tổ dựa vào một thân pháp lực hùng hậu tu luyện trong hai trăm năm, hơn nữa trải qua mấy lần được Quý Thủy Thần Lôi luyện thể, đối với công pháp ma đạo cũng ẩn tàng vài phần tác dụng khắc chế, bằng không lão đã biến thành tro bụi trong nháy mắt rồi.

Tô Tinh nhìn Bách Lí lão tổ đang bị vây trong ngọn ma diễm, sắc mặt hần tái nhợt, thất khiếu đều xuất hiện những tơ máu. Tinh Hải kỳ tu sĩ thật đáng sợ, một thiên kiếp phù cộng thêm bị ma diễm thiêu đốt liên tục mà còn chưa thể giết được.

Tô Tinh lại giơ Chích Luyện Cửu Ngục Dao qua khỏi đỉnh đầu, hét lớn một tiếng, mạnh mẽ bổ một đao vào đỉnh đầu của Bách Lí lão tổ đang bị vây trong ma diễm.

Quỷ đao vừa đánh xuống, thiên địa không ngừng biến hóa, Tô Tinh đem tất cả sát ý, toàn bộ tinh, khí, thần đều dung nhập vào trong một đao này. Một đao chém ra, trong phong vi trăm dặm Thạch Ma Sơn như bị bao phủ trong một mảnh đỏ sậm, âm phong rít gào như tiếng ma quỷ gào khóc thảm thiết.

Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi vội vàng phóng tới trước mặt Thời Thiên, tinh lực của hai người xuất ra tạo thành một đạo kết giới hộ thể.

Nhìn thấy Tô Tinh phách một đao tới, Bách Lí lão tổ liền vội vàng đưa mười tám khẩu quý thủy phi kiếm tạo thành một tấm chắn, chợt trong biển lửa lóe lên những ánh sáng trắng như tuyết, chính là Ngục Tuyết của Lâm Anh Mi, cùng lúc đó, toàn thân Chích Luyện Cửu Ngục Dao bỗng bốc lên một ngọn ma diễm đỏ sậm.

Ngọn lửa nhanh chóng làm tan rã mười tám khẩu quý thủy kiếm, quỷ đao vẫn tiếp tục chém xuống, mà ngọn lửa trên thanh đao phân ra thành chín đạo ma diễm oanh kích mãnh liệt phạm vi trăm dặm quanh

lão tổ.

Đó là Cửu Liên Hoàn Địa Hỏa Quỷ Trảm!

“Rầm...” Âm thanh như sơn băng địa liệt kém theo tiếng gió rít vang vọng khắp Thạch Ma Sơn.

Toàn thân Bách Lí lão tổ bị tàn phá nặng nề, pháp bào đã rách nát đến thấm thương, người chi chít những lỗ to nhỏ như một cái sàng, mà song chưởng của lão cũng muốn tạc liệt.

“Bản tổ cùng người thê không đội trời chung!” Bách Lí lão tổ thật sự là quá ngu.

Thiên Kiếp Phù, Chích Luyện Cửu Ngục Dao, Cửu Ngục Ma Diễm và Cửu Liên Hoàn Địa Hỏa Quỷ Trảm... đều không thể giết được lão. Tô Tinh gần như đã hao hết tất cả tinh lực rồi, mà Bách Lí lão tổ cũng không dám sinh cường nữa, lão cũng đã tới giới hạn rồi.

(DG: Dai như con gian, haizzz, chặt đứt đầu lão đi, coi còn dai không, móa, ông tác giả cố ý kéo chữ mà, làm cho người edit nhưng tui đây cũng mệt gần chết...)

Biết mình đã lâm vào thế bất lợi, Bách Lí lão tổ liền dùng đòn pháp để trốn đi, một tinh hải kì tu sĩ như lão nếu có thể thi triển đòn pháp thì đại khái trong nháy mắt có thể chạy được cả ngàn dặm. Nhưng Tô Tinh cũng biết rằng nếu để cho lão đào tẩu thì hậu hoạn khôn lường, thật vất vả mới có thể đưa Bách Lí lão tổ đến nông nổi này Tô Tinh làm sao dễ dàng buông tha cho lão. Hắn liền hét lớn một tiếng, sử dụng Phong Ma Kiếm vây khốn Bách Lí lão tổ một lần nữa.

Kiểm hóa vô ảnh, Bách Lí lão tổ chưa kịp dùng đòn pháp thì đã bị vạn đạo bóng kiếm phá ngang.

Lão tổ hoảng sợ và tuyệt vọng.

Mà cùng lúc đó, Lâm Anh Mi trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh bắn tới. Hàn Tinh Lanh Nguyệt Thương không hề gặp bất cứ trở ngại gì, xỏ xuyên qua người Bách Lí lão tổ.

Một luồng hàn khí từ trên thân thương bộc phát ra, đánh nát toàn bộ lực phủ ngũ tạng của lão.

Bách Lí lão tổ kêu thảm một tiếng, có vẻ như lão không hề tưởng tượng đến một kết quả như thế này. Trong mắt Bách Lí lão tổ là sự không cam lòng, một đời kiêu hùng như lão lại chết trong tay một tên tinh vân tu sĩ nhỏ nhoi sao? Cùng lúc đó, một đạo bóng đen từ mi tâm của lão tổ bay vụt ra, rõ ràng là Thực Chất Hồn Phách do đại tinh giả luyện chế ra, nhưng mà loại hồn phách này phần lớn đều vì oán hận mà trở thành âm hồn lệ quỷ. Tô Tinh cũng không muốn bị lệ quỷ quẩn thân, liền đưa tay điểm một chỉ lên hư không, tay kia nhanh chóng lấy ra âm phách châu hút linh hồn của Bách Lí lão tổ vào. Mà hạt châu sau khi thôn phệ sinh hồn của đại tinh giả như cảm thấy thỏa mãn, trên thân châu có những ám quang chớp động như ngọc lưu ly, rồi hơi ảm đạm lại, tựa hồ đen hơn trước một chút, Ngô Tâm Giải cũng từng nói qua, đợi cho Âm Phách Châu biến thành tối đen như mực thì chính là Âm Phách Châu Quỷ Đạo Thần Thông, mà xem ra cũng không còn xa nữa.

Tô Tinh nhìn hạt châu trong tay, khóe môi xuất hiện nụ cười lạnh. Bỗng nhiên hắn cảm thấy không khí trong cơ thể như bị mất sạch, cả người mềm nhũn gục xuống. Mà Hỏa Vân Hương Mật sau khi cắn nuốt hết tinh lực của Tô Tinh cũng bay về lại Tinh Giới túi, Chích Luyện Cửu Ngục Dao cũng trở nên ảm đạm hơn, rồi hóa thành một đoàn máu huyết tán đi.

Lâm Anh Mi muốn tiến lên đỡ lấy thân thể của Tô Tinh, nhưng đúng lúc này một bóng hình xinh đẹp đã nhanh hơn nàng một bước, nhanh chóng ôm chặt Tô Tinh vào lòng ngực. (DG: Hâm mộ!!)

“Tô Tinh!!” Nàng chính là Địa Tặc Tinh Cổ Thượng Tảo Thời Viện.

Lúc này, ánh mắt Thời Viện nhìn Tô Tinh phức tạp vạn phần, nàng cắn chặt môi dưới.

“Cho tới bây giờ, ta chưa thấy một hàng tinh giả nào ngu xuẩn như người...” Thời Viện mỉm cười dịu dàng, đôi mắt đã bị bao phủ bởi một trận mưa bụi.

“Sao có thể nói như vậy với ân nhân cứu mạng người chứ? Theo như kịch bản muôn thuở thì tiếp theo chính là một nụ hôn nồng cháy, không phải sao?” Tô Tinh cầm lấy bả vai của Thời Viện trêu ghẹo.

Thời Viện xấu hổ đỏ bừng cả mặt, nhưng giờ khắc này nàng xác thực muốn làm như vậy.

Vì thế Thời Viện trước mặt hai nữ nhân của Tô Tinh đã mạnh bạo hôn môi hắn.

Lệ quang phiêu linh trong gió.

(DG: Giữ nguyên cho nó hay! Ý tứ đại khái là khi nàng mạnh mẽ cúi xuống hôn Tô Tinh thì nước mắt theo gió bay...)

Giờ khắc này, nàng dâng hiến tất cả con tim mình cho người nam nhân này!

(DG: Rồi, chương tiếp theo chính là “Tam mỹ hầu chủ” các huynh đệ tỉ muội nhớ đón xem, hô hô...)

86. Chương 86: Tam Mỹ Hầu Chủ, Thập Minh Truy Sát

Thời Viện vừa chủ động dâng hiến đôi môi của mình cho Tô Tinh, thì giữa trán nàng đột nhiên lóe lên hoa quang khắc họa một đồ án mỹ lệ như được ai đó dùng một dao, một bút khắc sâu vào tận xương tủy. Đồng thời, Tô Tinh cũng cảm thấy giữa hai trán như bị lửa thiêu, nóng bừng bừng.

Vốn thể lực của Tô Tinh đã cạn kiệt, bỗng thoáng chốc hắn cảm thấy trong cơ thể xuất hiện thêm một năng lượng khác lạ.

Trên bầu trời một viên xích tinh bỗng sáng lóng lánh.

Nụ hôn vừa dứt, Thời Viện mắt to mắt nhỏ nhìn chằm chằm cái đồ án trên trán của Tô Tinh, hai tay che miệng, biểu tình bất khả tư nghị, nàng làm sao có thể cùng hắn kí hạ khế ước rồi?

Mà Ngô Tâm Giải cùng Lâm Anh Mi đứng bên cạnh cũng ngây như phỗng.

“Hôn ước?!” Thiên Cơ Tinh khó tin, thấp giọng thốt lên hai từ. Chỉ nghe nói qua hàng tinh giả hôn ước chứ chưa từng nghe nói qua tinh thiếu nữ cấp cho hàng tinh giả hôn ước, mà lần này đã làm cho lý giải của Ngô Tâm Giải về khế ước bị đảo lộn hoàn toàn. nguồn y

Lâm Anh Mi quay đầu nhìn sang Ngô Tâm Giải đang đứng bên cạnh, ánh mắt nàng như muốn bảo hãy giải thích một chút đi. Tô Tinh kí hạ khế ước với tinh tướng thứ ba, đây là chuyện chưa từng có ở Lương Sơn đại lục, chuyện này là sao?

“Phúc hay họa, chúng ta cũng chỉ có thể chờ xem thôi!” Ngô Tâm Giải phe phẩy cây quạt lông, bộ dáng như đây chỉ là chuyện thường ngày ở huyện mà thôi, không có gì phải hoảng, còn cười nói: “Xem ra, thiếu chủ của chúng ta chính là người sửa chữa vận mệnh của Nữ Lương Sơn a!”

“Chúng ta đã ký ước sao?” Tô Tinh sờ sờ trán, hắn hoang mang, không tin mình đã ký khế ước với tinh tướng thứ ba. Đây chính là một sự kiện to lớn chừng nào chứ! Có thể nói nếu ở Lương Sơn đại lục này có ai biết được thì tên của hắn đảm bảo sẽ vang khắp bốn phương tám hướng, cùng lúc đó hắn sẽ trở thành cái đích của mọi người. Mà thật ra đối với hắn, việc kí hạ khế ước với ba tinh tướng cũng không phải chuyện gì to tát lắm.

“Bỏn tiểu thư Địa Tặc Tinh Cổ Thượng Tảo Thời Thiên, tự Thời Viện, từ hôm nay chính là nữ nhân của tên ác tặc ngươi.” Thời Viện then thùng nói.

Sao câu này nghe quen quen vậy nhỉ? Tô Tinh nhất thời cũng không biết nên có biểu tình như thế nào.

“Chúng ta nên nhanh chóng đi khỏi đây thôi! Trận đại chiến này đã thu hút không ít người.” Thiên Cơ Tinh khẩn trương khuyên một câu, nàng không khỏi cảm thán đúng là thời điểm không thích hợp a.

Ở Thạch Ma Sơn không ngừng xuất hiện dị tượng, đã truyền đi ngàn dặm, hơn nữa có hai khỏa xích tinh rơi rụng, chỉ sợ đã hấp dẫn chú ý của rất nhiều tinh giả, hàng tinh giả, tông môn hướng tới nơi này. Nếu bị vây thì e rằng bọn Tô Tinh sẽ lãnh ít dữ nhiều a.

Tô Tinh gật đầu, đem những vật còn lại thu lấy, cũng không chần chừ liền rời khỏi.

Mà ba tinh thiếu nữ cũng nhìn thoáng qua nhau, cùng ấn ý tiến vào trong tinh thai, sau đó, Tô Tinh cảm thấy thức hải được mở rộng không ít, thần niệm lại lớn mạnh hơn vài phần, nhưng hắn cũng không kịp vui mừng, liền nhanh chóng hạ sơn.

Đúng như Thiên Cơ Tinh dự liệu.

Chỉ sau một chén trà nhỏ, mấy chục đạo độn quang trước sau cùng tới Thạch Ma Sơn. Bọn họ đều mặc pháp bào màu lam, chân đứng trên Bích Thủy phi kiếm, đúng là chương giáo của Quý Thủy Kiếm Tông cùng bốn gã hộ pháp và mười hai vị đường chủ.

Vốn khi ở chính điện chờ đợi, Lạc Thủy chân nhân luôn âm thầm mừng rỡ, nếu Bách Lí lão tổ tự thân xuất mã thì thắng lợi đã nắm chắc trong tay. Một tinh hải kì tu sĩ, phóng mắt khắp Thương Long giới đều có thể xem như thuộc hạng nhất lưu, cho dù là Lâm Xung cùng hàng tinh giả tinh vân kì thì sao có thể là đối thủ, còn chưa tính tới mấy trăm tên đệ tử và hai hàng tinh giả của hai phái nữa, muốn thất bại cũng khó a.

Nhưng mà khi tử lôi thiên kiếp xuất hiện, rồi tới biến ma diễm đã khiến cho sắc mặt vị chương giáo này đại biến, đó không phải là thần thông của tông phái, trong ấn tượng của lão thì lão tổ không có loại pháp thuật này, nên lão nhanh chóng triệu tập tất cả hộ pháp lẫn đường chủ nhanh chóng độn quang tới nơi.

Nhưng đã muộn một bước!

Trước mặt lão chỉ là một cảnh tượng như địa ngục, một bên là hàn băng lạnh như cực bắc, một bên thì nóng như luyện ngục, cùng mấy trăm thi thể của đệ tử hai phái nằm la liệt.

“A a a a...” Hộ pháp cùng đường chủ cực kì khiếp đảm.

“Tại sao lại có thể như thế này...” Linh Tiên lạnh run, nói.

Chỉ có Lạc Thủy chân nhân vẫn còn giữ được bình tĩnh, lão quát lớn: “Mau đi tìm lão tổ!”

Sau một lát.

Một gã đường chủ phát hiện được thi thể của Trần Trọng Lâm, còn có phụ tùng của Bách Lí lão tổ, một cảnh ruột gan đứt từng khúc xảy ra trước mặt, nhất thời, có vài tên tu sĩ thiếu chút nữa gục ngã.

“Không thể nào, sư tổ, người làm sao có thể...” Linh Tiên ngây dại, kết quả này bọn họ không thể nào đoán trước được, đường đường là tu sĩ nhất lưu của Thương Long giới dẫn theo trăm tên đệ tử mai phục thế nhưng toàn quân bị diệt, nói ra ai có thể tin được đây?

“Vì sư tổ báo thù!”

“Nhất định phải làm thịt Lâm Xung!!!” Chúng tu sĩ giận dữ gào lên, đây chính là tổn thất lớn nhất từ khi Quý Thủy Kiếm Tông lập tông tới nay, mỗi người hiện tại đều hận không thể băm nhỏ Lâm Xung ra mà nấu cháo ăn.

“Chương môn!!”

Trên khuôn mặt của Lạc Thủy chân nhân bao phủ một tầng sương lạnh. “Vì nỗi hận hôm nay, bản tông cùng Lâm Xung và hàng tinh giả của ả, thề không đội trời chung!! Linh Tiên cùng Đường chủ nghe lệnh!”

“Có thuộc hạ!” Đám tu sĩ vẻ mặt nghiêm túc.

“Lập tức phát ra Thập Minh Sát Lệnh, khiến cho Thập Minh Phong tìm giết Lâm Xung.” Thanh âm của Lạc Thủy chân nhân như hàn băng ngàn năm. Thập Minh Sát lệnh cũng chính là một tồn tại giữa mười đại môn phái, một khi phát lệnh thì có ý nghĩa là yêu cầu chín đại tông phái còn lại trợ giúp.

Nhưng cũng vì thế mà chuyện ở Thạch Ma Sơn có thể bị các đại tông phái biết được.

Tuy rằng chuyện này đối với Quý Thủy Kiếm Tông là một cái đại sỉ nhục, nhưng lúc này đã không phải chỉ là chuyện mặt mũi nữa, ngay cả tổ sư, một tinh hải kì tu sĩ cũng bị giết thì hỏi Lâm Xung có bao nhiêu đáng sợ? Lạc Thủy chân nhân không muốn mạo hiểm đưa môn phái mình vào cảnh vạn kiếp bất phục, vì thế lão đành phát ra Thập Minh Sát Lệnh.

“Có muốn xin ý kiến của tổ sư không?” Linh Tiên hỏi

(DG: Quý Thủy Kiếm Tông có ba tổ sư, die 1 còn 2, ha ha...)

Lạc Thủy chân nhân trầm ngâm, “Ta sẽ tự mình hướng nhị vị tổ sư bẩm báo!”

Nhìn lại cảnh địa ngục ở Thạch Ma Sơn, Lạc Thủy chân nhân gần từng tiếng: “Bản chân nhân muốn cho Lâm Xung ở tại Thương Long giới không có một nơi yên ổn, nửa bước khó đi.”

Những người Quý Thủy Kiếm Tông đem phạm vi trăm dặm ở Thạch Ma Sơn tìm kiếm hồi lâu, đem thi thể của đồng môn đi chôn cất mới không đành lòng rời đi. Bọn họ vừa rời khỏi không được bao lâu, không ai, bao gồm cả Lạc Thủy chân nhân, phát hiện trên bầu trời của Thạch Ma Sơn có một mảnh mây trắng chậm rãi tách ra, một nữ tử xinh đẹp tuyệt trần, khí chất siêu phàm thoát tục đang lơ lửng trên không. Khỏe môi nàng hiện ra một nụ cười bí hiểm, ánh mắt khẽ liếc về phía đám Lạc Thủy chân nhân vừa rời đi, rồi thân ảnh nàng nhanh chóng biến mất.

Chỉ vỏn vẹn nửa ngày sau, Thương Long giới, Chu Tước giới cùng các nơi khác đồng thời chấn động. Bởi vì có hai xích tinh vẫn lạc và một xích tinh sáng lên cùng một ngày, điều đó đã khiến cho các phương chấn động. Đấu tinh vừa mới bắt đầu chỉ có ba năm, theo như dĩ vãng ghi lại thì từ bốn đến năm năm đầu là thời điểm mà các tinh tướng giấu tài. Đại bộ phận hàng tinh giả cho dù gặp nhau cũng không lâm vào tình trạng người chết ta sống. Thế nhưng, chỉ trong một ngày có đã có hai tinh ngã xuống, hơn nữa chỉ một lát sau lại thăng lên một tinh khác, chỉ cần người có đầu óc sẽ biết đây là một cái tín hiệu nguy hiểm.

Thập Minh Sát Lệnh vừa xuất hiện đã khiến toàn bộ Thương Long giới chấn động, mà thiếu chủ của Lâm Xung chính là một trận chiến thành danh. Mười đại minh phái, trăm đại môn phái đều bị buộc phải lập lời thề tham gia truy sát Thiên Hùng tinh, chỉ trong một thời gian ngắn, Thạch Ma Sơn Song Tinh Trục trở thành đề tài bàn tán của chúng tu sĩ khi trà dư tửu hậu.

Một đồn mười, mười đồn một trăm, chuyện tình Thạch Ma Sơn Song Tinh Trục qua miệng mọi người, ngày càng khoa trương hơn, Tô Tinh được miêu tả thành một ác ma có ba đầu sáu tay, xấu xí đến cực điểm. Gã dùng những thủ đoạn xấu xa để chiếm đoạt Lâm Xung, tu vi mạnh đến đáng sợ, mở ra một quang hoàn thần bí nào đó, giết chết lão tổ của Quý Thủy Kiếm Tông, nào là gã sử dụng Tử Lôi thiên kiếp, Cửu U Ma Diễm để hành hạ tinh hải tu sĩ, thủ đoạn cùng thần thông có thể nói là cực kỳ đáng sợ. Nghiễm nhiên hắn có được một cái biệt danh sánh được với Thiên Ma tông chủ, bởi chẳng ai biết tên và khuôn mặt của thiếu chủ Lâm Xung, đó là Tử Lôi Ma Đầu.

Nhưng mà, Tô Tinh lại không hề biết những chuyện đó. Hắn lúc này đang treo đeo lợi suất, mất sức mấy ngày mới có thể trở lại thành Thiên Thủy.

87. Chương 87: Thu Hoạch

Vừa tiến vào trong thành, Tô Tinh phát hiện chỗ nào người ta cũng đều nói tới Tử Lôi Ma Đầu, mà hắn tò mò tìm hiểu thì phát hiện gã này đúng là cường hãn cùng cực, một chiêu có thể đánh chết cả trăm tên tinh hà tu sĩ, lại nghe được gã chỉ trong nháy mắt xử lý rất nhiều tinh tướng. Tô Tinh vừa nghe xong, không khỏi cảm thán, trên đời này không ngờ có người biến thái đáng sợ như vậy, bản thân hắn cũng thật bội phục tên ma đầu này.

“Tâm Giải, trước đây ngươi từng có nghe qua tên ma đầu này chưa?” Tô Tinh vội hỏi, nghe những người này nói tên ma đầu này đã khiến ười đại tông phái của Thương Long giới hạ xuống lệnh truy sát, tên này đúng thật là “ngưu” mà.

Thiên Cơ Tinh suy tư cả nửa ngày cũng không ra. “Thiên Âm ma đầu thì từng có nghe qua, nhưng mà theo như những gì mọi người miêu tả về tên ma đầu này, hình như có chút quen thuộc.” Ngô Tâm Giải buồn bực tại sao mình nghĩ không ra chứ, tại sao lại thấy quen thuộc như vậy.

“Chẳng lẽ là dị tộc Ma Môn chuẩn bị tiến công vào Thương Long giới sao?” Thời Viện thốt lên một câu, thanh âm đầy vẻ hưng phấn như đã chờ đợi lâu lắm rồi.

“Không thể nào!”

“Thôi! Tóm lại là phải cẩn thận một chút...” Tô Tinh nhíu mày, nhìn quanh bốn phía, bộ dáng cảnh giác của hắn làm ba cô gái khó hiểu. “Tô Tinh, làm sao vậy?” Thời Viện hỏi, cho dù kí hạ khế ước, nàng vẫn thích trực tiếp gọi tên Tô Tinh, nhưng mà hai chữ Tô Tinh này lại hết sức ngọt ngào, khiến cho Ngô Tâm Giải rất là khó chịu.

“Ta có cảm giác hình như có rất nhiều người đang chú ý tới chúng ta?” Sau khi Thời Viện trở thành tinh tướng của hắn, thần thức của Tô Tinh trở nên cực kì nhạy bén, cho dù hắn không luyện qua bất cứ công pháp nào trong lĩnh vực thần thức, thế nhưng thần niệm của hắn vẫn có thể nói là thuộc cảnh giới đáng ngạo nghễ. Tô Tinh khi vào thành đã cố ý sử dụng Nặc Khí Thuật, nhưng không nghĩ tới họ vẫn bị chú ý.

Có một điều phải nhắc tới, mỗi một tinh tướng đều có năng lực độc đáo của riêng mình, hàng tinh giả sau khi kí hạ khế ước với tinh thiếu nữ sẽ cùng chia sẻ tinh lực và một ít năng lực đặc thù này. Địa Tặc Tinh Thời Viện có năng lực là nặc khí, Tô Tinh cho dù không cần dùng Thiên Nhân Hợp Nhất, thì năng lực nặc khí này rất là hữu dụng.

“Cẩn thận một chút đi, Quý Thủy Kiếm Tông nhất định sẽ nổi điên, nếu bọn họ hạ Thập Minh Sát Lệnh cũng không tốt đâu.” Ngô Tâm Giải đột nhiên nhớ tới cái gì đó, nghiêm túc nói.

“Thập Minh Sát Lệnh?” Tô Tinh vừa nghe tên thì đã thấy không có gì hay ho rồi.

“Ừ!”

Tô Tinh cẩn thận đi tới chỗ của Địa Linh Tinh, suốt trên đường, Ngô Tâm Giải ngắn gọn giải thích tác dụng của Thập Minh Sát Lệnh, cái gọi là Thập Minh tức chỉ tới nhất thanh song điện tam cung tứ kiếm tông mười tông môn, trước kia ma giáo dị tộc từng dòm ngó tài nguyên của Thương Long giới nên gây ra vài lần tinh giả đại chiến khiến Thương Long giới lâm vào nguy cơ. Ngay khi đó, đương kim Thiên Thanh thánh liên thành lập nên Thập Minh, lấy mười đại tông phái cầm đầu, ở dưới có hơn trăm môn phái nhỏ, tạo thành một thể cùng đối phó với sự xâm lấn của dị tộc.

Còn khi bình thường, nếu hạ xuống Thập Minh sát lệnh thì những minh hữu phải thực hiện nghĩa vụ truy sát.

“Không thể nào? Truy sát?” Thời Viện líu lưỡi.

“Tuy rằng mười đại tông phái bây giờ không còn như xưa, nhưng mà nếu bọn chúng thật sự dùng tới Thập Minh sát lệnh thì hết sức phiền toái a.” Ngô Tâm Giải trầm ngâm, những bang phái khác chắc chắn sẽ tham gia, bán cho Quý Thủy Kiếm Tông một cái nhân tình.

“Ừ, xem ra cũng có điểm khó giải quyết!” Tô Tinh đã xử lí một trăm tên đệ tử của đối phương, cùng một tên hàng tinh giả được tử mĩ bồi dưỡng, và hơn hết là hắn đã thịt một tên tinh hải tổ sư, nên Quý Thủy Kiếm Tông rất có thể sẽ hạ xuống Thập Minh sát lệnh để đối phó với hắn.

Nghĩ vậy, Tô Tinh càng thêm cẩn thận, bộ pháp triển khai càng nhanh hơn.

Vừa tiến đến cửa sau y quán, thì đã có một hình bóng xinh đẹp đứng đó chờ sẵn, chính là An Tố Vấn. Lúc này, trên mặt nàng đầy nước mắt vui mừng, cổ nén kích động: “Ca ca, mau vào đi!”

Nhanh chóng khóa cửa lại, An Tố Vấn liền đưa Tô Tinh vào trong mật thất.

“Thời Viện muội muội có khỏe không?” An Tố Vấn khẩn trương hỏi, nàng vừa không muốn thấy Tô Tinh gặp chuyện gì, nhưng cũng không muốn Thời Viện gặp chuyện không may. Nhưng khi nhìn thấy Tô Tinh chỉ trở về một mình thì nàng cảm thấy có điểm xấu xảy ra.

“Cảm ơn tỷ tỷ đã quan tâm, ta rất khỏe!” Vài đạo hoa quang thoáng hiện, ba cô gái liền xuất hiện bên người Tô Tinh.

“A!” An Tố Vấn che miệng, kinh ngạc khi thấy Địa Tặc Tinh bước ra từ tinh thai.

Địa Tặc Tinh ôm cánh tay của Tô Tinh, thân mật nói: “Tố Vấn, giới thiệu với người, đây là thiếu chủ của ta...”

“Tô Tinh ca ca, người đã ký hạ khế ước với Thời Viện sao?” An Tố Vấn rất nhanh liền trấn định lại. Ngô Tâm Giải thấy nàng có thể trấn định nhanh như vậy cũng cảm thấy bội phục, nếu đổi lại là người khác, khi biết Tô Tinh ký hạ khế ước với ba tinh thiếu nữ chỉ sợ cũng phải ngây ngốc hồi lâu. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: t.r.u.y.e.n.y.chấm

Tô Tinh gật đầu.

“Chúc mừng ca ca, chúc mừng Thời Viện muội muội.” An Tổ Vấn cười nói, ánh mắt đầy hâm mộ. “Ca ca nhất định mệt chết đi được ha, Tổ Vấn sẽ giúp ca ca, tỷ tỷ, muội muội đi lấy chút đan dược đến!”

“Thật là làm phiền muội rồi!” Tô Tinh ngưỡng ngưỡng cười, trận chiến ở Thạch Ma Sơn đã khiến ba người sức cùng lực kiệt, muốn khôi phục không phải chỉ mất vài ngày. Hiện tại, nhớ đến tình hải tu sĩ, bọn Tô Tinh cũng còn cảm thấy sợ hãi, nếu không phải dựa vào Thiên Kiếp Phù của Thiên Cơ Tinh thì kết quả khó mà nói được a.

Thời Viện cũng hiểu được Tô Tinh đi cứu mình là một việc mạo hiểm nhường nào, trong lòng nàng tràn đầy ngọt ngào, cùng cảm động. Mỗi lần nàng đưa mắt nhìn Tô Tinh đều là một ánh mắt dịu dàng, mênh mông tình ý.

Lâm Anh Mi đối với hai vị tỷ muội này cũng rất là bất đắc dĩ. Xem ra “trinh tiết” của thiếu chủ đang bị đe dọa nghiêm trọng a.

“Đúng rồi, mau coi thử chúng ta có thu hoạch gì nào!” Thời Viện hưng phấn xoa xoa hai bàn tay, đúng là thiên hạ đệ nhất tặc, mỗi lần nhắc tới chiến lợi phẩm hai mắt nàng sáng bừng như mặt trời vậy.

Tô Tinh gật đầu, đem vài cái tinh giới túi ném ra.

Một trận chiến ở Thạch Ma Sơn, Tô Tinh đã tổn thất Xích Kim Thuẫn, Già Thiên Tán, hơn năm mươi khối Lôi Hỏa đan, tinh lực dự trữ trong Chích Luyện Cửu Ngục Dao hoàn toàn mất sạch nhưng vẫn còn có thể hồi phục được, mà đau lòng nhất chính là bùa bảo mệnh của Ngô Dụng, Thiên Kiếp Phù, đây chính là một tấm bùa chú đỉnh cấp, giá trị thì không cần bàn cãi, có thể đánh một tinh hà tu sĩ gần chết thì cũng biết uy lực của nó đáng sợ như thế nào.

Nhưng Ngô Tâm Giải thật ra cũng không phải đau lòng gì lắm, so với sự an toàn của Tô Tinh thì đừng nói là Thiên Kiếp Phù cho dù là Thiên Tinh Đấu Phiến, nàng đều có thể đem ra.

Thế nhưng, so sánh với những thứ Tô Tinh thu hoạch được thì những tổn thất đó là không đáng nhắc tới.

Đổ một đồng đồ vật trong tinh giới túi ra, nào là đao xoa kiếm bích, nào là ngọc thạch minh châu, ngọc giản, sách, trường phiên, lệnh kỳ, còn có một đồng lớn bùa chú, cơ quan, tài liệu.

Đáng chú ý trong đó là có hơn mười bình nhỏ màu vàng kim, tản mát ra một cổ hương được, xem ra là đan dược có giá trị không nhỏ. Còn một cái bình lớn màu đỏ do cực phẩm thủy tinh điêu tạc mà thành, trên mặt có phong ấn thêm vài cái phù chú, bên trong chứa đầy những viên đá có hình thù kì quái.

“Đó là Phong Phách Bình!” Hai mắt Thời Viện bỗng sáng ngời.

Phong Phách Bình chính là một bảo vật của Thần Cơ tộc dùng để chế tác những cơ quan thú có tính chất đặc biệt, có thể đem linh phách phong ấn trong bình. Thời Viện khi chế tạo cơ quan thường lo lắng không biết nên kiếm linh phách ở đâu, thì bây giờ có Phong Phách Bình thì khác nào như mèo thấy mỡ.

Không hổ là hàng tinh giả của Thiên Cơ Giáo a, xem ra Thần Cơ Giáo đã đem hết sức để bồi dưỡng Công Tự. Ngoài ra, Thời Viện còn tìm thấy một cái Phách Cổ. Nếu đem linh phách để vào trong Phách Cổ thì những linh phách này sẽ tự động cắn nuốt lẫn nhau rồi sau đó tấn chức thành cao giai linh phách. Thần Cơ tộc năm xưa chính là lợi dụng Phách Cổ này để chế tạo ra những cơ quan thú cường đại, thậm chí theo truyền thuyết Thần Cơ tộc từng tạo ra thập giai linh phách cực kì đáng sợ. Thế nhưng Phách Cổ này thoát nhìn khá là thô, xem ra chỉ là một cái ma cụ sơ cấp, tối đa có thể chế tạo ra được linh phách tứ giai mà thôi.

Mà nói tới những tài liệu để chế tạo cơ quan thú, linh phách, thì tất nhiên cũng không thể không nói tới Thần Niệm đại pháp dùng để rèn luyện thần niệm khổng chế cơ quan thú. Thần niệm cường đại là một đặc điểm nổi bật nhất của Thần Cơ tộc, dựa vào nó họ có thể sử dụng vô số cơ quan cự vật thần kì bất khả tư nghị. Vì thế, trong tay Công Tự có một quyển Diễn Niệm Thần Quyết thì cũng là dễ hiểu.

So với Công Tự thì Trần Trọng Lân có tài phú chỉ hơn chứ không kém. Dù sao Quý Thủy Kiếm Tông so với Thần Cơ Giáo thì càng có danh tiếng tài đại khí thô. Trong tinh giới túi của Trần Trọng Lân, Tô Tinh tìm được 20 lạng Côn Ngô Sa, xem ra Bách Lí lão tổ đã dụng tâm khổ cực tìm kiếm để tinh tướng của Trần Trọng Lân luyện chế tinh võ lần thứ hai. Mà luyện chế tinh võ lần thứ hai cần tới khoảng 40 lạng Côn Ngô

Sa, một nửa Bách Lí lão tổ dùng để đấu giá, một nửa khác chính là nằm trong Tinh Giới túi của Trần Trọng Lâm, giờ đây cũng lọt vào tay của Tô Tinh. Ngoài ra, hắn còn tìm được hai bản Hóa Thủy Kiếm Quyết cùng Quý Thủy Thần Lô Chân Pháp khẩu quyết, còn có nhiều loại pháp khí, đáng chú ý nhất chính là kiện tinh hà pháp khí Huyết Vũ Hồ.

Cuối cùng, mọi người đều dời tầm mắt vào những đồ vật của Bách Lí lão tổ lưu lại, dù sao Bách Lí lão tổ cũng thuộc tầng lớp tu sĩ nhất lưu ở Thương Long giới, những gì lão mang trên người làm sao có thể tầm thường được, chính vì thế mới khiến các nàng càng thêm tò mò.

Dưới Thiên Kiếp Phù, Bách Lí lão tổ đã dùng gần hết những pháp bảo pháp khí có trong người mới bảo toàn được tính mạng của lão, nên phần lớn đã bị hủy hết, chỉ còn lại một Cửu Long Băng Phong Đồ cùng một kiện tinh hà đỉnh cấp pháp khí Phân Thủy Phục Long Vồng. Về phần đan dược, lão còn lưu lại mười bình đan dược nhỏ màu vàng và bốn mươi lăm khối Quý Thủy Bồi Nguyên Đan, cũng đủ để Quý Thủy Thần Lô của Tô Tinh tiến lên một bước lớn. Ngoài ra, Bách Lí lão tổ cũng lưu lại mấy loại tài liệu hiếm thấy: Hai bông hoa nhỏ màu đỏ sậm, phiến lá lại có màu thâm đen gắn thành một thể, mơ hồ tỏa ra một khí tức kì dị; Một cây gậy trúc trong suốt như ngọc, toàn thân phát ra cỗ khí tức dịu dàng thấm vào nội tâm có khả năng an thần rất mạnh, so với linh đan diệu dược cùng tác dụng còn muốn huyền diệu hơn vài lần.

“Các người biết hai thứ này không?” Tô Tinh hỏi.

Tam nữ đều lắc đầu, các nàng đối với những loại tài liệu cũng không rành lắm.

“Chờ Tổ Vấn muội tử đến đây thì liền rõ ràng thôi, dù sao nàng cũng là Thần Y mà!” Ngô Tâm Giải đề xuất ý kiến.

“Bọn này đúng là giàu có a!” Thời Viện giận dỗi nói.

“Về sau chúng ta phải thật cẩn thận a, chắc chắn Quý Thủy Kiếm Tông sẽ không từ bỏ ý đồ.” Ngô Tâm Giải nói. Trộm Quý Thủy Thần Lô chân pháp coi như là thất sách, vốn dù không có cũng không tạo thành tổn thất gì, không nghĩ tới nó lại đem tới một cường địch đáng sợ. Đương nhiên, đó chỉ là suy nghĩ ban đầu, khi Thời Viện đem về không phải là Quý Thủy Thần Lô chân pháp mà là Ngũ Linh Chính Pháp Thiên Thư thì Thiên Cơ Tinh chẳng còn gì để hối hận, nếu biết quả này cho dù bất nàng chọn lại thì vẫn thế.

“Đi? Ngọc giản này!” Lâm Anh Mi bỗng nhiên phát ra một tiếng thốt kinh ngạc. Lúc nào vẻ mặt nàng đều lạnh như băng hiểm khi có gì phá nổi, thế mà nay lại lộ vẻ thất thố thì chắc chắn ngọc giản này không hề đơn giản.

“Làm sao vậy? Bên trong có gì thế?” Tô Tinh cười hỏi.

Lâm Anh Mi ngẩng đầu lên, nhìn thiếu chủ của mình, lần đầu tiên nàng biểu hiện một vẻ mặt kinh ngạc như thế trước mặt Tô Tinh.

“Thiếu chủ, người xem đi!” Nàng đem ngọc giản đưa qua cho Tô Tinh, đôi môi mím chặt, cất giọng đầy tiếc nuối: “Lão tu sĩ này chỉ sợ rằng chết không nhắm mắt a!”

88. Chương 88: Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành Kiếm

Thấy biểu tình của Lâm Anh Mi, Tô Tinh tò mò cầm lên xem, chín cổ tự như rồng bay phượng múa chiếu thẳng vào trong óc.

Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm!!!

Nghe tên liền biết ngọc giản này rất là “ngầu” rồi, phải biết rằng Thiên Cương Địa Sát Tử Vi là cấp bậc tinh bảo, nay lại được dùng trên thân một thanh kiếm, hiển nhiên lại lịch của nó không hề nhỏ. Tô Tinh tiếp tục xem xuống dưới, vẻ mặt hắn biến đổi liên tục, nội dung trên ngọc giản khoa trương vượt xa dự liệu của hắn.

Ngọc giản ghi lại một đoạn kiếm phổ thời thái cổ. Kiếm phổ này rất thú vị, nửa đoạn trên ghi lại không phải là thần thông kiếm quyết mà là một đoạn giới thiệu về cách chế tạo kiếm, bên trong ghi lại những tài

liệu mà hắn chưa nghe thấy bao giờ, tổng cộng có chín kiếm chia thành Nhật Nguyệt Tinh Thần Kim Mộc Thổ Thủy Hỏa. Tỷ như nói đến Kim Kiếm thì tài liệu gồm có: Sừng của Cửu giai Hoàng Kim Long làm cốt kiếm, máu thì làm dung môi, còn có một số tài liệu khác, tóm lại từ những tài liệu này thì xem ra Kim Kiếm chính là một kiện siêu cấp pháp bảo.

Ngô Tâm Giải, Thời Viện sau khi xem qua cũng đều sửng sốt gần nửa ngày.

“Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm đúng là kiếm quyết thời thái cổ, có lẽ lão đạo kia muốn chế tạo những cây kiếm này a!” Ngô Tâm Giải chắc chắn cảm thán một tiếng.

“Đây là kiếm quyết thời Thái Cổ?” Tô Tinh kinh ngạc hỏi. Chín phần, chín thanh kiếm, mỗi thanh kiếm đều cần những loại tài liệu tuyệt thế, e rằng chỉ cần bất kỳ một thanh cũng có thể khiến cho Lương Sơn đại lục khiếp sợ rồi. Mà trong tay hắn lúc này không chỉ có cách chế tạo kiếm, còn có các loại kiếm quyết kèm theo. Tô Tinh dùng ánh mắt không thể tin tưởng nhìn chằm chằm ngọc giản trên tay.

Ngô Tâm Giải gật gật đầu.

Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm ở Lương Sơn đại lục chính là một trong những kiếm quyết đỉnh cấp thời thái cổ. Kiếm quyết tổng cộng có chín loại hình là nhật nguyệt tinh thần kim mộc thủy hỏa thổ, mỗi một loại đều cần những tài liệu đỉnh cấp thượng giai rèn thành, mỗi loại hình có tổng cộng mười hai thanh kiếm, chín loại thì có đúng 108 thanh. Trong truyền thuyết, chỉ cần có thể luyện chế ra Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm, tu sĩ có thể diên đảo Ngũ Hành, nghịch chuyển Càn Khôn, quét ngang Lương Sơn.

(DG: Đi rèn kiếm để!!! Quét ngang Lương Sơn, hô hô, gặp thần giết thần, gặp phật chém phật, gặp lão nào trong diễn đàn thì... oh hô hô)

Mà Tô Tinh cũng không hề nghi ngờ lời trong ngọc giản, chỉ dựa vào mỗi một tài liệu để rèn kiếm cũng có thể tạo ra một hồi tinh phong huyết vũ ở Lương Sơn đại lục rồi.

“Diên đảo Ngũ hành?” Thời Viện biến sắc.

Ở Lương Sơn đại lục mỗi người đều có thể chất riêng biệt thuộc về Ngũ hành. Mà Ngũ hành tương sinh tương khắc sẽ tạo ra hiệu quả xuất kỳ bất ý, chính vì thế ý nghĩa của cụm từ Diên Đảo Ngũ Hành là hết sức đáng sợ.

“Lai lịch thật lớn a!” Tô Tinh cảm thán một tiếng, cũng có chút thương tiếc Bách Lí lão tổ.

Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm ở Lương Sơn đại lục rất có danh tiếng, những truyền thuyết về nó được truyền lưu rất nhiều, nhưng mà bởi vì để tạo ra loại thần binh này cần những điều kiện quá hà khắc, tài liệu đều cực kỳ độc đáo, hiếm thấy, thậm chí là chưa nghe bao giờ. Một thanh, mười thanh thì cần có khả năng, chứ làm ra 108 thanh thì đúng là một nhiệm vụ bất khả thi. Mà Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm cần có 108 thanh mới có thể phát huy uy lực chân chính, khiến tu sĩ vừa nghe thấy đã khiếp sợ. tại y

Chính vì thế lại kiếm quyết thời thái cổ này ở Thương Long giới chỉ là một cái truyền thuyết mà thôi.

Bách Lí lão tổ là tinh hải tu sĩ, tu vi thuộc hàng nhất lưu, ở Thương Long giới lại là một tổ sư của đại tông phái, có trong tay bí phương của kiếm quyết này cũng không phải là cái gì khó hiểu.

“Cho tới giờ chẳng lẽ chưa có ai luyện chế được sao?” Tô Tinh cảm thấy đáng tiếc.

“Tô Tinh, nếu ngươi có thể luyện chế ra thì tốt rồi, hắc hắc, dù sao ngươi có thể ký hạ khế ước với ba tinh tượng cũng là việc chưa từng có trước giờ cũng không phải là người bình thường a!” Địa Tặc Tinh Thời Thiên cười hắc hắc nói, tính cách của nàng là thế, càng khó khăn thì nàng lại càng muốn khiêu chiến.

Thế nhưng những tài liệu này đối với Tô Tinh hiện giờ chỉ có thể dám mơ tưởng tới mà thôi. Bất quá, tương lai thì lại khó biết được, dù sao khiêu chiến với cực hạn đối với Tô Tinh mà nói thật sự chỉ bình thường như cơm bữa.

Bỗng cửa mật thất hé mở ra, An Tổ Vấn cầm trên tay một ít đan dược tự chế chậm rãi đi vào. Nàng cũng không keo kiệt, liền thi triển Linh Khí Phân Tâm giúp bọn Tô Tinh bổ sung nguyên khí.

Vừa thấy An Tổ Vấn bước vào, Tô Tinh liền đem một đồng tài liệu không biết tên đến hỏi.

An Tổ Vấn không thẹn là Địa Linh Tinh Thần Y, linh dược bách thảo đều biết rõ như lòng bàn tay. Vừa nhìn thấy đóa hoa màu đỏ sậm, An Tổ Vấn liền sững sốt thốt lên tên của nó:

“Bản mạng tâm hoa!”

Bản Mạng Tâm Hoa chính là một loại kỳ hoa dùng để rèn pháp bảo pháp khí, mỗi một cánh hoa đều cảm ứng lẫn nhau, có thể phát huy trình độ lớn nhất khi được chế thành kiếm trận. Hơn nữa, chỉ cần luyện hóa Bản Mạng Tâm Hoa thì những người khác dù đoạt được cũng khó có thể phá tan thần niệm của chủ nhân ban đầu, loại kỳ hoa này nếu lấy giá trị hoàng kim theo thị trường ma tính thì một gốc ít nhất cũng phải có giá khoảng một vạn khối bạch kim, đổi làm hoàng kim thì ít nhất là một trăm đến hai trăm triệu.

Nhưng khi nhìn thấy cây gậy trúc, An Tổ Vấn còn thất thố hơn trước, trực tiếp thốt lên:

“Thiên Niên Trần Tà Lang Trúc!”

Trần Tà Lang Trúc là linh vật đỉnh cấp có mộc thuộc tính. Loại trúc này có một tác dụng rất lớn giống như tên của nó vậy, đó chính là khả năng trừ tà. Ngoài ra khi dùng Trần Tà Lang Trúc luyện chế thành pháp bảo sẽ chứa linh khí tinh thuần không ngừng tắm bổ cho người sử dụng, còn về pháp lực thì không cần bàn cãi. Chính vì thế Trần Tà Lang Trúc là một vật báu vô giá, nghe đồn loại trúc này chỉ có ở Thiên Lang Cốc.

“Lão đạo sĩ này có những thứ thật hiếm thấy.” Thời Viện lú lười.

“Chẳng lẽ hần đang thu thập tài liệu để luyện chế Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm?” Ngô Tâm Giải kinh ngạc, rồi nhanh chóng đưa ra một giả thuyết.

“Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm?” An Tổ Vấn sững sốt nhắc lại.

Vừa nghe thấy lời của Ngô Tâm Giải, Tô Tinh liền mở ngay phần Mộc kiếm trong Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm. Hần dùng thần niệm xem qua một lượt, cuối cùng phải hút một khẩu lãnh khí.

Mộc Hành kiếm trong Thiên Cương Địa Sát Tử Vi Ngũ Hành kiếm cần loại tài liệu chủ đạo đúng là Trần Tà Lang Trúc, và một đóa Bản Mạng Tâm Hoa cùng một ít Phổ Đà Tử Trúc Sa. Tô Tinh mở ra tìm trong đồng bình nhỏ mà Bách Lí lão tổ để lại, cuối cùng hần tìm thấy Phổ Đà Tử Trúc Sa trong một cái bình màu xanh.

“Vậy không phải bây giờ thiếu chủ có thể tạo ra Mộc Hành kiếm rồi sao?” Lâm Anh Mi bất ngờ lên tiếng.

“Chỉ e rằng không thể!” Tô Tinh lắc đầu, có điểm tiếc nuối.

Tuy rằng trong tay hần đã có đủ tài liệu để luyện chế Mộc Hành kiếm, trên ngọc giản cũng có đầy đủ pháp quyết để đoán tạo, kể cả trận pháp và một số thứ cần lưu ý khác nhưng đối với Luyện khí Tô Tinh vẫn ở trình độ nhập môn mà thôi, muốn đánh tạo ra một thần binh lợi khí e rằng lực bất tòng tâm.

Kể cả Bách Lí lão tổ khi tìm đủ tài liệu rồi mà không dám gấp gấp luyện chế thì biết sự tình này không hề đơn giản.

“Đáng tiếc, đáng tiếc.” Thời Viện chép miệng lẩm bầm than.

“Nếu có thể làm Kim Tiền Báo Tử Thanh Long giúp chúng ta đánh tạo thì chưa chắc là không thể.” Ngô Tâm Giải trầm ngâm nói. “Các người biết Thanh Long đang ở đâu không?”

Kim Tiền Báo Thanh Long chính là người am hiểu luyện khí nhất trong 108 Tinh Tướng. Nếu nàng có thể ra tay thì mọi chuyện sẽ không quá vô vọng.

An Tổ Vấn cùng Thời Viện đồng loạt lắc đầu không biết.

Kim Tiền Báo Thanh Long có tình hào là Địa Cô Tinh, trời sinh tính tình quái gở, chưa bao giờ chủ động tiếp xúc với các tinh tướng khác. Trong Đấu Tinh, Địa Cô Tinh Thanh Long thường thường đều vào đến giai đoạn cuối cùng, lúc đó nàng mới bị các Hàng Tinh Giả khác phát hiện ra, nên xét ở một phương diện nào đó khả năng che dấu hơi thở so với Thời Thiên càng lợi hại.

Nếu không thể tìm được Thanh Long, thì chỉ còn biện pháp duy nhất là chính mình động thủ. Việc này có ảnh hưởng to lớn, không thể yên lòng giao cho người khác được, mà vừa lúc này Tô Tinh cũng muốn nâng cao khả năng luyện khí của bản thân.

“Tổ chừng quây, có chuyện gì xảy ra thế?” Lúc này, ngoài cửa bỗng vang lên tiếng la lo lắng của tiểu nhị.

An Tổ Vấn liền đi ra ngoài, không đến một lát sau đã quay lại. Trên mặt Thần Y mang theo một vẻ ngưng trọng. “Tô Tinh ca ca, các vị tỷ muội, chúng ta phải nhanh rời khỏi!”

“Đã phát sinh chuyện gì vậy?” Mọi người ngạc nhiên.

An Tổ Vấn cười khổ: “E rằng có người đã phát hiện quan hệ của muội cùng mọi người nên đã thông báo cho Quý Thủy Kiếm Tông, hiện tại đang có rất nhiều tu sĩ hướng tới nơi này để tróc nã ca ca a!”

89. Chương 89: Lưu Tinh Tiên Và Tiểu Na Di Trận Pháp

“Muội ra ngoài nhìn xem tình hình, ca ca hãy nhanh chóng mang theo các tỷ tỷ trốn đi, nhớ cẩn thận đó!” An Tổ Vấn dặn dò một tiếng rồi xoay người bước ra khỏi cửa.

Tô Tinh định ngăn nàng lại nhưng không kịp.

Ngô Tâm Giải thấy vậy, liền cười nói: “Công tử, xin cứ yên tâm, Tổ Vấn muội ở thành Thiên Thủy đã cứu sống nhiều người, danh tiếng không nhỏ, từ bình dân cho tới hoàng thất cũng đều hết sức tôn trọng nàng, càng không nói tới nhiều tinh giả thường tới đây mua đan dược.”

Thời Viện gật đầu đồng ý: “Bốn tiểu thư chính vì đi ngang qua thành Thiên Thủy rồi nghe tới danh tiếng của Tổ Vấn muội, nên mới có giao tình.”

Nghe hai nàng nói thế, Tô Tinh vẫn không cảm thấy an tâm, dù sao để một thiếu nữ trong tay không có tác sát đối mặt cùng trăm tên tinh giả cũng không phải là sáng suốt. “Anh Mi, nàng hãy đi bảo vệ uội ấy, cẩn thận một chút.”

Lâm Anh Mi gật đầu, rồi đi ra ngoài.

Ngô Tâm Giải thấy Lâm Anh Mi vừa rời khỏi, hai mắt lóe lên tia tinh nghịch, nũng nịu đi về phía Tô Tinh: “Công tử, vừa rồi Tâm Giải mới nhớ ra còn có vật này phải giao cho chàng.”

“Hả? Vật gì thế?”

Ngô Tâm Giải mặt đỏ bừng, đột nhiên từ từ cởi bỏ thắt lưng.

(DG: Oh My God!!! Rồi, hu hu hu, nó cũng tới...)

Thời Viện ngồi ở bên cạnh, Mặc Công Cơ Quan Lục trong tay nàng dừng lại giữa hư không, hai mắt trừng to nhìn chằm chằm bộ ngực phong mãn của Ngô Tâm Giải.

“Này này... Nàng định làm gì?” Thanh âm Tô Tinh run rẩy hỏi.

Ngô Tâm Giải mỉm cười, mị nhãn liếc nhìn Tô Tinh: “Công tử, chàng nghĩ đi đâu thế? Tâm Giải chỉ muốn đem Kim Ti Ngư Lân Giáp trả lại cho công tử thôi mà!” Quần áo trên người nàng nhẹ nhàng rơi xuống đất, lộ ra một nhụy giáp màu vàng.

“Thôi, nàng cứ giữ lấy mà dùng đi.” Tô Tinh sờ sờ mũi, ngượng ngùng nói.

“Tâm Giải giữ cái này cũng chỉ lãng phí thôi.” Ngô Tâm Giải đến gần Tô Tinh, đặt bộ móng mềm mại lên đùi của hắn, mùi thơm xủ nữ tiêu hồn như thấm vào cả cõi lòng. “Công tử phải mặc nó, chỉ cần chàng ổn thì tỷ muội bọn thiếp cũng không có việc gì.”

Thiên Cơ Tinh chợt liếc nhìn Thời Viện đang ngồi ngây dại ở bên kia bàn.

“Nhưng nếu chàng thật sự muốn... thì Tâm Giải cũng nguyện ý!” Ngô Tâm Giải nói nhỏ nhẹ, hai tay ôm lấy cổ của Tô Tinh.

Mà lúc này, trong đầu Tô Tinh bật thốt lên hai từ - Yêu tinh. Ngô Tâm Giải đưa hai tay mở từng nút của Kim Ti Ngư Lân Giáp, rồi rung mình một cái, bộ nhuyễn giáp trượt theo thân hình nàng nằm thành một đồng dưới đất. Nhuyễn giáp vừa rơi xuống, trước mắt Tô Tinh là một cái yếm có thêu những đóa hoa sen màu lam nhạt đang bó chặt một bộ ngực phong mãn cứ như muốn phá tung khỏi bó buộc. Ngô Tâm Giải ép chặt bộ ngực lên thân hình Tô Tinh, đôi môi đỏ mọng từ từ hướng tới đôi môi hần.

Bỗng ở ngoài cửa vang lên một tiếng hô nhỏ: “Ca ca!” An Tổ Vần mặt đỏ bừng, quay đầu đi không dám nhìn.

(DG: Hừ hừ!! Thật buồn bực.)

“Ngô, Tâm, Giải!!” Lâm Anh Mi gần từng tiếng, trong mắt nàng bắn ra những tia lửa như muốn thiêu chết Ngô Tâm Giải.

“Tâm Giải chỉ muốn đem Kim Ti Ngư Lân giáp trả lại cho công tử thôi mà.” Ngô Tâm Giải liền hôn lên má Tô Tinh, rồi đứng dậy nhặt lại đồng quỳ áo dưới đất che đi thân hình khêu gợi.

Thời Viện như vừa bừng tỉnh lại, bật đứng dậy chỉ thẳng về phía Ngô Tâm Giải quát: “Ngô Tâm Giải, người thật sự là quá lớn mật rồi!”

Ngô Tâm Giải liếc nhìn Thời Viện một cái, chậm rãi nói: “Tỷ tỷ làm như vậy tất có dụng ý.”

(DG: Câu này có thể khiến mọi người khó hiểu, nhưng hồi sau sẽ rõ.) tại y

“Bên ngoài như thế nào?” Tô Tinh thấy có mùi súng ống liền nhanh chóng chuyển đề tài.

“Thiếu chủ, có rất nhiều tu sĩ của Quý Thủy Kiếm Tông đang đến đây, chúng ta bị hạ Thập Minh Sát lệnh rồi.” Ngữ khí của Lâm Anh Mi lạnh như băng.

“Chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây, nơi này chính là địa bàn của Quý Thủy Kiếm Tông.” Ngô Tâm Giải sửa sang lại búi tóc, trầm ngâm nói tiếp: “Thập Minh Sát Lệnh tuy rằng đã ban ra, nhưng chưa chắc chín phái còn lại sẽ theo Quý Thủy Kiếm Tông, chỉ là những hàng tinh giả trong những môn phái này thì có chút phiền phức.” Dù sao chuyện Tô Tinh kí hạ khế ước với Thiên Hùng Tinh đã chấn động toàn bộ Thương Long giới, những hàng tinh giả khác chắc chắn sẽ có ý tưởng muốn thừa nước đục bóp chết hần.

“Trong phủ có một Tiểu Na Di trận pháp, ca ca hãy dùng nó để trốn thoát.” An Tổ Vần vội vàng nói.

“Tổ Vần tỷ, sao người lại chuẩn bị tiểu Na Di trận pháp?” Thời Viện kinh ngạc hỏi.

“Tổ Vần muội muội chắc là chỉ muốn phòng ngừa vạn nhất thôi.” Ngô Tâm Giải liền lý giải được, lấy tính cách trầm ổn của An Tổ Vần thì chắc chắn sẽ lưu lại một đường lui.

Ngoài cửa phòng đột nhiên vang lên một tiếng động mạnh, mấy cổ uy áp cường đại bao phủ cả phủ đệ, trên không trung bỗng xuất hiện vài đạo hoa quang.

“Thiên Hùng tinh! Mau lăn ra đây nhận lấy cái chết!” Một giọng nữ quát lớn, khí thế khá mãnh liệt.

“Không nên chậm trễ nữa, đi mau thôi!” Ngô Tâm Giải cùng Thời Viện cùng nhìn nhau gật đầu, hai người biết lúc này không thể liên lụy Tô Tinh, lập tức ẩn vào trong tinh thai. Lâm Anh Mi vẫn ở ngoài, Lãnh Nguyệt Thương trong tay nàng xuất hiện những tia hàn quang.

Thiên Hùng tinh đang muốn lao ra thì bị Tô Tinh giữ lại.

“Thiếu chủ?”

“Không nên xúc động!” Tô Tinh lắc đầu, theo như khí thế ở ngoài cửa, ít nhất có mười tên tinh hà kì tu sĩ, cùng rất nhiều tinh giả đang cuộn cuộn kéo tới nơi này. Những tinh giả này đã có chuẩn bị mà đến, làm sao có thể dễ dàng đối phó được.

“Tiểu Na Di trận pháp ở trong kho phòng.” An Tổ Vần thấp giọng nói.

“Huynh đã liên lụy tới muội rồi!” Tô Tinh áy náy nhìn An Tổ Vần.

An Tổ Vần lắc đầu, tỏ vẻ không sao cả.

Cùng lúc đó, phía trên Y quán có mười tên tu sĩ nhanh chóng dồn quang tới. Những tên tu sĩ này đã sớm kiểm chế không nổi nữa, nên xuất ra thần thông kiếm quyết đánh tới Y quán. Hàng loạt đạo kiếm quang vừa xuất ra, thì bỗng một giọng nữ kinh hãi kêu lên: “Chưởng môn, Thần Y còn đang ở bên trong mà!”

“Hừ, bao che ác đồ, chết còn chưa hết tội!” Lạc Thủy chân nhân cười lạnh một tiếng, cũng không thèm dừng tay.

Tầng trên của Y quán bị đánh tan nát, nhưng trăm đạo kiếm quang cũng bị Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương của Lâm Anh Mi đón đỡ.

“Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương?!”

“Đúng là Thiên Hùng Tinh rồi!” Mấy chục tinh giả trên trời đều biến sắc.

“Không được sợ hãi, Lâm Xung làm nhục tông môn chúng ta trước, dù bây giờ giết ả thì Nữ Lương Sơn cũng sẽ không nói gì được!” Lạc Thủy chân nhân vừa nói vừa vung tay tạo pháp quyết, hơi nước trong không khí ngưng tụ lại thành một đạo thủy lôi trông giống như một con thủy long, quanh đạo thủy lôi chớp động những tia lôi điện.

“Đi!” Lạc Thủy chân nhân điểm chỉ.

Thủy long gào thét, há miệng cắn về phía bọn Tô Tinh.

Lâm Anh Mi nhẹ nhàng nâng Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương lên, khẽ quát một tiếng, phóng thẳng cây thương lên trời, hàn quang trên cán thương lóe sáng, mũi thương đâm thẳng vào miệng của giao long.

Ầm

Cả hai cùng va chạm vào nhau. Con thủy long vỡ nát, thủy lôi bắn tung tóe khắp thành, còn Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương cũng bị chấn động mạnh, bay trở lại về tay Lâm Anh Mi.

Cùng lúc đó, Tô Tinh nâng Ngân kiếm lên, bắn liên tục mấy phát.

Hơn năm mươi khóa Lôi Hỏa đạn tràn ngập toàn bộ không gian đối chọi mạnh mẽ với các pháp khí, pháp quyết của các tu sĩ. Uy lực của Lôi Hỏa đạn sau khi Ngân kiếm được nâng cấp đã mạnh mẽ hơn trước gấp nhiều lần. Năm mươi khóa Lôi Hỏa đạn bắn mạnh lên trời cùng phát nổ tạo thành những đoàn hỏa diễm đáng sợ, hình thành khí thế khủng bố, chặn đứng toàn bộ các đòn tấn công. Một ít tên tu sĩ muốn xông tới đều bị dư chấn đánh lui.

“Chúng ta mau đi thôi!” Tô Tinh vội vàng nói, ba người liền chạy về hướng khổ phòng.

“Đừng hòng!” Lạc Thủy chân nhân không hề lùi bước, hét to một tiếng, cùng lúc trong tay lão bỗng xuất hiện một vật thể có màu lam sậm, trên thân có những phù chú lưu chuyển, hình dáng giống như một trường tiên làm bằng nước, thoạt trông liền biết đó không phải là một pháp khí bình thường.

Lạc Thủy chân nhân kéo dài ra, tay vung mạnh một phát, một đầu trường tiên vạch thành một đạo lam quang đánh tan toàn bộ dư uy của năm mươi khóa Lôi Hỏa đạn, rồi quất thẳng xuống lá chắn của Hàn Tinh Lãnh Nguyệt Thương. Trường tiên tuôn ra những lôi quang cực kỳ khủng bố khiến hổ khẩu của Lâm Anh Mi như bị rách toạc, toàn thân run rẩy, khóe miệng xuất hiện tia máu.

Ngay cả Nhất tinh Hàn Tinh Lãnh Nguyệt thương còn chống đỡ không nổi, đúng là một món vũ khí đáng sợ.

“Anh Mi, người mau mang Tổ Vấn rời đi!” Tô Tinh vội vàng hạ lệnh, ngữ khí không cho phép nài nỉ cự tuyệt.

“Hừ hừ, muốn ra về nam nhân sao?” Lạc Thủy chân nhân cười lạnh: “Trước hết hãy đỡ được tinh bảo Lưu Tinh Tiên của bốn chân nhân đã.”

Lưu Tinh Tiên? Không ngờ nó lại là một tinh bảo.

Tô Tinh không hề tự đại rằng mình có thể chống đỡ nổi, liền nhanh chóng triệu gọi ra một thanh trường kiếm màu vàng có phong cách cổ xưa, đó chính là Kim Cương Phục Ma kiếm. Cái chuôi kiếm này là chiến lợi phẩm của Tô Tinh trong trận chiến với Tống Vạn.

Vốn Tô Tinh cũng không muốn lấy ra Kim Cương Phục Ma kiếm chưa được luyện chế hoàn toàn này, nhưng pháp khí của hắn khi chiến đấu với Bách Lí lão tổ đã hao tổn quá nhiều, nên bắt buộc phải dùng sớm như vậy. Mà sự thật, để chiến đấu với cấp độ tinh bảo thì trong tay hắn chỉ còn mỗi thanh kiếm này là có thể dùng được.

Phục Ma kiếm trên tay run lên, kim quang chớp động trên thân kiếm.

“Đi!” Một đạo lam quang như xé rách không gian, trường tiên như một con độc xà bổ xuống đỉnh đầu Tô Tinh.

“Đại Minh Vương Pháp!!”

Tô Tinh đề tụ tất cả tinh lực, một chiêu của Kim Cương Phục Ma kiếm nhanh chóng đón đỡ uy thế của Lưu Tinh Tiên. Kiếm quang màu vàng tạo thành hình một cái dùi phóng thẳng ra, uy thế cực kì to lớn, thế nhưng tinh bảo không hổ là tinh bảo, một nhát roi đã chế hai kiếm quang của Phục Ma kiếm, uy thế không giảm đi phần nào tiếp tục phách tới đỉnh đầu Tô Tinh.

Tô Tinh nhanh chóng lách người né tránh, nhưng không kịp. Lưu Tinh Tiên xé mở tinh lực hộ thân, quát mạnh lên bả vai của Tô Tinh, một cơn đau dữ dội như một xé hấn ra làm hai nửa, lực phủ ngũ tạng như bị bốc cháy, cảm giác cực kì thống khổ khiến hắn muốn ngất đi. Cũng may, Phục Ma kiếm che trước người cùng với Kim Ti Ngư Luân Giáp đã giảm đi đại bộ phận lực lượng, nếu không chỉ một roi này Tô Tinh không trực tiếp mất mạng thì cũng là tàn phế.

“Công tử!!”

“Tô Tinh!!”

Ngô Tâm Giải cùng Thời Viện ở trong tình thai đồng thời bị cũng bị tổn hại, nhưng dù sao cũng không bằng Tô Tinh trực tiếp chịu đòn. Hai nàng không hề để ý tới thương thế của bản thân cảm thấy lo lắng cho Tô Tinh nhưng biết rằng nếu tiến ra ngoài cũng sẽ không giúp gì được mà còn có thể liên lụy cho thiếu chủ của mình, nên nhất thời hai nàng chỉ cố gắng chịu đựng.

Lạc Thủy chân nhân cũng không thể tiếp tục đánh một roi nữa. Lão đã liên tục tung ra hai roi rồi, pháp lực trong cơ thể cũng không còn lại được bao nhiêu. Mà lão cũng không muốn tung ra roi thứ ba, dù sao lão cũng không đến đây một mình.

Một đám tinh giả của Quý Thủy Kiếm Tông thừa nước đục thả câu, nhân cơ hội Tô Tinh đang bị thương nặng liền cùng nhào tới, tung ra đòn sát thủ.

Đúng lúc nguy cấp, một đạo hoa quang bỗng hiện ra bên cạnh Tô Tinh.

“Tử Lô Thiên Kiếp!!! Đi!” Một tiếng quát lớn, Địa Tặc Tinh Thời Viện hiện ra từ tình thai, liền tung ra hơn mười tấm bùa màu tím.

Một đám tu sĩ đang đánh tới lập tức dừng lại giữ không trung, rồi nhanh chóng quay đầu né tránh khỏi đám bùa màu tím đang bay tới. Dù sao, danh tiếng Tử Lô Ma Đầu giết chết Bách Lí lão tổ đã để lại một bóng ma trong lòng chúng tu sĩ của Quý Thủy Kiếm Tông.

Trong nháy mắt, Tô Tinh tìm ra được một cơ hội chạy trốn.

“Thiếu chủ, nhanh lên!” Thời Viện dìu Tô Tinh vội vàng chạy về phía Khố phòng, vừa lúc thấy An Tổ Vấn đã khởi động xong tiểu Na Di trận pháp.

Cả đám Tô Tinh liền cùng bay vào trong trận pháp, không gian không ngừng vặn vẹo, hoa quang bắn ra bốn phía.

Mà đám tu sĩ bên kia cũng phát hiện ra những tấm bùa màu tím này chỉ là Chương Khí phù, một loại bùa phổ thông của tu sĩ cấp thấp, hiển nhiên bọn chúng đã bị trêu chọc, liền vội vàng thao túng phi kiếm truy đuổi theo. Mà Lạc Thủy chân nhân cũng không dám chần chừ, bất chấp tất cả, tung một tiên đánh nát khố phòng.

Nhất thời, bọn chúng thấy được bên trong phòng có ẩn giấu một trận pháp.

“Không tốt! Đó là tiểu Na Di trận!” Linh Tiên hét lớn.

Vô số phi kiếm, pháp khí như cuồng phong bạo vũ đánh tới, hòng muốn phá hỏng trận pháp. Nhưng đã chậm một bước, tiểu Na Di trận chợt phát ra tia sát cuối cùng, đám người Tô Tinh liền biến mất, chỉ trong nháy mắt sau, cả khổ phòng cùng trận pháp trên đất bị hàng loạt phi kiếm cùng pháp khí san thành bình địa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/108-thieu-nu-luong-son>